

ബിലാത്തി വിശേഷം.

കെ. പി. കേശവമേനോൻ ബി. എ.

ബാരിസ്റ്റർ-അറ്റ്-ലോ

എഴുതിയത.

BILATHI VISESHAM

BY

K. P. KESAVA MENON, B. A.,

BAR-AT-LAW.

CALICUT.

ബിലാത്തി വിശേഷം.

കെ. പി. കേശവമേനോൻ ബി. എ.

ബാരിസ്റ്റർ-അറൻ-ലാ
എഴുതിയത.

BILATHI VISESHAM

BY

K. P. KESAVA MENON, B. A.,

BAR-AT-LAW,

CALICUT.

CALICUT :

Printed by M. David at the Empress Victoria Press.
1916.

(All rights reserved.)

PRICE RS. 1-4-0.

വില 1ക. 4൩.

പരമേശ്വരൻ

എന്റെ പ്രിയ പിതാവിന്നു

ഭക്തി, ബഹുമാനം, വാത്സല്യം സൂചകമായി

സമർപ്പണം ചെയ്തത.

ഗുണമകർത്താവ.

മുഖവുര.

—

ഏകദേശം മൂന്നു കൊല്ലങ്ങൾക്കു മുമ്പു ഞാൻ സ്വരാജ്യം വിട്ടു ബ്രിട്ടാത്തിൽ പോകുന്ന സമയത്തു അവിടത്തെ വിശേഷങ്ങളെ പറ്റി ഇടക്കിടെ എഴുതി അറിയിക്കുവാനായി എന്റെ പല സ്നേഹിതന്മാരും എന്നോട് പറഞ്ഞുകൂട്ടത്തിൽ, മനോരമയുടെ അന്നത്തെ പത്രാധിപരും ആവശ്യപ്പെട്ടു ഉണ്ടായി. മനോരമയ്ക്കു എഴുതുന്നതായാൽ, എന്നോട് ആവശ്യപ്പെട്ട സ്നേഹിതന്മാർക്കും, മറ്റനേകം കേരളീയർക്കും, ഒരു സമയത്തുതന്നെ ബ്രിട്ടാത്തിലിരിക്കുന്ന വിശേഷങ്ങളെ പറ്റിയും മറ്റും അറിവാക്കുവാൻ സാധിക്കുമെന്നുവെച്ചു അങ്ങിനെ ചെയ്യാൻ ഞാൻ നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്തു. സമയഭേദംകൊണ്ടു എന്റെ ആഗ്രഹപ്രകാരം മുഴുവനും എനിക്ക് സാധിച്ചില്ല. എങ്കിലും മൂന്നു കൊല്ലത്തിലിടക്കു ബ്രിട്ടാത്തിലെ സംഭവങ്ങളെ പല വിഷയങ്ങളെ പറ്റി 31 ലേഖനങ്ങൾ ഞാൻ മനോരമയ്ക്കു അയക്കുകയുണ്ടായി. സ്വരാജ്യത്തേക്കു മടങ്ങിവന്നതിനുശേഷം ഈ ലേഖനങ്ങളെ പറ്റി വളരെ സന്തോഷമായി പലരും എന്നോട് പറഞ്ഞത കൂടാതെ അവയെ ഒന്നായി ശേഖരിച്ച ഒരു പുസ്തകമാക്കി തീർക്കുന്നതായാൽ അത കേരളീയർക്കു വളരെ ഉപകാരമായി തീരുമെന്നുംകൂടി ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ഈ അഭിപ്രായത്തിന്റെയും, എന്റെ ചില സ്നേഹിതന്മാരുടെ പ്രേരണയുടേയും ഫലമായാണു ഇപ്പോൾ ഇതാ 'ബ്രിട്ടാത്തിവിശേഷം'ത്തെ ഒരു പുസ്തകമാക്കി തീർത്തിരിക്കുന്നത. 'ബ്രിട്ടാത്തിവിശേഷം' കേരളീയർക്കു ആദ്യം പരിചയത്തിന്നിടയായത മനോരമയുമായിട്ടാണു. ഈ പുസ്തകത്തിൽ കാണുന്ന ചില അദ്ധ്യായങ്ങൾ ആദ്യം മനോ

രമയിൽ ലേഖനങ്ങളായി ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. ഈ പരിചയത്തെ സമ്പാദിക്കുവാനുള്ള അവസരവും, മനോരമയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ലേഖനങ്ങളെ ഈ പുസ്തകത്തിൽ ചേർക്കുവാനുള്ള അനുവാദവും തന്നതിന്നു ഞാൻ ആ പത്രത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥനാരോട് ഈ സന്ദർഭത്തിൽ തന്നെ ആത്മാർത്ഥമായി നന്ദി പറയുന്നു.

മനോരമയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ലേഖനങ്ങൾക്കു പുറമെ വളരെ വിഷയങ്ങൾ ഈ പുസ്തകത്തിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. ആദ്യത്തെ ലേഖനങ്ങളിൽ തന്നെ പല ഭേദഗതികളും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. എത്ര തന്നെ എഴുതിയാലും ഇട്ടിക്കിടച്ച ജനങ്ങൾക്കറിയാനായി അവർക്കു വേണ്ട കാര്യങ്ങളെ പറ്റി മുഴുവനും ഒരു പുസ്തകത്തിൽ അടക്കുവാൻ പ്രയാസമാണ്. നമ്മുടെ നാട്ടുകാർ അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതും, അവർക്കു രചിക്കുമെന്ന വിചാരിപ്പാനിടയുള്ളതും ആയ വിഷയങ്ങളെ തിരഞ്ഞെടുത്ത്, കേരളീയരിൽ ഇംഗ്ലീഷുഭാഷയും, സമ്പ്രദായങ്ങളും പരിചയമില്ലാത്ത അധികംപേർക്കും എളുപ്പമായി മനസ്സിലാകണം എന്ന ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിയാണ് ഈ പുസ്തകം എഴുതിയിരിക്കുന്നത്. ഈ ഉദ്ദേശം എത്രകണ്ട് ഫലിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു തീർച്ചയാക്കേണ്ടത വായനക്കാരാണ്.

ഗുണത്തിന്നായാലും ദോഷത്തിന്നായാലും പാശ്ചാത്യന്മാരും നമ്മളും ആയി ഇടവാട തുടങ്ങിട്ട് കാലം കുറെയായി. നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ പറ്റിയും, നമ്മുടെ സമ്പ്രദായങ്ങളെ പറ്റിയും അവർ അവരുടെ ഭാഷയിൽ എത്രയൊ പുസ്തകങ്ങൾ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. അവരുടെ രാജ്യത്തെ പറ്റിയും, അവരുടെ സമ്പ്രദായങ്ങളെ പറ്റിയും ഇംഗ്ലീഷുഭാഷാപരിജ്ഞാനമില്ലാത്ത കേരളീയർക്കു അറിയത്തക്ക പുസ്തകം ഒന്നും ഇതുവരെ ഉണ്ടായതായി കണ്ടിട്ടും ഇല്ല. ആ നിലക്കു, ഒരു പുതിയവിഷയം അടങ്ങിയ ഈ പുസ്തകം കേരളീയരുടെ ദയവോടുകൂടിയ ശ്രദ്ധയ്ക്കു പ്രത്യേകം പാത്രമാകാതിരിക്കയില്ലെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

മനുഷ്യൻ ഒന്നാമതായി പഠിക്കേണ്ടുന്ന വിഷയം മനുഷ്യനെ തന്നെയാണെന്ന് എന്ന പാശ്ചാത്യരാജ്യത്തിലെ ഒരു വലിയ കവി പറയുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ലോകത്തിലെ പല രാജ്യങ്ങളെയും, അവിടത്തെ ജനങ്ങളെയും, അവരുടെ സമ്പ്രദായങ്ങളെയും കാണുമ്പോൾ മറെറായവിധത്തിലും ഉണ്ടാകുവാനിടയില്ലാത്തതായ ഒരു വെളിച്ചം നമ്മുടെ മനസ്സിനുണ്ടാകുന്നു. ലോകകർത്താവിന്റെ മഹത്തായ സൃഷ്ടിവൈഭവത്തെ ഓർത്ത ഭക്തി തോന്നുന്ന സമയത്തുതന്നെ, മനുഷ്യന്റെ അതീതകടന്ന ബുദ്ധിവൈഭവത്തെ കണ്ട് ആശ്ചര്യവും തോന്നുന്നു. ഇത ഈശ്വരങ്കല്പിച്ച ഭക്തിയും, നമ്മുടെ ശക്തിയിങ്കല്പിച്ച വിശ്വാസവും നമ്മിൽ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. ഇതുകൊണ്ടാണു ദേശസഞ്ചാരം വിദ്യാഭ്യാസത്തെ പൂർത്തിയാക്കുമെന്ന പറയുന്നതും, തീർത്ഥയാത്ര മോക്ഷപ്രാപ്തിക്കു കാരണമാണെന്ന നാം ഗണിച്ചുവരുന്നതും. ഇതേ കാരണം തന്നെ ഈ വിഷയങ്ങൾ അടങ്ങിയ പുസ്തകങ്ങളെയും ജനങ്ങൾക്കു സ്വീകാരയോഗ്യമാക്കി തീർക്കുന്നു. ഈ വിചാരത്തോടുകൂടി കേരളീയർ ഈ ഗ്രന്ഥത്തെ കൈക്കൊള്ളുന്നതായാൽ അത എന്നിക്കു പ്രത്യേകചാരിതാർത്ഥ്യത്തിന്നു അവകാശമുള്ളതാണ്.

ഈ പുസ്തകത്തിലെ ചില ഭാഗങ്ങൾ ഞാൻ ബിലാത്തിയിൽ താമസിക്കുമ്പോഴും, ചില ഭാഗങ്ങൾ സ്വദേശത്തിൽ മടങ്ങി വന്നതിന്നശേഷവും എഴുതിയതുകൊണ്ടു 'അവിടെ' 'ഇവിടെ' എന്ന വാക്കുകൾ ചിലപ്പോൾ വിപരീതമായി ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതായി കാണാം. തെറ്റു തീർപ്പാൻ കഴിയുന്നതു ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും ഇടക്കിടെ കാണാതിരിക്കയില്ല. അതു വായനക്കാർ സന്ദർശിക്കുന്നനുസരിച്ചു വായിക്കേണ്ടതാണ്.

ശോദ്ധ്യപത്രം പരിശോധിക്കുന്നതിലും, ഈ പുസ്തകത്തെ കഴിയുന്ന വേഗത്തിൽ പുറത്താക്കുന്നതിലും എന്റെ പ്രവൃത്തിയെ എത്രയൊ ലഘൂകരിപ്പിച്ചത. 'എമ്പ്രസ്സ്' വിക്ടോറിയ' പ്ര

സ്കന്ദൻ അക്ഷീണപരിശ്രമമായിരുന്നു. അവരുടെ ഒത്താശ ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഈ പുസ്തകം ഇത്ര ക്ഷണത്തിൽ വെളിയിൽ വരുകയില്ലായിരുന്നു. ഈ മുഖപുരയെ അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിന്നു മുമ്പായി ഞാൻ അവരോടും മനഃപൂർവ്വമായി നന്ദി പറയുന്നു.

ചാലപ്പം,)
30—1—1916.)

കെ. പി. കോവമേനോൻ.

വിഷയവിവരം.

അദ്ധ്യായം.

ഭാഗം.

ഒന്നാം ഭാഗം പ്രതിയാത്ര.

1. യാത്രയുടെ ആരംഭം	...	... 1—6
2. സഞ്ചരിച്ച കപ്പലിലെ വിശേഷങ്ങൾ	...	... 6—13
3. കപ്പൽയാത്ര	...	... 14—22

രണ്ടാം ഭാഗം ലണ്ടണിൽ പട്ടണം.

1. പട്ടണത്തിന്റെ സ്വഭാവം	...	... 23—35
2. ലണ്ടനിലെ വാഹനങ്ങൾ	...	... 35—42
3. ലണ്ടൻ പോലീസ്	...	... 43—46
4. അഗ്നിബാധാനിവാമണസൈന്യം	...	... 46—50
5. ലണ്ടനിലെ കർമ്മസ്ഥലങ്ങൾ.		
i. പാർലിമെണ്ട സഭാമന്ദിരം	...	... 50—57
ii. ക്വെന്റ്സ് മിൻസ്റ്റർ പള്ളി	...	... 58—60
iii. ലണ്ടൻ ഗോപുരം	...	... 61—63
iv. തജ്ജാല	...	... 64—67
6. ഭവനങ്ങളുടെ സമ്പ്രദായം	...	... 67—72
7. ഭക്ഷണത്തിന്റെ രീതി	...	... 72—75
8. ലണ്ടനിൽ താമസിക്കുവാനുള്ള മിഷനും സെമിനാരിയും	...	... 75—83
9. ലണ്ടനിലെ വർത്തമാനപത്രങ്ങൾ	...	... 83—89
10. ലണ്ടനിലെ വിനോദസ്ഥലങ്ങൾ	...	... 89—94
11. രാത്രിസമയം ലണ്ടനിലെ സ്ഥിതി	...	... 94—100
12. ലണ്ടനിലെ ദരിദ്രന്മാർ	...	... 101—104
13. ബ്രൈട്ടൺ	...	... 104—109

മൂന്നാം ഭാഗം

രാജ്യവും, കാലവും, ജനങ്ങളും.

1. ഇംഗ്ലീഷ് നാട്ടുപുറം...111—119
2. ഇംഗ്ലണ്ടിലെ കാലമാറ്റങ്ങൾ119—124
3. ജനോപകാരത്തിനുള്ള ചില സംഘങ്ങൾ...
i. ഡോക്ടർ ബർനാഡോ സ്ഥാപിച്ച ധർമ്മസമിതി125—129
ii. ബാലസംഘം129—131
iii. മുക്തിയോഗം131—136
4. ഇംഗ്ലണ്ടിലെ വിദ്യാഭ്യാസരീതി137—141
5. ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ ചില ആചാരങ്ങളും സമ്പ്രദായങ്ങളും	}	141—163
6. ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ സ്വഭാവം		

നാലാം ഭാഗം

ജർമ്മനിയിൽ ചെന്നതും, യുദ്ധകാലത്തെ അവിടെ കണ്ടതും, അനുഭവിച്ചതും.

1. ഇംഗ്ലണ്ടിൽനിന്നു ജർമ്മനിയിലേക്കു165—172
2. രാത്രിസമയം ഹംബർഗിലെ സ്ഥിതി172—178
3. ജർമ്മനിയുടെ തലസ്ഥാനം178—186
4. ജർമ്മനിയും, ജർമ്മനുകാരും186—196
5. യൂറോപ്പിലെ കലക്കവും, വഴിക്കൽ ഉണ്ടായ കഴക്കവും197—206
6. സിവിൽ ലണ്ടനും206—218
7. ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്കു മടങ്ങുമ്പോൾ വഴിക്കൽകണ്ടതും അനുഭവിച്ചതും	...	218—225
8. യുദ്ധകാലത്തെ ലണ്ടനിലെ സ്ഥിതി 225—231

അഞ്ചാം ഭാഗം.

പാശ്ചാത്യവരിഷ്ടത.232—240
-------------------	-----	------------

ആറാം ഭാഗം.

സ്വദേശം നിരീക്ഷണം.241—246
--------------------	-----	------------

ബിലാത്തിവിശേഷം.

ഒന്നാം ഭാഗം.

വഴിയാത്ര.

1-ാം അദ്ധ്യായം.

യാത്രയുടെ ആരംഭം.

സ്വദേശം ഇതാ കണ്ണിൽനിന്നു മറയുന്നു. ഓരോ നിമിഷം കഴിയുന്തോറും പ്രിയപ്പെട്ട രാജ്യവും, ജനങ്ങളും അധികമായി അകലെ പെടുന്നു. വേപ്പാടിൽ ഉണ്ടാകുന്ന വ്യസനംകൊണ്ടോ എന്നറിഞ്ഞില്ല, രാജ്യത്തെ നോക്കുമ്പോൾ മുഖകളിൽ പതിന്മടങ്ങ് കെറതുകും ഉള്ളതായി തോന്നുന്നു. കണ്ണിൽനിന്നു തീരെ മറയുന്നതിന്നു മുമ്പായി മലയാളത്തെ ഞാൻ ഒന്നുകൂടി നോക്കട്ടെ. പാടത്ത കാണുന്ന ജലസമൃദ്ധിയും, വളർന്നു നിൽക്കുന്ന പശുവും, അർദ്ധനഗ്നനായ പണിക്കാരും, വിട്ടൊഴിയാത്ത മഴയും—എല്ലാം കർക്കിടകമാസം ആരംഭിച്ചതായി അറിയിക്കുന്നു. നോക്കുമ്പോൾ കണ്ണിന്നു എത്ര കുളർമ തോന്നുന്നു! എന്ത ശ്രീയുള്ള രാജ്യം! ബിലാത്തി കാണുവാനാണു പോകുന്നത് എന്നു വിചാരിച്ചുള്ള സന്തോഷം, സ്വദേശം വിട്ടുനടക്കുവാൻ ഉള്ള വ്യസനത്തെ ഒട്ടും ശമിപ്പിക്കുന്നില്ല. യാത്രക്കാരുടെ സന്തോഷത്തിലും, വ്യസനത്തിലും പങ്കുകൊള്ളാതെ വായുവേഗത്തോടെ കൂടി തീവണ്ടി ഓടുന്നു. ചിന്തയിൽ ലയിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടു സമയവും, വഴിയും പോയതു അറിഞ്ഞി

പ്ല. പുറപ്പെട്ട ദിവസം (1912 ജൂലായി 28-ാം-നു-) വൈകുന്നേരം ഈരോട്ട എത്തി, അന്നു രാത്രി തന്നെ തൃശ്ശിനാപ്പള്ളിക്ക് വന്നു. രാത്രി രണ്ടു മണിക്കു തൃശ്ശിനാപ്പള്ളിയിൽ വന്നുവെങ്കിലും മദിരാശിയിൽനിന്നു വരുന്ന, സിലോൺ ബോട്ട മെയിൽ വണ്ടിയെ, കാരണമെന്താണോ കണ്ടാ പിററ ദിവസം രാവിലെ ഏഴര മണിവരെ തൃശ്ശിനാപ്പള്ളിയിൽ തന്നെ താമസിച്ചു. രാവിലെ ഏഴര മണിക്കു അവിടെനിന്നു പുറപ്പെട്ട മധുര, മണിയാച്ചി ഈ വഴിയായി ഏകദേശം നാലര മണി സമയം തുത്തുകടി വന്ന ചേന്നും. തുത്തുകടി എത്തുന്നതിന്നു രണ്ടുമൂന്നു ആപ്പീസു ഇപ്പറം മുതൽക്കുതന്നെ കപ്പൽയാത്രയെ സംബന്ധിച്ച മെഡിക്കൽ ഓഫീസർ (Medical Officer), കപ്പൽകമ്പനി ഏജണ്ടു, സട്ടിഫിക്കറു പരിശോധനക്കാരൻ ഇങ്ങിനെയുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ വണ്ടിയിൽ വന്നു ഓരോ അന്വേഷണം നടത്തുവാൻ തുടങ്ങി. ഇന്ത്യയിൽ മറെറല്ലാ ദിക്കിലും സഞ്ചരിക്കുന്നതു പോലെ, ബിലാത്തിക്കോ അന്യരാജ്യങ്ങളിലേക്കോ ജില്ലാകലക്ടരുടെ സട്ടിഫിക്കറു കൂടാതെ നമുക്കു സഞ്ചരിക്കുവാൻ പാടില്ല. ഈ സട്ടിഫിക്കറു എടുത്തിട്ടുണ്ടോ എന്നു ഇന്ത്യ വിടുന്നതിന്നു മുമ്പു തന്നെ പരിശോധിക്കണം.

ഈരോട്ടിന്നും തുത്തുകടിക്കും മദ്ധ്യേ പ്രസ്താവയോഗ്യമായ വിശേഷങ്ങൾ ഒന്നും ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ലെങ്കിലും തീവണ്ടിയിലെ ഒരക്കങ്ങളെ പറ്റി അല്പം പറയാതെ നിവൃത്തിയില്ല.

ഒരേ കമ്പനിക്കാരാൽ നടത്തപ്പെടുന്നതാണെങ്കിലും ഈരോട്ടിന്നും തുത്തുകടിക്കും മദ്ധ്യേ ഓടുന്ന തീവണ്ടിയിലുള്ള ഒന്നും രണ്ടും ക്ലാസുകൾ, മംഗലാപുരത്തിന്നും ജോലാർപേട്ടക്കും മദ്ധ്യേ ഓടുന്ന ഒന്നും രണ്ടും ക്ലാസു വണ്ടികളേക്കാൾ എത്രയോ അധികം സൗകര്യമുണ്ടെന്നുള്ളതിന്നു സംശയമില്ല. ഓരോ രണ്ടാം ക്ലാസു പെട്ടിയെ അഞ്ചും ആറും ആയി ഭാഗിച്ചു ഇതിൽ ഓ

രോ മുറിയിൽ ഇരുണ്ട ആധംക ഉപയോഗിക്കത്തക്ക സൗകര്യത്തിൽ വേണ്ടുന്ന ഏല്പാ ഏല്പാകളും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. വേണമെങ്കിൽ ഒരു മുറിയും അടുത്ത മുറിയും തമ്മിൽ യോജിപ്പിക്കുന്നതിന്നു ഒരു വാതിലും ഉണ്ട്. ഒരു പെട്ടിയിൽനിന്ന അടുത്ത പെട്ടിയിലേക്കു വണ്ടി ഓടുന്ന സമയത്തു തന്നെ പോകാം. ഓരോ മുറിയിൽ വിദ്യുച്ഛക്തികൊണ്ട് തിരിയുന്നതായ പങ്കയും, കത്തുന്ന വിളക്കും, ആവശ്യമുള്ളപ്പോൾ ഉപയോഗിക്കേണ്ടതിന്നു വേണ്ടുന്ന വെള്ളവും ഉണ്ട്. മുറിയുടെ ഒരറ്റത്തു കാണുന്ന ബട്ടൺ അമർത്താൽ പെട്ടിയുടെ അവസാനം ഇരിക്കുന്ന പരിചാരകൻ മണിശബ്ദം കേട്ടു ആവശ്യങ്ങളെ അന്വേഷിച്ചറിയുവാനായി ഉടനെ നാം ഇരിക്കുന്ന മുറിയിലേക്കു വരുന്നു. ജലമലാദികൾ നീക്കേണ്ടതിന്നും, വേണമെങ്കിൽ കുളിക്കേണ്ടതിന്നും, ഓരോ പെട്ടിയിൽ ഓരോ മുറി ഉണ്ടാകും. ഇതിൽ വലിയ ഒരു കണ്ണാടിയും വസ്ത്രങ്ങൾ, സോപ്പ മുതലായ കുളിസാമഗ്നങ്ങൾ വെക്കേണ്ടതിന്നു വേണ്ടുന്ന ഏല്പാകളും, ഇഷ്ടംപോലെ വെള്ളവും ഉണ്ട്. ഈ വണ്ടിയിലുള്ള പെട്ടികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഒന്നു ഭക്ഷണം കഴിക്കുവാനുള്ള ഒരു വലിയ മുറിയാണു്. ഇതിൽ ഒന്നും രണ്ടും ക്ലാസുകാർ മാത്രമേ ഭക്ഷണം കൊടുക്കുകയുള്ളൂ. ഭക്ഷണത്തിന്നു നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള സമയങ്ങളിൽ ഇവിടെ ചെന്നാൽ സുഖമായി ഇരുന്ന ഭക്ഷണം കഴിക്കാം. കാപ്പിയും റൊടിയും ആവശ്യമുണ്ടെങ്കിൽ ഇരിക്കുന്ന വണ്ടിയിൽ തന്നെ കൊണ്ടുവന്നു നൽകും. ഈ വക സൗകര്യങ്ങളെല്ലാം ഉണ്ടാകകൊണ്ടു തീവണ്ടിയാത്ര സുഖമായി കഴിഞ്ഞു. വൈകുന്നേരം ആറു മണിക്കു തുത്തുകടിയിൽനിന്നു കപ്പൽ കയറുവാനായി പുറപ്പെട്ടു.

തുത്തുകടിയിൽ, കപ്പൽ; കരയിൽനിന്നു അഞ്ചു നാഴിക അകലെയാണു നിൽക്കുന്നതു. അവിടേക്കു യാത്രക്കാരെ കൊണ്ടു പോകുന്നതു സാമാന്യം വേഗത്തിൽ പോകുന്ന ഒരു തീബോട്ടി

ലാണ്. ഈ ബോട്ട കപ്പലിന്റെ അരികിൽ ചെന്നാൽ കപ്പലിൽനിന്നു ഒരു കോണി ഈ ബോട്ടിന്നു അരികെ ഇറക്കി തിരയുടെ പൊങ്ങലിന്നും താഴ്ന്നും അനുസരിച്ചു ബോട്ട പൊന്തുന്ന സമയം ഓരോ യാത്രക്കാരെയായി ബോട്ടിൽനിന്നു വലിച്ചു കപ്പലിലേക്കു കയറുന്നു. രോഗികൾക്കും, കുട്ടികൾക്കും, വൃദ്ധന്മാർക്കും തുത്തുകടിയിൽനിന്നു കപ്പൽ കയറുവാൻ വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതിന്നു വാമൊല്ലം.

തുത്തുകടിയിൽനിന്നു കുളമ്പിലേക്കു പോകുന്ന കപ്പലുകൾ ഒരുവക ചെറിയ കപ്പലുകളാണ്. ഇവകൾ ദിവസേന അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും പോയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കും. കപ്പലിൽ കയറി അധികം താമസിക്കാതെ തന്നെ എനിക്കു കപ്പൽസഞ്ചാരത്താൽ ഉണ്ടാവാനിടയുള്ള ചെറിയും തലവേദനയും തുടങ്ങി. ദീനത്താൽ ക്ഷീണിച്ചു, നിദ്രാഹിതനായി രാത്രി കഴിച്ചു, 30-ാംനൂ- രാവിലെ കുളമ്പിൽ എത്തി.

പോകത്തിലുള്ള വിശേഷ തുറമുഖങ്ങളിൽ ഒന്നാണു കുളമ്പ എന്ന ഞാൻ മുമ്പു തന്നെ കേട്ടിട്ടുണ്ടു. ജർമ്മനി, ജാപ്പാൻ, ഓസ്ട്രേലിയ, ഇംഗ്ലണ്ടു മുതലായ രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നു വന്നുനിൽക്കുന്ന വലിയ കപ്പലുകളും യാത്രക്കാരെ അങ്ങുമിങ്ങും വഹിച്ചുകൊണ്ടു നീന്തുന്നതായ പലവിധ തോണികളും, പല രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നു വരുന്ന പല തരക്കാറായ യാത്രക്കാരുടെ കാഴ്ചയും തുറമുഖത്തിൽ എത്തി അധികം താമസിക്കുന്നതിന്നു മുമ്പു തന്നെ എന്റെ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിച്ചു.

കരയിൽ എത്തുമ്പോഴേക്കു കുളമ്പിലെ പ്രധാന ഹോട്ടലുകളിലെ ആൾക്കാർ തങ്ങളുടെ ഹോട്ടലിലേക്കു ക്ഷണിക്കേണ്ടതിന്നു യാത്രക്കാരെ എതിരേൽക്കുന്നു. ദിവസത്തിന്നു ഒരാൾക്കു 15, 12, 10, 5, 3 ക. ഇങ്ങിനെയാണു നിരക്കു. ഇതിൽ പണത്തിന്റെ

ആദായത്തെ മാത്രം ആലോചിച്ച അവസാനത്തെ ഹോട്ടലിലേക്കാണ് ഞാൻ തിരിഞ്ഞത്. ഇതിന്നു 'ന്യൂ കൊളോണിയൽ' ഹോട്ടൽ (The New Colonial Hotel) എന്നാണ് പേര്. ഇവിടെ താമസിക്കുന്നതിന്നു സൗകര്യമുള്ള മുറിയും കട്ടിൽ, കിടക്ക മുതലായ സാമാനങ്ങളും കുളിക്കേണ്ടതിനും മറ്റും വേണ്ടുന്ന ഒരുക്കങ്ങളും അധികം മോശമല്ലാത്ത ഭക്ഷണവും ഉണ്ട്. പക്ഷേ ഭക്ഷണത്തിന്റെ രീതി നമ്മുടെയും, പാശ്ചാത്യന്മാരുടെയും, സമ്പ്രദായങ്ങളെ ഇടകലന്ന് ഉണ്ടാക്കിത്തരാകകൊണ്ടു നമ്മുടെ രുചിക്കു അധികം പറ്റുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. എങ്കിലും ഒരുവിധം കഴിച്ചുകൂടാം.

ഉയർന്ന ഭംഗിയുള്ള വലിയ എട്ടപ്പുകളും, വിശാലമായ തെരുവുകളും, അപയുടെ ഇരുവശത്തും അവിടവിടെയായി നിൽക്കുന്ന വിശേഷമായ അസംഖ്യം റിക്ഷാ വണ്ടികളും, കുളമ്പ പട്ടണത്തെ ഒരു പുതിയ യാത്രക്കാരന്നു പ്രത്യേക കൗതുകത്തെ കൈകൊടുക്കുന്നു.

ഇട്ടിക്കിലെ ജനങ്ങളുടെ മുഖത്തിന്റെ ആകൃതി ഏകദേശം മലയാളികളുടേതു പോലെ തന്നെ ഇരിക്കുന്നു. പക്ഷെ പുരുഷന്മാർ തലയിൽ അർദ്ധചന്ദ്രാകൃതിയിൽ ഒരുവക ചീപ്പ്, കൊണ്ടയും വെച്ചു കെട്ടുന്നത നമുക്കു കാണുമ്പോൾ വല്ലാത്ത ഹാസ്യം തോന്നുന്നു. ഹാസ്യജനകമായ എന്തെല്ലാം നടപ്പുകൾ നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ഉണ്ട്. ഓരോ രാജ്യസമ്പ്രദായം ഓരോ വിധം. ഇന്നുത ശരി, ഇന്നുത തെറ്റ എന്ന ഒരു കൂട്ടക്കും തീർച്ചപ്പെടുത്തുക വയ്യല്ലോ.

കുളമ്പ പട്ടണത്തിന്റെ വളരെ ചുരുക്കഭാഗമെ ഞാൻ കണ്ടിട്ടുള്ളവെങ്കിലും ഇവിടെ കുറച്ച ദിവസം കൂടി താമസിച്ചു ബാക്കിയുള്ള സ്ഥലങ്ങളെ കൂടി കാണേണ്ടതിനുള്ള ആഗ്രഹം എന്നിൽ ഇപ്പോൾ കണ്ട പ്രദേശം തന്നെ ജനിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. പ

ക്ഷെ ബിലാത്തിക്കുള്ള എൻ്റെ കപ്പൽ ആഗസ്റ്റ് 1-ാം-നു വൈകുന്നേരം ആറ മണിക്ക് പുറപ്പെടുന്നതുകൊണ്ട് എനിക്കു ഈ ആഗ്രഹനിയ്ക്കത്തി വരുത്തുവാൻ മാഗ്ഗ്മുണ്ടായില്ല.

2-ാം അദ്ധ്യായം.

സഞ്ചരിച്ച കപ്പലും, അതിലെ വിശേഷങ്ങളും.

കുളമ്പിൽനിന്ന ബിലാത്തിയിലേക്കു ഞാൻ യാത്രചെയ്തിരുന്ന കപ്പൽ തുത്തുകടിക്കും കുളമ്പിനും മദ്ധ്യേ കയറി സഞ്ചരിച്ചിരുന്ന കപ്പലിനേക്കാൾ വലിപ്പംകൊണ്ടും സൗകര്യംകൊണ്ടും വളരെ വ്യത്യാസപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതായിരുന്നു.

'മൊഡഡോവിത്' എന്ന പേരായ ഈ കപ്പൽ പി. ആൻ്റ് ഒ. കമ്പനിക്കാരുടെ വിശേഷപ്പെട്ട കപ്പലുകളിൽ ഒന്നാണു. ഇത ഏകദേശം അഞ്ഞൂറ അടി നീളവും എഴുപത അടി വീതിയും പതിനൊരായിരം ടൺ തൂക്കമുള്ള ഘനത്തെ വഹിക്കത്തക്കത്രാണിയുള്ളതു. ഇതിൻ്റെ ഇഞ്ചിന പതിനാലായിരം കുതിരയുടെ ശക്തിയുള്ളതു ആകുന്നു. ഇത്രയും ശക്തിയുള്ള ഈ ഇഞ്ചിനെ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നത കപ്പലിൻ്റെ നടുവിലാണു. ഇത കപ്പലിനെ രണ്ടു പ്രധാന ഭാഗമായി പങ്കുക്കുന്നു. ഇതിൽ ഒരു ഭാഗം ഒന്നാം ക്ലാസ്സ് യാത്രക്കാരുടെ ഉപയോഗത്തിനും മറെറ ഭാഗം രണ്ടാം ക്ലാസ്സ് യാത്രക്കാരുടെ ആവശ്യത്തിനും ഉള്ളതാണു. കപ്പലിൻ്റെ രണ്ടറ്റത്തും ഉള്ള സ്ഥലങ്ങളെ അതിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെയും പണിക്കാരുടെയും ഉപയോഗത്തിനായി നീക്കിയിരിക്കുന്നു. ഒന്നും രണ്ടും ക്ലാസ്സുകാർക്കു അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും പോകുന്നതിനും, തമ്മിൽ കാണുന്നതിനും, യാതൊരു വിരോധവും ഇല്ല. രണ്ടാം ക്ലാസ്സുകാരുടെ സ്ഥലങ്ങളേക്കാൾ കുറെ അധികം സൗകര്യം കൂടുമെന്നല്ലാതെ വേറെ വിശേഷമായി യാതൊ

നും ഒന്നാം ക്ലാസ്സ് സ്ഥലത്തിനില്ല. അതുകൊണ്ട് ഞാൻ വിവരിക്കുവാൻ പോകുന്നതെല്ലാം ഒന്നും രണ്ടും ക്ലാസ്സുകാർക്കു പൊതുവായിട്ടുള്ളതാണ്.

ഈ വലിയ കപ്പലിനു അറ നിലയുണ്ട്. ഇതിൽ അതുവരെ ഒന്നും രണ്ടും നിലകളിൽ സാമാനത്തെ സൂക്ഷിച്ചും, വെപ്പുപണി ചെയ്തും വരുന്നു. മൂന്നാമത്തെ നിലയിലാണ് യാത്രക്കാർ കിടക്കുവാനുള്ള മുറികൾ. ഈ മുറികൾ രണ്ടാൾക്കും, നാലാൾക്കും, ആറാൾക്കും കിടക്കത്തക്ക വിധത്തിൽ പലേ വലിപ്പത്തോടു കൂടിയവകളാണ്. ഈ മുറിയുടെ ചുമരിന്റെ നടുക്കു ഒരു വലിയ കണ്ണാടി ഉണ്ടാകും. അതിന്റെ നേരെ ചുമട്ടിൽ കാണുന്ന ഒരു ബട്ടൺ അമർത്താൽ ഒരു പെട്ടി തുറക്കുകയും വലിയതായ ഒരു കിണ്ണവും സോപ്പും അതിനുള്ളിൽ കാണുകയും ചെയ്യും. ഒരു കുഴൽമാഗ്ഗ്ലേണ ഈ കിണ്ണത്തിലേക്കു വെള്ളം വരുന്നു. മുഖം കഴുകുവാനോ മറൊരു ഉപയോഗിക്കുവാനാണ് ഈ ഏപ്പാട്. ഒരു ഗ്ലാസ്സുകുളിയിൽ ശുദ്ധിച്ചെണ്ണയായ നല്ല വെള്ളവും രണ്ടു കോപ്പയും ഏപ്പോഴും അറയിൽ വെച്ചിരിക്കും. ഇതുകൂടാതെ ഒരു കസേല, മേശ, കട്ടിൽ, കിടക്ക, വിരി, പുതപ്പ് ഇതുകൂടാതെ അറയിലെ സാമാനങ്ങൾ. കൈ തുടക്കുവാനും, വിരിക്കുവാനും മറ്റുമുള്ള തുണികൾ ദിവസേന അലക്കിയത വെച്ചേറെ കൊണ്ടുവന്നു തരുന്നു. അറയിൽ വന്ന വിരിച്ചു തെയ്യാറാക്കുവാനും വേറെ പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യേണ്ടതിന്നും ഭൂതൃന്മാർ ഉണ്ട്. ഇവർ തങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തിയെ അണുപോലും തെറ്റാതെ ശരിയായി നടത്തുന്നതാണ്.

മൂന്നാമത്തെ നിലയുടെ അറ്റത്തു തന്നെയാണ് കക്കൂസുകളും കുളിപ്പുറകളും പണിചെയ്തിരിക്കുന്നത്. കക്കൂസിൽ തന്നെ ജലത്തേയും മലത്തേയും വിസർജ്ജിക്കുന്നതിനു വെച്ചേറെ സ്ഥലങ്ങളുണ്ട്. മലിനതകൾ യാതൊന്നും അവയിൽ നിൽക്കുന്നതല്ല.

അവ ഒരു യന്ത്രത്താൽ അപ്പപ്പോൾ നീക്കപ്പെടുന്നു. എന്ന മാത്രമല്ല ഒരു കഴൽമാറ്റേണ എപ്പോഴും വെള്ളം അവകളിൽകൂടി ഓടിക്കൊണ്ടിരിക്കും. യാതൊരു ഭുജ്ജന്യങ്ങളും പുറപ്പെടാതെ വൃത്തിയായി ഇവയെ വെച്ചിരിക്കുന്നത അതിശയിക്കത്തക്കതരന്നെ.

കശുസിന്റെ അടുത്താണ് കുളിപ്പുരകൾ. കുളിപ്പുരകൾ രണ്ടു വിധത്തിലുണ്ട്. വെള്ളം നിറച്ചു കുളിക്കുന്നതും വെള്ളത്തെ വഷിപ്പിച്ചു കുളിക്കുന്നതും. ഇങ്ങിനെ രണ്ടാണു. കുളിമുറിയിൽ സോപ്പ, സ്പഞ്ച്, തോൽതുവാനുള്ള തുണി ഇതെല്ലാം തെശ്ശാറുണ്ടാകും. വേണ്ടത അന്വേഷിക്കുവാനായി ഭൂത്വനം ഉണ്ടു. വലിയതായ ഒരു കൽതൊട്ടിയിൽ രണ്ടു കഴൽ ഉണ്ടു. ഒന്നു തൂന്നാൽ തണുത്ത വെള്ളവും മററത തുറന്നാൽ ചൂടു വെള്ളവും ധാരാളമായി വരുന്നു. ഇതിൽ തന്നെ ശുദ്ധജലവും, സമുദ്രജലവും ഇങ്ങിനെ രണ്ടുണ്ടു. ഏത വേണമെങ്കിൽ അവനവന്റെ ഇഷ്ടം പോലെ ആവാം. വെള്ളം വരുവാനും പോകുവാനും ഉള്ള ദ്വാരങ്ങൾ വളരെ വലിപ്പമുള്ളവയാകകൊണ്ടു വെള്ളം നിറക്കുവാനും കുളയുവാനും എത്രയും വേഗത്തിൽ കഴിയും.

നാലാമത്തെ നിലയിലെ സ്ഥലം ഭക്ഷണത്തിന്നിരിക്കുവാനുള്ളതാണു. ഈ വിശാലമായ സ്ഥലത്തു എട്ടെട്ടാൾക്കു ഇരുന്നതിന്നുതക്ക വിധത്തിൽ വലിപ്പത്തോടു കൂടിയ മേശകളും അത്രയും കസേലകളും ഉണ്ടു. ഓരോ മേശയിൽ ഇരിക്കുന്നവരുടെ ആവശ്യങ്ങളെ അന്വേഷിക്കുന്നതിന്നായി ഓരോ ഭൂത്വനം ഉണ്ടു. തിന്നുവാൻ ഇരുന്നാൽ അപ്പോൾ പാകം ചെയ്തിരുന്നതായ പദാർത്ഥങ്ങളുടെ പേര ഒരു കാർഡിൽ അച്ചടിച്ച ഓരോരുത്തരുടേയും മുമ്പാകെ വെച്ചിരിക്കും. ഇതിൽ വേണ്ടത ഭൂത്വനോട പറഞ്ഞാൽ കൊണ്ടുവന്നു തരും. ഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞ കൈതുടക്കുവാനും മാറുമുള്ള തുണി ഓരോ ഭക്ഷണത്തിന്നും വെച്ചേറെ

അലക്കിയതാണ് കൊണ്ടുവന്ന തരുന്നത്. ഭൃത്യന്മാർ ജാഗ്രതയായി തങ്ങളുടെ പണി നോക്കുന്നുണ്ടോ എന്ന അവരുടെ മേലായി അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും നടന്ന സൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഭക്ഷണസമയത്ത് യാതൊരു താമസവും പരിഭ്രമവും കൂടാതെ സാധനങ്ങളെ കൊണ്ടുവന്ന തരുന്നതും, ഭൃത്യന്മാരുടെ ചെറുക്കും, താഴ്മയും, നമുക്കു അതിശയത്തെ ജനിപ്പിക്കുന്നു.

അചോമത്തെ നിലയെ രണ്ടായി ഭാഗിച്ച് ഒന്നു ചുരുട്ടു വലിക്കുന്നതിനും, മറേത സ ഗീതം കേൾക്കുന്നതിനും, ഉള്ളതായി വേർതിരിച്ചിരിക്കുന്നു. ശീട്ടുകുളി, ചതുരംഗം ഇതുകളും ഉണ്ട്. ഇതിന്റെ ചുറ്റുമുള്ള പ്രാന്ത കാറ്റുകൊണ്ടു ഇരിക്കുവാൻ ഉള്ളതാണ്.

അവസാനത്തെ നില പന്ത കളിക്കുവാനും, വേറെ വ്യവസായങ്ങൾക്കും, ആയി ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നു.

കുപ്പലിന്റെ എത്രയും ചുരുങ്ങിയ ഒരു വിവരത്തെയാണ് ഞാൻ ഇവിടെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. യാതൊരു ബുദ്ധിമുട്ടും കൂടാതെ ഇത്ര വലിയ ദീർഘമായ ചെമ്പുന്നതിന്നു ആവശ്യമായ സൗകര്യങ്ങളെ കിട്ടുന്നതിന്നു ഇന്ത്യയിൽനിന്ന ഒന്നാം ക്ലാസ്സ് യാത്രക്കാർ 858-ം രണ്ടാം ക്ലാസ്സ് യാത്രക്കാർ 528-ം ഉറപ്പിക ഈ കമ്പനിക്കാക് കൊടുക്കുന്നു.

കുപ്പലിനെ വിവരിച്ച കൂട്ടത്തിൽ തന്നെ അതിലെ ചില വിനോദങ്ങളും വിശേഷങ്ങളും കൂടി ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കാം.

ശീട്ട കളിച്ചും വർത്തമാനം പറഞ്ഞും ആണു അധികം ആളുകളും സമയം കഴിക്കുന്നത്. സംഗീതത്തിൽ ലയിച്ചിരിക്കുന്നവരും അധികം ഇല്ലെന്നില്ല. സ്ത്രീകളുടെ ഇടയിൽ പാട്ടു നിശ്ചയമില്ലാത്തവർ നന്നെ ചുരുങ്ങും. യാത്രക്കാർ കണ്ട രസിക്കുവാനായി ചില ദിവസം കുപ്പലിലെ പണിക്കാരുടെ വക നാടകം

ഭിന്നയവും ഉണ്ടാകും. ഇത രാത്രി 9 മണിക്ക് തുടങ്ങി 12 മണി
ക്കൊ 1 മണിക്കൊ അവസാനിക്കും. ഈ നാടകം കാണാനായി
പ്രത്യേകിച്ച യാതൊന്നും കൊടുക്കേണ്ടതില്ല. ഇത കൂടാതെ ഒരു
വക പന്തയം പറയലുണ്ട്. ചിലർ കൂടി ചേർന്ന ആൾ ഒന്നക്ക
ഓരോ ഷില്ലിംഗ് (12 ണ) പ്രകാരം പിരിച്ചു ഞാളുടെ കൈവ
ശം കൊടുക്കുന്നു. ഇവരിൽ ഓരോരുത്തരും പിറേറ ദിവസം
പകൽ 12 മണിയിലകത്തു കപ്പൽ ഇത്ര ഭൂതം സഞ്ചരിക്കുമെന്നു
അധരവരുടെ ഉപഹാസപ്രകാരം പറയും. പിറേറ ദിവസം അ
തപ്രകാരം കണക്കാക്കി ആർ പറഞ്ഞത ശരിയായി വരികയോ,
അതല്ലെങ്കിൽ ശരിയായി യാത്രചെയ്ത ഭൂതത്തിന്റെ അരികത്തു
വരികയോ, ചെയ്യുന്നുവോ അവർക്ക് ബാക്കിയുള്ളവരുടെ പണം
പങ്കിട്ട് കൊടുക്കും. ഇത ഒരുവക നേരംപോക്കിനുള്ള കളിയായ
ണെങ്കിലും ബുദ്ധിശക്തിയോ കൈസാമർത്ഥ്യമോ യാതൊന്നും ഇ
ല്ലാതെ പണം സമ്പാദിക്കുകയാകുകൊണ്ടു ഇത അത്ര പ്രശംസി
ക്കത്തക്ക ഒരു കളിയല്ല. പൈസ വെച്ചു ശീട്ട കളിക്കുകയോ പാ
ശി കളിക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന മാതിരിയേ ഇതിനെ പററി വിചാ
രിക്കുവാനുള്ളൂ. എന്തായാലും മറെറല്ലാ കളികളേക്കാൾ ഇതാ
ണ സാധാരണയായി അധികം കാണുന്നത.

ഇനി കപ്പലിലെ ചില വിശേഷങ്ങളെ പററി പറയാം.
നേരം പൂലരുണത്തിന്ന മുമ്പായി കപ്പലിലെ സകല ഭാഗവും
ധാരാളം വെള്ളം ഒഴിച്ചു കഴുകി വെടിപ്പാക്കുന്നു. ഓരോ ഭാഗ
ത്തെ കഴുകി വൃത്തിയാക്കുവാനായി എട്ടും പത്തും ആളുകളെ നി
യമിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചുമര തുടക്കുന്നവർ അതിൽ ഏപ്പെട്ടും, നിലം ക
ഴുകുന്നവർ അങ്ങിനെ ചെയ്തും, ജനല വൃത്തിയാക്കുന്നവർ അ
വരുടെ പണി നോക്കിയും ഏഴ് മണിക്ക മുമ്പായി സകല ദിക്കും
വൃത്തിയാക്കുന്നു. ഒരു കൂട്ടർ മററവരുടെ പണിയെ പററി അ
നേചഷിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ല. കപ്പലിലെ പ്രവൃത്തിക്കാരെ

രണ്ടു പ്രധാന യോഗമായി ഭാഗിക്കാം. ഒരു കൂട്ടർ കുപ്പലിന്റെ രക്ഷയെ പററിയും വൃത്തിയെ പററിയും വേണ്ടത ചെയ്യുന്നവരും, മറേവർ യാത്രക്കാരുടെ സൗകര്യങ്ങളെ അന്വേഷിച്ചു അവരെ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നവരും ഇങ്ങിനെ രണ്ടു കൂട്ടരാണ്. ഇവരിൽ ഓരോരുത്തരുടെ പണിയും യന്ത്രം തിരിയുന്നതുപോലെ ഒരു അണുപോലും പിഴക്കാതെ ജാഗ്രതയായി ചെയ്യുന്നത കണ്ടാൽ ഇവരുടെ കൂടെ എപ്പോഴും ആൾ നിന്ന പണി ചെയ്യിക്കുന്നുവോ എന്നു തോന്നിപ്പോകും.

ഓരോ ഭക്ഷണസമയത്തിന്റേയും അര മണിക്കൂർ മുമ്പായി ഒരു കുഴൽ വിളി കേൾക്കാം. ഇത ഭക്ഷണസമയം ആകുമ്പോഴേക്കു യാത്രക്കാരെല്ലാവരും ദേഹശുദ്ധി ചെയ്തു വസ്ത്രം മാറി ഭക്ഷണത്തിന്നു തയ്യാറായിരിക്കുവാൻ അവരെ അറിയിക്കുവാനുള്ളതാണ്. സമയമായാൽ രണ്ടാമതും കുഴൽവിളി കേൾക്കാം. നമ്മുടെ ഇടയിൽ മുപ്പതോ നാല്പതോ ആളുകളെ ക്ഷണിച്ചുവരുത്തി ഒരു ചെറിയ സഭ കഴിക്കുമ്പോഴേക്കു എന്തെല്ലാം പരിഭ്രമവും, മുട്ടലും, തട്ടലും, പൊട്ടലും, ഉടക്കലും കഴിയുന്നു. ദിവസേന മൂന്നു നേരവും അഞ്ഞൂറിൽ അധികം ആളുകൾക്കു വേണ്ടുന്നതായ പദാർത്ഥങ്ങളെ വൃത്തിയായി പാകംചെയ്തു ഒരുക്കി അതാത സമയങ്ങളിൽ യാതൊരു കൾപിശയും കൂടാതെ ക്രമത്തിൽ കൊടുക്കുന്ന കഥ ആലോചിച്ചു നോക്കുക!

വസ്ത്രങ്ങൾ അലക്കി തരുവാനും മറുമുളള ഏല്പാടുകൾ കുപ്പലിൽ ഉണ്ടു. പക്ഷെ ഇതിന്നു പ്രത്യേകം കൂലി കൊടുക്കേണ്ടിവരുമെന്നു മാത്രമല്ല ഈ കൂലി കുറെ അധികവുമാണു. ഏതതരത്തിലുള്ള വസ്ത്രമായാലും ഒന്നു അലക്കി തരുവാൻ 6 പെനി (6 ണ) കൊടുക്കണം. ഇത മടിച്ച കുപ്പലിൽനിന്നു അലക്കിക്കുന്നവർ നന്നെ ചൂതാക്കുമാണു.

കപ്പലിലെ ഒരു മുറി ക്ഷുരകന്റേതാണ്. ഈ മുറിയിൽ ചെന്നു നോക്കിയാൽ വിശേഷപ്പെട്ട വലിയ കൽക്കണ്ണാടിയും, അതിന്നെതിരായി ഒരു മെത്തക്കസേലയും, അരികെ വേറൊരു കസേലയിൽ, കാഴ്ചയിൽ യാത്രക്കാരിൽ ഒട്ടും യോഗ്യത കുറയാത്ത ഉടുപ്പോടുകൂടി ഇരിക്കുന്ന ക്ഷുരകനേയും കണ്ടാൽ ഇതു വാസ്തവത്തിൽ ക്ഷൗരത്തിനുള്ള സ്ഥലം തന്നെയോ എന്ന സംശയിച്ചുപോകും. ഒരിക്കൽ മുടി നറുക്കുവാൻ മാത്രം 1 ഷിലിംഗ് (12 ണ) കൊടുക്കണം.

ക്ഷുരകന്റേ അടുത്ത മുറി ഡൊക്ടർക്കുതന്നെ. ഇവിടെ മരുന്നുകളും മറ്റും എപ്പോഴും തെയ്യറുണ്ടാകും. അത സാധാരണയായി വെറുതെ തന്നെ യാത്രക്കാർക്കു തരും. പക്ഷെ വിശേഷവിധിയായി വല്ല രോഗവും ഉണ്ടായാൽ ഡൊക്ടർ ഒരു വരവിന്നു 2½ ഷിലിംഗ് (1 ക. 14 ണ) കൊടുക്കണം.

ഇനി കപ്പലിലെ ദിനചരിയെ പറ്റി പറയാം.

രാവിലെ 7 മണിക്ക് എഴുന്നീറ്റു കാപ്പിയും റൊട്ടിയും വല്ല ഫലങ്ങളും കഴിച്ചു എല്ലാവരും കുളിക്കുവാനോ മറ്റു വിധത്തിൽ ദേഹശുദ്ധി വരുത്തുവാനോ പോകുന്നു. 8½ മണിക്കാണ് പ്രാതൽ കഴിക്കുന്നത. ഇത കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ ഒരു മണി വരെ ചിലർ സംഗീതത്തിലും, ചിലർ ശീട്ടുകളി, ചതുരംഗം എന്നീ വിനോദങ്ങളിലും, ചിലർ വർത്തമാനം പറഞ്ഞും സമയം കഴിക്കുന്നു. ഒരു മണിക്കുള്ള ഭോജനം കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ 4 മണി വരെ ഉറക്കമായി. അപ്പോഴെക്കു വൈകുന്നേരത്തെ കാപ്പിയും പലഹാരവും തെയ്യറായി. ഇത കഴിഞ്ഞാൽ കാരുകൊണ്ടു എല്ലാവരും വെറുതെ ഓരോ സ്ഥലത്തു കസേലമേൽ കിടക്കും. 7 മണിക്കാണ് അത്താഴം കഴിക്കുന്നത. 10 മണിയോടുകൂടി എല്ലാവരും കിടക്കുവാനും പോകും. ഇങ്ങിനെയുമാണ് കപ്പലിലെ ദിനചര്യ.

ഭക്ഷണം നമ്മുടേതിൽനിന്ന തീരെ വ്യത്യാസപ്പെട്ട മാതിരി ആയതുകൊണ്ട് ഞാൻ കപ്പലിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരോട് പറഞ്ഞു എന്നിരിക്കെ പ്രത്യേകമായി വേറെ വെപ്പിക്കുകയാണ് ഉണ്ടായത്. അതും നല്ല സുഖമായിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് ഫലങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചാണ് അധികവും ദിവസം ഞാൻ കഴിച്ചുകൂട്ടിയത്. കപ്പലിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ മയ്യാദയും, യാത്രക്കാരുടെ ആവശ്യങ്ങളെ അന്വേഷിച്ചറിഞ്ഞ അവയെ നിവൃത്തിക്കുവാൻ അവർക്കുള്ള ജാഗ്രതയും, ഒരു വിധത്തിലും യാത്രക്കാർക്ക് ഉപദ്രവവും അസൗകര്യവും നേരിടാതിരിപ്പാനുള്ള മുൻകരുതലുകളും ഏറ്റവും പ്രശംസിക്കത്തക്കതു തന്നെ.

എല്ലാ ഞായറാഴ്ചകളിലും രാവിലെ 11 മണിക്ക് കപ്പലിലെ പള്ളിയിൽ പ്രാർത്ഥന നടത്തുന്നു. ഇതിന്നായി അവിടെ ചെന്നാൽ എല്ലാവരുടെ കയ്യിലും ഓരോ വേദപുസ്തകം തരും. അതിൽനിന്നു രണ്ടുമൂന്നു സ്തോത്രങ്ങൾ സംഗീതത്തോടുകൂടി ചൊല്ലി അര മണിക്കൂറിനുള്ളിൽ എല്ലാവരും പിരിയും.

ദിവസേന, കപ്പൽ ഇത്ര നാഴിക ദൂരം സഞ്ചരിച്ചുവെന്നും, ഇപ്പോൾ ഭൂമിയിലെ ഇന്നു പ്രദേശത്താണെന്നും, ഇനി അടുത്ത തുറമുഖത്തേക്കു ഇത്ര നാഴിക ദൂരമുണ്ടെന്നും പകൽ പന്ത്രണ്ടു മണിക്ക് എല്ലാവരും കാണത്തക്കതായ ഒരു സ്ഥലത്തു എഴുതി പറിക്കും.

കത്തുകൾ അയക്കേണ്ടതിന്നു ആവശ്യമായ തപാൽമുദ്രകൾ കപ്പലിൽ ഒരു സ്ഥലത്തു വിൽക്കുന്നു. തുറമുഖം അടുക്കുമ്പോഴേക്കു മുദ്ര വാങ്ങുവാനായി ഈ സ്ഥലത്തു യാത്രക്കാർ തിരക്കി കൂടുന്നു. ഓരോരോ തുറമുഖങ്ങളിൽ എത്തുമ്പോൾ അതുവരെയുള്ള കത്തുകളെ എടുത്തു അങ്ങോട്ടു മടങ്ങി വരുന്ന കപ്പലുകളിൽകൂടി അതാത രാജ്യങ്ങളിലേക്കു അയക്കുന്നു.

3-ാം അദ്ധ്യായം.

കപ്പൽ യാത്ര.

ആഗസ്ത് മാസം 1-ാം-ന-യാണെല്ലോ കൂതമ്പിൽനിന്ന പുറപ്പെട്ടത. കൂതമ്പ വിട്ടതിന്ന ശേഷം ഏഡനിൽ എത്തുന്നതുവരെ രാവു പകലും ഒരുപോലെ കപ്പൽ ഓടിക്കൊണ്ടിരിക്കും. കൂതമ്പിൽനിന്ന ഏഡനിലേക്കു എത്തുവാൻ ഏഴ് ദിവസത്തിൽ അധികം വേണ്ടിവരുന്നു. ദിവസം ഒന്നിന്നു കലമേനിക്കു കപ്പൽ 330 നാഴിക വീതം സഞ്ചരിക്കും. എവിടെ നോക്കിയാലും ആകാശവും സമുദ്രവും അല്ലാതെ മറ്റു യാതൊന്നും ഈ ഏഴ് ദിവസവും കാണാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല. വ്യാഴാഴ്ച കൂതമ്പിൽനിന്ന പുറപ്പെട്ട, തിങ്കളാഴ്ചവരെ യാത്രക്കു വളരെ സൗകര്യമുണ്ടായിരുന്നു. തിങ്കളാഴ്ച വൈകുന്നേരം 3 മണി മുതൽ ചൊവ്വാഴ്ച വൈകുന്നേരം 4 മണി വരെ കലശലായ കാറ്റും ഓളവും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഏഡൻ അടുക്കുന്നതിന്നു 300 നാഴിക ഇപ്പറത്തുനിന്നു തന്നെ അതിവേഗത്തിൽ പറക്കുന്ന ഒരു മാതിരി വെളുത്ത കടൽ പക്ഷികൾ കൂട്ടംകൂട്ടമായി സമുദ്രത്തിൽ അവിടവിടെ പറക്കുന്നത, ഏഴ് ദിവസമായിട്ടു കര കാണാതെ ഏഡനിൽ എത്തുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരായ യാത്രക്കാർക്കു കര ഇനി അധികം ദൂരത്തല്ലെന്ന പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തി.

കൂതമ്പിൽനിന്ന ഏഡനിലേക്കു 2113 നാഴിക ദൂരമുണ്ട്. വ്യാഴാഴ്ച വൈകുന്നേരം 6 മണിക്കു അവിടേനിന്ന പുറപ്പെട്ട് പിന്നേതെ വ്യാഴാഴ്ച പകൽ 12 മണിക്കു ഞങ്ങൾ ഏഡനിൽ എത്തി.

ഉച്ചകലത്തെ ഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞ് ഞങ്ങൾക്കു കര ആളുകൾ രാജ്യം കാണാനായി കരക്കിറങ്ങി. വലിയ പറക്കുന്നകളുടെ മു

കളിലും അതുകിലും പണിചെയ്തിരിക്കുന്നതായ അനേകം ചെറിയ എടുപ്പുകൾ അകലേ കാണുമ്പോൾ കണ്ണിന്ന കൗതുകം തോന്നുമെങ്കിലും അരികേ ചെന്ന നോക്കുന്ന സമയം ഏഡന്ന സഹജമായ അത്ഭുതം ഈ എടുപ്പുകളേയും ബാധിച്ച് അവകൾ വരണ്ട ജീണ്ണിച്ച് കിടക്കുകയോ എന്ന തോന്നിപ്പോകും. പട്ടു നിറത്തിൽ ഒരു പുല്ലുപാലും ആ ദിക്കിലെങ്ങും കാണുന്നില്ല. ഇവിടെ മഴ പെയ്യുന്നത വളരേക്കാലം കൂടുമ്പോൾ മാത്രമാകുകൊണ്ടു ശുദ്ധജലം കിട്ടുന്നതിന്ന വളരെ പ്രയാസം. സമുദ്രജലത്തെ ശുദ്ധി ചെയ്തിട്ടാണുപോൽ ഈ ദിക്കിലെ ആളുകൾ കുടിക്കുന്നത്. പട്ടണം അധികം വലിയതല്ലെങ്കിലും കുതാരവണ്ടികളും മറ്റു ചില വാഹനങ്ങളും ആ പശ്ചാത്തലം കിട്ടുന്നുണ്ടു. സാധാരികളെ കണ്ടുതോന്നും ഈ ദിക്കുകാർ ഉപയോഗിക്കുന്നു. ഒട്ടകപ്പക്കികളുടെ തുവൽ ആദായവിലക്കു ഏഡന്നിൽ ധാരാളം വാങ്ങുവാൻ കിട്ടും. ഇതല്ലാതെ വേറെ യാതൊരു വിശേഷവും ഞാൻ ഇവിടെ കണ്ടിട്ടില്ല. ചൂട സാഹിത്യ വയ്യാത്തതിനാൽ കരയിൽ ഒന്നര മണിക്കൂറിലധികം താമസിക്കുവാൻ സാധിച്ചില്ല. നാലു മണിക്കു മുമ്പായി കുപ്പലിലേക്കു തന്നെ മടങ്ങി. ഏകദേശം ആറു മണിയോടു കൂടി ഞങ്ങൾ ഏഡന്നിൽനിന്ന പുറപ്പെട്ടു.

ഏഡന്നിൽനിന്ന സുവസ്തോട്ടിൽ എത്തുന്നതവരേയുള്ള യാത്ര ചെങ്കടലിൽകൂടിയാണു. ഈ കടലിന്റെ ഒരു വശത്തു അറേബിയാ രാജ്യവും മറേറ ഭാഗത്തു ആഫ്രിക്കയുമാണു. ചെങ്കടൽ മിക്ക സ്ഥലത്തും നൂറു നാഴികയിൽ അധികം അകലമില്ലാത്തതുകൊണ്ടു കുപ്പലുകൾ അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും സഞ്ചരിക്കുന്നതു ഇടക്കിടെ കാണാം. അറേബിയാ മരുഭൂമിയിൽനിന്നു അടിക്കുന്ന അത്ഭുതമായ കാറ്റു ചെങ്കടലിൽകൂടിയുള്ള യാത്രയെ കഴിയുന്ന വേഗത്തിൽ അവസാനിച്ചു കാണുവാനായുള്ള ആഗ്ര

ഹത്തെ യാത്രക്കാരിൽ ജനിപ്പിക്കുന്നു. 1314 നാഴിക നീളമുള്ള ഈ കടലിനെ കടക്കുവാൻ നാലു ദിവസത്തോളം വേണ്ടിവന്നു. 12-ാം-ന- പകൽ 11 മണിക്കാണ് ഞങ്ങൾ സുവസ് തുറമുഖത്തു എത്തിയത്. കപ്പൽ എത്തിയ ഉടനെ ഡൊക്ടർ കപ്പലിലേക്കു കയറിവന്ന കപ്പലിലെ യാത്രക്കാരെയും, ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെയും, പണിക്കാരെയും, പകർച്ചവ്യാധികൾ വല്ലവർക്കും പിടിപെട്ടിട്ടുണ്ടോ എന്നു പരിശോധിച്ചു. ഈ പരിശോധന കഴിഞ്ഞ ഉടനെ ഒരു മണിക്ക കപ്പൽ പിന്നെയും പുറപ്പെട്ട സുവസ് തോട കടക്കുവാൻ തുടങ്ങി.

ചെങ്കടലിനേയും മദ്ധ്യധരണിക്കടലിനേയും തമ്മിൽ യോജിപ്പിക്കുന്നതായ ഈ തോട കീറിക്കഴിഞ്ഞത 1870-ൽ ആണു. അതിന്നു മുമ്പ ആഫ്രിക്കാരാജ്യത്തെ ചുറ്റീട്ടാണു ബിലാത്തിക്കു പോകുമാറ. ഈ തോട കിറേണ്ടതിന്നായി നെപ്പോളിയൻ ഒരു കാലത്ത ആലോചിക്കുകയുണ്ടായെങ്കിലും അതിനെ നിറവേറുവാൻ ആ മഹാന്ന സാധിച്ചില്ല. ഈ തോട 102 നാഴിക നീളമുണ്ടു. മിക്ക സ്ഥലങ്ങളിലും വീതി 50 വാരയിൽ അധികം കാണുന്നില്ല. എട്ടാം പത്താം നാഴിക അകലേ ചെറിയതായ ഓരോ ആപ്പിസും ഇടക്കിടെ മണ്ണു വന്ന തോട തുറന്നുപോകാതിരിപ്പാനായി മണ്ണു കോരിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന യന്ത്രങ്ങളും കാണുന്നുണ്ടു. 'എത്രഭാഗത്തുനിന്നു കപ്പൽ വരുമ്പോൾ ഈ കപ്പൽ ഒരു ഭാഗത്തേക്കു വാങ്ങി നിന്നു അതിന്നു പോകുവാനായി സ്ഥലം കൊടുക്കുന്നു. ഈ തോട്ടിൽകൂടി കൊല്ലത്തിൽ നാലായിരത്തിലധികം കപ്പൽ കടന്നുപോകുന്നു. ഇതിൽ പകുതിയിലധികവും ബ്രിട്ടീഷ് കപ്പലുകളാണു. ഓരോ കപ്പലിന്നും ഇതിലെ കടന്നു പോകുവാൻ ഈ തോട്ടിന്റെ ഉടമസ്ഥന്മാരായ കമ്പനിക്കാർക്ക് വലിയതായ ഒരു സംഖ്യ ചൂങ്കു കൊടുക്കേണ്ടതുണ്ടു. അസാധ്യമായ കാഴ്ചയിൽ പ്രവേശിച്ചു വെറുതെ പണവും മാനവും ന

ശിപ്പിക്കേണ്ട എന്ന പറഞ്ഞ ജനങ്ങളുടെ വാക്കിനെ കേൾക്കാതെ ഡെയ്യത്തോടും സ്ഥിരോത്സാഹത്തോടും കൂടി പണി തുടങ്ങി ഈ രണ്ടു സമുദ്രങ്ങളേയും തമ്മിൽ യോജിപ്പിച്ച് ലോകത്തിന്റെ പരിഷ്കാരവർദ്ധനയും, കച്ചവട സൗകര്യത്തിനും, ഇത്ര എളുപ്പമാക്കിത്തീർത്ത ലെസ്‌പസ് എന്ന പേരായ ആ ശ്രുതിപ്പെട്ട പരന്ത്രിസ ഇഞ്ചിനിയരുടെ പ്രതിമ കല്ലിൽ കൊത്തി തോട്ടിന്റെ രണ്ടറ്റത്തും സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ തോട് 102 നാഴിക നീളമേ ഉള്ളൂ എങ്കിലും ഇതിൽകൂടി സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ കപ്പൽ വളരെ സാധാരണത്തിൽ പോകുന്നതുകൊണ്ട് മറ്റേ അറ്റത്തു കിടക്കുന്ന പോട്ട് സെസ്സ് എന്ന തുറമുഖത്തു എത്തുവാൻ 18 മണിക്കൂറോളം വേണ്ടിവന്നു. 12-ാം-നു-ഉച്ചക്കു ഒരു മണിക്കു സുവസ്തിയിൽനിന്ന പുറപ്പെട്ട പിറേറ ദിവസം ആറു മണിക്കാണത്തെയും പോട്ട് സെസ്സിൽ എത്തിയത്.

കപ്പൽ, തുറമുഖത്തു വന്ന അണയുമ്പോഴേക്കു ചെറിയ തോണികളിൽ കയറി ഇററലിക്കാരായ സംഗീതക്കാർ നാലും അഞ്ചും സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ യോഗമായി ചേർന്ന് പാട്ടു പാടിക്കൊണ്ടു കപ്പലിന്റെ ചുറ്റും യാചകത്തിനായി വന്നുകൊണ്ടിരിക്കും. ഈ ജിപ്സികാരായ ചില മുക്കവന്മാർ സമുദ്രത്തിൽ നീന്തുന്നതും, കൂളിയിടുന്നതും വെള്ളത്തിൽ എറിഞ്ഞു കൊടുക്കുന്ന ചെറിയ നാണുക്കളെ മുങ്ങി തപ്പി എടുക്കുന്നതും കണ്ടാൽ ഇവർ ജീവിക്കുന്നത സമുദ്രത്തിൽ തന്നെയോ എന്ന സംശയിച്ചുപോകും. ചില ചെപ്പിടി വിദ്യക്കാർ കപ്പലിൽ കയറിവന്ന ഓരോ വിദ്യകൾ കാണിച്ചു യാത്രക്കാരുടെ പണം മേടിച്ചുതുടങ്ങുന്നു. ഈ തമാശകളെല്ലാം കണ്ട രാവിലത്തെ പ്രാതലും കഴിഞ്ഞു കരക്കിറങ്ങി. പോട്ട് സെസ്സ്, ഏഡനേപ്പോലെ ഒരു ചെറിയ പട്ടണമാണെങ്കിലും ഏഡനേക്കാൾ കാണാൻ എത്രയോ അധികം കൗതുകമുണ്ട്. രണ്ടു വശത്തും ഉയർന്ന മാളികകൾ ഉള്ള തെരുവുകളും, ക

തിരകൾ വലിച്ചുകൊണ്ട പോകുന്ന ഓം വണ്ടികളും, അറബി സ്ത്രീകളുടെ മുഖത്തു തൂങ്ങി കാണുന്ന ഒരുവിധം ഉറകളും, കഴുതകളെ കെട്ടി വലിപ്പിക്കുന്ന വണ്ടികളും, കണ്ടുരസിച്ച് രണ്ടു മൂന്നു മണിക്കൂറ കരയിൽ താമസിക്കുമ്പോഴേക്കു മടങ്ങി പോകുവാൻ സമയം ആയി. റിനോസ്റ്റസ് എന്ന ഒരു മാതിരി ജന്തുവിന്റെ തോൽകൊണ്ട ഉണ്ടാക്കുന്ന ഒരുവിധം വടി ഇവിടെ ധാരാളം കാണുന്നുണ്ട്. നാലു മണിക്കു മുമ്പായി ഞങ്ങൾ കപ്പലിലേക്കു തിരിച്ചെത്തി. അന്നു വൈകുന്നേരം ആറു മണിക്കു തന്നെ അവിടേനിന്ന പുറപ്പെട്ട മദ്ധ്യധരണി കടലിൽകൂടി യാത്ര തുടങ്ങി.

പോട്ട് സെസ്സ് വിടുന്നതിന്നു മുമ്പായി അമേരിക്കക്കാരുടെ 170 യാത്രക്കാർ ഞങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ചേർന്നു. ഇതിൽ പത്തുപത്തു പുരുഷന്മാർ ഒഴികെ മറെറല്ലാവരും സ്ത്രീകളാണ്. ഇവരിൽ അധികവും പ്രാഥമിക പാഠശാലകളിൽ പഠിപ്പിക്കുന്ന ഉപാദ്ധ്യായനിമാരാണ്. സ്ത്രീകൾ പൂട്ടിയ കാലത്തു രാജ്യസംബരത്തിന്നു വേണ്ടി യോഗം ചേർന്നു പുറപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. ഇങ്ങിനെ എല്ലാ പൂട്ടലിന്നും ഇവർ സംബരിക്കുക പതിവാണ്. രാജ്യസംബരം ചെയ്ത, പല തരത്തിലുള്ള നാടുകളേയും ജനങ്ങളേയും കണ്ട, മനോവികാസത വന്നിരിക്കുന്ന ഗുരുനാഥന്മാരുടെ കിഴാൽ പാറിക്കവാൻ സാധിക്കുന്നവരായ കുട്ടികൾക്കു വെറും പുസ്തകം വായിച്ചു ഉണ്ടാവാനിടയുള്ള അറിവിനെ മാത്രം ഓണം ചെയ്യാൻ കഴിയുന്നവരായ ഗുരുക്കന്മാരുടെ ശിഷ്യത്വം വഹിക്കുവാൻ ഇടവന്നിട്ടുള്ള കുട്ടികളേക്കാൾ എത്രയോ അധികം ഗുണം സിദ്ധിക്കുവാൻ ഇടയുണ്ടെന്നുള്ളതിന്നു വാദമില്ലല്ലോ. അതുകൊണ്ടു അമേരിക്കക്കാരുടെ ഈ ഉദ്യമം എത്രയും ശ്ലാഘനീയമായതും ഇതിനെ ഒരു ചുരുങ്ങിയ നിലയിൽ എങ്കിലും നമ്മുടെ നാട്ടിലുള്ള വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയ്ക്കു നാം ഇവിടെ പിന്തുടരുന്നതാ

യാൽ ആയത ഇന്ത്യയിലെ പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്നു ഒരു നല്ല സഹായമായി തീരുന്നതും ആണു.

രാത്രിയിലുത്തെ ഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞ എല്ലാവരും കപ്പലിന്റെ മുകളിലേക്കു കിടക്കുവാൻ പോകുന്നതുവരെ പാട്ടും കളിയും ആയി കഴിയും. ഈ വക നേരംപോക്കു നിമിത്തം പോട്ട് സെസ്സ് വിട്ടതിനുശേഷം യാത്രക്കു ഒരു പ്രത്യേകസുഖവും, സന്തോഷവും ഉണ്ടായിരുന്നു.

യാതൊരു കാര്യം ഓളവും കൂടാതെ തടാകം പോലെ മെന്നമായിരിക്കുന്ന മദ്ധ്യധരണി കടലിൽ കടന്ന അധികം കഴിയുന്നതിന്നു മുമ്പായി പോട്ട് സെസ്സ് വരെ ഉണ്ടായിരുന്ന ഉഷ്ണം മാറി സുഖപ്രദമായ ശീതവായു വീശിത്തുടങ്ങി. ആഗസ്തു 16-ാംനു രാവിലെ ഇററലിക്കും സിസലിദ്വീപിന്നും മദ്ധ്യേ കിടക്കുന്നതായ മെഡീനാ കടലിടുക്കു ഞങ്ങൾ കടന്നു. കപ്പൽ ഇതിലെ പോകുമ്പോൾ രണ്ടു വശത്തും കിടക്കുന്ന രാജ്യങ്ങളുടെ സ്ഥിതിയും ഭൂരദ്രം കണ്ണാടി വെച്ചു നോക്കിയാൽ വിശദമായി അറിയാം. ഉയന്നു കുന്നുകളും, അവയിനേൽ നിൽക്കുന്ന വൃക്ഷങ്ങളും, താഴത്തുകൂടി പണിചെയ്തിരിക്കുന്ന നിരത്തുകളും, വൃക്ഷസമൂഹങ്ങളുടെ ഇടയിൽകൂടി കാണുന്ന ചില ഭവനങ്ങൾ കൂടാതെ വരിവരിയായി കെരുകത്തോടുകൂടി പണി ചെയ്തിരിക്കുന്ന അതിവലിപ്പമില്ലാത്ത അസംഖ്യം എടുപ്പുകളും കണ്ട് ഈ രാജ്യത്തിന്റെ അരികേ കൂടി പോയപ്പോൾ മൂന്നു കൊല്ലം മുമ്പ ഇവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന ഭൂകമ്പം നിമിത്തം അനേകായിരം ജനങ്ങളേയും അസംഖ്യം ഭവനങ്ങളേയും അഞ്ചു നിമിഷത്തിനുള്ളിൽ അന്തകാലയത്തിലേക്കു അയച്ചു ആ പ്രകൃതിയുടെ ശക്തിയെ പറ്റി അതിശയിക്കുകയോ ഭൂതതയെ പറ്റി വ്യസനിക്കുകയോ എന്താണു വേണ്ടത എന്ന എന്നിങ്ങനെയൊരു സംശയമായി.

ഇററലി വിട്ട വടക്കുപടിഞ്ഞാറായി നൂറു നാഴിക സഞ്ചരിക്കുമ്പോഴേക്കു ലീബറി ദ്വീപുകളും അവകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ നിൽക്കുന്ന സ്റ്റോമ്പാലി എന്ന അഗ്നിപർവ്വതവും കാണാറായി. അഗ്നിപർവ്വതം മുഖ ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ടു ഈ കാഴ്ച വളരെ വിശേഷമായി. ഈ പർവ്വതം സമീപിക്കുമ്പോൾ അതിന്റെ അറ്റത്തുനിന്നു സദാ പോയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതായ ധൂമം തെളിഞ്ഞു കണ്ടുതുടങ്ങി. കുറെ കാലം ചെല്ലുമ്പോൾ പർവ്വതം കോപിച്ചു അതിന്നകത്തു കിടക്കുന്ന അഗ്നിതൂല്യമായ പദാർത്ഥങ്ങളെ ചുറ്റും വളരെ ദൂരത്തിൽ ചിതറുന്നു. ഈ കാലം സമീപിച്ചാൽ ഇവിടുത്തെ ജനങ്ങൾ ദൂരെ പോയി താമസിക്കുമത്രെ. രാത്രിയിൽ തീ പോയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത നല്ലവണ്ണം കാണാമെന്നു പറയുന്നു. പർവ്വതത്തിന്റെ ചുറ്റും എടുപ്പുകൾ അധികം കാണുന്നതുകൊണ്ടു ഇവിടെ ധാരാളം ജനങ്ങൾ താമസമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നു.

ആഗസ്റ്റ് 13-ാംനു പോട്ട് സെസ്സ് വിട്ട അഞ്ചു ദിവസം മദ്ധ്യധരണി കടലിൽകൂടി സഞ്ചരിച്ചു 18-ാംനു രാവിലെ 9 മണിക്കു മാർസെയിൽസിൽ എത്തി. ഇതു പരന്ത്രിസകാരുടെ ഒരു പ്രധാന തുറമുഖമാണു. അറുപതും, എഴുപതും കപ്പലുകൾ എപ്പോഴും ഈ തുറമുഖത്തു ഉണ്ടാകും. പോട്ട് സെസ്സിൽനിന്നു മാർസെയിൽസിലേക്കു 1517 നാഴിക ദൂരമുണ്ടു. ഇവിടേനിന്നു ലണ്ടനിലേക്കു കടൽവഴിയായി പോകുന്നതായാൽ 1400 നാഴികയോളം കാണും. പുറപ്പെട്ട എട്ടാം ദിവസമേ എത്തുകയുള്ളു. അതുകൊണ്ടു ബിലാത്തിക്കു പോകുന്ന യാത്രക്കാരിൽ അധികം പേരും ഇവിടെ ഇറങ്ങി പരന്ത്രിസ്സരാജ്യത്തിൽകൂടി തീവണ്ടിയിൽ പോകുന്നു. ഇങ്ങിനെ പോകുന്നതായാൽ മാർസെയിൽസിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ട 26 മണിക്കൂറുകൊണ്ടു ലണ്ടനിൽ എത്താം. ഞാനും ഇവിടെ ഇറങ്ങുവാനാണു ആദ്യം തന്നെ നിശ്ചയിച്ചിരു

ന്നത. രാവിലത്തെ പ്രാതൽ കഴിഞ്ഞ കുപ്പലിൽനിന്ന ഏകദേശം രണ്ടു നാഴിക അകലെയുള്ള തീവണ്ടി ആപ്പീസിൽനിന്ന 12 മണിക്കു വണ്ടി കയറി. പരന്ത്രിസരാജ്യത്തിൽ കൂടി വണ്ടി പോകുമ്പോൾ രാജ്യത്തിന്റെ സ്ഥിതി അല്പമെങ്കിലും രണ്ടു ഭാഗത്തും നോക്കിയാൽ അറിയുവാൻ കഴിയുന്നതാണ്. ജനങ്ങളുടെ സമ്പ്രദായവും, എടുപ്പുകളുടെ മാതിരിയും, എന്നുവേണ്ട ജന്തുക്കളും, വൃക്ഷങ്ങളും കൂടി പണ്ടു കണ്ടു ശീലിച്ചിരുന്ന തരത്തിൽ നിന്ന തീരെ വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരുന്നതുകൊണ്ടു കാണുന്നതെല്ലാം അത്ഭുതമായി തന്നെ തോന്നി. ചില ദിക്കിൽ ഉയർന്നു കുന്നുകൾ മൂന്നും നാലും നാഴിക ദൂരത്തോളം തുളച്ചും, ചില ദിക്കിൽ കൃഷിസ്ഥലങ്ങളെ കടന്നും, ചിലപ്പോൾ ചെറിയ പട്ടണങ്ങളുടെ ഇടയിൽകൂടിയും സഞ്ചരിച്ച പിറേറ ദിവസം രാവിലെ 6 മണിക്കു പാർസിൽ എത്തി.

പാർസിൽ രണ്ടുമൂന്നു ദിവസം താമസിക്കേണമെന്നാണ് ഞാൻ മുമ്പു തീർച്ചയാക്കിയിരുന്നത. പക്ഷെ വഴിയാത്രയുടെ ക്ഷീണം നിമിത്തം അതിന്നു അപ്പോൾ തരമാവാതെ തൽക്കാലം അത നിർത്തിവെച്ചു രാവിലെ 9 മണിക്കു തന്നെ പാർസു വിട്ടുവാൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തി. ആപ്പീസിന്റെ പല ഭാഗത്തുനിന്നും പല ദിക്കിലേക്കു വണ്ടി പുറപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ലണ്ടനിൽ ലേക്കു പുറപ്പെടുന്ന വണ്ടിയിൽ രണ്ടാം ക്ലാസിൽ കയറി നോക്കിയപ്പോൾ അതിൽ തിരക്കുകൊണ്ടു ഇരിക്കുവാൻ യാതൊരു നിവൃത്തിയും ഇല്ലാതെ ഞാൻ വണ്ടിയിൽനിന്നു ഇറങ്ങി എന്താണ് വേണ്ടതെന്നു പരിഭ്രമിച്ചുകൊണ്ടു നിൽക്കുമ്പോൾ ഒരാൾ ചുമലിൽ കയ്യു വെച്ചതായി തോന്നി തിരിഞ്ഞു നോക്കി. അതു പരന്ത്രിസകാരിയായ ഒരു സ്ത്രീ ആയിരുന്നു. ഞാൻ നിൽക്കുന്നതെന്നതുകൊണ്ടായിരിക്കാം എന്നു ഊഹിച്ച എന്റെ അടുക്കൽ വന്ന “നിങ്ങൾക്കു ഇംഗ്ലീഷ് സംസാരിക്കുവാൻ അറിയില്ലെ” എന്നു ചോദിച്ചു.

ഞാൻ—ഉച്ച എന്നിക്ക് ഇംഗ്ലീഷ് അറിയാം. പ. സ്ത്രീ—നിങ്ങൾക്കു ഈ വണ്ടിക്ക് ലണ്ടനിലേക്കു പോകേണമോ?

ഞാൻ—വേണം. പക്ഷെ തിരക്കുകൊണ്ടു രണ്ടാം ക്ലാസ മുറിയിൽ ഇരിക്കുവാൻ നിർദ്ദേശം ഇല്ല. എന്റെ കയ്യിൽ രണ്ടാം ക്ലാസ ശീട്ടാണു ഉള്ളതു. പ. സ്ത്രീ—അതുകൊണ്ടു വിരോധമില്ല. രണ്ടാം ക്ലാസിൽ തിരക്കു അധികമുണ്ടെങ്കിൽ ഒന്നാം ക്ലാസിൽ കയറാം, എന്നു പറഞ്ഞു ഒരു റെയിൽവെ ഉദ്യോഗസ്ഥനെ വിളിച്ചു എന്നെ ഒന്നാം ക്ലാസ വണ്ടിയിൽ കൊണ്ടുപോയി കയറാൻ പറഞ്ഞു. ആ സ്ത്രീ പോയി.

ഞാൻ ഒരു അന്യദേശക്കാരൻ. എന്റെ ആവശ്യത്തെ ആലോചിച്ചറിഞ്ഞു എന്നെ സഹായിക്കുവാൻ വന്നവളായ ആ സ്ത്രീയുടെ ദയാശീലത്തെയും, ബുദ്ധിഗുണത്തെയും പറ്റി എന്നിങ്ങനെയൊരു നന്ദിയും ബഹുമാനവും തോന്നിയതിനാലാണു ഈ സംഗതി ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കുവാൻ ഇടവന്നതു.

പാരിസിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ട ഒരു മണിക്കു ബൊലോണിൽ എത്തി. അവിടേനിന്നു തീബോട്ടു വഴിയായി ഒന്നര മണിക്കൂറിനുള്ളിൽ ഫോൾക്കസ്സണിൽ വന്നു ചേർന്നു. ഇവിടേനിന്നു പിന്നെയും രണ്ടര മണിക്കു തീവണ്ടിമാറ്റമായി പുറപ്പെട്ടു വൈക്കുന്നേരം നാലു മണിക്കു ലണ്ടൻ പട്ടണത്തിൽ എത്തി.

രണ്ടാം ഭാഗം.

ലണ്ടൻ പട്ടണം.

—

1-ാം അദ്ധ്യായം.

—

പട്ടണത്തിന്റെ സ്വഭാവം.

വലിപ്പംകൊണ്ടും, ധനപുഷ്ടികൊണ്ടും ലോകത്തിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട മറെറല്ലാ പട്ടണങ്ങളെയും കവിഞ്ഞുനിൽക്കുന്ന ലണ്ടൻ, ഏകദേശം രണ്ടായിരം കൊല്ലങ്ങൾക്കു മുമ്പു സാധുക്കളായ ചില മുക്കവന്മാർ നിവസിച്ചിരുന്ന ഒരു കുഗ്രാമമായിരുന്നു എന്നറിയുമ്പോൾ ഈ കാലത്തിനുള്ളിൽ മനുഷ്യന്റെ ആ ലോചനാശക്തിക്കു, ബുദ്ധിവിശേഷത്തിന്നും, ഉത്സാഹത്തിന്നും, കരകൗശലത്തിന്നും വന്നിരിക്കുന്ന മഹത്തായ വളർച്ച ലോകാഭിവൃദ്ധിയെ സൂക്ഷിച്ചറിയുന്ന ഏവന്റെയും മനസ്സിനെ അതിശയത്താൽ സ്തംഭിപ്പിക്കുന്നു. അഞ്ചോ പത്തോ ചതുരശ്രനാഴിക മാത്രം വീതിയുണ്ടായതന്നെ ആ ചെറുഗ്രാമം ഇപ്പോൾ എഴുന്തറ ചതുരശ്ര നാഴിക വിസ്തീർണ്ണമുള്ള ഒരു വലിയ പട്ടണമായി തീർന്നിരിക്കുന്നു. അവിടവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന മുക്കവന്മാരുടെ കുടിലുകൾക്കു പകരം എട്ടു ലക്ഷത്തിൽ അധികം വിശേഷപ്പെട്ട എട്ടുപുറകളാൽ പട്ടണം നിറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. മത്സ്യവ്യാപാരം ചെയ്ത ഉപജീവിച്ചിരുന്ന രണ്ടായിരത്തോളം മനുഷ്യർ പാർത്തിരുന്ന സ്ഥലത്തെ പല ജോലിക്കാരായ എമ്പത ലക്ഷം ജനങ്ങൾ ഇപ്പോൾ ജീവിച്ചുവരുന്നു. ജനശ്രദ്ധയായി, നിശ്ശബ്ദമായി കിടന്നിരുന്ന വനപ്രദേശങ്ങളെല്ലാം അത്യുഗ്രതയോടെ സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വാഹനസമൂഹങ്ങളുടെ ശബ്ദത്താൽ

മുഴങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. രാത്രിയിൽ എന്ന് വേണ്ട പകൽ സമയത്തുകൂടി കൂരിരുട്ടായിരുന്ന ദിക്കുകളിലെല്ലാം ഇപ്പോൾ വിദ്യുച്ഛക്തി ദീപങ്ങളാൽ ജ്വലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഭൂമിയിലും വെള്ളത്തിലും മാത്രം സഞ്ചരിച്ചു തൃപ്തിവരാതെ മനുഷ്യർ ഇപ്പോൾ ആകാശത്തേക്കു പുറപ്പെട്ടു പക്ഷികൾക്കു അസുയയെ ഉണ്ടാക്കത്തക്ക വേഗതയോടെ സഞ്ചരിക്കുന്നു. മനുഷ്യ വസ്ത്രത്തിന്റെ പലവിധ അഭിരുചിയും വിശദമായി അറിയിക്കുന്നത ചണ്ടനിൽ തന്നെയാണ്.

നിരന്തരകളുടെ മിനുസവും വൃത്തിയുമൊ, എടുപ്പുകളുടെ വലിപ്പവും ഭംഗിയുമൊ, വാഹനങ്ങളുടെ തരവും എണ്ണവുമൊ, ജനങ്ങളുടെ സംഖ്യയും സമ്പ്രദായവുമൊ,—ഏതാണു ഇന്ത്യയിൽനിന്നു വരുന്ന ഒരു യാത്രക്കാരനനു അധികം കൗതുകത്തേയും ആശ്ചര്യത്തേയും തരുന്നത് എന്ന പറയുവാൻ പ്രയാസം. പട്ടണത്തിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട തെരുവീഥികളെല്ലാം മരജാലിക പതിച്ചു, ടാർ തേച്ച ഒരു ചക പൊടിയിട്ട അമർത്ത് വൃത്തിയാക്കി വെച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ രണ്ടു ഭാഗത്തും എട്ടെട്ടടി വീതിയിൽ ശീമക്കല്ലുകൊണ്ടു പടുത്തിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ പടുത്ത ഭാഗങ്ങൾ ജനങ്ങൾക്കു സഞ്ചരിക്കുവാനും നടുക്കുള്ള സ്ഥലം വാഹനങ്ങളുടെ ഉപയോഗത്തിനും ആണു. അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും പോയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന വാഹനങ്ങൾ നിരത്തിലെ ഓരോ വശത്തുകൂടി ഓടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പട്ടണത്തിൽ തിരക്കുള്ള ഭാഗങ്ങളിൽ ഉരുരുവിൽ ഒരു ഭാഗത്തുനിന്നു മറേറു ഭാഗത്തേക്കു ഒന്നായി പോകുവാൻ പ്രയാസമാണു. ഇതിനായി നിരത്തിന്റെ നടുക്കു അവിടവിടെ പണി ചെയ്തിരിക്കുന്ന കുൽത്തളത്തിൽ ഒരു ഭാഗത്തുനിന്നു ഓടി പോയി, അവിടേനിന്നു വാഹനങ്ങളുടെ ഒഴിവു നോക്കി മറേറു ഭാഗത്തേക്കു പിന്നേയും ഓടുന്നു. അനേകായിരം വാഹനങ്ങൾ എടവിടാതെ സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന

ഈ വലിയ പട്ടണത്തിൽ ദിവസേന നേരിടുന്ന അപകട മരണങ്ങളെ പറ്റി ഒട്ടും അത്ഭുതപ്പെടത്തക്കതല്ലെല്ലോ.

ഓരോ തെരുവുകളിലും ഉള്ള ഏടുപ്പുകളെല്ലാം മിക്കതും ഒരു പോലെയിരിക്കും. ഇത പട്ടണത്തിന്റെ ഭംഗിയെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിന്നു സഹായിക്കുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതിന്നു വാദമില്ല. നാലു നില മാളികകളാണെങ്കിൽ എല്ലാം ഒരുപോലെ അങ്ങിനെ തന്നെ. അതിലും വലിപ്പമുള്ള ഭവനമാണു മറ്റൊരു തെരുവിൽ കാണുന്നതെങ്കിൽ അതിന്നനുസരിച്ചിരിക്കും ആ തെരുവിൽ ഉള്ള മറ്റൊല്ലാ ഭവനങ്ങളും. ഒരു തെരുവിൽ കാണുന്നതെല്ലാം ചൂകുന്ന ഇഷ്ടികയാണെങ്കിൽ മറ്റേ തെരുവിൽ കാണുന്നതെല്ലാം വെളുത്ത ഇഷ്ടികയായിരിക്കും. യാതൊരു കുപ്പിയും ചണ്ടിയും നിരത്തിൽ കാണുകയില്ല. ഇതെല്ലാം അതതു വീട്ടുകാർ തങ്ങളുടെ വീട്ടിൽ ഒരിടത്തു കൂട്ടിവെക്കുന്നു. ഇതിനെ ആഴ്ചയിൽ രണ്ടു പ്രാവശ്യം കുപ്പക്കാരൻ വണ്ടിയും കൊണ്ടുവന്നു എടുത്തു കൊണ്ടുപോകുന്നു. വീടുകളുടെ വാതിൽ ഒന്നും തുറന്നു കാണുകയില്ല. വാതിൽക്കൽ ചെന്നു മുട്ടുകയോ, ഉമ്മറത്തു കാണുന്ന ബട്ടൺ അമർത്തു മണി അടിക്കുകയോ, ചെല്ലാൽ മാത്രമേ വാതിൽ തുറക്കുകയുള്ളൂ. എല്ലാ വീടുകളുടെ വാതിലിലും ഒരു പോരമുണ്ടാകും. ഇത തപാൽ ശിപായിക്കു കത്തു ഇടുവാനുള്ളതാണ്. ഈ പോരത്തിൽകൂടി കത്തിട്ടു ടി ടി എന്നു രണ്ടു പ്രാവശ്യം വാതിൽക്കൽ മുട്ടുന്നു. ഇതു കേട്ടാൽ തപാലാണെന്നു വിശ്വസിക്കാം. കമ്പിയാണെങ്കിൽ ടി ടി, ടി ടി എന്നു രണ്ടു ഇരട്ട മുട്ടലാണ്. സാമാനം വിൽക്കുവാൻ വരുന്നവരാണെങ്കിൽ ടി എന്ന ഒരു മുട്ടൽ മാത്രമേ ഉണ്ടാകയുള്ളൂ. അങ്ങിനെ ഇന്നു തരക്കാരനാണു വന്നിരിക്കുന്നതെന്നു മിക്കതും വാതിൽക്കുമുള്ള മുട്ടൽ കേട്ടാൽ നിശ്ചയിക്കാം.

ഇത്ര വിസ്തീർണ്ണമായതും ജനത്തിരക്കുള്ളതും ആയ ഈ പട്ടണത്തിന്റെ പല ഭാഗങ്ങളിലായി വളർത്തി രക്ഷിച്ചുവരുന്ന ഉ

ദ്രാമങ്ങളും പൂങ്കാവുകളും ലണ്ടൻ പട്ടണത്തിന്റെ ശാസകോ
 ശങ്ങളായി വിചാരിക്കാം. ഈവിധ സ്ഥലങ്ങൾ ഇവിടെ ഇ
 ല്ലാതിരുത്തുവെങ്കിൽ നല്ല വായു ശ്വസിക്കുത്തതിന്നും ജനത്തിര
 ക്കെ ഇല്ലാത്ത സ്ഥലത്തെ ഉദ്ധരിക്കാണ്ടിരിക്കുന്നതിന്നും തീരെ
 അസാധ്യമാകുമായിരുന്നു. പട്ടണഭരണ കർത്താക്കന്മാർ ചെ
 ത്തിരിക്കുന്ന ഈ പ്രവൃത്തി ജനങ്ങൾക്കു ചിത്രകളെ സുഖത്തേയും
 വിനോദത്തേയും കൊടുക്കുന്നുണ്ടെന്ന ഒരു ഞായറാഴ്ച വൈകുന്നേ
 രം ഇവിടെ പോയി നോക്കിയാൽ അറിയാവുന്നതാണ്. ഈ
 പൂങ്കാവുകളിൽ പല സ്ഥലങ്ങളിലായി അനേകായിരം സ്ത്രീപുരു
 ഷന്മാർ നിറഞ്ഞിരിക്കും. ഒരു പ്രദേശത്തെ സ്ത്രീകളുടെ സ്വാത
 ന്ത്ര്യത്തെ പറ്റി ഒരു ജൂവരി പ്രസംഗം ചെയ്യുന്നു. മറെറാരു
 ത്ത ഭരണകാർത്തൃങ്ങളിലുള്ള സ്ത്രീനതകളെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ച ഒരാൾ
 അനേകം ശ്രോതാക്കളെ ആകർഷിക്കുന്നു. വേറൊരു സ്ഥല
 ത്ത വളരെ പേർ കൂടി പാട്ടു പാടുന്നു. അകലേ ഒരിടത്ത സു
 ഖനരൂപത്തിൽ ലയിച്ച ഈശ്വരവിചാരം തൃജിച്ച് ഉള്ള ജനങ്ങ
 ളോട മതാചാരപ്രകാരം നടക്കേണ്ടതിന്ന ഒരു പാതിരി ഉപദേ
 ശിക്കുന്നു. ലണ്ടൻ പട്ടണത്തിന്റെ തിരക്കും പ്രവൃത്തിയും അ
 രുതം തന്നെ. വിവിധ വിഭവങ്ങളോടു കൂടിയ ഭക്ഷണം കഴി
 ച്ചു, വിലപിടിച്ചു ഉടുപ്പും ധരിച്ചു, സുഖമായിരിക്കുന്ന അനേകം
 പ്രഭുക്കളുടെ വാസസ്ഥലമാണു ഇത എങ്കിൽ ഭക്ഷണനിവൃത്തി
 ഇപ്പോൾ കീറി തൊഴിഞ്ഞ വസ്ത്രങ്ങളോടു കൂടി ഉഴലുന്ന അസം
 ഖ്യം ദരിദ്രന്മാർ പാർക്കുന്നതും ഇവിടെ തന്നെയാണ്. കുബേര
 ദേവന്റെ അർക്കിൽതന്നെ ദാരുദ്രദേവതയും ഇടവിടാതെ പാർക്കു
 ന്നു. വിപ്രാന്മാരുടെ സമൂഹം നിവസിക്കുന്നതും മുർഖന്മാരു
 ടെ സംഘം പാർക്കുന്നതും എല്ലാം ഇവിടെ തന്നെ. എങ്ങിനെ
 നോക്കിയാലും ലണ്ടൻ, ലോകത്തുവുള്ള മറെറല്ലാ പട്ടണങ്ങളേ
 കാളും മഹിമയേറിയതു തന്നെ, സംശയമില്ല.

തന്റെ സർവ്വ തേജസ്സോടുകൂടി ആദിത്യഭഗവാനെ ഇട്ടിക്കിൽ ശിതകാലത്ത കാണുന്നത വളരെ അപൂർവ്വമാകുകൊണ്ടു, മഞ്ഞുകൊണ്ടോ, മേഘങ്ങളുകൊണ്ടോ, മൂടപ്പെടാതെ തെളിഞ്ഞു കാണുന്ന സൂര്യരശ്മിയുള്ള ദിവസം, പട്ടണം കാണേണ്ടതിന്ന ആഗ്രഹമുള്ള ഒരുവനെ വെളിയിൽ ഇറങ്ങി സഞ്ചരിക്കുവാനായി പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. താമസത്തിന്നു സൗകര്യമുള്ളത തിരക്കില്ലാത്ത പ്രദേശത്താകുകൊണ്ടു, ഇങ്ങിനെയുള്ള ഒരു സ്ഥലത്തുനിന്നു നാം പുറപ്പെട്ടു എന്ന വിചാരിക്കുക. തെരുവിന്റെ ഇരുവശത്തും പല പ്രകാരത്തിൽ കളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കുട്ടികളേയാണു നാം ആദ്യം കാണുന്നത. കറുത്ത മനുഷ്യരെ ഇവിടെ കാണുന്നത സാധാരണയല്ലാത്തതുകൊണ്ടു ഇന്ത്യക്കാരനായ ഒരുവനെ കാണുമ്പോൾ ഇവർക്കുണ്ടാകുന്ന ആശ്ചര്യമോ കുതുകമോ ഒട്ടും അർത്ഥപ്പെടത്തക്കതല്ലെല്ലോ. കറുത്ത പരിചയമില്ലാത്ത സ്വരൂപത്തെ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കി തങ്ങളുടെ ചങ്ങാതിമാരുടെ അടുക്കൽ ഓടിച്ചെന്ന ഈ അപൂർവ്വകാഴ്ചയെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു കൊടുക്കുന്നു. ചിലപ്പോൾ “സ്ലാക്കി” കറുത്ത മനുഷ്യ, എന്ന പതക്കെ പറയുകയും ചെയ്തില്ലെന്നില്ല. വലിയ ആളുകൾ മാത്രമല്ല, സൂര്യപ്രകാശമുള്ള ദിവസം പട്ടണത്തിൽകൂടി ഉലാത്തുവാൻ പുറപ്പെടുന്നത. ഈ അവസരത്തെ; പ്രസവിച്ച് അധികദിവസമാകാത്ത, ചെറുകുട്ടികൾകൂടി കഴിയുന്നില്ല. ഇത്തരത്തിലുള്ള കിടാങ്ങളെ ചക്രമുട്ട തൊട്ടിയിൽ കിടത്തി കാറുകൾ കൊള്ളിക്കേണ്ടതിനായി തെരുവിന്റെ അരികിൽകൂടി കൊണ്ടുപോകുന്നതും സാധാരണയായി കാണാം. അതാ, തെരുവിന്റെ ഒരു വശത്തു ഒരുത്തൻ ഒരു സാഗ്ഗീതപ്പെട്ടി വെച്ച് പാട്ടു പാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അപ്പോഴു ചെന്നു അതേത്തന്നെ അറിയുക. അത ഒരു കുരുടനാണു. പ്രവൃത്തിയെടുക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെ ഉപജീവനത്തിന്നു വഴി കാണാതെ യാചകനായിത്തീർന്നവനെപ്പോലെയാണു. പക്ഷേ ഇവിടെ യാതൊരാൾക്കും യാചകത്തിനായി

നടക്കുവാൻ പാടില്ല. അംഗഹീനതപംകൊണ്ട പ്രവൃത്തിയെടുക്കുവാൻ പാടില്ലാത്തവർക്ക് താമസിക്കുവാൻ വേണ്ടി സ്ഥലങ്ങൾ ഉണ്ടു. ആരെങ്കിലും ഈ നിയമം വന്നാൽ അവിടെ ചെല്ലുന്ന തല്ലാതെ, നമ്മുടെ രാജ്യത്ത കാണുന്ന മാതിരിയിൽ നിരത്തിൽ നിന്ന യാത്രക്കാരുടെ യാചിക്കുവാനായി സമ്മതിക്കുകയില്ല. തങ്ങളുടെ ആവശ്യനിവൃത്തി വരുത്തേണ്ടതിന്നും അതേസമയത്തു തന്നെ നിയമത്തെ അനുസരിക്കേണ്ടതിന്നും ഈ ദിക്കിലുള്ള യാചകന്മാർ ഒരു പ്രത്യേകവിദ്യയുണ്ടു. തങ്ങളുടെ സ്ഥിതി എന്തെന്ന എഴുതി കഴുത്തിൽ കെട്ടിത്തൂക്കുന്നു. എന്നിട്ടു വല്ല തീപ്പെട്ടിയോ മറ്റു സാധനങ്ങളോ കയ്യിൽ പിടിച്ച് അതു വിൽക്കുവാനാണെന്നുള്ള നാട്ടുത്തിന്മേൽ യാചകത്തിന്നിരിക്കുന്നു. ആളുകളെ ആകർഷിക്കുവാനായിട്ടാണു പാട്ടു പാടുന്നതു. ഇതാണു ഇവിടുത്തെ യാചകന്മാരുടെ സൂത്രം. ഈ സ്ഥിതിയിലുള്ള യാചകന്മാരേയും ഇവിടെ അധികം കാണുകയില്ല.

ഇനി നാം പ്രവേശിക്കുന്നതു, തിരക്കുള്ള ഭാഗങ്ങളിലാണു. സൂർയാസ്തമനം കഴിഞ്ഞു വിളക്കു വെച്ചിരിക്കുന്ന സമയത്താണു ഈ സ്ഥലങ്ങൾ വളരെ കൌതുകജനകമായിരിക്കുന്നതു. നക്ഷത്രജാലങ്ങളെ പോലെ അസംഖ്യമായി കാണുന്ന വിദ്യുച്ഛക്തിദീപങ്ങളും, ചന്ദ്രമണ്ഡലത്തെ പോലെ പ്രകാശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വാഷിംഗടൻ വിളക്കുകളും രാത്രിയെ പകലെന്നപോലെ തോന്നിപ്പിക്കുന്നു. വില്പനസ്ഥലങ്ങൾ മിക്കതും പൂട്ടിയിരിക്കുന്നുവെങ്കിലും അവകളുടെ ഉള്ളിൽ ജ്വലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ദീപങ്ങളും മുൻഭാഗത്തേക്കു ധ്വാനുവാതിലുകളും ഉള്ളതുകൊണ്ടു അകത്തു വിൽക്കുവാൻ വെച്ചിരിക്കുന്ന സാധനങ്ങളെയെല്ലാം വെളിവാക്കി നമുക്കു കാണാം. മത്സ്യക്കച്ചവടക്കാരന്റെ സ്ഥലം മുതൽ രത്നവ്യാപാരിയുടെ ഷാപ്പുവരെയുള്ള സകല വില്പനസ്ഥലങ്ങളിലും വെച്ചിരിക്കുന്ന മാതിരിയും, അവയുടെ വില്പന അറിയിക്കുവാനായി അടുത്തു കാണുന്ന കടലാസ്സും, ഇംഗ്ലീഷ് കച്ചവട

കാരന്റെ വകതിരിവും, സാമർത്ഥ്യവും, കച്ചവടത്തിനുള്ള കണ്ണും പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. മത്സ്യമാംസാദികൾ വിൽക്കുവാൻ വെച്ചിരിക്കുന്ന സ്ഥലത്തിന്റെ വെടിപ്പും വൃത്തിയും കാണുമ്പോൾ നമ്മുടെ രാജ്യങ്ങളിലുള്ള ഈ വക സ്ഥലങ്ങളിലെ അസഹ്യമായ ദുർഗ്ഗന്ധവും വൃത്തികേടും ഓർമ്മയിൽ വരുന്നു. ഈ ദിക്കിലുള്ള ജന്തുക്കളെക്കൊണ്ടു മാത്രം ഇവിടുത്തെ ഭക്ഷണത്തിനാവശ്യമായുള്ള മാംസത്തിന്നു തികയാത്തതുകൊണ്ടു കപ്പൽ മാർഗ്ഗമായി പല രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നും മാംസം ഇവിടെ എത്തുന്നുണ്ട്. ഇതിൽ പ്രധാനമായി വരുന്നത ആസ്ട്രേലിയ രാജ്യത്തുനിന്നാണ്. ആസ്ട്രേലിയയിൽനിന്നു ബിലാത്തിക്കു ഒന്നര മാസത്തെ വഴിയുണ്ടെങ്കിലും അവിടേനിന്നു വധിക്കുന്ന ജന്തുക്കളെ ചീഞ്ഞു കേടുവരാത്തവിധം സൂക്ഷിച്ചു ബിലാത്തിയിൽ എത്തിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ മാംസം കിട്ടാതിരുന്നാൽ ഇവിടെ ഇതിന്നു വളരെ പ്രയാസമാകുമായിരുന്നു. ഈ രാജ്യത്തു കിട്ടാത്ത പലവിധ ഫലങ്ങളും ഈ വിധത്തിൽ കേടുവരാതെ ദൂരരാജ്യങ്ങളിൽനിന്നു ഇവിടെ എത്തിക്കുന്നുണ്ട്.

തെരുവിൽകൂടി കുറേ നടക്കുമ്പോൾ നിരത്തിന്റെ നടുക്കു ഇരുമ്പു കമ്പികൾ വളച്ചു വെച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു സ്ഥലം കാണാം. അതിന്റെ അടുത്തു ചെല്ലുമ്പോൾ നടുവിൽകൂടി ഒരു ഗുഹ ഉള്ളതായി അറിയും. അതിലെ ഇറങ്ങി പോയാൽ വിശേഷമായ ഇഷ്ടികൾകൊണ്ടു കെട്ടി വൃത്തിയായി വെച്ചിരിക്കുന്ന ജലവിസജ്ജനത്തിനുള്ള സ്ഥലത്താണ് നാം ചെല്ലുക. അതിന്റെ അരികിൽ തന്നെ കാണുന്ന വാതിലിന്റെ ദ്വാരത്തിൽകൂടി ഒരു “പെനി” ഇട്ടാൽ ഉടനെ ആ വാതിൽ തുറക്കുന്നു. ഇതിന്നകം മലവിസജ്ജനത്തിനുള്ളതാണ്. ഇതെല്ലാം ഏതു വൃത്തിയിൽ വെച്ചിരിക്കുന്നു. പണം വാങ്ങേണ്ടുന്ന ദിക്കിൽ തെറുകൂടാതെ പണം വസൂൽചെയ്യുന്നതും യന്ത്രം തന്നെ എന്ന പറയുമ്പോൾ ഇതെല്ലാം കാണുവാൻ സാധിക്കാത്ത ആളുകൾക്കു ഇവ

യെല്ലാം വിശ്വസിക്കുന്നതിനുകൂടി പ്രയാസമായി തോന്നുന്നു. ഓരോ വിശേഷങ്ങൾക്കും കാരണത്തോടും പരിഷ്കാരത്തിന്റെ വലുതായ അതിരില്ലാത്തപോലെ തോന്നുന്നു.

ഈ പട്ടണത്തെ മുഖ്യ കാരണത്താൽ ഒരുവൻ ഇവിടുത്തെ തെരുവുകളിൽകൂടി നടന്നു നോക്കിയാൽ തന്നിരിക്കുന്ന പുതുതായും അതിശയമായും തോന്നുന്ന ചില സംഗതികളേയാണെല്ലോ ഇതുവരെ പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നത്. പക്ഷെ തെരുവുകളിൽകൂടി നടന്നു പല കാഴ്ചകളേയും കണ്ടതുകൊണ്ട് മാത്രം ലണ്ടന്റെ സൂക്ഷ്മസ്ഥിതിയെ അറിയുവാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല. വെറും കണ്ണുകൊണ്ട് കാരണവാൻ തരമുള്ള വിശേഷങ്ങളേക്കാൾ എത്രയോ അതിശയിക്കത്തക്കതും അത്ഭുതപ്പെടത്തക്കതും ആയ അനേകം കാര്യങ്ങൾ ഒരു ദിവസം 24 മണിക്കൂറിനുള്ളിൽ ഇവിടെ സംഭവിക്കുന്നുണ്ട്. ഒരു ദിവസം ഇവിടെ ഉണ്ടാകുന്ന ക്ഷയവും, ആത്മഹതീയും, അപകട മരണങ്ങളും ആലോചിച്ചു നോക്കിയാൽ നവീനപരിഷ്കാരംകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന ഗുണത്തേക്കാൾ ഒട്ടും കുറയാത്ത ദോഷവും രാജ്യത്തിന്നു നേരിടുന്നില്ലേ എന്ന സംശയിക്കുവാൻ ധാരാളം ന്യായം കാണുന്നുണ്ട്. സുഖദുഃഖങ്ങളേയും, നന്മതിന്മകളേയും ദിനരാത്രിപോലെ സംഘടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ ലോകത്തിൽ യാതൊരു ഗുണത്തിന്നും ദോഷത്തെ തീരെ വിട്ടോഴിക്കുവാൻ തരമില്ലെല്ലോ. ലോകത്തെ എല്ലാം സംബന്ധിക്കുന്നതായ ഈ തത്വം ഭൂലോകത്തിലെ പട്ടണങ്ങളിൽ വെച്ചു അഗ്രസ്ഥാനത്തെ അർപ്പിക്കുന്ന ലണ്ടൻ പട്ടണത്തിൽ ശരിയായി തെളിഞ്ഞു കാണാം.

അതി ചേഗത്തിൽ സഞ്ചരിക്കുന്ന അനേകായിരം വാഹനങ്ങൾ, പട്ടണത്തിൽകൂടി അങ്ങുമിങ്ങും എപ്പോഴും ഓടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് സഞ്ചാരത്തിന്നു വളരെ സൗകര്യമുണ്ടെങ്കിലും ഇവകളാൽ ഒരു ദിവസം നേരിടുന്ന ആപത്തുകളെ ആലോചി

ക്കമ്പോൾ ഈ സൗകര്യം പക്ഷെ വേണ്ടെന്നു നമുക്കു തോന്നിപ്പോകുന്നു. വിമാനയാത്ര മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ പരിഷ്കാരവർദ്ധനക്കു ക്രമേണ സഹായിക്കുമെങ്കിലും ഇതിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന അപകടങ്ങൾ കേൾക്കുമ്പോൾ തന്നെ മനസ്സു ഞെട്ടിപ്പോകുന്നു. പല വിധത്തിലുള്ള പരിഷ്കാര കച്ചവടവും വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നതായ ഇക്കാലത്തു സൈപരത്തോടെ അധികം നേരം ഇരുന്നു വിശ്രമിക്കുവാൻകൂടി പട്ടണ നിവാസികൾക്കു സമയമില്ലാത്തതുകൊണ്ടു ഈ അധികയത്നം അവരുടെ ദേഹത്തെയും മനസ്സിനെയും ക്ഷീണിപ്പിച്ച് പലപ്പോഴും അത അകാലമരണത്തിന്നും ചിവപ്പോൾ ആത്മഹതിക്കും ഇട വരുത്തുന്നു. സ്ത്രീകൾക്കുടി അധികസ്വാതന്ത്ര്യം ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന ഇക്കാലത്തു ആ സ്വാതന്ത്ര്യം തന്നെ അവരുടെ സുഖത്തെയും നശിപ്പിക്കുന്നു. ഈ സംഗതികളുടെ പരമാർത്ഥതയെ തെളിയിക്കുന്നതായും, ലണ്ടന്റെ പരിഷ്കാരത്തെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നതായും ഉള്ള ചില കാര്യങ്ങളെ പററിയാണു ഇനി പറയുവാൻ പോകുന്നത്.

പട്ടണത്തിലെ വിശേഷങ്ങളും വിനോദങ്ങളും കണ്ടു രസിച്ച് സന്തോഷിച്ചിരിക്കുന്ന നിവാസികൾ, ഒരു ദിവസം ഈ വലിയ പട്ടണത്തിൽ സുമാറ 190 മരണങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നുണ്ടെന്നു പക്ഷെ അറിയുന്നില്ലായിരിക്കാം. എങ്കിലും ഇതു വാസ്തവമാണു. തലേ ദിവസം രാത്രി 12 മണിക്കു ജീവിച്ചിരുന്ന ലണ്ടൻ നിവാസികളുടെ സംഖ്യയിൽനിന്നു പിറ്റേ ദിവസം രാത്രി 12 മണി വരുമ്പോഴേക്കു 190 ആളുകൾ ഈ പട്ടണത്തിലെ സുഖത്തെ ത്യജിച്ച് പരലോകം പ്രാപിക്കുന്നു എന്നു കേൾക്കുമ്പോൾ ലണ്ടൻ പട്ടണത്തിലെ മരണസംഖ്യ നമ്മെ ഭയപ്പെടുത്തുന്നു. ഈ വലിയ സംഖ്യയിൽ, ഒരു വയസ്സു തികയുമ്പോഴേക്കു ഈ ലോകത്തെ വിട്ടുവാൻ സംഗതി വരുന്ന 34 ചെറിയ കുട്ടികളും ഉൾപ്പെടും.

ഈ മരണത്താൽ ഉണ്ടാകുന്ന സ്ഥലത്തെ ആക്രമിക്കുന്ന ജനസംഖ്യ ഇതിലും എത്രയോ അധികമാണ്. ഒരു ദിവസം ലണ്ടൻ പട്ടണത്തിൽ ഏറക്കുറവ് 325 ജനനും ഉണ്ടാകുന്നുണ്ട്. ഈ ജനനത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്ന കുട്ടികളുടെ അവസ്ഥാഭേദം ആലോചിച്ചു നോക്കിയാൽ ഈശ്വരന്റെ പക്ഷഭേദത്തെ പററി നമുക്കു വളരെ കഷ്ടത തോന്നും ഏറക്കാലം കൊതിച്ചു കാത്തിരുന്ന തന്റെ പുത്രന്റെ ജനനത്തിൽ സന്തോഷിച്ചു കുട്ടിയുടേയും അമ്മയുടേയും ശുശ്രൂഷക്കും സൗകര്യത്തിനും ഏല്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന അനേകം ദുഷ്ടികളും, വസ്ത്രങ്ങളും നിറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഒരു ധനികനായ പ്രഭുവിന്റെ അവസ്ഥ കണ്ടു നമുക്കു അസൂയ തോന്നുമെങ്കിലും, അതേ സമയത്തു തന്നെ, കര അകലെ, രണ്ടാലക്കു ഇടവഴങ്ങുവാൻ കൂടി പാടില്ലാത്ത ഒരു വൃത്തികെട്ട സ്ഥലത്തു, പട്ടിണി കിടന്നു നിലവിളിക്കുന്ന ആറേഴു കുട്ടികളും, അവരുടെ സാക്ഷാത്തിൽ ചേരുവാനായി ഇപ്പോൾ ട്രസ്റ്റർ ചെക്ക് മേൽ ഇടുന്നതിന്നു ഒരു കീറത്തുണി കൂടി ഇല്ലാതെ എലിക്കുഞ്ഞിനെപ്പോലെ വിറച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആ നിരാശ്രവസ്തുവേയും, അതിനെ കണ്ടു ചേദിക്കുന്ന തന്റെ ഭാര്യയേയും വിചാരിച്ച് പരിതാപപ്പെടുന്ന ദരിദ്രന്റെ സ്ഥിതി നമുക്കു ഉടനേ തന്നെ വളരെ സമാധാനത്തേയും തരുന്നുണ്ട്. ഇതാണ് ഒരു ദിവസത്തിൽ ഈ പട്ടണത്തിൽ സംഭവിക്കുന്ന ജനന മരണങ്ങളുടെ എണ്ണവും, സ്ഥിതിയും.

ശരാശരി 190 മരണവും 325 ജനനവും ഉണ്ടാകുന്ന ഈ പട്ടണത്തിൽ തന്നെ ഒരു ദിവസം 105 വിവാഹവും ഉണ്ടാകുന്നുണ്ട്. തങ്ങളുടെ ഇഷ്ടജനങ്ങളോടു ചേർന്ന് വിവാഹകർമ്മത്തിനായി പള്ളിയിലേക്കു പോകുന്ന വധുവരന്മാർ സഞ്ചരിക്കുന്ന വണ്ടിയുടെ എതിരായി തന്നെ തന്റെ ബന്ധുക്കളാൽ പിന്തുടരപ്പെട്ട് അവസാന വിശ്രമസ്ഥലത്തേക്കായി യാത്ര പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഒരു മുതശരീരത്തെ വഹിച്ചുകൊണ്ടു വരുന്ന

വണ്ടിയേയും കാണാം. ഭർത്താക്കന്മാരുടേയോ മക്കളുടേയോ മരണത്താൽ അനേകം സ്ത്രീകൾ വ്യസനിച്ച് കരഞ്ഞിരിക്കുന്ന സമയത്തു തന്നെ തങ്ങളുടെ വരന്മാരോടു ചേരുവാൻ ഇടവന്ന ദിവസത്തെ വിചാരിച്ച് സന്തോഷിച്ചിരിക്കുന്ന അനേകം യുവതികളേയും ഇവിടെ കാണാം. ഇത്ര വളരെ ജനങ്ങൾ തിങ്ങിയിരിക്കുന്ന ഈ വലിയ പട്ടണത്തിൽ ഇങ്ങിനെ വരുവാനല്ലാതെ തരമില്ലല്ലോ.

ഉദ്യോഗത്തിലും, കച്ചവടത്തിലും, കൈവേലയിലും, കൂലിപ്പണിയിലും വളരെ ആളുകൾ ചേർന്ന് പണിയെടുത്തുവരുന്നുണ്ടെങ്കിലും, പ്രവൃത്തിക്കു പ്രാപ്തിയുണ്ടായി യാതൊരു ജോലിയും കിട്ടാതെ അലയുന്നവരുടെ എണ്ണവും ഒട്ടും കുറവല്ല. ഇങ്ങിനെ പ്രവൃത്തിയെടുക്കുവാൻ ശേഷിയുണ്ടെങ്കിലും യാതൊന്നും ലഭിക്കുവാൻ സാധിക്കാത്തവരായ ആളുകളെ ഗവണ്മെണ്ടുചിലവിന്മേൽ പണിയെടുപ്പിച്ച് ഭക്ഷണം കൊടുത്തുവരുന്നു. ഇപ്രകാരം ഒരു ദിവസം 34,000 ജനങ്ങളെ പുലർത്തിവരുന്നുണ്ട്. ഇതിന്നു 4,000 പവൻ ചിലവും ഉണ്ട്. ലണ്ടന്റെ ധർമ്മബുദ്ധി തെളിയിക്കുവാനുള്ള ലക്ഷ്യം ഇതു മാത്രമല്ല. വിദ്യാഭ്യാസ വിഷയമായോ, ക്ഷാമനിവാരണമായോ, മതസംബന്ധമായോ എന്നുവേണ്ട മനുഷ്യന്റെ ഗുണത്തിന്നു കാരണമായി വരുന്ന എല്ലാ വിഷയങ്ങളേയും പ്രബലപ്പെടുത്തേണ്ടതിന്നു പല സംഘങ്ങളും യോഗങ്ങളും ഉണ്ട്. തെരുവിൽ നടന്നു യാചകത്തിന്നു അനുവദിക്കാത്തത, ഇങ്ങിനെ പല ഏല്പാടുകളും നിസ്സഹായന്മാരുടെ ആവശ്യത്തിന്നു ഏല്പെടുത്തിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടാണ്. ഇപ്രകാരം ധർമ്മവിഷയത്തിലേക്കു ലണ്ടൻ പട്ടണത്തിലെ നിവാസികൾ ഒരു ദിവസം 32,000 പവൻ ചിലവ ചെലുത്തുന്നുണ്ടെന്നു കേൾക്കുമ്പോൾ ഈ പട്ടണത്തിന്റെ ധർമ്മബുദ്ധിയും, ധനസമൃദ്ധിയും എത്രയുണ്ടെന്നു വായനക്കാർക്കു തന്നെ ഊഹിക്കാമെല്ലോ.

ധർമ്മവിഷയത്തിലേക്കു ഇത്ര അധികം ചിലവു ചെയ്യുന്ന ജനങ്ങൾ തങ്ങളുടെ സ്വന്തം വിനോദത്തിനായി ശരാശരി ഒരു ദിവസം 30,000 പവൻ വ്യയം ചെയ്യുന്നതിൽ ഒട്ടും അതിശയിക്കുവാനില്ല. നാടകം കാണുവാനും, സംഗീതം കേൾക്കുവാനും മറ്റുമുള്ള വിനോദങ്ങൾക്കായിട്ടാണ് ലണ്ടൻനിവാസികൾ ഒരു ദിവസം ഈ വലിയ സംഖ്യ ചിലവാക്കുന്നത്. പട്ടണത്തിൽ പല പ്രദേശങ്ങളിലും ആയി എത്ര നാടകശാലകളാണ്, എത്ര ചിത്രമന്ദിരങ്ങളാണ്, (Picture-palace) എത്ര സദിര സ്ഥലങ്ങളാണ് എന്നു കണക്കില്ല. ഈ എല്ലാ സ്ഥലങ്ങളിലും ദിവസേന ഒരുപോലെ തിരക്കു കാണാം. വളരെ ജനങ്ങൾ, സുഖം അനുഭവിക്കേണ്ടതിന്നു മാത്രമായി ലണ്ടനിൽ വരുന്നുണ്ട്. ഓരോരുത്തരുടെ രുചിക്കും അനുസരിച്ച് പല വിനോദങ്ങളും പട്ടണത്തിൽ പല സ്ഥലങ്ങളിലായി എപ്പോഴും നടക്കുന്നതുകൊണ്ട് സുഖാനുഭവത്തിനായി വരുന്ന ആളുകൾക്കു ഒരിക്കലും ഇവിടെ ഇടമാഭംഗത്തിന്നു ഇടവരുന്നതല്ല.

ഈ വലിയ കണക്കുകൊണ്ട് ഞാൻ വായനക്കാരുടെ ക്ഷമയെ വെറുപ്പിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ ലണ്ടന്റെ സൂക്ഷ്മസ്ഥിതിയെ അറിയിക്കുന്നതായ രണ്ടുമൂന്നു സംഗതികളെ കൂടി പ്രസ്താവിക്കാം. ദിവസേന ശരാശരി 130 സ്ത്രീപുരുഷന്മാരെ ജേലിലേക്കും, 610 ആളുകളെ ആസ്ത്രയിലേക്കും അയക്കുന്നു. പട്ടണത്തിൽ പല സ്ഥലങ്ങളിലായി പത്തു വീടിന്നു ഒരു ദിവസം അഗ്നിബാധ ഉണ്ടാകുന്നു. ഏറക്കുറവു പത്തു നിവാസികൾക്കു ഭ്രാന്തു പിടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പല തരത്തിലുള്ള വാഹനങ്ങളിലായി നാല്പതു ലക്ഷം ജനങ്ങൾ ഒരു ദിവസം ഈ പട്ടണത്തിനുള്ളിൽ സഞ്ചരിക്കുന്നുണ്ടെന്നും കണക്കാക്കിയിരിക്കുന്നു.

ഇങ്ങിനെ ഈ പട്ടണത്തിന്റെ ഓരോരൊ കാഴ്ചകളെ പറ്റി ആലോചിച്ചു നോക്കിയാൽ നമുക്കു വിസ്മയം ജനിക്കത്തക്ക

വലിയ സംഖ്യകൾ പ്രത്യക്ഷമാകും. തെരുവുകളും, വാഹനങ്ങളും, തിരക്കുകളും, ഭവനങ്ങളും കണ്ടുകൊണ്ട മാത്രം ലണ്ടന്റെ ശരിയായ അവസ്ഥ അറിയുവാൻ തരമാകുന്നതല്ലെന്ന അറിയിക്കുവാനായിട്ടാണ് ഞാൻ ഇത്രയും എഴുതിയത്. ലണ്ടൻ പട്ടണത്തെ ആകപ്പാടെ കണ്ടാൽ തോന്നുന്ന മാതിരിയും, പുറമെ കണ്ടുകൊണ്ട മാത്രം നിശ്ചയിക്കുവാൻ സാധിക്കാത്തതും, പട്ടണത്തിന്റെ സൂക്ഷ്മസ്ഥിതിയെ അറിയിക്കുന്നതും ആയ ചില സംഗതികളും ഒരു അപൂർണ്ണമായ നിലയിലേങ്കിലും വായനക്കാരെ ധരിപ്പിക്കുവാൻ ഞാൻ ചെയ്ത പ്രയത്നം നിഷ്പലമായിട്ടില്ലെന്നു വിശ്വസിച്ചു, ഇനിയത്തെ അദ്ധ്യായത്തിൽ „ലണ്ടനിലെ വാഹനങ്ങളെ“ വിവരിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കാം.

2-ാം അദ്ധ്യായം.

ലണ്ടനിലെ വാഹനങ്ങൾ.

ലണ്ടനിൽ കാണുന്ന പലതരം വാഹനങ്ങളേയും വേർതിരിച്ചു പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം വിവരിക്കുന്നതായാൽ ഇതുപോലെ മുന്നോ നാലോ ലേഖനങ്ങൾ എഴുതുവാൻ ഇട വരുന്നതുകൊണ്ട നമ്മുടെ നാട്ടിൽ തീരെ നടപ്പില്ലാത്തതും ഇവിടെ വളരെ സാധാരണയായി കാണുന്നതും ആയ വാഹനങ്ങളെ പറ്റി മാത്രമേ ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കേണ്ടുന്നതിന്നു സൗകര്യവും ആവശ്യവും ഉള്ളൂ. ഈ പട്ടണത്തിനുള്ളിലുള്ള വാഹനങ്ങളെ ഭൂമിയുടെ ബഹിർഭാഗത്തുകൂടി സഞ്ചരിക്കുന്നവയും, അന്തർഭാഗത്തുകൂടി സഞ്ചരിക്കുന്നവയും; ഇങ്ങിനെ രണ്ടു പ്രധാന തരമായി ഭാഗിക്കാം.

ഒന്നാമത ബഹിർഭാഗത്തുകൂടി സഞ്ചരിക്കുന്ന വാഹനങ്ങളെ പറ്റി പറയാം.—ലണ്ടനിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട തെരുവുകളുടെ ഒരു

ഭാഗത്തുനിന്ന നോക്കിയാൽ, അഞ്ചു നിമിഷത്തിനുള്ളിൽ നമ്മുടെ മുമ്പാകെ കൂടി ഒന്നൊന്നിനു പിന്നിലായി അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും യാത്രക്കാരാൽ നിറയപ്പെട്ട സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വാഹനങ്ങളുടെ തരവും, എണ്ണവും കണ്ടു നാം ആശ്ചര്യഭരിതരായിപ്പോകുന്നു. 1 മുതൽ 5 വരെ കുതിരകളെ പൂട്ടി വലിപ്പിക്കുന്ന സാമാനവണ്ടികളും, യാത്രക്കാർക്ക് സഞ്ചരിക്കേണ്ടതിന്നു വേണ്ടിയ മറ്റുതരം വാഹനങ്ങളും എല്ലാം നമുക്കു പുതുമയായി തന്നെ തോന്നും. സാമാനങ്ങളെ കയറി കൊണ്ടുപോകുന്ന വണ്ടികളെ വലിക്കേണ്ടതിന്നല്ലാതെ സവാരി വണ്ടിക്കു കുതിരകളെ അധികം ഉപയോഗിച്ചു കാണുകയില്ല. സഞ്ചരിക്കുന്നതിന്നു കുതിരവണ്ടികളേക്കാൾ യന്ത്രസഹായത്താൽ ഓടുന്ന വണ്ടികളാണു എത്രയൊ അധികമായുള്ളത.

നിരത്തിന്റെ നടുവിൽ വരിവരിയായി കൂലിക്കുന്നിരിക്കുന്ന മോട്ടോർകാർ നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ഇപ്പോൾ ഒട്ടും അസാധാരണയല്ലെങ്കിലും ഇവിടെ നടപ്പുള്ള വാഹനങ്ങളിൽ അത വളരെ സാധാരണയായതുകൊണ്ടു അതിനെ ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കാതിരിപ്പാൻ നിവൃത്തിയില്ല. കൂലിക്കുള്ള ഇത്തരം വണ്ടികൾ സാധാരണയായി ഒരു ഉടമസ്ഥന്റെ കീഴിൽ വളരെ ഉണ്ടാകും. ഇതിന്റെ വണ്ടിക്കാർക്ക് അയാൾ മാസ്പടി കൊടുത്തു നിർത്തിയിരിക്കുകയാണു. ദിവസേന സമ്പാദിക്കുന്ന കൂലി ഉടമസ്ഥനു കൊടുക്കുന്നു. ഇതിൽ ഉടമസ്ഥനെ വഞ്ചിക്കാതിരിപ്പാനായി വണ്ടിയിൽ ഒരു സൂത്രമുണ്ടു. ഒരു ദിവസം ഒരു വണ്ടി ഇത്ര നാഴിക സഞ്ചരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു കണക്കാക്കുവാൻ വണ്ടിയിൽ തന്നെ ഒരു യന്ത്രമുണ്ടു. നാഴികക്കു ഇന്നിന്ന തരത്തിലുള്ള വാഹനത്തിന്നു ഇത്ര ഇത്ര കൂലി എന്നു നിശ്ചയമുണ്ടു. ആ കൂലിയിൽ അധികം വണ്ടിക്കാരനു വസൂൽചെപ്പാൻ പാടുള്ളതല്ല. ഇതുകൊണ്ടു യാത്രക്കാർക്കും ഉടമസ്ഥനും നഷ്ടം നേരിടുവാൻ ഇടയില്ല. കൂ

ലിങ്ക് സാധാരണയായുള്ളത ഇത്തരം വണ്ടികളാണ്. ഇതിനെ ഇവിടെ ടാക്സികാബ് (Taxicab) എന്ന പേർ പറയുന്നു.

വേറെ ചില വണ്ടികൾ പ്രത്യേകം കൂലിക്കല്ലാതെ പട്ടണത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗത്തുനിന്ന മറെറൊരു ഭാഗത്തേക്കു അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും പോയിക്കൊണ്ടിരിക്കും. യാത്ര ചെയ്യേണ്ടവർ വണ്ടിയിൽ കയറി ശീട്ടു വാങ്ങിയാൽ വേണ്ട സ്ഥലത്തു പോയി ഇറങ്ങും. ഇങ്ങിനെയുള്ള വാഹനങ്ങൾ രണ്ടു വിധത്തിലുണ്ട്. ഒരു വിധത്തിലുള്ളതിന്നു ടാം വണ്ടി എന്ന പേർ പറയുന്നു. മദിരാശിയിൽ പോയിട്ടുള്ള ആളുകൾക്കു ഈ വിധത്തിലുള്ള വണ്ടികൾ കാണുവാൻ സംഗതിയുണ്ട്. പക്ഷെ ഇവിടെയുള്ള വണ്ടികൾ അവിടെ കാണുന്നവയേക്കാൾ വലിപ്പംകൊണ്ടും പണിയുടെ സമ്പ്രദായംകൊണ്ടും വളരെ വ്യത്യാസപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. വിദ്യുച്ഛക്തികൊണ്ടു ഓടിക്കുന്ന ഈ മാതിരി വണ്ടിയിൽ ഒരേ സമയത്തു ഏകദേശം 90 പേർക്ക് സഞ്ചരിക്കാം. ഇതിന്നു രണ്ടു നിലയുണ്ട്. ഒരു നില മാത്രമുള്ള വണ്ടികളും കാണാം.

ഓംനിബസ് (Omnibus) എന്ന മറെറു വിധത്തിലുള്ള വണ്ടി നമ്മുടെ നാട്ടിൽ കാണുകയില്ല. ഇതും രണ്ടു നിലയുള്ളതാണ്. മുകളിലും താഴത്തും കൂടി ഒരേ സമയത്തു 32 ആൾക്കു ഇതിൽ സഞ്ചരിക്കാം. ലണ്ടൻ പട്ടണം ശരിയായി കാണുവാൻ നല്ല സൗകര്യം ഇത്തരത്തിലുള്ള ഒരു വണ്ടിയുടെ മേൽഭാഗത്തിരുന്ന് സഞ്ചരിച്ചാലാണെന്ന ശ്രുതിപ്പെട്ട മിസ്റ്റർ ഗ്ലാഡ്സ്റ്റൻ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു വളരെ വാസ്തവമാണെന്ന ഇങ്ങിനെ യാത്രചെയ്താൽ അറിയാവുന്നതാണ്. ഇതും സാധാരണയായി യന്ത്രത്തിന്റെ സഹായംകൊണ്ടു ഓടുന്ന തരത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടതാണ്. പക്ഷെ ഇത്തരത്തിലുള്ള വാഹനങ്ങൾ രണ്ടു കുതിരയെ കെട്ടി വലിപ്പിക്കുന്നതും ചുരുക്കമായി കാണാം. മനുഷ്യന്മാരോ, മൃഗങ്ങളോ മുമ്പു ചെയ്തിരുന്ന പ്രവൃത്തികളെ ചെയ്യേണ്ടതിനായി

യന്ത്രങ്ങളെ അധികമായി നിർമ്മിച്ചുവരുന്ന ഈ കാലത്തു കുതിരകളെ കെട്ടി വലിപ്പിക്കുന്ന വണ്ടികളുടെ എണ്ണം ക്രമേണ ചുരുങ്ങി വരുന്നു.

ഭൂമിയുടെ ബഹിർഭാഗത്തുകൂടി സഞ്ചരിക്കുന്ന മറ്റു തരത്തിലുള്ള വാഹനങ്ങളെ പറ്റി ഒന്നും പറയാതെ ഇനി ഭൂമിയുടെ അന്തർഭാഗത്തുകൂടി സഞ്ചരിക്കുന്ന വാഹനങ്ങളെ പറ്റി എഴുതാം. ലണ്ടനിൽ കാണുന്ന കാഴ്ചകളിൽവെച്ചു ഇത്ര അത്ഭുതത്തെ തോന്നിപ്പിക്കുന്നതാ മറ്റു വല്ലതും ഉണ്ടോ എന്ന സംശയമാണു. കാണുവാൻ ഇട വന്നാലല്ലാതെ എത്ര തന്നെ വ്യക്തമായും വിസ്താരമായും വിവരിച്ചാലും ഇതിനെ പറ്റി ഒരു ശരിയായ അറിവു കിട്ടുവാൻ സാധിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

ഭൂമിയുടെ താഴെ പക്ഷേ ആഴത്തിലായി വാഹനങ്ങൾ സഞ്ചരിക്കുന്നുണ്ടു. ലണ്ടൻ പട്ടണത്തിൽ ഏതു ഭാഗത്തേക്കു പോകേണ്ടതിന്നും ഭൂമിയുടെ ഉള്ളിൽകൂടി സഞ്ചരിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതാണു. വലിപ്പമുള്ള ഭവനങ്ങളുള്ളതും, എണ്ണമില്ലാത്ത വാഹനങ്ങളും ജനങ്ങളും സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും ആയ ഭൂമിയുടെ താഴെ അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും അതി വേഗത്തിൽ ഓടുന്ന വാഹനങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നു പറയുമ്പോൾ ഈ ദിക്കിലുള്ളവരുടെ സാമർത്ഥ്യത്തെ പറ്റി നമുക്കു പ്രശംസിക്കാതിരിപ്പാൻ നിവൃത്തിയില്ല. എങ്ങിനെയാണു ഭൂമിയുടെ ഉള്ളിൽകൂടി വണ്ടികളെ ഓടിക്കുന്നത എന്ന അറിയുവാൻ ആഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിൽ ഞാൻ താഴെ വിവരിക്കുന്ന സംഗതികളെ മനസ്സുകൊണ്ടു സങ്കല്പിക്കുവാൻ വായനക്കാർക്കു സാധിക്കുന്നതായാൽ ഒരുസമയം സ്വപ്നമെങ്കിലും ഈ ആഗ്രഹനിവൃത്തി വന്നേക്കാം.

ഭൂമിയുടെ ഉള്ളിൽകൂടി ഒരു സ്ഥലത്തേക്കു നാം യാത്രചെയ്യാൻ പുറപ്പെട്ടു എന്ന വിചാരിക്കുക. തെരുവിൽകൂടി നട

ന്നാൽ ഒരു സ്ഥലത്തു, ചുറ്റും ഇരിമ്പുകമ്പികൊണ്ടു തടസ്ഥം ചെയ്ത് ഒരു ഭാഗം മാത്രം തുറന്നു മുമ്പിൽ അണ്ടർ ഗ്രൗണ്ട് (Under ground) എന്നു എഴുതിയ ഒരു ഗുഹ കാണാം. കല്ലുകൊണ്ടു വിശേഷമായി പടുത്ത പടവിൽകൂടി താഴത്തു ഇറങ്ങി പോയാൽ വിദ്യുച്ഛക്തി ദീപങ്ങളാൽ പ്രകാശിക്കപ്പെട്ട ഒരു വഴി കാണാം. ഇതിൽകൂടി കുറെ നേരം നടക്കുമ്പോഴേക്കു നാം ശീട്ടുകൊടുക്കുന്ന സ്ഥലത്തു എത്തുന്നു. ശീട്ടു കൊടുക്കുന്നത ആദ്യം യന്ത്രവും ആയിരിക്കും. ഒരു പെട്ടിയിനേൽ ഇന്നിന്ന ദിക്കിലേക്കുള്ള ശീട്ടു ഇവിടെ കിട്ടും, അതിന്നു ഇത്ര പെനി ആ പെട്ടിയിൽ കാണുന്ന ദ്വാരത്തിൽകൂടി ഇടണം, എന്നു എഴുതീട്ടുണ്ടാകും. അതിൽ പറഞ്ഞ സംഖ്യ ആ ദ്വാരത്തിൽകൂടി ഇട്ട് പെട്ടിയുടെ വലിപ്പം വലിച്ചാൽ അപ്പോൾ നമുക്കു ഒരു ശീട്ടു കിട്ടും. പിന്നെയും ശീട്ടു വേണമെങ്കിൽ പിന്നെയും അങ്ങിനെ തന്നെ ചെയ്യണം. പണം ഇടാതെ വലിപ്പം വലിച്ചാൽ വരികയില്ല. അതുകൊണ്ടു ശീട്ടു വാങ്ങുവാൻ വേറെ ആരുടെയും ആശ്രയം കൂടിയേ കഴിയൂ എന്നില്ല. ശീട്ടു കൊടുക്കുന്ന സ്ഥലത്തിന്റെ അടുക്കൽ തന്നെ ലിഫ്റ്റ് (lift) എന്നു എഴുതിയ വേറൊരു സ്ഥലം കാണാം. ഇവിടെയാണു നമുക്കു ധണ്ടി വരുന്ന സ്ഥലത്തേക്കു ഇറങ്ങി പോകുവാനുള്ള തൊട്ടി. ഇത ഏകദേശം പത്തു പന്ത്രണ്ടടി നീളവും വീതിയും ഉണ്ടാകും. അമ്പതോ അറുപതോ ആൾക്കു ഒരേ സമയത്തു കയറാം. ഈ തൊട്ടിയിൽ കയറിയാൽ അതിന്റെ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ രണ്ടു ഭാഗത്തുള്ള വാതിൽ അടച്ച് ഒരു യന്ത്രത്തെ തിരിച്ച് ഈ തൊട്ടിയെ സാവധാനത്തിൽ താഴത്തേക്കു ഇറക്കുന്നു. ഇത നൂറും, നൂററിരുപതും, ചില ദിക്കിൽ ഇരുനൂറും അടി താഴെ ആയിരിക്കും. തൊട്ടി താഴത്തു എത്തിയാൽ വാതിൽ തുറന്നു എല്ലാവരും പുറത്തേക്കു വരും. ഉടനെ പല ദിക്കിലേക്കും മാർഗ്ഗങ്ങളു കാണാം. ഇന്നിന്ന ദിക്കിലേക്കുള്ള വണ്ടിക്കു ഇന്നിന്ന വഴികളിൽകൂടി പോകേണമെന്നു വിവരമായി അവിടെ

വിടെ എഴുതി പറിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ഒരിക്കലും വഴി തെറ്റുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. നമുക്കു വേണ്ടുന്ന വഴിയിൽക്കൂടി കുറെ ദൂരം വന്നാൽ അവിടെ വണ്ടി വരുവാനുള്ള സ്ഥലം കാണാം. വണ്ടികൾ സ്റ്റേഷനിൽ ഇറങ്ങുമ്പോൾ കൂടുമ്പോൾ വന്നുകൊണ്ടിരിക്കും. അതുകൊണ്ട് എപ്പോൾ ചെന്നാലും വണ്ടി വേണ്ടി താമസിക്കേണ്ടി വരികയില്ല. ഭൂമിയുടെ ഉള്ളിൽക്കൂടി സഞ്ചരിക്കുന്ന വണ്ടിയിൽ ഇരിക്കുവാനും നല്ല സൗകര്യമുണ്ട്. നൂറും, നൂററമ്പതും ആളുകൾക്കു സഞ്ചരിക്കുവാൻ തരമുള്ള രണ്ടു മൂന്നു വണ്ടികൾ കൂടി കെട്ടിട്ടായിരിക്കാം സാധാരണ ഈ വക വണ്ടികൾ ഓടുന്നത്. ഓരോ പെട്ടിയുടെ തലക്കുളും, ആപ്പിസിൽ എത്തുമ്പോൾ വാതിൽ തുറക്കേണ്ടതിന്നും അടക്കേണ്ടതിന്നും ആയി ഒരാം ഉണ്ടാകും. ഇയ്യോം, ഒരു ആപ്പിസിൽ എത്തിയാൽ അതിന്റെ പേരും, അവിടെനിന്നു വണ്ടി പുറപ്പെട്ടാൽ അടുത്ത ആപ്പിസിന്റെ പേരും ഉൾക്കൊള്ളും. ഇതിന്നു പുറമെ എല്ലാ ആപ്പിസുകളിലും നാലഞ്ചു സ്ഥലങ്ങളിലായി ആ ആപ്പിസിന്റെ പേരും വലിയ അക്ഷരങ്ങളിൽ എഴുതിയിട്ടുണ്ടാകും. അതുകൊണ്ട് നമുക്കു ഇറങ്ങുന്ന ആപ്പിസു തെറ്റിപ്പോകുവാൻ വളരെ പ്രയാസമുണ്ട്. എന്തേണ്ട സ്ഥലത്തു ഇറങ്ങിയാൽ ഭൂമിയുടെ ഉള്ളിലേക്കു വരേണ്ടതിന്നു ഉപയോഗിച്ച തൊട്ടി തന്നെ മേല്പൊട്ടു കയറിപ്പോകുന്നതെന്നും സഹായിക്കും.

ഈ തൊട്ടിക്ക് പകരം ഇയ്യുടെ വേറെ ഒരു സൂത്രം കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടുണ്ട്. അത് ഇപ്പോൾ സാധാരണ നടപ്പായിട്ടില്ല. ഇത് തൊട്ടിയുടെ യന്ത്രത്തേക്കാൾ അതിശയിക്കത്തക്കതും ആണു.

റബ്ബർകൊണ്ട് ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള ഒരു കോണി ആപ്പിസിന്റെ ഒരറ്റത്തു സാവധാനത്തിൽ മേല്പൊട്ടും കീഴ്പൊട്ടുമായി ഏകദേശം വൃത്താകാരത്തിൽ ചുറ്റിക്കൊണ്ടിരിക്കും. ഈ കോണിയുടെ പടവുകൾ താഴത്തും മുകളിലും എത്തുമ്പോൾ മടക്കു നൂറ് നി

ലത്തിന്നു സമമായി ഉയരം വരുന്നു. അതിൽ ചവിട്ടിനിന്നാൽ അതിന്റെ കൂട്ടത്തിൽ തന്നെ നാമും സാവധാനത്തിൽ മേല്പോട്ടു പോകും. ഇപ്രകാരം തന്നെ താഴത്തേക്കും ഇറങ്ങി വരാം.

ഭൂമിയുടെ അന്തർഭാഗത്തുകൂടി സഞ്ചരിക്കുന്ന വണ്ടികളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള സകല പണികളും, ഏപ്പാടുകളും വളരെ അതിശയിക്കത്തക്കതാണെന്നുള്ളതിന്നു സംശയമില്ല. അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും സഞ്ചരിക്കുന്ന വണ്ടികൾക്കു പോകുവാനായി വെച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ള വഴികളാണ്. ഇതെല്ലാം ഭൂമിയുടെ താഴെ നൂറുവട്ടം ഇരുനൂറും അടി ആഴത്തിൽ തുളച്ച് ഇഷ്ടികകൊണ്ടു വെടിപ്പായി കെട്ടി ഉറപ്പിച്ച് വണ്ടികൾക്കു യാതൊരു അപകടവും കൂടാതെ അതിപേഗത്തിൽ സഞ്ചരിക്കുവാനുള്ള സൗകര്യത്തെ ഉണ്ടാക്കിത്തീർത്ത കഥ ആലോചിക്കുമ്പോൾ ഉത്സാഹശീലനായ ഒരു മനുഷ്യനായ ഈ ലോകത്തിൽ അസാധ്യമായതെന്നും തന്നെ ഇല്ലെന്നതോന്നിപ്പോകുന്നു.

ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ ടാം വണ്ടി ഓടുന്നതും ഭൂമിയുടെ ഉള്ളിൽകൂടി ആയിരിക്കും. തിരക്കുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ ജനങ്ങൾക്കു സഞ്ചരിക്കേണ്ടതിന്നും ഭൂമിയുടെ ഉള്ളിൽകൂടി മാഗ്ഗ്നറ്റുകൾ. തെരുവുകളുടെ മദ്ധ്യത്തിൽകൂടി നടക്കുമ്പോൾ നാം നടക്കുന്നതിന്നു നേരെ താഴേക്കൂടി വാഹനങ്ങളും ജനങ്ങളും സഞ്ചരിക്കുന്നുണ്ടെന്നു വാസ്തവം മുൻകൂട്ടി അറിഞ്ഞിട്ടില്ലെങ്കിൽ ആ കഥ നമുക്കു ഒട്ടും തോന്നുന്നതല്ല.

ഇത്ര വലിയ പട്ടണത്തിൽ അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും സഞ്ചരിക്കേണ്ടതിന്നു അസംഖ്യം വാഹനങ്ങൾ ഉള്ളതിന്നുപുറമെ ഇവയെ സംബന്ധിച്ച ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ വളരെ മയ്യാക്കോരായി കൂടിക്കാണുന്നതുകൊണ്ടു സഞ്ചാരത്തിന്നു പ്രത്യേകം സൗകര്യമുണ്ടുവളരെ തിരക്കുള്ള ഈ സ്ഥലത്തു എത്രയും സൗകര്യത്തോടുകൂടി സഞ്ചരിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതാകുന്നതും ഇതുകൊണ്ടാണെന്നു തന്നെ പറയണം. യാത്രക്കാരെ ഇറക്കുമ്പോഴും കയറുമ്പോഴും

അവരുടെ സൗകര്യത്തെ നോക്കുകയും, വണ്ടിയെ സംബന്ധിച്ച് അറിയേണ്ടതായ കാര്യങ്ങൾക്കു മയ്യാദയോടു കൂടിയ അവരുടെ മറുവടിയും ഇന്ത്യയിലെ റെയിൽവെയിലുള്ള ചില്ലറ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ സ്വല്പമെങ്കിലും ശ്രദ്ധവെച്ചിരുന്നാൽ ഈ നാട്ടിലെ യാത്രക്കാർ ഇപ്പോൾ അനുഭവിക്കുന്ന സങ്കടത്തിനും, അസൗകര്യത്തിനും ഇട വരികയില്ലായിരുന്നു.

ഇവിടുത്തെ കഥകളെ പറ്റി പറയുമ്പോൾ നമ്മുടെ നാട്ടിലെ ദോഷങ്ങളെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നതുകൊണ്ട്, ലണ്ടനിൽ കാണുന്ന സകലതും സ്വീകാരയോഗ്യങ്ങളാണെന്നും, നമ്മുടെ നാട്ടിലുള്ളതെല്ലാം ത്രാജയോഗ്യങ്ങളാണെന്നും ഞാൻ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നുണ്ടെന്ന വായനക്കാർ ലേശവും ഊഹിക്കാതിരിപ്പാൻ പ്രത്യേകം അപേക്ഷയുണ്ട്. നമ്മുടെ നാട്ടിലേക്കു വന്നു കാണാൻ ഇഷ്ടപ്പെടാൻ തരമില്ലാത്തതും, നവീന പരിഷ്കാരത്തിന്റെ ഒഴിച്ചുകൂടാത്ത ഫലങ്ങളായതും, ആയ അനേകം വിഷയങ്ങൾ ഞാൻ ഇവിടെ കണ്ടുവരുന്നുണ്ട്. പക്ഷെ ഇതിനെ പറ്റിയെല്ലാം, ലണ്ടനിലെ വിശേഷങ്ങളേയും, വിനോദങ്ങളേയും, കാഴ്ചകളേയും വിവരിച്ചതിനു ശേഷം അവസാനത്തിൽ ഇവിടുത്തെ ജനങ്ങളുടെ ജാതിസ്സുപഭാവത്തെയും മറ്റും പറ്റി വിവേചനം ചെയ്യുന്ന കൂട്ടത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുവാൻ ഇടയുള്ളതുകൊണ്ട് തൽക്കാലം നീട്ടിവെക്കുകയാണ്.

വാഹനങ്ങളെ പറ്റി എഴുതുമ്പോൾ അവയെ അപകടം കൂടാതെ അങ്ങമിങ്ങും സഞ്ചരിക്കേണ്ടതിന്നു സൂക്ഷിച്ചു തിരിച്ചുവിടുന്ന പോലീസുകാരനെയാണ് ഓൾഡിൽ വരുന്നത. അതുകൊണ്ട് ഇനിയത്തെ അദ്ധ്യായത്തിൽ “ലണ്ടൻ പോലീസിനെ” പറ്റിയാണ് പ്രസ്താവിക്കുന്നത്.

3-ാം അദ്ധ്യായം.

ലണ്ടൻ പോലീസ്.

ലണ്ടൻ പട്ടണത്തിൽ തിരക്കുള്ള പ്രദേശത്തെ അല്പനേരം നിന്നു നോക്കുക. ടാക്സിക്രബ്, ഓംനിബസ്, കുതിരവണ്ടി എന്ന തുടങ്ങിയുള്ള പലതരം വാഹനങ്ങൾ യാത്രക്കാരെ വഹിച്ച് ഒന്നൊന്നിനു പിന്നിലായി ഇട വിടാതെ തെരുവിൽ കൂടി ഓടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. തെരുവിന്റെ ഇരുവശത്തും കൂടി സഞ്ചരിക്കുന്ന ജനങ്ങളുടെ എണ്ണത്തിന്നു കണക്കില്ല. ചില്ലറ സാമാനങ്ങളെ നടന്നു വിൽക്കുന്ന കച്ചവടക്കാരും, വർത്തമാന പത്രങ്ങളെ വിൽക്കുന്ന കുട്ടികളും, തെരുവിലെ തിരക്കിനേയും, ശബ്ദത്തേയും തങ്ങളാൽ കഴിയുംവണ്ണം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. വാഹനങ്ങളുടെ തിരക്കുകൊണ്ടു ഇവ ഇപ്പോൾ തമ്മിൽ വെച്ചു മുട്ടിപ്പോകുമൊ എന്നു തോന്നിപ്പോകുന്നു. ജനങ്ങൾക്കു തെരുവിന്റെ ഒരു വശത്തുനിന്ന മറെറ വശത്തേക്കു പോകുന്നതിന്നു യാതൊരു നിവൃത്തിയും കാണുന്നില്ല. ഈ തിരക്കിന്റെ ഇടയിൽനിന്നു കറുത്ത ഉടുപ്പും, ഉയന്നു തൊപ്പിയും ധരിച്ച ഒരു ദീർഘിച്ച സ്വരൂപം തന്റെ കൈ പൊന്തിച്ച ഉടനെ അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആ വാഹനങ്ങൾ, പടനായകന്റെ കല്പന കേട്ട പട്ടാളങ്ങളെ പോലെ, പെട്ടെന്നു തങ്ങളുടെ സ്ഥാനത്തു നിന്നുപോകുന്നു. ഇത്ര വളരെ വാഹനങ്ങളെ ഒന്നായി നിർത്തിയത ഒരു പോലീസുകാരനാണു. വാഹനങ്ങൾ അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ തമ്മിൽ മുട്ടിപ്പോകാതിരിപ്പാനും, ജനങ്ങൾക്കു അപകടം വരാതെ കഴിപ്പാനും വേണ്ടി ഇവിടുത്തെ പോലീസ് ചെയ്യുന്ന മുൻകരുതലും, ജാഗ്രതയും എത്രയും പ്രശംസിക്കത്തക്കതു തന്നെ. ലണ്ടൻ പോലീസി

നെന്നൊണ്ടു പൊതുജനങ്ങൾക്കുള്ള ഉപകാരം വളരെ ഉള്ളതിൽ
 ഇത ഒന്നുമാത്രമാണ്. പട്ടണത്തിൽ വഴിയറിയാതെ അലഞ്ഞു
 നടക്കുന്ന അന്യദേശക്കാരന്നു നേർവഴി കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്ന
 തും, തിരക്കിൽപെട്ട് പരിഭ്രമിച്ച് വീട്ടിലേക്കു പോകുവാൻ മാ
 ഗ്ഗം കാണാതെ കരഞ്ഞു നടക്കുന്ന കുട്ടികളെ ഏതത്ത അവരുടെ
 വീട അന്വേഷിച്ച് അവിടെ കൊണ്ടുപോയി ആക്കുന്നതും, പെ
 ടെന്ന വല്ല രോഗവും പിടിപെട്ട നടക്കുവാൻ വഹിയാതെ ക്ഷീ
 ണിച്ച യാത്രക്കാരെ ആസ്ത്രയിലേക്കോ, അവരുടെ ഭവനത്തി
 ലേക്കോ വാഹനങ്ങളിൽ കയറ്റി കൊണ്ടുപോകുന്നതും, ജനങ്ങ
 ളുടെ രക്ഷക്കും സൗകര്യത്തിന്നും വേണ്ടിയ മറ്റനേകം പ്രവൃത്തി
 കൾ സന്തോഷത്തോടും, ദയയോടും, നീതിയോടും പ്രവൃത്തിക്ക
 നതും ഈ വലിയ പട്ടണത്തിലെ പോലീസു സൈന്യത്തിന്റെ
 ദിവസേനയുള്ള ജോലിയാണ്.

ശരിയായ ഒരു ഇംഗ്ലീഷുകാരന്റെ സഹജമായ മയ്യാദ ഒ
 രു ലണ്ടൻ പോലീസുകാരനിൽ വെളിവായി പ്രതിഫലിച്ചുകാ
 ണാം. എന്നിങ്ക ഇന്ന ദിക്കിലേക്കു പോകണം, അതിന്ന ഏതു
 വണ്ടിയിലാണ് കയറേണ്ടത, അല്ലെങ്കിൽ ഏതു വഴിക്കാണ്
 പോകേണ്ടത? എന്ന ചോദിച്ചാൽ ഒരു വിധത്തിലും വഴി തെ
 റിപ്പോകാതെ അവിടെ എത്തത്തക്കവണ്ണം എഴുപ്പമായ മാഗ്ഗം
 ഉപദേശിക്കുവാൻ പോലീസുകാരന്നു സാധിക്കും. നമ്മുടെ വ
 ള്ള സ്റ്റേഫിതന്മാരോ, പരിചയക്കാരോ നമ്മോട ഈ വക സന്ദ
 ഭങ്ങളിൽ സംസാരിക്കുന്ന മാതിരിയിലാണ് ഇവരും പറയുക.
 അന്യദേശക്കാരന്നു ലണ്ടൻ പോലീസ് ഒരു വലിയ ബന്ധുവാ
 യി വിചാരിക്കണം. വലിയവനായാലും, ചെറിയവനായാലും,
 ഉദ്യോഗസ്ഥനായാലും, ഉഴലുന്നവനായാലും എല്ലാം ലണ്ടൻ
 പോലീസിന്നു ഒന്നുതന്നെ. പ്രമാണികളോട കിഴിഞ്ഞ് സം
 സാരിക്കുകയും, മറ്റുള്ളവരോട് ഗാച്ച് കാണിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സ
 പ്രദായം ഈ കൂട്ടക്കു ഒട്ടും തന്നെ ഇല്ല. ഉഗ്രസവാരി ചെയ്യുന്ന

ഒരു വണ്ടിയിൽ പ്രധാന മന്ത്രിയാണ യാത്രചെയ്യുന്നതെങ്കിലും അപ്പോൾ ആ വണ്ടിയെ തടസ്സം ചെയ്യും. ഇങ്ങിനെ ആൾത്തരം നോക്കാതെ നിഷ്പക്ഷമായി രാജനീതിയെ പരിപാലിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്ന ഈ സൈന്യം ലണ്ടൻ പട്ടണത്തിന്റെ മഹിമക്കു ഒരു വലിയ സഹായിയായി തന്നെ വിചാരിക്കാം.

തെരുവുകളിൽ കാണുന്ന പോലീസുകാർ പുറമെ കളവു, കുല എന്നീ കുറ്റങ്ങളെ സൂക്ഷ്മമായി അന്വേഷിച്ചറിയേണ്ടതിന്നു വേഷമാണുമാരായി നടക്കുന്ന അറുനൂറോളം പോലീസുകാർ ഉണ്ടു്. സകലത്തിന്നും പരിഷ്കാരം വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന ഈ കാലത്തു കുല ചെയ്യുന്നതിലും, കളവു ചെയ്യുന്നതിലും അതിസമർത്ഥനായ കൂട്ടർ ഈ സ്ഥലത്തു ദിവസേന വർദ്ധിച്ചുവരുന്നു. തങ്ങളുടെ ശരിയായ നില അറിയിക്കാതെ ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ സഞ്ചരിച്ചും സഹവസിച്ചും ഈ വക കുറ്റങ്ങളെ അന്വേഷിച്ചു് തുമ്പുണ്ടാക്കുന്നതിന്നു കള്ളന്മാരിലും കവിഞ്ഞ സാമർത്ഥ്യത്തോടു കൂടിയ പോലീസുകാർ ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഇവിടെ കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നതിന്നു വളരെ പ്രയാസമാകുമായിരുന്നു.

പോലീസിനെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിൽ ഉള്ള നിശ്ചയവും, അതിന്നു ശേഷം അവരെ പണി ശീലിപ്പിക്കുവാനുള്ള ഏല്പാടും, പിന്നീട് ജോലിയിൽ ചേർന്നതിന്നു ശേഷം തങ്ങളുടെ മൂറ ശരിയായി നോക്കുന്നുണ്ടോ എന്ന പരിശോധിച്ചു് വേണ്ടത പ്രവൃത്തിക്കുവാൻ മേലധികാരിമാർക്കുള്ള ജാഗ്രതയും ആണു ലണ്ടൻ പോലീസിനെ, ലോകത്തിൽ മറെറാരു സ്ഥലത്തും കാണാത്ത വിധം, അത്ര ഉയർന്ന നിലയിൽ നിർത്തിവരുന്നത.

5 അടി 9 അംഗുലം നീളമില്ലാത്ത ഒരാളെയും പോലീസിൽ ചേർക്കുന്നതല്ല. ഇതുകൊണ്ടു മാത്രം ആയില്ല. പഠിപ്പുകൊണ്ടും, സ്വഭാവഗുണംകൊണ്ടും താൻ ഈ പണിക്കു പററിയവ

നാണെന്നുള്ളത അധികാരസ്ഥനാരെ ബോധ്യപ്പെടുത്തണം. പണിയിൽ ചേർന്നാൽ ഒരു പോലീസുകാരനാ മാസത്തിൽ 5 പവനോളം ശമ്പളം കിട്ടും. എട്ടു കൊല്ലം കഴിഞ്ഞാൽ ഇതു 6½ പവനാകും. സത്യംകൊണ്ടും, സാമർത്ഥ്യംകൊണ്ടും ക്രമേണ കയറി പോകുവാൻ സാധിക്കുന്ന ഒരു പോലീസുകാരനെ പിന്നെ 10 പവൻ മാസപ്പടിയുള്ള സാർജണ്ടായും, 20 പവൻ മാസപ്പടിയുള്ള ഇൻസ്പെക്ടറായും, അവസാനം, മാസത്തിൽ 35 പവൻ വരവുള്ള സൂപ്രഡെണ്ടായും ഇരിക്കാം. ഒരു പോലീസുകാരനെ ഇതുവരെ ക്രമത്തിൽ കയറി വരുവാൻ സാധിക്കുന്നതുകൊണ്ടു പ്രവൃത്തിയെടുക്കുന്നതിൽ വളരെ ഉത്സാഹവും ക്ഷമയും ഉണ്ടാകും. 26 കൊല്ലം കഴിഞ്ഞ് പണിയിൽനിന്നു പിരിയുന്ന സമയത്തു അപ്പോൾ വാങ്ങിയിരുന്ന മാസപ്പടിയുടെ മൂന്നിൽ രണ്ടു ഭാഗം പെൻഷനും കിട്ടും. എന്തു ലക്ഷം ജനങ്ങൾ താമസിക്കുന്ന ഈ പട്ടണത്തിൽ സമാധാനരക്ഷ ചെയ്യേണ്ടുന്നതിന്നു എല്ലാം കൂടി പതിനേഴായിരം പോലീസുകാർ ഉണ്ട്.

യോഗ്യതയോടു കൂടിയ സ്വരൂപവും, മയ്യോദയോടു കൂടിയ സംസാരവും, ഉപകാരം ചെയ്യുവാൻ താല്പര്യമുള്ള മനസ്സും, വേണ്ട കാര്യങ്ങളെ പററിയുള്ള അറിവും ഉള്ളതുകൊണ്ടാണു ലണ്ടൻ പോലീസ് മറ്റുള്ളവരുടെ ബഹുമാനത്തിന്നു അർഹതപ്പെടുന്നത്.

4-ാം അദ്ധ്യായം.

അഗ്നിബാധാനിവാസങ്ങളെക്കുറിച്ചും.

ഒരു ദിവസം ഉച്ച സമയം ലണ്ടൻ പട്ടണത്തിലെ ഒരു തെരുവിൽകൂടി നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ കുറെ അകലെനിന്നു എടുവിടാതെ ഒരു മണിശബ്ദം കേൾക്കുന്നതായും, അത ക്ഷണ

ത്തിൽ അടുത്തുവരുന്നതായും തോന്നി. അങ്ങോട്ടു നോക്കിയപ്പോൾ, പോലീസുകാർ തെരുവിൽകൂടി പോകുന്ന വാഹനങ്ങളെ ഒഴിച്ചു നിൽക്കുന്നതും, ഇരുവശത്തും സഞ്ചരിക്കുന്ന ജനങ്ങൾ, എന്നിൽ ഒട്ടും കുറയാത്ത ജിജ്ഞാസയോടുകൂടി സൂക്ഷിച്ചു നോക്കുന്നതും കണ്ടു, എന്തൊ വിശേഷവിധി ഉണ്ടെന്നു തീർച്ചയാക്കി അവിടെ തന്നെ നിന്നു. ഉടനെ രണ്ടു കുതിരകളെ പൂട്ടി, ചില യന്ത്രങ്ങളും കയറി, അസാധാരണയായ ഉടുപ്പുകളെ ധരിച്ച നാലഞ്ചാളുകളേയും വഹിച്ച്, ഒന്നൊന്നിനു പിന്നിലായി വളരെ വേഗത്തിൽ ഓടിച്ച് കൊണ്ടുപോകുന്ന മൂന്നാലു വണ്ടികളെ കണ്ടു. അവ എന്തെന്ന അന്വേഷിച്ചതിൽ അഗ്നിബാധ ഉണ്ടായ എന്തോ ഒരു സ്ഥലത്തേക്കു ഇഞ്ചിനും ആൾക്കാരെയും കൊണ്ടുപോകുന്നതാണെന്നു അറിഞ്ഞു. അഗ്നിബാധാനിവാർത്തസന്ധ്യത്തെ പററി ഞാൻ മുമ്പു കേട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നവെങ്കിലും ഇപ്പോൾ മാത്രമേ കാരണവാൻ സാധിച്ചിട്ടുള്ളു. ലണ്ടനെ പോലെയുള്ള വലിയ പട്ടണങ്ങളിൽ ജനങ്ങൾക്കു നേരിട്ടുവാനിടയുള്ള ആപത്തുകളെ മുൻകൂട്ടി അറിഞ്ഞ് അവയെ നിവാരണം ചെയ്യേണ്ടതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളെ എപ്പോഴും ഒരുക്കിവെക്കേണ്ടത ആവശ്യമാണല്ലോ. ദിവസേന എട്ടും പത്തും ഭവനങ്ങൾക്കു അഗ്നിബാധ നേരിടുന്ന ഈ പട്ടണത്തിൽ ഈ സന്ധ്യം ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തിയെ പററി എത്ര തന്നെ ഗ്ലാഷിച്ചാലും അധികമാജ്ഞാകുന്നതല്ല. ഈ സന്ധ്യത്തെ പററിയും ഇവരുടെ പ്രവൃത്തിയെ പററിയും ഉള്ള ഒരു ചുരുക്കമായ വിവരണം മാത്രമാണു ഇവിടെ എഴുതുന്നത.

ലണ്ടൻ പട്ടണത്തിൽ പല സ്ഥലങ്ങളിലായി തീ കെട്ടു കേണ്ടതിനുള്ള നാലും അഞ്ചും ഇഞ്ചിൻ ശേഖരിച്ചു വെച്ചിട്ടുള്ള 83 ആപ്പീസുകൾ ഉണ്ടു. ഇവിടെ എപ്പോഴും വണ്ടിയും, ഇഞ്ചിനും, ആൾക്കാരും തീ പിടിച്ച അറിവു കിട്ടിയ ഉടനെ പുറപ്പെട്ടു

വാൻ തക്കവണ്ണം തെയ്യറായിരിക്കുന്നുണ്ടാകും. ഇന്ന സ്ഥലത്തു തീ പിടിച്ചുണ്ടെന്നു അറിഞ്ഞാൽ തൽക്ഷണം പുറപ്പെട്ട ആ സ്ഥലത്തു എത്തി അവര തീയിനെ കെട്ടുക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. തീ പിടിച്ച ഉടനെ അവരെ അറിയിക്കുവാനും ഒരു ഏല്പാട്ടുണ്ടു. നാലും അഞ്ചും തെരുവുകൾക്കു അരികിലായി തപാൽ പെട്ടി പോലെ ഒരു കുറി കാണാം. അതിന്റെ അരികിൽ ചെന്ന ഒരു ബട്ടൺ അമർത്താൽ അതു അപ്പോൾ അടുത്ത ആ പ്ലീസിലേക്കു അറിവു കൊടുക്കും. ഇന്ന സ്ഥലത്തുനിന്നാണ് വിളിക്കുന്നത എന്നും അറിയുവാൻ ഇതുകൊണ്ടു സാധിക്കും. അറിവു കിട്ടിയ ഉടനെ അതിവേഗത്തിൽ വണ്ടി ഓടിച്ച് ഇവർ സ്ഥലത്തു എത്തിച്ചേരും. സകലത്തിന്നും യന്ത്രങ്ങളുടെ സഹായം വരുിച്ചുവരുന്ന ഈ കാലത്തു തീ കെട്ടുകേണ്ടുന്ന ആവശ്യത്തിലേക്കും, തീ പിടിപെട്ട വീട്ടിൽനിന്നു ജനങ്ങളെ രക്ഷിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യത്തിലേക്കും വളരെ സൗകര്യമുള്ള ഏല്പാട്ടുകൾ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതിൽ അത്ഭുതപ്പെടുവാനില്ലല്ലോ.

ചിലപ്പോൾ ഒരു വീട്ടിന്റെ മുന്നാമത്തെ നിലയിലൊ, നാലാമത്തെ നിലയിലൊ തീ ബാധിച്ചിരിക്കാം. അവകളിലും, മേൽഭാഗത്തുള്ള നിലകളിലും പാക്കുന്ന ജനങ്ങൾ താഴത്തേക്കു വരുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെ പ്രാണഭയത്തോടു കൂടി നിലവിളിക്കുന്ന സമയത്തായിരിക്കാം ഈ സൈന്യത്തിലുള്ളവർ അവിടെ എത്തിച്ചേരുക. ഉടനെ കൂട്ടത്തിലുള്ള ചിലർ കോണി വെച്ചു മാളികയിൽ കയറും. ഈ ആവശ്യത്തിനായി ഉപയോഗിക്കുന്ന കോണിക്കും ഒരു വിശേഷമുണ്ടു. ഇതു ആവശ്യം പോലെ ചുരുക്കുവാനും നീട്ടുവാനും സാധിക്കുന്ന വിധത്തിൽ പണി ചെയ്തിരിക്കുന്നതാണ്. കാഴ്ചയിൽ പത്തടിയിൽ അധികം നീളമില്ലാത്ത കോണി ആവശ്യമുള്ളപ്പോൾ നൂറടിയോ അതിൽ അധികമോ നീളം ഉണ്ടാകാം. ഇങ്ങിനെയുള്ള കോണി വെച്ചു കയറിച്ചെന്നാൽ അവർ ആദ്യം ശ്രമിക്കുക വീട്ടിലുള്ളവരെ അപകടം

വരാതെ താഴത്തേക്കു ഇറക്കുവാനാണ്. ഇതിനുള്ള വിദ്യയും പ്രസ്താവയോഗ്യമാണ്. മെഴുത്തുണികൊണ്ടു ബലമായി ഉണ്ടാക്കിയതും, വളരെ നീളമുള്ളതും ആയ ഒരു ഉറയാണ് ഇതിന്നു ഉപയോഗിക്കുന്നത്. ഈ തുണിയുടെ ഒരറ്റം മേൽഭാഗത്തു ജനലിൽ കെട്ടും മറെറു അറ്റം നിലത്തോടു തൊട്ടുകിടക്കും. കുട്ടികളെ എന്നുവേണ്ട വലിയ ആളുകളെയും ഇതിൽ കൂടിയാണ് താഴത്തേക്കു തള്ളി അയക്കുന്നത്. യാതൊരു അപകടവും വരാതെ താഴത്തു എത്തും. സാമാനങ്ങളും ഇങ്ങിനെ തന്നെ ഇറക്കുന്നു. സൈന്യത്തിലെ ഒരു സംഘക്കാർ ഈ പ്രവൃത്തി എടുക്കുന്ന സമയം മറെറു സംഘക്കാർ തീ കെട്ടുക്കുന്നതിനും ശ്രമിക്കുന്നു. ഇതിന്നായി റബ്ബർകൊണ്ടു ഉണ്ടാക്കിയ വലിയ കുഴലുകൾ ഉണ്ടു. തെരുവുകളിൽ അവിടവിടെ ഈ ആവശ്യത്തിലേക്കു വെള്ളം എടുക്കുവാനുള്ള സൗകര്യങ്ങളും ഉണ്ടാക്കി വെച്ചിട്ടുണ്ടു. റബ്ബർ കുഴൽ അതിൽ വെച്ച് വെള്ളം എടുത്തു തീ പിടിച്ച സ്ഥലത്തേക്കു തിരിച്ചു വിടുന്നു. ഇങ്ങിനെയാണ് തീ കെട്ടുക്കുന്നത്.

ഈ സൈന്യത്തിൽ ചേർന്നിട്ടുള്ളവരെല്ലാം വളരെ കായബലവും, കൈവേഗതയും ഉള്ളവരാണ്. അവരുടെ മേൽ തീ പററാതിരിപ്പാനായി അവർക്കു ഒരു പ്രത്യേക ഉടുപ്പുണ്ടു. സാധാരണ ആളുകൾക്കു ചെല്ലുവാൻ ഭയമായ അവസരങ്ങളിൽ അവർ അഗ്നിബാധ വന്ന വീട്ടിൽ കടന്നു ചെന്ന ആളുകളെയും സാമാനങ്ങളെയും രക്ഷിക്കുന്ന വിവരം കേൾക്കുമ്പോൾ ഇങ്ങിനെ ഒരു സൈന്യം ഇല്ലാതിരുന്നാൽ ലണ്ടൻ പട്ടണത്തിന്നു അഗ്നിബാധയാൽ നേരിടാവുന്ന നാശങ്ങളും അപകടങ്ങളും എത്രയൊ അധികമായിരിക്കുമെന്നു തോന്നിപ്പോകും.

അഗ്നിബാധനിവാരണ സൈന്യത്തിൽ 1,500 ആളുകൾ ഉണ്ടു. ഇവർക്കു ശമ്പളം കൊടുക്കേണ്ടതിന്നും മറ്റുമായി

ഒരു കൊല്ലത്തിൽ ഏകദേശം രണ്ടു ലക്ഷത്തിലധികം പവൻ ചിലവുണ്ട്. പക്ഷെ ഇതുകൊണ്ടു പട്ടണത്തിലേക്കുള്ള ഗുണത്തെ വിചാരിച്ചുനോക്കിയാൽ ഈ സംഖ്യ ഒട്ടും തന്നെ അധികമായി തോന്നുന്നതല്ല.

5-ാം അദ്ധ്യായം.

ലണ്ടനിലെ കാഴ്ചസ്ഥലങ്ങൾ.

i. പാർലിമെൻ്റ് സഭാമന്ദിരം.

ലണ്ടൻ പട്ടണത്തിൻ്റെ കൌതുകത്തെയും കച്ചവടസൗകര്യത്തെയും വർദ്ധിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു മനുഷ്യർ യത്നിച്ചുണ്ടാക്കിയ അനേകം വിശേഷങ്ങൾക്കു പുറമെ പ്രകൃതിയും തൻ്റെ മഹാത്മ്യത്തെ പ്രദർശിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു ലണ്ടൻ പട്ടണത്തെ തന്നെ തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നുവോ എന്നു തോന്നിപ്പോകുന്നു. കുന്നുകളും, മേടുകളും, ധനങ്ങളും, പൂങ്കാവുകളും നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നതായ ഈ പട്ടണത്തിൻ്റെ ഏകദേശം നടുവിൽകൂടി, എല്ലാ കാലത്തും ഒരുപോലെ പ്രവഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന തേംസ നദി, ലണ്ടൻ്റെ ജാത്യാലുക്കു കൌതുകത്തെ അധീകരിക്കുന്നതിന്നു സഹായിക്കുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതിന്നു സംശയമില്ല. ഈ മഹാനദിയിൽ കൂടി അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന തോണികളെയും, ചെറുകപ്പലുകളെയും, നദിയുടെ ഇരുവശത്തും പണി ചെയ്തിരിക്കുന്ന എട്ടുപ്പുകളെയും, അവിടവിടെ കെട്ടിടുത്തു വലിയ പാലങ്ങളിൽകൂടി ഇടവിടാതെ പോയിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ജനങ്ങളെയും, വാഹനങ്ങളെയും കണ്ടുകൊണ്ടു പുഴയുടെ വക്കത്തുകൂടി കര ഓരും നടക്കുമ്പോഴെക്കു ചുറ്റും ഇരിമ്പു കമ്പികളാൽ വള

കുപ്പെട്ടും, രണ്ടനറവും മഹത്തായ ഓരോ ഗോപുരങ്ങളാൽ പരിശോഭിക്കപ്പെട്ടുംകൊണ്ടുള്ള ഒരു ഗംഭീരമായ കെട്ടിടം കാണാം. ഇതിന്റെ മേൽഭാഗത്തു പറന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കൊടിയും, അടുത്തു കാണുന്ന അനേകം എടുപ്പുകളിൽനിന്നു തീരെ വ്യത്യാസപ്പെട്ട അതിന്റെ വലിപ്പവും കണ്ട് അതിശയഭരിതനായ യാത്രക്കാരനെന്ന തന്റെ മുമ്പിൽ കാണുന്ന ഈ കെട്ടിടമാണു ശ്രുതിപ്പെട്ട 'പാർലിമെണ്ടു സഭാമന്ദിരം'മെന്ന അറിയുമ്പോൾ ഗംഭീരമായ ഈ മന്ദിരം, അതിനുള്ളിൽ നടത്തുന്ന ഗൗരവമായ കാര്യാലോചനക്കു വളരെ പററിയതു തന്നെ എന്നു തോന്നാതിരിക്കയില്ല. ഇപ്പോൾ ഈ എടുപ്പു നിൽക്കുന്ന സ്ഥലത്തു വളരെ കാലം മുമ്പു ഒരു രാജധാനി ഉണ്ടായിരുന്നുപോൽ. ഇതിനെ ഇപ്പോഴും 'വെസ്റ്റ് മിൻസ്റ്റർ' രാജധാനി (Westminster Palace) എന്നാണ് പറഞ്ഞുവരുന്നത്. ആദ്യം രാജധാനി നിന്നിരുന്ന സ്ഥലത്തു തന്നെ ഈ എടുപ്പു പണിചെയ്തിരിക്കുകോണ്ടാണു ഈ പേരിന്നു അവകാശമായത. ഇതിന്റെ പല ഭാഗങ്ങളിലായി ഏകദേശം അഞ്ഞൂറു മുറികൾ ഉണ്ടെന്നും, പാർലിമെണ്ടിനെ സംബന്ധിച്ച പതിനെട്ടു ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു താമസിക്കുവാനുള്ള സ്ഥലവും ഇതിൽ ഉണ്ടെന്നും, ഇതു പണിചെയ്യേണ്ടതിന്നായി ഏറക്കുറു ഇരിപത്തഞ്ചു ലക്ഷം പവൻ ചിലവായിട്ടുണ്ടെന്നും കേൾക്കുമ്പോൾ ഈ എടുപ്പിന്റെ വലിപ്പം എത്രമാത്രം ഉണ്ടെന്നും, പണിയുടെ സമ്പ്രദായം ഏതു മാതിരി ആയിരിക്കുമെന്നും വായനക്കാർക്കു ഊഹിക്കാമെല്ലോ. ഇതിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട ഭാഗങ്ങളെ പററി മാത്രമേ നമുക്കു അറിയേണ്ടുന്ന ആവശ്യമുള്ളൂ. പക്ഷെ ഇതു ശരിയായി മനസ്സിലാക്കേണ്ടതിന്നു പാർലിമെണ്ടു സഭയുടെ സ്ഥിതിയും, നടവടിയും അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതുളളതു കൊണ്ടു അതിനെ പററി ഇവിടെ കുറെ വിവരിക്കുന്നതു സന്ദർഭോചിതമായി വരുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

ബ്രിട്ടീഷ് സാമ്രാജ്യത്തെ സംബന്ധിച്ച സകല അധികാരത്തിന്റെയും മേൽകോയ്മസ്ഥാനം പാർലിമെണ്ടിനാണെന്ന വായനക്കാരിൽ പലരും ധരിച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കാം. “പാർലിമെണ്ട്” എന്ന പറയുന്നത രാജാവും, പ്രഭുജനസഭയും, (House of Lords) പൊതുജനസഭയും (House of Commons) കൂടിയതാകുന്നു. ഈ മൂന്നു കൂട്ടരിൽ ഓരോരുത്തർക്കു വെച്ചേറെയായി സർവ്വാധികാരം ഇല്ല. ഏതു കാര്യവും ആദ്യം പൊതുജന സഭക്കാർ തീർച്ചപ്പെടുത്തുന്നു. അവരുടെ അനുമതി കഴിഞ്ഞതിനു ശേഷം പ്രഭുജനസഭക്കാരുടെ ആലോചനയ്ക്കായി അയക്കുന്നു. അവരും അതിനെ സമ്മതിച്ചാൽ അവസാനം ചക്രവർത്തി തിരുമനസ്സിലെ സന്നിധിയിലേക്കു തീർപ്പിനായി വരുന്നു. ഇങ്ങിനെയാണു പാർലിമെണ്ടു കാര്യങ്ങൾ നടത്തുന്നത്. അതുകൊണ്ടു “പാർലിമെണ്ട്” ഇങ്ങിനെ തീർച്ചപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു എന്ന പറയുമ്പോൾ നാം ധരിക്കേണ്ടതു പ്രസ്തുത കാര്യത്തെ പറ്റി മേൽപ്പറഞ്ഞ മൂന്നു കൂട്ടരുടെയും അനുമതി സിദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നാണു.

പൊതുജന സഭയിൽ ഏറക്കുറവു 670 അംഗങ്ങൾ ഉണ്ടു. ഇവരെ നാട്ടുകാർ തിരഞ്ഞെടുത്തു അയക്കുകയാണു. പാർലിമെണ്ടിലേക്കു അംഗങ്ങളെ തിരഞ്ഞെടുത്ത അയക്കുവാനുള്ള അധികാരം നമ്മുടെ നാട്ടുകാർക്കു ഇല്ലെന്നുള്ളതും കൂടി ഈ ഘട്ടത്തിൽ പറയേണ്ടിവരുന്നു. ഈ 670 ആളുകളെ അവരവരുടെ അഭിപ്രായത്തിന്നനുസരിച്ച് പല തരക്കാരായി ഭാഗിക്കാം. പക്ഷെ ഈ പല തരക്കാരെയും പറ്റി പറഞ്ഞു വായനക്കാരെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുന്നില്ല. എങ്കിലും ഇതിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട രണ്ടു കക്ഷികളെ അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതു ആവശ്യമാണു. മറ്റു ഭാഗക്കാരെല്ലാം ഇതിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു ഭാഗത്തു ചേർന്നിട്ടുണ്ടായിരിക്കും. ഇതിൽ ഒരു കക്ഷിക്കാർ പരിഷ്കാരത്തിൽ വളരെ പ്രിയമുള്ളവരും, അതാതു കാലത്തു വേണ്ടുന്നതായ മാറ്റങ്ങളെ അപ്പപ്പോൾ ചെ

യുന്നതിൽ വളരെ ഉത്സാഹികളും ആണ്. ഇവരെ 'ലിബറൽസ്' (Liberals) എന്നു പറയുന്നു. മറെറു കക്ഷിക്കാർ കടന്നുപരിഷ്കാരത്തിൽ കുറെ വിമുഖനാണു്. വേണ്ടുന്ന പരിഷ്കാരങ്ങൾ സാധ്യമാകുന്നതിൽ ആവാം എന്നും കഴിയുന്നതും പണ്ടെത്തേ നടവഴികളെ തന്നെ നിലനിർത്തി വരേണമെന്നും നിർദ്ദിഷ്ടമായില്ലാതെ വരുമ്പോൾ മാത്രമല്ലാതെ യാതൊരു മാറ്റവും ചെയ്യാൻ പാടില്ലെന്നും ഉള്ള മതക്കാരാണു് ഇവർ. ഇവരെ 'കൊൺസർവേറ്റീവ്സ്' (Conservatives) എന്നും പറയുന്നു. ഒരു കാലത്തുള്ള പൊതുജന സഭയിൽ ഈ രണ്ടു കക്ഷികളിൽ ആരാണു് ഭൂരിപക്ഷം എന്നു വെച്ചാൽ അവർക്കായിരിക്കും ആ കാലത്തെ രാജ്യഭരണകർത്തൃത്വം. ഈ ഭൂരിപക്ഷത്തിലെ നായകനെ പ്രധാനമന്ത്രിയായി മഹാരാജാവു നിശ്ചയിക്കുന്നു. പിന്നെ പ്രമാണികളായ ഏകദേശം ഇരിപതുപേരെ ഓരോ കാഴ്ചപ്പാടുകളുടെ മന്ത്രികളായി പ്രധാനമന്ത്രി തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നു. ഈ കൂട്ടത്തിൽ പെട്ട ഒരാളാണു് ഇന്ത്യാ സ്റ്റേറ്റ് സിക്രട്ടറി. ഈ ഇരിപതുപേര ചേർന്നു മന്ത്രിസഭക്കാണ് 'കാബിനറ്റ്' എന്ന പേരു പറയുന്നതു്. സൂക്ഷ്മമായി ആലോചിക്കുന്നതായാൽ ഈ ഇരിപതാളുകളുടെ കയ്യിലാണു് സകല അധികാരങ്ങളും ഇരിക്കുന്നതു്. അവർവർക്കു് ഉത്തരവാദിത്വമുള്ള കാഴ്ചപ്പാടുകളിൽ വേണ്ടത പ്രവർത്തിക്കുവാനുള്ള അധികാരം ഇവർക്കു് പാർലിമെണ്ടിൽനിന്നു കിട്ടിയിട്ടുണ്ടു്. ഇന്ത്യാ ഗവണ്മെണ്ടും പാർലിമെണ്ടും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം ഇന്നു പ്രകാരമാണെന്നുള്ളതു് ഇപ്പോൾ തന്നെ ഒരുവിധം മനസ്സിലായിരിക്കാം. എന്നിയും ഇതിനെ ഒന്നുകൂടി വെളിവാക്കാം. താല്പര്യഭ്രോഹസ്ഥന ജില്ലാ കലക്ടറോടു ഉത്തരവാദിത്വം കലക്ടറുടെ മേലധികാരി സംസ്ഥാനഗവർണർ. എല്ലാ ഗവർണർമാരുടെയും നാമനും, മഹാരാജാവിന്റെ പ്രതിനിധിയും ആണു് 'വൈസറോയി' എന്നു പറയുന്ന 'ഗവർണർ ജനറൽ'.

ഈ വൈസറോയി ഇന്ത്യാ സ്റ്റേറ്റ് സിക്രട്ടറിയോട് ആലോചിച്ചിട്ടാണ് കായ്കുണ്ടം നടത്തുന്നത്. ഇപ്രകാരം ഇന്ത്യാ സ്റ്റേറ്റ് സിക്രട്ടറി ഇന്ത്യാകായ്കുണ്ടം പറ്റി പാർലിമെണ്ടിനോടും സമാധാനം പറയുന്നു.

പ്രഭജനസഭയിൽ ഏകദേശം 650 അംഗങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഇതിൽ ചിലർ അവകാശവാദിക്കു അംഗങ്ങളായിരിക്കുന്നവരും, മറ്റു ചിലർ പ്രഭജനാൽ തിരഞ്ഞെടുത്ത അയക്കപ്പെടുന്നവരുമാണ്. പൊതുജനങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുത്തിയ കായ്കുണ്ടം ഇവരുടെ അടുക്കൽ വന്നാൽ അവർ അതിനെ ആലോചിച്ച് നിശ്ചയിച്ചുതിന്നുശേഷം രാജാവിന്റെ അനുമതിക്കായി അയക്കും. ഈ രണ്ടു കൂട്ടരും തിരഞ്ഞെടുത്തിയ കായ്കുണ്ടം രാജാവ് തിരസ്കരിക്കുക പതിവില്ല. രാജാവിന്റെ അനുമതിയും കൂടി ഉണ്ടായാൽ അത ശരിയായ നിയമമായിവന്നു. ഇങ്ങിനെയാണു പാർലിമെണ്ടിന്റെ സ്ഥിതിയും നടപടിയും. ഇനി ഇവർ ആലോചിക്കുവാൻ ഇരിക്കുന്ന സ്ഥലത്തേക്കു തന്നെ പ്രവേശിക്കുക.

ഈ എടുപ്പിന്നു രണ്ടു ഗോപുരങ്ങളുണ്ടെന്നു ആദ്യം പറഞ്ഞുവല്ലോ. അതിൽ ഒന്നായ വിക്ടോറിയ ഗോപുരത്തിന്നു ഏകദേശം 400 അടി ഉയരമുണ്ട്. ഇത്ര അധികം ഉയരമുള്ള ഗോപുരം വേറെ എങ്ങും ഇല്ലത്രെ. ഈ ഗോപുരത്തിന്റെ താഴെ ഒരു കമാനവാതിൽ ഉണ്ട്. ഈ വഴി ചക്രവർത്തി തിരുമനസ്സിൽനിന്നു പാർലിമെണ്ടിലേക്കു എഴുന്നള്ളുന്ന സമയത്തു കടന്നുപോവാനുള്ളതാണ്. ആ സമയത്തു മാത്രമേ അതു തുറക്കുകയുള്ളൂ. ഇതിന്നടുത്തായുള്ള മുറി ആളുകൾക്കു സാധാരണ ചെന്നു കാണാം. എല്ലാ ശനിയാഴ്ചയും പത്തു മണി മുതൽ ഈ വക സ്ഥലങ്ങളെല്ലാം ഉള്ളിൽ പോയി കാണുവാനായി തുറന്നു വെക്കും. പക്ഷെ പാർലിമെണ്ടു സഭയുള്ള സമയത്താണെങ്കിൽ അകത്തു കടക്കുവാൻ സമ്മതിക്കയില്ല. കമാനത്തിന്റെ തൊട്ടുള്ള മുറിയി

ലും, അതിൽനിന്ന പിന്നെ പ്രവേശിക്കുന്ന ഒരു വിലാസമായ തുത്തിലും പ്രസ്താവയോഗ്യമായ യാതൊരു വിശേഷവും ഇല്ല. പക്ഷെ ഒടുവിൽ പറഞ്ഞ സ്ഥലത്താണ് രാജാവ് പാർലിമെണ്ടിലേക്കു എഴുന്നള്ളുമ്പോൾ തന്റെ രാജപദവിയോടു കൂടിയ എഴുന്നള്ളത്തിനെ കാണുവാൻ അനുവാദം കിട്ടിയ ആളുകൾ വന്നു നിൽക്കുന്നത്. ഇതിൽനിന്ന പിന്നെ വരുന്നത് പ്രഭജനസഭ കൂട്ടുന്ന സ്ഥലത്താണ്. ഇതു ഏകദേശം 90 അടി നീളവും 45 അടി വീതിയും ഉണ്ട്. ഇതിന്റെ ഒരറ്റത്തുള്ള മണ്ഡപത്തിൽ രണ്ടു സിംഹാസനങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഇവ രാജാവും രാജ്ഞിയും പാർലിമെണ്ടിലേക്കു വന്നാൽ ഇരിക്കുവാനുള്ളതാണ്. രാജാവ് ഇരിക്കുന്ന സിംഹാസനത്തിന്റെ വലത്തു ഭാഗത്തു കുറെ താഴെയായി ചെറിയതായ വേറെ ഒരു ഇരിപ്പുമുണ്ട്. ഇതു യുവരാജാവിന്നു ഇരിക്കുവാനുള്ളതാണ്. പ്രഭുക്കന്മാർ ഇരിക്കുവാനായി ഈ മുറിയുടെ ഇരുവശത്തും ഒന്നൊന്നിന്നു മീതെയായി വിശേഷമായ മെത്തഗാലറികളുണ്ട്. മറ്റൊരു അറ്റത്തു രാജാവ് വരുന്ന സമയം പൊതുജനസഭയിലെ അംഗങ്ങൾക്കു വന്നിരിക്കുവാനുള്ള ഇരിപ്പുമാണ്. ഇതിന്നു പുറമെ വലിയ യോഗ്യന്മാരോ മറ്റൊരാൾക്കു ഇരിക്കുവാനുള്ള സ്ഥലവും ഉണ്ട്. ഈ സ്ഥലത്തെ പറ്റി ഇതിലധികം വിവരിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. പ്രഭജന സഭയിൽനിന്നു വിട്ടു നാം പൊതുജനസഭ കൂട്ടുന്ന മുറിയിലേക്കു പ്രവേശിക്കുക. ഇതു കുറെ കൂടി വിസ്തരിക്കാതെ നിവൃത്തിയില്ല.

പൊതുജനയോഗം കൂട്ടുന്ന സ്ഥലത്തിന്റെ വലിപ്പം സുമാറു മറ്റൊരു സ്ഥലത്തിന്റെ വലിപ്പത്തോളം മാത്രമേ ഉള്ളൂ. ഇരിക്കുവാനുള്ള ഏപ്പാടും മറ്റൊരു സ്ഥലത്തേതു പോലെ തന്നെയാണ്. ഈ മുറിയുടെ ഒരറ്റത്താണ് സഭാനാമനായ „സ്പീക്കർ“ (Speaker) ഇരിക്കുന്നത്. ഇയ്യാളുടെ വലത്തു ഭാഗത്തു അപ്പപ്പോൾ

രാജ്യകാര്യകർത്തൃത്വമുള്ള കക്ഷിക്കാരും എടത്തു ഭാഗത്തു എത്രകക്ഷിക്കാരും ഇരിക്കുന്നു. ഇരുവശത്തും ഉള്ള ഒന്നാമത്തെ വരിയിൽ ഓരോ കക്ഷിയിലും ഉള്ള നായകന്മാർ ഇരിക്കുന്നു. സഭാനാഥൻ ഭരണകാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം യാതൊരു അധികാരവും ഇല്ല. രണ്ടു കക്ഷിക്കാരും വാദിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെ പറ്റി ഇയ്യാൾക്കു അഭിപ്രായമൊന്നും പറവാൻ അവകാശവും ഇല്ല. സഭയിലെ അംഗങ്ങൾ അനീതിയായൊ അമർച്ചയായൊ വല്ലതും കാണിക്കുകയോ പറയുകയോ ചെയ്യുന്നത നിർത്തിയെപ്പൊഴും മറ്റും ഇയ്യാൾക്കു അധികാരമുണ്ട്. ഈ മുറിയുടെ ഒരറ്റത്തുള്ള പ്രാంతയിൽ സഭ കാണുവാനായി അനുവാദം കിട്ടിയവർക്ക് ഇരിക്കുവാനായുള്ള ഏർപ്പാടുണ്ട്. മറ്റൊരു അറ്റത്തു വെട്ടിമാനക്കടലാസ്സുകളുടെ റിപ്പോർട്ടർമാർക്ക് ഇരിക്കുവാനുള്ള സ്ഥലമാണു. സഭ നടക്കുന്ന സമയത്തു വന്നു കാണേണമെങ്കിൽ അതിന്നു പ്രത്യേകം സമ്മതം വാങ്ങണം. ഇതിന്നായി പാർലിമെണ്ടിലെ ഒരു സാമാജികൻ എഴുതി, അയാൾ അനുവാദം തരുവാനായി ശിപാർശ ചെയ്യണം. എന്നാൽ മാത്രമേ സഭയ്ക്കു സമ്മതം അവിടെക്കു കടന്നു ചെല്ലുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. അകത്തേക്കു കടക്കുന്നതിന്നു മുമ്പായി, വരുന്ന ആളുടെ പേരും, അകത്തു ചെന്നു താൻ യാതൊരു ശബ്ദവും ഉണ്ടാക്കുകയില്ലെന്നും എഴുതി ഒപ്പിട്ടു കോടുക്കണം. ഇപ്രകാരം ചെയ്ത് ഉള്ളിലേക്കു പോകുമ്പോൾ അന്നു സഭയിൽ നടക്കുവാൻ പോകുന്ന കാര്യങ്ങളെ അച്ചടിച്ച ഒരു കാര്യവിവര പട്ടിക നമുക്കു തരുന്നു. അതിൽനിന്നു അന്നേത്തെ ആലോചനക്കു വിഷയമായിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെ നമുക്കു മുൻകൂട്ടി അറിയുവാൻ സാധിക്കും. ഈ മഹാസഭയുടെ മുമ്പാകെ ഇരിക്കുമ്പോൾ ഇതിന്റെ മഹാത്മ്യത്തെ പറ്റി ഇംഗ്ലീഷ് ചരിത്രം അറിയുന്നവർക്ക് മനസ്സിൽ ഓരോ ആലോചനകൾ സ്മരിക്കാതിരിക്കുന്നതല്ല. എത്ര മഹാനാർ തങ്ങളുടെ സാ

നിത്യംകൊണ്ടു ഈ സ്ഥലത്തെ അലങ്കരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു! എത്ര പ്രാസംഗികന്മാർ തങ്ങളുടെ വാശാടികൊണ്ടു ഇവിടെ മററൊരു ജനിച്ചിരിക്കുന്നു! ഈ മഹാ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ രക്ഷയേയും അഭിവൃദ്ധിയേയും സംബന്ധിച്ചു എത്ര കാര്യങ്ങൾ ഇതിനുള്ളിൽ വെച്ച് തീർച്ചപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു! ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണമാകുന്ന മഹാ യന്ത്രത്തിന്റെ പ്രധാനചക്രമല്ലെ ഇതിനുള്ളിൽ തിരിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്, ഇപ്രകാരമുള്ള ആലോചനകൾ ഇതിനുള്ളിൽ പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്നത് ഒട്ടും അതിശയമല്ലല്ലോ.

വെസ്റ്റ് മിൻസ്റ്റർ രാജധാനിയെന്ന ഈ വലിയ എടുപ്പിലെ പ്രധാന ഭാഗങ്ങളെ പറ്റി മാത്രമേ ഇവിടെ വിവരിച്ചിട്ടുള്ളൂ. ബാക്കി ഇതിനുള്ളിൽ ഉള്ള സ്ഥലങ്ങൾ സഭയിലെ സാമാജികന്മാർ ഭക്ഷണത്തിന്നു ഇരിക്കുവാനുള്ളതും, പാർളിമെണ്ടെ വകയായ റിക്കാട്ടുകൾ സൂക്ഷിക്കുവാനുള്ളതും, അതിനെ സംബന്ധിച്ചു വളരെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ താമസിക്കുവാനുള്ളതും ആണ്. പൊതുജന സഭയുടെ നാമനായ സ്പീക്കർ താമസിക്കുന്നതും ഇതിനുള്ളിൽ തന്നെയാണു. പക്ഷെ ഈ വക സ്ഥലത്തെ പറ്റിയൊന്നും, അധികം വിവരം ഇവിടെ ആവശ്യമില്ല. സഭ കൂടിയിരിക്കുന്ന സമയമാണെങ്കിൽ വിക്ടോറിയ ഗോപുരത്തിന്റെ മുകളിൽ കൊടി പറന്നുകൊണ്ടിരിക്കും. രാത്രിയിലാണെങ്കിൽ മറ്റൊരു ഗോപുരത്തിന്റെ മുകളിൽ വെളിച്ചം ഉണ്ടാകും. സാധാരണയായി സഭ പകൽ 2 മണി മുതൽ രാത്രി 12 മണി വരെയാണു ഒരു മണി വരെയാണു ഉണ്ടായിരിക്കും. തേംസ് നദിയുടെ വക്കത്താകകൊണ്ടു ഈ വലിയ മന്ദിരത്തിന്റെ എടുപ്പിന്നു ഒരു പ്രത്യേക യോഗ്യത ഉണ്ടെന്നു കുറെ അകലേനിന്നു നോക്കിയാൽ അറിയാവുന്നതാണു.

ii. വെസ്റ്റ് മിൻസ്റ്റർ പള്ളി.

പാർലിമെണ്ടു സഭാമന്ദിരത്തിന്റെ സമീപത്തു തന്നെയാണു ലണ്ടനിലെ പുരാതന എട്ടപ്പുകളിൽ ഒന്നും, ഇംഗ്ലണ്ടിലെ രാജാക്കന്മാരുടെ പട്ടാഭിഷേകസ്ഥലവും ആയ “വെസ്റ്റ് മിൻസ്റ്റർ” പള്ളി നിൽക്കുന്നത. പണിയുടെ വിശേഷതകൊണ്ടും, ചരിത്രമാഹാത്മ്യംകൊണ്ടും, അതിനുള്ളിൽ മാചെയ്തുകിടക്കുന്ന മഹാമാതാരുടെ എണ്ണംകൊണ്ടും, ആലോചിച്ചു നോക്കുന്നതായാൽ ലണ്ടനിലെ വിശേഷസ്ഥലങ്ങളെ വിവരിക്കുന്ന കൂട്ടത്തിൽ ഈ എട്ടപ്പിനും ഒട്ടും അപ്രധാനമല്ലാത്ത ഒരു സ്ഥാനത്തെ അർഹിക്കുന്നതിന്നു അവകാശമുണ്ട്. ഈ പള്ളിയുടെ ഏറ്റവും പുരാതനമായ ഭാഗം പണിചെയ്തിട്ട ഇപ്പോൾ ഏകദേശം 1300 സംവത്സരത്തിൽ അധികം ആയിരിക്കുന്നു. പിന്നീടു ഇടക്കിടെ ഓരോ രാജാക്കന്മാരുടെ കാലത്തു ഓരോ ഭേദഗതികൾ വരുത്തിയതുകൊണ്ടു ആദ്യത്തെ നിലയിൽനിന്നു ഇപ്പോൾ വളരെ വ്യത്യാസപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഉയർന്നു കാണുന്ന രണ്ടു ഗോപുരങ്ങളുടെ ഇടയിലുള്ള വാതിലിൽകൂടി അകത്തേക്കു കടന്നു ചുറ്റും, മേൽഭാഗവും നോക്കിയാൽ, വളരെ കാലങ്ങൾക്കു മുമ്പു തന്നെ ഈ രാജ്യത്തെ തച്ചശാസ്ത്രത്തിൽ നൈപുണ്യമുള്ളവർ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നു തീർച്ചപ്പെടും. ഈ പള്ളിയുടെ പല ഭാഗങ്ങളിലായി അനേകം മഹാമാതാരുടെ പ്രതിമകൾ വെണ്ണക്കല്ലുകൊണ്ടു കൊത്തി വെച്ചിരിക്കുന്നു. ഒരു ഭാഗത്തെല്ലാം ഇംഗ്ലണ്ടിലെ കവികളിൽ യോഗ്യനായ വളരെ ആളുകളെ മാചെയ്തുകിടക്കുന്നു. അതിനടുത്തു തന്നെ രാജ്യഭരണ തന്ത്രത്തിൽ കീർത്തി സമ്പാദിച്ച ഡിസ്ടറേലി, ഗ്ലാഡ്സ്റ്റൺ തുടങ്ങിയുള്ള മഹാമാതാരുടെ മൃതശരീരത്തെ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു. അപ്പം അകലെ, പ്രകൃതിയുടെ രഹസ്യങ്ങളെ അനേകം പരിചരിക്കുന്ന ലോകരുടെ അറിവിനെ വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ യത്നിച്ചവരായ സ്കൂട്ടൺ, ഡാർവിൻ എന്നിങ്ങിനെയുള്ള മഹത്തമരും

ളുടെ അസ്തി സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. വേറൊരു സ്ഥലം, സ്വാർത്ഥത്തെ വെടിഞ്ഞു ജനങ്ങളുടെ നന്മക്കായി യത്നിച്ചു ജീവകാലം കഴിച്ചിരുന്ന സത്തുക്കളുടെ അവസാന വിശ്രമസ്ഥലമായി തീർന്നിരിക്കുന്നു. ഒരു പ്രദേശത്തു എല്ലാം വീരന്മാരായ പടനായകന്മാരെ മറച്ചെഴുതിയിരിക്കുന്നു. എന്തിനു വളരെ പറയുന്നു, ഏതെങ്കിലും നിലയിൽ കീഴ്ത്തി സന്മാദിക്കുവാൻ ഇട വന്നിട്ടുള്ള ഇംഗ്ലണ്ടിലെ അനേകം മഹാനായരുടെ അസ്തി ഈ വലിയ പള്ളിയുടെ ഉള്ളിൽ കിടക്കുന്നു. ഈ സ്ഥലത്തുകൂടി നടന്നു പോകുമ്പോൾ ഇരുവശത്തും കാണുന്ന പേരുകളെ കണ്ടു അടക്കുവാൻ വയ്യാത്ത ഭക്തിയും, ബഹുമാനവും, നാം അറിയാതെ നമ്മെ ബാധിക്കുന്നു. ഇതിനുള്ളിൽ വന്നു നോക്കുന്ന ഒരു ഇംഗ്ലീഷുകാരനും, തന്റെ രാജ്യത്തു ജനിച്ചിരുന്ന മഹാനായരുടെ എണ്ണവും തരവും കണ്ടു ന്യായമായ അഭിമാനം ഉണ്ടാകാതിരിക്കുന്നതല്ല. മഹാനായരുടെ ചരിത്രങ്ങളും പ്രവൃത്തികളും ആണെല്ലോ മാറ്റുവരുടെ മനസ്സു സന്മാർഗ്ഗങ്ങളിലേക്കു തിരിയുവാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത.

ഈ സ്ഥലത്തുനിന്നു കുറെ വിട്ടിട്ടാണ് ഇംഗ്ലണ്ടിലെ അനേകം രാജാക്കന്മാരെ മറച്ചെഴുതിയിരിക്കുന്നത. പക്ഷെ വിക്ടോറിയ മഹാരാജ്ഞിയേയും, എഡ്വേഡ് ചക്രവർത്തിയേയും മറച്ചെഴുതിയിരിക്കുന്നത ഇവിടെ അല്ല. അവരുടെ ശ്മശാനം വിൻസ്റ്റർ എന്ന പറയുന്ന സ്ഥലത്താണ്. ഈ രണ്ടു തിരുമേനികളേയും, വിക്ടോറിയ മഹാരാജ്ഞിക്കു അടുത്ത മുമ്പു രാജ്യം ഭരിച്ചിരുന്ന നാലാം ജോർജ്ജ് രാജാവിനെയും ഒഴികെ മറെറല്ലാ രാജാക്കന്മാരേയും രാജ്ഞികളേയും ഇവിടെ തന്നെയാണ് മറച്ചെഴുതിയിരിക്കുന്നത. ഈ സ്ഥലം കാണാനായി ചെല്ലുന്ന ആളുകളെ, പള്ളിയിലെ ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥൻ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി ഇന്നിന്ന രാജാക്കന്മാരെ ഇന്നിന്ന സ്ഥലത്താണ് മറച്ചെഴുതിയിരിക്കുന്നത എന്നും, അവരുടെ കാലത്തു നടന്ന പ്രധാന സംഭവങ്ങൾ ഇന്നിന്നവയാണെന്നും പറഞ്ഞു ധരിപ്പിക്കും.

രാജാക്കന്മാരെ മറച്ചെഴുതിരിക്കുന്ന ഈ സ്ഥലത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗത്താണ് പട്ടാഭിഷേക സമയം രാജാവിനെ ഇരിക്കുവാനുള്ള സിംഹാസനം വെച്ചിട്ടുള്ളത്. ഇതിന് അറുനൂറ് സംവത്സരത്തിൽ അധികം പഴക്കമുണ്ട്. 78 അംഗുലം ഉയരവും 88 അംഗുലം വീതിയും ഉള്ള ഈ സിംഹാസനം മരംകൊണ്ടു പണിചെയ്തിരിക്കുന്നതാണ്. നാലു കാലിനും താങ്ങായി നിൽക്കുന്നതും ഓരോ സിംഹപ്രതിമകൾ ആണ്. പീഠത്തിന്റെ താഴെയായി സാമാന്യം വലിപ്പമുള്ള ഒരു കരിങ്കല്ല് ഉണ്ട്. അത് ഈ കസേല ഒന്നിച്ച് സ്കോട്ടലണ്ടിൽനിന്ന് 1297-ൽ കൊണ്ടുവന്നതാണ്. ആ കാലത്തിന് മുമ്പു വളരെ രാജാക്കന്മാർ ആ കല്ലിൽ ഇരുന്നിട്ടാണത്രെ പട്ടാഭിഷേകം കഴിച്ചിരിക്കുന്നത്. പട്ടാഭിഷേക സമയം രാജാവിനെ ഇരിക്കുവാനായി ഈ സിംഹാസനത്തെ ഒരു സ്വർണ്ണവസ്ത്രംകൊണ്ടു മൂടുന്നു. ആ സമയത്തു മാത്രമേ ഈ സിംഹാസനം ഇവിടെനിന്ന് എടുത്തു പട്ടാഭിഷേകത്തിനായുള്ള പള്ളിയുടെ മറ്റൊരു ഭാഗത്തേക്കു കൊണ്ടുപോകയുള്ളൂ.

രാജാവിന്റെ പട്ടാഭിഷേകത്തിന് ഈ രാജ്യത്തുള്ള ക്രിയ യൂറോപ്പിലെ മറ്റൊരാൾ രാജ്യങ്ങളിൽ ഉള്ളതിനേക്കാൾ ഗൗരവമായതും, ചരിത്രത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി നിശ്ചയിച്ചതും ആണെന്നാണ് പറയുന്നത്. ഇതിനുള്ള സ്ഥലം ഈ പള്ളിയുടെ മദ്ധ്യത്തിലുള്ള ഒരു വിശാല മണ്ഡപമാണ്. ഈ മണ്ഡപത്തിന്റെ നടുവിൽ രാജാവിനും രാജ്ഞിക്കും ഇരിക്കുവാനുള്ള സിംഹാസനങ്ങൾ വെക്കുന്നു. വലത്തു ഭാഗത്തു രാജകുടുംബത്തിൽ മറ്റുള്ളവർ ഇരിക്കുവാനും, ഇടത്തു ഭാഗത്തു ക്രിയ നടത്തുവാനുള്ള വാല്യുമാർക്ക് ഇരിക്കുവാനും വേണ്ടുന്ന ഏല്പാടുകൾ ആ സമയത്തു ചെയ്യും. നേരെ മുമ്പിലുള്ള ഒഴിഞ്ഞ സ്ഥലത്തു വലിയ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ, പ്രഭുക്കന്മാർ മുതലായ പ്രമാണികൾക്കും അവരുടെ പത്നിമാർക്കും വന്നിരിക്കുവാനുള്ള പീഠങ്ങൾ ഉണ്ടാകും. ഇത്ര ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ ഈ സ്ഥലം നാം അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതല്ലേ?

iii. ലണ്ടൻ ഗോപുരം.

നാം കാണുന്ന മനുഷ്യർ ഓരോരുത്തരും തമ്മിൽ ഓരോ പ്രകാരത്തിലുള്ള വികാരത്തെ ജനിപ്പിക്കുന്നു. ചിലർ നമ്മെ സന്തോഷിപ്പിക്കും, ചിലർ വെറുപ്പിക്കും, ചിലർ നമ്മിൽ ഭയം ഉണ്ടാക്കും, ചിലർ ഭക്തി ജനിപ്പിക്കും. മനുഷ്യരുടെ സ്ഥിതി ഇങ്ങിനെ ആണെങ്കിൽ നാം കാണുന്ന എടുപ്പുകളുടെ സ്ഥിതിയും ഏതെങ്കിലും ഇങ്ങിനെ തന്നെയാണു്. ചില എടുപ്പുകൾ കാണുമ്പോൾ അവയുടെ ഭംഗി നമ്മിൽ കൗതുകത്തെ ജനിപ്പിക്കും, ചിലതിന്റെ പണിയുടെ വിശേഷത നമ്മിൽ അതിശയത്തെയും ജനിപ്പിക്കും. ഇതു രണ്ടും ഇല്ലാത്ത ചില എടുപ്പുകൾ അവയുടെ പുരാതനാവസ്ഥ കൊണ്ടോ, അവയിൽ നടന്ന സംഭവങ്ങളെ കൊണ്ടോ, അവയിൽ താമസിച്ചിരുന്നവരുടെ യോഗ്യത കൊണ്ടോ നമ്മിൽ ഭക്തിയേയും ഉണ്ടാക്കും. ഒടുവിൽ പറഞ്ഞ തരത്തിൽ പെട്ട ഒരു ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ എടുപ്പാണു് ലണ്ടൻ ഗോപുരം. പല കഷ്ടതകളും സങ്കടങ്ങളും അനുഭവിച്ച്, പല മഹാനുരായ ജനങ്ങളുടെ ഭാഗ്യത്തിലും നിർഭാഗ്യത്തിലും സാക്ഷിയായിരുന്ന, വാല്കൃത്തിലും തന്റെ ഗൗരവത്തെ കളയാത്ത ഒരു മഹാപുരുഷന്റെ അടുക്കെ ചെല്ലുമ്പോൾ നമ്മുടെ മനസ്സിൽ ഉണ്ടാകാവുന്ന ശങ്കയും ഭക്തിയും ഏതു പ്രകാരമോ അപ്രകാരത്തിലുള്ള ശങ്കയും ഭക്തിയും ആണു് ഈ ഗോപുരത്തിനുള്ളിൽ ചെല്ലുമ്പോൾ നമ്മിൽ ജനിപ്പിക്കുന്നത. തേംസ് നദിയുടെ വക്കത്തു നിൽക്കുന്ന ഈ എടുപ്പിന്റെ ചില ഭാഗങ്ങൾ ഇംഗ്ലണ്ടു രാജ്യത്തെ പിടിച്ചടക്കിയ വില്യം (William) എന്ന രാജാവ് 1078-ൽ പണി ചെയ്യിച്ചതാണത്രെ. ഇപ്പോൾ കാണുമ്പോൾ ഇതു ഒരു വലിയ കോട്ടപോലെ തോന്നുന്നു. ചിലപ്പോൾ കോട്ടയായും, ചിലപ്പോൾ രാജധാനിയായും, പലപ്പോഴും ജെയിലായും ഇതിനെ ഉപയോഗിച്ചു വന്നിരുന്നു. ചില രാജാക്കന്മാരെ ഇതി

നുള്ളിൽ തടവുകാരാക്കി പാപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. രണ്ടു രാജകുമാരന്മാരെ ഇതിനുള്ളിൽ വെച്ചു കലചെത്തിട്ടും ഉണ്ട്. എലിസബത്ത് രാജ്ഞി (Queen Elizabeth) ഇതിനുള്ളിൽ കുറെ കാലം തടവുകാരി ആയിരുന്നു എന്നും കേട്ടിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ ഇപ്പോൾ ഇതിനെ ഒരു കാഴ്ചസ്ഥലമായിട്ടാണ് കരുതി വരുന്നത്. അവിടെ ചെന്നാൽ സ്ഥലങ്ങളെ കാണിച്ചുതരുവാനും, വിവരങ്ങൾ പറഞ്ഞു തരുവാനും ആൾക്കാർ ഉണ്ട്. അതിനുള്ളിൽ പാർത്തിരുന്ന തടവുകാരുടെ പേരും, അവർ അനുഭവിച്ചിരുന്ന സങ്കടങ്ങളും, അവരുടെ ധീരതയും മറ്റും കേൾക്കുമ്പോൾ ഇംഗ്ലണ്ടിലെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനും, അഭിവൃദ്ധിക്കും കാരണഭൂതന്മാർ ഈ മാതിരി മഹാത്മാക്കളാണെന്ന ബോദ്ധ്യം വരും. തങ്ങളുടെ അധികാരത്തിനും, അഭിമാനത്തിനും, അഭ്യൂതത്തിനും വേണ്ടി പൊരുതുവാനും, പ്രാണനെ ത്യജിക്കുവാനും ഏതൊരു രാജ്യത്തിലെയ ജനങ്ങൾ ഒരുങ്ങുന്നുവോ അവർക്കു തന്നെയാണ് അഭിവൃദ്ധിയും, ശ്രേയസ്സും അന്നു ഭ്രാന്തന്മാരാണെന്നോ, ദുഷ്ടന്മാരാണെന്നോ വിചാരിച്ചിരുന്ന ആളുകളെ ഇപ്പോൾ ഇംഗ്ലീഷുകാർ എത്ര പുജിച്ചുവരുന്നു. വാൾട്ടർ റാലി (Sir Walter Raleigh), തോമസ് മൂർ (Sir Thomas Moore) എന്നീ പ്രസിദ്ധ പുരുഷന്മാർ ഒരു കാലം ഇതിനുള്ളിൽ തടവുകാരായിരുന്നു. ഗോപുരവാതിൽക്കുള്ളിൽ മിററത്ത ഒരു സ്ഥലം കല്ലുകൊണ്ടു പടുത്ത, ഇരുമ്പുചങ്ങലകൊണ്ടു വളച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇത്ര വ്യസനത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്നതായ ഇങ്ങിനെ ഒരു സ്ഥലം ലോകത്തിൽ വേറെ ഉണ്ടോ എന്ന സംശയമാണെന്ന ശ്രുതിപ്പെട്ട മെക്കോളെ (Macaulay) ഒരിക്കൽ പറയുക ഉണ്ടായി. ചില രാജ്ഞിമാരെയും, ചില പ്രഭുക്കന്മാരെയും, ചില മഹാനായാളെയും ഇവിടെ വെച്ചാണ് വധിച്ചിരിക്കുന്നത്. പണ്ടത്തെ കാലത്തു ഇങ്ങിനെയുള്ള ക്രിയകൾ ചെയ്തിരുന്നത് ഖഡ്ഗം കൊണ്ടോ, മഴുകൊണ്ടോ ആയിരുന്നുവത്രെ. എന്തെല്ലാം കഠിന കർമ്മങ്ങൾ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ നടന്നിരിക്കുന്നു.

ഗോപുരത്തിനുള്ളിൽ കൂടി അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും ഗതാഗതം ചെയ്യുവാനുള്ള ഓരോ വഴികൾക്കും വെച്ചേറെ പേരുകൾ ഉണ്ട്. ഒന്നിന്നു ‘‘സിംഹവാതിൽ’’ (Lion gate) രാജധാനി ആയിരുന്ന കാലത്തു ഇതിന്നടുത്തായിരുന്നുവത്രെ മൃഗങ്ങളെ വളർത്തിയിരുന്നത. മറെറൊന്നിന്നു ‘‘രാജദ്രോഹിമാർഗ്ഗം’’ (Traitor’s gate) എന്നാണ് പേരും. ഇതിന്നുള്ള കാരണം മുമ്പു അവിടെ തടവുകാരാക്കി പാർപ്പിച്ചിരുന്ന രാജദ്രോഹികളെ ഈ വഴിക്കാണത്രെ കൊണ്ടു പോയതും. ഈ വഴിയിൽ കൂടി പോയാൽ ഒരു സ്ഥലത്തു രാജാവിന്റെ തിരുവാഭരണങ്ങൾ സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നതാണെന്നും. രാജാവിന്റെ കിരീടം, ചെങ്കോൽ, വാൾ ഇതുകളെല്ലാം അവിടെ വെച്ചിട്ടുണ്ട്. വിക്ടോറിയ രാജ്ഞിക്കായി ഉണ്ടാക്കിയതും, അതിന്നുശേഷം എഡ്വേഡ് ചക്രവർത്തിക്കു ആവശ്യമായി വന്നപ്പോൾ അല്പം വലുതാക്കിയതും ആയ കിരീടം ഇവിടെ ഉണ്ട്. ഈ കിരീടത്തിൽ കല്ലും, മുതലും ആയി 3,200 എണ്ണം ഉണ്ടെന്നു അറിയുന്നു. ഇതിന്നു രണ്ടു റാത്തൽ ഘനവും ഉണ്ട്. ഇതിൽ ഉള്ള ഒരു കല്ലു ലോകത്തിൽ ഇപ്പോൾ ഉള്ളവയിൽ വെച്ച് വലിപ്പമുള്ളതാണത്രെ. ഇതിന്നു പുറമെ കിരീടധാരണ സമയത്തു ഉപയോഗിക്കുന്ന പല ആഭരണങ്ങളും ഇവിടെ കാണാം.

ലണ്ടൻ ഗോപുരത്തിന്റെ അടുത്താണ് ‘‘തേംസ്’’ നദിയിൽ കൂടി കെട്ടിയിരിക്കുന്ന ഗോപുരപ്പാലം (Tower Bridge). ഈ പാലത്തിന്നു പല വിശേഷങ്ങളും ഉണ്ട്. വലിയ കപ്പലുകൾക്കു കടന്നു പോകേണ്ടതുണ്ടെങ്കിൽ ഈ പാലം നട്ടു പിളർത്തി രണ്ടു ഭാഗത്തേക്കും പൊന്തിക്കാം. ആവശ്യം കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെയും താഴ്ന്നു ജനങ്ങൾക്കും, വാഹനങ്ങൾക്കും സഞ്ചാരത്തിന്നു ഉപയോഗപ്പെടുത്താം. ഒരു ദിവസം 12,000 വാഹനങ്ങൾ ഇതിന്മേൽ കൂടി പോകുമെന്നു കണക്കാക്കിയിരിക്കുന്നു.

iv. തങ്കശാല.

താൻ വരിക്കുവാൻ തീർച്ചയാക്കിയ ഒരു സ്ത്രീയോടു ഒരാൾ ആ വധുവിന്റെ എത്രയും വലിയ ആഗ്രഹം ചുറ്റെന്ന് ചോദിക്കുകയുണ്ടായി. ഇതിന്നു പറഞ്ഞ മറുപടി, സപ്തസ്തനാബ്ദങ്ങൾ വിതറിയ ഒരു മുറിയിൽ ആ നാബ്ദങ്ങളുടെ മീതെ കിടന്നു തന്റെയും മീതെ, തന്നെ മറയ്ക്കത്തക്കവണ്ണം നാബ്ദങ്ങൾ ഇട്ടു, അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും ചരിയുമ്പോൾ നിലത്തു വീഴുന്ന നാബ്ദങ്ങളുടെ ചലച്ചല ശബ്ദം കേട്ടു സന്തോഷിക്കുന്നതിന്നാണു തന്നിട്ടു അതിയാലു മോഹം എന്നായിരുന്നു. പണത്തിന്നു അതിരുന്ന കൊതിയുള്ള ഈ സ്ത്രീയുടെ മോഹം കോടീശ്വരനായ തന്റെ വരൻ പിന്നെ സാധിപ്പിച്ചു കൊടുത്തു എന്നും കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇത്രയും സാധിക്കുവാൻ സാധാരണ ആളുകൾക്കു കഴിയുന്നതല്ലെങ്കിലും, പണം വെറുതെ കണ്ടുകൊണ്ടു മാത്രം വലിയതായ ഒരു മോഹം സാധിക്കുന്നതാണെങ്കിൽ അതിന്നു ഇവിടുത്തെ 'തങ്കശാല'യിൽ ചെന്നാൽ നിവൃത്തി കിട്ടുമെന്നു പറയാം.

'തങ്കശാല' പ്രധാന ഉദ്യോഗസ്ഥന്നു മുൻകൂട്ടി എഴുതി വരുത്തിയ അനുവാദപത്രത്തോടുകൂടി അവിടെ ചെന്നാൽ, എല്ലാ സ്ഥലങ്ങളും കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി കാണിച്ചുതന്ന അതാതിനെ പറ്റിയുള്ള സകല വിവരങ്ങളും പറഞ്ഞുതരേണ്ടതിന്നു ഒരുമിച്ച് ഒരാളെ അയക്കും. ഇയ്യാൾ കാണുവാൻ വന്നവരെ ഒന്നാമതായി കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോകുക ചെമ്പ് ഉരുക്കുന്ന സ്ഥലത്തേക്കാണ്.

വലിയ പാത്രങ്ങളിലാക്കി അഗ്നികൂപങ്ങളിൽ ഇട്ട് ഉരുക്കിയ ചെമ്പിനെ ചെറു തോടുകളിലേക്കു ഒഴിച്ചു തണുപ്പിക്കുന്നു. തണുത്ത് ഉറച്ചാൽ ഇവയെ എടുത്തു അടിച്ചു തകിടാക്കുവാനായി വേറെ ഒരു മുറിയിലേക്കു കൊണ്ടുപോകും. ചെമ്പും, വെള്ളിയും, സപ്തസ്തപ്തം ഉരുക്കുവാൻ വെച്ചേറെ സ്ഥലങ്ങൾ ഉണ്ട്. പക്ഷെ എല്ലാറ്റിനെയും ഉരുക്കി നാബ്ദം ആക്കുന്നത ഏകദേശം ഒരു

പോലെ തന്നെയാകകൊണ്ട് അവയെ ഓരോന്നിനേയും ഇവിടെ വെച്ചേറെ വിവരിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ല.

ഉരുക്കി തണുപ്പിച്ച ഈ ലോഹക്കുട്ടികളെ എല്ലാം തകിടാക്കുന്നത് യന്ത്രങ്ങളാണ്. വളരെ ചെറിയതുള്ള രണ്ടു ചക്രങ്ങൾ ഏകദേശം തമ്മിൽ മുട്ടത്തക്കവണ്ണം അതിവേഗത്തിൽ തിരിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കും. ഈ ചക്രങ്ങളുടെ ഇടയിൽ കട്ടിയെ ഒരു ഭാഗത്തുകൂടി ഇട്ട് മറുഭാഗത്തുകൂടി എടുക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ ഒരു യന്ത്രത്തിൽ നിന്ന മറെറായ യന്ത്രത്തിലേക്കു അയച്ച് അവസാനം തകിടുന്ന ആവശ്യമുള്ള ചെമ്പ് വന്നാൽ അതിനെ നാണ്യം അടിക്കുവാനുള്ള വട്ടത്തിൽ മുറിച്ചെടുക്കുവാനുള്ള മറെറായ സ്ഥലത്തേക്കു കൊണ്ടുപോകും. ഓരോ നാണ്യങ്ങൾക്കും ഉള്ള ചെമ്പ് വെച്ചേറെ ആകകൊണ്ട് ഇവക്കുള്ള തകിടെല്ലാം അതാതിനു പറ്റിയ തടിയുള്ളവയായിരിക്കണം. ഇതു പരിശോധിച്ചുനോക്കുവാനായി പ്രത്യേകം ഒരു സ്ഥലം ഉണ്ട്. എല്ലാ തകിടുകളും അവിടെ കൊണ്ടുവന്നതിനുശേഷം അതിൽ ഓരോന്നും എടുത്തു അതു ഏതു നാണ്യത്തിന്റെ ആവശ്യത്തിന്നു ഉപയോഗിക്കുന്നുവോ ആ നാണ്യത്തിന്റെ വിസ്താരത്തിൽ ഒരു കഷണം അതിൽ നിന്ന മുറിച്ചെടുത്തു തൂക്കുവാനുള്ള യന്ത്രത്തിലിട്ടു തൂക്കിനോക്കും. തൂക്കത്തിൽ ഏറക്കുറവു കണ്ടാൽ ആ തകിടിനെ രണ്ടാമതും അടിച്ചു ശരിയാക്കുവാനായി അതിനുള്ള സ്ഥലത്തേക്കു അയക്കും. ഇങ്ങിനെ എല്ലാ തകിടിനേയും വെച്ചേറെ തൂക്കിനോക്കി ശരിയെന്നു കണ്ടവയെ മുറിച്ചു നാണ്യത്തിന്നു എടുക്കുവാനായി മറെറായ മുറിയിലേക്കു കൊണ്ടുപോകും.

ഇവിടെ അതാതു നാണ്യങ്ങൾക്കുള്ള തകിടുകളെ മുറിച്ചെടുക്കേണ്ടതിന്നു പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം യന്ത്രങ്ങളുണ്ട്. യന്ത്രത്തിന്റെ ഒരറ്റത്തു തകിട് വെച്ചാൽ അതു സാവധാനത്തിൽ വലിഞ്ഞു പോകും. അതു വലിയുന്നതിന്നനുസരിച്ച് മേല്പൊട്ടും കീഴ്പൊട്ടും

ട്ടും പോയ്ക്കാണ്ടിരിക്കുന്ന മുർഛയുള്ള ഒരു ആയുധം ഇതിൽനിന്നു ഓരോ കഷണങ്ങൾ മുറിച്ചു തളിക്കുന്നു. ഈ കഷണങ്ങളെല്ലാം ഒരു കൂഴൽമാറ്റമായി മറൊരു ഭാഗത്തു ചെന്നു ചാടും.

പിന്നേത്തെ പ്രവൃത്തി ഈ തകിടിൻ കഷണങ്ങളെയെല്ലാം കാഞ്ഞു വെള്ളത്തിലിട്ടു മയം വരുത്തുകയാണ്. ഇതിന്നായി ഇവയെ ചെറിയ പെട്ടികളിൽ ആക്കുന്നു. അമ്പതും അറുപതും പെട്ടികൾ ഒരേ സമയത്തു തന്നെ ഇടത്തക്ക വലിപ്പത്തിലുള്ള ഒരു ഇരിമ്പുപാത്രത്തിലാണ് ഇവയെ ഇട്ടു മയം വരുത്തുന്നത്. ഏകദേശം 2½ മണിക്കൂർ നേരം ഈ തകിടിൻ കഷണങ്ങളെ വെള്ളത്തിൽ ഇട്ടു വെക്കേണ്ടമത്രെ.

പിന്നെ വെള്ളത്തിൽനിന്നു എടുത്താൽ ഇവയെ ഒരു വക പൊടിയിൽ ഇട്ടു നിറം വരുത്തും. ഇതു കഴിഞ്ഞാൽ അവ അച്ചിലേക്കു അയക്കുവാനുള്ള സ്ഥിതിയിൽ ആയിത്തീരും.

നാണുങ്ങൾ അച്ചടിക്കുന്ന സ്ഥലത്തു ഏകദേശം 20 യന്ത്രങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഓരോ യന്ത്രങ്ങളുടേയും അരികിൽ ഓരോ പണിക്കാർ ഉണ്ടാകും. അച്ചടിക്കുവാനുള്ള തകിടിൻ കഷണങ്ങളെ ഇവരുടെ അരികിൽ ചാക്കിലാക്കി വെച്ചിട്ടുണ്ടാകും. അതിൽനിന്നു 30, 40 കഷണങ്ങൾ ഒരേ സമയത്തു എടുത്ത ഒരു കൂഴലിന്റെ ഉള്ളിൽ ഇട്ടാൽ അവ ഓരോന്നായി അതതു സമയം അച്ചിനു അടിക്കത്തക്ക വിധത്തിൽ അതിന്റെ താഴെ വരും. അച്ച പതിഞ്ഞാൽ വേറെ ഒരു മാറ്റത്തുടേ അതു താഴെ ഒരു പാത്രത്തിൽ വന്നു വീഴുന്നു. അതു എടുത്തു നോക്കിയാൽ ശരിയായ നാണുമായിരിക്കും. പവൻ, ഷിലിംഗ്, പെനി, ഫാർദിംഗ് ഇതിന്നെല്ലാം വെച്ചേറെ യന്ത്രങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഒരു മിനുട്ടിൽ ഒരു യന്ത്രത്തിൽ 125 നാണുങ്ങൾ അടിക്കുമെന്നാണ് പറയുന്നത്. സ്വപ്നം. വെള്ളി, ചെമ്പു ഈ നാണുങ്ങൾ ഇടവിടാതെ വീണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു കാണാൻ നല്ല കൗതുകമുണ്ട്. ഈ നാ

ണ്യങ്ങളെയെല്ലാം രണ്ടാമതും ഓരോന്നായി തുക്കിനോക്കും. അതും യന്ത്രമാണു ചെയ്യുന്നത്. ആ യന്ത്രത്തിൽ ഓരോ നാണ്യങ്ങളായി വീഴും. എന്നാൽ ശരിയായ നാണ്യം ഒരു സ്ഥലത്തേക്കും, തുക്കം കുറഞ്ഞത മറെറാരു സ്ഥലത്തേക്കും പോകും. തുക്കം ഏറിയതു മൂന്നാമത ഒരു സ്ഥലത്തും ചെന്നുവീഴും. ഈ വക എല്ലാ പരിശോധനകളും കഴിഞ്ഞിട്ടാണ് നാണ്യങ്ങൾ പുറത്തേക്കു വരുന്നത്.

ഒരാഴ്ചയിൽ ഇവിടെ ഏകദേശം 10 ലക്ഷം പവൻ വിലക്കുള്ള 25 ലക്ഷം നാണ്യങ്ങൾ അടിക്കുമത്രെ.

6-ാം അദ്ധ്യായം.

ഭവനങ്ങളുടെ സമ്പ്രദായം.

ഒരു രാജ്യത്തു നിവസിക്കുന്ന ജനങ്ങളുടെ അവസ്ഥയും, തുച്ഛവും അനുസരിച്ച് അവർ താമസിക്കുന്ന ഭവനങ്ങളും, കഴിക്കുന്ന ഭക്ഷണത്തിനും വളരെ വകഭേദവും, തരഭേദവും വരുവാൻ ഇടയുള്ളതുകൊണ്ടു ഈ ദിക്കിലുള്ള ജനങ്ങളുടെ ഭവനങ്ങളും, ഭക്ഷണവും ഇന്നു തരത്തിലാണെന്നു ഒന്നായി അഭിപ്രായപ്പെടേണ്ടതിന്നു വളരെ സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പക്ഷെ ഈ വക കാര്യങ്ങളിൽ അതിരു കവിഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന രണ്ട് അറഞ്ഞെയും സ്വീകരിക്കാതെ നടുത്തരത്തിൽ പെട്ടിട്ടുള്ള ജനങ്ങളുടെ സ്ഥിതിയെ പറ്റി വിവരിക്കുന്നതായിരിക്കും അത്യുത്തമം. ഒരു രാജ്യത്തിന്റെ സൂക്ഷ്മസ്ഥിതി അറിയേണ്ടതിന്നു അതിലെ ദരിദ്രന്മാരുടെയും, ധനവാന്മാരുടെയും അവസ്ഥയെ അടിസ്ഥാനമാക്കാതെ ഈ രണ്ട് കൂട്ടരുടെയും മദ്ധ്യെ കിടക്കുന്ന ജനങ്ങളുടെ സമ്പ്രദായങ്ങളെ ആസ്പദമാക്കി അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതായാൽ അ

തു അധികം തെറ്റിന്നു ഇട വരുവാൻ സംഗതിയില്ല. ഈ വിശ്വാസത്തോടുകൂടിയാണു ഞാൻ ഈ അദ്ധ്യായത്തെ എഴുതാൻ പുറപ്പെടുന്നത്.

ഒന്നാമതായി വീടുകളുടെ സമ്പ്രദായത്തെ പറ്റി പറയാം. രണ്ടു മുതൽ ഏഴും, എട്ടും നിലയിലുള്ള എട്ടുപ്ലുകളാണു ഇവിടെ കാണുന്നത്. പക്ഷെ സാധാരണയായി അധികം ഭവനങ്ങൾക്കും മൂന്നോ, നാലോ നിലയെ ഉണ്ടാകയുള്ളൂ. ഇതിൽ ആദ്യത്തെ നില ഭൂമിയുടെ ഉള്ളിലായിരിക്കും. ചുറ്റുമുള്ള ഭൂമിയുടെ ബഹിർഭാഗത്തുനിന്നു പത്തു പന്ത്രണ്ടടി താഴെയാണു ആദ്യത്തെ നില. ഇതു ചിലർ മറ്റുള്ള സ്ഥലങ്ങളെ പോലെ അലങ്കരിച്ച് സാധാരണ ഉപയോഗിക്കുകയും, മറ്റു ചിലർ സാമാനങ്ങളെ സൂക്ഷിക്കുന്നതിന്നു ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. മിക്ക ഭവനങ്ങളും മേൽപുറ ഇല്ലാത്ത വെണ്മാടങ്ങളായിരിക്കും. വീട്ടിന്റെ വലിപ്പത്തിന്നു അനുസരിച്ച് അഞ്ചോ, ആറോ, പത്തോ, പന്ത്രണ്ടോ അതിൽ അധികമോ മുറികൾ ഒരു വീട്ടിന്നു ഉണ്ടാവാം. എല്ലാ മുറിയിലും തീയിടുവാനായി ചുമരിൽ ഒരു സ്ഥലത്തു അഗ്നികുണ്ഡവും, പുക, മുറിയിലേക്കു ബാധിക്കാതെ പുറത്തേക്കു പോകേണ്ടതിന്നു ചുമരിൽകൂടി തന്നെ മേല്പൊട്ടേക്കു ഒരു ഉയന്നു ചിമ്മിനിയും പണിചെയ്തിട്ടുണ്ടാകും. തണുപ്പുകാലങ്ങളിൽ ഈ അഗ്നികുണ്ഡത്തിൽ എപ്പോഴും കൽക്കരിയിട്ടു തീ കത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. ഒരു പാത്രത്തിൽ കൽക്കരിയും, അതു കോരി ഇടേണ്ടതിന്നും, ഇളക്കേണ്ടതിന്നും, ഉള്ള ഉപകരണങ്ങളും എല്ലാ മുറിയിലും വെച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കും. വീടുകളുടെ ചുമരിൽ നമ്മുടെ നാട്ടിൽ കാണുംപോലെ ഇവിടെ കുമ്മായം തേക്കുക പതിവില്ല. ഇതിന്നു പകരം ഒരുവിധം കടലാസു ചുമരിൽ പതിക്കുകയാണു പതിവ്. ഈ കടലാസുകൾ ഈ ആവശ്യത്തിന്നു വേണ്ടി പ്രത്യേകം ഉണ്ടാക്കുന്നവയാണു. വെറും നിലം ഒരു സ്ഥലത്തും കാ

ണകയില്ല. വീട്ടിന്റെ എല്ലാ ഭാഗത്തും, നിലത്തും പരവധാനി വിരിച്ചിട്ടുണ്ടാകും. കോണിപ്പടിയിലും, കുളിപ്പുരയിലും, എണ്ണപ്പുരയിലുംകൂടി നല്ല പരവധാനികൾ വിരിച്ചു വൃത്തിയാക്കി വെച്ചിട്ടുണ്ടാകും. ജനലുകൾ വളരെ വലിപ്പമുള്ളവയായിരിക്കും. ഇവക്കു അഴികൾ സാധാരണ കാണുകയില്ല. വലിയ ഗ്ലാസ് വാതിലുകളും അവക്കു പിന്നിൽ തൂക്കിയ ഭംഗിയുള്ള തിരശീലകളും കൊണ്ടു ജനലുകൾ അലങ്കരിച്ചിട്ടുണ്ടാകും. മറപ്പുരയും, കുളിപ്പുരയും രണ്ടാമത്തെയോ, മൂന്നാമത്തെയോ നിലയിൽ ആയിരിക്കും. മറപ്പുരയിലുള്ള മലിനതകളെല്ലാം അതതു സമയങ്ങളിൽ കുഴൽവഴിയായി താഴത്തു പോയി ഭൂമിയുടെ പതിനഞ്ചു, പതിനാറു അടി താഴെയുള്ള വലിയ ചാലുകളിൽകൂടി ഒഴുകിപ്പോകുന്നു. പട്ടണം പുറമെ കാണുന്ന ഒരുവന്നു, ഇത്ര അധികം ജനങ്ങൾ നിവസിക്കുന്ന ഈ വലിയ പട്ടണം ഇത്ര വൃത്തിയിൽ വെച്ചിരിക്കുന്നത എങ്ങിനെ എന്ന ആശ്ചര്യം തോന്നാതിരിക്കുകയില്ല.

കുളിപ്പുരയിൽ ഉണ്ടാകുന്ന രണ്ടു കുഴലുകളിൽ ഒന്നിൽകൂടി ചൂടുവെള്ളവും, മറൈതിൽകൂടി തണുത്ത വെള്ളവും ഇപ്പോഴോലേ ഒരു വലിയ തൊട്ടിയിൽ വന്നു ചാടുന്നു. അടുക്കളയിൽ അടുപ്പിന്റെ ഒരു ഭാഗത്തുകൂടിയാണു ഒരു കുഴൽ മേപ്പൊട്ടേക്കു വരുന്നത. അതുകൊണ്ടു അവിടെ തീ കത്തിച്ചാൽ വെള്ളം ചൂടുപിടിച്ച് മേപ്പൊട്ടു വരുന്നു. ഈ ഉപായംകൊണ്ടു ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ പാകംചെയ്യുന്ന സമയത്തു തന്നെ കുളിക്കുവാനുള്ള വെള്ളവും തെയ്യാറാക്കാം. അതിനായി വേറെ അടുപ്പം മറും ആവശ്യമില്ല.

വല്ല ആവശ്യങ്ങൾക്കും ഒരാൾ ഇരിക്കുന്ന മുറിയിൽനിന്നു വീട്ടിലുള്ള മറ്റൊരാളെ വിളിക്കേണമെങ്കിൽ അതിന്നും ഒരു വിദ്വയുണ്ടു. എല്ലാ മുറിയിലും ചുമരിന്റെ അരുകിൽ ഒരു ബട്ടൺ

ഉണ്ടാകും. ആ ബട്ടൺ അമർത്തിയാൽ അതു അടുക്കളയിൽ മണി ശബ്ദം പുറപ്പെടുവിക്കുകയും, ഇന്ന മുറിയിൽനിന്നാണു വിളിച്ചു ത എന്നു അറിയിക്കുവാനായി അവിടെ എഴുതീട്ടുള്ള മുറിയുടെ പേരിന്നു നേരെ ഒരു സൂചി വന്നു നിൽക്കുകയും ചെയ്യും. മണി ശബ്ദം കേട്ടാൽ ആരെ വിളിക്കുന്നുണ്ടെന്നും, സൂചി നോക്കിയാൽ ഇന്ന സ്ഥലത്തുനിന്നാണു വിളിക്കുന്നതു എന്നും ഈ വിധം കണത്തിൽ അറിയുവാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്.

പ്രവേശിക്കുന്ന എല്ലാ മുറികളിലും അതാതിന്റെ ആവശ്യങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് വേണ്ടുന്ന സാമാനങ്ങൾ ഒരുക്കി വെച്ചിട്ടുണ്ടാകും. വിരുന്നുകാരെ സൽക്കരിക്കുവാനുള്ള മുറിയിലോ, ഇരുന്നെ പ്രവൃത്തിയെടുക്കുവാനുള്ള മുറിയിലോ, കിടന്നു ഉറങ്ങുവാനുള്ള മുറിയിലോ എല്ലാം അതതു സ്ഥലത്തേക്കു ആവശ്യമായ സാധനങ്ങൾ വേണ്ടുംപ്രകാരം ഒരുക്കി ഒരുക്കി വെച്ചിട്ടുണ്ടാകും. ചുരുങ്ങിയ സാമാനങ്ങളെക്കൊണ്ടു അധികം ഭംഗിയും, പകിട്ടും തോന്നിപ്പിക്കത്തക്ക വിധത്തിൽ അവയെ ഒരുക്കി വെക്കുവാനുള്ള സാമർത്ഥ്യം ഈ ദിക്കുകാർക്കു കുറെ അധികം തന്നെയാണ്. എല്ലാ സാമാനങ്ങൾക്കും ഓരോ സ്ഥാനം ഉണ്ടാകും. ആ സ്ഥാനത്തു നിന്ന അവയെ ഇളക്കി കാണുകയില്ല. ഏതു ഭാഗത്തു നോക്കിയാലും വീടു വളരെ വൃത്തിയാക്കി വെച്ചിരിക്കും.

കിടക്കുവാനുള്ള ഏപ്പാട് നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ഉള്ളതിൽനിന്നു വളരെ വ്യത്യാസപ്പെട്ട മാതിരിയിലാണ്. കിടക്കുന്നത ഒരു ഉറയുടെ ഉള്ളിൽ അയിട്ടാണ്. ഇങ്ങിനെ ഉള്ള ഒരുക്കങ്ങൾ ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഇവിടുത്തെ തണുപ്പിന്റെ സ്ഥിതിക്കു കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നത വളരെ പ്രയാസമായിരിക്കും. അതുകൊണ്ടു തണുപ്പിന്റെ ബാധ കഴിയുന്നതും കുറക്കുവാനായിട്ടാണ് ഇങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നത. കിടക്കയിൽ പഞ്ഞിയല്ല നിറക്കുന്നത. ആട്ടിന്റെയോ മറ്റൊരു രോമമായിരിക്കും. ഇങ്ങിനെയുള്ള കിടക്കകൾ രണ്ടെണ്ണം

കട്ടിലിന്മേൽ ഇട്ട അതിൽ വിരിച്ചു വെടിപ്പാക്കുന്നു. അതിന്റെ മീതെ രണ്ടോ, മൂന്നോ കമ്പിളികളും, റഗ്ഗും മറും ഇട്ട തല വെക്കുന്ന സ്ഥലം തുറന്നു വെക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ ഒരു ഉറയുടെ മാതിരിയിലാണ് കിടക്കുവാനുള്ള ഏപ്പാട്.

വീട്ടിൽ വിളക്കു കത്തിക്കുന്നത പല മാതിരിയിലാണ്. ഏകിലും സാധാരണയായി വിദ്യുച്ഛക്തി ദീപമോ, ഒരു വിധം വായു കത്തിച്ച് ഉപയോഗിക്കുന്ന വിളക്കോ ആയിരിക്കും. ഇതിനുള്ള ഒരുക്കം ഓരോ വീട്ടുകാർക്കും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. കത്തിക്കുവാൻ ആവശ്യമായ വായു പട്ടണത്തിൽ ഒരു സ്ഥലത്തു ഉണ്ടാക്കുന്നു. ഇതു കുഴൽമാസ്ക്മായി ഭൂമിയുടെ ഉള്ളിൽകൂടി കൊണ്ടുവന്ന ഓരോരോ വീട്ടിലേക്കും തിരിക്കുന്നു. ഓരോരോ വീട്ടിലും പിന്നെ പലെ മുറികളിലേക്കും മറും കുഴൽമാസ്ക്മായി തന്നെ തിരിച്ച് ആവശ്യമുള്ളപ്പോൾ തുറന്നു തീ കൊളുത്തിയാൽ അപ്പോൾ കത്തുകയും ചെയ്യും. ഒരു വീട്ടിലെ ആവശ്യത്തിന്നു ഇത്ര വായു അല്ലെങ്കിൽ വിദ്യുച്ഛക്തി ചിലവായിട്ടുണ്ടെന്നു കണക്കാക്കുവാൻ ഓരോ വീട്ടിലും ഓരോ യന്ത്രം ഉണ്ടു. അതുകൊണ്ടു ഈ വായു ഉണ്ടാക്കുന്ന കമ്പനിക്കാരെ തോല്പിക്കുവാൻ വീട്ടുകാർ സാധിക്കുന്നതല്ല.

ഇംഗ്ലീഷുകാരോട് നമുക്കു പഠിക്കുവാനുള്ള പല കാര്യങ്ങളിൽ ഒന്നു വീട്ടു വൃത്തിയാക്കി വെക്കുവാനും, മറ്റൊന്നു കണ്ണിന്നു കെതുതകും ജന്മക്കത്തക്കവിധം വീട്ടുസാമാനങ്ങളെല്ലാം അതാതിന്റെ സ്ഥാനത്തു ശരിയായി വെക്കുവാനും ആകുന്നു വളരെ കാലപ്പഴക്കം ചെന്നിട്ടുള്ള ഭവനങ്ങൾകൂടി, കാഴ്ചക്കു ഒരുവിധം പുതുക്കും തോന്നിപ്പിക്കുന്നു. ശുചിയും, വൃത്തിയും വരുത്തുന്നത ദേഹത്തിന്നു ബലവും, ആയുസ്സിന്നു വർദ്ധനവും ഒരു മനുഷ്യന്നു ഉണ്ടാക്കുന്ന മാതിരി തന്നെ ദിവസേന വേണ്ട വിധത്തിൽ സൂക്ഷിച്ചു വൃത്തിയാക്കി വെക്കുന്ന ഒരു ഭവനം നിവസിക്കുന്നതിന്നു സുഖ

വും, സൗകര്യവും ഉണ്ടാക്കി തരുന്നതിന്നു പൂർവ്വം വളരെ കാലം കേട്ടുകൂടാതെ നിലനിന്നു വരുന്നതിനുകൂടി കാരണമായി തീരുന്നു.

ഭവനങ്ങളുടെ സമ്പ്രദായത്തെ പറ്റി ഇത്ര മാത്രം പറഞ്ഞ് ഇനി ഭക്ഷണത്തിന്റെ രീതിയെ പറ്റി വിവരിക്കാം.

7-ാം അദ്ധ്യായം.

ഭക്ഷണത്തിന്റെ രീതി.

ഇന്ത്യക്കാരനായ ഒരാൾ ഈ ദിക്കിൽ വരുമ്പോൾ, താൻ മുമ്പു പരിചയിച്ചിരുന്നതിൽനിന്നു തീരെ വ്യത്യാസപ്പെട്ട്, നിവൃത്തി ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടു മാത്രം അനുഭവിപ്പാൻ ഇടവരുന്ന പല കാര്യങ്ങളിൽ പ്രധാനമായത ഭക്ഷണസാധനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച ബുദ്ധിമുട്ടുകളാണെന്നു അത അനുഭവിച്ചവർക്കു മാത്രമേ അറിഞ്ഞുകൂട്ടൂ. കുറെ കാലം ഇവിടെ താമസിച്ചു പരിചയിച്ചാൽ ഈ ബുദ്ധിമുട്ടിന്നു അല്പം ശമനത ഉണ്ടാകുമെങ്കിലും ആദ്യത്തിൽ ഇതു നമ്മുടെ സുഖത്തിന്നും രുചിക്കും വളരെ ഭംഗം വരുത്തുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതിന്നു വാദമില്ല. ഓരോ സ്ഥലത്തുള്ള ഭക്ഷണ സാധനങ്ങളും, ഉടുപ്പും അവിടുത്തെ ശീതോഷ്ണത്തിന്നും, പരിഷ്കാരത്തിന്നും അനുസരിച്ചിരിക്കും. ഉടുപ്പിനെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം ഈ വാസ്തവം ഇവിടെ കാണുന്നുണ്ടെങ്കിലും, ഭക്ഷണസാധനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് ഇതു എത്രമാത്രം ശരിയാണെന്നു ഭിന്നാഭിപ്രായത്തിന്നു തീർച്ചയായും വഴിയുണ്ടു. തർക്കത്തിൽ ഇരിക്കുന്ന ഈ സ്ഥിതിയെ പറ്റി ഒന്നും അഭിപ്രായപ്പെടാതെ തർക്കത്തിന്നു കാരണമായ വസ്തുവിന്റെ വാസ്തവത്തെ പറ്റി മാത്രം ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കാം.

ഈ ദിക്കുകാർ ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നത നിലത്തിരുന്നിട്ടല്ല മേശമേൽ വെച്ചാണെന്നും, കൈകൊണ്ടല്ല കത്തിയും, മുളിപ്പും ഉപയോഗിച്ചിട്ടാണെന്നും വായനക്കാർ പലരും കേട്ടറിയുവാൻ സംഗതിയുള്ളതുകൊണ്ടു ഞാൻ അതിനെ പറ്റി അധികമൊന്നും പറയുന്നില്ല.

സാധാരണ ഒരു ദിവസം നാലു പ്രാവശ്യമാണ് ഭക്ഷണം കഴിക്കുക. ഇതിൽ രാവിലത്തെ പ്രാതൽ 8 മണിക്കും, 10 മണിക്കും മദ്ധ്യ ഞ്ഞയിരിക്കും. ഇതു വളരെ ഘനമായ ഭക്ഷണമല്ല. കോഴിമുട്ട, ഗോതമ്പപ്പം, മത്സ്യം, പന്നിമാംസം ഉണക്കി വറുത്തത, കാപ്പി അല്ലെങ്കിൽ ചായ, എന്നീ സാധനങ്ങളാണ് സാധാരണ ഈ സമയത്തെ ഭക്ഷണത്തിന്നു ഉണ്ടായിരിക്കുക. ഉച്ചക്കു ഒരു മണിക്കും, മൂന്നു മണിക്കും ഇടയിലുള്ള ഭക്ഷണം ഇതിലും ഒന്നു വിശേഷമായിരിക്കും. സൂപ്പ്, മുരിയുടെയോ അല്ലെങ്കിൽ ആട്ടിൻറെയോ മാംസം, മുട്ടക്കൂസ്, ഉരുളക്കിഴങ്ങ് എന്നിങ്ങിനെയുള്ള പച്ചക്കറി സാധനങ്ങളും, ചില മധുരദ്രവ്യങ്ങളും ആയിരിക്കും രണ്ടാമത്തെ നേരത്തുണ്ടാകുന്ന വിഭവങ്ങൾ. ഓരോരുത്തരുടെ പണത്തിനും പദവികും അനുസരിച്ചു വളരെ സാധനങ്ങൾ ഉണ്ടായി എന്നും വരാം. പക്ഷെ സാധാരണയായി കാണുക മേൽപറഞ്ഞ പ്രകാരമാണ്. നാലു മണിക്കും, ആറു മണിക്കും മദ്ധ്യയുള്ള ചായക്കു ഇവിടെ ഉണ്ടാകുന്ന പലവിധ പലഹാരങ്ങളിൽ വല്ലതും, ഗോതമ്പപ്പവും ഉണ്ടാകും. അവസാനത്തെ ഭക്ഷണം 6 മണി മുതൽ 9 മണി വരെ എപ്പോഴെങ്കിലും ഓരോ വീട്ടിലെ അവസ്ഥക്കും, സൗകര്യത്തിനും അനുസരിച്ചിരിക്കും. ഇതിനുള്ള സാധനങ്ങൾ മിക്കതും ഉച്ചക്കലത്തെ ഭക്ഷണത്തിനുള്ളതുപോലെ ആയിരിക്കും. പക്ഷെ ചില വീടുകളിൽ ഉച്ചക്കലത്തെ ഭക്ഷണം പ്രധാനമായും, ചില വീടുകളിൽ രാത്രിയിലത്തെ ഭക്ഷണത്തിന്നു പ്രാധാന്യം

കൊടുത്തും ഇങ്ങിനെ ഏതെങ്കിലും ഒരു നേരത്തെ ഭക്ഷണം മറ്റൊരു നേരത്തെക്കാൾ വിശേഷമായിരിക്കും.

നാലു നേരത്തും ഉള്ള ഭക്ഷണസാധനങ്ങളെ പറ്റി ശ്രദ്ധയോടെ വായിച്ചുവന്ന വായനക്കാർ, ചോറിനെ പറ്റി ഒന്നും തന്നെ പറഞ്ഞു കാണാത്തതുകൊണ്ട് ചോറ ഭക്ഷണത്തിന്നു സാധാരണ ഉണ്ടാകുമെന്നു ശങ്കിച്ചുപോകരുത്. നേരെ മറിച്ച്, നെല്ലരിച്ചോറ ഇവിടെ തീരെ നടപ്പില്ല. അതിന്റെ സ്ഥാനത്തു വല്ലതും ഇവിടെ ഉണ്ടെങ്കിൽ അതു ഉരുളക്കിഴങ്ങാണെന്നു അല്പം സംശയത്തോടെ പറയാം. പ്രധാനമായ രണ്ടു നേരത്തെ ഭക്ഷണങ്ങൾക്കും ഉരുളക്കിഴങ്ങ് ഉണ്ടായിരിക്കുന്നത സാധാരണയാണ്. നെല്ലരിച്ചോറ ഒരു നേരവും ഉണ്ടാകയില്ല. ഇതിന്നു പുറമെ മത്സ്യമാംസങ്ങളെയും, പച്ചക്കറിസാധനങ്ങളെയും പാകംചെയ്തു തരുന്ന മാതിരി കണ്ടാൽ ഇവിടെ പുതുതായി വരുന്ന നമ്മുടെ നാട്ടുകാർ എത്രകണ്ടു ബുദ്ധിമുട്ടു അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുമെന്നുള്ളതു വായനക്കാർക്കു തന്നെ ഊഹിക്കാം. പാകംചെയ്ത മാംസമാംസങ്ങളോ പാകംചെയ്ത കഷണങ്ങളായി മുറിക്കുകയും വലിയ കഷണങ്ങളായും പകുതി വേവായതയുമാണു കണ്ടുവരുന്നതരിക. പാകംചെയ്ത ചില മാംസക്കഷണങ്ങൾ മുറിക്കുമ്പോൾ ചോറ കാണാമെന്നു പറയുന്നതിൽ അതിശയോക്തി ഒട്ടും തന്നെ ഇല്ല. കപ്പൽമുളകു ഉപയോഗിക്കുന്ന പതിവേ ഇല്ല. കുരുമുളകു പൊടിച്ചതാണു സാധാരണ പതിവ്. ഉപ്പു, മുളകു ഇതെല്ലാം പാകം പോലെ ചേർക്കുന്നതു നാം തന്നെ വേണം. അതു ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ മേശപ്പുറത്തു കൊണ്ടുവന്നു വെച്ചാൽ നാം ഇപ്പോൾ പോലെ ചേർത്തു തിന്നുകയാണ്.

സാധനങ്ങൾക്കെല്ലാം വില ധാരാളം ഉണ്ടെങ്കിലും അവ ഇപ്പോൾ പോലെ കിട്ടും. പച്ചക്കറിസാധനങ്ങൾ, പാൽ, അപ്പം, എന്നീ സാധനങ്ങൾ എല്ലാം വീട്ടിൽ കൊണ്ടുവന്നു തരും. പ

ട്ടണത്തിലേക്കു ആവശ്യമായ പാൽ നാട്ടുപുറത്തുനിന്ന തീവണ്ടി വഴിയായി വലിയ പാത്രങ്ങളിലാക്കി പല പ്രാവശ്യമായി ലണ്ടനിലേക്കു കൊണ്ടുവരികയാണ്. ആവശ്യമുള്ള പാൽ കൊണ്ടുവരേണ്ടതിന്നു പ്രത്യേകമായി തീവണ്ടിയുണ്ടു. അധികം പാലും 400 നാഴിക ദൂരത്തുനിന്നാണു ലണ്ടനിലേക്കു എത്തിക്കുന്നതു. ഈ ആവശ്യത്തിന്നു മാത്രമായി 1,58,000 പശുക്കളെ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ പല സ്ഥലങ്ങളിലായി പോറ്റിവരുന്നുണ്ടു. പാലിൽ വെള്ളം കൂട്ടി കളവു ചെയ്യുന്നതൊ എന്നും മറ്റും പരിശോധിക്കുവാൻ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ഉള്ളതുകൊണ്ടു ഭക്ഷണസാധനങ്ങളെല്ലാം നിർമ്മലമായും ഇരിക്കും. സാധനങ്ങളെല്ലാം ഇപ്പോൾ പോലെ കിട്ടുന്നുണ്ടെങ്കിലും പാകം ചെയ്യുന്നതു വളരെ വ്യത്യാസപ്പെട്ടാകുകൊണ്ടു നമുക്കു ബുദ്ധിമുട്ടിന്നു ഒട്ടും കുറവില്ല. ബാലാത്മിക വരുന്ന ഇന്ത്യക്കാരുടെ എണ്ണം ക്രമേണ വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന ഈ കാലത്തു, അവർ താമസിക്കുന്ന പദാർത്ഥങ്ങളെ പാകം ചെയ്യുന്ന സ്ഥലങ്ങളും ക്രമേണ വർദ്ധിച്ചുവരുന്നില്ലെന്നില്ല.

8-ാം അദ്ധ്യായം.

ലണ്ടനിൽ താമസിക്കുവാനുള്ള ചിലവും സൗകര്യവും.

തോഴ്യനായ ഒരാൾ ലണ്ടന്റെ വിശേഷങ്ങളെ പറ്റി പറഞ്ഞ കൂട്ടത്തിൽ, ലണ്ടൻ ദരിദ്രന്റെ നരകവും, ധനവാന്റെ സ്വർഗ്ഗവും ആണ് എന്ന അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ലണ്ടനിൽ നിവസിച്ചുപോരുന്ന ദരിദ്രന്മാരുടെ സൂക്ഷ്മസ്ഥിതി അറിയുന്നവർക്ക് മേൽപറഞ്ഞതു അതിശയോക്തിയാണെന്നു വിചാരിക്കുവാൻ ഒട്ടും സംഗതിയില്ല. നമ്മുടെ നാട്ടിലുള്ള സാധുക്കൾ പട്ടിണി കിടന്നിട്ടാണു കഴങ്ങുന്നത് ഇവിടെയുള്ള സാധുക്കൾക്കു ഇതിന്നു പുറമെ ഈ ദിക്കിലെ തണുപ്പിനെ തട്ടിക്കു

വാൻ തരത്തിലുള്ള ഉടുപ്പിന്ന നിറുത്തിയില്ലാത്തതുകൊണ്ടാണു അധികം ബുദ്ധിമുട്ടുന്നത്. ലണ്ടനിൽ പാർതുവരുന്ന വലിയ പ്രഭുക്കന്മാരും, ഇവിടുത്തെ സാധുക്കളും തമ്മിൽ ഉള്ള വ്യത്യാസം ഇന്ത്യയിലെ പ്രഭുക്കന്മാരും, അവിടുത്തെ സാധുക്കളും തമ്മിൽ ഉള്ളതിനേക്കാൾ എത്രയോ അധികമാണെന്നു പറയണം. ഈ അവസ്ഥക്കു സകലത്തിന്നും പണം കൊടുക്കേണ്ടുന്ന ഈ വലിയ പട്ടണത്തിൽ, പാക്കുന്നതിന്നു സൗകര്യത്തിലുള്ള ഭവനവും, ഭക്ഷിക്കുന്നതിന്നു വേണ്ടുന്നതായ പദാർത്ഥങ്ങളും, ധരിക്കുന്നതിന്നു മതിയായ ഉടുപ്പുകളും ഇല്ലാതെ കഷ്ടപ്പെട്ടു വലയുന്ന സാധുക്കൾ നരകത്തിൽ പാകുന്നവരെ പോലെയാണെന്നു പറഞ്ഞത വാസ്തവം തന്നെ. പണം ഉള്ളവന്നു എവിടെ ഇരുന്നാൽ എന്താണു? അയാൾക്കു ആവശ്യമായ സാധനങ്ങളെല്ലാം തീകപ്പലും, തീപണ്ടിയും ചോകമെങ്ങും സഞ്ചരിക്കുന്ന ഈ കാലത്തു ഇരിക്കുന്ന ദിക്കിൽ വരുത്തുവാൻ സാധിക്കുകയില്ലേ? ലണ്ടനിൽ എന്താണു അതിൽ അധികം സൗകര്യമുള്ളത? എന്തുകൊണ്ടാണു ലണ്ടനെ ധനവാന്റെ സ്വർഗ്ഗമെന്നു പറയുന്നത്? എന്ന ചോദിക്കുന്നതായാൽ മനുഷ്യന്നു സുഖം ലഭിക്കുവാൻ പണം ഉണ്ടായിരുന്നതിനെക്കൊണ്ടു മാത്രം സാധിക്കുന്നതല്ല എന്നു മറുപടി പറയുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളു. മനുഷ്യർ ഓരോരുത്തരുടെയും സൗഖ്യം ഓരോ വിധത്തിൽ ആയിരിക്കും. ഇങ്ങിനെ പലവിധ വാസനകാര്യങ്ങളും രുചിക്കനുസരിച്ച് പലവിധ ഏല്പാടുകൾ ഉള്ള ഈ പട്ടണത്തിൽ ഇതിനെ എല്ലാം ഇപ്പോഴോടെ അനുഭവിപ്പാൻ സാധിക്കുന്ന ഒരുത്തൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ താമസിക്കുക തന്നെ എന്നു പറയാം. പക്ഷെ വലിയ പ്രഭുക്കന്മാരുടെ കഥയെ പറ്റി നമുക്കു ഇവിടെ ആലോചിക്കേണ്ടതില്ല. ഏതു നിലയിൽ ഉള്ളവനായിരുന്നാലും അവനവന്റെ പ്രാപ്തിക്കും, അദ്ധ്വാനത്തിന്നും അനുസരിച്ചു ലഭിക്കുന്നതായ ഭുവ്യത്തെ തന്റെയും, തന്റെ കുടുംബത്തിന്റെയും ആവശ്യങ്ങൾ

കും, സുഖങ്ങൾക്കും വേണ്ടപ്രകാരം വ്യയം ചെയ്യുവാൻ തരവും, സൗകര്യവും ഉള്ള ഒരു നാട്ടിൽ താമസിക്കുന്നതിന്നു ഏവനും ആഗ്രഹിക്കാതെരിക്കുന്നതല്ല. ഇങ്ങിനെയുള്ള എല്ലാവർക്കും ലണ്ടൻ വളരെ പറ്റുമെന്നുള്ളതിന്നും വാദമില്ല.

സാമാന്യം പഠിപ്പും, പഠിപ്പാലവും സിദ്ധിച്ച രാജ്യമെങ്കിലും ആ വശ്യങ്ങളെ പറ്റി ചിന്തിച്ചു നോക്കിയാൽ ഈ ആവശ്യങ്ങളെ എല്ലാം തൃപ്തികരമാകുംവണ്ണം നിറവേറ്റേണ്ടതിന്നു ലണ്ടനിൽ സാധിക്കുന്നതാണെന്നറിയാം. ഒന്നാമതായി രാജ്യത്തിന്റെ ശീതോഷ്ണസ്ഥിതിയെ പറ്റി ആലോചിച്ചുനോക്കിയാൽ, അത്രയും തണുപ്പുള്ള രാജ്യമാണെങ്കിലും, ദേഹസൗഖ്യത്തെ വളരെ കൊടുക്കുന്നതായ ഒരു രാജ്യമാണെന്നുള്ളത ഇവിടെ കുറെ കാലം താമസിക്കുന്നവർക്കു അനുഭവിച്ചറിയാം. നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ജനങ്ങൾ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നതിനേക്കാൾ അധികകാലം ഈ രാജ്യത്തു മനുഷ്യർക്കു ജീവിച്ചിരിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്. 80-ാം, 90-ാം വയസ്സുവരെ അധികം ബലക്ഷയം കൂടാതെ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നത ഈ ദിക്കിൽ ഒട്ടും അസാധാരണയല്ല. രാജ്യത്തിന്നു ഇങ്ങിനെയുള്ള ഗുണങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിലും അവിടെ പാർക്കുന്നതിന്നു തക്ക സൗകര്യമില്ലെങ്കിൽ ആ ഗുണത്തെ അനുഭവിക്കുവാൻ പ്രയാസമായിരിക്കും. ഇങ്ങിനെയുള്ള അസൗകര്യവും ലണ്ടനിൽ ഇല്ലെന്നുള്ളത താഴെ വിവരിക്കുന്ന സംഗതികളെക്കൊണ്ടു വെളിവാകും.

ലണ്ടനിൽ വരുന്ന ഒരു അന്യദേശക്കാരനാ ഇവിടെ പല വിധത്തിൽ താമസിക്കാം. അസംഖ്യം വലിയ ഹോട്ടലുകൾ ഉള്ള ഈ പട്ടണത്തിൽ പണം ചിലവു ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കുന്നതിന്നനുസരിച്ച് ഏതു നിലക്കു വേണമെങ്കിൽ ആ നിലക്കു പാർക്കുവാൻ സാധിക്കും. പക്ഷെ ഹോട്ടലിൽ താമസിക്കുന്നത മറ്റു പ്രകാരത്തിൽ താമസിക്കുന്നതിനേക്കാൾ കുറെ അധികം ചില

വാണു. അതുകൊണ്ടു ഇവിടെ കുറെ അധികകാലം താമസി
ക്കേണ്ടതിന്നായി വരുന്നവരിൽ ചുരുക്കം ആളുകൾ മാത്രമെ
ഹോട്ടലിൽ സ്ഥിരമായി പാർക്കുകയുള്ളൂ.

വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്നും, കച്ചവടാവശ്യത്തിന്നും അന്യരാജ്യ
ത്തുനിന്നു വരുന്ന അധികം ആളുകളും ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ വീട്ടിൽ
അവരുടെ ഒന്നിച്ചാണ് പാർക്കുക. ഇതു ചിലവിന്നു കുറെ ആ
ദായം ഉണ്ടാകുന്നതിന്നു പുറമെ ഇംഗ്ലീഷ് സമ്പ്രദായവും മറു
നല്ലവണ്ണം മനസ്സിലാക്കുന്നതിന്നും സൗകര്യമുള്ള ഏർപ്പാടാണ്.
ഇങ്ങിനെയുള്ള വീടുകൾ ഇവിടെ അനേകായിരം ഉണ്ട്. താമ
സിക്കുന്നതിന്നു സ്ഥലം കിട്ടാതെ ഇവിടെ ഒരിക്കലും ബുദ്ധിമുട്ടേ
ണ്ടി വരികയില്ല. താമസിക്കുവാൻ ആളുകളെ എടുക്കുന്ന വീട്
കൾ ഇവിടെ പല തരത്തിൽ ഉണ്ട്. ചിലർ നമുക്കു ആവശ്യം
പോലെ ഒന്നോ രണ്ടോ മുറിയും, ഭക്ഷണവും തരും. ചില ഭവ
നങ്ങളിൽ ഭക്ഷണമെല്ലാം ഇരിക്കുന്ന മുറിയിൽ കൊണ്ടുവന്നു ത
രും. മറു ചില ഭവനങ്ങളിൽ താമസിക്കുന്നവർ എല്ലാവരും
കൂടി ഒന്നിച്ചിരുന്നതായിരിക്കും ഭക്ഷിക്കുന്നത്. വേറെ ചിലേട
ങ്ങളിൽ നമ്മെ, വീട്ടിൽ ഒരാളെ പോലെ തന്നെ കരുതി യാതൊ
രു ബുദ്ധിമുട്ടിന്നും ഇട വരുത്താതെ പാപ്പിക്കും. ഇങ്ങിനെ പ
ല തരത്തിലായിട്ടാണ് ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ വീട്ടിൽ പാർക്കുക. ഈ
ഓരോ തരത്തിലുള്ള സ്ഥലങ്ങൾക്കും വെച്ചേറെ പേരുകളുണ്ട്.
പക്ഷെ അതൊന്നും എഴുതി ഞാൻ വായനക്കാരെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്ക
ുന്നില്ല. വീടുകളുടെ സമ്പ്രദായത്തെയും, ഭക്ഷണത്തിന്റെ രീ
തിയെയും പററി ഇതിന്നു മുമ്പു എഴുതിയിരിക്കുകൊണ്ടാണ് അവ
യെക്കുറിച്ച് ഇവിടെ വിശേഷിച്ചൊന്നും പ്രസ്താവിക്കാത്തത്.
വീട്ടുസാമാനം യാതൊന്നും നാം കൊണ്ടുപോകേണ്ടതില്ല എ
ല്ലാം വീടുകളിൽ തെയ്യാറുണ്ടാകും. മുറിയുടെ വലിപ്പത്തിന്നും,
സൗകര്യത്തിന്നും അനുസരിച്ചു വാടക മാത്രം കൊടുത്താൽ മ
തി. മാസത്തിൽ 2½ പവൻ മുതൽ 3 പവൻ വരെയുള്ള സം

പ്രകൃതിദൈവം സുഖമായി ഉപയോഗിക്കുവാനുള്ള മേശ, കസേ
ല മുതലായ സാമാനങ്ങളോടു കൂടിയുള്ള മുറി കിട്ടും. കിടക്കുവാൻ
ള്ള കട്ടിലും, കിടക്കയും, വിരിക്കുവാനുള്ള സാധനങ്ങളും ഇതെല്ലാം
സാധാരണയായി വീട്ടുസാമാനങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ അടങ്ങും.
പക്ഷേ തണുപ്പുകാലത്തു തീ വേണ്ടിവരുമ്പോൾ അതിന്നു പ
ണം വേറെ കൊടുക്കേണ്ടിവരും. മാസത്തിൽ 5 ഷിലിംഗ് (3 ക.
12 ന്നു) കൊടുത്താൽ തിയിന്റെ ആവശ്യവും കഴിഞ്ഞുകൂടും.

ഭക്ഷണത്തിന്നുള്ള ഏപ്പാട ഓരോരുത്തരുടെയും സൗകര്യം
പോലെയാണു്. പകൽ മുഴുവൻ പ്രവൃത്തിക്കു പോകേണ്ടുന്നവ
രാണെങ്കിൽ, രാവിലത്തെ പ്രാതൽ മാത്രം വീട്ടിൽ കഴിച്ച് ബാ
ക്കി രണ്ടു നേരത്തെ സാപ്പാടും, ചായയും വെളിയിൽ കഴിച്ച്
കിടക്കുവാൻ മാത്രം വീട്ടിലേക്കു വരുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ ഉച്ചക്കാ
ലത്തെ ഭക്ഷണവും, വൈകുന്നേരത്തെ ചായയും പുറത്തുനിന്നു ക
ഴിഞ്ഞ് രാത്രിയിലത്തെ ഭക്ഷണത്തിന്നും, കിടപ്പിന്നും വീട്ടിലേ
ക്കു മടങ്ങുന്നു. ഇങ്ങിനെ പലരും പല വിധത്തിൽ കഴിച്ചുകൂ
ടും. ലണ്ടൻ പട്ടണത്തിൽ തന്നെ സ്ഥലവിശേഷതക്കനുസരി
ച്ച് വാടകക്കും മറ്റും വളരെ ഏറ്റക്കുറച്ചൽ ഉള്ളതുകൊണ്ടു എല്ലാ
പ്രദേശങ്ങളിലും താമസിക്കുന്നതിന്നുള്ള ചിലവ ഒരുപോലെയാ
ണെന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ. എങ്കിലും മേൽ വിവരിച്ച സമ്പ്രദായ
ത്തെ ജാസ്സിയായെന്നു വരുവാൻ പാടില്ല.

താമസത്തിന്റെയും, ഭക്ഷണത്തിന്റെയും സ്ഥിതി അറി
ഞ്ഞാൽ പിന്നെ ആലോചിക്കേണ്ടതെ അലക്ക, ക്ഷൗരം എന്നീ
വയെ പററിയാണു്. അലക്കുവാനുള്ള കമ്പനികൾ നമ്മുടെ നാ
ട്ടിലും കൂടി ചിലേടങ്ങളിൽ ഏല്പെടുത്തിയിരിക്കെ ഇവിടെ അ
തുളത അതുളതമല്ലെല്ലോ. സകല പ്രവൃത്തികളും ശരിയായും,
വൃത്തിയായും ചേഗത്തിൽ ചെയ്യാൻ പ്രാപ്തനായ ഈ ദിക്കു
കാർ തങ്ങൾക്കു സഹജമായ ഗുണം ഇവർ ചെയ്യുന്ന ഏതു പ്രവൃ

ത്തിയിലും കാണാതിരിക്കുകയില്ല. ആഴ്ചയിൽ ഒരു ദിവസം വന്നു അലക്ഷവാന്മുള്ള വിഴ്ചപ്പ കൊണ്ടുപോകുന്നു. കൊണ്ടുപോയ ഒരാഴ്ചയിലകം അലക്ഷി വെടിപ്പാക്കി കൊണ്ടുവന്നു തരും. ആഴ്ചയിൽ ഇന്നു ദിവസം വിഴ്ചപ്പ കൊണ്ടുപോകും, ഇന്നു ദിവസം അലക്ഷിയതു കൊണ്ടുവരും എന്ന നിശ്ചയമുണ്ട്. ആ നിശ്ചയത്തിന്നനുസരിച്ച് ശരിയായി കൊണ്ടുപോകുകയും, മടക്കി കൊണ്ടുവരികയും ചെയ്യും. അലക്ഷവാന്മുള്ള കൂലി നമുക്കെ നാട്ടിൽ ഉള്ളതിന്റെ ഏകദേശം നാലഞ്ചിരട്ടി ഉണ്ടെന്ന പറയണം. മേൽപ്രകാരം ഭക്ഷണത്തിന്റെയും, താമസത്തിന്റെയും തോതിന്നനുസരിച്ച് താമസിക്കുന്ന ഒരാൾക്കു മാസത്തിൽ അലക്ഷിന്ന അഞ്ചും, ആറും ഷിഖിംഗിന്നുമദ്ധ്യേ ചിലവു വേണ്ടിവരും.

ക്ഷൗരത്തിന്നുള്ള ഷാപ്പുകൾ പ്രധാന തെരുവുകളിൽ അവിടവിടെ കാണാം. ഇവകളും സാധാരണ കമ്പനിയായി നടത്തുന്നതാണ്. ക്ഷൗരക്കാരന്റെ മുറിയെ പററി ഞാൻ കപ്പലിനെ വിവരിച്ചിരുന്ന കൂട്ടത്തിൽ എഴുതീട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഇവിടെയുള്ള ക്ഷൗരസ്ഥലങ്ങളും ഏകദേശം ആ മാതിരി തന്നെയാണ്. പക്ഷെ കുറെ അധികം വലിപ്പവും, മൂന്നോ, നാലോ ആളുകൾക്കു ഒരേ സ്ഥലത്തു തന്നെ ക്ഷൗരം ചെയ്യുതക്ക ആൾക്കാരും, ഇരിപ്പിടങ്ങളും ഉണ്ടായിരിക്കും. ക്ഷൗരക്കാർ സാധാരണ പ്രാൃത്തി എടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ വല്ല വർത്തമാനവും പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കും. അവരുടെ മുറിയിൽ വർത്തമാനക്കടലാസ്സുകളും മറ്റും ഉണ്ടാകും. കുറെ താമസിക്കേണ്ടിവന്നാൽ വർത്തമാനക്കടലാസ്സു വായിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കാം. രാജ്യഭരണ കാര്യങ്ങളെ പറ്റിയും, നാട്ടുവർത്തമാനങ്ങളെ പറ്റിയും ഇവക്കു നല്ല വിവരമുണ്ടാകും. ക്രോപ്പിന്നു സാധാരണ 4 പെനിയാണ്. (4 ണ) പക്ഷെ ഈ സംഖ്യ ഷാപ്പിന്റെ ഉടമസ്ഥനു പോകുന്നതാകകൊണ്ടു ക്ഷൗരക്കാരനു വേറെ ഒരു രണ്ടു പെനി (രണ്ടുണ)

കൂടി കൊടുക്കുക പതിവുണ്ട്. ഇതു ഇവിടുത്തെ അവസ്ഥക്കു അധികമെന്നു പറയുവാൻ പാടില്ല.

വളരെ തണുപ്പുള്ള രാജ്യമാകകൊണ്ടു ഉടുപ്പിനുള്ള ചിലവ ഇവിടെ കുറെ അധികമാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. സൂക്ഷിച്ചു കൃത്തിച്ചു കഴിച്ചാൽ തന്നെ കൊല്ലത്തിൽ ചുരുങ്ങിയത പതിനഞ്ചു പവൻ ഇല്ലാതെ ഇവിടെ കഴിച്ചുകൂട്ടുവാൻ പ്രയാസം. ഉടുപ്പിന്നായി ഇവിടുത്തെ, ആളുകൾ, പ്രത്യേകിച്ച സ്ത്രീകൾ, ചിലവു ചെയ്യുന്ന സംഖ്യ കേട്ടാൽ നമ്മുടെ ആളുകൾ ആശ്ചര്യപ്പെടുപോകും. പക്ഷെ ഇവിടുത്തെ ജനങ്ങളുടെ സ്ഥിതിയെ പറ്റിയല്ല ഇവിടെ പറയുന്നത്. അതു കുറെക്കൂടി വിസ്തരിക്കേണ്ടതു ജ്ഞാനമുള്ള ഇംഗ്ലീഷ് ജനങ്ങളെ പറ്റി പറയുന്ന കൂട്ടത്തിൽ വിവരിക്കാമെന്നു വെച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഇന്ത്യയിൽനിന്നു വരുന്ന ഒരാളുടെ ആവശ്യത്തെ പറ്റി മാത്രമാണു ഈ പറഞ്ഞതെല്ലാം.

ഇവിടെ താമസിക്കുവാനുള്ള ചിലവ് ഏകദേശം ഇന്നതെ വേണ്ടിവരികയുള്ളൂ എന്നു ഇപ്പോൾ വായനക്കാർ ഊഹിച്ചിരിക്കുമല്ലോ. മേൽപറഞ്ഞ സംഖ്യകൊണ്ടു നിവൃത്തിക്കുന്ന ആവശ്യവും, ലഭിക്കുന്ന സുഖവും ഇനിയും വെളിവാക്കേണമെങ്കിൽ, കോഴിക്കോട്ടു മാസത്തിൽ 15 ക. കൊണ്ടും, മദിരാശിയിൽ മാസത്തിൽ 30 ക. കൊണ്ടും കിട്ടുന്നതുപോലെയുള്ള സൗകര്യം ഇവിടെ കിട്ടുവാൻ മാസത്തിൽ 10 പവൻ കൊടുക്കേണ്ടിവരും എന്നു പറഞ്ഞാൽ ലണ്ടനിൽ താമസിക്കുവാനുള്ള ചിലവിനെ പറ്റി സാമാന്യമായ ഒരു അറിവുണ്ടാകും. താമസത്തിന്നും, ഭോജനത്തെ സംബന്ധിച്ചു വേറെ ആവശ്യങ്ങൾക്കും വേണ്ടുന്ന സൗകര്യം കിട്ടിയാൽ പിന്നെ മനുഷ്യനു വേണ്ടുന്നത സഹവസിക്കുവാൻ പറ്റിയ ആളുകളും, വിനോദത്തിന്നും, വിശ്രമത്തിന്നും വേണ്ടുന്ന സ്ഥലങ്ങളും ആണു. ഇംഗ്ലീഷുകാരോട കുറെ കാലം

സഹവസിച്ചിട്ടുള്ള ആളുകൾക്കു അവരുടെ മര്യാദയെ പറിയും, സ്നേഹബലത്തെ പറിയും. എത്ര തന്നെ സ്തുതിച്ചാലും തൃപ്തി വരുവാൻ ഇടയില്ല. സജ്ജനങ്ങളും, ദുഷ്ജനങ്ങളും ഏതു രാജ്യത്തും ഉണ്ടെല്ലോ. ഇടക്കിടെ കാണുന്ന ഓരോ തരക്കാരായ ആളുകളെ മാത്രം കണ്ടുകൊണ്ടെ ആ രാജ്യത്തിലെ സകല ജനങ്ങളുടേയും സ്വഭാവത്തെ പറി എന്തെങ്കിലും ഒരു അഭിപ്രായം പറയുന്നത അബദ്ധമാവാനെ തരമുള്ളൂ. ഒരു രാജ്യക്കാരുടെ പരിഷ്കാരത്തെ ചിന്തിക്കുന്നതിൽ അവരുടെ മര്യാദയേയും കൂടി ഗണ്യമാക്കുന്നതായാൽ ഇംഗ്ലീഷുകാർ പരിഷ്കാരത്തിന്റെ അറം എത്തിയിരിക്കുന്നു എന്നു തന്നെ പറയണം. ഇങ്ങിനെയുള്ള ജനങ്ങളോടു സഹവസിക്കുവാൻ ഇട വരുന്നതിൽ സന്തോഷത്തിനല്ലാതെ അവകാശമുണ്ടോ?

വിനോദത്തിനുള്ള ചില സ്ഥലങ്ങളെ പറി മുന്പൊരിക്കൽ പ്രസ്താവിക്കു ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. സവിസ്തരമായി ഇനിയൊരദ്ധ്യായത്തിൽ ഇവയെ പറി പ്രത്യേകം ഒരു ലേഖനം എഴുതുവാൻ വിചാരിക്കുന്നതുകൊണ്ട ഏതു തരക്കാർ വന്നാലും സമയം കളയുവാൻ മാഗ്ഗ്മില്ലാതെ ഇവിടെ ബുദ്ധിമുട്ടേണ്ടി വരികയില്ല എന്നു മാത്രമേ ഇപ്പോൾ പറയുന്നുള്ളൂ.

ഈ വക സൗകര്യാങ്ങൾ ഉള്ള ഈ പട്ടണത്തിൽ ഇവയെ എല്ലാം കവിഞ്ഞു നിൽക്കുന്നത നാം സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ ഇരിപ്പിടമായ രാജ്യത്താണു താമസിക്കുന്നത എന്നുള്ള ഒരു തോന്നലാണ്. ഈ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ ലക്ഷണം ഇവിടെ, എവിടെ നോക്കിയാലും കാണാതിരിക്കുന്നതല്ല. വലിയവനും, ചെറിയവനും ഒരുപോലെ പൊതുജനങ്ങൾക്കു ആവശ്യമായി ഏല്പിട്ടുത്തിയ സ്ഥലങ്ങളെ ഉപയോഗിക്കാം. രാജ്യഭരണത്തിലുള്ള ന്യൂനതകളെ പറി വർത്തമാനകടലാസ്സുകളിലും മറ്റും നിർദ്ദയം അധിഷ്ഠിപ്പിക്കാം. പല സ്ഥലങ്ങളിലും കൂടുന്നതായ പൊതുജനസഭകളിൽ ഏതു വിഷയത്തെ പറിയും അവനവനു തോ

നന്നായ അഭിപ്രായത്തെ നിശ്ശങ്കം തുറന്നു പറയാം. താമസിക്കുന്ന രാജ്യത്തു ഈ വക ഗുണങ്ങൾ അല്ലാതെ മറെറൊന്നാണു ഉണ്ടാകേണ്ടതു്? ഇങ്ങിനെയുള്ള ഗുണങ്ങൾ ഉള്ള ലണ്ടനെ പറ്റി “ഇഹലോകസപ്തം” എന്ന പറയുന്നതിൽ അതിശയോക്തിയുണ്ടോ?

9-ാം അദ്ധ്യായം.

ലണ്ടനിലെ വർത്തമാനപത്രങ്ങൾ.

ലണ്ടനിലെ പ്രധാന തെരുവുകളിലുള്ള തിരക്കും, ശബ്ദവും ഇത്രയാണെന്നു കണ്ടറിയാത്തപക്ഷം ഊഹിക്കുവാൻ പ്രയാസമാണു്. വാഹനങ്ങളുടെ സഞ്ചാരത്തിൽനിന്നും, ജനങ്ങളുടെ സംസാരത്തിൽനിന്നും ഉണ്ടാകുന്ന ശബ്ദത്തെ കവിഞ്ഞുനിൽക്കുന്നത വർത്തമാനകടലാസുകൾ വിൽക്കുവാൻ നിൽക്കുന്ന കുട്ടികളുടെ നിലവിളിയാണു്. തെരുവുകളിൽ അവിടവിടെയും, തീവണ്ടി ആപ്പീസുകളിലും, തിരിയുന്ന മുക്കുകളിലും, എന്നുവേണ്ട ജനങ്ങൾ കടന്നു പോകുവാൻ ഇടയുള്ള ഏതു സ്ഥലങ്ങളിലും വർത്തമാനകടലാസിന്റെ പേരും, അതിൽ അടങ്ങിയ സംഗതികളും ഊക്കെ പറഞ്ഞുംകൊണ്ടു കടലാസുകൾ വിൽക്കുവാനായി ചെറിയ കുട്ടികൾ നിൽക്കുന്നുണ്ടാകും. ഇതിന്നു പുറമെ വർത്തമാനകടലാസുകളും, മാസികകളും വിൽക്കുവാനുള്ള ഷാപ്പുകളും ഇടക്കിടെ കാണാം. വർത്തമാനകടലാസുകൾ വിൽക്കുവാൻ ഇത്ര വലുതായ ഏപ്പാടുകൾ ഉള്ളതിനെ പറ്റി ഒട്ടും തന്നെ അത്ഭുതപ്പെട്ടുവാനില്ല. രാവിലെ ഓരോ ജോലിക്കായി പോകുന്ന ആളുകളെ നോക്കുക. എല്ലാവരുടെ കയ്യിലും വർത്തമാനകടലാസുകൾ കാണാം. വണ്ടിയിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ അധികം ആളുകളും കടലാസു വായിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. കൂലിക്കാരൻ ഉച്ചക്കലത്തെ

പ്രവൃത്തി കഴിഞ്ഞു വിശ്രമിക്കുന്ന സമയത്തു വായിൽ പുകയില കഴലും, കയ്യിൽ വർത്തമാനകടലാസും ആണു ഉണ്ടായിരിക്കുക. എന്തിനു വളരെ പറയുന്നു, സ്ത്രീയും പുരുഷനും, പണക്കാരനും പണിക്കാരനും, എന്നുവേണ്ട എല്ലാവർക്കും ഒരുപോലെ വർത്തമാനകടലാസു കൂടാതെ നിവൃത്തിയില്ല. എന്നാൽ ഇതെല്ലാം ഇത്ര ക്ഷണത്തിൽ അച്ചടിച്ചു പുറത്താക്കുന്നത എങ്ങിനെ? വർത്തമാനങ്ങൾ ശേഖരിക്കുന്നത എങ്ങിനെ? കടലാസുകളെ ഇത്ര വേഗത്തിൽ എല്ലാവർക്കും കിട്ടത്തക്കവണ്ണം നാനാ ദിക്കുകളിലേക്കും അയക്കുന്നത എങ്ങിനെ? എന്നും മറ്റും ഉള്ള ചോദ്യങ്ങൾക്കു ഉത്തരം പറയുകയാണു ഈ അദ്ധ്യായത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം.

പാശ്ചാത്യ രാജ്യങ്ങളിലുള്ള വർത്തമാനപത്രങ്ങളുടെ സ്ഥിതിയെ പറ്റി ആലോചിച്ചുനോക്കുമ്പോൾ നാം വിസ്മയിച്ചുപോകും. കടലാസു നടത്തുവാനായി പണം എത്രയാണു ചിലവു ചെയ്യുന്നത! ഈ പണിയിൽ എത്ര വളരെ ആളുകളാണു ഏപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത! എന്തെല്ലാം യന്ത്രങ്ങളെയാണു ഓരോ ആവശ്യങ്ങൾക്കായി ഇതിൽ ഉപയോഗപ്പെടുത്തി വരുന്നത! ഇതെല്ലാം അറിയുമ്പോൾ നമ്മുടെ നാട്ടിലുള്ള വർത്തമാനകടലാസുകളുടെ സ്ഥിതി നമുക്കു ലജ്ജയും, വ്യസനവും ഉണ്ടാക്കും.

വളരെ ദൂരവും ചിലവു ചെയ്യുവാൻ ഒരുക്കമുള്ളവർക്കല്ലാതെ ലണ്ടനിൽപെച്ച് ഒരു വർത്തമാനപത്രം നടത്തിക്കൊണ്ടുവരുവാൻ ബഹു പ്രയാസമാണു. ഈ ആവശ്യത്തിലേക്കായി ആദ്യം തന്നെ ചെയ്യുക നോർവെ (Norway) എന്ന രാജ്യത്തു ഒരു കാട്ടു വിലക്കു വാങ്ങുകയാണു. മിക്ക കടലാസുകാരും അവരവർക്കു വശമുള്ള കടലാസുകൾ അവരവർ തന്നെയാണു ഉണ്ടാക്കുക. ഈ കാട്ടിലുള്ള ഒരു വക മരത്തിൽനിന്നാണു കടലാസു ഉണ്ടാക്കുന്നത. ലണ്ടനിലെ ഒരു ദിനപത്രത്തിന്നു ഒരു ദിവസത്തേക്കു ആവശ്യമുള്ള കടലാസുകൾ വഴിക്കു വഴിയായി വെച്ചുനോക്കി

യാൽ ഒരു വാറ വീതിയും, ഏകദേശം 60 നാഴിക നീളവും ഉണ്ടാകും. ചില കടലാസുകൾ ഒരു ദിവസം പത്തോ, പതിനൊന്നോ ലക്ഷം പ്രതികൾ അച്ചടിച്ചു പുറത്താക്കി വിൽക്കും. കടലാസു ഇത്ര വളരെ ആവശ്യമായി വരുന്നതുകൊണ്ടു ആയത ഉണ്ടാക്കേണ്ടതിന്നു തങ്ങളുടെ സ്വന്തം ഏപ്പാടായിരുന്നാൽ സൗകര്യവും, ചിലവു ചുരുക്കവും അധികം ഉണ്ടാകും.

കടലാസു ഉണ്ടാക്കുന്നതു ഇങ്ങിനെ ആണെങ്കിൽ അച്ചടിക്കുവാനുള്ള ഒരുക്കങ്ങൾ ഇതിലും അതിശയജനകമാണ്. രാത്രി ഒരു മണി സമയം ലണ്ടനിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട വർത്തമാനകടലാസുകൾ അച്ചടിക്കുന്ന ഫ്ലീറ്റ് സ്റ്റീറ്റിൽ (Fleet Street) കൂടി നടന്നു നോക്കുക. എന്തൊരു ശബ്ദമാണ്! എത്ര വണ്ടികളും, മോട്ടോക്കാരും മറ്റുമാണു വന്നു നിൽക്കുന്നതു! എത്ര ജനങ്ങളാണു പണിയെടുക്കുന്നതു! എത്ര ലക്ഷം കടലാസുകളാണു അച്ചടിച്ചു പെട്ടിയിലേക്കു വരുന്നതു! ലണ്ടനിലെ പല കാഴ്ചകളിൽ ഒരു വിശേഷ കാഴ്ച ഇതു തന്നെ, സംശയമില്ല.

ഇതാ ഒരു സ്ഥലത്തു കമ്പി വഴിയായി അപ്പപ്പോൾ പുതിയ വർത്തമാനങ്ങൾ വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു, മറ്റൊരു സ്ഥലത്തു പത്രാധിപരും, എഴുത്തുകാരും യോഗം കൂടി, കടലാസിൽ പ്രസ്താവിക്കേണ്ടുന്ന ഗൗരവമായ ഒരു ഉപന്യാസ വിഷയത്തെ പറ്റി അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു, അച്ചടിക്കുവാനുള്ള ഉപകരണങ്ങളെല്ലാം തയ്യാറാക്കി, അച്ചടിക്കുവാനുള്ള കല്പന കൊടുക്കുന്ന സമയവും കാത്ത് അച്ചാപ്പീസുകാർ അതി ജാഗ്രതയോടെ നിൽക്കുന്നു, കിട്ടുന്ന കിട്ടുന്ന വർത്തമാനങ്ങളെ അതാത സ്ഥലത്തേക്കു അപ്പൊഴെക്കപ്പോൾ ചെറിയ കുട്ടികൾ ഓടി ഓടി കൊണ്ടുപോയി കൊടുക്കുന്നു, പുറത്തു ചവിട്ടുവണ്ടിയും, മോട്ടോർകാരും, കുതിരവണ്ടിയും കടലാസുകളെ പല സ്ഥലങ്ങളിലേക്കും കൊണ്ടുപോകേണ്ടതിനായി കാത്തുനിൽക്കുന്നു. നേരം രണ്ടു മണിയടിച്ചു. ഉടനെ മറ്റൊരു മണിശബ്ദവും കേട്ടു. തൽക്ഷണം അച്ചടിക്കുവാനുള്ള മഹാ

യന്ത്രം ഇളകുവാനും തുടങ്ങി. ഓരോ ദിവസത്തെ കടലാസിനും ആവശ്യമായ അച്ചടികളുക്കും അപ്പപ്പോൾ വാക്കുകയാണ്. ഈ മഹാ യന്ത്രത്തിന്റെ ഇരുവശത്തും വലിയ കടലാസു ചുരുളുകൾ വെച്ചിരിക്കുന്നു. യന്ത്രത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗത്ത് അച്ചടിക്കുന്നു, മറൊരു ഭാഗത്ത് കടലാസു മുറിക്കുന്നു, വേറൊരു ഭാഗത്ത് മടക്കുന്നു. ഇതെല്ലാം കഴിച്ച് ഒരു മണിക്കൂറിൽ 1,32,000 പ്രതികളെയാണ് ഈ യന്ത്രം പുറത്തേക്കു തള്ളുന്നത്! ഒരു കടലാസിന്റെ ചിലവിലേക്കു ദിനംപ്രതി 1,000 പവൻ വേണമെന്നും കണക്കാക്കിയിരിക്കുന്നു. വളരെ പ്രാവശ്യം 'ചൊല്ലിയാട്ടം' കഴിച്ചിട്ടാണ് ഈ നിലയിൽ തരക്കേടു കൂടാതെ ആയിരീരുന്നത. ഒരു കടലാസു ആദ്യം തുടങ്ങുമ്പോൾ അതിന്റെ ആദ്യത്തെ പ്രതി പുറത്തേക്കു വിടുന്നതിന്നു മുമ്പ് വളരെ ദിവസം വർത്തമാനം ശേഖരിച്ചും, അച്ചടിച്ചു ഓരോ പിഴകൾ കണ്ടുപിടിച്ച് അതിനെ ശരിപ്പെടുത്തിയും, നേരിടുവാനിടയുള്ള സകല കോട്ടങ്ങളെയും തീർത്തുവെക്കും. ഈ അവസരങ്ങളിൽ പരീക്ഷാർത്ഥം അടിച്ചു നോക്കുന്ന കടലാസുകൾ ഒന്നുപോലും വെളിയിൽ വിടുകയില്ല. എന്നാൽ ഈ 'ചൊല്ലിയാട്ടം' കാലത്തേക്കു തന്നെ ഏതു പണം ചിലവു ചെയ്യണം എന്ന ആലോചിച്ചു നോക്കുക!

ചില പത്രങ്ങൾക്കു വർത്തമാനങ്ങൾ ശേഖരിക്കുവാൻ തങ്ങളുടെ സ്വന്തം ടെലിഫോൺ തന്നെ ഉണ്ടു. ഡെയിലി മെയിൽ (Daily Mail) എന്ന പത്രം ലണ്ടനിലും; പാരീസിലും അച്ചടിക്കുന്നത ഒരേ സമയത്താണ്. ഇതിനായി ലണ്ടനിലും, പാരീസിലും ഉള്ള അവരുടെ ആപ്പീസുകളെ ടെലിഫോൺകൊണ്ടു യോജിപ്പിച്ചു വെച്ചിരിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം തന്നെ ഡെയിലി ന്യൂസ് (Daily News) എന്ന കടലാസിന്നു ലണ്ടനും, മാൻചസ്റ്ററിനും മദ്ധ്യേ അവരുടെ സ്വന്തം ടെലിഫോൺ ഉണ്ടു. ചില വർത്തമാനപത്രങ്ങളെ 'ഓരോ ദിക്കിൽ ക്ഷണത്തിൽ എത്തിച്ചു കൊടുക്കുവാൻ വേണ്ടി ഉടമസ്ഥന്മാർ തീവണ്ടി കമ്പനിക്കാരുമായി ക

രാറ പ്രകാരം പ്രത്യേകവണ്ടിയും വെച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതെല്ലാം കേൾവോൾ നമ്മുടെ പത്രങ്ങളുടെ അവസ്ഥ എന്താണെന്നു തോന്നിപ്പോകുന്നു.

കടലാസുണ്ടാക്കുവാനും, അച്ചടിക്കുവാനും മാത്രമല്ല വലിയ പണച്ചിലവുള്ളതും വർത്തമാനങ്ങൾ ശേഖരിക്കുവാനും ധാരാളം പണം ആവശ്യമാണ്. ഇതുസാധാരണയായി റയട്ടർ (Reuter) കമ്പനിക്കാൽ പണം കൊടുത്ത ചില കടലാസുകൾ ഏല്പാട്ടു ചെയ്യും. ഇതിന്നും പുറമെ ആറൊ, ഏഴോ കടലാസുകൾ ഒന്നി ചു ചേന്ന് അവരുടെ ലേഖകന്മാരെ ലോകത്തിലെ എല്ലാ പ്രധാനസ്ഥലങ്ങളിലും വെക്കും. ഒന്നിച്ചാകുമ്പോൾ ചിലവിന്നു ആദായം ഉണ്ടാകുമെല്ലാം. യുദ്ധകാലത്തും മറ്റും ഇങ്ങിനെയാണു മിക്ക കടലാസുകളും ചെയ്യാറുള്ളതും. ലണ്ടൻ ടൈംസി (London Times) നെ പോലെ വളരെ പണമുള്ള ചുരുക്കം ചില കടലാസുകൾ, ലേഖകന്മാരെ തങ്ങളുടെ സ്വന്തം വകയായും നിശ്ചയിക്കും. ടൈംസിന്റെ സ്വന്തം ലേഖകന്മാർ ലോകത്തിലെ എല്ലാ മുഖ്യസ്ഥലങ്ങളിലും ഉണ്ട്. സമാധാന കാലത്തു എല്ലാ സ്ഥലത്തും സാധാരണയായും, യുദ്ധകാലത്തു ആ വക സ്ഥലങ്ങളിൽ പ്രത്യേകമായും യോഗ്യന്മാരായ ലേഖകന്മാരെ നിർത്തി വർത്തമാനങ്ങളെ വരുത്തേണ്ടതിന്നു വേണ്ടിവരുന്ന ചിലവ ആലോചിക്കുമ്പോൾ എത്ര പണം ഉണ്ടായാലും അതു ഒരു വർത്തമാനകടലാസിനെ നിലനിർത്തി, പുതിയ വരുത്തേണ്ടതിന്നു മതിയാകയില്ലെന്നു തോന്നിപ്പോകുന്നു. അമേരിക്കയിലെ ഒരു വർത്തമാനകടലാസു, ക്യൂബൻ യുദ്ധ (Cuban war) കാലത്തു യുദ്ധവർത്തമാനങ്ങളെ ശേഖരിക്കേണ്ടതിന്നു മാസത്തിൽ 7,20,000 പവൻ വീതം ചിലവാക്കിയിരുന്നുവത്രെ. ഇതെല്ലാം വിശദീകരിക്കുവാൻ കൂടി നമുക്കു പ്രയാസം.

വർത്തമാനകടലാസുകൾ വിറ്റുണ്ടാകുന്ന പണംകൊണ്ടു മാത്രം കടലാസു നടത്തിപ്പോരുവാനുള്ള ചിലവു കഴിഞ്ഞുകൂടുകയി

ല്ല. ഇതിന്നു പരസ്യത്തെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കണം.. കൊല്ലത്തിൽ അഞ്ചു കോടി പവൻ പരസ്യങ്ങൾക്കായി ഇംഗ്ലണ്ടിലും, സ്കോട്ടലണ്ടിലും, ഐർലണ്ടിലും കൂടി ചിലവു ചെയ്യുന്നു.

വർത്തമാനകടലാസുകളുടെ അവസ്ഥ അമേരിക്കയിൽ ഇതിലും കവിഞ്ഞിട്ടാണ്. പത്രങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച കാര്യങ്ങൾ പരിപിടിക്കുവാനായി അവിടെ പ്രത്യേക സ്ഥലങ്ങൾ ഉണ്ടത്രെ. മറെറൊരാൾ തൊഴിലുകൾക്കും ശീലിക്കുന്ന മാതിരി ഇതിന്നും കുറെ കാലം പരിചയിച്ചു പിന്നെ ഉദ്യോഗത്തിൽ ചേരുന്നു. ഇങ്ങിനെ അതിന്നായി പഠിച്ചു പരിചയിച്ചവരാൽ നടത്തപ്പെടുന്നതുകൊണ്ടാണ് ആ കടലാസുകൾക്കു അധികം ഗുണം ഉണ്ടാകുന്നത്.

ലണ്ടനിലുള്ള എല്ലാ വർത്തമാനപത്രങ്ങളും ലേഖനങ്ങളുടെ യോഗ്യതക്കനുസരിച്ച് ലേഖകന്മാർ പ്രതിഫലം കൊടുക്കും. അതുകൊണ്ടു എപ്പോഴും സാരഗർഭമായ ലേഖനങ്ങളെ വായിക്കുന്നതിന്നു പത്രവരിക്കാർക്ക് സാധിക്കുന്നു.

നമ്മുടെ നാട്ടിൽ പത്രങ്ങളുടെ എണ്ണം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിന്നും, ഇപ്പോൾ ഉള്ളവയുടെ ഗുണത്തെയും, ഉപയോഗത്തെയും അധികരിപ്പിക്കുന്നതിന്നും വളരെ തടസ്സങ്ങൾ നേരിട്ടിരിക്കുന്നുവെന്ന വ്യസനപൂർവ്വം സമ്മതിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ തടസ്സങ്ങളിൽ പ്രധാനമായി നിൽക്കുന്നത് മൂലധനത്തിന്റെ ക്ഷാമമാണ്. പ്രത്യേകിച്ച്, ഒരു കടലാസിനെ കൊണ്ടുനടത്തുവാൻ ആവശ്യമായ ദ്രവ്യത്തെ അതിലേക്കു ഇറക്കുവാൻ തക്ക ത്രാണിയും, ഉത്സാഹവും ഉള്ളവർ ഈ ദിക്കിൽ ചുരുങ്ങും. പത്തൊ, ഇരിപതൊ ആളുകൾ ഒന്നിച്ച് ഒരു യോഗമായി ചേർന്നു ഒരു വർത്തമാനകടലാസു നടത്തുവാനായി തുടങ്ങിയാൽ ആയതു ആ പത്രത്തിന്റെ സ്ഥിരതക്കും, സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്നും ഉപയോഗത്തിന്നും അധികം ഇടവരുന്നുതാണ്. ഇതിന്നും പൂർവ്വം, നാട്ടുഭാഷകളിലുള്ള വർത്തമാനകടലാസുകളിൽ പ്രവൃത്തി എടുക്കുന്നത് ഉയർന്നതരം പരീക്ഷകൾ ജയിച്ചവർക്കു കുറെ ലഘുതപമാണെന്നുള്ള ഒരു

മൃഗവിശ്വാസം നമ്മുടെ ഇടയിൽ കടന്നു കൂടിയിരിക്കുന്നു. നവീനവിദ്യാഭ്യാസം ലഭിച്ചവർ മാതൃഭാഷാഭിരുചിയിൽ വളരെ വിമുഖത കാണുന്നതുകൊണ്ട് സ്വഭാഷയിലുള്ള വർത്തമാനപത്രങ്ങളുടെ പത്രാധിപരും മറ്റും വഹിക്കുവാൻ ഒരുങ്ങുന്നവരുടെ എണ്ണവും ചുരുക്കം. ഭേദപ്പെട്ട ശമ്പളം കിട്ടുന്ന പക്ഷം ഈ കുറവു തീരുമായിരിക്കാം.

ലേഖനങ്ങളും, ഉപന്യാസങ്ങളും അയക്കുന്നവർ പ്രതിഫലം കൊടുക്കുന്നപക്ഷം അതും പത്രത്തിന്റെ സ്ഥിതി ഭേദപ്പെടുത്തുമെന്നുള്ളതിന്നു വാദമില്ല. കേരളത്തിലെ അവസ്ഥക്കു മലയാള ഭാഷയിൽ, വളരെ മൂലധനത്തോടു കൂടിയ ഒരു ദിനപത്രത്തെ തന്നെ നടത്തുന്നതിന്നു സാധിക്കേണ്ടതാണ്. പക്ഷെ അതിന്നാവശ്യമായ ഉത്സാഹവും, ധൈര്യവും, ഐക്യമത്രയും നമുക്കുണ്ടാകുമോ?

10-ാം അദ്ധ്യായം.

ലണ്ടനിലെ വിനോദസ്ഥലങ്ങൾ.

രാത്രിയിൽ 11 മണിയായി. ലണ്ടനിൽ കുറെ പ്രമാണപ്പെട്ട പ്രദേശമായ വെസ്റ്റ് എൻഡ് (West End) ഒരു തെരുവിൽ കൂടി നാം പോകയാണെന്നു വിചാരിക്കുക. വാഹനങ്ങളുടെ എണ്ണം കുറേക്കു കുറഞ്ഞുവരുന്നു. ജനങ്ങളുടെ തിരക്കും അല്പം ശമിച്ചിട്ടുണ്ടോവെന്ന സംശയം. 11 മണിയടിച്ചു 5 മിനുട്ടു കഴിഞ്ഞു. ഉടനെ തെരുവുകളിൽ തിരക്കു വലിച്ചുതുടങ്ങി. അവിടുവിടെ കാണുന്ന വാതിലുകളിൽകൂടി അസംഖ്യം ജനങ്ങൾ പുറത്തേക്കു വരുന്നു. വണ്ടികളിൽ കയറി ചിലർ പോകുന്നു. ചിലർ ആ വഴിക്കു തന്നെ അടുത്തുള്ള ഹോട്ടലുകളിൽ ഭക്ഷണത്തിന്നും കയറുന്നു. എന്തു തിരക്കു! എത്ര വണ്ടി! ഏതെല്ലാം തര

ക്കാരായ ജനങ്ങൾ! ഇവരെല്ലാം എവിടെനിന്നാണ് വരുന്നത്? നാടകം കാണുവാനായി പോയിരുന്നവരാണ് ഇവർ. നാടകം കഴിഞ്ഞു പുറത്തേക്കു വരുമ്പോൾ ഉണ്ടായ തിരക്കാണ് നാം കണ്ടത. ലണ്ടനിലെ നാടകസ്ഥലങ്ങളിൽ സാധാരണ നാടകം തുടങ്ങുന്നത് 8 മണിക്കായിരിക്കും. ശരിയായി 11 മണിക്കു അവസാനിക്കുകയും ചെയ്യും. ഈ തിരക്കു കണ്ടു അത്ഭുതപ്പെടുവാനില്ല. ഇതു മാതിരി ലണ്ടനിൽ ഏതെല്ലാം സ്ഥലങ്ങളിൽ ഈ സമയത്തു നാടകം കണ്ടു മടങ്ങുന്നവരുടെ തിരക്കു കാണാം. സുഖാനുഭവത്തിനു സമർത്ഥന്മാർ ഇംഗ്ലീഷുകാർ തന്നെ. സംശയമില്ല. ഞായറാഴ്ചയൊഴിച്ചു മറെറല്ലാ ദിവസങ്ങളിലും രാത്രിയിൽ ഇമ്മാതിരി തിരക്കു കാണാം. ശനിയാഴ്ച രാത്രിയിൽ തിരക്കു മറെറല്ലാ ദിവസങ്ങളിൽ ഉള്ളതിനേക്കാളും കുറെ ജാസ്തിയായിരിക്കും. പിറേറ ദിവസം ഞായറാഴ്ചയാകുകൊണ്ടു ആകും പ്രവൃത്തിയില്ലല്ലോ. അതിനും പുറമെ ആഴ്ചയിലെ ശമ്പളം കിട്ടുന്നത് എല്ലാ ശനിയാഴ്ചതോറും ആണു. പണവും, സമയസൗകര്യവും രണ്ടും ഉണ്ടാകുകൊണ്ടാണ് ശനിയാഴ്ച ദിവസങ്ങളിൽ ഇത്ര അധികം തിരക്കു കാണുന്നത്.

ഒരു ദിവസം നാടകം കാണുവാനും മറ്റു വിനോദങ്ങൾക്കും ആയി ലണ്ടനിലെ നിവാസികൾ 30,000 പവൻ ചിലവു ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നു കണക്കാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഇത്ര അധികം പണം വിനോദങ്ങൾക്കായി ചിലവു ചെയ്യുവാൻ മാത്രം എന്തു വിശേഷകാഴ്ചയാണ് ഇവിടെ ഉള്ളത്? നാടകസ്ഥലങ്ങളിൽ എന്നും വിടാതെ തിരക്കുണ്ടാകുവാൻ മാത്രം, ലണ്ടൻ നിവാസികളെ ആകർഷിക്കുന്നതായ ഈ സ്ഥലങ്ങളുടെ സ്ഥിതി എന്താണ്? നമുക്കു ഒരു നാടകാലയത്തിന്റെ അകത്തു കടന്നു നോക്കുക. ലണ്ടനിലെ പ്രധാന നാടകാലയങ്ങളിൽ അന്നന്നു നടക്കുന്ന നാടകങ്ങളുടെ പേരുകൾ വർത്തമാനകടലാസുകളിൽ എല്ലാം കാ

ണം. ഇതിന്നു പുറമെ സ്ഥലങ്ങളുടെ മുൻഭാഗത്തും വലിയ അക്ഷരങ്ങളിൽ എഴുതി വെച്ചിട്ടുണ്ടാകും. ശീട്ടു കൊടുക്കുവാനുള്ള ആപ്പീസ് ഉമ്മരത്തു കാണം. ആവശ്യമുള്ളപക്ഷം നാലോ അഞ്ചോ ദിവസം മുമ്പു ശീട്ടു വാങ്ങി ഇരിക്കുവാനുള്ള സ്ഥലം ഉറപ്പിക്കാം. ശീട്ടു കിട്ടിയാൽ ഇരിക്കുവാൻ സ്ഥലം കിട്ടുമെന്നും തീർച്ചയാണ്. ശനിയാഴ്ച രാത്രിയിൽ നാടകം കാണുവാൻ പോകേണമെങ്കിൽ അന്നേക്കുള്ള ശീട്ടു രണ്ടു ദിവസം മുമ്പു വാങ്ങി വെക്കുകയാണു നല്ലത. ശീട്ടിൽ ഇന്നു നിലയിൽ, ഇത്രാമത്തെ വരിയിൽ, ഇത്രാം നമ്പ്ര കസേല എന്ന എഴുതിയിട്ടുണ്ടാകും. ശീട്ടു വാങ്ങിയാൽ ഉള്ളിലേക്കു വഴി കാണിച്ചു തരുവാനായി ആൾക്കാർ ഉണ്ടു. അവർ പറഞ്ഞു വഴിക്കു മുകളിലേക്കു കയറി പോയാൽ അവിടെയും ഓരോരുത്തരെ അവനവന്റെ സ്ഥലത്തു കൊണ്ടുപോയി ഇരുത്തുവാൻ പരിചാരകന്മാർ ഉണ്ടു. കാഴ്ചക്കാർക്കു ഇരിക്കുവാനുള്ള സ്ഥലങ്ങൾ ഏകദേശം അല്പചന്ദ്രാകൃതിയിൽ ഒന്നാന്നിനു മീതെ അഞ്ചോ ആറോ പ്രാന്തയായി പണിചെയ്തിരിക്കുയാണു. ഈ ഓരോ പ്രാന്തയിലും മെത്തകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ഗാലറികൾ ഉണ്ടു. ഈ ഗാലറിയിലെ വരികളിലും, ഓരോ വരികളിൽ അടങ്ങിയ കസേലകളിലും നമ്പ്ര ഉണ്ടു. അതുകൊണ്ടു ഇരിക്കുവാനുള്ള സ്ഥലം കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ യാതൊരു പ്രയാസവും ഇല്ല. ഓരോരുത്തരുടെ കസേലയുടെ നേരെ ഒരു ചെറിയ പെട്ടി കാണം. അതു ഭൂദർശി കണ്ണാടി വെച്ചിരിക്കുന്ന പെട്ടിയാണു. വേഷക്കാരുടെ നാട്ടുങ്ങളും മറ്റും സൂക്ഷ്മമായി തെളിഞ്ഞു കാണുവാൻ ഇതിന്റെ സഹായം കൂടാതെ ചിലർ സാധിച്ചില്ലെന്നു വരാം. അവരുടെ ഉപയോഗത്തിന്നായിട്ടാണു ഇതു വെച്ചിരിക്കുന്നതു. അതു എടുത്തു ഉപയോഗിക്കുവാനായി ഒരു ചുരുങ്ങിയ വാടക, 6 പെനി, (6 ണ) കൊടുക്കണം. പെട്ടിയിൽ ഒരു ചാരമുണ്ടു. ആ ചാരത്തിൽ കൂടി ആ

റു പെനിയുടെ വെള്ളിനാണു് ഇട്ടാൽ അപ്പോൾ പെട്ടി തുറക്കും. അതിലുള്ള ദുരഭ്വി കണ്ണാടിയെടുത്തു നാടകം കഴിയുന്നതുവരെ നമുക്കു ഉപയോഗിക്കാം. പിന്നെ അതിനെ അവിടെ തന്നെ വെക്കണം. ഇങ്ങിനെയെല്ലാമാണു കാഴ്ചക്കാർക്കു് ഇരിക്കുവാനും, കാണുവാനും ഉള്ള സൗകര്യം. കാഴ്ചക്കാർ ഇരിക്കുന്നതിന്റെ നേരമായാണു് അരങ്ങു്. അരങ്ങിന്റെ അല്പം താഴെ സംഗീതക്കാരും ഇരിക്കുന്നു. ശരിയായി 8 മണിക്കു നാടകം തുടങ്ങും. ഒരു മിനുട്ടു തെറുകയില്ല. നാടകത്തിന്റെ യോഗ്യതയും, അതിൽ അടങ്ങിയ പല കാഴ്ചകളും ഇവിടെ എത്രതന്നെ വിവരിച്ചാലും വായനക്കാർക്കു് ഊഹിക്കുവാൻ വളരെ പ്രയാസമായിരിക്കും. വളരെ പഠിച്ച, ശീലിച്ച, നടന്മാരായാണു കാണുക. ഇവരെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിലും പരിചയിപ്പിക്കുന്നതിലും, ഉടമസ്ഥന്മാർ വളരെ സൂക്ഷിക്കും. ഏതു വിദ്യക്കും, വിചാമ്പാരുടെ യോഗ്യതക്കനുസരിച്ച പ്രതിഫലം കിട്ടുന്ന ഈ മഹാപട്ടണത്തിൽ ജനങ്ങളുടെ പ്രീതി സമ്പാദിക്കുവാൻ ഭാഗ്യമുള്ള നടന്മാർക്കു് വളരെ ശമ്പളം കിട്ടുന്നതിൽ അർഹതമില്ലല്ലോ. ആഴ്ചയിൽ അഞ്ഞൂറും, അറുന്നൂറും ചിലപ്പോൾ അതിൽ അധികവും ശമ്പളം വാങ്ങുന്ന ശ്രുതിപ്പെട്ട സ്രീപുരുഷന്മാർ ഖണ്ഡനിൽ ഉണ്ടു്. ഇവർക്കു് ഈ വലിയ ശമ്പളം കൊടുക്കണമെങ്കിൽ ഉടമസ്ഥന്മാർക്കു് എത്ര വരായ വേണമെന്നു വായനക്കാർക്കു് തന്നെ ആലോചിക്കാമെല്ലോ. ഒരു കഥ തന്നെ ഒരു നാടകാലയത്തിൽ വളരെ കാലം കളിച്ചുവെന്നു വരാം. ചിലപ്പോൾ ഒന്നും രണ്ടും കൊല്ലം വിടാതെ കളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും.

നാടകാലയങ്ങൾ ചിലതു പ്രത്യേക ഉടമസ്ഥന്മാരുടേതും, ചിലതു കമ്പനിയാലായി നടത്തുന്നതും ആണു്. അതാതു നാടകാലയത്തിലേക്കു ചേർന്ന സ്ഥിരമാസ്പദിക്കാരായ വേഷക്കാർ ഉണ്ടാകാം. ഒരു കഥ അഭ്യസിച്ചു അതു കുറെ കാലം കളിക്കും, അതു

കളിക്കുന്ന ഇടയിൽ വേറെ ഒരു കഥ അഭ്യസിക്കുന്നുണ്ടാകും. ഒന്നു കളിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ മറെറാന്നു കളിക്കുവാൻ തുടങ്ങും. എല്ലാ നാടകസ്ഥലങ്ങളിലെ ഉടമസ്ഥന്മാരുടെയും കൂടി ഒരു യോഗമുണ്ട്. ആ യോഗക്കാരാണ് ലണ്ടനിലെ നാടകങ്ങളെ പറ്റി തീർച്ചപ്പെടുത്തുവേണ്ടുന്ന പരസ്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത്.

നാടകത്തെ പറ്റി പറയുന്ന കൂട്ടത്തിൽ നാടകമെഴുത്തുകാരെ പറ്റി അല്പമെങ്കിലും പറയാതെ നിവൃത്തിയില്ല. നാടകങ്ങൾ എഴുതി അസംഖ്യം പണം സമ്പാദിക്കുന്ന കവികൾ ഇവിടെ ധാരാളം ഉണ്ട്. നമ്മുടെ നാട്ടിൽ നാടകങ്ങൾക്കു വിഷയീകരിക്കുന്നതു മിക്കതും പുരാണസംബന്ധമായ സംഭവങ്ങളായിരിക്കും. മതനിഷ്ടയും, ഈശ്വരവിശ്വാസവും പാശ്ചാത്യരാജ്യത്തേക്കാൾ എത്രയൊ അധികമുള്ള ഈ നാട്ടിൽ ഇമ്മാതിരി കഥകൾ ജനങ്ങൾക്കു രുചിക്കുന്നതിലും അത്ഭുതമില്ല. എന്നാൽ ഇമ്മാതിരി നാടക കഥകൾ ലണ്ടനിൽ കാണുന്നത് വളരെ ചുരുക്കമായിരിക്കും. സമുദായ നടപടിയേയും, അതിലെ ഗുണഭോഷങ്ങളേയും, വെളിവാക്കുന്ന കഥകളാണ് ജനങ്ങൾക്കു വളരെ ഇഷ്ടം കാണുന്നത്. ഈ ആവശ്യനിറുത്തിക്കായി എഴുതിയിരിക്കുന്ന എത്രയൊ നാടകങ്ങൾ ഉണ്ട്. അവകൾ ദിവസേന വെളിച്ചം വരുകയും ചെയ്യുന്നു. നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ഈ തരത്തിലുള്ള നാടകങ്ങളുടെ ദൗല്ബ്യവും തീർക്കേണ്ടുന്നത എത്രയും ആവശ്യമായിരിക്കുന്നു. കേരളത്തിലെ ചില നടപടികൾകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന ഭൂഷ്യങ്ങൾ നാടകരൂപേണ കേരളീയരെ ധരിപ്പിക്കുന്നതായാൽ അത സമുദായപരിഷ്കാരത്തിനുള്ള പ്രയാസത്തെ എത്രയൊ ലഘൂകരിക്കുന്നതാണ്.

നാടകാലയങ്ങൾക്കു പുറമെ വേറെയും ലണ്ടനിൽ പല തരത്തിലുള്ള വിനോദസ്ഥലങ്ങൾ ഉണ്ട്. മ്യൂസിക് ഹാൾ (Music hall) എന്നു പറയുന്ന സ്ഥലങ്ങളിലാണ് ജനങ്ങൾക്കു പിന്നെ

പ്രതിപത്തി കാണുന്നത. ഇവിടെ പല തരത്തിലുള്ള നേരം പോക്കുകൾ ഉണ്ടാകും. ചെറിയ കഥകൾ, ചെപ്പിടി വിദ്യകൾ, അഭ്യാസങ്ങൾ, സംഗീതം എന്നിങ്ങിനെയുള്ള വിനോദങ്ങളാണ് ഇവിടെ കാണുക. നാടകാലയങ്ങളിൽ ഉജ്ജ്വലനേക്കാൾ കൂലി അല്പം കുറഞ്ഞിരിക്കും ഈ വക സ്ഥലങ്ങളിൽ. നാടകത്തിന്നു സാധാരണയായി ഒരു ഷിഫിങ്ങ് മുതൽ ഒരു പവൻ വരെ കൂലിയുണ്ടാകും. രണ്ടും, നാലും ആളുകൾക്കു പ്രത്യേകം ഒന്നിച്ചിരിക്കുവാനുള്ള സ്ഥലത്തിന്നു ചില ആലയങ്ങളിൽ അഞ്ചും, പത്തും പവൻ കൊടുക്കേണ്ടിവരും. മ്യൂസിക്ഹാളിൽ കൂലി ഇത്ര ജാസ്സായില്ല. ഇതു രണ്ടും കൂടാതെ ചിത്രമന്ദിരങ്ങൾ (Picture Palace) വേറെയുണ്ട്. ഈ വക സ്ഥലങ്ങൾ ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ നാട്ടിലും നടപ്പായി വരുന്നുണ്ട്. പല കഥകളും, ലോകത്തിൽ നടക്കുന്ന ഓരോ സംഭവങ്ങളും ഇളക്കുന്ന ചിത്രമായി കാണാം ഇവിടെ. ഇവയാണ് ലണ്ടനിലെ പല തരത്തിലുള്ള വിനോദസ്ഥലങ്ങളിൽ ചിലത. എവിടെ ചെന്നാലും, ആരേവിന്നും, ആവശ്യങ്ങളെ അന്വേഷിച്ചറിയുന്നതിന്നും യാതൊരു കുറവും ഇല്ല. തങ്ങൾക്കു ചാഭം ഉണ്ടാക്കി തരുന്നവരെ ഒരു വിധത്തിലും മുഷിപ്പിക്കാതിരിക്കുവാനുള്ള മുൻകരുതൽ ചെയ്യുവാൻ സാമർത്ഥ്യവും, വകതിരിവും ഇംഗ്ലീഷുകാരെ പോലെ അന്യ രാജ്യക്കാർക്കു ഉണ്ടോ എന്ന സംശയമാണ്.

11-ാം അദ്ധ്യായം.

രാത്രി സമയം ലണ്ടനിലെ സ്ഥിതി.

ലണ്ടൻ പട്ടണത്തെ വിവരിക്കുമ്പോൾ രാത്രിസമയം ഈ മഹാപട്ടണത്തിൽ കാണുന്ന കാഴ്ചകളെ പററി ഒന്നും പറയാതിരുന്നാൽ പട്ടണവിവരണം ഒരിക്കലും പൂർത്തിയായി വരുവാനി

ടയില്ല. പട്ടണത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗവും, പട്ടണത്തെ ഒരു സമയത്തിലും, കണ്ടുകൊണ്ടുമാത്രം അതിന്റെ സൂക്ഷ്മസ്ഥിതി അറിയുവാൻ പ്രയാസമാണ്. പകൽ കാണുന്ന കാഴ്ചകളൊന്നുമല്ല രാത്രിയിൽ കാണുന്നത. പകലായാലും രാത്രിയായാലും ലണ്ടനിൽ കാണുന്ന കാഴ്ച ഒരുപോലെ അത്ഭുതജനകം തന്നെ. പകൽസമയം ലണ്ടനിൽ കാണുന്ന കാഴ്ചയെ പററി ഈ ഭാഗത്തിന്റെ ആദ്യം പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നുവെല്ലാം. രാത്രിസമയം ലണ്ടനിൽ കാണുന്ന സാഗതികളെ പററിയാണ ഇവിടെ ഇപ്പോൾ വിവരിക്കുവാൻ പോകുന്നത്.

രാത്രിയിൽ ഏഴ് മണി കഴിയുമ്പോഴേക്കു തീവണ്ടി ആപ്പീസുകളിലും, വഴിക്കലും, വണ്ടികളിലും ഉള്ള തിരക്കു ഇന്നു വിധമെന്ന കണ്ടറിയാത്തവർക്കു വിചാരിക്കുവാൻ പ്രയാസമായിരിക്കും. ഏതു ഭാഗത്തേക്കു പോകുന്ന വണ്ടി ആയാലും വേണ്ടില്ല. എല്ലാം ഒരുപോലെ തിരക്കിയിരിക്കും. വണ്ടിയിൽ കയറി പോകുന്നതായാൽ നമുക്കു മുഴുവനും കാണുവാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല. സൂക്ഷിച്ചു, സാവധാനത്തിൽ നടന്നു ലണ്ടന്റെ പല ഭാഗങ്ങളിലായി ചെന്നു നോക്കുക.

ഒരു വീട്ടിൽ അതാ ഭക്ഷണത്തിന്നിരിക്കുന്നു. വേറൊരു വീട്ടിൽ ഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞു കൂട്ടർ സംഗീതത്തിൽ ലയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അടുത്ത മറ്റൊരു വീട്ടിലെ വാതിൽ തുറന്നു ഉടനെ ഒരു യുവാവും യുവതിയും കൂടി കൈ കോർത്തുപിടിച്ചു ധൂതിപ്പെട്ടു നടക്കുന്നു. നാടകത്തിന്നു പോകുകയാണ്. നാടകാലയങ്ങളെ നോക്കുക! എത്ര ജനങ്ങൾ ഈരണ്ടായി വഴിക്കുവഴിയെ നിന്നു ശീട്ടു വാങ്ങുവാൻ അവസരത്തെ കാത്തു നിൽക്കുന്നു. തിരക്കും, തളളും യാതൊന്നും ഇല്ല. വന്നവർ വന്നവർ വഴിയാലെ നിൽക്കും. അവർ നിൽക്കുന്നതു കണ്ടാൽ വല്ലവരും നിബ്ബന്ധിച്ചു നിർത്തിയിരിക്കുകയാണെന്നു തോന്നും. ഇമ്മാതിരി, ജ

നങ്ങൾ വരിയായി നിൽക്കുന്നത മിക്ക നാടകാലയങ്ങളുടെ മുഖിലും കാണാം.

നേരം എട്ടു മണി കഴിഞ്ഞു. ഇതാ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു തെരുവിൽനിന്നു ചെറിയതായ ഒരു തിരുവു കാണുന്നു. ആളുകൾ അങ്ങോട്ടു പോകുന്നുണ്ട്. തിരക്കും സാമാന്യം കാണുന്നുണ്ട്. നമുക്കു അവിടെ പോയി നോക്കുക. അവിടെ കൂടിയിരിക്കുന്ന ആളുകളുടെ ഉടുപ്പും, സംസാരവും, സമ്പ്രദായവും കാണുമ്പോൾ വളരെ താണ തരക്കാരാണെന്നു തോന്നുന്നു. വാസ്തവവും അങ്ങിനെ തന്നെ, സാധുക്കൾക്കാവശ്യമായ സാധനങ്ങൾ വിൽക്കുന്ന സ്ഥലമാണു ഇത്. പ്രത്യേകിച്ച് ഒരു ശനിയാഴ്ച രാത്രിയിലാണു ഇവിടുത്തെ തിരക്കു കാണേണ്ടതെ. ഇവിടെ കിട്ടാത്ത സാമാനം ഇല്ല. എണ്ണത്തീന്നു എല്ലാം ഉണ്ട്. വാട്ടുസാമാനമൊ, ഉടുപ്പുസാമാനമൊ, വെപ്പുസാമാനമൊ എന്തായാലും വേണ്ടില്ല ഇവിടെ കിട്ടാതെ വരില്ല. തനിക്കു കൂടി ചെയ്തു കിട്ടിയ പണവും കയ്യിൽ എടുത്തു ഭാര്യയേയും, മക്കളേയും കൂട്ടി അതാ ഒരു മനുഷ്യൻ തിരക്കിൽകൂടി നടക്കുന്നു. ഒരു പീടികയിൽ കയറി മകൾക്കു കളിക്കുവാൻ ഒരു പാവയെ വാങ്ങി. അടുത്ത മറ്റൊന്നിൽ കയറി മകന്നു ചില കളിസാമാനങ്ങൾ വാങ്ങി. ഉടുപ്പു വിൽക്കുന്ന സ്ഥലത്തെ ചൂണ്ടികാണിക്കുന്നു ഭാര്യ. ഒന്നിന്നും തടസ്സം പായാത്ത ഭർത്താവു അവിടെനിന്നു അവൾക്കു ഒരു തൊപ്പിയും വാങ്ങി. ഇതുകൊണ്ടായില്ല. നാളെ ഞായറാഴ്ചയല്ലേ. ഭക്ഷണം ഭേദമായിട്ടു വേണ്ടെ. അതിന്നു വശ്യമായ സാധനങ്ങൾ വാങ്ങുക എന്നു നിശ്ചയിച്ചു കസാപ്പു ഷാപ്പിൽ ചെന്നു അവിടെയും കുറെ പണം ചിലവാക്കി. മടിശ്ശീല നോക്കി ഒന്നു തെട്ടി. അടുത്തുള്ള വേറൊരു സ്ഥലത്തെ ചൂണ്ടികാണിച്ചു ഭാര്യയോട് എന്തൊ പറയുന്നു. കാര്യം മറ്റൊന്നുമല്ല. കഴിഞ്ഞ ആഴ്ചയിൽ വീട്ടിൽ ചിലവിന്നു പോരാതെ

ഭായ്യയുടെ ചില ഉടുപ്പും, വീട്ടിലെ ചില പാത്രങ്ങളും പണയത്തിൽ വെച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അങ്ങിനെ വെച്ച സ്ഥലമാണു അടുത്തു കാണുന്നത്. ഇന്നു പണം മടക്കി കൊടുത്തു സാമാനങ്ങൾ മടക്കി വാങ്ങുവാൻ തരമാകുമൊ എന്നു സംശയിക്കുകയാണു. ആഴ്ചയിൽ പതിനാലോ പതിനഞ്ചോ ഷിലിങ്ങു സമ്പാദ്യം ഉണ്ടാകും. ഇതുകൊണ്ടു എന്തെല്ലാം കഴിക്കണം. പണയം വാങ്ങി പണം കൊടുക്കുന്നവരുടെ ഷാപ്പിൽ കാണുന്ന തിരക്കുകളെ ഒട്ടും അത്ഭുതപ്പെടുവാനില്ല. സാധനങ്ങൾ പണയത്തിൽനിന്നു എടുത്തിട്ടില്ലെങ്കിലും വിരോധമില്ല. അടുത്തുള്ള മദ്യഷാപ്പിൽ കയറാതെ നിവൃത്തിയില്ല. എട്ടും പത്തും മിനുട്ടു നടക്കുമ്പോഴേക്കു അവിടെ ഒരു മദ്യഷാപ്പു കാണാം. എല്ലാറ്റിലും ഒരുപോലെ തിരക്കുണ്ടു. സ്ത്രീകളും പുരുഷന്മാരും ഒരുപോലെ കുടിച്ചു, മദിച്ചു, കളിച്ച് ലഹളയായിരിക്കുന്നതു കാണാം. എത്ര കുടുംബങ്ങളെ ഭരമുത്തിലും അപമാനത്തിലും അകപ്പെടുത്തി മദ്യഷാപ്പുകാർ ധനവാന്മാരായി തീരുന്നു! സ്ത്രീകൾ കുടിച്ചു സപബുദ്ധി വിട്ടു അലയുന്നതു കാണുമ്പോഴാണു അധികം സങ്കടം തോന്നുന്നത്!

ഈ സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നെല്ലാം വിട്ടു കുറെ ഭേദമായ സ്ഥലത്തേക്കു നമുക്കു പോകുക. വഴിക്കൽ അതാ ഒരു പോലീസുകാരൻ കയ്യിൽ ഒരു റാന്തലും പിടിച്ച് ഓരോ വീട്ടിന്റേയും ഉമ്മറത്തു ചെന്നു അല്പം താമസിച്ച് പിന്നേയും നടക്കുന്നു. ഇതിന്റെ ആവശ്യം എന്താണു? ഷാപ്പുകൾ നല്ലവണ്ണം പൂട്ടിയിട്ടുണ്ടോ, വീടുകളുടെ വാതിലുകൾ ഭദ്രമായി അടച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നു നോക്കുകയാണു. മഞ്ഞായാലും, മഴയായാലും, പകലായാലും, രാത്രിയായാലും പോലീസുകാരൻ തന്റെ മുറയെ ചെയ്യാതിരിക്കയില്ല. ലണ്ടൻ പോലീസിനെ പറ്റി ആക്ഷേപം കേൾക്കുന്നത് എത്രയൊ ചുരുക്കം.

ഓചതു മണി കഴിഞ്ഞു. തിരക്കിന്നു യാതൊരു കുറവും ഇല്ല. കച്ചവട സ്ഥലങ്ങളും മറ്റും അടച്ചിരിക്കുന്നു. ആ ഭാഗത്തൊന്നുമല്ല തിരക്കു. പ്രവൃത്തിയെല്ലാം കഴിഞ്ഞു സുഖാനുഭവത്തെ തിരഞ്ഞു നടക്കുന്ന സമയമല്ലെ ഇപ്പോൾ. ഭക്ഷണത്തിനുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ തിരക്കു ധാരാളം കാണുന്നുണ്ടു. പുറത്തു പ്രധാനപ്പെട്ട ചില സ്ഥലങ്ങളിലും വല്ല ഉത്സവങ്ങൾക്കെന്ന പോലെ ജനങ്ങൾ തിരക്കി പോകുന്നു. എന്തു ചെയ്തിച്ചു! എത്ര ജനങ്ങൾ! പിക്കഡലി, (Piccadily) ചാറിങ് ക്രോസ്, (Charing Cross) ലെസ്റ്റർ സ്ക്വയർ (Leicester Square) എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിൽ കൂടി നടന്നാൽ രാത്രിസമയം കാണുന്ന കാഴ്ച നമ്മിൽ ലജ്ജയും, വ്യസനവും, അതിശയവും തോന്നിപ്പിക്കും. എത്ര ധൂളികൾ മോഹനവേഷം ധരിച്ചു മനോശക്തി ഇല്ലാത്ത പുരുഷന്മാരെ വശീകരിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. അവരുടെ വേഷവും, നാട്ടുവും, നോട്ടവും, നടത്തവും ഒരുപോലെ നമ്മിൽ പുച്ഛവും ചിലപ്പോൾ വെറുപ്പും തോന്നിപ്പിക്കുന്നു. പല പ്രായത്തിലും, പല തരത്തിലും, പല അവസ്ഥയിലും കാണുന്ന ഈ നിർഭാഗ്യവതികളുടെ സൂക്ഷ്മസ്ഥിതി അറിയുമ്പോൾ അവരോടു വെറുപ്പു തോന്നുന്നതിന്നു പകരം അവരുടെ അവസ്ഥയോർത്ത് നമുക്കു വ്യസനമാണു തോന്നുക. ഒരാളുടെ പ്രവൃത്തിയെ പററി നാം അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതിന്നു മുമ്പായി ഏതു നിലയിൽ ഇരുന്നാണു ആ പ്രവൃത്തി ചെയ്തതു എന്നുകൂടി നാം ആലോചിക്കണം. ഈ തരത്തിൽ നടക്കുന്ന യുവതികളിൽ നൂററിന്നു ഏമ്പതും ദരിദ്രനിവൃത്തിക്കു വേണ്ടിയാണു ഈ തൊഴിൽ തുടങ്ങിയ്ക്കുന്നതു. ബാക്കിയുള്ളവർ ചിലർ ഭർത്താവിന്നായുള്ള അടക്കുവയ്ക്കാത്ത വാസനകൊണ്ടും, ചിലർ ദേഹാധ്വാനം ചെയ്തു സമ്പാദിക്കുവാനുള്ള മടികൊണ്ടും ഇങ്ങിനെ പല കാരണങ്ങളാലുമാണു ചാരിത്രത്തെ തൃജിച്ച് തെരുവുകളിൽ കൂടി ഉലാത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതു. പ്ര

സ്താവയോഗ്യമല്ലാത്ത ഇവരുടെ സ്ഥിതിയെ പറ്റി അറിയുന്നോ
 ണും പാശ്ചാത്യ പരിഷ്കാരത്തിന്റെ ചില ന്യൂനതകൾ മനസ്സിലാ
 ന്നു മുമ്പിൽ തെളിഞ്ഞു കാണുന്നു. ഇതെല്ലാം കണ്ടും, കണ്ടു കാ
 ള്കുക പറ്റി ആലോചിച്ചും സമയം പോകുന്നത അറിയുന്നി
 ല്ല. ഇനി നമുക്കു പട്ടണത്തിലെ മറ്റൊരു ഭാഗത്തേക്കു തിരി
 ക്കുക.

അതാ വലിയ ഒരു ഏഴുപ്ല കാണുന്നു. ഒരു മോട്ടർകാർ
 അതിന്നു മുമ്പാകെ വന്നു അതിൽ ഉണ്ടായിരുന്നവർ ഇറങ്ങുന്ന
 തിന്നു മുമ്പായി പിന്നെയും ഒരു വണ്ടി അവിടെ എത്തി. ഇ
 ണ്ണിനെ വിടാതെ വണ്ടികൾ വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ആളുകൾ
 ഇറങ്ങുന്നു. എന്താണു ഈ സ്ഥലം. രാത്രി ഒരു മണി ആകാ
 നായി. ഈ സമയത്തു എന്തിന്നാണു ഇത്ര ആളുകൾ ഇവിടെ
 വരുന്നത. ഇതാണു ലണ്ടനിൽ രാത്രിയിൽ മാത്രം തുറക്കുന്ന
 ക്ലബ്ബുകളിൽ (Night Clubs) ഒന്നു. ഇമ്മാതിരി സ്ഥലങ്ങൾ ലണ്ട
 നിൽ കുറെയുണ്ടു. പാട്ടും, കളിയും, കുടിയും ആയി രാത്രി കഴി
 ച്ചുകൂട്ടുവാനായി വരുന്നവരാണു ഇവിടെ. സാധാരണ വളരെ
 പണം ഉള്ളവർ മാത്രമേ ഇമ്മാതിരി ക്ലബ്ബുകളിൽ മെമ്പ്രമാരായി
 ചേരുകയുള്ളൂ. ഒരാൾക്കു പത്തും പതിനഞ്ചും പവൻ ഒരു രാ
 ത്രിയിൽ ഇവിടെ ചിലവാകുന്നതു അസാധാരണയല്ലെന്നാണു
 കെൾക്കുന്നത.

ധനവാന്മാരുടെ ഈ ലഹളയെല്ലാം കണ്ടു ഇനി നമുക്കു ഇ
 തിന്നുനേരെ വിപരീതമായ ഒരു കാഴ്ച കാണുവാനായി പോകു
 ക. തേംസ് നദിയുടെ വക്കത്തുകൂടി നടന്നാൽ മനസ്സിലായുന്ന
 തായ ചില കാഴ്ചകൾ കാണാം. കീറി പൊളിഞ്ഞു കൂപ്പായവും
 ഇട്ട്, വെറും നിലത്തു തണുത്തു വിറച്ചു കിടക്കുന്ന പുരുഷന്മാ
 രും, സ്ത്രീകളും, കുട്ടികളും ഒട്ടും ചുരുക്കമല്ല. എത്ര ധനമുള്ള രാജ്യം!
 ഈ സാധുക്കൾക്കു കിടക്കുവാൻ വേറെ സ്ഥലം ഇല്ലെന്നു വരു

സ്വേദം ലണ്ടന്റെ അവസ്ഥയെ പററി ഞാൻ എന്തു പറയട്ടെ! ഒരു കൂട്ടർ അനുഭവിക്കുന്ന സുഖവും മറേവർ അനുഭവിക്കുന്ന സങ്കടവും തമ്മിൽ എന്തു വ്യത്യാസം! തേംസ് നദിയിലേക്കു നോക്കുക. പോലീസുകാർ തോണിയിൽ പുഴയുടെ പല ഭാഗങ്ങളിലായി സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. തേംസിയിലേക്കുള്ള പോലീസു വേറെയാണ്. സാമാനങ്ങൾ വല്ലവരും കളവു ചെയ്യുന്നുണ്ടോ, ആത്മഹതി ചെയ്യാനായോ, അബദ്ധത്തിൽ അറിയാതെയോ, വല്ലവരും പുഴയിൽ വീഴുന്നുണ്ടോ എന്നും മറ്റും നോക്കി ജാഗ്രതയായി അവരുടെ പ്രവൃത്തി നടത്തുന്നു.

പുഴവക്കു വിട്ടു പിന്നെയും തെരുവിലേക്കു വന്നാൽ നിരത്തിൽ വെള്ളം വിട്ടു കഴുകുന്നതു കാണാം. പട്ടണത്തിലെ പ്രധാന നിരത്തുകളിലെല്ലാം മര ഇഷ്ടികകൾ പാകിയിരിക്കുകയാണെന്നു മുൻപാറിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഇതെല്ലാം ദിവസേന രാത്രി തിരക്കെല്ലാം അവസാനിച്ചാൽ കഴുകി വെടിപ്പാക്കും.

ലണ്ടനിലെ ഈ പ്രദേശമെല്ലാം നടന്നു നോക്കുമ്പോഴേക്കു നേരം നാലു മണി ആവാതിരിക്കയില്ല. വർത്തമാനകടലാസുകളെ കൊണ്ടുപോകുന്ന തിരക്കും കണ്ടു നാം അങ്ങിനെ തന്നെ കവൻസ് ഗാർഡൻ ചന്ത (Covent Garden Market) യിൽ ചെന്നു നോക്കുക. പ്രഭാതസമയത്താണ് ഇവിടുത്തെ തിരക്കു കാണുവാൻ കൗതുകം. പച്ചക്കറി സാമാനങ്ങളും, പുഷ്പങ്ങളും മറ്റും ചെറിയ കച്ചവടക്കാർ ഒന്നായി വാങ്ങി കൊണ്ടുപോകുന്ന സ്ഥലമാണിത്. ഇവിടുത്തെ തിരക്കും; ലഹളയും കാനേണ്ടതു തന്നെ. രാത്രിസമയം ലണ്ടനിൽ കാണുന്ന പല വിശേഷകാഴ്ചകളിൽ ചിലത ഇവയാണ്.

12-ാം അദ്ധ്യായം.

ലണ്ടനിലെ ദരിദ്രന്മാർ.

ഇതിന്നു മുമ്പു വായിച്ച അദ്ധ്യായങ്ങളിൽനിന്നു വായനക്കാരുടെ മനസ്സിൽ ഉദിച്ച ചിത്രത്തിന്നു നേരെ വിപരീതമായ ഒന്നാണു ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ വിവരിക്കുവാൻ പോകുന്ന സംഗതികളിൽനിന്നു ജനിക്കുക. ധനത്തിന്റെ സമൃദ്ധിയും, ദരിദ്രരുടെ മുഷ്ഠതയും രണ്ടും ലണ്ടൻ പട്ടണത്തിന്റെ രണ്ടറ്റത്തായി കാണാം. ലണ്ടനിൽ വെസ്റ്റ് എൻഡ് (West End) എന്ന ഭാഗത്തിലെ യോഗ്യതയും, മഹിമയും, കണ്ടു ഈസ്റ്റ് എൻഡ് (East End) എന്ന സ്ഥലത്തുള്ള മേഘരെയും, ദരിദ്രതയും കണ്ടാൽ ഈ രണ്ടു സ്ഥലവും ഒരേ പട്ടണത്തിലാണെന്നു വിശ്വസിക്കുവാൻ പ്രയാസമായിരിക്കും. ഒരു സ്ഥലത്തുള്ള വലിയ എടുപ്പുകളും, വാഹനങ്ങളുടെ പോക്കും, ജനങ്ങളുടെ തിരക്കും, മറ്റൊരു സ്ഥലത്തുള്ള വൃത്തികെട്ടു വീടുകളും, പരിപ്പില്ലാത്ത ജനങ്ങളും, അവരുടെ നടവടിയും, തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം അവാച്യമായ ആശ്ചര്യത്തെ ജനിപ്പിക്കുമെന്നുള്ളതിന്നു വാദമില്ല. ചോകത്തിൽ സകല രാജ്യങ്ങളിലും നിവസിക്കുന്ന ധനവാന്മാരും ദരിദ്രന്മാരും തമ്മിലുള്ള അവസ്ഥാവ്യത്യാസം വളരെ ഉണ്ടെല്ലോ. എന്നാൽ ലണ്ടനെ പോലെ ഈ വ്യത്യാസത്തെ അധികരിച്ചു തെളിയിപ്പിക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങൾ പേരെ ഉണ്ടോ എന്ന സംശയമാണു.

ഉപജീവനമാർഗ്ഗത്തിന്നു പണമില്ലാതെ പട്ടിണി കിടന്നു വലയുന്ന സാധുക്കളുടെ സ്ഥിതിയെ പറ്റി അല്പ നമുക്കു അധികം പരിതാപം തോന്നുക. മാനവും, മയ്യാദയും, മനുഷ്യനു ആവശ്യമായ മറ്റനേക ഗുണങ്ങളും, ദൂരെ എറിഞ്ഞു, ഭായ്യയേയും കുട്ടികളേയും ദ്രോഹിച്ചു, മൃഗങ്ങളേക്കാൾ കഷ്ടസ്ഥിതിയിൽ

ജീവിച്ചുവരുന്ന അനേകായിരം മനുഷ്യരുടെ സ്ഥിതി കാണുമ്പോഴാണ് മനസ്സിൽ വ്യസനവും, ആശ്ചര്യവും ഉണ്ടാകുന്നത്. ലണ്ടനിലെ ഈ പ്രദേശത്തെ കാണുവാൻ സംഗതി വന്ന ഒരാൾ തന്റെ ജീവകാലം മുഴുവനും, ആ കാഴ്ച മറക്കുന്നതല്ല.

കൂലിപ്പണി എടുത്തു സ്വപ്നം വല്ലതും കിട്ടിയതിനെ മദ്യപാനം മുതലായ ദുർ ച്യയങ്ങൾ ചെയ്ത്, പണിയും പോയി, പണവും കളഞ്ഞു, പലരോടും ഇരുന്നും, പണം കിട്ടാഞ്ഞാൽ കവന്നും, ജീവകാലം കഴിച്ചുകൂട്ടുന്ന കൂട്ടരെയൊന്നു മിക്കതും ലണ്ടനിലെ സ്ലംസ് (Slums) എന്നു പറയുന്ന ദരിദ്രകുടിലുകളിൽ താമസിച്ചുവരുന്നത്.

ഭേദപ്പെട്ട ആളുകൾ ഈ ദിക്കിൽ പോകുന്നത് വളരെ ചുരുക്കമായിരിക്കും. അങ്ങിനെ വല്ലവരെയും കാണുമ്പോൾ, ഈ ദിക്കിലെ ജനങ്ങൾ കാണിക്കുന്ന ആശ്ചര്യത്തിനും, ആഗ്ലാഭത്തിനും കണക്കില്ല. കറുത്ത മനുഷ്യരെ ഇവിടെ എങ്ങാനും കണ്ടാൽ പിന്നെന്തെ കഥ പറയട്ടെ. എന്തു നിലവിളിയാണു! എന്തു ഓട്ടമാണു! എന്തു ഉത്സാഹമാണു! നമ്മുടെ രാജ്യത്തു ചെറുമക്കളും മറ്റും പാക്കുന്ന മാതിരിയിലുള്ള ഒരു കുടിലിൽ ലണ്ടനിലെ മേൽപറഞ്ഞ തരത്തിലുള്ള കൂട്ടർ മൂന്നും നാലും കുടുംബങ്ങൾ തിങ്ങി പാക്കും. ജീവകാലം മുഴുവനും ഒരു കുളികൂടി കഴിക്കാതെ, അഴുക്കു പററി, രോഗവും പിടിച്ചു, അങ്ങിനെ കഴിയും ഈ നിർഭാഗ്യവാന്മാരുടെ കാലം. അവർ സംസാരിക്കുന്ന ഭാഷ ഇംഗ്ലീഷാണെങ്കിലും നമുക്കു തിരിയുകയില്ല. പഠിപ്പം ഇല്ല. ഭേദപ്പെട്ടവരുമായി സഹവാസത്തിനും ഇടയില്ല. ഉച്ചാരണങ്ങൾക്കെല്ലാം വളരെ വ്യത്യാസം ഉണ്ട്. അവരുടെ അടുക്കൽ ഇടക്കിടെ പോയി പഠിച്ചയമുള്ളവർക്കെല്ലാതെ അവരുടെ സംസാരം മനസ്സിലാക്കുവാൻ മറുക്കുവർക്കു സാധിക്കുകയില്ല. രാത്രിസമയമെന്നു വേണ്ട പകൽസമയത്തുകൂടി ഈ സ്ഥലങ്ങ

ഉൽക്കൃഷ്ടി തന്നിയെ നടക്കുവാൻ വളരെ സൂക്ഷിക്കണം. വഴി നിശ്ചയമില്ലാത്തവരാണെന്നോ, സ്ഥലപരിചയം കുറഞ്ഞവരാണെന്നോ മനസ്സിലായാൽ, വഴി തെറ്റിച്ചു വല്ല വഴിക്കും കൊണ്ടുപോയി കലചെയ്യുന്നതിനുകൂടി ഇവർ മടിക്കയില്ല. ദരിദ്രവും, അവിദ്യയും അകത്തു കടന്നാൽ ഭയവും, മര്യാദയും പുറത്തേക്കു വരും. ഒരുകാലത്തു ഈ സ്ഥലം, ദുഷ്ടഗുണങ്ങൾ നിറഞ്ഞ കൊടുങ്കാടുപോലെ, ജനങ്ങൾക്കു ആ വഴിക്കു കടന്നുപോകുന്തോൾ വളരെ ഭയത്തെ ജനിപ്പിച്ചിരുന്നു. ഇപ്പോൾ അത്ര തന്നെ ഉണ്ടെന്നു പറയുവാൻ സാധിക്കയില്ല.

ക്രിസ്തീയസംഘങ്ങളും, ധർമ്മബുദ്ധികളായ ജനങ്ങളും ലണ്ടനിലെ ഈ സാധുക്കളുടെ നിലയെ ഭേദപ്പെടുത്തേണ്ടതിന്നു വളരെ യത്നിച്ചുവരുന്നു. ഇവിടെ ചെറുമക്കളെയും, താണ ജാതിക്കാരെന്നു വിചാരിച്ചുവരുന്ന മറുജാതികളെയും, സ്ഥിതിയെ പറ്റി വളരെ ആക്ഷേപമായി പറയുന്ന വെള്ളക്കാർ ലണ്ടനിലെ ഈ സ്ഥലം ചെന്നു കണ്ടാൽ, നമ്മുടെ നാട്ടിലുള്ള സാധുക്കളുടെ സ്ഥിതി പല പ്രകാരത്തിലും ഭേദമാണെന്നു സമ്മതിക്കാതിരിക്കുന്നതല്ല. ദേഹശുദ്ധിയും, ഈശ്വരവിശ്വാസവും നമ്മുടെ നാട്ടിലുള്ളവർക്കു എത്രയൊ കൂടും. ഇതു രണ്ടും വർദ്ധിപ്പിക്കുവാനും, ഇവരുടെ ഇടയിൽ പഠിപ്പു വർദ്ധിപ്പിക്കുവാനും ആണു ഇപ്പോൾ ചില മഹാനാർ ശ്രമിക്കുന്നത്. ഈ ദരിദ്രന്മാരുടെ കഷ്ടസ്ഥിതികണ്ടു മനസ്സലിഞ്ഞു, അവരുടെ ഉദ്ധാരണത്തിന്നു വേണ്ടി തന്റെ ജീവകാലത്തെ സമർപ്പിക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ച്, ഉത്സാഹത്തോടും, ധൈര്യത്തോടും, അനുകമ്പയോടും വളരെ കാലം ഇവരുടെ ഇടയിൽ പ്രവൃത്തിയെടുത്ത സർ ജോൺ കെക്ക് (Sir John Kirk) ന്റെ ഒന്നിച്ചു പോയി ഇവർക്കായി ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന ചില പാഠശാലകളും, പ്രാർത്ഥനസ്ഥലങ്ങളും, വിനോദസ്ഥലങ്ങളും കാണുവാനുള്ള അവസരം എന്നിങ്ങനെ ലഭിച്ചിരുന്നു. ആദ്യകാ

ലം സർ ജോൺ ഇവിടെ വരുവാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ ചിലർ കല്പിക്കാണ്ടു എറിയുകയും, ചിലർ അടിക്കുവാൻ വരികയും ചെയ്യുകയുണ്ടായെന്നു ഇദ്ദേഹം പറയുകയുണ്ടായി. വളരെ കാലം ഇദ്ദേഹം ചിലരുടെ സഹായത്തോടു കൂടി അവിടെ ചില വിദ്യാലയങ്ങൾ എല്ലാം കെട്ടി, പിന്നെ ഭരണാധികാരിമാരുടെ ട്രഷ്ടിയിൽ ഈ കാര്യത്തെ കൊണ്ടുവന്നു ഇപ്പോൾ അങ്ങിനെയാണു വിദ്യാലയങ്ങൾ നടന്നുവരുന്നത. പണത്തിനും, പദവിക്കും ഇച്ഛിക്കാതെ മറ്റുള്ളവരുടെ സ്ഥിതി നന്നാക്കുന്നതു തന്നെ തങ്ങൾക്കു സൗഖ്യം എന്നു കരുതി നിരന്തരം ആ വിഷയത്തിൽ യത്നിച്ചു വരുന്ന എത്ര പുരുഷരതങ്ങൾക്കു ലോകത്തിൽ കീർത്തി കേൾക്കാതെ കാലം കഴിക്കേണ്ടിവരുന്നു!

13-ാം അദ്ധ്യായം.

ശ്ലൈതൺ.

ശ്ലൈതനെ സാധാരണയായി “കേടൽകരക്കുള്ള ലണ്ടൻ” എന്നു പറയുന്നതുകൊണ്ടു ലണ്ടനെ പററിയുള്ള വിവരണത്തിന്റെ കൂട്ടത്തിൽ ശ്ലൈതനെ പററി കുറെ പറയുന്നത ഈ വിവരണത്തെ പൂർത്തിയാക്കുവാനെന്നു ഇടയുളളു.

ശ്ലൈതൺ എന്ന പട്ടണം ലണ്ടനിൽനിന്നു 51 നാഴിക തെക്കു കടൽക്കരയിലുള്ള ഒരു ചെറിയ പട്ടണമാണു. രണ്ടു ലക്ഷം ജനങ്ങൾ നിവസിച്ചുവരുന്നതും 45 ചതുരശ്ര നാഴിക വിസ്തീർണ്ണമുള്ളതും ആയ ഈ പട്ടണം ദേഹസൗഖ്യത്തിന്നു വളരെ പററിയതാകകൊണ്ടു ലണ്ടൻനിവാസികൾ തിരക്കുള്ള ലണ്ടൻപട്ടണത്തിൽനിന്നു സുഖം എടുക്കുവാനായി ഇവിടെ ഇടക്കിടെ പോകുന്നത അസംധാരണയല്ല. ലണ്ടനിൽനിന്നു ശ്ലൈതനിലേക്കും അവിടെനിന്നു തിരിച്ചു ഇങ്ങോട്ടും ദിവസം ആറും ഏ

ഴം പ്രാവശ്യം വണ്ടി ഉണ്ടാകുകൊണ്ടും, യാത്ര ഒരു മണിക്കൂറോളം മാത്രം ഉള്ളതുകൊണ്ടും, ഇവിടെനിന്നു ശ്രേയസ്സിലേക്കു പോകുന്നതിന്നു നല്ല സൗകര്യമുണ്ട്. രോഗത്തിൽനിന്നു സുഖപ്പെടുവരുന്ന സമയം കുറെ കാലം ശ്രേയസ്സിൽ ചെന്നു താമസിക്കുവാനായി ഡോക്ടർമാർ സാധാരണ ഉപദേശിക്കും. തീപ്പെട്ടുപോയ എഡ്ഡപ് ചക്രവർത്തി ദേഹസുഖത്തിനായി പലപ്പോഴും ഇവിടെ വന്നു താമസിച്ചിട്ടുണ്ട്. ശ്രേയസ്സിന്റെ ഈ യോഗ്യത കണ്ടറിഞ്ഞിട്ടു അധികം കാലമായിട്ടില്ലെങ്കിലും പട്ടണത്തിലെ എട്ടുപ്പകളും, ജനങ്ങളുടെ തിരക്കും ഏകദേശം ലണ്ടൻ പോലെ തന്നെയിരിക്കും.

സമുദ്രത്തിന്റെ കരയിൽ നാലഞ്ചു നാഴിക നീളത്തിൽ വൃത്തിയായി കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്ന നടവഴി ശ്രേയസ്സിലെ ഒരു പ്രധാന കാഴ്ചയാണെന്നുള്ളതിന്നു സംശയമില്ല. ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ ഇതു മൂന്നു പതനമായി കെട്ടി പൊന്തിച്ചിരിക്കുമാണ്. താഴത്തെ പതനത്തിൽ മൂക്കുവന്മാരുടെ വീടുകളും, ഷാപ്പുകളും മറ്റും ഉണ്ട്. സുഖാനുഭവത്തിനായി പട്ടണത്തിൽ വന്നിരിക്കുന്ന അനേകായിരം ആളുകൾ അങ്ങും ഇങ്ങും ഉലാത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതും, രോഗികളെയും വൃദ്ധന്മാരെയും വാഹനങ്ങളിൽ കയറ്റി കൊണ്ടുപോകുന്നതും, ചെറുകുട്ടികൾ കോവർകഴുതയുടെ പുറത്തു കയറി സവാരി ചെയ്യുന്നതും, സമുദ്രവക്കത്തു കളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും, ഇങ്ങിനെ പല കാഴ്ചകളും ശ്രേയസ്സിലെ കടൽവക്കത്തുകൂടി നടന്നു നോക്കിയാൽ കാണാം.

വേനൽകാലത്തു സമുദ്രസ്നാനത്തിനായി അനേകം ജനങ്ങൾ ഇവിടെ വരും. ഇവരുടെ ആലശ്യത്തിനായുള്ള വളരെ വണ്ടികൾ സമുദ്രക്കരയിൽ നിർത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഈ വക വണ്ടികൾ നാലു ഭാഗവും മറച്ചിരിക്കും. വണ്ടിയുടെ ഉള്ളിൽ പോയി അതുവരെ ധരിച്ചിരുന്ന വസ്ത്രം മാറ്റി കുളിക്കുമ്പോൾ ധരിക്കുവാ

നുള്ള ചെറിയ കുപ്പായം ഇട്ടു തെയ്യറായാൽ ഈ വണ്ടി വലിച്ചു വെള്ളത്തിന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുപോകുന്നു. എന്നാൽ വണ്ടിയിൽനിന്നു നേരെ വെള്ളത്തിൽ ഇറങ്ങി കുളിച്ചു, കുളിയും കഴിച്ചു രണ്ടാമതും വണ്ടിയിൽ വന്നു ഉടുപ്പു ധരിക്കും. വണ്ടികൊണ്ടുള്ള ഉപയോഗം ഉടുപ്പു മാറേണ്ടുന്ന ആവശ്യത്തിന്നു മാത്രമാണു. സമുദ്രസ്നാനത്തിന്റെ ആവശ്യവും സുഖവും പാശ്ചാത്യന്മാരെ പോലെ തന്നെ നാം ധരിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. പക്ഷെ ഇവർ സ്നാനം ചെയ്യുന്നത ദേഹസുഖത്തിന്നും വിനോദത്തിന്നും വെണ്ടിയാണു. ദേഹശുചിക്ക് ആവശ്യമായ കർമ്മങ്ങളെ കൂടി മതാചാരത്തിൽ ഏല്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന ഹിന്ദുക്കളായ നാം സമുദ്രസ്നാനത്തെയും മോക്ഷപ്രാപ്തിക്കു ഉതകുന്ന ഒരു ക്രിയയായി വിചാരിക്കുന്നതിൽ അത്ഭുതമില്ലല്ലോ.

അറുനൂറടി നീളത്തിൽ സമുദ്രത്തിലേക്കു കെട്ടിയിറക്കിയിരിക്കുന്ന ഒരു വലിയ പാലം ഇവിടുത്തെ മറ്റൊരു വലിയ കാഴ്ചയായി വിചാരിക്കണം. ഇങ്ങിനെ രണ്ടു പാലം ഇവിടെ ഉണ്ടെങ്കിലും ഇതിൽ 'പാലസ്' പിയർ" എന്ന ഇച്ചിടെ പണിചെയ്തിരിക്കുന്ന ഒരു പാലത്തെ പറ്റി മാത്രമാണു ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. രാത്രിസമയത്തു ഈ പാലത്തിന്റെ ചുറ്റും അതിന്മേൽ പണിചെയ്തിരിക്കുന്ന എടുപ്പുകളിനേലും ജപലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അനേകായിരം വിദ്യാർക്കി ദീപങ്ങൾകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന ആ മനോഹര കാഴ്ചക്കു തുല്യമായി ഞാൻ ലണ്ടനിൽ കൂടിയാതൊന്നും കണ്ടിട്ടില്ലെന്നു പറയാം. ഈ പാലത്തിന്റെ മേൽ ഒരു പുറോട്ടം, ഒരു നാടകശാല, ചില വില്പനസ്ഥലങ്ങൾ, ഇതെല്ലാം ഉണ്ടു. നാടകസ്ഥലത്തിന്റെ ഉള്ളിൽ ചെന്നാൽ ഇതു സമുദ്രത്തിലേക്കു കേട്ടിയിറക്കിയിരിക്കുന്ന ഒരു പാലത്തിന്റെ അറ്റത്താണു പണിചെയ്തിരിക്കുന്നതെന്നു നാം വിചാരിക്കയില്ല. അതി ഗംഭീരമായ തിരകൾ വിടാതെ അടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു

ണ്ടെങ്കിലും പാലത്തിന്നു യാതൊരു ഇളക്കവും ഇല്ല. മനുഷ്യന്റെ കടന്നു വരുന്നതും അതിരറ്റ ഉത്സാഹത്തിന്റെയും ഫലമായി ഇട്ടിക്കിൽ കാണുന്ന അനേകം കാഴ്ചകൾ ഇന്ത്യയിൽ നിന്നു വരുന്ന ഒരു യാത്രക്കാരനു കൗതുകത്തേക്കാൾ അധികമുണ്ടാക്കുന്നത വ്യസനത്തായാണ്. വെളിയിൽ ചെന്നു ഓരോ രാജ്യങ്ങളുടെ പരിഷ്കാരവും അഭിവൃദ്ധിയും കാണുമ്പോൾ മാത്രമാണു നമ്മുടെ സൂക്ഷ്മസ്ഥിതി നാം അറിയുന്നത. സ്വാർത്ഥത്തെ വെടിഞ്ഞു സപരാജ്യാഭിവൃദ്ധിയിൽ നിരന്തരം യത്നിക്കുവാനുള്ള ക്ഷമയും ഉത്സാഹവും പാശ്ചാത്യന്മാരേക്കാൾ നമുക്കു കുറയും എന്നുള്ളത വ്യസനപൂർവ്വം സമ്മതിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ സ്വഭാവം ഇന്ത്യക്കാരിൽ നിലനിൽക്കുന്നതുവരെ ഇന്ത്യയിലെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്നും വ്യവസായത്തിന്നും മറ്റു രാജ്യങ്ങളെ പോലെ അഭിവൃദ്ധി ഉണ്ടാക്കുവാനും അസാധ്യമാണ്.

ഈ പാലത്തിന്റെ സമീപത്തായി കടൽജന്തുക്കളെ ജീവനോടുകൂടി പിടിച്ചു പോറ്റിവരുന്ന ഒരു സ്ഥലമുണ്ട്. മദിരാശിയിൽ ഇതുമാതിരി ഒരു സ്ഥലം ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ ശ്രൈയസിൽ ഉള്ളതു അതിനേക്കാൾ വലിപ്പംകൊണ്ടും, ജന്തുക്കളുടെ തരവും എണ്ണവും കൊണ്ടും വളരെ വിശേഷപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. ഭൂലോകത്തിൽ വേറെ എങ്ങും കടൽജന്തുക്കളെ പോറ്റിവരുന്ന ഇത്ര വിശേഷമായ സ്ഥലം ഇല്ലെന്നാണ് അറിയുന്നത.

കടൽകാറ്റു കൊള്ളുവാനായി വന്നിരിക്കുന്നവർക്ക് വക്കത്തുകൂടി സഞ്ചരിക്കേണ്ടതിന്നു ടാം വണ്ടികൾ ഉണ്ട്. ഈ വണ്ടികളുടെ ചക്രം വളരെ ചെറിയതായിരിക്കും. വെറും വിനോദത്തിനായിട്ടല്ലാതെ യാത്രക്കായി ഈ വണ്ടികൾ സാധാരണ ഉപയോഗിക്കുക പതിവില്ല. സമുദ്രതീരയിലുള്ള കാഴ്ചകളെ കണ്ടാൽ പിന്നെ ഇവിടെ വരുന്ന ഒരു യാത്രക്കാരനു കാണേണ്ടതായ ഒരു കാഴ്ചസ്ഥലം വിക്ടോറിയ മഹാരാജ്ഞിക്കു മുമ്പു രാജ്യം

ഭരിച്ചിരുന്ന നാലാം ജോജ് പണിചെയ്യിച്ചതായ 'റോയൽ പവിലയൻ' എന്ന രാജധാനിയാണ്. ഈ രാജാവും, പിന്നീട് വിക്ടോറിയ മഹാരാജ്ഞിയും, എഡ്വർഡ് ചക്രവർത്തിയും ഇവിടെ ഇടക്കിടെ വന്നു താമസിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും ഇപ്പോൾ അതു ഒരു വാസസ്ഥലമായി ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നില്ല. ഈ രാജധാനിയിലെ ചില മുറികളിൽ തൂക്കിയിരിക്കുന്ന കലപ്പാനിസുകൾ ചീനരാജ്യത്തുനിന്നു പണിചെയ്യിച്ചു കൊണ്ടുവന്നതാണത്രെ. അവകളുടെ വലിപ്പവും ഭംഗിയും ഈ രാജധാനിയുടെ യോഗ്യതക്കു എത്രയും പററിയതു തന്നെ. രാജാവിന്റെ പള്ളിയറയിൽ നിന്നു കുതിരപ്പന്തി, കുളിപ്പുര, മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലേക്കു ഭൂമിയുടെ ഉള്ളിൽകൂടി പോകുവാനായി ഏഴു വഴികളുണ്ട്. ഇപ്പോൾ ഇവിടെ ചില കാഴ്ചസാധനങ്ങൾ വെച്ചു പൊതുജനങ്ങൾക്കു വന്നു നോക്കുവാനുള്ള ഒരു കാഴ്ചബങ്കളാവാക്കിയിരിക്കുന്നു. 53,000 പവന്നു ഇവിടുത്തെ മുൻസിപ്പാലിറ്റിക്കാർ ഈ രാജധാനിയെ വിലക്കു വാങ്ങി. ഇപ്പോൾ അതു അവരുടെ അധീനത്തിലാണ്.

ബ്രൈട്ടണിലുള്ള വേറെ ചില കാഴ്ചകളെ കണ്ടു കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം ബ്രൈട്ടന്നു അടുത്തുള്ള ഷോറാം, ലാസിൻങ്ങ്, വേർത്തിങ്ങ്, റോട്ടിൻണ്ടീൻ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ സഞ്ചരിച്ചു ഒരാഴ്ച കഴിഞ്ഞു ലണ്ടനിലേക്കു മടങ്ങി. ഇന്ത്യക്കാരായ വളരെ അളവുകൾ ലണ്ടൻ പട്ടണത്തിൽ പല സ്ഥലങ്ങളിലായി പാർത്തുവരുന്നതുകൊണ്ടു ഈ പട്ടണത്തിലുള്ളവർക്കു കുറെ കാലം മുമ്പു ഉണ്ടായിരുന്നപോലെ, കറുത്ത മനുഷ്യരെ കാണുമ്പോൾ അത്ര ആശ്ചര്യം ജനിക്കാറില്ല. മറു ചെറിയ പട്ടണങ്ങളിലും ഉൾനാടുകളിലും കറുത്ത മനുഷ്യരെ കാണുന്നത് വളരെ ചുരുക്കമാണ്. ബ്രൈട്ടണിൽ താമസിച്ചിരുന്ന സമയം ഒരു ദിവസം വൈകുന്നേരം നടക്കുവാൻ പോയപ്പോൾ സ്കൂൾ വിട്ടുവരുന്ന ചില കുട്ടികൾ ഏന്നേയും എന്റെ ഒന്നിച്ചുണ്ടായിരുന്ന വേറെ ഒരു

ശ്ലേഷിതനേയും കണ്ട ഭയപ്പെട്ട അതിൽ ഒരു കുട്ടി കുതിച്ചു പരയുന്നതു കണ്ട ഞങ്ങൾക്കു വളരെ അതിശയം തോന്നി. കുറെ അകലം പോയി പിന്നേയും തിരിഞ്ഞുനോക്കി പിന്നേയും പായും. മുമ്പു കാണാത്തതായ സ്വരൂപങ്ങളെ കാണുമ്പോൾ ഭയപ്പെടുകയും ആശ്ചര്യപ്പെടുകയും എല്ലാ കുട്ടികൾക്കും ഉള്ള സ്വഭാവമാണല്ലോ. നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ഒരു വെള്ളക്കാരനെ കാണുമ്പോഴെങ്കിലും കുട്ടികൾ എന്നു മാത്രമല്ല വലിയ ആളുകൾ കൂടി ഭയപ്പെട്ടുപോകുന്നു. മനുഷ്യസ്വഭാവം എല്ലാ ദിക്കിലും ഒരുപോലെ തന്നെ.

മൃന്നംഭോഗം.

രാജ്യവും, കാലവും, ജനങ്ങളും.

.....✧✧✧✧✧.....

1-ാം അദ്ധ്യായം.

ഇംഗ്ലീഷ് നാട്ടുപുറം.

പട്ടണത്തിൽ പാർന്നിരുന്നു എത്ര തന്നെ സുഖവും, സൗകര്യവും ഉണ്ടായിരുന്നാലും കുറെ അവിടെ താമസിക്കുമ്പോഴെങ്കിലും അവിടെയുണ്ടാകുന്ന തിരക്കിൽനിന്നും ബഹുതലിൽനിന്നും ഒഴിഞ്ഞു അല്പകാലം വിജനപ്രദേശത്തു ചെന്ന സൈപ്രസായിരിക്കുവാനുള്ള ആഗ്രഹം ആർക്കും ഉണ്ടാകാതിരിക്കുന്നതല്ല. ജനങ്ങളുടെ തിരക്കും വാഹനങ്ങളുടെ ഓട്ടവും കണ്ടുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരുവനും നിശ്ശബ്ദമായ ഒരു സ്ഥലത്തു വന്നു താമസിക്കുന്നത എത്ര ആശ്വാസമായി തോന്നുന്നു! വസ്ത്രം ധരിക്കുന്നതും, ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നതും, എന്നുവേണ്ട മറ്റുള്ളവയോടു ആചരിക്കുന്നതും സംസാരിക്കുന്നതും, എല്ലാം പരിഷ്കൃതരീതിക്കനുസരിച്ചു പാടുള്ളൂ എന്ന നിബ്ബന്ധനയുള്ള ലണ്ടനിൽനിന്നു ഇതൊന്നും ഇല്ലാതെ അവനവന്റെ സൗകര്യത്തിന്നനുസരിച്ച് സേവകപ്രകാരം പ്രവൃത്തിക്കുവാൻ തരം വരുന്ന നാട്ടുപുറത്തു ചെന്നു അവിടെ കുറെ കാലം താമസിക്കുവാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതിൽ അതിശയമില്ല. വെറും മാററംകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന മനഃസൗഖ്യത്തിന്നു പുറമെ നാട്ടുപുറത്തു അല്പകാലം താമസിച്ച് അവിടുത്തെ വയലുകളും കാടുകളും അററു വേനൽക്കുറുവററാത്ത പൂക്കളും, പരിഷ്കാരികളല്ലാത്ത ജനങ്ങളുടെ സമ്പ്രദായവും കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത മനസ്സിന്നു ആശ്വാസത്തെ എന്നു മാത്രമല്ല ആശ്വാസത്തെ കൂടി ഉണ്ടാക്കി തീർക്കുന്നു.

ലണ്ടനിൽനിന്ന 220 നാഴിക തെക്കുപടിഞ്ഞാറു, ഡിവൻഷയർ (Dovonshire) എന്ന പ്രദേശത്തു കുറെ ദിവസം ചെന്നു താമസിക്കുവാൻ തരമായതുകൊണ്ടു ഇംഗ്ലീഷ് നാട്ടുപുറത്തെ സ്ഥിതി അറിയുവാൻ സംഗതിയായി. ഡിവൻഷയർ ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ഫലപൂഷ്ടിയുള്ള പ്രദേശങ്ങളിൽ പ്രധാനമായ ഒന്നായിട്ടാണു വിചാരിച്ചുവരുന്നതു. വനങ്ങളും വയലുകളും നദികളും ഇടകലർന്നു കാണുന്നതല്ലാതെ വരണ്ടു കിടക്കുന്ന സ്ഥലം കാണുവാൻ പ്രയാസം. ഈ പ്രദേശത്തുള്ള ഒരു ചെറിയ ഗ്രാമത്തിലായിരുന്നു ഞാൻ താമസിച്ചിരുന്നതു. ഇതു നമ്മുടെ നാട്ടിലുള്ള അംശങ്ങളുടെ മാതിരിയായി വിചാരിക്കാം. അവിടുവിടെ വീടുകളും കുട്ടികൾക്കു പഠിക്കുവാനുള്ള സ്കൂളും, പ്രാർത്ഥനക്കുള്ള പള്ളിയും തപാൽ കമ്പി ആപ്പീസ്സും, ഗ്രാമത്തിലെ മേലധികാരിയായ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ പാക്കുന്ന സ്ഥലവും, കൃഷിസ്ഥലങ്ങളും ഇങ്ങിനെ ഒരു ചെറിയ ഗ്രാമത്തിൽ കാണാവുന്ന എണ്ണങ്ങളെല്ലാം ഇവിടെ ഉണ്ടു.

വീടുകൾ ഒന്നൊന്നിന്നു വിട്ടു അവിടുവിടെയാണു പണി ചെയ്തിരിക്കുന്നതു. വീടുപണിയിൽ നവീനപരിഷ്കാരത്തിന്റെ ചരിന്നങ്ങൾ ഒന്നും കാണുന്നില്ല. ഒരുപക പൂല്ലുകൊണ്ടാണു അവ മേഞ്ഞിരിക്കുന്നതു. ഈ പൂല്ലു പതിനഞ്ചും ഇരിപതും കൊല്ലം കൂടുമ്പോൾ മാത്രമേ മാറുകയുള്ളുവത്രെ. വീടുപണിയിൽ വിശേഷമില്ലെങ്കിലും എത്ര സാധുവിന്റെ വീടായിരുന്നാലും അതെല്ലാം റൂത്തിയായി വെച്ചിരിക്കും. ചുറും പൂന്തോട്ടവും വീട്ടിനകത്തും മാളികയിലേക്കു കയറി പോകുന്ന കോണിയിലും പരമധാനി വിരിച്ചിരിക്കുന്നതും, മേശ കസേല ഇതെല്ലാം റൂത്തിയായി വെച്ചിരിക്കുന്നതും എല്ലാ വീട്ടിലും കാണാം.

കുടിക്കുന്നതിനുള്ള വെള്ളം എടുക്കുന്നതു ചെറിയ കിണറുകളിൽനിന്നാണു. കച്ചുകൊണ്ടു എടുക്കത്തക്കവണ്ണം അത്ര ആ

ഴം മാത്രമെ ഈ കിണറുകൾക്കുള്ള. ആവശ്യമുള്ള സമയത്തു ജ്വാതെ മറെറല്ലായ്പ്പോഴും മരംകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ വാതിൽകൊണ്ടു കിണറുകൾ അടച്ചിരിക്കും.

ഞാൻ പാർത്തിരുന്ന ഗ്രാമത്തിൽ 150 നിവാസികളെ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളുവെങ്കിലും അതിലും കമ്പി ആപ്പീസ്സും തപാലാപ്പീസ്സും ഉണ്ട്. ഇതു എത്ര ചെറിയ ഗ്രാമമായിരുന്നാലും അതിൽ ഉണ്ടായിരിക്കും. സ്ത്രീകളാണ് ഇതിലെ പ്രവൃത്തി നോക്കുവാനായി അധികം കാണുന്നത്.

ഗ്രാമത്തിലെ സ്ത്രീകൾ പഠിപ്പിക്കുന്നതും സ്ത്രീകളാണ്. അഞ്ചു വയസ്സു മുതൽ പതിന്നാലു വയസ്സു വരെ എല്ലാ കുട്ടികളും സ്കൂളിൽ ചേർന്ന് പഠിക്കണം എന്നു നിബ്ബന്ധനയുണ്ട്. എന്നാലും എഴുത്തറിയാത്ത ആളുകൾ അവിടവിടെ ചിലരുണ്ടെന്നു അറിയുന്നത് അതിശയമായിത്തോന്നുന്നു.

നമ്മുടെ അധികാരിയുടെ സ്ഥാനത്തു ഇവിടെയുള്ളത ഒരു പോലീസുകാരനാണ്. ഇയാൾക്കു നികുതി പിരിക്കുവാനും മറ്റും അധികാരമില്ല. അതിനെല്ലാം ആൾ വേറെയാണ്. വല്ല ലഹളയോ കളവോ ഉണ്ടായാൽ അതു അന്വേഷിച്ച് മേലധികാരികളെ അറിയിക്കുക, സമാധാനരക്ഷ ചെയ്യുക എന്നിങ്ങനെയുള്ള പ്രവൃത്തിയാണ് ഇയാൾക്കുള്ളത.

നാട്ടുപുറത്തു അധികവും കൃഷിക്കാരെയാണെല്ലോ കാണുക. 'കൃഷിക്കാരൻ' എന്ന വാക്കു ഒരു പ്രത്യേക അർത്ഥത്തോടു കൂടിയാണ് ഈ അർദ്ധ്വായത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നത്. ഇംഗ്ലീഷ് നാട്ടുപുറത്തിലുള്ള കൃഷിക്കാരെ പല തരത്തിലുള്ളവരായി കാണാം. ചിലർ അവർക്കുള്ള ഭൂമി കൃഷിചെയ്യാതെ പുല്ലു വളർത്തി തങ്ങൾ പോറ്റുന്ന കന്നുകാലികളെ രക്ഷിക്കുവാനായി ഉപയോഗിക്കുന്നു. ചിലർ ശരിയായി ധാന്യങ്ങൾ കൃഷിചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു. ഞാൻ ഒരുമിച്ചു പാർത്തിരുന്ന കൃഷിക്കാരൻ മുൻ

പറഞ്ഞ കൂട്ടത്തിലുള്ളവരിൽ പെട്ട ആളാണ്. മുരി, ആട്ട, പന്നി, വാത്ത എന്നിങ്ങിനെ ഭക്ഷണത്തിന്നുപയോഗിക്കുന്ന ജന്തുക്കളെ ഇയ്യാൾ പോറ്റിവരുന്നു. അവയെ നല്ലവണ്ണം തടിപ്പിച്ചു നല്ല വില കിട്ടേണ്ട സമയമായാൽ കശാപ്പുകാർ വിൽക്കുന്നു. ഇയ്യാളെയും കൃഷിക്കാരനെന്നു പറയും.

മറു ചിലർ പാൽ കറക്കുന്ന പശുക്കളെ പോറ്റി പാൽ, തൈര, നെയ്യ, ഇതുകൾ വിറ്റു തങ്ങളുടെ ഉപജീവനം കഴിക്കുന്നു. പശുക്കൾക്കു 20-ം, 25-ം പവൻ വിലയുണ്ടാകും. കറന്നെടുത്ത പാൽ വലിയ പാത്രങ്ങളിലാക്കി കാച്ചിവെക്കുന്നു. പിറേറ ദിവസം ആ നേരത്ത മീതെ കെട്ടുന്ന പാട എടുത്തു വേറെ ഒരു പാത്രത്തിൽ വെക്കും. ഇതിന്നാണ് തൈര എന്നു പറയുന്നത്. തൈര എന്ന വാക്കു ഈ സാധനത്തിന്നു പറയുന്നത മുഴുവൻ ശരിയായി ഇരിക്കയില്ല. മലയാളത്തിൽ ഇതിന്നു വേറെ വാക്കു കാണാത്തതുകൊണ്ടാണ് തൈര, എന്നു ഇതിന്നു പറയേണ്ടിവന്നത്. അവിടുത്തെ മാതിരിയിലുള്ള തൈരും, മോരും, വെണ്ണനെയ്യും ഇവിടെ ഉപയോഗിക്കാറില്ല.

ഉരുളക്കിഴങ്ങ്, ഗോതമ്പും മുതലായ കൃഷികളാണ് സാധാരണ കൃഷിചെയ്തു കാണുന്നത്. കൃഷിക്കു ഉപയോഗിക്കുന്ന സാധനങ്ങൾ നമ്മുടെ നാട്ടിലുള്ളവയേക്കാൾ എത്രയോ പരിഷ്കരിച്ചവയാണ്. നിലം ഉഴുതുവാനും വിത്തു വിതക്കുവാനും, കൊയ്യുവാനും കെട്ടുവാനും എല്ലാറ്റിന്നും പററിയ യന്ത്രങ്ങൾ ഇവിടെ ഉണ്ട്. ഈ യന്ത്രങ്ങളെ കുതിരകളെ കെട്ടി വലിപ്പിക്കുന്നു. കൊയ്യുന്ന യന്ത്രത്തെ കണ്ടു വളരെ അതിശയം തോന്നി. യന്ത്രത്തെ പൂട്ടി ഒരാൾ കുതിരയെ തെളിച്ചു വയലിൽകൂടി നടത്തുന്നു. തിരിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ചക്രത്തോടു ബന്ധിച്ചിരിക്കുന്ന മൂർച്ചയുള്ള ഒരായുധം കൊയിത്തുപണി കഴിക്കുന്നു. കൊയ്ത ആ യന്ത്രത്തിന്റെ വേറെ ഒരു ഭാഗത്തുകൂടി വരുമ്പോൾ ചെറുകെട്ടുക

ഉായി കെട്ടി അവിടവിടെ ഇടുന്നു. ഇങ്ങിനെ കൊയ്യുന്നതും കെട്ടുന്നതും ഒരു യന്ത്രം തന്നെ ചെയ്യും. പതിനഞ്ചു ആളുകൾ ഒരു ദിവസം ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തി ഈ ഒരു യന്ത്രം ചെയ്തു തീർക്കും. ഇങ്ങിനെ പ്രവൃത്തിയെ ലഘൂകരിക്കുന്നതും അതിവേഗത്തിൽ ചെയ്തു തീർക്കാൻ സാധിക്കുന്നവയും ആയ പല യന്ത്രങ്ങളും കൃഷിയുടെ ആവശ്യത്തിന്നു ഇവിടെ ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ട്. നൂററിന്നുമുന്നോ നാലോ ആളുകൾ മാത്രം കൃഷിയെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്ന ആ രാജ്യത്തു ഇങ്ങിനെയുള്ള യന്ത്രങ്ങളുടെ സഹായം ആവശ്യമായിരിക്കെ നൂററിന്നു ഏകദേശം എമ്പതാളുകൾ കൃഷിയെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്ന നമ്മുടെ നാട്ടിലെ കഥ പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. പഴയ നടവടികൾ നല്ലതായാലും ചീത്തയായാലും അവയെ മർദ്ദമുഷ്ടിയോടെ കൈവിടാത്ത നമുക്കു പലപ്പോഴും ഈ പൂർവാചാരങ്ങളിലുള്ള അതിരുകടന്ന താല്പര്യം കാലോചിതമായ പരിഷ്കാരങ്ങളെ ചെയ്യേണ്ടതിന്നു സംഗതി വരുത്തുന്നില്ല. കൂലിക്കാർക്കു ആദായമുള്ളതായ നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ഇവിടുത്തെ മാതിരി തന്നെ യന്ത്രങ്ങളെക്കൊണ്ടു അത്ര ആവശ്യം ഉണ്ടായി എന്നു വരില്ല. എങ്കിലും അവിടുത്തെ അവസ്ഥക്കു സൗകര്യമായി ഉപയോഗിക്കത്തക്കതായ പല യന്ത്രങ്ങളും കൃഷിയുടെ ആവശ്യത്തിന്നുണ്ടു. സാധിക്കുന്നവർ ഈ യന്ത്രങ്ങളെ വരുത്തി ഉപയോഗിച്ച് അവകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന ഗുണത്തെ നാട്ടുകാർക്കു കാണിച്ചുകൊടുത്താൽ ആദ്യത്തിൽ അതിന്നു വേണ്ടിവരുന്ന ചിലവ, അവസാനം അതുകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന ലാഭം തീർക്കുമെന്നു പ്രത്യക്ഷപ്പെടും. ഇവിടെ വയലിൽ പണിചെയ്യുന്ന ഒരു കൂലിക്കാരന്നു ആഴ്ചയിൽ 15 മുതൽ 18 വരെ ഷിഫിങ്ങു (10 ക. 4 റ്റൺ മുതൽ 13 ക 8 റ്റൺ വരെ) കൊടുക്കുന്നുണ്ട്. ഞായറാഴ്ച ഇവർ പണി എടുക്കുകയില്ല. ഈ വലിയ സംഖ്യ കണ്ടു അതിശയിക്കുവാനില്ല. ദിവസം 2 ക 4 റ്റൺ വീതം കിട്ടുന്ന അവിടുത്തെ കൂലിക്കാരെക്കാൾ സുഖമായിട്ടു ഇവിടെ മുന്നണയോ നാലണയോ കിട്ടുന്ന കൂലിക്കാർക്കു കഴിയാം.

സ്ഥലത്തിനുള്ള വാടകയും, സാധനങ്ങൾക്കുള്ള വിലയും അവിടുത്തേക്കാൾ എത്രയൊ അധികമാണെന്ന് ഇവിടെ. ഉദ്യോഗസ്ഥനായും അധികാരസ്ഥനായും മാത്രം വെള്ളക്കാരെ ഇന്ത്യയിൽ കാണുന്ന ഒരാൾക്ക് ഇവിടെ വന്നു അവർ കണ്ടുപിടിക്കുന്നതും കണ്ടുമേക്കുന്നതും കാണുന്നത ഒരു പുതുമ തന്നെയാണ്. കണ്ടുമേക്കുന്നവനു യാതൊരു ബുദ്ധിമുട്ടും ഇല്ല. അയാളുടെ പ്രവൃത്തിയെല്ലാം ഒരുമിച്ചുള്ള നായയാണ് ചെയ്യുന്നത. കണ്ടുമേക്കുന്നവൻ ഒരു കുതിരപ്പുറത്തു കയറി നായിനു കല്പന കൊടുത്താൽ അവിടുടെ ചിതറിപ്പോയിട്ടുള്ള ആടുകളെയും മാടുകളെയും നായ ആട്ടി കൊണ്ടുവന്നു കൂട്ടത്തിൽ ചേർക്കും. പിന്നെ വീടു എത്തുന്നതുവരെ സംഘം വീടു ചിതറുവാൻ സമ്മതിക്കുകയില്ല. വളരെ പശുക്കളും ആടുകളും ഉണ്ടെങ്കിൽ രണ്ടോ മൂന്നോ നായ്ക്കൾ അവയെ തെളിക്കുവാനായി ഉണ്ടാകും. നായില്ലാതെ കണ്ടുമേക്കുന്നത കണ്ടിട്ടെ ഇല്ല.

നാട്ടുപുറത്തുള്ള ചന്തയെ പററിയാണ് ഇനി പറയാനുള്ളത. പത്തും പതിനഞ്ചും ഗ്രാമക്കാർക്ക് അധികം ദൂരം സഞ്ചരിക്കാതെ തങ്ങൾക്ക് ആവശ്യമായ സാധനങ്ങളെ വാങ്ങുകയും, തരമുള്ള സാധനങ്ങളെ വിൽക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതിന്നു ആഴ്ചയിൽ ഒരിക്കൽ ഒരു സ്ഥലത്തു ചന്തയുണ്ടാകും. ഇതിൽ സാമാനങ്ങൾ വിൽക്കുവാനായി ഇരിക്കുന്നവർ മിക്കതും സ്ത്രീകളാണ്. അവരിൽ, അധികവും അടുത്തുള്ള കൃഷിക്കാരുടെ ഭാര്യമാരായിരിക്കും. പച്ചക്കറി, പാൽ, തൈർ, മുതലായി ഭക്ഷണത്തിനു വേണ്ടുന്ന സാധനങ്ങളും, വേറെ സാധാരണ ആവശ്യങ്ങൾക്കു വേണ്ടതായ സാമാനങ്ങളും, ഇവിടെ വാങ്ങുവാൻ കിട്ടും.

ഒരു അന്യദേശക്കാരനോടു ഇംഗ്ലീഷ് നാട്ടുപുറത്തുള്ള ജനങ്ങൾ കാണിക്കുന്ന മര്യാദയും വണക്കവും പ്രസ്താവയോഗ്യം തന്നെ. നാട്ടുപുറത്തു, സാധാരണ, കറുത്ത മനുഷ്യനെ കാണ

വാൻ പട്ടണത്തിലെ പോലെ തരം വരികയില്ലല്ലോ. അതുകൊണ്ടു ഒരു കറുത്ത മനുഷ്യനെ കാണുന്നത കൂട്ടികൾക്കെന്നുമാത്രമല്ല വലിയ ആളുകൾക്കു കൂടി അടക്കുവാൻ വയ്യാത്ത അതിശയത്തെ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതിന്നു കാരണമായി തീരുന്നു. അധികം പരിപിച്ഛാത്തവരാകുകൊണ്ടും, മറുദേശങ്ങളിൽ സഞ്ചരിക്കാത്തതുകൊണ്ടും ഇവർ സംസാരിക്കുന്ന ഇംഗ്ലീഷ്, വേറെ സ്ഥലത്തുനിന്നു വരുന്നവർക്ക് മനസ്സിലാകുവാൻ കൂറെ പ്രയാസമാണ്. ദേശഭേദത്തിന്നനുസരിച്ചു വാക്കുകൾ ഉച്ചരിക്കുന്നതിന്നും ഭേദമുണ്ടോ കമെന്ന മലയാളത്തിലെ നടവടികൊണ്ടു തന്നെ നമുക്കു അറിയാമല്ലോ. കൂറെ ദിവസം അവർ ഒരുമിച്ചു പാർത്താൽ മാത്രമേ അധികം പ്രയാസം കൂടാതെ അവർ പറയുന്നതിനെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കൂ. വീടുകൾ വളരെ വൃത്തിയാക്കി വെച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, ജനങ്ങൾക്കു ദേഹശുദ്ധി വളരെയുണ്ടെന്നു പറയുവാൻ കൂറെ സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കുളിക്കുവാനുള്ള ഏല്പാട്ടു മിക്ക വീടുകളിലും ഇല്ല. ഒരു വിധം ഭേദക്കാരായവർ മാത്രമായി ഒരിക്കൽ കുളിച്ചു എന്നു വരാം. അതിലും താണതരത്തിലുള്ള ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ കുളി തന്നെയില്ല എന്നു കേട്ടു എന്നിങ്ങു വളരെ അത്ഭുതം തോന്നി. തണുപ്പുള്ള രാജ്യമാകുകൊണ്ടു അവിടുത്തെ പോലെ ഇടക്കിടെ കുളി ഇവിടെ ആവശ്യമില്ലെങ്കിലും ജീവകാലം മുഴുവനും ചിലർ കുളിക്കാതെ കഴിക്കുന്നുണ്ടെന്നു കേൾക്കുന്നത ഇവരുടെ ദേഹശുദ്ധിയെ പറ്റി നല്ല അഭിപ്രായത്തെ ജനിപ്പിക്കുവാൻ പ്രയാസമാണ്. ഞായറാഴ്ച രാവേം പ്രവൃത്തിക്കു പോകുകയില്ല. അന്നു നല്ല ഉടുപ്പും മറും ധരിച്ചു പള്ളിയിൽ പ്രാർത്ഥനക്കു പോകും. നഗരത്തിലുള്ളവരെക്കാൾ അധികം ഈശ്വരവിചാർമുള്ളവരായിട്ടാണ് നാട്യപുറത്തു കാറെ കാണുന്നത. മൃഗവിശ്വാസവും ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ധാരാളം കാണുന്നുണ്ടു. പതിമൂന്നു ആളുകൾ ഒന്നായി ഭക്ഷണത്തിന്നു ഇരുന്നാൽ അതിൽ ഒരാൾ ഒരു കൊല്ലത്തിവിടക്കു മരി

കുമാരൻ. ബുക്സ് മേശപ്പുറത്തു വെച്ചാൽ വീട്ടിൽ ശബ്ദമുണ്ടാകും. പക്ഷികൾ വീട്ടിനുള്ളിൽ പറന്നു വരുന്നത ആപൽസൂചകമാണ്. എന്നിങ്ങിനെ പല അഭിസ്ഥാനമില്ലാത്ത വിശ്വാസങ്ങളും ഇവരുടെ ഇടയിൽ കാണുന്നുണ്ട്.

നാട്ടുപുറത്തു താമസിച്ചിരുന്ന കാലത്തു അടുത്തുള്ള ചില പ്രധാന സ്ഥലങ്ങളിലേക്കു നാട്ടുവണ്ടിയിൽ കയറി ഇടക്കിടെ പോയിരുന്നു. ഉൾനാടുകളിൽ വണ്ടിക്കുള്ള കൂലി ഒരു നാഴികക്കു ഒരു ഷിലിങ്ങ് (12 ണ) യാണ്. നിരത്തുകൾ എല്ലാം വളരെ വിശേഷമായി ഇരിക്കുന്നുണ്ട്. ഓരോ സ്ഥലത്തും മുറുപ്പു കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത ഓരോ വിശേഷങ്ങൾ കാണാം. വഴിക്കൽ അവിടവിടെ മദ്യപ്പാപ്പകളും കുതിരയെ മാറുവാനുള്ള സ്ഥലങ്ങളും വിശ്രമസ്ഥലങ്ങളും ഉണ്ടാകും. ചെറുവൃക്ഷങ്ങളാൽ നിറയപ്പെട്ട ഇടക്കിടെ കാണുന്ന കാടുകളും വിസ്തീർണ്ണമായി കിടക്കുന്ന വയലുകളും സഞ്ചരിക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാം കാണാം. ഞാൻ പാർത്തിരുന്ന സ്ഥലത്തുനിന്ന 14 നാഴിക ദൂരെ സമുദ്രതീരത്തു ക്ലോവലെയെന്ന ഒരു ചെറിയ മുക്കവഗ്രാമമുണ്ട്. കാഴ്ചക്കു വളരെ ശ്രുതിപ്പെട്ട സ്ഥലമാകുകൊണ്ട് ഈ സ്ഥലം പല കവികളുടെയും ചിത്രമെഴുത്തുകാരുടെയും സാമർത്ഥ്യത്തെ പ്രകടിക്കുന്നതിന്നു വിഷയമായി തീർന്നിട്ടുണ്ട്. ഒരു മലയുടെ ചരുവിലാണ് മുക്കവനാരുടെ വീടുകളെല്ലാം പണിചെയ്തിരിക്കുന്നത്. താഴത്തുനിന്നു മുകളിലേക്കു കയറി പോകുവാനായി കഴുതയെ ഉപയോഗിക്കുന്നത് ഇവിടുത്തെ ഒരു വിശേഷമാണ്. പല തരത്തിലുള്ള വൃക്ഷങ്ങളാൽ നിറയപ്പെട്ട ആ മലയും, അതിന്നരികെ തടാകത്തിൽ ഹംസങ്ങൾ എന്നപോലെ; ശാന്തമായി കിടക്കുന്ന സമുദ്രത്തിൽ കാണുന്ന മുക്കവനാരുടെ അനേകം ചെറുതോണികളും, സമുദ്രത്തിന്നു മീതെ പറന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കടൽപക്ഷികളും, മലയുടെ താഴ്വരയിൽ കാണുന്ന ചെറുവീടുകളും, എങ്ങും നിശ്ശബ്ദമായ സ്ഥിതിയും കണ്ടു ആ സ്ഥലത്തെ നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ കുറെ

ദൂരത്തുള്ള ഒരു വീട്ടിൽനിന്നു കേട്ടതായ ഗാനം മറു വിധത്തിൽ തന്നെ ആനന്ദകരമായ ആ സ്ഥിതിയെ ഒന്നുകൂടി അധികരിപ്പിച്ചു. ലണ്ടൻപോലെയുള്ള പട്ടണവും മനുഷ്യന്റെ പ്രയത്നം വേണ്ടിവരാത്ത ഈ വക സ്ഥലങ്ങളും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം അപ്പോൾ എന്റെ മനസ്സിൽ ഉദിക്കാതിരുന്നില്ല. ലണ്ടൻ മനുഷ്യന്റെ അദ്ധ്വാനശീലത്തെയും ബുദ്ധിസാമർത്ഥ്യത്തെയും പ്രശംസിക്കുന്നു. ഈ സ്ഥലം പ്രകൃതിയുടെ അതിരറ്റ മാഹാത്മ്യത്തെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. ലണ്ടൻ മനസ്സിന്നു അത്ഭുതത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്നു. ക്ലോവലയെ കാണുമ്പോൾ മനസ്സു ആനന്ദത്തിൽ ലയിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ മനുഷ്യന്റെ കൈ തൊടാതെ തന്നെ മനസ്സിനെ ഹരിക്കത്തക്ക കൌതുകത്തോടെ ഈശ്വരന്റെ സൃഷ്ടി വൈഭവത്തെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുന്ന സ്ഥലങ്ങൾ ലോകത്തിൽ ഏതുമുണ്ട്! ലോകത്തിലെ സ്ഥിതി കണ്ടറിയുന്നോടും മനുഷ്യന്റെ ബുദ്ധിസാമർത്ഥ്യത്തെ പററിയൊ, ഈശ്വരന്റെ സൃഷ്ടിവിശേഷത്തെ പററിയൊ അധികം അതിശയിക്കേണ്ടത എന്ന സംശയമായിത്തീർന്നു. ബുദ്ധിയുള്ള മനുഷ്യനും ആ സൃഷ്ടിയുടെ ഫലമല്ലെ എന്നാലോചിക്കുമ്പോൾ അതിശയം വർദ്ധിക്കുന്നതേയുള്ളൂ.

2-ാം അദ്ധ്യായം.

കാലമാനദണ്ഡം.

എപ്രിൽ മാസത്തിൽ ഒരു ദിവസം രാവിലെ ലണ്ടനിലെ ഒരു ഉദ്യാനത്തിൽ ഇരുന്നു വായിക്കുകയായിരുന്നു. മഞ്ഞും, തണുപ്പും, മണിയ സൂര്യനും ആയി വളരെ കാലം കഴിഞ്ഞു സൂര്യപ്രകാശമുള്ള ഒരു ദിവസം കാണുമ്പോൾ പുറത്തേക്കു ഇറങ്ങുവാൻ ഉത്സാഹം തോന്നുന്നത സാധാരണയാണല്ലോ. വൃക്ഷങ്ങളിൽ തളിരുകൾ വരുന്നതും, പുഷ്പച്ചെടികളിൽ മൊട്ടുകൾ വികസിക്കു

ന്നതും, അവക്കിടയിൽ വണ്ടുകൾ പറന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും, അവയിന്മേൽ ബാലാക്ന്റെ തകരശ്ശികൾ വീഴുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന ആനന്ദ കാഴ്ചയേയും കണ്ട ശ്രദ്ധ പുസ്തകത്തിൽ പതിക്കുവാൻ പ്രയാസമായി തോന്നുകയാൽ പുസ്തകത്തെ അടച്ചു ഉദ്യാനത്തിൽ നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു.

ഏതു ഭാഗം തിരിഞ്ഞാലും മനസ്സിനു കുളർമയെ തരുന്ന കാഴ്ചയല്ലാതെ മനസ്സിനു കുഞ്ഞിതത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്നതായി യാതൊന്നും കാണുന്നില്ല. വസന്തത്തിന്റെ ലക്ഷണം എങ്ങും കാണുന്നു. കാലത്തിന്റെ ബാല്യദശയെ മനുഷ്യരും, പക്ഷികളും ഒരുപോലെ കൊണ്ടാടുന്നു. വസന്തത്തെ എത്ര കവികൾ വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു! പ്രകൃതിയുടെ മാഹാത്മ്യം വസന്തത്തിൽ എത്ര കൌതുകമായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു! ഋതുക്കളുടെ മാററം ഇവിടെ കണ്ടറിയുന്നതുപോലെ നമ്മുടെ നാട്ടിൽ കാണുന്നില്ല. വടക്കെ ഇന്ത്യയിൽ തെക്കെ ഇന്ത്യയേക്കാൾ കാലമാററങ്ങൾ വേർതിരിച്ചറിയാമെന്ന പറയുന്നു. അവിടെയും ബിലാത്തിയിൽ കാണുന്നതുപോലെ ഓരോ ഋതുക്കൾ വരുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന മാററങ്ങൾ അത്ര തെളിഞ്ഞു അറിയുമൊ എന്നു സംശയമാണു.

ഉദ്യാനത്തിൽനിന്നു തിരിച്ച് പട്ടണത്തിനുള്ളിൽ പ്രവേശിച്ചാൽ വസന്തത്തിന്റെ ലക്ഷണം അവിടെയും കാണാം. മൃഗികളിലെല്ലാം ചൂടിനായി തീയിടുന്നതു നിർത്തി കഴിഞ്ഞു. ആളുകളുടെ ഉടുപ്പിലും കാലസ്ഥിതിക്കു പററിയ മാററങ്ങൾ കാണാം. ഭവനങ്ങളിലെല്ലാം ശുചീകരണം തുടങ്ങി. വീട്ടിനു ചായമിടുന്നതും, ചുമരുകളിൽ കടലാസു മാററുന്നതും എല്ലാം സാധാരണ ഈ കാലത്താണു പതിവു. മനുഷ്യന്റെ ബാല്യദശയെപ്പോലെ തന്നെ കാലത്തിന്റെ ബാല്യവും അധികം നിലനിൽക്കുന്നതല്ലെല്ലോ.

മെയി മാസം ആകുമ്പോഴേക്കു ഗ്രീഷ്മം ആയി കഴിഞ്ഞു. ഈ കാലത്തെ പ്രകൃതിയുടെ യൗവന്യ കാലമെന്നു പറയാം. മെയി മാസം 1-ാം-നാളിന്റെ ഇവിടെയുള്ളവർ ഗ്രീഷ്മത്തിന്റെ വരവിനെ കൊണ്ടാടുന്നു. ബിലാത്തി കാണുവാൻ അന്യ ഭിക്ഷകളിൽനിന്നു വരുന്നവർക്ക് നല്ല സമയം ഇതാണ്. പകൽ ക്രമേണ ഏറിയും രാത്രി കുറഞ്ഞും വരും. സൂര്യൻ 5 മണിക്കു ഉദിക്കുന്നു. ഏഴര മണിക്കു അസ്തമിക്കുകയുണ്ടു്. പകൽ ദീർഘിച്ചുവന്ന ജൂൺ അവസാനം ആകുമ്പോഴേക്കു ഉദയം മൂന്നര മണിക്കും അസ്തമനം ഏട്ടര മണിക്കും ആകും. വിടാതെ സൂര്യപ്രകാശം ഉണ്ടായിരിക്കുകൊണ്ടു ഉദ്യാനങ്ങളും, പൂങ്കാവുകളും ജനങ്ങളാൽ നിറയപ്പെട്ടിരിക്കും. സ്രീപുരുഷനാർ പന്തു കളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും, വെറും പൂല്ലിന്മേൽ അവിടവിടെയുള്ള വൃക്ഷത്തണലുകളിൽ കിടന്നു വിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും, അസംഖ്യം കുട്ടികൾ ആടി കളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും, ഉദ്യാനങ്ങളിലുള്ള ജലാശയങ്ങളിൽ ജനങ്ങൾ തോണി കളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും, അരയന്നങ്ങൾ നീന്തികൊണ്ടിരിക്കുന്നതും, കൌതുകത്തിനായി പോറി വരുന്ന മയിൽ മുതലായ പക്ഷികൾ ചില സ്ഥലത്തുനിന്നു നിർത്തം ചെയ്യുന്നതും, കക്ക, നൈററിഞ്ചെയിൽ എന്നിങ്ങനെയുള്ള ഇംഗ്ലീഷ് പക്ഷികൾ ഓരോന്നിന്നു പുറപ്പെടിക്കുന്ന മൃഗഗാനങ്ങളും ഈ കാലത്തു ഉണ്ടാകാവുന്ന പല അനുഭവങ്ങളിൽ ചിലതാണ്. ഈ കാലം പ്രവൃത്തിയെടുക്കുവാനുള്ളതായിട്ടല്ല സാധാരണ വിചാരിച്ചുവരുന്നത. സുഖിക്കുവാനുള്ളതായിട്ടാണ് ഒരു വിധം നിവൃത്തിയുള്ളവർ വീട്ടിൽ ഇരിക്കുകയില്ല. പണ്ടും സമയവും കയ്യിൽ ഉള്ളതിന്നനുസരിച്ച് പല സ്ഥലങ്ങളിലും സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. കാഴ്ചക്കൊ, സുഖത്തിന്നൊ ആയിട്ടുള്ള സ്ഥലങ്ങൾ ഇവിടെ എത്രയൊ ഉണ്ട്. നഞ്ചരിക്കേണ്ടതിനുള്ള സൗകര്യത്തിനായി ഈ കാലത്തു തീവണ്ടിശ്രദ്ധിയെല്ലാം കുറേശ കുറച്ചിരിക്കും. സുഖം എടുക്കേണ്ടതിന്നു അ

തി മോഹകാരായ ഇംഗ്ലീഷുകാർ ഈ കാലത്തെ വിട്ടൊഴിക്കുകയും ഇല്ല.

ആഗസ്റ്റ് മാസം കഴിയുമ്പോഴേക്കു പ്രകൃതി യൗവസ്വം കഴിഞ്ഞു വാർഷികൃദശയിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ തുടങ്ങും. ബാല്യം കഴിഞ്ഞാൽ അധികം താമസിക്കാതെ വാർഷികൃത്തിനും വരാതെ നിറുത്തിയില്ലല്ലോ. ശരൽക്കാലം മനസ്സിന്റെ ആശ്വാദത്തെ വല്ലാതെ കുറയ്ക്കുന്നു. ദുഷ്ടങ്ങൾ വാടുന്നു. ഇലകൾ കൊഴിയുന്നു. സൂര്യനും കുറേശ മങ്ങിവരുന്നു. ക്ഷണസമയംകൊണ്ടു കഴിഞ്ഞുപോയ ഗ്രീഷ്മത്തെ പററി ഓർത്തും, വരുവാൻ പോകുന്ന ഹേമന്തത്തിലെ അസൗകര്യങ്ങളെ പററി ഭയപ്പെട്ടും, സത്വരം മാസത്തോടുകൂടി ശരൽക്കാലം കഴിയും. ഒക്ടോബർ മാസത്തിൽ ഹേമന്തം തുടങ്ങുകയായി.

ഗ്രീഷ്മവും ഹേമന്തവും ആയി എന്തു വ്യത്യാസം! ഗ്രീഷ്മത്തിൽ എല്ലാം പൂർണ്ണ വളർച്ചയായി തോന്നുന്നു. ഹേമന്തത്തിൽ എങ്ങും ക്ഷയമെ കാണുന്നുള്ളൂ. ഗ്രീഷ്മത്തിൽ സൂര്യൻ വിടാതെ പ്രകാശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഹേമന്തത്തിൽ സൂര്യനെ കാണുന്ന ദിവസം വളരെ ചുരുക്കമായിരിക്കും.

നവംബ്ര മാസം ആകുമ്പോഴേക്കു കറുപ്പും മഞ്ഞയും കലർന്നതായി ഫോഗ് (fog) എന്നു പറയുന്ന ഒരുവക മഞ്ഞു ഇടക്കിടെ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കും. ചില സമയം നഷ്ടപ്പെടുന്നതിന്നു ഒരടി മുമ്പിൽ കാണുവാൻ പ്രയാസമായിരിക്കും. മഞ്ഞും, മഴയും, മഞ്ഞും ഒന്നല്ലെങ്കിൽ മറെറൊന്ന വിടാതെ ഉണ്ടാകും. പകൽ കുറഞ്ഞും, രാത്രി ഏറിയും വരും. ഡിസംബ്ര അവസാനിച്ചു ജനവരി തുടങ്ങുമ്പോഴേക്കു തണുപ്പിന്റെ ആധിക്യം വന്നുകഴിയും. വീടുകളിൽ വിടാതെ തീ കത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. ഈ കാലത്തു സുഖം തീയിന്റെ അരികിൽ തന്നെയാണു. സ്നേഹിതന്മാരോടു വർത്തമാനം പറഞ്ഞിരിക്കുവാനും, വിരുന്നുകാരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി

ഇരുത്തുവാനും, തനിയെ ഇരുന്നു ഓരോന്നു ആലോചിക്കുവാനും, സ്വൈരമായി ഇരുന്നു വല്ലതും വായിക്കുവാനും, എല്ലാവരിന്നും പറ്റിയത, ഈ കാലത്ത, തീയിന്റെ സമീപത്താണ്.

പ്ലാനൽകൊണ്ടുള്ള നാലോ അഞ്ചോ കുപ്പായം ഇട്ടാൽ കൂടി തണുപ്പു സഹിക്കുകയില്ല. കയ്യിന്റെ വിരലുകളിൽ തണുപ്പു തട്ടാതിരിക്കുവാനായി രോമംകൊണ്ടുള്ള ഊകം ഇറക്കുന്നു.

വൃക്കങ്ങളിൽ ഒരു ഇലപോലും കാണുകയില്ല. ഈ കാലത്തു വൃക്കങ്ങൾക്കു യാതൊരു ശക്തിയും ഉണ്ടാകയില്ലെന്ന സമ്പ്രദായം അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. വളർച്ചക്കു ആവശ്യമായ പദാർത്ഥങ്ങളെ വലിച്ചെടുക്കുവാൻ ശക്തിയില്ലാത്തതുകൊണ്ടു വൃക്കങ്ങൾ ഈ കാലത്തു വളരുകയും ഇല്ല.

മഞ്ഞും മഴയും ഈ കാലത്തു സാധാരണയാണ്. മഴ മലയാളത്തിൽ പെയ്യുന്നതുപോലെ അത്ര ശക്തിയോടെ പെയ്യുകയില്ല. അവിടെ തിരുവാതിര ഞാറുവേലയിൽ ഉണ്ടാകുന്നപോലെയുള്ള മഴ ഇവിടെ ഒരിക്കലും പെയ്യുകയില്ല. പക്ഷെ ഇവിടെ ഇന്നു കാലത്താണ് മഴ എന്നില്ല. ഹേമന്തത്തിൽ വിടാതെ ഉണ്ടാകും. മറെറല്ലാ കാലങ്ങളിലും ഇടക്കിടെ പാറുകയും ചെയ്യും.

മഞ്ഞു വീഴുന്നതു കാണുവാൻ നല്ല കൗതുകമുണ്ട്. പക്ഷികളുടെ ചെറുതുവലുകൾ വീഴുന്നതുപോലെ, ആകാശത്തിൽ നിന്നു വെളുത്തു ഘനം കുറഞ്ഞ മഞ്ഞു വീണു ചിലപ്പോൾ രണ്ടും മൂന്നും അടി ഉയരത്തിൽ കിടക്കും. അതു വാരി അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും എറിഞ്ഞു കളിക്കുന്നതു കുട്ടികൾക്കെന്നു മാത്രമല്ല വലിയ ആളുകൾക്കുകൂടി ഉള്ള ഒരു കളിയാണ്.

സൂര്യൻ ഏതര മണിക്കൂറു ഉദിക്കുകയുള്ളൂ. മൂന്നര മണിക്കൂറു അസ്തമിക്കുകയും ചെയ്യും. തണുപ്പു സഹിക്കുവയാതെ ചിലപ്പോൾ കിടക്കുകയുടെ താഴെ ചുട്ടവെള്ളം നിറച്ച കുപ്പികൾ വെ

കേണ്ടിവരും. തണുപ്പിന്റെ ആധിക്യംകൊണ്ട് രുക്ഷങ്ങൾക്കു വളരുവാൻ നിർത്തിയില്ലാതെ വരുന്നു. ബുദ്ധിയുള്ള മനുഷ്യൻ തണുപ്പിൽനിന്ന രക്ഷപ്രാപിക്കുവാനായി വസ്ത്രത്തെയും തീയിനെയും ആഗ്രഹിക്കുന്നു. വിശേഷബുദ്ധിയില്ലാത്ത മൃഗങ്ങൾ എന്തു ചെയ്യും. അവക്കു രക്ഷക്കായി പ്രകൃതി ഈ സമയം തടിച്ച രോമംകൊണ്ടു അവയെ മൂടുന്നു. നായ, ചെമ്മരിയാട ഇവക്കു അഞ്ചും ആറും അംഗുലം നീളമുള്ള രോമം ഉണ്ടാകും. ഗ്രീഷ്മത്തിൽ ആട്ടിന്റെ രോമം വെട്ടി എടുത്തു വസ്ത്രങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കേണ്ടതിന്നായി ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നു. ഹേമന്തം ആകുമ്പോഴേക്കു രോമം രണ്ടാമതും വളർന്നു ഈ ജന്തുക്കളെ തണുപ്പിൽനിന്ന രക്ഷപ്പെടുത്തുന്നു.

മാച്ച് മാസംവരെ ഈ തണുപ്പു ഏറക്കുറവു വ്യത്യാസത്തോടെ നിലനിൽക്കും. പിന്നെ ക്രമേണ കുറഞ്ഞുവരും. എപ്രിൽ ആകുമ്പോഴേക്കു പിന്നെയും വസന്തം ആയി.

ഇങ്ങിനെ കാലചക്രം തിരിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിന്നനുസരിച്ച് വസന്തവും, ഗ്രീഷ്മവും, ശരത്തും, ഹേമന്തവും വന്നു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. കൊല്ലം ഒന്നു കഴിഞ്ഞു. കാലം എത്ര ക്ഷണത്തിൽ പോകുന്നു എന്ന മനുഷ്യൻ അതിശയിക്കുന്നു. പ്രകൃതിയുടെ അതിരറ്റ മഹിമയേയും, അറിയുവാൻ പ്രയാസമായ രഹസ്യത്തേയും, തന്റെ ചുരുങ്ങിയ ബുദ്ധികൊണ്ടു മനുഷ്യൻ മനസ്സിലാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നതുപോലെ തന്നെ വർഷത്തെ അളവുകോലാക്കി മനുഷ്യൻ കാലത്തേയും അളക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. അതല്ലാതെ കാലത്തിന്നു ആദിയുണ്ടോ, അന്തമുണ്ടോ, വരവുണ്ടോ, പോക്കുണ്ടോ, വളർച്ചയുണ്ടോ, ക്ഷയമുണ്ടോ?

3-ാം അദ്ധ്യായം.

ജനോപകാരത്തിനുള്ള ചില സംഘങ്ങൾ.

i. ഡോക്ടർ ബർനാഡോ സ്ഥാപിച്ച ധർമ്മലയം.

മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിക്കായുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളെ ആരാഞ്ഞറിഞ്ഞു, അതിശയിക്കത്തക്ക സ്ഥിരോത്സാഹത്തോടും, മനോധൈര്യത്തോടും അവയെ പിന്തുടന്നു തങ്ങളുടെ ഉദ്ദിഷ്ടകാര്യം സഫലമാക്കി തീർത്ത മഹാനാരംഭം ലോകത്തിൽ പല രാജ്യങ്ങളിലും കാണാം. ദേശത്തിനും, കാലത്തിനും അനുസരിച്ച് ഇവർ ഓരോരുത്തരുടെയും പ്രകൃതി ഓരോ മാർഗ്ഗമായി തിരിഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കുകയും സൂക്ഷ്മത്തിൽ ഈ പ്രകൃതികളുടെയെല്ലാം ഉദ്ദേശം ഒന്നു തന്നെ. സ്വാർത്ഥം അശേഷം ഇല്ലാതെ മറ്റുള്ളവരുടെ നന്മക്കുവേണ്ടി തങ്ങളുടെ ജീവദശയെ വ്യയം ചെയ്യുന്നവർ ലോകരുടെ നിഷ്കളങ്കമായ ബഹുമാനത്തിന്നു പാത്രമായി വരുന്നതു അസാധാരണയല്ലല്ലോ. മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തോടുള്ള അനുകമ്പയും, സൽകർമ്മങ്ങൾ സൽഫലങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കാതിരിക്കയില്ലെന്നുള്ള വിശ്വാസവും, അത്യുത്സാഹത്തോടു കൂടിയ പരിശ്രമവുമായ സാധാരണ മനുഷ്യർക്ക് അസാധ്യമെന്നു തോന്നുന്ന കാര്യങ്ങളെ നിവൃത്തിക്കുവാൻ ഇവർക്ക് സംഗതി വരുത്തുന്നത. ഈ വക ആലോചനകളായിരുന്നു, ഡോക്ടർ ബർനാഡോ എന്ന മഹാനാൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട ഒരു ധർമ്മലയത്തെ സന്ദർശിക്കുവാൻ ഇടവന്നപ്പോൾ, എന്റെ മനസ്സിൽ ഉദിച്ചത്.

അഹനമ്മമാരൊ, വേറെ ബന്ധുക്കളൊ, ഇല്ലാതെ കഷ്ടതയിൽ പെട്ട കാലം കഴിക്കുന്ന അനേകം ചെറുകുട്ടികളുടെ പരിതാപകരമായ സ്ഥിതി ഓർത്തു ഡോക്ടർ ബർനാഡോവിന്നു ഇവരുടെ പേരിൽ അനുകമ്പ തോന്നി. ഭവനസൗഖ്യവും, മാതൃവാ

സലൂവും എന്തെന്നറിയാത്ത ഈ അനാഥങ്ങളെ വല്ല വിധത്തിലും നോക്കി രക്ഷിച്ചു അന്യാശ്രയം കൂടാതെ തങ്ങളുടെ ചിലവുകഴിക്കുവാൻ പ്രാപ്തിയുള്ളവരാക്കി തീർക്കണം എന്ന വിചാരം ഈ മഹാനിൽ കടന്നുകൂടി. ഇത്തരത്തിലുള്ള കുട്ടികൾ ഈ നാട്ടിൽ എത്രയോ അസംഖ്യം! ഇവരുടെ ആവശ്യത്തിന്നു വേണ്ടുന്ന ധനവും ഒട്ടും ചുരുക്കമല്ല. ഏതായാലും ഡോക്ടർ തന്റെ വിചാരത്തിന്നനുസരിച്ചു പ്രവൃത്തിക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചു ചെറിയതായ ഒരു വീട്ടിൽ മേൽ പ്രസ്താവിച്ച വിധത്തിലുള്ള ചില കുട്ടികളെ പാപ്പിച്ചു രക്ഷിച്ചുവരുവാൻ തുടങ്ങി. ക്രമേണ കുട്ടികളുടെ എണ്ണവും, അവർക്കു സൗകര്യത്തിന്നും, വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്നും ആവശ്യമായ ഏപ്പാടുകളും വർദ്ധിച്ചുവന്നു. ഇപ്പോൾ ഇങ്ങിനെ ഏകദേശം 10,000 കുട്ടികളെ പല ദേശങ്ങളിലായി 25 സ്ഥലങ്ങളിൽ രക്ഷിച്ചുവരുന്നു. പതിനാറു വയസ്സുവരെ ഏതു പ്രായത്തിലുള്ള കുട്ടികളേയും ഈ വീട്ടിൽ താമസിപ്പിക്കും. അനാഥന്മാരായി കാണുന്ന കുട്ടികളെ ഒന്നും തൃജിക്കയില്ലെന്നാണു ഈ സ്ഥലങ്ങളുടെ പ്രതം. ദിവസം ഒന്നുക്ക് ഇങ്ങിനെ ഏകദേശം 9 കുട്ടികൾ എല്ലാ സ്ഥലങ്ങളിലും കൂടി വന്നു ചേരുമത്രെ. ഇതിൽ 1,000 കുട്ടികളോളം അഞ്ചു വയസ്സിന്നു താഴെയാണെന്നു അറിയുന്നു. ഇവരുടെ ചിലവിലേക്കു കൊല്ലത്തിൽ രണ്ടു ലക്ഷം പവൻ വേണം. ഈ സംഖ്യ അത്രയും പൊതുജനങ്ങളുടെ കയ്യിൽനിന്നു പിരിയുന്നതാണ്. നാലോ അഞ്ചോ കുട്ടികളുള്ള ഒരു വീട്ടിൽ അവരുടെ സൗകര്യങ്ങളെ അനേപഷിച്ചറിഞ്ഞു ഭക്ഷണത്തിന്നും, വസ്ത്രങ്ങൾക്കും, വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്നും വേണ്ട പണത്തിന്നു ബുദ്ധിമുട്ടുന്ന ഒരാൾക്കു ഇത്ര വളരെ കുട്ടികളെ ഇങ്ങിനെ പാപ്പിച്ചുവരുന്നതിൽ അത്ഭുതം തോന്നാതിരിക്കയില്ല. ആൺകുട്ടികൾക്കും പെൺകുട്ടികൾക്കും വെച്ചേറെ സ്ഥലങ്ങൾ ഉണ്ടു. സ്വന്തം വീടിന്റെ മാതിരി തൊന്നിപ്പിക്കുവാനായി പത്തും ഇരിപതും കുട്ടികളെ ഓരോ വീട്ടിൽ ഒന്നായി താമസിപ്പി

ക്കുന്നു. ഇവരെ നോക്കുവാനായി ഒരു സ്ത്രീയെ ആ വീട്ടിൽ അയച്ചു നിയോഗിച്ചു. ഇങ്ങനെ ഒരു സ്ഥലത്തു അനേകം ചെറുവീടുകൾ ഉണ്ടായിരിക്കും. അതിലെല്ലാം ഇപ്രകാരത്തിലുള്ള ഓരോ കുടുംബങ്ങൾ താമസിക്കുകയാണ്. ഇതിന്നു പുറമെ ഇവർ പഠിക്കുവാനുള്ള സ്കൂളും, ദീനം പിടിച്ചാൽ ചികിത്സിക്കുവാനുള്ള ആശുപത്രിയും, പ്രാർത്ഥനക്കുള്ള പള്ളിയും, കളിക്കുവാനുള്ള വിശാലസ്ഥലങ്ങളും എല്ലാം ആ വലിയ വളപ്പിനുള്ളിൽ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ടാകും. ഇതിൽ താമസിപ്പിക്കുന്ന കുട്ടികളെ എല്ലാം വല്ലതൊഴിലിന്നും ശീലിപ്പിക്കുന്നു. തുറന്നപ്പണി, അലക്ക, ഭാസിപ്പണി എന്നിങ്ങനെ പല തരത്തിൽ പതിനാലു തൊഴിലുകൾക്കു പെൺകുട്ടികളെ ശീലിപ്പിക്കും. പതിനാലു വയസ്സുപരെ അവിടെ താമസിപ്പിച്ചു പിന്നെ ഇവർക്കു എവിടെയെങ്കിലും ഉദ്യോഗം ഉണ്ടാക്കി കൊടുക്കും. ഇങ്ങനെ കൊല്ലത്തിൽ ഏകദേശം ആയിരത്തിലധികം കുട്ടികളെ പല രാജ്യങ്ങളിലേക്കായി വിദ്രാളാസം കഴിച്ചു അയക്കുന്നു. കനയാ മുതലായ രാജ്യങ്ങളിൽ ഇങ്ങനെ പോയിട്ടുള്ള കുട്ടികളിൽ പലരും വലിയ അവസ്ഥയിൽ ആയി തീർന്നിട്ടുണ്ട്. ഈ പ്രകൃതി അത്രയും ഒരു മനുഷ്യന്റെ ഉത്സാഹത്താൽ സാധിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. ഡോക്ടർ ബർനാഡോ മരിച്ചിട്ട് ഇപ്പോൾ പത്തു കൊല്ലത്തോളം ആയെങ്കിലും ആ മഹാൻ സ്ഥാപിച്ച ഈ സ്ഥലങ്ങൾ ഇപ്പോഴും പുഷ്ടിയോടെ നിലനിന്നു വരുന്നു.

ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു സ്ഥലത്തെയാണ് ഞാൻ സന്ദർശിച്ചത്. അതിന്റെ വളപ്പിനുള്ളിൽ 67 ചെറിയ വീടുകൾ ഉണ്ട്. ഓരോ വീട്ടിലും മേൽപറഞ്ഞ പ്രകാരത്തിലുള്ള ഓരോ കുടുംബങ്ങൾ താമസിക്കുകയാണ്. പല പ്രായത്തിലും തരത്തിലും ഉള്ള പെൺകുട്ടികൾ അവിടെവിടെ കളിച്ചു രസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുകാണുമ്പോൾ ഇവർ ഈ സൗഖ്യത്തെ അനുഭവിപ്പാൻ ഇടയാക്കിത്തീർത്ത ആ മഹാപുരുഷന്റെ ശ്രേഷ്ഠമായ പ്രവൃത്തിയോ

ആ അതിശയം തോന്നിപ്പോകാതിരക്കിയില്ല. അവിടെയുള്ള പല കെട്ടിടങ്ങളും കണ്ടതിനുശേഷം അതിൽ ഒരു വീട്ടിൽ ഞങ്ങൾക്കു ചായക്കു തെയ്യറാക്കിയിരുന്ന സ്ഥലത്തു ചെന്നു. അവിടെ ഇരുന്നു ചായ കഴിക്കുമ്പോൾ ആ സ്ഥലത്തുള്ള ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥൻ വന്നു അവിടെ ഏപ്പാടുകൾ പറ്റിയും ചിലവിനെ പറ്റിയും മറ്റും ഞങ്ങളോടു സവിസ്താരം പറഞ്ഞു. അതിന്റെ ഒരു ചുരുക്ക വിവരമാണ് ഞാൻ മേൽപറഞ്ഞതെല്ലാം.

ധർമ്മ വിഷയമായും, വിദ്യാഭ്യാസ വിഷയമായും ഈ ദിക്കിൽ ചെയ്തിരിക്കുന്ന ഓരോ ഏപ്പാടുകളും, അതിനെ നിലനിർത്തുവാനും, പുഷ്ടിപരുത്തുവാനും ഈ ദിക്കിലുള്ളവർ ചെയ്യുന്ന സഹായവും കാരണമുപോൾ തന്റെ നാട്ടിലെ കഥയോർത്തു ഒരു ഇന്ത്യക്കാരനും ലജ്ജയോ വ്യസനമോ തോന്നുന്നു. ഇത്ര ധനപുഷ്ടിയുള്ളതും പരിഷ്കാരമേറിയതും ആയ ഈ രാജ്യത്തു ഇങ്ങിനെയുള്ള ഓരോ ഏപ്പാടുകൾ ആവശ്യമായി തോന്നിയിരിക്കെ ഇതൊന്നും ഇല്ലാത്ത നമ്മുടെ നാട്ടിലെ സ്ഥിതി എന്തായിരിക്കണം! 'ഇംഗ്ലണ്ടിലെ മാതിരി പണം ഇല്ല അതുകൊണ്ടു നമുക്കു അതുപോലെ ഒന്നും സാധിക്കയില്ല' എന്നാണു സാധാരണ അവിടെയുള്ളവർ ഉത്തരം പറയുക. വാസ്തവത്തിൽ പണം ഇല്ലായ്മയല്ല നമ്മുടെ പരിഷ്കാര ഇച്ഛയെ നിറവേറുന്നതിൽ തടസ്സമായി നിൽക്കുന്നത്. ഇവിടെ പത്തു പവൻകൊണ്ടു സാധിക്കുന്നത അവിടെ പത്തുറൂപ്പികകൊണ്ടു സാധിച്ചു എന്നു വന്നു കാം. ഇവിടുത്തെ മാതിരി തന്നെ എല്ലാം നമുക്കു അവിടെയും വേണമെന്നില്ല. ഈ രാജ്യത്തിന്റെ സ്ഥിതിക്കും, ഇവിടുത്തെ സമുദായത്തിന്റെ അവസ്ഥക്കും, ആവശ്യമായ കാര്യങ്ങൾ കാലോചിതമായി ചെയ്യുന്നതുപോലെ അവിടുത്തെ സ്ഥിതിക്കനുസരിച്ച് ചെയ്യുവാനുള്ള തരം ധാരാളം അവിടെയും ഉണ്ടു. പൂർണ്ണമായി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണെന്നു വെച്ച് മാത്രം നാം ഒന്നും സ്വീകരിക്കേണ്ടതില്ല. മറ്റുള്ള രാജ്യക്കാർ ആചരിക്കുന്ന

സമ്പ്രദായങ്ങളും ഗുണദോഷ ചിന്ത കൂടാതെ നാം എടുക്കേണ്ടതില്ല. ഏതൊന്നു സമുദായത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിക്കു തടസ്ഥമായി നിൽക്കുന്നുവോ അതു ആരാൽ ഏല്പുത്തപ്പെട്ടതായാലും ത്രാജ്യയോഗ്യവും, യാതൊന്നു സമുദായത്തിന്റെ നന്മയെ അധികരിക്കുന്നുവോ അതു സ്വീകാരയോഗ്യവുമാണ്. ധർമ്മത്തിനായി പല ഏല്പാടുകളും നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ഉണ്ട്. പക്ഷെ അവകളിൽ മിക്കതും അംഗഹീനതകൊണ്ടോ ബാല്യംകൊണ്ടോ ഭീനംകൊണ്ടോ നിസ്സഹായന്മാരായവരെ സഹായിക്കുന്നതിനു പകരം ജാതിമാഹാത്മ്യത്തെ നോക്കി മാത്രം ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു അതു നാട്ടിലേക്കു ഗുണത്തെ ചെയ്യുന്നതിനു പകരം വിപരീതഫലത്തെയാണു ഉണ്ടാക്കി തീർക്കുന്നത്.

ii. ബാലസംഘം.

ഞായറാഴ്ച ദിവസം ലണ്ടനിൽ മറ്റു ദിവസങ്ങളിൽ കാണാത്ത പല കാഴ്ചകളും കാണാം. പ്രാർത്ഥനസ്ഥലങ്ങളിലേക്കു പോകുന്നവരുടെ തിരക്കു അങ്ങിനെ. ഉദ്യാനങ്ങളിൽ ഉല്ലാസിക്കുവാനായുള്ള കൂട്ടർ അവിടേക്കു പോകുന്നു. അതാ അല്പം ദൂരത്തുനിന്നു ഭേരിയടിച്ചും, കാഹളത്തെ ശബ്ദിച്ചുംകൊണ്ടു ചിലർ വരുന്നു. അടുത്തു വരുന്തോറും ആ യോഗത്തിലുള്ളവരെ തിരിച്ചറിയാം. 12, 16, 18 ഈ പ്രായത്തിലുള്ള കുട്ടികളാണ്. ഒരേ തരത്തിലുള്ള ഉടുപ്പു ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. കയ്യിൽ ഓരോ വലിയ വടിയുണ്ട്. നടത്തവും മറ്റും കാണുമ്പോൾ പട്ടാളക്കാരെ എന്നു തോന്നും. ഇവരാണോ? എങ്ങോട്ടാണു പോകുന്നത? ഇവരെ എന്തു പ്രവൃത്തിക്കണു ശീലിപ്പിക്കുന്നത? ഈ കൂട്ടരെ ഇംഗ്ലീഷിൽ ബോയ്സ്കൗട്സ് (Boy scouts) എന്നു പറയുന്നു. ഈ സൈന്യത്തിൽ 11-ാം, 18-ാം വയസ്സിനു മദ്ധ്യേയുള്ള കുട്ടികളായിരിക്കും. പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസം കഴിഞ്ഞു ഉയർന്ന പരീക്ഷകൾ പഠിക്കാത്തവരും, വേറെ ജോലി വിശേഷിച്ച് ഒന്നും ഇല്ലാ

ഈ പ്രായത്തിലുള്ള കുട്ടികളെ ഒന്നിച്ചുചെർത്ത്
 പൊതുജനങ്ങൾക്കു വളരെ ഉപകാരത്തെ ചെയ്യാൻ ത്രാണിയും,
 ഉത്സാഹവും, ഉള്ള സംഘമാക്കിയിരിക്കുന്നു. മറ്റുള്ളവർക്കു തങ്ങളുടെ
 കഴിയുംവണ്ണം ഏപ്പോഴും സഹായം ചെയ്യുമെന്നും, ഈശ്വരനും
 രാജ്യത്തിനും തങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ടുന്നതായ മറ്റു ഏപ്പോഴും
 തെറ്റിക്കയില്ലെന്നും ആണു ഇവരുടെ പ്രത്യാശ. ഈ കൂട്ടത്തിലുള്ള
 ഏല്പാധരും ഒരു ദിവസം ഒരിക്കലേങ്കിലും തങ്ങളുടെ സഹജീവികൾക്കു
 എന്തെങ്കിലും ഒരു സഹായം ചെയ്യാതെ ഇരിക്കയില്ലെന്നാണു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നതു. പട്ടണത്തിൽ വല്ല തിരക്കും ഉണ്ടാകുമ്പോൾ ജനങ്ങൾക്കു വേണ്ടുന്നസഹായത്തെ ചെയ്തും, അപകടത്തിൽ പെട്ടു ബുദ്ധിമുട്ടുന്നവരെ എടുത്തു വണ്ടിയിൽ കയറ്റി കൊണ്ടുപോയും, ഇങ്ങിനെ എന്തെല്ലാം തരത്തിൽ തങ്ങളുടെ മറ്റുള്ളവരുടെ സങ്കടനിവൃത്തി വരുത്തുവാൻ കഴിയുമൊ അതിന്നെല്ലാം അവർ സന്തോഷത്തോടുകൂടി സദാ സന്നദ്ധന്മാരായിരിക്കും. ഇതിന്നു ഇവർക്കു യാതൊരു മാസ്പതിയും ഇല്ല. അവർ ആരോടും പണം ചോദിക്കുകയുമില്ല. ഇതിൽ ഓരോരുത്തരും വല്ല പ്രവൃത്തിക്കും ശീലിച്ചിട്ടുണ്ടാകും. അതുകൊണ്ടു വല്ലതും സമ്പാദിച്ച് തങ്ങളുടെ ആവശ്യത്തിന്നു ഉപയോഗിക്കുന്നതല്ലാതെ അന്യനോടു പണത്തിന്നു ആവശ്യപ്പെടുകയില്ല എന്നാണു നിശ്ചയം. ഇങ്ങിനെ ചെറുപ്പത്തിൽ തന്നെ സ്വാഭിമാനവും, സ്വരാജ്യഭക്തിയും, ദൈവവിശ്വാസവും, പൊതുജനങ്ങളെ സഹായിക്കുന്നതിൽ തല്പരതയും ശീലിപ്പിച്ചുവരുന്നതുകൊണ്ടു പ്രായം ചെല്ലുമ്പോൾ ഇവർ മാതൃകരാജപ്രജകളായി തീരുന്നു. ഈ യോഗം ആരംഭിച്ചിട്ടു വളരെ കാലമായിട്ടില്ലെങ്കിലും ഇതു ഇപ്പോൾ വളരെ വർദ്ധിച്ചുവരികയും ഇതിന്റെ ഉപയോഗം ജനങ്ങൾ അറിഞ്ഞു കുട്ടികളെ കഴിയുന്നത്ര ഇതിൽ ചേർത്തുവാൻ ഉത്സാഹിച്ചു വരികയും ചെയ്യുന്നു.

ഇതു ലണ്ടനിലും, ഇംഗ്ലണ്ടിലും മാത്രമല്ല ഇപ്പോൾ യൂറോപ്പിൽ മിക്ക രാജ്യങ്ങളിലും ബ്രിട്ടീഷ് സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ ചില ഭാഗങ്ങളിലും ഏർപ്പെട്ടുത്തീർത്തു. ഞായറാഴ്ച ദിവസങ്ങളിൽ ഇവർ സംഘം സംഘമായി കവാത്തിനു പോകുന്നതു, ഇവരുടെ പല തരത്തിലുള്ള കളിയും, ദേഹായാസത്തിനും, ബലത്തിനും, ഉപകരിക്കുന്ന ഒളിഞ്ഞുകളിയും മറ്റും കാണാൻ നല്ല രസമുണ്ട്. ഒരു രാജ്യത്തിലെ യുവാക്കളെ ഇങ്ങിനെ യോഗം ചേർത്തിരുത്തിപ്പിച്ച് വരുന്നതുകൊണ്ടുള്ള ഗുണം ഇത്രയെന്ന പറയുവാൻ പ്രയാസം. സ്വർഗ്ഗത്തിൽ വിശ്വാസം, അദ്ധ്വാനശീലം, ചങ്ങാതിത്വം, അനുസരണം ഈ ഗുണങ്ങളെല്ലാം വർദ്ധിപ്പിക്കുവാനുള്ള അവസരം ഇവർക്കു കിട്ടുന്നുണ്ട്. യുദ്ധം തുടങ്ങിയതിനുശേഷം ജർമ്മനിയിൽനിന്നു മടങ്ങി ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്കു വരുന്ന അവസരത്തിൽ ചില തീവണ്ടി ആപ്പീസുകളിൽ യാത്രക്കാർക്ക് ശീട്ടു വാങ്ങി കൊടുക്കുവാനും, ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ വാങ്ങി കൊടുക്കുവാനും സന്നദ്ധരായി നിന്നുകൊണ്ടിരുന്ന ഈ യോഗക്കാരെ എത്രയോ കണ്ടിരിക്കുന്നു.

iii. മുക്തിയോഗം. (Salvation Army.)

മൂന്നു കൊല്ലം മുമ്പു ലണ്ടനിൽവെച്ചു ഒരു മഹാപുരുഷൻ അന്തരിച്ചുപോകുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശവസംസ്കാരദിവസം, ആ മൃതശരീരത്തെ കൊണ്ടുപോയിരുന്ന തെരുവുകളിൽ, അതിനെ ഒരു കണ്ടു വന്ദിക്കുവാനായി കൂടിയിരുന്ന ജനത്തിരക്കുപോലെ ലണ്ടനിൽ ഒരു തിരക്കു കണ്ടിട്ടും, ഉണ്ടായതായി കേട്ടിട്ടും, ഇല്ലെന്നു പലരും പറയുകയുണ്ടായി. ജനനംകൊണ്ടോ, പണംകൊണ്ടോ യാതൊരു അവസ്ഥയും ഇല്ലാതിരുന്ന ഈ മഹാനാണു ഇപ്പോൾ ലോകമെങ്ങും പരന്നിരിക്കുന്ന മുക്തിയോഗത്തെ സ്ഥാപിച്ചതു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവൃത്തിയുടെ മഹാത്മ്യതകൊണ്ടു അദ്ദേഹം ലോകമെങ്ങും കീർത്തി കേൾക്കുവാൻ

നും, പലരുടെ പുജക്കും പാത്രീഭവിച്ചു. മുകുതിയോഗത്തെ സ്ഥാപിക്കുവാനുള്ള കാരണവും, ഏകനായി താൻ പ്രവൃത്തി തുടങ്ങിയതും, നേരിട്ട തടസ്സങ്ങളും, ആരംഭിച്ച പ്രവൃത്തിയുടെ അസാധ്യതയും, പീന്നീട് അതെല്ലാം നിവൃത്തിയായും എല്ലാം കൂടി ആലോചിച്ചു നോക്കിയാൽ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവൃത്തിയെ ലോകത്തിലെ മഹാത്മ്യങ്ങളിൽ ഒന്നായി കരുതണം. വലിയ ചില കാര്യങ്ങൾ നിറവേറേണ്ടതിനായി ലോകത്തിൽ ചില കാലങ്ങളിൽ മഹാപുരുഷന്മാരുടെ അവതാരം ഉണ്ടാകുന്നു. ജനറൽ ബൂത്തിനെ പോലെയുള്ള പുരുഷന്മാർ ഒരു നൂറ്റാണ്ടിൽ രണ്ടോ മൂന്നോ ഉണ്ടായി എന്നു വരാം. മറ്റുള്ളവർ പ്രയാസമായും, അസാധ്യമായും തോന്നുന്ന കാര്യങ്ങൾ ഇവർ ഉത്സാഹത്തോടുകൂടി നേടി ലോകസൗഖ്യത്തെ അധികരിപ്പിച്ചു കീർത്തിയോടുകൂടി പിൻമാറുന്നു. കാര്യനിഷ്ടയെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന നാസികയും, ആലോചനാശക്തി വെളിപ്പെടുത്തുന്ന നെററിത്തടവും, സ്ഥിരോത്സാഹം സ്പർശിക്കുന്ന നേത്രങ്ങളും, ഭക്തി ജനിപ്പിക്കുന്ന നരച്ച ഭീഷ്മിച്ച താടിയും, ഗൗരവം നിർത്തം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മുഖവും കണ്ടാൽ ജനറൽ ബൂത്ത ഒരു മഹത്തായ കാര്യത്തെ നേടുന്നതിന്നു ജനിച്ച ഒരു മഹാപുരുഷനാണെന്നു സമ്മതിക്കാതിരിക്കുവാൻ തരമില്ല. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവചരിത്രസംക്ഷേപമല്ല ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ വിവരിക്കുവാൻ പോകുന്നത്. ഇദ്ദേഹം ചെയ്ത പ്രവൃത്തിയെ പററിയാം.

ജനറൽ ബൂത്തിന്റെ യൗവന്യകാലത്തു ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന പല ശോചനീയമായ അവസ്ഥകളും ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭീഷ്ണാലോചനകൾ വിഷയങ്ങളായി ഭവിച്ചു ദാരുദ്ര്യം വല്ലാതെ വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു. അന്ധകാരത്തിൽ പെട്ടു വലയുന്ന ജനങ്ങളുടെ സംഖ്യ എത്രയോ അധികരിച്ചിരിക്കുന്നു. മദ്യപാനവും, മറ്റുള്ള ദുർന്നടപടികളും ഭയങ്കര വേഗതയോടുകൂടി നാ

ടേങ്ങും പരക്കുന്നു. രാജ്യത്തിൽ വളരെ ആളുകൾ ഈ നിലയിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ പരിഷ്കാരം എവിടെ? അഭിവൃദ്ധി എവിടെ? സൗഖ്യം എവിടെ? ഈ സ്ഥിതിക്കുള്ള കാരണം എന്താണ്? ഈ സ്ഥിതിയെ മാറ്റുന്നത എങ്ങനെ? രാവും, പക്ഷവും ഒരു പോലെ ജനറൽ ബുത്തിന്നു ഇതായിരുന്നു ആലോചന. ഏതൊരു പുരുഷൻ ലോകത്തിൽ തന്നെക്കു സാധിക്കേണ്ടുന്നതായ കാര്യത്തെ സ്ഥിരോത്സാഹത്തോടും, ധൈര്യത്തോടും പിന്തുടർന്നു, പ്രതിബന്ധങ്ങളോടൊത്തു, ഭീരുവാക്യത്തെ ഗണ്യമാക്കാതെ, മുന്നോട്ടു വെച്ച സൈന്യത്തെ പോലെ ഇച്ഛിതകാര്യസാധ്യത്തിനായി യത്നിക്കുന്നുവോ, അവൻ തന്നെ ഭാഗ്യവാൻ, അവൻ തന്നെ ധന്യൻ, അവൻ തന്നെ പുരുഷൻ. മനുഷ്യനെ നന്നാക്കേണമെങ്കിൽ ആ മനുഷ്യന്റെ ചുറ്റുമുള്ള സ്ഥിതി നന്നാക്കേണമെന്നുള്ള പരമാർത്ഥം ഒന്നാമതായി ഇദ്ദേഹം ധരിച്ചിരുന്നു. വയറു വിശക്കുന്ന സമയത്തു വായനക്കു ശ്രദ്ധയെവിടെ? വളരെ കാലം മദ്യപാനത്തിൽ ലയിച്ചു, ഇപ്പോൾ ആ പുറവും ഈ പുറവും മദ്യപ്പാപ്പുള്ള ഒരു സ്ഥലത്തു പാർക്കുന്ന മനുഷ്യനോടു മദ്യപാനമുഷ്ട്യത്തെ പററി ഉപദേശം ചെയ്താൽ എത്ര തന്നെ ഫലിക്കും. അതുകൊണ്ടു ആദ്യമായി വേണ്ടത സന്മാർഗ്ഗത്തിൽ പോകുവാനുള്ള സ്ഥിതിയിൽ ആക്കിവെക്കുക. അങ്ങിനെ ആക്കിയതിനുശേഷം മേലിൽ സ്വന്ത പ്രയത്നംകൊണ്ടു മന്ത്യാദയായി ഉപജീവനം കഴിഞ്ഞുകൂടത്തക്കവണ്ണമുള്ള വല്ല പ്രവൃത്തിയും ഇവരെ ശീലിപ്പിക്കുക. ഇതുകൊണ്ടും ആയില്ല. സന്മാർഗ്ഗത്തിൽ ശരിയായ നിഷ്ഠ ഉണ്ടാകേണമെങ്കിൽ ഈശ്വരങ്കൽ നിർവ്യാജമായ വിശ്വാസം ജനിപ്പിക്കണം. അതിനാൽ ഇതിന്നും ഒരു മാർഗ്ഗം ഉണ്ടാകണം. ഇങ്ങിനെ മൂന്നു വിധത്തിലാണ് ജനറൽ ബുത്ത ഇംഗ്ലണ്ടിലെ അന്ധകാരത്തെ നീക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചതു. പ്രസംഗിച്ചും, പുസ്തകം എഴുതിയും തന്റെ ഈ അഭിപ്രായത്തെ ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ പരത്തുവാൻ ആരംഭിച്ചു. തന്റെ യത്ന

ത്തിന്നു ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ജയം കിട്ടുവാൻ തുടങ്ങിയതോടു കൂടി ഈ മഹാൻ ലോകമെങ്ങും ഈ മൂക്കിയോഗത്തെ സ്ഥാപിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു. ഇപ്പോൾ റഷ്യയൊഴിച്ചു മറെറല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലും ഈ യോഗക്കാർ മഹത്തായ ഗുണം ചെയ്യുവരുന്നു. കഷ്ടസ്ഥിതിയിൽനിന്നു മോചനം ചെയ്തു സന്മാർഗ്ഗത്തിലേക്കു തിരിച്ച് മൂക്കിക്കുള്ള നരം വരുത്തി കൊടുക്കുവാനായുള്ള യോഗക്കാരാകകൊണ്ടാണു ഇവരെ മൂക്കിയോഗത്തിലുള്ളവർ എന്നു പറയുന്നത്. ഇവരുടെ പ്രവൃത്തിയെ മൂന്നു ഭാഗമായി വിചാരിക്കാമെന്നു മുമ്പു പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഇനി അവ ഓരോന്നിനെ പറ്റിയും അല്പം ഇവിടെ വിവരിക്കാം.

1. പല വിധത്തിൽ കഷ്ടതയിൽ പെട്ടിട്ടുള്ളവരെ രക്ഷിക്കേണ്ടതിന്നായി പല വിധത്തിലുള്ള ഏല്പാടുകൾ ഈ യോഗക്കാർ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ദീനം പിടിച്ചു വലയുന്ന സാധുക്കളെ കൊണ്ടുപോയി ചികിത്സിക്കുവാനുള്ള ആസ്ത്രികൾ ഇവരുടെ വക എത്രയൊ ഉണ്ട്. അവരുടെ ഡോക്ടർമാർ യാതൊരു പ്രതിഫലവും കൂടാതെ സാധുക്കളുടെ വീട്ടിൽ ചെന്നു ചികിത്സിക്കും. സ്ത്രീകൾക്കു പ്രസവത്തിനുള്ള സ്ഥലങ്ങൾ, കുട്ടികളെ വളർത്തുവാനുള്ള സ്ഥലങ്ങൾ, ജെയിലിൽനിന്നു വിട്ടവരെ പാപ്പിക്കുവാനുള്ള എഴുപ്പുകൾ ഇങ്ങിനെ പല ആവശ്യങ്ങൾക്കായി ഇവരുടെ സ്ഥലങ്ങൾ ഉണ്ട്. വീടും കുടിയും ഇല്ലാത്തവർ ഒരു ദിവസം രാത്രിയിൽ താമസിക്കേണ്ടതിന്നായി ലണ്ടനിൽ ഉണ്ടാക്കിട്ടുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ ഒന്നു ഞാൻ ചെന്നു കാണുകയുണ്ടായി. വൈകുന്നേരം ആകുമ്പോഴേക്കു എത്രയൊ സാധുക്കൾ ഇതിന്നു മുമ്പാകെ വന്നുകൂടും. ആൾക്കു 3 പെനി (3 അണ) കൊടുത്താൽ ഉള്ളിൽ പോയി കുളിയും, ഭക്ഷണവും, കിടപ്പും കഴിച്ചു പിറെ ദിവസം വരെ അവിടെ താമസിക്കാം. ഈ സ്വപ്നസംഖ്യക്കു ഇങ്ങിനെയുള്ള സൗകര്യം ആ സാധുക്കൾക്കു സ്വർഗ്ഗമാണു. ചി

ല സമയത്തു വെറുതെയും ഭക്ഷണം കൊടുക്കും. ഇതിനും പുറമെ വേറെ പല കാര്യങ്ങളും ഇവർ ചെയ്യും. കൂട്ടികളെയൊ മറെറാ കാണാതായാൽ വിവരം അവരെ അറിയിച്ചാൽ അവരുടെ ആശങ്കാരെ അയച്ചു തിരഞ്ഞു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നു തരും. പണി കിട്ടാതെ അലഞ്ഞു നടക്കുന്ന കൂലിക്കാർക്ക് പണി അന്വേഷിച്ച് ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കും. ഇങ്ങിനെ കഷ്ടതയിൽ പെട്ടവർ നിറുത്തിമാറ്റും ഉണ്ടാക്കേണ്ടതിന്നു പല ഏല്പാടുകളും മുക്തിയോഗക്കാർ ചെയ്തുവരുന്നുണ്ട്. തൽക്കാലം സുഖം കൊടുത്തതുകൊണ്ടു മാത്രം ആയില്ല. അവരവരുടെ ഉപജീവനത്തിനുള്ള മാറ്റങ്ങൾ കൂടി ഇവരെ പഠിപ്പിക്കണം എന്നു കരുതി അതിനും സ്ഥലങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

2. നെയിത്തു, അലക്ക മുതലായ കഷ്ടലക്ഷ്യ ശീലിപ്പിക്കുവാനായി ഇവരുടെ വക പല ശാലകളും ലോകത്തിലെങ്ങും ഉണ്ടു. ലണ്ടന്റെ അടുത്തു ഇവരുടെ വക ഇമ്മാതിരി ഒരു സ്ഥലം ഉണ്ടു. അവിടെ പണി കീറുകടലാസുകൾ വേർതിരിക്കുകയാണു. കളി കടിച്ചും, കഴിഞ്ഞുകൂട്ടുവാൻ മാറ്റമില്ലാതെ കട്ടുകാലംകഴിച്ചും വന്നിരുന്ന ചിലരെ ഇവർ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി ഒരു ഏടപ്പിൽ പാപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇവരുടെ സ്വഭാവത്തിന്നനുസരിച്ചു ഇവരെ മൂന്നു തരക്കാരായി തിരിച്ചിട്ടുണ്ടു. ഒന്നാം തരത്തിലുള്ളവർ താമസത്തിന്നു കുറെ അധികം സൗകര്യങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി കൊടുത്തിട്ടുണ്ടു. അതിൽ താഴെയാണു രണ്ടാം തരത്തിലുള്ളവർ. അതിലും ചുരുങ്ങിയാണു മൂന്നാംതരത്തിലുള്ളവർക്കുള്ള സൗകര്യം. ഇവർ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന പ്രവൃത്തിയും അങ്ങിനെതന്നെ. പട്ടണത്തിൽ ആളുകൾ ആവശ്യമില്ലാതെ കളയുന്ന കടലാസുകൾ ഇവരുടെ വക വണ്ടിയിൽ ശേഖരിച്ചു ഇവിടെ കൊണ്ടുവരുന്നു. ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നാൽ കടലാസിനെ പല തരമായി വേർതിരിച്ചു അതിനെ കച്ചവടക്കാർക്കു അയച്ചുകൊ

ടക്കുന്നു. അതിൽനിന്നു രണ്ടാമതും നല്ല കടലാസു ഉണ്ടാക്കാം. ഇങ്ങിനെ ആകും ആവശ്യമില്ലാതെ എറിഞ്ഞ കടലാസിനെ രണ്ടാമതും ജനങ്ങൾക്കു ആവശ്യമുള്ളതായി ആക്കിരീക്ഷുന്നതുപോലെ തന്നെ സമുദായം ചിത്തയെന്നു പറഞ്ഞു തള്ളിയ മനുഷ്യരെ രണ്ടാമതും ഇവിടെ പാപ്പിച്ചു സന്മാഗ്നികളാക്കി തീർക്കുന്നു. ലോകത്തിലെ ഓരോ സ്ഥലങ്ങളിലെയും സ്ഥിതിക്കനുസരിച്ചുള്ള കൈവേലകൾ അതതു സ്ഥലങ്ങളിൽ ഇവർ പഠിപ്പിച്ചു വരുന്നുണ്ട്.

3. ഈശ്വരവിശ്വാസം ജനങ്ങളിൽ വർദ്ധിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു ഇവർ ചെയ്യുന്ന ശ്രമവും പ്രസ്താവയോഗ്യം തന്നെ. പ്രത്യേകിച്ചു ഈ വിഷയത്തിൽ പാശ്ചാത്യ രാജ്യങ്ങളിൽ ഇവരുടെ ശ്രമം വളരെ ആവശ്യമാണ്. മൂക്കിമോഹക്കാരുടെ വാദ്യവും പാട്ടും കേട്ടാൽ വേറെ അറിയാം. ഞായറാഴ്ച ദിവസം ലണ്ടനിൽ പല സ്ഥലങ്ങളിൽപെച്ചും ഇവർ പ്രാർത്ഥന നടത്തും. സംഗീതം കേട്ടു വരുന്ന ജനങ്ങളെ മതവിശ്വാസത്തോടുകൂടി നടക്കുവാൻ ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടു പ്രസംഗങ്ങളും ഉണ്ടാകും. ക്രിസ്തീയ മതത്തെ ആസ്പദിച്ചാണ് ഇവരുടെ പ്രവൃത്തി. അതുകൊണ്ടു അവരുടെ പ്രാർത്ഥനയുടെ രീതിയെല്ലാം അതുപ്രകാരമാണ്.

അന്യമതക്കാർക്കും ഇവർ സാധുജനങ്ങളുടെ ഉദ്ധാരണത്തിന്നു ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തിയെ ഗ്ലോഷിക്കാതിരിപ്പാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ലോകമെങ്ങും പരന്നിരിക്കുന്ന ഈ മഹാ യോഗത്തിന്റെ പ്രധാന ആപ്പീസ് ലണ്ടനിൽ ആണ്. അവിടെ ചെന്നു നോക്കിയാൽ അറിയാം എത്ര വിശേഷമായനിലയിലാണ് ഇതെല്ലാം ഭരിച്ചുപരുന്നതു എന്നു. ഇതെല്ലാം ഒരു പുരുഷന്റെ യത്നത്തിന്റെ ഫലമാണെന്നറിയുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ ജനങ്ങൾ പൂജിക്കുന്നതിൽ എന്താണ് അതിശയിക്കുവാനുള്ളത്?

4-ാം അദ്ധ്യായം.

ഇംഗ്ലണ്ടിലെ വിദ്യാഭ്യാസരീതി.

ഒരു രാജ്യത്തിന്റെ പരിഷ്കാരസ്ഥിതിയെ നിജപ്പെടുത്തേണ്ടതിന്നു ആവശ്യമായ പല സംഗതികളിൽ പ്രധാനമായ ഒന്നു അവിടത്തെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ സ്ഥിതിയെ സൂക്ഷ്മമായി അറിഞ്ഞിരിക്കുകയാണു. ഏതൊരു രാജ്യത്തു വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്നു പരിപൂർണ്ണത സിദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നുവോ ആ രാജ്യത്തു അഭിവൃദ്ധിയും കരകടന്നുനിൽക്കാതിരിക്കയില്ല. വിദ്യ അഭ്യസിക്കുന്നവരുടെ എണ്ണം വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടു മാത്രം പോരാ. ഇതിലും പ്രധാനമായി നിൽക്കുന്നതു അഭ്യസിക്കുന്ന വിദ്യയുടെ ഗുണമാണു. എഴുതുവാനും വായിക്കുവാനും ശീലിക്കുന്നതു വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ അവസാനമല്ല. അതു വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ആരംഭമാണു. ശരിയായ വിദ്യാഭ്യാസത്തെ സമ്പാദിക്കേണ്ടതിന്നു അവശ്യം ആവശ്യമായ ഉപകരണങ്ങളാണു എഴുതുവാനും വായിക്കുവാനും ഉള്ള അറിവു. ബുദ്ധിക്ക് അഗാധതയും, മനസ്സിന്നു വികാസതയും, സ്വഭാവത്തിന്നു പാകതയും ഏതൊന്നു വരുത്തുന്നുവോ അതു തന്നെയാണു ശരിയായ വിദ്യ. എന്നാൽ ഈ ഗുണമെല്ലാം പൂർവ്വേ പ്രകാശിക്കേണ്ടതിന്നും, അവയെ എഴുപ്പത്തിൽ സമ്പാദിക്കേണ്ടതിന്നും ബലമായ ശരീരവും ആവശ്യമായിരിക്കുകൊണ്ടു പൂർണ്ണവിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ലക്ഷണങ്ങളിൽ കായബലവും ഉൾപ്പെടുത്തേണ്ടതാണു. ചുരുക്കി പറയുന്നതായാൽ ഈശ്വരനാൽ മനുഷ്യന്നു ദത്തമായിരിക്കുന്ന ശരീരത്തെയും സർഗ്ഗങ്ങളെയും ബലപ്പെടുത്തുകയാണു വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം. ഈ ഉദ്ദേശങ്ങളെല്ലാം പാശ്ചാത്യ രാജ്യങ്ങളിലെ വിദ്യാഭ്യാസരീതി വരുത്തുന്നുണ്ടോ എന്നു നിരൂപണം

ചെയ്യുവാനുള്ള ആവശ്യം ഇവിടെ ഇല്ല. അവിടെ ഏപ്പെട്ടത്തിടുള്ള വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായത്തെ പറ്റി മാത്രമെ വിവരിക്കുവാൻ വിചാരിക്കുന്നുള്ളൂ.

യൂറോപ്പിലെ മിക്ക രാജ്യങ്ങളിലും പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസം വേറുതെയും, നിബ്ബന്ധമായും ആക്കിയിരിക്കുന്നു. ഇതിൽ ജർമ്മനി, സ്പിസർലാണ്ട് എന്ന രാജ്യങ്ങളിലെ വിദ്യാഭ്യാസരീതിയെ പറ്റി വേറെ ഒരദ്ധ്യായത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഇവിടെ ഇംഗ്ലണ്ടിലെ സമ്പ്രദായത്തെ പറ്റി മാത്രമെ പറയുന്നുള്ളൂ.

ആറു വയസ്സിനും പതിന്നാലു വയസ്സിനും മദ്ധ്യേയുള്ള സകല കുട്ടികളും സ്കൂളിൽ ചേർന്നു പഠിക്കണം എന്ന നിബ്ബന്ധമുണ്ട്. ഈ കാലത്തു ഇവരെ ഏഴുതുവാനും വായിക്കുവാനും ശീലിപ്പിക്കുന്നതിന്നു പുറമെ കണക്കു, ഭൂമിശാസ്ത്രം, സ്വദേശചരിത്രം ഇവയെല്ലാം പഠിപ്പിക്കുന്നു. പെൺകുട്ടികൾക്കു സംഗീതം, ചിത്രമെഴുത്തു, തുന്നൽ, പാചകം ഇങ്ങിനെ മേലിൽ അവർക്കു ആവശ്യമായി വരുന്ന വിഷയങ്ങളെയും പഠിപ്പിച്ചിരിക്കും. ഈ ആവശ്യത്തിലേക്കുള്ള സ്കൂളുകൾ പല വിധത്തിൽ ഉണ്ട്. ക്രിസ്ത്യൻ പള്ളികളുടെ വകയായി വളരെ സ്കൂളുകൾ ഏപ്പെട്ടത്തിടുണ്ട്. സ്വകാര്യമായി ഓരോരുത്തർ തുടങ്ങിയ സ്കൂളുകളും വളരെയുണ്ട്. ഇതു രണ്ടും കൂടാതെ ഗവണ്മെണ്ടും ഈ കാര്യത്തിൽ ഏപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഒരു സ്കൂളിൽ ചെന്നു നോക്കിയാൽ ഇതു കളിക്കുവാനുള്ള സ്ഥലമൊ പഠിക്കുവാനുള്ള സ്ഥലമൊ എന്ന സംശയിച്ചു പോകും. കുട്ടികളുടെ കളിയും, ഓട്ടവും, ചാട്ടവും അത്ര ലഹളയായിരിക്കും. ഇവിടെ കുട്ടികളെ ശീലിപ്പിക്കുന്നതിന്നു നേരെ വിപരീതമായിട്ടാണു അവിടെ ശീലിപ്പിക്കുക. ചെറിയ കുട്ടികൾ സ്കൂളിലേക്കു പോകുവാനായി മടി കാണിക്കുന്നതുമ്മുടെ നാട്ടിൽ ഒട്ടും അസാധാരണയല്ല. ഇതിന്നുള്ള കാരണം മിക്കതും നമ്മു

ടെ വിദ്യാഭ്യാസരീതിയും, ഗുരുശിഷ്യന്മാർ തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെ പറ്റി അബദ്ധമായ ഒരു വിശ്വാസവുമാണു. കുട്ടികളെ വളർത്തേണ്ടതു ഭയപ്പെടുത്തിട്ടല്ല. അവരുടെ സംശയങ്ങളെ ചോദിച്ചറിയുവാനായി അവരെ ഉത്സാഹിപ്പിച്ചും, അവരുടെ സങ്കടങ്ങളിലും, വേദനകളിലും, സന്തോഷങ്ങളിലും പങ്കുകൊള്ളുന്നുണ്ടെന്ന ഗുരുനാഥന്മാർ നടിച്ചും, അവർ തോന്നിയ അഭിപ്രായത്തെ നിർഭയമായി പറയുവാൻ അവരെ ശീലിപ്പിച്ചും, തങ്ങൾ അവരെ ശിക്ഷിക്കുവാനുള്ള ആളുകളല്ല, അവരുടെ സങ്കടങ്ങളെ തീർക്കുവാനും, സംശയങ്ങളെ നീക്കുവാനും ഉള്ള ആളുകളാണ് എന്ന അവരെ ധരിപ്പിച്ചും വരികയാണു ഗുരുനാഥന്മാർ ചെയ്യേണ്ടുന്നതു. നമ്മുടെ കുട്ടികളെ നോക്കുക. ഒരാളുടെ അടുക്കെ ചെല്ലുമ്പോൾ എന്തു ഭയമാണു, ഒന്നു ചോദിക്കുവാൻ അവർ ധൈര്യം വരുത്തുണ്ടോ, തോന്നിയതു നിർഭയമായി അവർ പുറത്തേക്കു പറയുമോ. പഠിക്കുമ്പോൾ ഉത്ഭവിച്ചതായ ഈ ദുസ്വഭാവത്തെ പഠിപ്പു കഴിഞ്ഞു ഉദ്യോഗത്തിൽ ചേർന്നാൽ ഒന്നുകൂടി ബലപ്പെടുത്തുന്നു. മുമ്പു മാസ്റ്ററെ ഉണ്ടായിരുന്ന ഭയം ഇപ്പോൾ മേലുദ്യോഗസ്ഥനെന്നായി. ഗുരുനാഥനിൽ ഭക്തി ജനിക്കേണ്ടതു ആവശ്യം. ഭയം ഒരിക്കലും കുട്ടികളിൽ ജനിപ്പിക്കുവാൻ പാടില്ല. ഭയവും, ഭീരുത്വവും നമ്മുടെ ഇടയിൽ വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതിന്നു വാദമില്ല. ഇതിന്നുള്ള ഒന്നാമത്തെ കാരണം ഇവിടത്തെ വിദ്യാഭ്യാസരീതിയും, രണ്ടാമതു ഉദ്യോഗവലിപ്പത്തെ പറ്റി തെറ്റായ ധാരണയും ആണു. സ്വാഭാവികമായും നശിപ്പിക്കുവാനും നശിപ്പിക്കുവാനും സംഗതി വരുത്തിയാൽ പിന്നെ ആ വിദ്യാഭ്യാസരീതിക്കു എത്ര തന്നെ യോഗ്യതയുണ്ടോയാലും അതു സ്വീകരിക്കുകതല്ല. ഇംഗ്ലണ്ടിലെ വിദ്യാഭ്യാസരീതിക്കു എന്തു ദോഷമുണ്ടായിരുന്നാലും ഈ കുറവും ആരും അതിന്നു ആരോപണം ചെയ്യുന്നതല്ല.

കുട്ടികളുടെ ദേഹയാസത്തിന്നു വേണ്ടി സ്കൂളുകളിൽ തന്നെ പല ഏപ്പാടുകളും ചെയ്തിരിക്കുന്നതിന്നു പുറമെ ലണ്ടനിൽ പല സ്ഥലങ്ങളിലും അവർക്ക് കളിക്കുവാനുള്ള സൗകര്യങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഇവിടങ്ങളിൽ ഇവർ ആപ്പം, നിലവിളിയും ആയി എപ്പോഴും കളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു കാണുന്നത ഒരു ആനന്ദകാഴ്ച തന്നെയാണ്.

പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസം കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ ചിലർ ഉന്നതരും വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്നും, ചിലർ ഓരോ രൊഴികൾക്കും ശീലിക്കേണ്ടതിന്നുള്ള പഠിപ്പിന്നും പോകുന്നു. സ്ത്രീകൾ ചിത്രമെഴുത്തു, സംഗീതം ഇതുകൾ പ്രത്യേകം പഠിപ്പിക്കുന്ന വിദ്യാലയങ്ങളിലേക്കും പോകും. കൈത്തൊഴികൾക്കു പഠിപ്പിക്കുവാനുള്ള ഏപ്പാടുകളെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം ഇംഗ്ലണ്ടു യൂറോപ്പിലെ മറ്റു ചില രാജ്യങ്ങളേക്കാൾ താണു നിലയിലാണു നിൽക്കുന്നതെന്നു സമ്മതിക്കാതെ നിവൃത്തിയില്ല. ഇതിനെ ഭേദപ്പെടുത്തേണ്ടതിന്നു ഇപ്പോൾ വിചാരിച്ചുവരുന്നുണ്ട്.

പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസം കഴിഞ്ഞു, പബ്ലിക് സ്കൂളുകളിലും ശീലിച്ചാൽ പിന്നെ സാങ്കല്പാശാലകളിലേക്കും പോകാം. ഇവിടത്തെ സാങ്കല്പാശാലകളിൽ ശ്രുതിപ്പെട്ടതു ഓക്സ്ഫോർഡ്, (Oxford) കാംബ്രിഡ്ജ് (Cambridge) എന്നീ രണ്ടാണു. ഇവിടത്തെ സമ്പ്രദായങ്ങളെ പറ്റി വിവരിക്കുവാൻ ഗ്രന്ഥവിസ്താരത്തെ ഭയപ്പെട്ടു ഇവിടെ തരമില്ലാതെ വന്നിരിക്കുന്നു.

ഇങ്ങിനെ സാധാരണ ആളുകൾക്കു വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്നായി ഉണ്ടാക്കിട്ടുള്ള ഏപ്പാടുകൾക്കു പുറമെ, അംഗമീനന്മാർക്കും, ബുദ്ധിശ്രന്ധന്മാർക്കും ഉള്ള സ്ഥലങ്ങൾ വേറെയുണ്ട്.

കുരുടന്മാർക്കുള്ള സ്കൂളുകളിൽ ഇവരെ തന്നെ, സംഗീതം, അച്ചടിവിദ്യ ഇതുകൾ ശീലിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. അതുമതിരി തന്നെ

ചെറുപ്പത്തിൽ ബുദ്ധി ഭ്രാന്തിഷയങ്ങളിൽ തിരിഞ്ഞ കുട്ടികളെ പാപ്പിച്ചു അവരുടെ സ്ഥിതിക്കനുസരിച്ച വിദ്യാഭ്യാസത്തെ അവർക്കു കൊടുക്കേണ്ടതിന്നുള്ള വിദ്യാലയങ്ങളും ഉണ്ടു. ഇവിടെ ഇവരെ നല്ലവണ്ണം പ്രവൃത്തിയെടുപ്പിച്ചും, നല്ല പുസ്തകങ്ങൾ വായിപ്പിച്ചും, നല്ല ഉപദേശങ്ങൾ കൊടുത്തും, ഭൂമേണ നല്ല നടപ്പുകാരാക്കി തീർക്കുന്നു.

ഇനി പൊതുജനങ്ങളുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്നായുള്ള ഏല്പാടിനെ പറ്റി പറയാം. വായനശാലകളും, ഗ്രന്ഥമന്ദിരങ്ങളും എത്രയൊ ഉണ്ടു. ഇവിടെ യാതൊന്നും കൊടുക്കാതെ ഇഷ്ടമുള്ളപ്പോൾ ചെന്നു വായിക്കാം. ഈ സ്ഥലങ്ങളിൽ തന്നെ ഓരോ വിഷയത്തെ പറ്റി ഇടക്കിടെ പ്രസംഗങ്ങൾ ഉണ്ടാകും. അതിന്നും വെറുതെ ചെല്ലാം. പട്ടണത്തിൽ പല ഭാഗങ്ങളിലും നിരത്തിനൊര മുക്കിലും, ഉദ്യാനങ്ങളിലും പ്രസംഗക്കാർ നിന്നു ജനങ്ങളെ ഉപദേശിക്കുന്നതും സാധാരണയാണു. ഇങ്ങിനെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്നു പല അവസരങ്ങളും ഇംഗ്ലണ്ടിൽ കാണാം.

5-ാം അദ്ധ്യായം.

ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ ചില ആചാരങ്ങളും, സമ്പ്രദായങ്ങളും.

ഈ അദ്ധ്യായത്തിലെ വിഷയത്തെ തൃപ്തികരമാകുവണ്ണം വിവരിക്കുവാൻ കുറെ പ്രയാസമാണെന്നു ആരംഭത്തിൽ തന്നെ വായനക്കാരെ അറിയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ നാട്ടിൽനിന്നു പോകുന്ന ഒരാൾക്കു അവിടെ ചെന്നു കണ്ടാൽ ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ മിക്ക ആചാരങ്ങളും സമ്പ്രദായങ്ങളും അത്ഭുതമായി തോന്നുവാനെ ഇടയുളളു. ഇതു ഇംഗ്ലണ്ടിൽ മാത്രമല്ല ഏതു രാജ്യത്തു ചെന്നു നോക്കിയാലും ഒരു അന്യദേശക്കാരന്നു തോ

ന്നുതന്നെ. ഇങ്ങിനെ അതിശയത്തെ ജനിപ്പിക്കുന്ന സമ്പ്രദായങ്ങൾ പലതും ഉണ്ടാകുകൊണ്ടു അവയിൽ ചിലതിനെ എടുത്തു പറയുവാൻ മാത്രമേ ഇവിടെ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. ഇംഗ്ലീഷുകാരോടുള്ള സഹവാസം വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ നാട്ടിൽ അവരുടെ പല സമ്പ്രദായങ്ങളും അനുഭവിച്ചറിയുവാൻ ബിലാത്തിക്കു പോകാതെ തന്നെ ചിലർ സംഗതി വന്നിരിക്കാം. എങ്കിലും, മൂന്നു കൊല്ലം അവരുടെ രാജ്യത്തു പാത്ത്, അവരുടെ സമ്പ്രദായങ്ങളെ നല്ലവണ്ണം അറിയുവാൻ ഇടവന്ന ഒരാൾ ഇതിനെ പറ്റി പറയുന്നതുവായനക്കാരിൽ പലർക്കും രസജനകമായിരിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

നമ്മുടെ നാട്ടിൽ തമ്മിൽ പരിചയമില്ലാത്ത രണ്ടുമൂന്നാളുകൾ വഴിക്കൽ കണ്ടുമുട്ടി ഒന്നിച്ചു യാത്ര തുടങ്ങി എന്നു വിചാരിക്കുക. അവർ അധികനേരം തമ്മിൽ സംസാരിക്കാതെയിരിക്കുമൊ. ഒരിക്കലും ഇല്ല. എന്താണു? എവിടെ നിന്നാണു? എങ്ങോട്ടാണു പോകുന്നതു? എന്നിങ്ങിനെ ഓരോ ചോദ്യങ്ങൾ അങ്ങുമിങ്ങും തുടങ്ങുകയായി. ഇങ്ങിനെ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ വല്ലതും ചെയ്തുപോയാൽ അതു മർദ്ദാഭംഘനമായി വിചാരിക്കും. മുമ്പു പരിചയമില്ലാത്ത രണ്ടു കൂട്ടർ തമ്മിൽ സംസാരിക്കേണമെങ്കിൽ അവരെ മൂന്നാമതൊരാൾ തമ്മിൽ പരിചയമാക്കി കൊടുക്കണം. ഇതു ചിലപ്പോൾ വളരെ അസംബന്ധമായി തോന്നും. ഒരേ മേശയിൽ രണ്ടാൾ ഇരുന്നു തിന്നുന്നുണ്ടാകും. ഒന്നുകിൽ വർത്തമാനകടലാസു വായിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും അല്ലെങ്കിൽ മിണ്ടാതിരിക്കും എന്നല്ലാതെ തമ്മിൽ സംസാരിച്ചു കാണുവാൻ പ്രയാസം. ഈ കവിഞ്ഞ നില ഇംഗ്ലണ്ടിൽ മാത്രമേ കാണുകയുള്ളൂ. രണ്ടു കൂട്ടരെ തമ്മിൽ പരിചയമാക്കുവാൻ മൂന്നാമതൊരാൾ തുടങ്ങുകയാണെങ്കിൽ അവർ രണ്ടാളോടും മുമ്പിൽ സമ്മതം ചോദിക്കും. ഇങ്ങിനെ പരിചയപ്പെടുത്തിയാൽ മാത്രമേ അവർ സംസാരി

ക്കുവാൻ തുടങ്ങുകയുളളു. ഈ വക കാര്യങ്ങൾ ഇംഗ്ലീഷുകാർ വളരെ നിഷ്പ്രയോക്തൃത്വത്തിൽ ആചരിക്കും.

തീനിന്നിരിക്കുന്ന സമയത്തുള്ള മയ്യാദാചാരങ്ങളും വളരെ കേമമാണ്. കുറക്കുക, ഉറക്കെ സംസാരിക്കുക, മേശപ്പുറത്തുനിന്ന സാധനങ്ങൾ അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും ധൂതിയോടുകൂടി നീക്കുക, 'മൊച്ചിട്ട്' തിന്നുക ഇതെല്ലാം അവർ വലിയ വിരോധമാണ്. ഇന്നിന്ന പദാർത്ഥങ്ങൾക്കു ഇന്നിന്ന തരത്തിലുള്ള കത്തിയും, മുളിളും ഉപയോഗിക്കുക എന്നുണ്ട്. അതെല്ലാം നല്ലവണ്ണം അറിഞ്ഞിട്ടില്ലെങ്കിൽ ഇവരുടെ ഇടയിൽ ഇരുന്നുണ്ണുവാൻ സൂക്ഷിക്കണം. അടുത്ത സ്ത്രീകൾ ഇരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ പുരുഷന്മാർ അവർക്കു വേണ്ടുന്നത നീക്കിവെച്ചു കൊടുക്കണം. ചുരുട്ടുവലിക്കുകയാണെങ്കിൽ അതു തീനിന്നിരിക്കുന്ന മുറിയിൽനിന്നു പാടില്ല. സ്ത്രീകൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ അവരുടെ സമ്മതം ചോദിച്ചു ചെയ്യുവാൻ പാടുളളു. തീൻ കഴിഞ്ഞാൽ ഉറക്കെ ഏതെങ്കിലും വിടരുത. അതു അവർക്കു വലിയ വിരോധമാണ്. മേശപ്പുറത്തു കൈ വെച്ചു സംസാരിക്കരുത. സംസാരിക്കുമ്പോൾ കയ്യിൽ കത്തിയും മുളിളും പിടിച്ചു ആത്മഗദ്യങ്ങൾ കാണിക്കരുത. ഇതെല്ലാമാണ് മേശപ്പുറത്തു തീനിന്നിരിക്കുമ്പോൾ ഓർക്കേണ്ടത.

ഒരാളുടെ വീട്ടിലെ കാര്യമെല്ലാം അയാളുടെ ഭാര്യയാണു നോക്കുക. വീട്ടിൽ ഒരുസമയം സഹോദരിയോ, അമ്മയോ ഉണ്ടായാൽകൂടി അവർക്കു യാതൊരുധികാരവും ഇല്ല. തീനിന്നിരിക്കുമ്പോൾ പ്രധാന സ്ഥാനത്തിരുന്നു മറുജീവൻ വിളമ്പി കൊടുക്കുവാനും, വേണ്ടതു അന്വേഷിക്കുവാനും വീട്ടിലെ നാമന്റെ ഭാര്യയായിരിക്കും. വിവാഹം കഴിഞ്ഞു ഭർത്താവിന്റെ വീട്ടിലേക്കു വന്നാൽ പിന്നെത്തെ അധികാരമെല്ലാം ഭാര്യക്കു തന്നെ.

നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ഉള്ളപോലെ തന്നെ അവരുടെ നാട്ടിലും ഓരോ വിശേഷ ദിവസങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഇതിൽ പ്രധാനമായതു

ക്രിസ്ത്മസ് ആണ്. അന്നു വിശേഷമായ ഭക്ഷണവും ബന്ധുക്കൾക്കും, അടുത്ത സ്നേഹിതന്മാർക്കും സമ്മാനങ്ങൾ കൊടുക്കലും പതിവാണ്. ഭക്ഷണത്തിനു തുടർച്ചയായും, ക്രിസ്ത്മസ് പൂജയും ആണു പ്രധാനം. ഒടുവിൽ പറഞ്ഞ സാധനം വളരെ ഫലങ്ങൾ ചേർത്തു വേവച്ചുണ്ടാക്കിയ ഒരു മധുര പദാർത്ഥമാണ്.

ഇനി ഇവരുടെ ദേഹശുദ്ധിയെ പററിയും, ദേഹാലങ്കാരങ്ങളെ പററിയും അല്പം പറയാം. ദേഹശുദ്ധി ഇംഗ്ലീഷുകാർക്കു നമ്മേക്കാൾ ഉണ്ടെന്നു ഒരിക്കലും പറഞ്ഞുകൂടാ. ആഴ്ചയിൽ എന്ന് മാത്രമല്ല മാസത്തിൽ കൂടി ഒരിക്കൽ കുളിക്കാത്ത ആളുകൾ എത്രയോ ഉണ്ട്. ജീവകാലം മുഴുവനും ചിലർ കുളിക്കാതെ കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നു. എണ്ണ തേച്ചു കുളി ഇവിടെ ആവശ്യമില്ല. പക്ഷെ കുളി ഇടക്കിടെയെങ്കിലും ആവശ്യമാണ്. തലയിൽ ജനിച്ചതിനുശേഷം വെള്ളം നന്നാക്കാത്ത ചിലരെ ഞാൻ അറിയും. ഇതു നമുക്കു വിചാരിക്കുവാൻ സാധിക്കുമോ? കുളിയുടെ കഥ ഇരിക്കട്ടെ. പല്ലുതേപ്പിന്റെ സ്ഥിതി ഇതിലും കഷ്ടമാണ്. ശരിയായി ദിവസം പല്ലു തേക്കുന്നവരുടെ കണക്കു ചുറ്റത്തു നോക്കിയാൽ നൂററിന ഇരിപതിൽ അധികം ഉണ്ടാകുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അതുപോലെ തന്നെ നല്ല പല്ലുജ്വരം കാണുന്നതും അപൂർവ്വമാണ്. ചെറുപ്പത്തിൽ തന്നെ പല്ലു മരിക്കും പോയരിക്കും. ശുദ്ധി ചെയ്യാതിരുന്നാൽ പിന്നെ എങ്ങിനെയാണു നല്ല പല്ലുണ്ടാകുന്നത. നമ്മുടെ വെളുത്ത കേടില്ലാത്ത പല്ലു കാണുന്നതു ആ ദിക്കുകാർ വലിയ അത്ഭുതമാണ്. എങ്ങിനെയാണു നിങ്ങൾക്കു ഇങ്ങിനെ പല്ലുണ്ടാകുന്നതു എന്ന പലരും എന്നോടു ചോദിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ രഹസ്യം മറ്റൊന്നുമല്ല ഞങ്ങൾ ദിവസേന ദന്തശുദ്ധി ചെയ്യും അതു കഴിഞ്ഞല്ലാതെ മറ്റൊന്നും കഴിക്കുകയില്ല. അതു തന്നെയാണ്

പല്ലു ഇങ്ങിനെ ഇരിക്കുന്നത എന്നും മറുപടി പറഞ്ഞു. വെള്ളക്കുക്ക് കാണുന്ന ദോഷവും കൂടി പരിഷ്കാരമായിട്ടായി ഗണിച്ചുവരുന്ന ഈ കാലത്തു നല്ല പല്ലുണ്ടാകുന്നത അപരിഷ്കൃത സ്ഥിതിയുടെ ഒരു ലക്ഷണമാണെന്നു ഒരു ഡൊക്ടർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടതിൽ അതിശയിക്കുവാനില്ലല്ലോ. കുരങ്ങിന്റെ പല്ലു നന്നും. ആശ്രയിച്ചിട്ടില്ലെന്നിട്ടൊ ജാതികൾക്കും നല്ല പല്ലുണ്ടു. അതുകൊണ്ടു പരിഷ്കാരത്തിൽ താഴുന്നതാകും പല്ലിന്റെ ഇടം വലിക്കും എന്നാണു ഈ മഹാ പണ്ഡിതന്റെ അഭിപ്രായം.

പല്ലിന്റെ സ്ഥിതി ഇങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ തലമുടിയുടെ സ്ഥിതി ഇതിലും കഷ്ടമാണു. മുടി വെച്ചുകെട്ടുന്നതും, വയസ്സായി തല കൊഴിഞ്ഞുപോയാൽ മുടിയുള്ളതൊപ്പി വാങ്ങി ശരിയായി തലയിൽ കെട്ടി മോടിയാടുതുടി നടക്കുന്നതും സാധാരണയാണു. സ്ത്രീകളുടെ തലമുടി, കഴുകി ചെടിപ്പാക്കി കെട്ടി നേരെയാക്കി കൊടുക്കുവാനുള്ള സ്ഥലങ്ങൾ ഉണ്ടു. അവിടെ മാസത്തിൽ ഒരിക്കലൊ മറ്റൊ ചെന്നു തല നേരെയാക്കിക്കും. മുഖത്തു പൊടിയിട്ട് സ്ത്രീകൾ നടക്കുന്നതും ഒട്ടും അസാധാരണയല്ല. പരിഷ്കാരം വലിക്കുന്നതാകും പകിട്ടു കൂട്ടുവാൻ മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽ വാസന അധികമായി വരുന്നു. ഇതു പ്രകൃതിസിദ്ധമായ രൂപലാവണ്യത്തെ ക്ഷയിപ്പിക്കുന്നതിൽ അതിശയിക്കുവാനില്ലല്ലോ. ഇങ്ങിനെ സാധനങ്ങളുടെ സഹായത്താൽ സൗന്ദര്യം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനെ പറ്റി ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ഒരു കഥ പറയാറുണ്ടു. അതു ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കാം.

ഒരാൾ ഒരു യുവതിയുടെ രൂപലാവണ്യം കണ്ടു കലശലായി ഭ്രമിച്ചു. വളരെ കാലം ആ സ്ത്രീയോടു ആവശ്യപ്പെട്ടതിനു ശേഷം അവസാനം വിവാഹം കഴിക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചു. വിവാഹം കഴിഞ്ഞ ദിവസം രാത്രിയിൽ രണ്ടാളും ശയനഗൃഹത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു. സ്ത്രീ തന്റെ വസ്ത്രങ്ങളും, ആഭരണങ്ങളും

അഴിച്ചുവെക്കുവാൻ തുടങ്ങി. തലയിൽ വെച്ച മുടിത്തൊപ്പി എടുത്തു മേശപ്പുറത്തു വെച്ചു. ഭർത്താവു വിചാരിച്ചു തലമുടി യൊന്നും ഭാർയ്ക്കില്ല. അയാൾ അത്ഭുതത്തോടുകൂടി നോക്കിക്കൊണ്ടു നിന്നു. ഭാർയ്യ പിന്നെയും ഓരോന്നായി ഊരി വെക്കുവാൻ തുടങ്ങി. വായിൽനിന്ന പല്ലു എടുത്തു അതും മേശപ്പുറത്തു വെച്ചു. കാലു പകുതി പോയിരിക്കുന്നു. ആ സ്ഥാനത്തു മരംകൊണ്ട് ഉണ്ടാക്കി വെച്ചിരിക്കുകയാണ്. അതും ഊരി മേശമേൽ വെച്ചു. ഇങ്ങിനെ ഓരോന്നായി ദേഹത്തിൽനിന്ന ഊരി വെക്കുന്നതു കണ്ട ഭർത്താവു ചോദിച്ചു. ഏന്റെ പ്രിയതമേ! ഞാൻ എവിടെയാണ് കിടക്കേണ്ടതേ. കുട്ടിലിന്നേലോ, മേശമേലോ. നിന്റെ പകുതി ദേഹം മേശപ്പുറത്താണ്.

ഈ കഥ വാസ്തവത്തെ കുറെ അതിശയോക്തിയോടു കൂടി പറഞ്ഞു എന്നൊരു ഉള്ളു. കാർയ്ക്കത്തിന്റെ വാസ്തവം ഈ കഥയിൽ പറഞ്ഞ സംഗതിയിൽനിന്നു വളരെ ഭൂതമല്ല. പുറത്തു എങ്ങിനും പോകുമ്പോൾ സ്ത്രീകൾ കച്ചിൽ ഒരു ചെറിയ തൂക്കുപെട്ടി എടുക്കും. ഇതിൽ പണവും കയ്യുറുമാലും, സൂക്ഷിക്കുന്നതിന്നു പുറമെ ഒരു ചെറിയ കണ്ണാടി, ഒരുക്കു പൊടി, അതു തേക്കുവാനുള്ള പുറ്റായ ബ്രഷ് ഇതെല്ലാം ഉണ്ടാകും. ആപ്പീസിലും മറ്റും പണി വരുന്നതു കാത്തു നിൽക്കുകയാണെങ്കിൽ കണ്ണാടി എടുത്തു പൊടി മാഞ്ഞു പോയിട്ടുണ്ടോ എന്നു നോക്കി രണ്ടാമതും തേക്കും. എല്ലാ സ്ത്രീകളും ഇങ്ങിനെ ചെയ്യുക പതിവാണെന്നു പറയുവാൻ ഞാൻ ഒരുങ്ങുന്നില്ല. ഈ വക കാരണത്തു ഒട്ടും അസാധാരണയല്ലെന്നു സംശയം കൂടാതെ പറയാം.

സ്ത്രീകൾ വളരെ ആഭരണങ്ങൾ ഇട്ടു നടക്കുക പതിവില്ല. പക്ഷെ ഇവർക്കു വസ്ത്രങ്ങൾക്കുള്ള ചിലവു നമ്മുടെ സ്ത്രീകൾക്കുള്ളതിനേക്കാൾ എത്രയൊ കൂടും. തണുപ്പുരാജ്യമാകകൊണ്ടു ചൂടുള്ള പലതും ആവശ്യമാണല്ലോ ഇതിന്നെല്ലാം വലിയ വിലയും

ആണു. ഇവിടെ കേരളത്തിൽ ഒരുവിധം മാസ്യനിലയിൽ ഇരിക്കുന്ന ഒരു സ്ത്രീക്കു ദിവസേന ആവശ്യത്തിന്നും, വിശേഷദിവസങ്ങളിൽ ഉടക്കുപാനം ആയി കൊല്ലത്തിൽ 50 ഉറപ്പിക ഉണ്ടെങ്കിൽ അരിപ്പ് കൂടാതെ കഴിക്കാം. അതേ നിലയിലുള്ള ഒരു സ്ത്രീക്കു ഇംഗ്ലണ്ടിൽ 200 പവനോളം വസ്ത്രാവശ്യങ്ങളായി വേണ്ടിവരും. അഞ്ഞൂറും, ആയിരവും, രണ്ടായിരവും, അതിലധികവും ഈ ആവശ്യത്തിനായി ചിലവു ചെയ്യുന്ന ധനികന്മാർ ഉണ്ടു. ഞാൻ പറഞ്ഞ സംഖ്യ ഒരു വിധം ഭേദമായ കൂട്ടകാണ്. രണ്ടു കൊല്ലം മുമ്പു വെള്ളക്കരടിയുടെ തോൽകൊണ്ടു വിശേഷമായി ഉണ്ടാക്കിയ ഒരു ഉടുപ്പിന്നു 2,000 പവൻ വില കിട്ടി എന്ന ഒരു വർത്തമാനകടലാസിൽ വായിക്കുകയുണ്ടായി. ഇതെല്ലാം മോഹവിലയാണു. പണം കളിക്കുന്ന രാജ്യമാണു അത്. പിന്നെ അവിടെയുള്ളവർ ഉടുപ്പിന്നു ഇത്ര വളരെ പണം ചിലവു ചെയ്യുന്നതിൽ എന്താണു അർത്ഥശ്ലേഷ്ടവാനുള്ളതു.

ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ ഇടയിൽ പല വിനോദങ്ങളും നടപ്പുണ്ടു. സുഖിക്കുവാനുള്ള ഉത്സാഹവും, ത്രാണിയും ഇവർക്കു ധാരാളം. ഉണ്ടെന്നു ഞാൻ മുൻപാരികൾ പറയുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടു. ഈ നാട്ടിൽ തീരെ നടപ്പില്ലാത്തതായ ഒന്നിനെ പറ്റി മാത്രം ഇവിടെ പറയാം. ഡാൻസ് (dance) എന്ന ഒരുവിധം കളിയുണ്ടു. ഇതു സാധാരണ രാത്രിയിലാണു പതിവു. ഇതിന്നു സ്ത്രീകളും പുരുഷന്മാരും ഉണ്ടാകും. ഇതിന്റെ സമ്പ്രദായം ഇങ്ങിനെയാണു. ഒരു സ്ത്രീയും ഒരു പുരുഷനും കൂടി മുഖത്തോടു മുഖം നോക്കി കൈതമ്മിൽ കോർത്തും, അരക്കെട്ടിൽ പിടിച്ചും ഇങ്ങിനെ കളിക്കുവാനുള്ളവർ ജോടിയായി നിൽക്കും. സംഗീതവും ഉണ്ടാകും. അതിന്റെ താളത്തിൽ വട്ടത്തിൽ കാൽവെച്ചു കളിക്കും. ഇതിന്നു മുൻകൂട്ടി പരിചയിക്കണം. ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ ഇടയിൽ എന്നു മാത്രമല്ല യൂറോപ്പിലെ മിക്ക രാജ്യങ്ങളിലും ഈ കളി വളരെ നട

പ്രാണ. ഒരു നാട്ടിലെ നടപ്പിനെ പററി മറുജ്ഞ നാട്ടുകാർ അതിശയിക്കുവാനല്ലാതെ കുറും പറയുവാൻ തരമില്ല. ഇങ്ങിനെ നമ്മുടെ നാട്ടിലുള്ള എന്തെല്ലാം നടപ്പുകൾ ഇംഗ്ലീഷുകാർക്ക് അതിശയത്തെ ജനിപ്പിക്കുന്നുണ്ടായിരിക്കാം.

ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ ആചാരങ്ങളും, സമ്പ്രദായങ്ങളും വിവരിക്കുന്ന കൂട്ടത്തിൽ അവരുടെ ഇടയിലുള്ള വിവാഹ സമ്പ്രദായത്തെ പററി അല്പം അറിയേണമെന്നുള്ള ആഗ്രഹം തീർച്ചയായും വായനക്കാർ ഉണ്ടാകാതിരിക്കുന്നതല്ല. നമ്മുടെ ഇടയിൽ നടപ്പുള്ള പാലേ വിവാഹം കഴിച്ചോളണം എന്നൊ, അതു ഇന്നു വയസ്സിനു മുമ്പായി വേണമെന്നൊ അവരുടെ ഇടയിൽ നിബ്ബന്ധമില്ല. വിവാഹം കഴിക്കാത്ത സ്ത്രീകൾ എത്രയൊ ഉണ്ടു. അതുകൊണ്ടു സമുദായം അതിനെ നിന്ദ്യമായി വിചാരിക്കുകയില്ല. വളരെ ചെറുപ്പത്തിൽ വിവാഹം കഴിക്കുന്നതു ചുരുക്കമാണു. പതിനാറോ, പതിനെട്ടോ വയസ്സു മുതൽ മരിക്കുന്നതുവരെ എപ്പോഴെങ്കിലും ആവാം. പുരുഷനേക്കാൾ വയസ്സു താണിരിക്കണം സ്ത്രീക്കു എന്നും നിബ്ബന്ധമില്ല. ചിലപ്പോൾ പുരുഷനേക്കാൾ വളരെ വയസ്സായിരിക്കാം സ്ത്രീക്കു. അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു നാട്ടുനടപ്പിനു വിരോധമായി എന്നു വരില്ല. എങ്കിലും സാധാരണ സമ്പ്രദായം ആലോചിച്ചു നോക്കിയാൽ സ്ത്രീക്കു ഇരിപത്തഞ്ചിനും മുപ്പതിനും മദ്ധ്യേയും, പുരുഷനു ഇരിപത്തൊട്ടിനും മുപ്പത്തഞ്ചിനും മദ്ധ്യേയും ആണു വിവാഹകാലം. സ്ത്രീക്കു ഭർത്താവിനെ അനേപിച്ചു കൊണ്ടുവരുവാനുള്ള ഭാരം മാതാപിതാക്കന്മാർക്കില്ല. അതെല്ലാം അവർ തന്നെ ചെയ്തുകൊള്ളും. ഒരു പുരുഷനും സ്ത്രീയും തമ്മിൽ പരിചയമായി, സ്നേഹമായി അനുരാഗത്തിലേക്കു പ്രവേശിച്ചു എന്നു വിചാരിക്കുക. കുറെ കാലം ഇങ്ങിനെ കഴിഞ്ഞാൽ പുരുഷൻ സ്ത്രീയോടു തന്നെ വിവാഹം കഴിക്കുമൊ എന്നു ചോദിക്കും. അതിന്നു

സമ്മതിച്ചാൽ പിന്നെ ഈ വിവരം ബന്ധുക്കളെയും മറ്റും അറിയിക്കുകയായി. ചിലപ്പോൾ വിവാഹത്തിന്നു മുമ്പുള്ള ഈ അനുരാഗസംമതിനകാലം വളരെ ദീർഘിച്ചുവെന്നു വരാം. ഏതായാലും വിവാഹം കഴിക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചാൽ വരൻ വധുവിന്നു തന്റെ നിശ്ചയത്തിന്റെ അടയാളമായി ഒരു മോതിരം സമ്മാനിക്കും. ഈ മോതിരം സ്ത്രീയുടെ അവസ്ഥക്കനുസരിച്ച് പത്തോ, നാല്പതോ, നൂറോ പവൻ വിവചിപ്പിച്ചിരിക്കും. പിന്നെ വിവാഹം വരെ വധുവിന്നു പല സമ്മാനങ്ങളും വരൻ കൊടുക്കുക പതിവാണ്. വല്ല കാരണത്താലും ഇവർ തമ്മിൽ തെറ്റി വിവാഹത്തിന്നു ഇടവരാതിരുന്നാൽ ഈ മോതിരം മടക്കി അയക്കും. ഈ നിർദ്ദേശം നേരിടുന്നതും അസാധാരണമല്ല. അങ്ങിനെയുള്ള നിർദ്ദേശമൊന്നും നേരിടാതെ വിവാഹ ദിവസം ഉറച്ചാൽ പിന്നെ അതിന്നുള്ള ഒരുക്കങ്ങളായി. വിവാഹം കഴിഞ്ഞതിന്നുശേഷം രണ്ടാഴ്ചക്കും കൂടി താമസിക്കുവാനുള്ള വീടു വാങ്ങി അതിൽ സാമാനങ്ങളെല്ലാം കടത്തി ശരിയാക്കും. ഇതെല്ലാം സ്ത്രീയുടെ ഇഷ്ടത്തിന്നനുസരിച്ചാണു ചെയ്യുക. വിവാഹ ദിവസം ഉച്ചതിരിഞ്ഞു ഏകദേശം 2½ മണി സമയം വധുവരന്മാർ വിശേഷമായ ഉടുപ്പം ധരിച്ചു പള്ളിയിലേക്കു വരുന്നു. ഇവിടെവെച്ചു വാല്യൂർ ഇവരെ വിവാഹം കഴിപ്പിക്കും. വധുവിനെ കൊടുക്കുന്നതു അച്ഛനോ, സഹോദരനോ, അടുത്തുള്ള മറ്റു വല്ലവരോ ആയിരിക്കും. ഞാൻ എന്റെ ഭർത്താവിനെ സ്നേഹിച്ചു, വിശ്വസിച്ചു, അനുസരിച്ചു, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സുഖദുഃഖങ്ങളിൽ പങ്കുകൊണ്ടും ഇരിക്കാം' എന്നുള്ള സത്യവും വധു അവിടെവെച്ചു ചെയ്യും. ഇതാണു പള്ളിയിൽ ഉള്ള ക്രിയ. വരൻ തന്റെ ആൾക്കാരോടുകൂടി മുൻകൂട്ടി പള്ളിയിൽ എത്തണം. വധു തന്റെ മാതാപിതാക്കളോടുകൂടി പിന്നെയണു വരുക. ഈ സത്യം ചെയ്യലും മറ്റും കഴിഞ്ഞാൽ ഉടനെ പള്ളിയിലെ

ജിസ്രിൽ രണ്ടാളും ഒപ്പിടണം. ഉച്ച തിരിഞ്ഞതിനുശേഷം വധുവിന്റെ പിതാവിന്റെ ഗൃഹത്തിൽവെച്ച് കേമമായ ഒരു വിരുന്നുണ്ടാകും. അതു കഴിഞ്ഞാൽ വധുവും, വരനും, വിവാഹാനന്തരകാലം കഴിക്കേണ്ടതിന്നു മുൻകൂട്ടി നിശ്ചയിച്ച ഒരു സ്ഥലത്തേക്കു പോകുകയായി. ഈ കാലത്തിന്നാണു ഇംഗ്ലീഷിൽ ഹണി മൂൺ (honey moon) എന്നു പറയുന്നതു. ഇതു ഏകദേശം ഒന്നോ രണ്ടോ ആഴ്ച ഉണ്ടാകും. അതിന്നു പുറപ്പെട്ടു പോകുമ്പോൾ ഇ പരെ ബന്ധുക്കളിൽ ചിലർ അരി വാരി എറിയും. മകൾ ഇനി വേറെ ഒരു കുടുംബത്തിലേക്കു പോകയല്ലെ എന്നു വിചാരിച്ച് മാതാപിതാക്കന്മാർ കരയുവാനും തുടങ്ങും. വിവാഹം കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ സ്ത്രീ ഭർത്താവിന്റെ പേരിനെ സ്വീകരിക്കുന്നു. അതുവരെ ഇന്നാളുടെ മകൾ എന്നതാണു പേരിന്നുള്ളതു. അതു കഴിഞ്ഞാൽ ഇന്നാളുടെ ഭാര്യ എന്നതാണു ജനിക്കുന്ന പേരിനെയാണു സ്വീകരിക്കുക. അച്ഛന്റെ പേർ സ്മിത്ത് എന്നായിരുന്നാൽ മിസ്സ് സ്മിത്ത് (Miss Smith) എന്നു വിവാഹം കഴിയുന്നതുവരെ പറയും. ആ സ്ത്രീയെ ജോൺസൻ എന്ന ഒരാൾ വിവാഹം കഴിച്ചു എന്നു വിചാരിക്കുക. പിന്നെ മിസ്സസ് ജോൺസൻ (Mrs. Johnson) എന്നാണു വിളിക്കുക. വളരെ അടുത്ത ബന്ധുക്കളും, സ്നേഹിതന്മാരും മാത്രമേ സ്ത്രീയുടെ സ്വന്തം പേർ വിളിക്കുകയുള്ളൂ. ഹണി മൂൺ കഴിഞ്ഞു മടങ്ങിവന്നാൽ പിന്നെ ഇവർ അവരുടെ പുതിയ വീട്ടിൽ പോയി താമസം തുടങ്ങും.

മരിച്ചാൽ ഉണ്ടാകുന്ന ക്രിയകൾക്കും മറും അല്പം വിശേഷമുണ്ടു. ഒരു വീട്ടിൽ വല്ലവരും മരിച്ചാൽ ഉടനെ ആ വീട്ടിലെ ജനമുകളിലുള്ള മറശിലകൾ താഴുന്നു. മൃതശരീരത്തെ കുളിപ്പിച്ചു വസ്ത്രം മാറി കിടത്തും, മറ ചെയ്യുവാനുള്ള ഒരുക്കങ്ങൾ ചെയ്യുവാനായി അതിനുള്ള കമ്പനിക്കാരെ ഏല്പിക്കുന്നു. അ

വർ ആരെ അയച്ചു മൃതശരീരത്തെ അടയ്ക്കു അതിന്നു പററിയ പെട്ടി പണിയും. രണ്ടു മൂന്നു ദിവസത്തിലകത്തു പെട്ടി തെ യ്യാറാക്കി കൊണ്ടുവരും. പെട്ടി കൊണ്ടുവന്നാൽ ശവത്തെ പെട്ടിയിൽ ഇട്ടു ആണി അറഞ്ഞു മുറുക്കും. മരിച്ചാൽ ചുരുങ്ങി യതു നാലഞ്ചു ദിവസം കഴിയുന്നതിന്നു മുമ്പു മറ ചെയ്യുവാൻ തെയ്യാറാക്കിപ്പൂ. ബന്ധുക്കൾക്കു വ്യസനസൂചകമായ ഉടുപ്പു ഇ ന്നിക്കണം. ശവപ്പെട്ടി തെയ്യാറാക്കണം. ഇതിന്നെല്ലാം സ മയം വേണ്ടു. മറ ചെയ്യുവാൻ നിശ്ചയിച്ച ദിവസം ഈ കമ്പനിക്കാർ തന്നെ ബന്ധുക്കൾക്കും, സ്നേഹിതന്മാർക്കും ഒരുമിച്ചു ശ്മശാനത്തിലേക്കു പോകുവാനുള്ള വണ്ടികളും, ശവത്തെ കൊണ്ടുപോകുവാനുള്ള വണ്ടിയും കൊണ്ടുവരും. ഈ വണ്ടികളുടെ കൂതിരകളെല്ലാം കറുത്തിരിക്കണം എന്നാണു നിശ്ചയം. ബന്ധുക്കളും മറ്റും പുഷ്പമാലകൾ മൃതശരീരത്തിന്റെ മീതെ ഇടുവാനായി അയക്കുക പതിവാണ്. എല്ലാ പരം കൂടി പുറപ്പെട്ടു ശ്മശാനത്തിൽ വന്നു ശവത്തെ മറചെയ്തു പിന്നെ മടങ്ങുന്നു. മറചെയ്യുകയാണു സാധാരണ പതിവു എങ്കിലും ദഹിപ്പിക്കുവാനും ഇയിടെ കുറേക്കൂടി തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഇതു വിറകു കൂട്ടി ദഹിപ്പിക്കുകയല്ല. അതിന്നും പരിഷ്കാരവഴി കണ്ടിട്ടുണ്ടു. ഒരു മുറിയിൽ ഉഷ്ണമായു നിറച്ചു അതിൽ മൃതശരീരത്തെ പെച്ചു പത്തു നിമിഷംകൊണ്ടു ദസ്തമാക്കുന്നു. ഇതിനെ ഒരു പെട്ടിയിലാക്കി പിന്നെ ഒരു സ്ഥലത്തു മറചെയ്യുകയും ചെയ്യും. അടുത്തുള്ളവർ മരിച്ചാൽ വ്യസനസൂചകമായ 'വരച്ചിൽ' ആചരിക്കുക ഈ ദിക്കിലും ഉണ്ടു. ബന്ധുതപത്തിന്റെ അവസ്ഥക്കനുസരിച്ചു കാലം ദീർഘിപ്പിക്കുകയും, ചുരുക്കുകയും ചെയ്യും. അച്ഛൻ മരിച്ചാൽ സാധാരണ ഒരു കൊല്ലമാണു. സഹോദരനായാൽ ആറു മാസം. ഇങ്ങിനെ ബന്ധുതപത്തിന്നനുസരിച്ചു ഭേദഗതി വരും. ഈ കാലത്തു പുറത്തു അധികം പോകുകയും മറ്റുള്ളവരുടെ കൂടെ

ന്നെ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തില്ല. ഇവയെല്ലാമാണു ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ ചില ആചാരങ്ങളും സമ്പ്രദായങ്ങളും. ഈ ഭാഗം അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിന്നു മുമ്പായി ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ സ്വഭാവത്തെ പറ്റി കൂടി അല്പം പറയാനുള്ളതു ഇന്നത്തു അദ്ധ്യായത്തിൽ ആവാം.

ഭാഗം അദ്ധ്യായം.

ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ സ്വഭാവം.

ഞാൻ ലണ്ടനിൽ എത്തി അധികം ദിവസം കഴിയുന്നതിന്നു മുമ്പായി ഒരിക്കൽ ഒരു വിനോദം കണ്ടു നൽകുകയായിരുന്നു. അപ്പോൾ എന്റെ അടുത്തു നിന്നിരുന്ന ഒരു ഇംഗ്ലീഷുകാരൻ എന്നോടു ഓരോ വർത്തമാനങ്ങൾ ചോദിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. അയാൾ നമ്മുടെ രാജ്യത്തു വളരെ കാലം ഭേദമായ ഒരു ഉദ്യോഗത്തിൽ ഇരുന്ന ആളായിരുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞു. നിങ്ങൾ ഇവിടെ വന്നു ഇപ്പോൾ ഇംഗ്ലീഷുകാരെ നല്ലവണ്ണം അറിയുവാൻ തുടങ്ങിയില്ലേ. നിങ്ങൾ അവരെ പറ്റി എന്താണു വിചാരിക്കുന്നത് എന്നു എന്നോടു ചോദിക്കുകയുണ്ടായി. ഞാൻ ഇവിടെ എത്തിയിട്ടു അധികദിവസം ആയിട്ടില്ല. ഇന്ത്യയിൽ നിന്നു ഞാൻ വളരെ ഇംഗ്ലീഷുകാരെ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ആ മാതിരിയല്ല ഇവിടെയുള്ളവരെ എനിക്ക് മനസ്സാക്കുന്നത്. ഇത്ര മാത്രമേ എനിക്ക് ഇപ്പോൾ പറയുവാൻ കഴിയൂ. മൂന്നു കെട്ടും കഴിഞ്ഞു ഞാൻ സ്വരാജ്യത്തേക്കു മടങ്ങി പോകുമ്പോൾ ഈ ചോദ്യം നിങ്ങൾ എന്നോടു ചോദിക്കുന്നതായാൽ ശരിയായ മറുപടി അപ്പോൾ പറയാം എന്നു പറഞ്ഞു ഞങ്ങൾ തമ്മിൽ പിരിഞ്ഞു.

അതിന്നുശേഷം ഞാൻ അയാളെ കണ്ടിട്ടും ഇല്ല. അയാൾ അന്നു എന്നോടു ചോദിച്ച ചോദ്യത്തിന്റെ ഉത്തരമാണു ഇപ്പോൾ വായനക്കാർക്കറിവാനായി സവിസ്തരം ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ പല അനുഭവങ്ങളും കഴിഞ്ഞു, പല തരക്കാരോടും സഹവസിച്ചു, പല ആളുകളുടെ അഭിപ്രായങ്ങളും കേട്ടു, ഇപ്പോൾ ആ രാജ്യത്തിൽനിന്നു വളരെ അകലെയുള്ള എന്റെ നാട്ടിൽ ഇരുന്നു ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ സ്വഭാവത്തെ പറ്റി നിഷ്പക്ഷമായ അഭിപ്രായത്തെ എഴുതുവാൻ തുടങ്ങിയാൽ അതു വാസ്തവത്തിൽനിന്നു അധികദൂരം പെട്ടുവാൻ ഇടയില്ല.

മറുജീവൻ ക്ഷണത്തിൽ മനസ്സിലാക്കത്തക്ക സ്വഭാവമല്ല ഇംഗ്ലീഷുകാരുടേത. ആദ്യത്തിൽ തോന്നുന്ന അഭിപ്രായം ചിലതെല്ലാം നമുക്കു അവരായി കുറെ കാലം സഹവസിച്ചാൽ ഭേദപ്പെടുത്തേണ്ടിവരും. പക്ഷെ ഇംഗ്ലീഷുകാരുള്ള ഒരു ഗുണം ഇംഗ്ലണ്ടിൽ എത്തിയ ഉടനെ നമുക്കു പ്രത്യക്ഷപ്പെടും. ഇതു അവരുടെ മര്യാദയാണ്. ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ മര്യാദയെ പറ്റി പ്രഥമദൃഷ്ടത്തിൽ നമുക്കു തോന്നുന്നതായ അഭിപ്രായം കുറെ കാലം കഴിഞ്ഞാലും മാറേണ്ടിവരുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. വഴി നിശ്ചയമില്ലാതെ വല്ലവരോടും ചോദിച്ചാൽ അതു പറഞ്ഞുതരുവാനുള്ള ഒരുക്കവും, വല്ല കാര്യങ്ങൾക്കായി പരിചയമില്ലാത്തവരുടെ അടുക്കൽ ചെന്നാൽ അവരുടെ ആദരവും, റെയിൽവെ മുതലായി പൊതുജനങ്ങൾക്കു സാധാരണ ആവശ്യമുള്ള സ്ഥലങ്ങളിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ഉപകാരം ചെയ്യുവാനുള്ള ഒരുക്കവും, എന്തുതന്നെ ആയാലും ഒട്ടും ഭേദം ഭാവിക്കാതെ ക്ഷമയോടുകൂടി തന്റെ മുൻ ചെയ്യുന്ന ലണ്ടൻ പോലീസുകാരുടെ അനുമതിയോടെ നടവടിയും, ലണ്ടനിൽ എത്തി അധികം താമസിക്കുന്നതിന്നു മുമ്പായി നമുക്കു വെളിവാകും. സാധാരണ സംസാരിക്കുവാൻ ഇഷ്ടമില്ലാത്ത ആളില്ല ഇംഗ്ലീഷുകാരൻ. പരിചയം ഉണ്ടാകുന്ന

ഇവരെ മാത്രമെ മൗനത്തെ ഭീക്ഷിച്ചിരിക്കൂ. പിന്നെ സംസാരത്തിന്നു അറുമില്ല. തന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ വളരെ വിശ്വാസമുള്ള കൂട്ടത്തിലാണ്. അബദ്ധമായാലും, സുബദ്ധമായാലും തന്റെ സ്വന്തം അഭിപ്രായം ഒരു കാര്യത്തെ പറ്റി ഇല്ലാത്തവർ ചുരുക്കമാണ്. അതു ശരിയെന്നു തെളിയിക്കുവാൻ ഒരുക്കമായിരിക്കും. മറ്റുള്ളവർ എന്തു ചിന്തിച്ചാലും വേണ്ടില്ല. അവനവന്റെ അഭിപ്രായം ഇന്നതാണെന്നു പറയും. മതവിഷയത്തിലും, വേദാന്തത്തിലും അല്ല ഇംഗ്ലീഷുകാരന്നു അധികം സംസാരജ്ഞാണെന്നെ പറ്റി സംസാരിക്കുവാൻ തുടങ്ങുക, എന്നാൽ കാണാം ഇംഗ്ലീഷുകാരന്റെ ഉത്സാഹം. രാജ്യത്തു നടക്കുന്ന വലിയ കാര്യങ്ങളെ പറ്റി മിക്കവാറും അറിവുണ്ടാകും. അവയെ പറ്റിയെല്ലാം അവർ സ്വന്തം അഭിപ്രായങ്ങളും ഉണ്ട്. കൂചിക്കാരനുംകൂടി വീട് തെ വർത്തമാനകടലാസു വായിക്കുന്ന ആ രാജ്യത്തു ഭരണകാര്യങ്ങൾ വരുമ്പോൾ അവനും നിർഭയമായി തന്റെ അഭിപ്രായം പറയുന്നതിൽ എന്താണ് അതിശയിക്കുവാനുള്ളത്? തന്റെ അഭിപ്രായത്തെ താൻ വെച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടു മാത്രം തൃപ്തിപ്പെടുകയില്ല ഇംഗ്ലീഷുകാരന്നു. മറ്റുള്ളവരെ പറഞ്ഞു ധരിപ്പിക്കുവാൻ എവിടെ അവസരം കിട്ടുമോ ആ അവസരത്തെ ഒട്ടും കളയുകയില്ല. ഉദ്യാനങ്ങളിലും മറ്റും ചെന്നു നോക്കിയാൽ കാണാം ഓരോ സംഘങ്ങൾ അവിടുവിടെ കൂടിയിരിക്കുന്നതും. ഇവരെല്ലാം ഓരോ കാര്യങ്ങളെ പറ്റി തങ്ങളുടെ അഭിപ്രായങ്ങളെ അങ്ങമിങ്ങും പറയുകയായിരിക്കും. രാജ്യകാര്യങ്ങളെ പറ്റി യാതൊന്നും അറിയാതെ കഴിച്ചുകൂട്ടുവാൻ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ പ്രയാസമായിരിക്കും. ഭരണകാര്യങ്ങളിൽ അത്ര ഉത്സാഹികളാണ് ജനങ്ങൾ.

ഈ വെറും ഉത്സാഹം മാത്രമല്ല ഇംഗ്ലീഷുകാരനുള്ളത്. ആ ഉത്സാഹത്തെ നിലനിർത്തുവാനുള്ള സ്ഥിരതയും, ധൈര്യവും കൂടി

ഉണ്ടു. കായ്ച്ചത്തിൽ ഏപ്പെട്ടാൽ ബലംകൊണ്ട സാധിക്കാത്തപക്ഷം ഉപായംകൊണ്ടേങ്കിലും അതിനെ നിറവേറ്റാതിരിക്കുകയില്ല. ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ ഈ ഗുണം ചരിത്രങ്ങളിൽനിന്നു വെളിവാകുന്നുണ്ടു. അവരോടൊന്നിച്ചു സഹവസിച്ചാൽ ഇതു അനുഭവത്തിലും അറിയാം. ഭൂമിയുടെ വടക്കു അറ്റത്തെ കണ്ടുപിടിക്കുവാനായി പോയ സ്കോട്ടിന്റെയും അയ്യോളുടെ ഒന്നിച്ചുണ്ടായിരുന്ന കൂട്ടരുടെയും കഥ വായനക്കാരിൽ പലർക്കും ഇപ്പോൾ ഓർമ്മയിൽ ഉണ്ടായിരിക്കാം. ഏഴുനൂറ്റാണ്ടു കഴിഞ്ഞു കഴിഞ്ഞു അവർ അനുഭവിച്ചു! അവസാനം അവർക്കു മരണം നേരിട്ടതു എന്തിനെ! ഇതെല്ലാം ഇവർ എന്തിന്നുവേണ്ടി അനുഭവിച്ചു? തങ്ങൾ ഒരു കായ്ച്ചസാധ്യത്തിനായി പൂർപ്പെട്ടു. എന്തു വിഷ്ണു നേരിട്ടാലും വേണ്ടില്ല, എന്തു ധേനു അനുഭവിച്ചാലും വേണ്ടില്ല, എന്തു കായ്ച്ചം നേടിയിട്ടെ പിൻമാറു എന്ന ഉറപ്പോടുകൂടി പൂർപ്പെട്ടു, അതിനായി യത്നിക്കുമ്പോൾ ധീരതയോടുകൂടി മരണത്തെ അനുഭവിച്ച പൂരുഷന്മാരെ നമുക്കു ബഹുമാനിക്കാതെ നിവൃത്തിയില്ല. ഈ സ്ഥിരോത്സാഹവും, ധീരതയും വലിയവരിൽ മാത്രമല്ല ചിലപ്പോൾ ചെറിയ കുട്ടികളിൽകൂടി കാണുന്നുണ്ടു. ഞാൻ ലണ്ടനിൽ ഉണ്ടായിരുന്നപ്പോൾ ഒരു ദിവസം പതിനാലു വയസ്സു പ്രായമായ ഒരു ആൺകുട്ടി ഒരു ധീരപ്രവൃത്തി ചെയ്തതുകൊണ്ടു. തെരുവിൽ നിൽത്തിരുണ്ടായിരുന്ന ഒരു കുതിര പെട്ടെന്നു ഓടുവാൻ തുടങ്ങി. തിരക്കിൽകൂടി ഓടിയാൽ വളരെ ആളുകൾക്കു അപായം നേരിട്ടുമായിരുന്നു. ഈ ആപത്തു കണ്ടു അവിടെ നിന്നിരുന്ന ബാലൻ പെട്ടെന്നു ഓടിച്ചെന്നു ആ കുതിരയെ പിടിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു. തന്റെ ശ്രമത്തിൽ കുതിരയുടെ ചവിട്ടുകൊണ്ടു അകാലമരണത്തെ പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തു. ആ ധീരബാലന്റെ മൃതശരീരത്തെ മറച്ചെടുവാനായി കണ്ടുപോകുമ്പോൾ എത്ര ജനങ്ങളായിരുന്നു വഴിക്കൽ കൂടിയിരുന്നത! ഇ

ങ്ങിനെ നമ്മുടെ അനുഭവത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ഓരോ സംഗതികളിൽനിന്നാണ് ഒരു രാജ്യക്കാരന്റെ ഗുണഭോഷത്തെ പറി നാം അഭിപ്രായപ്പെടേണ്ടത.

തങ്ങളുടെ ജാതിക്കു അഭിമാനത്തെ സമ്പാദിച്ചവരായാ രാജ്യത്തിന്നു ശ്രേയസ്സു ഉണ്ടാക്കിയവരായാ, ആയ ആളുകളെ ഇംഗ്ലീഷുകാർ ഒരിക്കലും മറക്കുകയില്ല. അവരുടെ ഓർമ്മയെ നിലനിർത്തുവാനായി വേണ്ടുന്നതെല്ലാം ചെയ്തും. ബർക്ക് (Burke), പിറ്റ് (Pitt), സാലിസബറി (Salisbury), ഗ്ലാഡസ്റ്റൺ (Gladstone) മുതലായ രാജ്യതന്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ ഓർമ്മയെ നിലനിർത്തുവാനായി എത്ര പ്രതിമകൾ ഉണ്ടാക്കി വെച്ചിരിക്കുന്നു! ഷേക്സ്പിയർ [Shakespeare), മിൽട്ടൻ, ബൈറൺ, ടെന്നിസൺ എന്നീ മഹാകവികൾ പാർത്തിരുന്ന ഭവനങ്ങൾ എത്ര ഭക്തിയോടും, ബഹുമാനത്തോടും ഇപ്പോഴും സൂക്ഷിച്ചുവരുന്നു! ഏതെല്ലാം തരത്തിൽ രാജ്യത്തിന്റെ കീർത്തി വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നുവോ, അതിന്നു ഹേതുഭൂതനായ മഹാനാരായെല്ലാം ഇംഗ്ലീഷുകാർ പുജിച്ചുവരുന്നു. സ്വരാജ്യസ്നേഹം ജനങ്ങളിൽ വർദ്ധിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നുള്ള മാർഗ്ഗം ഇതു തന്നെ. തങ്ങളുടെ രാജ്യത്തു ജനിച്ച ധീരപുരുഷന്മാരെ പറി അഭിമാനം തോന്നാത്തവർ ആർ? ആ രാജ്യക്കാരൻ തന്നെയാണു താനും എന്നു വിചാരിക്കുമ്പോൾ അറിയാതെ അഭിമാനം മനസ്സിൽ ഉദിക്കുന്നു. ഈ അഭിമാനം വളരെ ആവശ്യം തന്നെ. പക്ഷെ ചിലരുടെ ഇടയിൽ ഇതു തന്നെ വിപരീതഫലത്തെയും ഉണ്ടാക്കുന്നുണ്ട്. സ്വരാജ്യത്തെ പറി ന്യായമായ അഭിമാനം പ്രശംസിക്കത്തക്കതു തന്നെ. പക്ഷെ തങ്ങളുടെ രാജ്യത്തിന്റെ മഹിമയെ പറി അതിരുകടന്നു ഘോഷിക്കുകയും, ലോകത്തിലെ നേതാക്കന്മാരാണ് തങ്ങൾ എന്നു പറയുകയും ചെയ്യുന്നത അഭിമാനത്തിന്റെ ലക്ഷണമല്ല. അതു അഹങ്കാരത്തെ സൂചിപ്പിക്കുകയാണു ചെയ്യുന്ന

ത. ഈ തരക്കാരും, മറ്റു രാജ്യങ്ങളിൽ ഉള്ളപോലെ തന്നെ, ഇംഗ്ലണ്ടിലും ഇല്ലെന്നില്ല. ശുക്രദശയും, ശനിദശയും ആളുകൾക്കുള്ളതുപോലെ രാജ്യങ്ങൾക്കും ഉണ്ട്. അഭിവൃദ്ധിയിൽ മുങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ആത്മപരിശോധന മനുഷ്യനു തീരെ അസാധ്യമാണല്ലോ. എന്നാൽ ഈ കാലത്താണ് വാസ്തവത്തിൽ പരിശോധന ആവശ്യമായിട്ടുള്ളതും. ഇതിനെ പറ്റി, ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ആയിരുന്നപ്പോൾ പലപ്പോഴും ഞാൻ ചില ഇംഗ്ലീഷുകാരുമായി വാദിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. കാര്യം തീരെ ഇല്ലാത്തതാണെന്നു പറയുവാൻ അവരും ഒരുങ്ങുന്നില്ല. പക്ഷെ അതു ഉണ്ടാകുവാനുള്ള കാരണത്തെ പറ്റി മാത്രമേ ഭിന്നഭിപ്രായമുള്ളൂ. ഒരു രാജ്യക്കാരുടെ സ്വഭാവത്തെ പറ്റി നിരൂപണം ചെയ്യുമ്പോൾ അവരുടെ ഗുണവും ദോഷവും കുറവു കൂടാതെ വിവരിക്കേണ്ടത ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ ധർമ്മമാണ്. ഈ അദ്ധ്യായത്തിന്റെ തലവാചകം 'ഇംഗ്ലീഷ് സ്തുതി' എന്നല്ല 'ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ സ്വഭാവം' എന്നാണ്. സ്വഭാവത്തിൽ ഗുണവും ദോഷവും പെടും. ഈ വക ചില ഭൂഷ്യങ്ങൾ എനിക്കു ബലമായി തോന്നിയതിനെ ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ തന്നെ ഇനിയും വേറെ ചില ഘട്ടങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കേണ്ടിവരും.

ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ചെന്നു അധികകാലം കഴിയുന്നതിന്നു മുമ്പായി നമുക്കു ബോധം വരുന്ന ഇംഗ്ലീഷുകാരുന്റെ ഒരു ഗുണത്തെ പറ്റി ഈ അദ്ധ്യായത്തിന്റെ ആദ്യത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായെല്ലോ. ഈ മാതിരി നമുക്കു ക്ഷണത്തിൽ കണ്ടറിയുവാൻ സാധിക്കുന്ന മറ്റൊരു ഗുണം ഇംഗ്ലീഷുകാരുന്റെ കച്ചവടസാമർത്ഥ്യമാണ്. യൂറോപ്പിൽ ഞാൻ സഞ്ചരിച്ച ഒരു രാജ്യത്തിലും കച്ചവടത്തിന്നു ഇത്ര സാമർത്ഥ്യമുള്ള ആളുകളെ കണ്ടിട്ടില്ല. ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ സകല അഭിവൃദ്ധിയും ഈ ഒരു ഗുണത്തേയാണ് ആസ്പദിച്ചിരിക്കുന്നത്. ലണ്ടനിൽ ഒരു ഷാപ്പിൽ കയറി നോ

ക്കുക. എത്ര ആദരവോടുകൂടി നമ്മെ സ്വീകരിക്കുന്നു! എത്ര ക്ഷമയോടുകൂടി നമ്മുടെ ആവശ്യങ്ങളെ ചോദിച്ചറിഞ്ഞു പ്രവൃത്തിക്കുന്നു! എത്ര ഭംഗിയായി നമ്മോടു സംസാരിക്കുന്നു! എന്നതായാലും വേണ്ടില്ല വല്ല സാമാനവും ഇവിടെനിന്നു വാങ്ങാതെ പോകരുത എന്ന തോന്നൽ അവിടെ ചെന്നു അധികം കഴിയുന്നതിന്നു മുമ്പായി നമ്മുടെ മനസ്സിൽ ഉദിക്കും. കച്ചവടസത്യവും അങ്ങിനെ തന്നെ. നാം വല്ല സാമാനവും വാങ്ങി വീട്ടിലേക്കു കൊണ്ടുവന്നതിനുശേഷം കേടു കണ്ടു മടക്കി അയച്ചാൽ അതു തിരികെ എടുത്തു നല്ല സാമാനത്തെ തരും. കച്ചവടത്തിൽ വഞ്ചന ചെയ്യുന്നതു ചുരുക്കമാണ്. സാധാരണ ജനങ്ങളുടെ ഇടയിലും അങ്ങിനെ തന്നെ. ഈ ഗുണം ആലോചിക്കുമ്പോൾ ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ നാട്ടിലുള്ള സ്ഥിതിയേക്കാൾ കുറെ ഭേദമല്ലെങ്കിൽ ഇംഗ്ലണ്ടിലെ സ്ഥിതി എന്ന സംശയിച്ചുപോകുന്നു.

നമ്മുടെ നാട്ടിലും, ഇംഗ്ലണ്ടിലും ആയാൽ സാധാരണജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ സത്യം എവിടെയാണ് അധികം എന്ന ചിലർ ചോദിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഇതിന്നു എന്റെ മറുപടി താഴെ പറയുന്നതാണ്. ഹരിശ്ചന്ദ്രനും, ശ്രീരാമനും നമ്മുടെ നാട്ടിൽ തന്നെയാണു ജനിച്ചിരിക്കുന്നത. സത്യത്തെ വലിയ ധർമ്മമായി വിചാരിക്കണം എന്നാണു നമ്മുടെ പുരാണങ്ങളും നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നത. സത്യത്തിനുവേണ്ടി സകലവും ത്യജിച്ച മഹാപുരുഷന്മാരും നമ്മുടെ നാട്ടിൽ എത്രയോ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെയെല്ലാമാണു ഇവിടത്തെ സ്ഥിതിയെങ്കിലും, ഇപ്പോൾ ഈ ഗുണം ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ കുറെ ക്ഷയിച്ചു കാരണമെന്തെന്നു ജ്ഞാത വ്യസനപൂർവ്വം സമ്മതിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇവിടെ ഇതു ക്ഷയിക്കുവാനും, ഇംഗ്ലണ്ടിൽ നിലനിൽക്കുവാനും കാരണമെന്തു? ഇംഗ്ലണ്ടു കച്ചവടരാജ്യമല്ലെ. അവർ വിചാരിക്കും കച്ചവടത്തിൽ നാം വഞ്ചന ചെയ്യരുത, എന്നാൽ നമ്മെ മറുജാതർ വിശ്വ

സിക്കയില്ല. വിശ്വസിക്കാതിരുന്നാൽ നമ്മുടെ കച്ചവടം അഭിവൃദ്ധിയിൽ വരികയില്ല, അതുകൊണ്ട് സത്യം വിടരുത. ഇതാണ് അവരുടെ നില. നമുക്കു സത്യത്തിലുള്ള നിഷ്ഠയ്ക്കു കാരണം മതസംബന്ധമാണ്. നമുക്കു പറയുന്നതു പാപമാണ്. നമുക്കു പറഞ്ഞാൽ നരകത്തിൽ പോകും. അതുകൊണ്ട് എപ്പോഴും സത്യത്തെ ആചരിക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ ഈശ്വരശിക്ഷയുണ്ടാകും. ഈ വിധത്തിലാണ് നമ്മുടെ ആചാരം. മതസംബന്ധമായ വിശ്വാസം ജനങ്ങളിൽ കുറഞ്ഞുവരുന്നതോടുകൂടി സത്യവും കുറയിച്ചുപോകുന്നു. ഇതിലും ബലമായ വേറെ ചില കാരണങ്ങളും ഈ നിഷ്ഠാവസ്ഥയിൽ നമ്മെ ആക്കിയിരിക്കുന്നു. അതിൽ ഒന്നു നാം കുട്ടികളെ വളർത്തുന്ന സമ്പ്രദായമാണ്. നിസ്സാരമായ സാഹസികതയ്ക്കു കുട്ടികളെ ശിക്ഷിക്കുന്നതു ഇവിടെ സാധാരണ നടപ്പാണ് ഒരു കുട്ടിയുടെ കയ്യിൽനിന്നു അറിയാതെ ഒരു കൊപ്പ വീണു ഉടഞ്ഞു എന്നു വിചാരിക്കുക. ഉടനെ ആ കുട്ടിയെ അടിയായി. മറെറാരു സമയത്തു ഈ ശിക്ഷയെ ഭയപ്പെട്ടു ഉടച്ചതു രാനല്ലെന്നു കുട്ടി പറയുന്നതിൽ എന്താണ് അത്ഭുതപ്പെടുവാനുള്ളത്! എന്നതായാലും വേണ്ടില്ല ഉള്ളതു പറയും. അബദ്ധം വരുത്തുവാൻ സാധാരണയല്ല. അതുകൊണ്ടു വിശ്വാസമില്ല. നമുക്കു പറയുന്നതിലാണ് ലജ്ജിക്കുവാനുള്ളതെന്നു ആ കുട്ടിയെ പറഞ്ഞു ധരിപ്പിച്ചാൽ മേപ്പിൽ അതിന്റെ ഗുണം കാണാം. യജമാനന്മാർ വാലയക്കാരുടേയും, മേലുദ്യോഗസ്ഥന്മാർ കീഴ്ദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടേയും ആചരിക്കുന്ന സമ്പ്രദായവും ഈ ദോഷത്തെ ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ സഹായിക്കുന്നുണ്ട്. കഴിഞ്ഞു പാഠവും, ഭാസ്യപ്പെടലും, താണതൊഴികളും ഇംഗ്ലണ്ടിൽ കാണുകയേ ഇല്ല. ഇവിടെ അതൊന്നും ചെയ്യാതിരുന്നാൽ വലിയ ആളുകൾ തങ്ങളെ അപമാനിച്ചുവെന്നു തുടങ്ങി വിചാരിക്കും. മനുഷ്യൻ ഏതു നിലക്കാരനായിരുന്നാലും മനുഷ്യന്റെ നിലയിൽ ബഹുമാനത്തിന്നു അർഹിക്ക

ന്നുണ്ടു തങ്ങൾക്കു വല്ല കാര്യവും സാധിക്കുവാൻ വേണ്ടി ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു കുമ്പിടുകയും, അവിടെനിന്നു മടങ്ങിയാൽ മറുജവരോടു ഗച്ഛ് നടിച്ചു ഭീതിവാക്കുകൾ പറയുന്നതും ഇവിടെ സാധാരണയല്ലെന്നു പറയുവാൻ വായനക്കാരിൽ അധികം ആളുകൾ ഒരുങ്ങുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അവിടെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരൊന്നും ഇല്ലയോ എന്ന ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ചെന്നാൽ സംശയിച്ചുപോകും. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ അവിടെയും ഉണ്ടു. അവരുടെ പണി അവര നോക്കും. നിയമങ്ങളും, കല്പനകളും ജനങ്ങൾ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യും. പക്ഷെ കുമ്പിടലും, തൊഴികലും, വെച്ചുപൂജയും കാണുവാൻ പ്രയാസപ്പെട്ടും ഇതു നാട്ടിലെ സ്വാഭിമാനത്തെ വല്ലാതെ ക്ഷയിപ്പിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടാണു ഇത്രയും പായേണ്ടിവന്നത. നിങ്ങൾ ഏതു നിലയിൽ ഇരിക്കുന്നവരായാലും നിങ്ങളുടെ ശരിയായ ധർമ്മത്തെ ചെയ്യവിൻ. നിങ്ങളുടെ ദാസന്മാരും, നിങ്ങൾ താണു ജാതിക്കാരെന്നു വിചാരിക്കുന്നവരും, നിങ്ങളെപ്പോലെ മനുഷ്യന്മാരാണെന്നു വിചാരിക്കുവിൻ. പണമുള്ളവരും, ഉദ്യോഗം ഭരിക്കുന്നവരും ഈശ്വരന്മാരല്ലെന്നും ഓർക്കുവിൻ. സ്വാഭിമാനം രക്ഷിക്കുവിൻ. സത്യത്തിൽ വിശ്വസിക്കുവിൻ. കൃത്യത്തെ നിഷ്ഠയോടുകൂടി നിർവ്വഹിക്കുവിൻ. ഒരു രാജ്യത്തിന്റെ ശ്രേയസ്സ് അതിലെ ധനമുള്ളതിലും, കച്ചവടത്തിന്റെ യോഗ്യതയിലും, പട്ടാളത്തിന്റെ എണ്ണത്തിലും അല്ല. അതിലെ ജനങ്ങളുടെ മനുഷ്യത്വത്തിലും, ധർമ്മനിഷ്ഠയിലും, ശാന്തസ്വഭാവത്തിലും ആണെന്നും അറിഞ്ഞിരിക്കുവിൻ. രാജ്യത്തിന്റെ സകല അഭിവൃദ്ധിയും ആ വിശ്വാസത്തിൽനിന്നാണു ഉണ്ടാകുന്നത.

ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ സുചിന്താവസ്ഥയിന്നുള്ള ത്രാണിയെ പറ്റിയാണു ഇനി പറയുവാനുള്ളത. ഹോട്ടലുകളിലും, നാടകസ്ഥലങ്ങളിലും, ഉദ്യാനങ്ങളിലും ചെന്നു നോക്കുക. എന്തെല്ലാം ത

രത്തിൽ അവർ സുഖത്തെ അനുഭവിക്കുന്നു. കൊല്ലത്തിൽ രണ്ടാഴ്ചയെങ്കിലും യാതൊരു സൊല്ലയും കൂടാതെ എവിടെയെങ്കിലും, ചെന്നു സുഖമായി താമസിക്കാതിരുന്നാൽ ഇംഗ്ലീഷുകാരനു സുഖമില്ല. ലോകത്തിൽ ഏതു മൂലക്കു കൊണ്ടുപോക. ആക്കിയായും തരക്കേടില്ല. അവിടെ തന്നെ സുഖത്തിന്നാവ. പ്രായസനകർഷണങ്ങളെല്ലാം ഇംഗ്ലീഷുകാരൻ ഉണ്ടാക്കും. അതു നമുക്കു ഇവിടെ തന്നെ കണ്ടറിയാമല്ലോ. പാട്ടു... ശ്വമമാല്ലാത്തവ... സ്ത്രീകളുടെ ഇടയിൽ ചുരുക്കം. പിയാനോ ഇല്ലാത്ത വീടും ചുരുക്കം. താനും, ഭാര്യയും, മക്കളും ആയി എവിടെ ചിത്ര കാലം വേണമെങ്കിലും ഇംഗ്ലീഷുകാരൻ പാക്കും. കുടുംബത്തിലുള്ളവർ തമ്മിലുള്ള വാത്സല്യവും, ബന്ധവും ഇവിടെയുള്ളപ്പോലെ അവിടെയുണ്ടോ എന്നു സംശയമാണു. അച്ഛനമ്മമാരെ കാണാതെ എന്നു മാത്രമല്ല അവരുടെ യാതൊരു വിവരവും അറിയാതെ പതിനഞ്ചും, ഇരുപതും, ഇരുപത്തഞ്ചും കൊല്ലം ഓരോ ദിക്കിൽ ചെന്നു പാർത്തവരെ കാണുന്നതും ചുരുക്കമല്ല. സഹോദരന്മാരും, സഹോദരിമാരും പിരിഞ്ഞു തമ്മിൽ കാണാതെയും, എവിടെയെന്നറിയാതെയും കാലം കഴിക്കുന്നതും അതിശയമല്ല. ചെറിയ സംഖ്യക്കകൂടി അമ്മയോടു മക്കൾ കണക്കു പറഞ്ഞു വാങ്ങുന്നതും എന്റെ അനുഭവത്തിൽ തന്നെ കണ്ടിട്ടുണ്ടു. ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ ഈ സ്വഭാവത്തെ പററി ഞാൻ ചിലരോടു പറഞ്ഞപ്പോൾ എന്നോടുണ്ടായ മറുപടി അതിരറ്റ കുടുംബസ്നേഹം നമ്മെ കുടുംബത്തിൽ തന്നെ പാപ്പിക്കും. എന്നാൽ ഇത്ര വലിയ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ നാഥന്മാരാകുവാൻ ഞങ്ങൾക്കു സാധിക്കുമോ എന്നായിരുന്നു. ജന്തുക്കളോടുള്ള ദയയും ഏകദേശം ഇങ്ങിനെ തന്നെ. നായ, പൂച്ച മുതലായ ജന്തുക്കളെ വീട്ടിൽ പോറ്റി വരുന്നതു സാധാരണയാണു. അവക്കു വേണ്ടുന്ന വിഭവങ്ങളെല്ലാം ഉണ്ടാക്കി രക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യും. ആ പശുവില്ലാതെ

ഒരു ജന്തുവിനെ വെറുതെ ഉപദ്രവിക്കുകയും ചെയ്തു. വേണമെങ്കിൽ കൊല്ലുവാനും മടിയല്ല. എന്റെ അനുഭവത്തിൽ പെട്ട ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം പറയാം. ഞാൻ ലണ്ടനിൽ പാർത്തിരുന്ന ഒരു വീട്ടിന്റെ അടുത്തുണ്ടായിരുന്ന മറ്റൊരു വീട്ടിൽ ഒരു സ്ത്രീ താമസിച്ചിരുന്നു. ആ സ്ത്രീ ഒരു നായിനെയും, പൂച്ചയെയും വളർത്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അവയെ ഒരു സമയത്തും പിരിയുവാൻ വയ്യ. കിടക്കുമ്പോൾ കിടക്കയിൽ ഒരുമിച്ചു കിടത്തുമത്രെ. അങ്ങിനെ യിരിക്കുമ്പോൾ നായിന്നു കണ്ണിൽ ഭീനം വന്നു. ഡോക്ടറെ കാണിച്ചപ്പോൾ ഭീനം ഭേദമാകയില്ലെന്നു പറഞ്ഞു. ഇനി ആ നായിനെക്കൊണ്ടു പ്രയാജനമില്ലെന്നു കണ്ട ഉടനെ അതിനെ കൊല്ലുവാനുള്ള സ്ഥലത്തേക്കയച്ചു കൊന്നു. ഇതിനായുള്ള സ്ഥലം അവിടെയുണ്ട്. ഉടാസ്ഥന്മാരില്ലാത്ത നായ്ക്കൾ, ഉപയോഗമില്ലാത്ത ജന്തുക്കൾ ഇവയെ ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നു വിഷവായു നിറച്ച ഒരു മുറിയിലേക്കയക്കും. അതിനുള്ളിൽ ചെന്നാൽ ഉറങ്ങുവാൻ തുടങ്ങും. പിന്നെ ആ ഉറക്കത്തിൽനിന്നു ഉണരുകയില്ല. ഇങ്ങിനെയാണു ഇമ്മാതിരി ജന്തുക്കളെ ചൊല്ലുന്നത്. ആ സ്ത്രീയുടെ വീട്ടിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന പൂച്ച നല്ല കുട്ടികളെ പെറും. നാലെണ്ണവും കൂടി നന്നാകുവാൻ പ്രയാസമാണു. ഒന്നിനെ മാത്രം വളർത്തിയാൽ അതു നന്നായിവരും. എന്നാൽ ആ സ്ത്രീ മറ്റൊരു മൂന്നു കുട്ടികളെ വെള്ളത്തിൽ മുക്കി കൊന്നു. ആ സാഭവങ്ങളെല്ലാം പറയുമ്പോൾ ആവശ്യമില്ലാത്ത വല്ല കീറുന്നിയും കളഞ്ഞു കഥയെ പറയാതെ ഈ സ്ത്രീ പറയുന്നതെന്നു തോന്നുപ്പോകും. ചെറിയ കുട്ടികൾക്കെന്നു മാത്രമല്ല വലിയ ആളുകൾക്കു കൂടി കാട്ടിലൊ മറ്റൊ ചെന്നാൽ പക്ഷികളുടെ കൂട്ടിൽനിന്നു മുട്ടയെടുത്തു താഴ്ത്തിടുന്നതു വലിയ വിനോദമാണു. പരിഷ്കാരം അധികമില്ലാത്ത നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ഇമ്മാതിരിയെന്നും കാണുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ ദൈവവിശ്വാസത്തെ പറ്റി കൂടി രണ്ടു വാക്കു പറഞ്ഞേക്കാം. ഫലവിധ വിശ്വാസക്കാരും ഈ നാട്ടിൽ ഉണ്ടു. ക്രിസ്തുമതക്കാർ തന്നെ ഏകദേശം ഇരുനൂറു ഭാഗക്കാർ ഉണ്ടു. ഇതിൽ റോമൻ കത്തോലിക്കാക്കാരും, പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റുമാരും തമ്മിൽ സ്പർദ്ധ ഇവിടെ ഹിന്ദുക്കളും, മുഹമ്മദീയരും തമ്മിൽ ഉണ്ടെന്നു പറയുന്നതിൽ എത്രയോ അധികം ഉണ്ടു. ഒരു മതക്കാർ മററവരെ ഭയപ്പെടുന്നതു സാധാരണയായി കേൾക്കാം. ഹെർബർട്ട് സ്വരാജ്യഭരണം ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ എത്രത്തു മറെറു കക്ഷിക്കാർ പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് മതക്കാരാണു. ആ രാജ്യത്തു അധികം ആളുകളും റോമൻ കത്തോലിക്കാക്കാരാണു. മതസംബന്ധമായ ഈ സ്പർദ്ധ തന്നെയാണു ഭരണകാര്യത്തിലും വന്നത. പണ്ടത്തെ കാലത്തു ഇംഗ്ലണ്ടിൽ വിരുദ്ധമതക്കാർ തമ്മിൽ അങ്ങുമിങ്ങും ദേപിച്ചിരുന്നതു ചരിത്രപ്രസിദ്ധമാണു. ഇപ്പോൾ ഇതു വാക്കുകൊണ്ടു മാത്രമല്ലെ തരമുള്ളു. പള്ളിക്കു ഞായറാഴ്ച വളരെ ആളുകൾ പോകുന്നതു കാണാം. ഇവരെല്ലാം ഭക്തികൊണ്ടു പോകുന്നവരല്ല. ചിലർ അതു ഭേദക്കാർ ചെയ്യേണ്ടതാണെന്നു കരുതി മാത്രം ചെയ്യുന്നതാണു. ഏതു മതക്കാരായാലും, ഏതു അഭിപ്രായക്കാരായാലും ഇപ്പോഴൊക്കെ എന്തും പറയുവാനു ജ്ഞാതന്ത്ര്യം ആ രാജ്യത്തുണ്ടു. ആ സ്വാതന്ത്ര്യം മററുള്ള രാജ്യങ്ങളിലും വളന്നു പടരുവാനാണു ഇംഗ്ലണ്ടു ഉദാഹരിക്കേണ്ടതു. ഒരു സാധനം അനുഭവിക്കുവാനുള്ള സുഖം, അതു പങ്കുകൊള്ളുവാൻ ആളുണ്ടായിരുന്നാൽ, അധികം ഉണ്ടാകും.

നലാം ഭാഗം.

ജർമ്മനിയിൽ ചെന്നതും,

യുദ്ധ കാലത്തു

അവിടെ കണ്ടതും, അനുഭവിച്ചതും.

1-ാം അദ്ധ്യായം.

ഇംഗ്ലണ്ടിൽനിന്നു ജർമ്മനിയിലേക്കു.

1914 ജൂലായിമാസം 24-ാംനു- രാ.പി.ലെ സാധാരണ ഉണരുന്നതിൽനിന്നു എത്രയൊ മുമ്പായി ഉറക്കണൻ. വാച്ച് എടുത്തു സമയം നോക്കിയപ്പോൾ നേരം മൂന്നര മണി കഴിഞ്ഞിട്ടേ ഉള്ളൂ. ഇംഗ്ലണ്ടിൽനിന്നു ജർമ്മനിയിലേക്കു പോകുന്ന ഒരു കപ്പലിൽ കിടക്കുകയായിരുന്നു ഞാനും, എന്റെ ഒരുമിച്ചുണ്ടായിരുന്ന ഒരു സ്നേഹിതനും. കടൽകോപത്താൽ ഇതുകി മറിഞ്ഞിരുന്ന കപ്പലിൽ ഏകദേശം 30 മണിക്കൂറോളം സഞ്ചരിച്ചു ക്ഷീണം കൊണ്ടു, കിടന്നിരുന്ന മെത്തയെ വിട്ടുവാനുള്ള മടി, ഇ.ചരിത സ്ഥലം എത്താനായി എന്നുള്ള സന്തോഷവിചാരം ഇല്ലാതാക്കി തീർത്തു. ഉടുപ്പെല്ലാം മാറി കപ്പലിന്റെ മേൽഭാഗത്തു വന്നു ചുറ്റും നോക്കിയപ്പോൾ ഞങ്ങൾ സമുദ്രം വിട്ടു ഉത്തരജർമ്മനിയിലെ ഒരു വലിയ നദിയായ എൽബ് നദിയിൽ പ്രവേശിച്ചതായി അറിഞ്ഞു. സൂര്യൻ ഉദിച്ചിരുന്നതിനാൽ നദിയുടെ ഇരുവശവും നല്ലവണ്ണം കാണാം. (ഈ കാലത്തു സൂര്യൻ വളരെ നേരത്തെ ഉദിക്കുമെന്ന മുമ്പൊരദ്ധ്യായത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ.) ഇടക്കിടെ കാണുന്ന ചെറിയ തോണികളും, ദൂരനിന്നു കേൾക്കുന്ന ക

പുലിന്റെ കഴൽവിളികളും തുറമുഖം സമീപിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന സൂചിപ്പിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. കപ്പലിന്റെ വേഗതയും ക്രമേണ കുറഞ്ഞുവരുന്നു. ഞങ്ങളുടെ ഒരുമിച്ച് ഇംഗ്ലണ്ടിൽനിന്നു വന്നിരുന്ന അനേകം ജർമ്മൻകാർ സ്വരാജ്യത്തിൽ കാൽ പതിക്കുവാനുള്ള അത്യാഗ്രഹത്തോടു കൂടി കച്ചിൽ തങ്ങളുടെ സാമാനങ്ങൾ ഏറ്റുത്ത, കപ്പൽ തുറമുഖം അണയുന്ന നിമിഷത്തെ കാത്ത, ക്ഷമയില്ലാതെ തുറമുഖത്തേക്കു തന്നെ നോക്കിക്കൊണ്ടു നിൽക്കുന്നു. ജർമ്മൻകാരുടെ പ്രാഭവത്തെ പററിയും, ഹംബർഗ്ഗ് തുറമുഖത്തിന്റെ യോഗ്യതയെ പററിയും പലതും ഇവർക്കു ഞങ്ങളോടു സംസാരിക്കുവാൻ ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും ജർമ്മൻഭാഷ ഞങ്ങൾക്കു നിശ്ചയമില്ലാത്തതുകൊണ്ടും, ഇംഗ്ലീഷ് അറിയുന്നവർ അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ചുരുങ്ങിയിരുന്നതുകൊണ്ടും ഇവരിൽനിന്നു അധികമൊന്നും മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഞങ്ങൾക്കു സാധിച്ചില്ല. ജർമ്മൻകാരുടെ പ്രാഭവത്തെ അറിയുവാൻ ഞങ്ങൾക്കു ഇനിയും കുറെ ദിവസം താമസിക്കേണ്ടതുണ്ട്. എന്നാൽ ഹംബർഗ്ഗ് തുറമുഖത്തിന്റെ യോഗ്യത ഇപ്പോൾ തന്നെ ഒരുവിധം വെളിപ്പെട്ടു തുടങ്ങി.

വളരെ വിസ്തീർണ്ണമായ എൽബ് നദിയുടെ ഇരുവശത്തുമാണു ഹംബർഗ്ഗ് പട്ടണം. പട്ടണം അടുക്കുന്നയാൽ എൽബ് നദി മുന്പുള്ളതിൽനിന്നു ഒന്നുകൂടി വിസ്താരം വെക്കും. കപ്പൽസഞ്ചാരത്തിനുള്ള ഈ സൗകര്യമാണു ഹംബർഗ്ഗിനെ ഇത്ര വലിയ തുറമുഖമാക്കി തീർത്തിരിക്കുന്നതും. നദിയിൽനിന്നു പല കയ്യകളും പട്ടണത്തിനുള്ളിൽ പ്രവേശിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു സാമാനങ്ങൾ കയറുവാനും ഇറക്കുവാനും അധികം സൗകര്യം ഉണ്ട്. യാത്രക്കാരെ കൊണ്ടുപോകേണ്ടതിനുള്ള കപ്പലുകൾക്കു പുറമെ ജീണ്ണാഭാരണം ചെയ്യേണ്ടതിനുള്ള അനേകം കപ്പലുകൾ വരിവരിയായി തുറമുഖത്തിൽ നിൽക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ പ

ലതരത്തിലുള്ള കപ്പലുകളുടെ ഇടയിൽ കൂടി പോയി ഞങ്ങൾ സഞ്ചരിച്ചിരുന്ന കപ്പൽ രാവിലെ 6 മണിക്ക് ഹംബർഗ് തുറമുഖത്തിൽ കരയണമെന്നു.

തുറമുഖം വിട്ടു പട്ടണത്തിൽ വന്നാൽ ഇംഗ്ലണ്ടിൽനിന്ന വ്യത്യാസപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു രാജ്യത്താണ് വന്നിരിക്കുന്നത് എന്നു ഉടനെ അറിയാം. എട്ടുപ്പുകളുടെ മാതിരിയെല്ലാം മാറിയിരിക്കുന്നു. ചുറ്റും സംസാരിച്ചു കേൾക്കുന്ന ഭാഷ ഒട്ടും തന്നെ പരിചയം തോന്നുന്നില്ല. പോലീസുകാരന്റെ ഉടുപ്പും സമ്പ്രദായവും ഒന്നു വേറെ. തുറമുഖത്തിന്റെ അരികിൽ തന്നെ വലിയ ഒരു ചന്തസ്ഥലം കാണാം. ഇവിടെ പച്ചക്കറി സാമാനങ്ങൾ സ്ത്രീകൾ ഇരുന്നു വിൽക്കുന്നു. നിരത്തിന്നരികെ അവിടവിടെ യായി ചെറുവണ്ടികളിൽ ആപ്പിൾ, ചെറി, പച്ച മുന്തിരിങ്ങ എന്നീ ഫലങ്ങൾ വിൽക്കുവാനായി വെച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ വണ്ടികൾ വലിക്കുന്നത് ഒരുവക വലിയ നായ്ക്കളാണ്. ഇങ്ങിനെ പട്ടണത്തിനുള്ളിൽ പ്രവേശിച്ച് ചുറ്റും നോക്കിയാൽ മുമ്പിൽ പരിചയമില്ലാത്ത ഓരോ സാധനങ്ങളും, സമ്പ്രദായങ്ങളും ആണു കാണുന്നത്. ഇതെല്ലാം നോക്കുകൊണ്ടു കുറെ ദൂരം പോയി ഞങ്ങൾക്കു താമസിക്കുവാനായി ഒരു സ്ഥലം കണ്ടുപിടിച്ച് ഭക്ഷണം കഴിച്ച് അല്പം വിശ്രമിച്ച് ഹംബർഗ് പട്ടണത്തിലെ വിശേഷസ്ഥലങ്ങൾ കാണുവാനായി പുറപ്പെട്ടു.

ഹംബർഗ്ഗിലെ വിശേഷകാഴ്ചകളിൽ പ്രധാനസ്ഥാനത്തെ അർഹിക്കുന്നത്, തുറമുഖത്തിൽനിന്നു അല്പം ദൂരെ ഏൽബ് നദിയുടെ ഉള്ളിൽ കൂടി നദിയുടെ ഒരു തീരത്തിൽനിന്നു മറൊരു തീരത്തേക്കു പോകുന്ന വലിയ ഒരു കുഴൽ (Tunnel) ആണ്. ജനങ്ങൾക്കും, വാഹനങ്ങൾക്കും പുഴയുടെ ഒരു ഭാഗത്തുനിന്നു എത്ര ഭാഗത്തേക്കു പോകുവാനായി നദിയുടെ ഈ ഭാഗത്തെ പാലം പണിചെയ്താൽ അതു കപ്പലുകളുടെ ഗതാഗതത്തിന്നു തടസ്സം നേ

രിട്ടും എന്ന കരുതിയിട്ടാണു ജനങ്ങളുടെയും, വാഹനങ്ങളുടെയും സഞ്ചാരം പുഴയുടെ അടിയിൽ കൂടി ഒരു കഴൽ വഴിക്കായി ഏല്പിട്ടുത്തരിയെന്നതും. ഈ കഴൽ മാറ്റമായി മറുകരയിലേക്കു പോകുന്ന ഒരാൾ, അതിന്നു മുമ്പെ അറിഞ്ഞിരുന്നില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ, താൻ ഇപ്പോൾ നടക്കുന്ന സ്ഥലത്തിന്റെ മേൽഭാഗത്തുകൂടി തോണികളും, കപ്പലുകളും സഞ്ചരിക്കുന്നുണ്ടെന്നും, മത്സ്യം, ആമ മുതലായ കടൽജന്തുക്കൾ നീന്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ടെന്നും ഒട്ടും തന്നെ വിചാരിക്കയില്ല. എന്നു മാത്രമല്ല താൻ സഞ്ചരിക്കുന്ന ഒരു കഴലിന്റെ ഉള്ളിൽ കൂടിയാണെന്നും അറികയില്ല. അതിന്നുള്ളിലും അത്ര വിസ്തീർണ്ണമായും, വൃത്തിയായും, ഭംഗിയായും ഇരിക്കുന്നു. തുറമുഖം വിട്ടു പുഴവക്കിൽ കൂടി അധികദൂരം നടക്കുന്നതിന്നു മുമ്പായി അവിടെ ഗോപുരാകൃതിയിലുള്ള ഒരു എടുപ്പു കാണാം. അതിന്നുള്ളിൽ കൂടിയാണു നദിയിലെ കഴലിലേക്കു പോകുവാനുള്ള വഴി. ഈ എടുപ്പിൽ കാണുന്ന വലിയ വാതിൽ തുറന്നു ഉള്ളിൽ ചവിട്ടുന്നതും ഒരു വലിയ തൊട്ടിയിലാണു. ഒരു സമയത്തു ഈ തൊട്ടിയിൽ രണ്ടോ മൂന്നോ വണ്ടികൾക്കും, 50 ആളുകൾക്കും കയറാം. കയറേണ്ടവർ കയറിയാൽ മുൻഭാഗത്തുള്ള വാതിൽ അടക്കും. തൊട്ടി സാവധാനത്തിൽ താഴത്തേക്കു ഇറങ്ങി ഏകദേശം 60 അടി ആഴത്തിൽ പോയാൽ അവിടെ നിൽക്കും. തൊട്ടിയുടെ വാതിൽ തുറന്നു പുറത്തേക്കു കടന്നാൽ വിദ്യുച്ഛക്തിദീപങ്ങളാൽ ശോഭിച്ചിരിക്കുന്ന രണ്ടു വഴികൾ കാണാം. ഇതിൽ ഒരു വഴി മറുകരയിലേക്കു പോകുവാനും, മറേറതെ മറുകരയിൽനിന്നു ഇങ്ങോട്ടു വരുവാനും ഉള്ളതാണു. അങ്ങോട്ടു പോകുവാനുള്ള വഴിയിൽ കൂടി 10 മിനുട്ടുനേരം നടക്കുമ്പോഴേക്കു ആ അററത്തും ഇതുമാതിരി ഒരു തൊട്ടി കാണാറാകും. അതിൽ കയറി മേൽഭാഗത്തേക്കും പോകാം. രണ്ടുററത്തും ഉള്ള തൊട്ടികളെ താഴത്തേക്കു കൊണ്ടുപോകുവാനും മേലോ

ട്ടേക്കു കൊണ്ടുവരുവാനും ആധുക്കർ ഉണ്ടു. ഇവർ എപ്പോഴും യന്ത്രശക്തിയാൽ അവയെ കീഴോട്ടും മേലോട്ടും കൊണ്ടുപോയി കൊണ്ടിരിക്കും. അതുകൊണ്ടു യാത്രക്കാർക്ക് സഞ്ചാരത്തിന്നു ഒട്ടും താമസവും, അസൗകര്യവും ഉണ്ടാകുന്നതല്ല.

നദീതീരം വിട്ടു പട്ടണത്തിലെ പല ഭാഗങ്ങളിൽ കൂടി നടന്നു അലാസ്റ്റർ തടാകത്തിന്റെ സമീപം വരുന്നതുവരെ പ്രസ്തുത വയോഗ്യമായ വിശേഷകാഴ്ചകളൊന്നും കണ്ടില്ല. ഈ തടാകവും, അതിന്നു ചുറ്റുമുള്ള സ്ഥലങ്ങളും ഹംബർഗ്ഗിലെ മറെറാരു വിശേഷകാഴ്ചയായി വിചാരിക്കണം. ഇട്ടിക്കിലെ പണക്കാരുടെ ഭവനങ്ങൾ മിക്കതും ഈ തടാകതീരത്തിൽ ആണു പണി ചെയ്തിരിക്കുന്നത. അസംഖ്യം ചെറുതോണികളും, അനേകായിരം അരയന്നങ്ങളും തടാകം എങ്ങും നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ജർമ്മനിയിൽ കണ്ടുപോലെ ഇത്ര അധികം അരയന്നങ്ങളെ ഒന്നായി ഞാൻ വേറെ എവിടെയും കണ്ടിട്ടില്ല. ഒരു സ്ഥലത്തുനിന്നു പുറപ്പെട്ടു തടാകതീരത്തിൽ കൂടി നടന്നു അതേ സ്ഥലത്തു തന്നെ എത്തുവാൻ മൂന്നു മണിക്കൂറോളം വേണ്ടിവരുമെങ്കിലും ചുറ്റുമുള്ള കാഴ്ചയുടെ വിശേഷതകൊണ്ടു വഴിപോകുന്നത അറിയുകയോ, അധികം ക്ഷീണം തോന്നുകയോ ചെയ്യില്ല. വിശ്രമിക്കേണ്ടതിന്നുള്ള ഉദ്യാനങ്ങളും, ഭക്ഷണം കഴിക്കേണ്ടതിന്നുള്ള സ്ഥലങ്ങളും ഈ തടാകതീരത്തിൽ അവിടവിടെ ഉണ്ടു.

അധികകാലം താമസിക്കുവാനുള്ള വിചാരം ഇല്ലാതെ, രാജ്യസഞ്ചാരത്തിന്നായി ഇട്ടിക്കിൽ വരുന്നവർ, പാർക്കുന്ന സ്ഥലത്തു പ്രാതൽ മാത്രം കഴിച്ച് മററുള്ള ഭക്ഷണമെല്ലാം സാധാരണ പുറത്താണു കഴിക്കുക. സൗകര്യമായ ഈ നിശ്ചയത്തിന്നു സരിച്ച് അത്താഴം കഴിക്കുവാനായി ഞങ്ങളും ഒരു സ്ഥലത്തു കയറി. ഇദ്ദേശഭാഷ നിശ്ചയമില്ലാത്തതുകൊണ്ടുള്ള ബുദ്ധിമുട്ട് അപ്പോഴാണു അധികം അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്നത. സാധന

ങ്ങളുടെ പേരെല്ലാം ജമ്നാഭാഷയിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. കൊണ്ടുവന്ന് തരുന്നവർക്കും ജമ്നാ മാത്രമേ അറിവുള്ളൂ. ഒന്നു വേണമെന്ന പറഞ്ഞാൽ വേറെ വല്ലതും കൊണ്ടുവരും. ഒടുവിൽ ഇവിടെ ഇംഗ്ലീഷ് അറിയുന്നവർ ആരെങ്കിലും ഉണ്ടോ എന്ന ചോദിച്ചു. അതിന്നു സമാധാനമായി ഞാൻ ഇപ്പോൾ വരാം എന്ന കയ്യുകൊണ്ട കാണിച്ചു വേഗത്തിൽ ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് വർത്തമാനപത്രം കൊണ്ടുവന്നു തന്നു. അവർ കൊണ്ടുവന്ന് തരുന്നതു ഭക്ഷിക്കുകയല്ലാതെ കാര്യം പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കുന്നതു പ്രയാസമാണെന്നുവെച്ച് കിട്ടിയതുകൊണ്ടു തൃപ്തിപ്പെടേണ്ടിവന്നു. പിറ്റേദിവസം ഒരു സ്ഥലത്തു ചെന്നപ്പോൾ ഇംഗ്ലീഷ് നിശ്ചയമുള്ള ഒരാളെ കണ്ടുകിട്ടിയതു വളരെ ആശ്വാസമായി തോന്നി. ജമ്നാക്കാരുടെ വെച്ച് ഇംഗ്ലീഷുകാരുടേതിനേക്കാൾ വളരെ വിശേഷമായിട്ടുള്ളതാണെന്ന് പറയുവാൻ അധികം സംശയിക്കേണമെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ പദാർത്ഥങ്ങളെല്ലാം വെറുതെ വേവിച്ചു കൊണ്ടുവന്ന് തരും. ഉപ്പും, മുളകും അവനവന്റെ പാകത്തിന്നനുസരിച്ച് അവനവന്റെന്നെ ചേർത്തു ഭക്ഷിക്കണം. ഇവിടെ അങ്ങിനെയല്ല. പാകംചെയ്യുന്നോൾ തന്നെ ഉപ്പും മാരും ചേർത്തു പാകംചെയ്യും. എന്നുമാത്രമല്ല പാചകത്തിന്റെ രീതിയും ഒന്നു വേറെയാണു. അതുകൊണ്ടു ജമ്നാനിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ദിവസങ്ങളിൽ ഭക്ഷണം പിടിക്കാത്തതു കൊണ്ടുള്ള ബുദ്ധിമുട്ടൊന്നും ഞങ്ങൾക്കുണ്ടായിരുന്നില്ല.

പട്ടണത്തിൽനിന്നു കുറെ അകലെയുള്ള മൃഗശാലയെ പറ്റി ഒന്നും പറയാതിരുന്നാൽ ഹംബർഗ്ഗിനെ കുറിച്ചുള്ള വിവരണം പൂർത്തിയായി വരുന്നതല്ല. ഒന്നരണ്ടു സംഗതികൾകൊണ്ടു ഹംബർഗ്ഗിനെ മൃഗശാല ലോകത്തിലുള്ള പ്രധാന മൃഗശാലകളിൽ ഒന്നായിട്ടാണു ഗണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു. ലോകത്തിൽ പല രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നും മൃഗങ്ങളെ കൊണ്ടുവന്ന് ഇവിടെ

പോരുന്നതിന്നു പുറമെ, ആഫ്രിക്കാ, അറേബിയാ മുതലായ ചില രാജ്യങ്ങളിൽനിന്ന് അപരിഷ്കൃത നിലയിലിരിക്കുന്ന താണ് ജാതി മനുഷ്യരെയും ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്ന് പാപ്പിച്ചുവരുന്നു. നരി, സിംഹം എന്നീ ജന്തുക്കളെയെല്ലാം കൂട്ടിൽ ഇട്ടിരിക്കുകയല്ല ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. കാട്ടിൽ അവ എങ്ങിനെ വസിക്കുന്നുവോ, അങ്ങിനെ കുന്നുകളും, ഗുഹകളും ഉണ്ടാക്കി അതിന്നുചുറ്റും തോട്ടുകീറി വെള്ളം നിറച്ചിരിക്കുന്നു. തോടിന്നിപ്പുറം ഇരുമ്പഴികൾ കൊണ്ടു വേലിയും പണിചെയ്തിട്ടുണ്ട്. കാട്ടിനുള്ളിൽ താമസിക്കുന്നതുപോലെ ഈ ജന്തുക്കൾ അവക്കുള്ളിൽ കിടക്കുന്നു. ലണ്ടനിലെ മൃഗശാലയും ഇതുപ്രകാരം ആക്കിതിർക്കുവാനായി ഇപ്പോൾ ശ്രമിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. മനുഷ്യരെ പാപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതും ഏകദേശം ഇപ്രകാരം തന്നെയാണ്. അവരവരുടെ നാട്ടിൽ അവർ പാക്കുന്നതായ കുടിൽപോലെ ഇവിടെയും പലെ കുടികൾ പണി ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അവിടെ ധരിക്കുന്ന വസ്ത്രവും ധരിച്ച്, ചെയ്യുന്ന തൊഴിലുകളും ചെയ്ത് ഈ കൂട്ടർ ഇവിടെ പാക്കുന്നു. അവർ നായാട്ടിന്നു പോകുന്നതും, മത്സ്യം പിടിക്കുന്നതും, അലക്കുന്നതും, യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതും, ഒട്ടകത്തിന്റെ പുറത്തു കയറി സവാരിചെയ്യുന്നതും എല്ലാം ഇവിടെ കാണാം.

മൃഗശാലയിൽ ഒരറത്തായി വളരെ ഒട്ടകപക്ഷികളെ പോറ്റിവരുന്നു. ഞങ്ങൾ ചെന്നിരുന്ന സമയം അവിടെ ഏകദേശം 60 ഒട്ടകപക്ഷികൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈ പക്ഷികളുടെ മുട്ട വിരിപ്പിക്കുന്നത് ഒരു യന്ത്രത്തിന്റെ സഹായംകൊണ്ടാണ്. മുട്ടയിൽനിന്ന പുറത്തേക്കു വന്നാൽ കുറെ ദിവസത്തിന്നു മണൽ പരത്തിയ കൂട്ടിൽ കുട്ടികളെ ഇടുന്നു. നല്ലവണ്ണം നടക്കാനായാൽ അവയെ പുറത്തേക്കു മറ്റുള്ള പക്ഷികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ വിട്ടു.

ഹംബ്ര്ഗ് പട്ടണത്തിൽ താമസിച്ചിരുന്ന രണ്ടു ദിവസവും ഇങ്ങിനെ ഓരോ സ്ഥലങ്ങൾ ചെന്നു കണ്ട് അവിടെനിന്നു പു

റപ്പെടുന്നതിന്റെ തലേദിവസം രാത്രിയിൽ ഇംഗ്ലീഷ് പരിചയമുള്ള ഒരു ജർമ്മൻകാരന്റെ ഒന്നിച്ച് ഹംബർഗ് പട്ടണം രാത്രിയിൽ നടന്ന കാണുവാനായി പുറപ്പെട്ടു. ലണ്ടൻ പട്ടണത്തിൽ രാത്രി കാണാത്ത പല കാഴ്ചകളും ഇവിടെ ഞങ്ങൾ കണ്ടതുകൊണ്ടു അവ ഞങ്ങൾക്കു വളരെ വിസ്തൃതവും, ചിലപ്പോൾ ഭയവും ഉണ്ടാക്കിത്തീർത്തു. അവയെ പററി അല്പം വിസ്തരിച്ച് എഴുതേണ്ടതുളളതുകൊണ്ടു അത ഇനിയത്തെ അദ്ധ്യായത്തിലേക്കു നീട്ടിവെച്ചിരിക്കുന്നു.

2-ാം അദ്ധ്യായം.

രാത്രിസമയം ഹംബർഗിലെ സ്ഥിതി.

രാത്രിയിൽ 12 മണി കഴിഞ്ഞാൽ ലണ്ടൻപട്ടണത്തിൽ അധികമായ തിരക്കൊന്നും കാണുകയില്ല. എന്നാൽ യൂറോപ്പിലുള്ള മറ്റു രാജ്യങ്ങളിലെ പ്രധാനപട്ടണങ്ങളിൽ ശരിയായ തിരക്കു തുടങ്ങുന്നത രാത്രിയിൽ 11 മണിക്കു ശേഷമാണു. പകൽ മിക്കതും ജനങ്ങൾക്കു ഓരോ ഉദ്യോഗമായി കഴിയും. ഉദ്യോഗം യാതൊന്നും ഇല്ലാത്തവരായി തന്നെ വലിയ പട്ടണങ്ങളിൽ അസംഖ്യം ജനങ്ങളെ കാണാം. ഉദ്യോഗമുള്ളവരും, ഇല്ലാത്തവരും രാത്രിയിൽ എല്ലാം ഒരുപോലെ തന്നെ. ഈ ജനങ്ങളെല്ലാം രാത്രിയിൽ എന്തു ചെയ്യുന്നു? ഹംബർഗിൽ ചെന്നാലും, ബർലിനിൽ ചെന്നാലും രാത്രിയിലെ സ്ഥിതി ഒരുപോലെ തന്നെ. ബർലിൻ കരെ വലിയ പട്ടണമായതുകൊണ്ടു അവിടെ തിരക്കും ജാസ്സിയുണ്ടു. വിനോദിക്കുവാനായി ജനങ്ങൾക്കു കൂടുവാനുള്ള സ്ഥലങ്ങളും അധികമുണ്ടു. ഈ വ്യത്യാസം മാത്രമേ ഉള്ളൂ. ജനങ്ങൾ രാത്രിസമയം കഴിക്കുന്നത രണ്ടു പട്ടണങ്ങളിലും ഒരുപോലെ തന്നെ. രാത്രിയിൽ 11 മണിക്കുശേഷം നമുക്കു ഹംബർഗിലെ ചില പ്രധാന സ്ഥലങ്ങളിൽകൂടി സഞ്ചരിക്കുക.

എന്നാൽ കാണാം ഈ പട്ടണത്തിലെ തിരക്കും, ചെറിയതും, ആ
ശോഷവും, ആപ്പുവിളിയും, കുടിയും, ഭർത്താവും, ഭർത്താവിനെയും.

വാഹനങ്ങളുടെ സഞ്ചാരം ക്രമേണ കുറഞ്ഞുവരുന്നു. അ
തോടുകൂടി ജനങ്ങളുടെ തിരക്കു വർദ്ധിച്ചുവരികയും ചെയ്യുന്നു. ഈ
തിരക്കിൽ ചേർന്നു നമുക്കും നടക്കുക. വെളിച്ചത്തിന്റെ പ്രഭ
കൊണ്ടും, ജനങ്ങളുടെ തിരക്കുകൊണ്ടും, നാം ഇപ്പോൾ സഞ്ചരി
ക്കുന്നത് അർദ്ധരാത്രിയിലാണെന്ന് ഒരിക്കലും തോന്നുകയില്ല. തെ
രുവുകളിൽ അവിടവിടെ 'കാഫി' (café) എന്നെഴുതിയിട്ടുള്ള ചി
ല സ്ഥലങ്ങൾ കാണാം. വളരെ ആളുകൾ അവക്കുള്ളിൽ പോ
കുന്നുണ്ട്. അവിടെ എന്തെന്നറിയുവാനായി നമുക്കും ഉള്ളിലേ
ക്കു ചെല്ലുക. വിദ്യുച്ഛക്തി ഭീപങ്ങളാൽ ശോഭിക്കപ്പെട്ട വിശാ
ലമായ ഒരു സ്ഥലം ഉള്ളിൽ കാണാം. ഇവിടെയും ജനങ്ങൾ
തിരക്കിയിരിക്കുന്നു. അവിടെ നിറച്ച ചെറിയ മേശകളും അവ
ക്കു ചുറ്റും രണ്ടും മൂന്നും കസേലകളും ഇട്ടിരിക്കുന്നു. ഒഴിഞ്ഞ
സ്ഥലം കാണുവാൻ പ്രയാസം! ഒരറുത്ത ആശോഷമായി
സംഗീതം നടക്കുന്നു. മേശപ്പുറത്തെല്ലാം കാപ്പിയും, ബീരും സു
ഖമായി വെച്ചിരിക്കുന്നു. സ്ത്രീകളും, പുരുഷന്മാരും ഒരുപോലെ
അവയെ അനുഭവിച്ചു വർത്തമാനം പറഞ്ഞ് ചിരിച്ചു രസിച്ച്
കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അതിലിടക്ക, ആവശ്യമുള്ളവരുടെ ഹായ എ
ടുക്കുവാനായി അതിന്നുള്ള സാമാനങ്ങളുംകൊണ്ടു തിരക്കിന്റെ ഉ
ള്ളിൽകൂടി ഒരാൾ നടക്കുന്നു. ഓരോ മിനുട്ട് കഴിയുന്നതോടും, പുറ
ത്തേക്കു പോകുന്നവരുടെ എണ്ണം ചുരുങ്ങിയും, അകത്തേക്കു വര
ുന്നവരുടെ സംഖ്യ വർദ്ധിച്ചും വരുന്നു. ഒരേ സ്ഥലത്തു തന്നെ
അധികസമയം കഴിക്കുവാൻ നമുക്കു തരമില്ലാത്തതുകൊണ്ടു അ
വിടെനിന്നു പുറപ്പെട്ട് പിന്നെയും തെരുവിൽകൂടി നടക്കുക.
അധികം നടക്കുന്നതിന്നു മുമ്പായി പിന്നെയും കാണാം വേറെ
ഒരു 'കാഫി'. അവിടെ ചെന്നാലും സ്ഥിതി ഇതുതന്നെ. തിര

ക്കും, സംഗീതവും, കാപ്പിയും, ബീരും. ഇങ്ങിനെ മൂന്നുനാലു കോഫിയിൽ പോയാൽ അതിന്റെ സമ്പ്രദായം ഇന്നതാണെന്ന അറിയുമല്ലോ. അതുകൊണ്ട് ഇനി നമുക്കു വേറെ ഒരു സ്ഥലത്തേക്കു പോകുക.

ഇതാ ഡാൻസിംഗ് ഹാൾ (Dancing hall) എന്നെഴുതിയ ഒരു പുതിയ സ്ഥലം കാണുന്നുണ്ട്. അതിനുള്ളിലും ജനങ്ങൾ വിടാതെ പോയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പട്ടണത്തിന്റെ സ്ഥിതി അറിയുവാനല്ലെന്ന് സഞ്ചരിക്കുന്നത്? അതിനുള്ളിലും എന്തെന്നറിയുവാനായി നമുക്കു കടന്നുപോകുക. ഏകദേശം മുൻകണ്ട കോഫിയുടെ മാതിരി തന്നെ ഇരിക്കുന്നു ഈ സ്ഥലം. കാപ്പിയും, ബീരും ഇവിടെയും ഉണ്ട്. സംഗീതവും കേൾക്കുന്നുണ്ട്. പക്ഷെ ജനങ്ങൾ സംഗീതം കേട്ടു വെറുതെ ഇരിക്കുകയല്ല ചെയ്യുന്നത്. സ്ട്രീകട്ടു പുരുഷന്മാരും കൈ കോർത്തു പിടിച്ചു കളിക്കുന്നു. ചിലർ അതു കണ്ടുരസിക്കുന്നു. ഈ സ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാം കടന്നു ചെല്ലുവാൻ യാതൊന്നും കൊടുക്കേണ്ട. പക്ഷെ അവിടെ ചെന്നാൽ കാപ്പിയോ, ബീരോ കുടിക്കുക സാധാരണ പതിവാണ്. ഒന്നുരണ്ടു സ്ഥലത്തു ചെന്നു കാപ്പി കുടിക്കുമ്പോഴേക്കു പിന്നെ ഒന്നും കഴിക്കുവാൻ നമുക്കു സാധിക്കുകയില്ല. എങ്കിലും ഈവക സ്ഥലങ്ങളിൽ ചെന്നിരുന്നാൽ ഉടനെ ആൾക്കാർ വന്നു കാപ്പിവേണോ, ബീരുവേണോ എന്നു ചോദിക്കും. ഒന്നും വേണ്ടെങ്കിലും മയ്യാദയെ കരുതി പിന്നെയും കാപ്പിയോ, ബീരോ കൊണ്ടുവരുവാൻ പറയേണ്ടിവരും. അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ചേർന്നു കളിക്കുവാൻ നിശ്ചയമുണ്ടെങ്കിൽ അതിനും തരം ഇവിടെയുണ്ട്.

നേരം ഒരു മണി കഴിഞ്ഞു. ഇനിയും പല സ്ഥലങ്ങൾ നമുക്കു കാണേണ്ടതുണ്ട്. ഇവിടെനിന്നു പുറപ്പെട്ട് ഇനി നമുക്കു ഹിപ്പോഡ്രോം (Hippodrome) മിനുളിൽ കടന്നുചെന്ന് നോക്കുക. അവിടത്തെ സ്ഥിതി മുൻകണ്ട രണ്ടു സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നും

വ്യത്യാസപ്പെട്ടിട്ടാണ്. സർക്കസ് (Circus) കണ്ടിട്ടുള്ളവർ വായനക്കാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ വളരെ ഉണ്ടായിരിക്കാം. ഈ സ്ഥലം ഏകദേശം സർക്കസ്സിനുള്ള ഒരു സ്ഥലം പോലെയാണ്. ചുറ്റും ജനങ്ങൾ ഇരുന്ന കാപ്പിയും, ബീരും കഴിക്കുന്നു. ബീരു കഴിക്കുന്നവരെയാണ് ഇവിടെ അധികം കണ്ടതെ. നടുക്കു ചെറിയ ചുമരുകെട്ടി തട്ടത്തിരിക്കുന്ന കൂട്ടത്തിനുള്ളിൽ നാലഞ്ചു കുതിരകളെ നിർത്തിട്ടുണ്ട്. ഒരു അററത്ത വാദ്യക്കാർ ഇരുന്നു വാദ്യം തകർക്കുന്നുണ്ട്. വന്നിരിക്കുന്ന ആളുകളിൽ ആക്കെങ്കിലും കുതിരപ്പുറത്തു കയറി ഇരുന്ന് അതിനുള്ളിൽ ചുറ്റും ഓടിക്കാം. ഇതിന്നു സ്വപ്നം ഒരു സംഖ്യ പ്രതിഫലമായി കൊടുക്കണം. ഇങ്ങിനെ സവാരിചെയ്യുവാനായി പുരുഷന്മാരിൽ ഒട്ടും കുറയാതെ സ്ത്രീകളും ഉണ്ട്. രാത്രിയിൽ ഒരു മണിക്ക ശേഷം ഈവിധം മദ്യപാനവും ചെയ്ത് അഹങ്കരിച്ചു നടക്കുന്ന ജനങ്ങളെ പററി വായനക്കാർ എന്നു അഭിപ്രായം ജനിക്കുന്നുവെന്ന് എനിക്കു പറവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. വെള്ളക്കാരടെ എല്ലാ നടവടികളും പരിഷ്കാരത്തിന്റെ ലക്ഷണമാണ് എന്ന് വിചാരിക്കുന്നവർ ഇതു പരിഷ്കാരചിഹ്നമായി കരുതുവാനെ ഇടയുളളൂ. എന്നാൽ ഇന്നി ഞാൻ വിവരിക്കുവാൻ പോകുന്ന കാഴ്ച ഇതിലും മുൻകടന്നു നിൽക്കും.

ഞങ്ങളുടെ ഒരുമിച്ചുണ്ടായിരുന്ന ജർമ്മൻകാരൻ പട്ടണം വളരെ നല്ലവണ്ണം പരിചയമുള്ള ആളായിരുന്നതുകൊണ്ടു ഞങ്ങൾക്കു സഞ്ചാരത്തിന്നു യാതൊരു ഭയവും, കഴക്കും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. 2 മണിക്കു മുമ്പായി ഞങ്ങൾ പ്രധാന തെരുവുകളിൽനിന്ന് തിരിച്ചു വേറെ ചില സ്ഥലങ്ങളിലേക്കു വന്നു. ഇവിടെ കണ്ടതെല്ലാം വാസ്തവിച്ച പറയുവാൻ ലജ്ജയും, അസഭ്യകാര്യങ്ങളെ പ്രസ്താവിക്കേണ്ടതിനുള്ള മടിയും എന്നു അനുഭവിക്കുന്നില്ല. എങ്കിലും, ഞാൻ സഞ്ചരിക്കുന്ന രാജ്യങ്ങളിൽ കാണുന്ന വിശേഷങ്ങളെ എന്റെ നാട്ടുകാരെ അറിയിക്കുവാൻ ഇതുവരെ ശ്രമിച്ചു

അവസ്ഥക്കു ഇതിനെ പററി ഇപ്പോൾ ഒന്നും പറയാതിരുന്നാൽ ഒരു ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ കൃത്യം ശരിയായി നിറവേറിയെന്ന കൃതാർത്ഥത എനിക്കു ഉണ്ടാകുവാൻ തരമില്ല. അതുകൊണ്ടു ഇതിനെ പററി അല്പം ഇവിടെ പറയാം.

പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു വലിയ തെരുവിൽനിന്നു വിട്ടു നാം വീതി കുറഞ്ഞതായും, വെളിച്ചം അധികം ഇല്ലാതെയും ഉള്ള ഒരു തെരുവിൽ പ്രവേശിക്കുന്നു. ഇവിടെ അധികം വലിപ്പമില്ലാതെ, ഒരേ വിധത്തിൽ പണിചെയ്തിരിക്കുന്ന അനേകം വീടുകൾ ഉണ്ടു. പുരുഷന്മാർ അല്ലാതെ സ്ത്രീകൾ ഈ തെരുവിൽകൂടി അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും പോകുന്നത കാണുന്നില്ല. എല്ലാ വീടുകളുടെ വാതിൽക്കുമ്പുറം അർദ്ധനഗ്നകളായ ഓരോ യുവതികൾ നിൽക്കുന്നു. ഇവർ വാക്കുകളെക്കൊണ്ടും, നാട്ടുങ്ങളെക്കൊണ്ടും അതിലെ കടന്നുപോകുന്നവരെ ആകർഷിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ ഞങ്ങൾ കടന്നുപോയ നാലഞ്ചുതെരുവുകളിലും, ഒരു വീടുവിടാതെ ഈവകക്കാർ നിൽക്കുന്നത കണ്ടു. ഓരോ തെരുവുകളിൽ ഏകദേശം 80 വീടുകൾ ഉണ്ടു. ചാരിത്രത്തെ വിറു പണം ആക്കുന്ന കുലടകളാണു ഇവിടങ്ങളിൽ പാർത്തുവരുന്നത. ഓരോ വീടുകളിൽ പത്തും, പന്ത്രണ്ടും യുവതികൾ ഉണ്ടത്രെ. ഇവർക്കു നാമധാരികൾ ഒരു വീട്ടിൽ ഒരുത്തരിയുണ്ടായിരിക്കും. ഈ വക സ്ഥലങ്ങൾ ഇവിടത്തെ ഗവണ്മെണ്ടു അനുവദിച്ചിട്ടുള്ളതാണെന്നു അറിയുന്നു. എത്ര പരിഷ്കരിച്ച രാജ്യങ്ങളിലും ഈ വക നടവടികൾ ഉണ്ടാകുന്നതാണെന്നും, എന്നാൽ അവകൊണ്ടു രോഗങ്ങൾ പരക്കു തിരിക്കുവാനായി ഈ വകക്കാരെയെല്ലാം, ഇടക്കിടെ പരിശോധന കഴിച്ച്, ഒന്നായി ഒരു സ്ഥലത്തു പാപ്പിക്കുകയാണു സമുദായത്തിന്നു നല്ലത എന്നും ആണു ഈ ഭിക്ഷുകാർ ഈ വേദശാസ്ത്ര ഘണ്ടളെ നിലനിർത്തി വരേണ്ടതിന്നായി ന്യായം പറയുന്നത. ഇതു ഒരു വെറും ഒഴികഴിവു എന്നല്ലാതെ, ബലമായ ഒരു ന്യായ

മായി വിചാരിക്കുവാൻ തരമില്ല. സ്രീവംശത്തിന്റെ ചാരിത്ര ശുദ്ധിയെ ബഹുമാനിക്കുന്ന ഏവനും ഈ സ്ഥലത്തുകൂടി കടന്നു പോകുമ്പോൾ ലജ്ജയും, വ്യസനവും തോന്നാതിരിക്കുന്നതല്ല. ഈ ഏപ്പാടുകൊണ്ട്, ഹംബർഗ്ഗിൽ തെരുവിൽകൂടി സഞ്ചരിക്കുന്ന വേശ്യകളുടെ എണ്ണവും ചുരുങ്ങിയില്ല. ദുർന്നടപിന്നെ കുറയുകയും, അതുകൊണ്ടുള്ള ദോഷങ്ങളെ ഇല്ലായ്മചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നതിന്നു പകരം ഈ നിയമം ദുർന്നടപിന്നു ജനങ്ങളെ ഉത്സാഹിപ്പിച്ച്, അതിനെ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നത.

ഹംബർഗ്ഗ് പട്ടണത്തിൽ രാത്രിയിൽ കണ്ട് ഈ കാഴ്ചകൾ പാശ്ചാത്യപരിഷ്കാരത്തിന്റെ ചില ഭൂഷണങ്ങളെ പററി നമ്മെ പഠിപ്പിക്കാതിരിക്കുന്നതല്ല. നിർദ്ദോഷകരമായ വിനോദങ്ങൾ മനുഷ്യന്റെ ദേഹത്തിന്നും, മനസ്സിന്നും ഒരുപോലെ ഗുണത്തെ ചെയ്യുന്നതാണ്. വിശ്രമിക്കുകയും, വിനോദിക്കുകയും ചെയ്യാതെ എപ്പോഴും പ്രവൃത്തിയെടുക്കുന്ന ഒരു മനുഷ്യന്റെ ശരീരവും, ബുദ്ധിയും ഭ്രമേണ ക്ഷയിക്കാതിരിക്കുന്നതല്ല. പക്ഷെ അമിതമായി സുഖാനുഭവത്തിൽ ലയിച്ചു, തൽക്കാലം സുഖമെന്നു തോന്നുന്നതും, ഭാവിയിൽ ദോഷത്തെ ചെയ്യുന്നതും ആയ പ്രവൃത്തികളിൽ മനുഷ്യൻ ഏപ്പെട്ടാൽ, കർമ്മഫലങ്ങളെ അനുഭവപോലും പിഴക്കാതെ ദാനംചെയ്യുന്ന പ്രകൃതി, അതിന്നു തക്കതായ ശിക്ഷ കൊടുക്കാതിരിക്കുന്നതല്ല. രാത്രിയിൽ ഉറങ്ങാതെ ഇമ്മാതിരി ലഹളകളിൽ സമയം മുഴുവൻ കഴിച്ചു പകൽ രണ്ടാതും പ്രവൃത്തിക്കായി പോകുന്നു. ഹംബർഗ്ഗ്കാർ എപ്പോഴാണു ഉറങ്ങുന്നതെന്ന ചോദിച്ചാൽ അതിന്നു സമാധാനം പറവാൻ പ്രയാസം. പകലുള്ളതിൽ എത്രയൊ അധികം ജനങ്ങളെ രാത്രിയിൽ പുറത്തു കാണാം. രാത്രി 12 മണിക്ക ശേഷം ഈ വക സ്ഥലങ്ങളെല്ലാം അടക്കേണ്ടതാണെന്നും മറ്റുള്ള നിബന്ധന ജർമ്മനിയിലെ ഭരണകർത്താക്കന്മാർ ചെയ്യാതിരുന്നാൽ ഈ രാജ്യത്തി

ഒൻറ അഭിവൃദ്ധിക്കും, ജനങ്ങളുടെ ദേഹബലത്തിനും, ആലോചനാശക്തിക്കും, കാൽപ്പറമ്പുവത്തിനും വലിയ പ്രതിബന്ധമായി തീരുമെന്നുള്ളതിന്നു വാദമില്ല.

ഇങ്ങിനെ ചില ആലോചനകളോടുകൂടി വഴിനടന്നു താമസിച്ചിരുന്ന വീട്ടിൽ എത്തിയപ്പോൾ നേരം പ്രകാരമായി. നാലു മണി കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അന്നു തന്നെ ഞങ്ങൾക്കു ഹംബറ്റിൽനിന്നു പോകേണ്ടതുണ്ടു. പത്തു മണിവരെ കിടന്നുറങ്ങി. പിന്നെ ഹംബറ്റ് വിട്ടുവാനുള്ള യെക്കങ്ങൾ ചെയ്തു 12½-യ്ക്കു വണ്ടികയറി 178 നാഴിക സഞ്ചരിച്ചു വൈകുന്നേരം നാലു മണിക്കു ജമ്മനിയിലെ തലസ്ഥാനമായ ബർലിൻ പട്ടണത്തിൽ എത്തി.

3-ാം അദ്ധ്യായം.

ജമ്മനിയുടെ തലസ്ഥാനം.

ഭംഗികൊണ്ടും, ശുചിത്വംകൊണ്ടും യൂറോപ്പിലെ തലസ്ഥാനങ്ങളിൽ ഒന്നാം സ്ഥാനത്തെ അർഹിക്കുന്നതും, വലിപ്പംകൊണ്ടും, ജനസംഖ്യകൊണ്ടും മൂന്നാമതായി ഗണിക്കപ്പെടുവാൻ അവകാശമുള്ളതും, ആയ ബർലിൻപട്ടണത്തിലെ തെരുവുകളിൽകൂടി ഞാൻ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, സ്വതഃ ഈ വലിയ പട്ടണത്തിന്റെ സ്ഥിതി അറിയുവാൻ വായനക്കാർ ആഗ്രഹിക്കുന്നതിന്നു പുറമെ, അല്പദിവസത്തിനുള്ളിൽ ഉണ്ടാകുവാൻ പോകുന്ന സംഭവങ്ങൾ ഈ ആഗ്രഹത്തെ പരിന്മടങ്ങു വർദ്ധിപ്പിക്കുവാനിടയുണ്ടെന്നു ഒട്ടും തന്നെ ഓർത്തിരുന്നില്ല. സാധാരണ നിലയിൽനിന്നു വിശേഷമായി ഒന്നും ഇല്ലാതിരിക്കുന്ന സമയത്തു തന്നെ ബർലിനിൽ പലവിധ പുതുമകൾ കാണാം.

വളരെ വൃത്തിയായി കിടക്കുന്ന നിരത്തുകളും, ഉയർന്ന എട്ടുപ്ലക്കളും, അവിടവിടെ കാണുന്ന വിശേഷപ്പെട്ട കൽപ്രതിമകളും, ജപലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അസംഖ്യം വിഗ്രഹങ്ങൾ ദീപങ്ങളും പകൽസമയത്തുള്ളതിൽ ഒട്ടും കുറയാതെ തെരുവുകളിൽ തൂടി രാത്രി സമയം സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ജനങ്ങളുടെ എണ്ണവും, ഇതെല്ലാം കാണുമ്പോൾ ഇപ്പോൾ സഞ്ചരിക്കുന്നത യൂറോപ്പിലെ ഒരു വലിയ തലസ്ഥാനപട്ടണത്തിൽ ആണെന്നു മനസ്സിലാക്കാൻ പറ്റാതെ തന്നെ അറിയാം. ബർലിൻ പട്ടണത്തിൽ വരുന്നതിന്നു മുമ്പു ചണ്ടൻ കണ്ടിട്ടുള്ള രാജാക്കന്മാർ ഈ രണ്ടു പട്ടണങ്ങളും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം അറിയുവാൻ അധികം ആലോചിക്കേണ്ടതല്ലെന്നില്ല. ബർലിൻ പട്ടണത്തോടുകൂടിയ വലിയ ചണ്ടനുകളെക്കുറിച്ച്, ചണ്ടനുകൾ വളരെ അധികം ഭംഗി ബർലിനും ഉണ്ടെന്നുള്ളതിന്നു സംശയമില്ല. ചണ്ടനിൽ ഒരു തെരുവിലുള്ള വീടുകൾ മിക്കതും ഒരുപോലെ ആയിരിക്കും. ബർലിനിൽ അങ്ങിനെ കാണുകയില്ല. രാത്രി 12 മണി കഴിഞ്ഞാൽ ചണ്ടനിൽ യാതൊരു തിരക്കും ഇല്ല. ബർലിൻ പട്ടണത്തിൽ വലിയ തിരക്കു തുടങ്ങുന്നത അർദ്ധരാത്രിയ്ക്കു ശേഷമാണു. വളരെ പുരാതനമായി, ക്രമേണ വളർന്നുവന്ന പട്ടണമാകുകൊണ്ടു ചണ്ടനിലെ തെരുവുകൾ മിക്കതും വളഞ്ഞും തിരിഞ്ഞും ഇരിക്കും. നവീനകാലത്തു പണിചെയ്ത ഒരു തലസ്ഥാനമാകുകൊണ്ടു ബർലിനിലെ തെരുവുകൾ എല്ലാം ഒന്നൊന്നിനെ ശരിയായി മുറിച്ചുകടന്നു, പട്ടണത്തിന്നു ആകപ്പാടെ ഒരു ചതുരംഗ പദ്ധതിയുടെ ആകൃതിയെ കൊടുക്കുന്നു.

ബർലിനിലെ പ്രധാനഭാഗങ്ങളെ എല്ലാം വിസ്തരിച്ച് എഴുന്നുന്നതായാൽ അതിന്നു തന്നെ ഒന്നിൽ അധികം ലേഖനങ്ങൾ വേണ്ടിവരും. കാഴ്ചവെങ്കിലും, മൃഗശാല, ചിത്രമന്ദിരം, ആയുധശാല, ഉദ്യാനങ്ങൾ എന്നു തുടങ്ങി യൂറോപ്പുരാജ്യത്തിലെ വ

ലിയ പട്ടണങ്ങളിൽ കാണുന്ന വിശേഷങ്ങൾ, ഇവിടത്തെ സ്ഥിതിക്കനുസരിച്ച് യോഗ്യതയോടെ, ഇവിടെയും ഉണ്ട്. പക്ഷെ അവയുടെ സമ്പ്രദായമെല്ലാം മിക്ക സ്ഥലങ്ങളിലും ഒരു പോലെ തന്നെ. അതുകൊണ്ട് അവയെ വിവരിക്കുന്നതിനു അധികം സ്ഥലവും, സമയവും ചിലവു ചെയ്യാതെ ബർലിൻ പട്ടണത്തിലെ വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒന്നു രണ്ടു സ്ഥലങ്ങളെ പറ്റി മാത്രം ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കാം.

പട്ടണത്തിൽ ഏകദേശം മദ്ധ്യത്തിൽ ആയിട്ടാണ് 'ഉണ്ടർ ഡിൻ ലിണ്ടൻ' (Under den Linden) എന്ന ബർലിനിലെ ശ്രുതിപ്പെട്ട സ്ഥലം. പകലും രാത്രിയിലും ഒരുപോലെ ഇവിടെ തിരക്കു കാണാം. വലിയ ഷാപ്പുകളും, ഹോട്ടലുകളും ഉള്ളതിനു പുറമെ ഈ സ്ഥലത്തിനടുത്താണ് ജർമൻ ചക്രവർത്തി കൈസരുടെ രാജധാനി, രാജകുമാരൻ വസിക്കുന്ന സ്ഥലം, ജർമനിയിലെ സർവ്വസൈന്യാധിപൻ പാർക്കുന്ന എട്ടപ്പ്, രാജകീയ പള്ളി, ആയുധശാല, കാഴ്ചബങ്കുളാവ, സർവ്വകലാശാലാ എട്ടപ്പുകൾ ഇങ്ങിനെയുള്ള പ്രധാനപ്പെട്ട സ്ഥലങ്ങളെല്ലാം. ജർമൻ ചക്രവർത്തിയുടെ രാജധാനിയെ പറ്റി അല്പം കുറെ പറയേണമെന്ന ഞാൻ മുമ്പുതന്നെ വിചാരിച്ചിരുന്നു. യുദ്ധം തുടങ്ങിയതുകൊണ്ടും, ഈ ലേഖനത്തിൽ തന്നെ വഴിയെ പ്രസ്താവിക്കുവാൻ പോകുന്ന ചില സംഗതികളെ മനസ്സിലാക്കേണ്ടതിനും, ഈ രാജധാനിയുടെ സ്ഥിതിയെ പറ്റി മുമ്പു പറയുവാൻ നിശ്ചയിച്ചിരുന്നതിൽ അല്പം അധികം വിവരിക്കുന്നത വായനക്കാർക്കു രുചിപ്രദമായി തീരുമെന്ന വിശ്വാസിക്കുന്നു.

മലയാളത്തിലെ നാലുകെട്ടു വീടുകൾപോലെ നട്ടു ഒഴിഞ്ഞു ചുറ്റും ഉയർന്ന മാളികകളായിട്ടാണ് ഈ രാജധാനി പണിചെയ്തിരിക്കുന്നത്. ഏകദേശം നാലുകെട്ടു വീടിന്റെ മാതിരിയാണെന്ന പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് വലിപ്പവും അത്രയെ ഉള്ളൂ എന്ന വാ

യനക്കാർ വിചാരിക്കരുതെ. ഇത്ര വലിയ ഒരു ചക്രവർത്തി താമസിക്കുന്ന സ്ഥലത്തിന്നു, അവസ്ഥക്കനുസരിച്ചു വലിപ്പവും ഉണ്ടാകുമല്ലോ. പൂർക്ക ഒന്നായി മേൽകൂട്ട ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടു നട്ടു തുറന്നിരിക്കും. ഇവിടെ പട്ടാളങ്ങൾ കാവലുണ്ടാകും. ചക്രവർത്തി സാധാരണ ഇവിടെ താമസം ഇല്ല. ഇടക്കിടെ വരുക മാത്രമേ ചെയ്യൂള്ളൂ. അതുകൊണ്ടു ഈ സ്ഥലം കാഴ്ചക്കാരെ ചില സമയത്തു വന്നു കാണുവാനായി അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ടു. ഈ അനുവാദത്തിന്നനുസരിച്ചാണു ഞങ്ങളും രാജധാനി കാണുവാനായി ഒരു ദിവസം അവിടെ ചെന്നതു. ഇന്നിന്ന സ്ഥലങ്ങൾ ഇന്നിന്നവയാണെന്നു കൂടെ വന്നു പറഞ്ഞുതരുവാൻ ഒരാൾ ഉണ്ടാകും. അകത്തു കടന്നാൽ കാലിൽ ഇടുവാനായി മുറ്റവായി ശീലുകൊണ്ടു ഉണ്ടാക്കിയ ഓരോ ജോടി സിൽപ്പർ ഓരോരുത്തർക്കു തരും. ഇതിന്റെ ആവശ്യം, കാണുവാൻ വന്നവരുടെ ബുദ്ധി കൊണ്ടു നിലത്തു പാകിയിരിക്കുന്ന അതി മിനുസമായിരിക്കുന്ന മരപ്പലകകൾക്കു കേട്ടു തട്ടാതിരിപ്പാൻ വേണ്ടിയാണു. ഈ സിൽപ്പർ കാലിൽ ഇട്ടു ഉറച്ചുറച്ചു നടക്കണം. ഇതിന്നു വാസ്തവത്തിൽ കുറെ ബുദ്ധിമുട്ടും ഉണ്ടു. നിലത്തെ മിനുസംകൊണ്ടു വഴുതി വീഴുവാൻ പ്രയാസമില്ല. പണിയുടെ വിശേഷതകൊണ്ടു ഈ രാജധാനി യൂറോപ്പിലെ രാജധാനികളിൽ ഒരു വലിയ സ്ഥാനത്തെ അർഹിക്കുന്നുണ്ടെന്നാണറിയുന്നതു. ചുമരിലും, മേൽഭാഗത്തും, വാതിലുകളിലും വെള്ളിയും, സ്വർണവും ക്ഷാമമില്ലാതെ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. കാഴ്ചക്കാർക്കു ചെന്നു കാണുവുന്ന മുറികളെല്ലാം രണ്ടാമത്തെ നിലയിൽ ആണു. ചക്രവർത്തി സാധാരണ ഇരിക്കുന്ന സ്ഥലം, തീന്നിന്ന ഇരിക്കുന്ന തളം, സഭാമണ്ഡപം, വിരുന്നുകാരെ സൽക്കരിക്കുവാനുള്ള സ്ഥലം എന്നിങ്ങിനെ ഓന്നൊന്നിന്നു തൊട്ടിട്ടാണു ഈ മുറികളെല്ലാം. ഇതിൽ ഒരു മുറിയിലെ ജനലിൽ ഉള്ള ഒരു കണ്ണാടിയിൽകൂടി

നോക്കിയാൽ ഉണ്ടെർ ഡിൻ ലിണ്ടനിൽ നടക്കുന്ന കഥകളെല്ലാം അറിയാം. അവിടത്തെ തിരക്കും മറ്റും അത്ര നല്ലവണ്ണം തെളിഞ്ഞു ഈ കണ്ണാടിയിൽ കാണുന്നുണ്ട്. പുറത്തുനിന്ന കാണുന്നതിൽ എത്രയൊ അധികം യോഗ്യത തോന്നും രാജധാനിയുടെ അകത്തു ചെന്നു നോക്കുമ്പോൾ.

ബർലിൻപട്ടണത്തിലെ തിരക്കുകൊണ്ട് രാജ്യകാഴ്ചയ്ക്കും മറ്റും അലോചിക്കേണ്ടതിന്നു ഇവിടെ ഇരിക്കുവാൻ സൗകര്യമില്ലെന്നു കരുതിട്ടായിരിക്കാം ചക്രവർത്തിയുടെ സാധാരണ വാസം ബർലിനിൽനിന്നു 20 നാഴിക അകലെയുള്ള പോട്ടസ് ഡാം എന്ന വിശേഷപ്പെട്ട സ്ഥലത്തു ആക്കിയിരിക്കുന്നത്. ഈ സ്ഥലവും കാണുവാനായി ഒരു ദിവസം ഞങ്ങൾ അവിടെ പോയിരുന്നു. ഇവിടത്തെ പുനോട്ടത്തിന്റെ ഭംഗി വളരെ ശ്രുതിപ്പെട്ടതാണ്. ഇവിടത്തെ ഒരു കാഴ്ചസ്ഥലം ഇപ്പോഴത്തെ കൈസരുടെ ഒരു മുൻവാഴ്ചക്കാരനായിരുന്ന ഫ്രഡറിക്ക് എന്ന പേരായ രാജാവു പാർത്തിരുന്ന ഒരു സ്ഥലമാണ്. ഇതു ഒരു ഉയന്ന പ്രദേശത്താണ് പണിചെയ്തിരിക്കുന്നത്. പതനം പതനമായി മനോഹരമായ നാലഞ്ചു വലിയ പുനോട്ടങ്ങൾ ഇതിന്നു ചുറ്റും ഉണ്ട്. ആദ്യത്തെ പതനത്തിൽ ഒരു ചെറിയ ജലാശയം ഉണ്ട്. അതിൽ തങ്കനിറത്തിലുള്ള മത്സ്യങ്ങൾ കളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. മദ്ധ്യത്തിൽ ഏകദേശം നാല്പതു അടി ഉയരത്തിൽ പൂക്കുറിപോലെ വെള്ളം പൊങ്ങി വീണുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഈ സ്ഥലത്തു യാതൊരു തിരക്കും ഇല്ല. നിശ്ശബ്ദമായിരിക്കുന്നു. കൈസർ ഇപ്പോൾ താമസിക്കുന്ന സ്ഥലം ഇവിടെനിന്ന ഏകദേശം രണ്ടു നാഴിക ദൂരെയാണ്. ഞങ്ങൾ അവിടെ ചെന്നിരുന്ന സമയം കൈസർ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. വരുചാൻപോകുന്ന യുദ്ധത്തെ പററി ആലോചിക്കുവാനായി മന്ത്രിസഭയും അപ്പോൾ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നു പിന്നെ അറിഞ്ഞു.

ഒരു ദിവസം രാവിലെ പോയി അന്നു വൈകുന്നേരത്തു തന്നെ ഞങ്ങൾ ബർലിനിലേക്കു മടങ്ങിവന്നു. ചെറിയ സ്ഥലമാകകൊണ്ടു ഇവിടെയുള്ള ആളുകൾ കറുത്ത മനുഷ്യരെ കണ്ടിട്ടില്ലെന്നു തന്നെ പറയണം. ഞങ്ങൾ ഈ സ്ഥലങ്ങളെല്ലാം കണ്ടു മടങ്ങുന്ന സമയം ചില കുട്ടികൾ ഞങ്ങളെ കണ്ടു അത്ഭുതപ്പെട്ട് വഴിയാലെ സംഘംചേർന്നു ആപ്പുംവിളിയുമായി വന്നുകൂടി. ഇവരുടെ നിലവിളി കേട്ടു പിന്നെയും കുട്ടികൾ വന്നുചേർന്നു. കുറെ ദൂരം ഇവർ ഞങ്ങളുടെ പിന്നാലെ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവസാനം പോലീസുകാർ വന്നു അവരെല്ലാം പിരിച്ചുയക്കേണ്ടിവന്നു. ഞങ്ങൾ വണ്ടിയിൽ കയറുന്നതുവരെ ഒരു പോലീസുകാരൻ ഞങ്ങളുടെ അരികിൽ തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നു!

ഞങ്ങൾ ലണ്ടനിൽനിന്ന പുറപ്പെടുന്ന സമയത്തു ജമ്നിയും ഇംഗ്ലണ്ടും ആയി യുദ്ധം ഉടന്നു ഉണ്ടാകുമെന്ന വിചാരിക്കുവാൻ പ്രത്യേകിച്ചു സംഗതിയൊന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നു മാത്രമല്ല സെർവിയയും, ഓസ്ട്രിയയും ആയുളള മത്സരത്തിൽ പെട്ടന്നു ജമ്നി ഏല്പെട്ടുമെന്നും ഞങ്ങൾക്കു തീർച്ചയുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഓസ്ട്രിയയും, സെർവിയയും തമ്മിൽ ഒരുസമയം അടുത്തു യുദ്ധമുണ്ടായേക്കാം എന്ന കരുതി ആ സ്ഥലത്തേക്കൊന്നും പോകേണ്ടെന്ന മുമ്പുതന്നെ ഞങ്ങൾ തീർച്ചയാക്കിയിരുന്നു. ഹംബർഗ് വിട്ടു ബർലിനിൽ എത്തിയപ്പോൾ ഈ വിശ്വാസത്തെ ഇളക്കി തീർപ്പാണുള്ള ഓരോ ലക്ഷണങ്ങൾ കണ്ടുതുടങ്ങി.

വർത്തമാനപത്രങ്ങൾ വാങ്ങുവാനുള്ള തിരക്കു ഇത്രയെന്നില്ല. ഉത്സാഹവും, പരിഭ്രമവും, ആശ്ചര്യവും ജനങ്ങളെ ഒരുപോലെ പിടിപെട്ടിരിക്കുന്നതായി തോന്നി. തെരുവുകളിൽകൂടി അസംഖ്യം ജനങ്ങൾ ഭൂപാലമംഗളം പാടി ആത്മവിളിച്ചു നടക്കുന്നു. ഉത്സാഹഭരിതന്മാരായി, യുദ്ധത്തിന്നു ഒരുങ്ങി, രാജ്യത്തെ ഉണർത്തേണ്ടതിനായി സ്വദേശോഭിമാനസു ചകമായ ഗാന

ഒരു പാടിക്കൊണ്ടു പട്ടണമെങ്ങും ജനസമൂഹങ്ങൾ സഞ്ചരിക്കുന്നു. പോലീസുകാർ കഴിയുന്നതു ശ്രമിച്ചിട്ടും തിരക്കിന്നു യാതൊരു കുറവും ഇല്ല. വലിയവരും, ചെറിയവരും, വൃദ്ധന്മാരും, കുട്ടികളും, സ്ത്രീകളും, പുരുഷന്മാരും ഒരുപോലെ ഈ ആഘോഷത്തിൽ പങ്കുകൊള്ളുന്നു. ഇങ്ങിനെ ദിവസം കഴിയുന്നതോടും ബർലിൻ പട്ടണനിവാസികളുടെ ക്ഷമയില്ലാത്ത വലിച്ചുവരുന്നതെന്നു കാണിക്കുന്നതിനുള്ള ലക്ഷണങ്ങൾ അധികരിച്ചുവരുന്നു. ദിവസേന ഈ തിരക്കെല്ലാം രാജധാനിയുടെ മുമ്പാകെ വന്നു തങ്ങളുടെ രാജഭക്തിയും, യുദ്ധത്തിനുള്ള ഒരുക്കവും ചക്രവർത്തിയെ അറിയിക്കേണ്ടതിനായി ഒരുങ്ങിയിരുന്നു. ഇന്നു കാണും ചക്രവർത്തിയെ, ഇന്നു കേൾക്കും ചക്രവർത്തിയുടെ പ്രസംഗം എന്നിങ്ങിനെ ആഗ്രഹിച്ച ജർമ്മൻ ചക്രവർത്തിയുടെ അന്നുകാലിരം പ്രജകൾ രാജധാനിയുടെ മുന്നിൽ ക്ഷമാരഹിതന്മാരായി നാലഞ്ചു ദിവസം കഴിച്ചിരിക്കുന്നു. ഓസ്ട്രിയയും, സെർവിയയും ആയി യുദ്ധം തീർച്ചതന്നെയാണു. ജർമ്മനി ഈ കാഴ്ചത്തിൽ എന്തു ചെയ്യാൻ പോകുന്നു എന്നറിയാത്തതാൽ ഈ കൂട്ടക്കൂട്ടം യാതൊരു സമാധാനവും ഇല്ല. തന്റെ പ്രജകളുടെ ഉത്കണ്ഠയെ തീർക്കുവാനായി ഏതായാലും ചക്രവർത്തി നിശ്ചയിച്ചു. ജൂലായി 31-ാം-നു- വൈകുന്നേരം 6 മണിക്കു തന്റെ രാജധാനിയുടെ ഒരു പ്രാന്തയിൽ രാജകുടുംബത്തിലുള്ള മറ്റു ചിലരോടുകൂടി ചക്രവർത്തി പ്രത്യക്ഷമായി. താഴത്തു നിൽക്കുന്ന ജനങ്ങളുടെ സന്തോഷത്തിന്നും, ഉത്സാഹത്തിന്നും കണക്കില്ല. ഒരുമിച്ചുണ്ടായിരുന്ന ഒരു പുത്രൻ തന്റെ രണ്ടു കയ്യും ഉയർത്തി കൂടിയിരിക്കുന്ന ജനങ്ങളോട് നിശ്ശബ്ദമായിരിക്കുവാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. അപ്പോൾ തന്നെ ശബ്ദമെല്ലാം അടങ്ങി. കൈസർ എന്തു പറവാൻ പോകുന്നു എന്നു എല്ലാവരും സശ്രദ്ധന്മാരായി കേൾക്കുവാൻ തെയ്യറായി. ഉടനെ ഇടിനാദംപോലെയുള്ള ശബ്ദത്തോടുകൂടി ചക്രവർത്തി താഴെ പറയുംപ്രകാരം പ്രസംഗിച്ചു :—

“ഇന്നത്തെ ദിവസവും, ഇപ്പോഴത്തെ സമയവും വളരെ ഗൗരവമായിട്ടുള്ളതാണ്. നമ്മുടെ ഇഷ്ടത്തിനും, ആഗ്രഹത്തിനും വിപരീതമായി ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ മേൽ വലിച്ചിടുന്ന ഈ ആപരത ഭരണസംബന്ധമായ ആലോചനക്കുറിവിനാൽ വന്നിട്ടുള്ളതല്ല. ജമ്നിയുടെ അഭിവൃദ്ധിയിൽ ഉള്ള അസൂയകൊണ്ടു മാത്രം സംഭവിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. യുദ്ധത്തിനായി ഇതാ എന്നെ പിടിച്ചു വലിക്കുന്നു. നമ്മുടെ എതിരാളികളെ സ്ത്രീയെന്ന നിലയിൽ സിദ്ധമാക്കുന്നതിനായി ഞാൻ ഇനിയും ചെയ്യുന്ന ശ്രമം ഫലിക്കുന്നതല്ലെങ്കിൽ, എല്ലാം അവസാനിച്ച് നമ്മുടെ ആയുധങ്ങളെ തിരികെയും വെക്കുന്ന സമയം അവയെ ബഹുമാനത്തോടുകൂടി വെക്കുവാൻ ഉള്ള യോഗം, ഈശ്വരസഹായംകൊണ്ടു, നമുക്കുണ്ടാകുമെന്ന വിശ്വസിക്കുന്നു. ഈ യുദ്ധംകൊണ്ടു നമുക്കു വളരെ ആൾ നാശവും, അർത്ഥനാശവും ഉണ്ടാകുമെന്നുള്ളതിന്നു വാദമില്ല. പക്ഷെ ജമ്നിയുടെ എത്രയെങ്കിലും എന്നുവെച്ചാൽ എന്താണെന്ന നമ്മുടെ ശത്രുക്കളെ നമുക്കു പഠിപ്പിക്കാം. ഇപ്പോൾ ഞാൻ നിങ്ങളെ എല്ലാവരെയും ഈശ്വരൻ ഭരമേല്പിക്കുന്നു. പള്ളിയിൽ പോയി നമസ്കരിച്ച് നമ്മുടെ ധീരനായ യോദ്ധാക്കളെ സഹായിക്കുവാനായി ഈശ്വരനെ പ്രാർത്ഥിക്കവിൻ.”

ചക്രവർത്തിയുടെ ഈ വാക്കുകൾ കേട്ട് മുറുപ്പുള്ളതിൽ പതിനടങ്ങ ഉത്സാഹത്തോടുകൂടി ജനങ്ങൾ ഓരോർവഴിക്കായി തിരിഞ്ഞു തുടങ്ങി. യുദ്ധം, യുദ്ധം എന്നല്ലാതെ വേറെ യാതൊരു വർത്തമാനവും ഇല്ല. റഷ്യയായുള്ള യുദ്ധം ഒരുവിധം തീർച്ച തന്നെ എന്ന നിലയിൽ ആയിതുടങ്ങി. ഇനി ഏതെല്ലാം രാജ്യങ്ങൾ ഇതിൽ പെട്ടുവാൻ പോകുന്നു. ജമ്നിയും റഷ്യയും തമ്മിൽ യുദ്ധമായാൽ റഷ്യയുടെ ബന്ധുവായ ഫ്രാൻസ് മിണ്ടാതെയിരിക്കുമോ. ഇങ്ങിനെ യൂറോപ്പിലുള്ള മറ്റു വലിയ കോയ്മകൾ തമ്മിൽ കലഹിക്കുന്നതു കണ്ടുകൊണ്ടു മെന്റൻ ദീക്ഷിപ്പാൻ ഇംഗ്ല

ണ്ടിന്ന തരമുണ്ടോ, ഇതു എങ്ങിനെയാണെന്നും അന്വസാനിക്കുന്നു. ഏതെല്ലാം രാജ്യങ്ങളിൽ പരക്കുന്നു! എന്തെല്ലാം അനന്തങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നു! ഓരോ നിമിഷം കഴിയുമ്പോൾ പുതിയ വർത്തമാനം അറിയുവാനായി ജനങ്ങൾ കൊതിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ ഒന്നും തീർച്ചപ്പെടാതെ എല്ലാവരും അത്യന്തകണ്ഠയോടെ ഇരിക്കുന്ന സമയത്താണ് ഞങ്ങൾ ബർലിൻപട്ടണം വിട്ട് അവിടെനിന്ന 338 നാഴിക ദൂരെയുള്ള ഫ്രാങ്ക് ഫോർട്ട് (Frank-furt) എന്ന മറ്റൊരു ജർമ്മൻപട്ടണത്തിലേക്കു വന്നത്. ഇവിടെ താമസിക്കുമ്പോൾ യുദ്ധം ആരംഭിച്ചതും അവിടെനിന്നു വഴിയിൽ പല കഷ്ടതകളും അനുഭവിച്ച് ഒടുവിൽ സപിസർലാണ്ടിൽ എത്തിയതും വിസ്തരിച്ച് വഴിയെ ഒന്നോ രണ്ടോ അദ്ധ്യായത്തിൽ എഴുതാം. പക്ഷെ അതിന്നു മുമ്പായി ജർമ്മൻരാജ്യത്തെ പററിയും, ജർമ്മൻകാരെ പററിയും പൊതുവായി ചിലതു അറിയുവാൻ വായനക്കാർ ആഗ്രഹമുണ്ടാകുമെന്ന വിശ്വസിച്ചിട്ട്, ഇനിയത്തെ അദ്ധ്യായത്തിൽ ആ വിഷയത്തെ പററി പറയാം.

4-ാം അദ്ധ്യായം.

ജർമ്മനിനും, ജർമ്മൻകാരും.

ഇപ്പോൾ യൂറോപ്പിൽ നടക്കുന്ന മഹായുദ്ധത്തെ പറ്റി അറിഞ്ഞുവരുന്ന വായനക്കാർ, ഈ യുദ്ധത്തിൽ ഒരു പ്രധാന കഷ്ടിയായി തീർന്നിരിക്കുന്ന ജർമ്മനിയുടെ പൂർവ്വചരിത്രം സപ്തമെങ്കിലും ധരിച്ചിരിക്കാതിരിക്കുന്നതല്ല. ഇപ്പോഴുള്ള ജർമ്മൻസാമ്രാജ്യം ഉണ്ടായിട്ട് അധികം കാലം ആയിട്ടില്ല. ഒന്നായി ചേർന്നുവന്ന ജർമ്മൻ സാമ്രാജ്യമായി തീർന്നിരിക്കുന്ന ജർമ്മനിയിലെ ചെറുരാജ്യങ്ങൾ, തമ്മിൽ യോജിക്കുവാനുള്ള ആഗ്രഹം പ്രദർശി

പിച്ചുതുടങ്ങിട്ട് ഒരു നൂറ്റാണ്ടിൽ അധികം ആയിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും സമീപസ്ഥരായ രാജ്യങ്ങൾ തമ്മിൽ സാധാരണയായുണ്ടാകുന്ന മത്സരവും, വൈരവും ഇവയിൽ ചിലതിനെയും ബാധിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ട് 1870 വരെ ഈ രാജ്യങ്ങൾക്കു ഒന്നായി ചേർന്നു ജർമ്മൻ സാമ്രാജ്യമായി തീരുവാൻ സാധിച്ചില്ല. പക്ഷെ ഈ കാലത്തിന്നു മുമ്പു തന്നെ കച്ചവടസംബന്ധമായും, സൈന്യസംബന്ധമായും ചില സഹായങ്ങൾ അന്യോന്യം ചെയ്യേണ്ടതിന്നുള്ള കരാറു ഇതിലെ ചില രാജ്യങ്ങൾ തമ്മിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. 1870-ൽ ഇരട്ടലാം വളരെ ഭേദപ്പെടുത്തുകയും, ബലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. 'ഐക്യമത്വം മഹാബലം' എന്ന പ്രമാണത്തെ അനുസരിച്ച് മുമ്പു ചിലത ഒന്നൊന്നായും, ചിലത മൂന്നും നാലും കൂടിയും, ആയി കിടന്നിരുന്ന 25 ചെറുരാജ്യങ്ങൾ ഒന്നായി ചേർന്നു, ഇപ്പോൾ നാം കേൾക്കുന്ന ജർമ്മൻ സാമ്രാജ്യമായി തീർന്നു. ഈ 25 രാജ്യങ്ങളിൽ മുന്നെണ്ണം ഒഴിച്ച് മറ്റൊല്ലാ രാജ്യങ്ങളും ഇപ്പോഴും ഭരിച്ചുവരുന്നത അതാതു രാജ്യത്തിലെ രാജാക്കന്മാരാണ്. മൂന്നു രാജ്യങ്ങൾ ജനപ്രതിനിധികളാണഭരിക്കുന്നത. 1870-ൽ ജർമ്മനിയും, ഫ്രാൻസും കൂടി ഉണ്ടായ യുദ്ധത്തിൽ ആൽസസ് ലോറൻ (Alsace Lorraine) എന്ന രാജ്യം ജർമ്മനിക്കു കിട്ടി. ഇതും ഇപ്പോൾ ജർമ്മൻ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമാണ്. ഇവിടെ ഒരു വൈസറോയിയെയാണു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നത. 1870-ൽ ജർമ്മൻ സാമ്രാജ്യം ഉണ്ടായി തീരുന്നതിന്നു മുമ്പു അതിലെ ചില രാജ്യങ്ങൾ തമ്മിൽ സഖ്യം ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞു വല്ലോ. ഈ ഒരു ഭാഗത്തിലെ നാഥനായിരുന്നു അതിൽ അടങ്ങിയ രാജ്യമായ പ്രുഷ്യയിലെ രാജാവ്. എല്ലാ രാജ്യങ്ങളും ഒന്നായി ചേർന്നതിന്നുശേഷം ഈ രാജാവിന്നു ജർമ്മൻ ചക്രവർത്തി എന്ന സ്ഥാനവും കൊടുത്തു. ഇതുകൊണ്ടാണു പ്രുഷ്യയിലെ രാജാവിനെ 'ജർമ്മൻ ചക്രവർത്തി',

കൈസർ' എന്ന പറഞ്ഞുവരുന്നതും ചക്രവർത്തി' എന്ന പറയുന്നതുകൊണ്ടു മറ്റു രാജ്യങ്ങളെല്ലാം ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കീഴിലാണെന്ന വായനക്കാർ ധരിക്കരുത. ജമ്നയിലെ ചെറു രാജ്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് ജമ്ന ചക്രവർത്തിയുടെ അവസ്ഥയും, ഇന്ത്യയിലെ നാട്ടുരാജാക്കന്മാർ ഭരിച്ചുവരുന്ന രാജ്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് ഇന്ത്യാ ചക്രവർത്തിയുടെ സ്ഥിതിയും രണ്ടും തമ്മിൽ വളരെ വ്യത്യാസമുണ്ട്. ഇന്ത്യയിലെ നാട്ടുരാജാക്കന്മാർ ഇന്ത്യാ ചക്രവർത്തിയുടെ കീഴിൽ രാജ്യം ഭരിക്കുന്നു. ഓരോ രാജാക്കന്മാരുടെയും മേൽകോയ്മ ചക്രവർത്തിയാണ്. ജമ്ന ചക്രവർത്തിയുടെ സ്ഥിതി ഇങ്ങിനെല്ല. അദ്ദേഹം ജമ്നയിലെ ചെറുരാജ്യങ്ങളുടെ യോജിപ്പിനെ വെളിയിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതായ ഒരു സ്വരൂപമാണ്. മറ്റുള്ള രാജാക്കന്മാരൊന്നും കൈസരുടെ കീഴിൽ അല്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമന്മാരാണ്. പക്ഷെ ജമ്ന സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ പേരിൽ ഒന്നായി കാഴ്ചപ്പാട് നടത്തുവാനുണ്ടാകുമ്പോൾ അവയെ ഒരാളുടെ പേരിൽ നടത്തേണ്ടതുളളതുകൊണ്ടു ആ സ്ഥാനം പ്രഷ്ടയിലെ രാജാവിന്നു കൊടുത്തിരിക്കുകയാണ്. ഓരോ രാജാക്കന്മാരും അവനവന്റെ രാജ്യത്തിൽ അധികാരം ചെലുത്തുന്നതുപോലെ പ്രഷ്ടാരാജ്യത്തിൽ ഇദ്ദേഹത്തിന്നു സകല അധികാരവും ഉണ്ട്. പക്ഷെ മറ്റുള്ള രാജ്യങ്ങളിൽ ഒന്നും ഇതു അധികാരം പ്രകടിക്കുവാൻ പാടില്ല.

രാജ്യഭരണത്തിന്നുള്ള സൗകര്യത്തിന്നു വേണ്ടി ഇന്നിന്ന കാഴ്ചപ്പാട് സാമ്രാജ്യ ഭരണകർത്താക്കന്മാർ നടത്തേണമെന്നും, ഇന്നിന്ന കാഴ്ചപ്പാട്ടിൽ ഇവർ യാതൊരു അധികാരവും ഇല്ലെന്നും നിജപ്പെടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഉദാഹരണം പറയുന്നതായാൽ, തീവണ്ടി, സൈന്യം, അന്യരാജ്യക്കാരായുള്ള എടവാട ഇങ്ങിനെയുള്ള ചില കാഴ്ചപ്പാട്ടിൽ സാമ്രാജ്യകർത്താക്കന്മാർക്കാണ് അധികാരം. വിദ്യാഭ്യാസം, നികുതി പിരിവു ഇങ്ങിനെയുള്ള മറ്റു ചില

ല കാഴ്ചങ്ങൾക്കു ഇവർക്ക് യാതൊരു അധികാരവും ഇല്ല. അതെല്ലാം അതതു രാജ്യങ്ങളിലെ രാജാക്കന്മാർ നിശ്ചയിക്കുന്ന മാതിരി അവർ നടത്തുന്നതാണ്. എന്നാൽ സാമ്രാജ്യം മുഴുവൻ സംബന്ധിക്കുന്ന മേൽ പ്രസ്താവിച്ച കാഴ്ചങ്ങൾ ആർ നടത്തുന്നു? സാമ്രാജ്യ ഭരണകർത്താക്കന്മാർ എന്നു പറയുന്നതെന്താ? ഈ കാഴ്ചത്തിൽ കൈസർക്കു എത്രമാത്രം അധികാരം ഉണ്ടു? ഈ ചോദ്യങ്ങളെ തന്നെ മറ്റൊരു വിധത്തിൽ ചോദിക്കുന്നതായാൽ, ജർമ്മൻ സാമ്രാജ്യം ഭരിച്ചുവരുന്നത എങ്ങിനെ?

ജർമ്മൻ സാമ്രാജ്യഭരണത്തെ പറ്റി പറയുമ്പോൾ ഒന്നാമതായി വിവരിക്കേണ്ടത ഓരോ രാജ്യങ്ങളിലെ പ്രതിനിധികൾ അടങ്ങിയ ബുൻഡ്സ്രാത് (Bundesrath) എന്ന യോഗത്തെയാണ്. ഭരണസംബന്ധമായ കാഴ്ചങ്ങളിൽ ബലമായ അധികാരം ഇരിക്കുന്നത ഈ യോഗക്കാർക്കാണ്. എല്ലാ ചെറുരാജ്യങ്ങളിൽനിന്നും ഈ യോഗത്തിലേക്കു പ്രതിനിധികളെ അയക്കും. ഈ പ്രതിനിധികൾക്കു ഓരോ കാഴ്ചങ്ങളെ സ്പെഷ്യൽ പ്രകാരം അഭിപ്രായപ്പെടുവാൻ പാടില്ല. അവർ വരുന്ന രാജ്യത്തിലെ നാഥന്മാർ എന്തെന്തു പറഞ്ഞുചിരിക്കുന്നുവോ അതുപ്രകാരം മാത്രമേ പ്രവൃത്തിക്കുവാൻ പാടുള്ളൂ. ഈ യോഗത്തിൽ പ്രഷ്യാരാജ്യത്തിന്നു 17 വോട്ടുകൾ ഉണ്ടു. മറ്റു രാജ്യങ്ങൾക്കു ഒന്നിന്നും ഇത്ര അധികം ഇല്ല. അതുകൊണ്ടു പ്രഷ്യാരാജ്യത്തിലെ അഭിപ്രായത്തിന്നു അധികം ഗൗരവം ഉണ്ടാകും. ഈ സഭയെ ജനപ്രതിനിധിസഭ എന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ—ഇതിലെ അംഗങ്ങൾ ജനങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുത്തവരല്ല.

വോട്ടുചെയ്യാൻ അധികാരമുള്ള ജനങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുത്ത അയച്ചവരുടെ ഒരു സഭ വേറെയുണ്ടു. അതാണു റിച്ച്സ്സ്താഗ് (Reich-stag) എന്നു പറയുന്നത. ഈ സഭക്കു സാമ്രാജ്യത്തിൽ

എല്ലാ സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നും പ്രതിനിധികളെ തിരഞ്ഞെടുത്തു കുന്നു. 25 വയസ്സ് പ്രായം കഴിഞ്ഞ സകല പുരുഷന്മാർക്കും വോട്ടുചെയ്യാൻ അധികാരം ഉണ്ട്. അവർ തൃപ്തിയുള്ള ആളെ അതതു സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നു തിരഞ്ഞെടുത്ത അയക്കാം.

നിയമനിർമ്മാണത്തിനും മറ്റുമായി ഇങ്ങിനെ രണ്ടു യോഗക്കാരാണ് ഉള്ളതും. എന്നാൽ ഈ രണ്ടു കൂട്ടരുടെയും അധികാരം ഒരുപോലെയാണോ? അല്ല. ജനപ്രതിനിധികൾ അടങ്ങിയ രണ്ടാമത്തെ യോഗത്തിനു വാസ്തവത്തിൽ അധികാരം നന്നെ കുറയും. അതിന്റെ മുമ്പാകെ ആലോചനക്കു വരുന്നതായ ഒരു ബിൽ ആദ്യം മറ്റൊര യോഗക്കാർ ആലോചിക്കും. എന്നിട്ടെ അവർ ഇങ്ങോട്ടു അയക്കും. ഇവരുടെ ആലോചന കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം പിന്നെയും അതു ബുൺഡസ്റ്റാത് എന്ന സഭയിലേക്കു അയക്കുന്നു. അതിനെ വേണ്ടുന്ന മാറ്റങ്ങൾ ചെയ്യാനെന്നു, വേണ്ടെന്നു വെക്കുവാനെന്നു ഉള്ള അധികാരം ഈ യോഗക്കാർക്കുണ്ട്. ജനപ്രതിനിധികളോട് ആലോചിച്ച് നടക്കുന്നു കാര്യങ്ങൾ എന്നല്ലാതെ അവയെ നടത്തേണ്ടതിന്നു ഇവരുടെ അനുവാദം ആവശ്യമില്ല. അതുകൊണ്ടു സകല അധികാരവും ഇരിക്കുന്നതു ബുൺഡസ്റ്റാത് എന്ന യോഗത്തിന്നാണ്. ബുൺഡസ്റ്റാത് സഭക്കാർ അനുവദിച്ചതായ ബില്ലുകളെ വേണ്ടെന്നു വെക്കുവാനുള്ള അധികാരം കൈസർക്കും ഇല്ല. കൈസർക്കു പിന്നെ എന്തധികാരമാണു ഉള്ളതു?

സാമ്രാജ്യത്തിലെ പ്രധാന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ നിയമിക്കുവാനും പിരിയ്ക്കുവാനും ഉള്ള അധികാരം ചക്രവർത്തിക്കാണ്. മറ്റുരാജ്യങ്ങളോടു യുദ്ധം തുടങ്ങുവാനായി നിയമിക്കുവാനുള്ള അധികാരവും ഇദ്ദേഹത്തിന്നാണ്. സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ പേരിൽ മറ്റുരാജ്യങ്ങളോടു വല്ല കരാറും ചെയ്യാനുള്ളതിൽ അതിന്നും വേണ്ടുന്ന അധികാരം ചക്രവർത്തിക്കുണ്ട്. ചക്രവർത്തിയുടെ നി

ലയിൽ തന്റെ അധികാരം ഇങ്ങിനെ ചുരുങ്ങിത്തന്നെങ്കിലും ഈ ചുരുക്കമെല്ലാം പ്രജ്ഞാശാജാവിന്റെ നിലയിൽ ബുദ്ധിമുട്ടായിത്തീർന്നു. യോഗത്തിനെ സഹായിച്ചുനിൽക്കുന്നവർ കഴിയുന്നതുകൊണ്ട് ഇല്ലാതെയാക്കി തന്റെ ഇഷ്ടപ്രകാരം കാര്യങ്ങളെ നിർത്തിക്കൊണ്ട് സാധിക്കും.

യൂറോപ്പിലെ മറ്റുള്ള രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തപ്പെട്ടതായ ജമ്നിയയിലെ ഭരണ സമ്പ്രദായത്തെ ചുരുങ്ങിയ നിലയിൽ ഇങ്ങിനെ വിവരിക്കുവാൻ ചെയ്തതായ ശ്രമം നിഷ്പലമായില്ലെന്നു വിശ്വസിച്ചു ഇനി ജമ്നിയയിലെ വിദ്യാഭ്യാസരീതിയെ പറ്റി അല്പം പറയാം.

ജമ്നിയയിലെ വിദ്യാഭ്യാസരീതിയെ പറ്റി പറയുന്നതു ഭരണസമ്പ്രദായത്തെ പറ്റി പറയുന്നതിനേക്കാൾ ഒട്ടും എളുപ്പമായിട്ടുള്ളതല്ല. പക്ഷെ ഇതിനെ പറ്റി അല്പമെങ്കിലും അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നത ഈ വിഷയത്തിൽ വളരെ താണ നിലയിൽ ഇരിക്കുന്ന നമുക്കു ഉപയോഗമില്ലാതിരിക്കുന്നതല്ല. ജമ്നിയയിലെ ഭരണസമ്പ്രദായത്തെ പറ്റിയും, പട്ടാളത്തെ പറ്റിയും എന്തുതന്നെ അഭിപ്രായം ഉണ്ടായിരുന്നാലും അവരുടെ വിദ്യാഭ്യാസരീതിയെ പറ്റി അന്വേഷിക്കാൻ ഭിന്നാഭിപ്രായം ഉണ്ടാകുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്നു ഇങ്ങിനെ പരിപൂർണ്ണത സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളതായ രാജ്യങ്ങൾ വേറെ അധികം ഉണ്ടെന്നു പറയവയ്യ. എഴുതുവാനും, വായിക്കുവാനും നിശ്ചയമില്ലാത്തവർ ജമ്നിയയിൽ ഇല്ലെന്നുതന്നെ പറയാം. ആൺ കുട്ടികളും, പെൺകുട്ടികളും 6 വയസ്സുമുതൽ 14 വയസ്സുവരെ സ്കൂളിൽ ചേർന്നു പഠിക്കണം എന്നു നിബന്ധനയുണ്ട്. ഇതിന്നു ഇവരുടെ കയ്യിൽനിന്നു ഫീസ്സ് വസൂൽചെയ്യുന്നതും അല്ല. അംഗീകൃതമായ കുട്ടികളെ പഠിപ്പിക്കുവാനുള്ള സ്ഥലങ്ങളും വളരെയുണ്ട്. ഈ സ്കൂളുകളിൽ കണക്കു, ഭൂമിശാസ്ത്രം, ചരിത്രം മുത

ലായവകുലം പഠിപ്പിക്കുന്നതിന്നു പുറമെ മതസംബന്ധമായ പഠിപ്പും, സ്വഭാവഗുണത്തെ ഉണ്ടാക്കേണ്ടതിന്നുള്ള വഴികളും ഉണ്ടു്. ഇവിടത്തെ മാസ്റ്റർമാരുടെ സ്ഥിതിയെന്തു്? പ്രാഥമിക പാഠശാലയിലെ മാസ്റ്റരാകുവാൻ വിചാരിക്കുന്ന ഒരു യുവാവു തന്റെ പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസം കഴിഞ്ഞതിന്നുശേഷം ഏഴു കൊല്ലം തന്റെ പ്രവൃത്തിക്കായി ശീലിക്കുന്നു. ഈ കാലത്തിൽ ആദ്യത്തെ ഭാഗം വേണ്ടുന്ന ചിലവു അവനവൻ ചെയ്യണം. പിന്നീടു മൂന്നു കൊല്ലത്തെ ചിലവു മിക്കതും ഗവണ്മെണ്ടിൽനിന്നു നടത്തും. ഇങ്ങിനെ ഏഴു കൊല്ലം തന്റെ ഉദ്യോഗത്തിന്നു വേണ്ടുന്നതായ പരിചയം സമ്പാദിക്കുവാനായി കഴിച്ചതിന്നുശേഷം മാസ്റ്റരായി ഒരു സ്കൂളിൽ ചേരുന്നു. അദ്ധ്യാപനശീലനം, സ്ഥിരോത്സാഹിയും ആയ ഒരു മാസ്റ്റർക്ക് 31 കൊല്ലംകൊണ്ടു കൊല്ലത്തിൽ 200 പവൻ ശമ്പളം വാങ്ങാറാകും.

പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസം കഴിഞ്ഞതിന്നുശേഷം ഓരോരുത്തരും ഓരോ തൊഴിലുകൾക്കായി ശീലിക്കുവാനുള്ള സ്കൂളുകളിൽ ചേരുന്നു. ഏതെല്ലാം തൊഴിലുകൾ ഒരു പരിഷ്കൃതരാജ്യത്തിൽ ഉണ്ടോ അതെല്ലാം പഠിപ്പിക്കുവാനുള്ള വളരെ സ്കൂളുകൾ ഇവിടെ ഉണ്ടു്. കച്ചവടം, മരാമത്ത്, കൃഷി, നാവികശാസ്ത്രം എന്നീ തുടങ്ങി പല വിഷയങ്ങളും അതാതിന്നായി ഏല്പെട്ടതീട്ടുള്ള സ്കൂളുകളിൽ പഠിപ്പിക്കുന്നുണ്ടു്. ഈ വക വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്നു ഇഷ്ടമില്ലാത്തവർ സർവ്വകലാശാലകളിൽ ചേർന്നു ഉയർന്ന വിദ്യാഭ്യാസം തുടങ്ങുന്നു. വലിയ ഉദ്യോഗങ്ങൾക്കു തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതെല്ലാം ഉയർന്നതരം വിദ്യാഭ്യാസം ലഭിച്ചിട്ടുള്ളവരായാണെല്ലോ. ഇതിന്നും പുറമെ ഉയർന്നതരം വിദ്യാഭ്യാസം ഉള്ള ഒരുവന്നു പട്ടാളത്തിൽ കയററം കിട്ടുവാനും ഏല്പമുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു ഉയർന്ന വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്നു പോകുന്നവരുടെ എണ്ണവും ജർമ്മനിയിൽ വളരെ അധികമാണു്.

പുരുഷന്മാർ അവരവരുടെ തൊഴിലിനു വേണ്ടുന്നതായ വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യുന്നതുപോലെ തന്നെ സ്ത്രീകളും അവർക്കാവശ്യമായ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് തുനിയുന്നുണ്ട്. ഗൃഹഭരണം, ശിശുപരിപാലനം എന്നിങ്ങിനെയുള്ളവയാണു അവരുടെ പരിപിന്നുള്ള വിഷയങ്ങൾ. ഷാപ്പുകളിൽ സാമാനങ്ങൾ വിൽക്കുവാനും, തീവണ്ടി തുപ്പീസുകളിൽ ശീട്ട കൊടുക്കുവാനും സാധാരണയായി സ്ത്രീകളെ കാണാം.

ജമ്നിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നപ്പോൾ പല സ്ഥലങ്ങളിൽവെച്ചും അവിടത്തെ പട്ടാളത്തെയും, പട്ടാള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ സമ്പ്രദായത്തെയും കാണുവാൻ ഇടവന്നിരുന്നു. പക്ഷെ ഇപ്പോൾ യുദ്ധകാലമായതുകൊണ്ട് പട്ടാളത്തിന്റെ സ്ഥിതിയെ പറ്റിയും മറ്റും ഇവിടെ വിവരിക്കുന്നത കാര്യോചിതമായി വരുവാൻ തരമില്ല. ആതുകൊണ്ട് ജമ്നിയിലെ പട്ടാളത്തെ പറ്റി വിശേഷിച്ച ഒന്നും ഇവിടെ പറയുന്നില്ല. ജമ്നിയിൽ 19 വയസ്സിനും 41 വയസ്സിനും മദ്ധ്യേയുള്ള സകല പുരുഷന്മാരും പട്ടാളത്തിൽ ഉണ്ടായിരിക്കണം എന്ന നിർബ്ബന്ധമുണ്ട്. എപ്പോഴും പട്ടാളത്തിൽ ചേർന്നിരിക്കണം എന്നല്ല ഇതിന്റെ അർത്ഥം. 19 വയസ്സ് കഴിഞ്ഞാൽ എപ്പോഴെങ്കിലും രണ്ടു കൊല്ലം പട്ടാളസംബന്ധമായ വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യണം. അതു കഴിഞ്ഞവരെല്ലാം യുദ്ധകാലത്തിൽ ജമ്നിയുടെ ഭാഗം യുദ്ധം ചെയ്യുവാനായി പോകണം. ഇതാണു നിശ്ചയം. ജമ്നിയിൽ പട്ടാള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ പദവി വളരെ ഉയർന്നതാണ്. മറ്റൊരു ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെയും ജനങ്ങൾ അങ്ങിനെ ബഹുമാനിക്കുകയില്ല.

ജമ്നിയെ പറ്റി ഇത്രയും കേട്ട വായനക്കാർക്കു ഇനി അറിവാനുള്ളത ഇവിടത്തെ ജനങ്ങൾ ഏതു തരക്കാരാണു എന്നാണ്.

കുറെ കാലം ഇംഗ്ലണ്ടിൽ താമസിച്ച് ഇംഗ്ലീഷുകാരുമായി സഹവസിച്ച ജർമ്മനിയിൽ ചെല്ലുന്ന ഒരാൾക്കു ആദ്യം തോന്നുന്ന അഭിപ്രായം, ജനങ്ങൾ കാണിക്കുന്ന മയ്യാദയെ സംബന്ധിച്ചുടത്തോളം ജർമ്മനി ഇംഗ്ലണ്ടിന്റെ താഴെ വരുവാനെ തരമുള്ളതു എന്നാണ്. ഈ പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു ജർമ്മൻകാർ മയ്യാദലംഘനം ചെയ്യുന്നതിൽ ഒട്ടും മടിച്ചില്ലാത്ത കൂട്ടരാണെന്നാണ് ഞാൻ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത് എന്ന വായനക്കാർ ധരിക്കരുത്. സത്യവും, മയ്യാദയും ആയി വ്യത്യാസം വളരെ ഉണ്ടു. സത്യവന്നോ യൊരാൾക്കു ഒട്ടും മയ്യാദയില്ലെന്നു വരാം. മനുഷ്യർ തമ്മിലുള്ള ഏടവാടുകളിൽ രണ്ടും ആവശ്യമാണു. സത്യത്താലുള്ള ഗുണത്തെ പൂർത്തീകരിക്കുന്നതു മയ്യാദയാണു. സത്യം ഉള്ളിൽ ബലത്തെ കൊടുക്കുന്നു. മയ്യാദ പുറമെ ഭാഗിയെ ഉണ്ടാക്കുന്നു. ഒരു സാധനത്തിന്നു പൂർത്തിയായ ഗുണം ഉണ്ടാകേണമെങ്കിൽ ഉറപ്പും വേണം, ഭാഗിയും വേണം. അതുപോലെ തന്നെ മനുഷ്യർ തമ്മിലുള്ള ഏടവാടുകളിൽ അന്യോന്യം വിശ്വാസവും, സന്തോഷവും ഉണ്ടാകേണ്ടതിന്നു സത്യവും, മയ്യാദയും രണ്ടും ഒരുപോലെ ആവശ്യമാണു. മറ്റുള്ളവർ നമ്മോടു ആചരിക്കുന്ന സമയം അവരുടെ ആചാരം നമുക്കു സന്തോഷത്തെ ജനിപ്പിക്കുന്നതായാൽ അവരെ നാം മയ്യാദയുള്ളവരാണെന്നു പറയും. ഈ നിലയെ അനുസരിച്ചാണു ഞാൻ ജർമ്മൻകാർക്കു ഇംഗ്ലീഷുകാരുക്കായും മയ്യാദ കുറയും എന്നു പറയുന്നത്. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ഒരു അന്യദേശക്കാരൻ വന്നു വഴിയറിയാതെ വല്ലവരോടും ചോദിച്ചാൽ ഉടനെ സന്തോഷത്തോടുകൂടി അതു പറഞ്ഞു തരുവാൻ ഇംഗ്ലീഷുകാർക്കു തെയ്യാറാണു. ഒരു സമയം അയാൾക്കു നിശ്ചയമില്ലെങ്കിൽ അടുത്ത വല്ലവരോടും ചോദിച്ചു മനസ്സിലാക്കി വന്നു പറഞ്ഞു തരും. അതു ഇല്ലെങ്കിൽ 'തന്നിട്ടു നിശ്ചയമില്ല' വളരെ വ്യസനിക്കുന്നു' എന്ന ഭാഗിയിൽ പറഞ്ഞു പോകും. എങ്ങിനെയെങ്കിലും അയാൾക്കു നമ്മെ സഹായിക്കണം എന്നു

ആഗ്രഹം ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നുള്ള തോന്നൽ നമ്മിൽ ജനിപ്പിക്കും. ജമ്നിയയിൽ ഇങ്ങിനെയുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ ഇത്ര ഒരുക്കം കാണില്ല. നിശ്ചയമുണ്ടെങ്കിൽ പറഞ്ഞുതരും. അതല്ലെങ്കിൽ അവരുടെ പാട്ടുനോക്കി പോകുകയും ചെയ്യും. ഈ വ്യത്യാസം തെളിഞ്ഞുകാണുന്നത ലണ്ടനിലെ പോലീസുകാരന്റെ മാതിരിയിലും, ബർലിനിലെ പോലീസുകാരന്റെ മാതിരിയിലും ആണ്. പട്ടണത്തെ പററി എന്തു വിവരം ചോദിച്ചാലും ലണ്ടനിലെ പോലീസുകാരന് വിവരം ഉണ്ടാകും. ഒരുസമയം ഭാഷ നിശ്ചയമില്ലാതെ വരുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ അനേകിച്ച സ്ഥലം നിശ്ചയമില്ലാതെ വരുകയോ ചെയ്താൽ ഇന്ന സ്ഥലത്തു ചെന്നുചോദിച്ചാൽ അറിയാം അവിടേക്കു പോകുന്നത ഇന്നവഴിക്കാണ് എന്ന പറഞ്ഞുതരും. ലണ്ടനിലെ പോലീസുകാരൻ ദേഷ്യപ്പെട്ടിട്ടോ, ക്ഷമയില്ലാതെയോ, ഒരു വാക്കു പറയുന്നത കേൾക്കില്ല. ഈ ഗൗരവവും, ക്ഷമയും, പട്ടണനിവാസികളെ സഹായിക്കുവാനുള്ള സന്തോഷത്തോടുകൂടിയ ഒരുക്കവും, ബർലിനിൽ കണ്ടില്ല. ജമ്നുകാർ കണ്ടതായ ഈ ഭൂഷ്യത്തെ പററി പിന്നീട് എന്റെ ചില സ്നേഹിതന്മാരോടൊന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ യുദ്ധം തുടങ്ങുന്ന സമയത്ത ഒരു രാജ്യത്തു ചെന്നു, അപ്പോൾ അവിടത്തെ ജനങ്ങൾ ആചരിക്കുന്ന സമ്പ്രദായത്തിൽനിന്ന അവരുടെ സാധാരണ സ്വഭാവം അങ്ങിനെയൊന്നെന്ന നിങ്ങൾ അനുമാനിക്കുന്നത ശരിയല്ലെന്നാണ് അഭിപ്രായപ്പെട്ടത. സാധാരണ സ്വഭാവം ഇന്നതാണെന്ന നിജപ്പെടുത്തുവാൻ സാധാരണ കാലത്ത ചെന്നുനോക്കണം. എന്നാൽ മാത്രമേ ശരിയായ അഭിപ്രായം പറയുവാൻ സാധിക്കൂ എന്ന എന്നോട് വാദിക്കുകയുണ്ടായി. ഈ ന്യായം കേവലം അബദ്ധമല്ല. ഏതായാലും, ഞാൻ അവിടെ ചെന്നു കണ്ടപ്പോൾ എനിക്കു തോന്നിയ അഭിപ്രായമാണ് ഇവിടെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത.

ഇതുമാത്രമല്ല, ഉദ്യോഗസ്ഥനാരെയുള്ള “പൂജ” ജമ്നിയിൽ വളരെ അധികമായിട്ടുണ്ട്. പ്രത്യേകിച്ചു പട്ടാള ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ആയാൽ അയാളെ ബഹുമാനിക്കുന്നതിന്നു അളവില്ല. പട്ടാളത്തിൽ ബഹുമതി സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള ആളാണെങ്കിൽ അയാൾ ഏതു സദസ്സിൽ ചെന്നാലും സദസ്സർ എഴുന്നിറു നിൽ ക്കും. ഇതു ഇംഗ്ലണ്ടിൽ കാണുകയില്ല. ചെറിയവനും, വലിയവനും സമഭാവത്തോടെ ആചരിക്കുന്നതും ഇംഗ്ലണ്ടിൽ അസാധാരണയല്ല. അവനവന്റെ ഉദ്യോഗത്തിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ അവർക്ക് അധികാരവും അവസ്ഥയും ഉണ്ട്. അതു കഴിഞ്ഞു പുറത്തു വന്നാൽ അയാളും മറ്റുള്ളവരും ഒരുപോലെ തന്നെ.

ചേരെ ഒന്നുകൂടി, ഇംഗ്ലണ്ടിൽ താമസിച്ചതിനുശേഷം ജമ്നിയിലേക്കു പോകുന്ന ഒരു യാത്രക്കാരനെന്ന തോന്നാതിരിക്കയില്ല. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ഹോട്ടലിൽ എന്നു മാത്രമല്ല സാധാരണ വീട്ടിൽ ഇരുന്നു തിന്നുമ്പോഴും ഉറക്കെ സംസാരിക്കയും, കലശലായി ചിരിക്കുകയും മറ്റും ചെയ്യില്ല. ജമ്നിയിൽ ചെന്നാൽ ഈ വ്യത്യാസം ക്ഷണത്തിൽ അറിയാം. ഹോട്ടലുകളിൽ ഉള്ള ലഹളയും, ചിരിയും, നിലവിളിയും കേട്ടാൽ ചന്തപ്പുറ പോലെ തോന്നും.

ജമ്ൻകാരുടെ ഇങ്ങിനെ ചില നടവടികൾ നമുക്കു രുചിക്കില്ലെങ്കിലും സ്ഥിരോത്സാഹം, ആപോചനാശക്തി, അദ്ധ്വാനശീലം ഈ വക ഗുണങ്ങൾ നാം അവരിൽ നല്ലവണ്ണം കാണുന്നതും ഉണ്ട്. പാശ്ചാത്യ തത്വജ്ഞാനികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ അഗ്രഗണ്യനായ അനേകം മഹാനാരുടെ ജനനഭൂമിയാണു ജമ്നി. അതുപോലെ തന്നെ രസായനശാസ്ത്രം, സസ്യശാസ്ത്രം, ധനശാസ്ത്രം, വൈദ്യശാസ്ത്രം എന്നിവയിലും പാണ്ഡിത്യം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളവർ വളരെപേർ ഇവിടെയുണ്ട്. കച്ചവടത്തിലും അടുത്തകാലത്തിനുള്ളിൽ ജമ്നി വലിയ പദവിയെ പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു.

5-ാം അദ്ധ്യായം.

യൂറോപ്പിലെ കലക്കവും, വഴിക്കൽ ഉണ്ടായ കഴക്കവും.

ബർലിനിൽനിന്ന 300 നാഴിക തെക്കുപടിഞ്ഞാറായി, മെയിൻനദിയുടെ വക്കത്ത കിടക്കുന്ന, ബ്രാങ്ക്ഫോർട്ട് വളരെ വിശേഷമായ ഒരു പട്ടണമാണെന്ന പറയുവാൻ തരമില്ല. തോൽ കൊണ്ടുള്ള പലതര സാധനങ്ങളും ഇവിടെ പണിയെടുത്തുണ്ടുണ്ടു. ജർമ്മനിയിലെ മഹാകവികളിൽ ഒരു ഉയന്ന സ്ഥാനത്തെ അർഹിക്കുന്ന ഗിററയുടെ ജനനസ്ഥലവും ഇതാണ്. നമുക്കു കാളിദാസരും, ഇംഗ്ലീഷുകാക്കു ഷെയ്ക്കസ്പിയറും എങ്ങിനെയോ, അങ്ങിനെയാണു ജർമ്മൻകാക്കു ഗിററയും. ഈ മഹാന്റെ കൽപ്രതിമ പട്ടണത്തിലെ ഒരു പ്രധാനഭാഗത്തെ അലങ്കരിച്ചിരിക്കുന്നു.

അധികകാലം യൂറോപ്പിൽ താമസിക്കുവാൻ സമയമില്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ടും, പ്രധാനപ്പെട്ട സ്ഥലങ്ങൾ വളരെ കാനേണ്ടതുണ്ടാകുകൊണ്ടും, ബ്രാങ്ക്ഫോർട്ടിൽ പോകേണമെന്ന ഞങ്ങൾ ആദ്യം വിചാരിച്ചിരുന്നില്ല. പക്ഷെ ഞങ്ങളുടെ ഒരു ജർമ്മൻ സ്നേഹിതന്റെ ക്ഷണനത്തിന്നനുസരിച്ചു, പിന്നീട, ഈ നിശ്ചയത്തെ ഭേദപ്പെടുത്തേണ്ടിവന്നു. ബ്രാങ്ക്ഫോർട്ടിൽ ഞങ്ങൾ എത്തിയ സമയം അവിടത്തെ സാധാരണ നിലയെല്ലാം വിട്ടിരിക്കുന്നു. യുദ്ധം! യുദ്ധം!! എന്നല്ലാതെ ജനങ്ങൾക്കു വേറെ യാതൊരു സംസാരവും ഇല്ല. തീവണ്ടി ആപ്പീസിലും, കച്ചവട സ്ഥലങ്ങളിലും, ഹോട്ടലുകളിലും, തെരുവുകളിലും എവിടെ നോക്കിയാലും ജനങ്ങൾ നിന്ന യുദ്ധത്തെ പററി സംസാരിക്കുന്നതു കാണാം. രാത്രിയും, പകലും ഒരുപോലെ വർത്തമാന പത്രങ്ങൾ അടിക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളുടെ മുമ്പാകെ ജനങ്ങൾ തിരക്കി

നിൽക്കുന്നു. അപ്പപ്പോൾ കിട്ടുന്ന വർത്തമാനം ജനങ്ങൾക്കു അറിവാനായി അപ്പപ്പോൾ വലിയ അക്ഷരങ്ങളിൽ പരസ്യം ചെയ്യുന്നു. രാത്രിസമയം ഇങ്ങിനെയാണു ഇതു ചെയ്യുന്നതെന്ന പറയാം. അച്ചാപ്പീസിൽ ഒരു വലിയ ജനലിനു മുമ്പാകെ വെളുത്ത തൂണുകൊണ്ടുള്ള ഒരു മറയുണ്ടാകും. അതിൽ അക്ഷരങ്ങളെല്ലാം നിഴലായി കാണാം. ഈ മറ വെച്ചിരിക്കുന്നത എടുപ്പിൽ ഉയർന്ന ഭാഗത്താകുകൊണ്ടു താഴത്തു നിരത്തിന്മേൽ നിൽക്കുന്ന അസംഖ്യം ജനങ്ങൾക്കു യാതൊരു തിരക്കും, ബുദ്ധിമുട്ടും കൂടാതെ വായിക്കുവാൻ സാധിക്കും. ഇങ്ങിനെ വളരെ സ്ഥലങ്ങൾ ഇവിടെയുണ്ട്. തിരക്കു എല്ലാ സ്ഥലങ്ങളിലും ഒരുപോലെ കാണാം. പത്തും പതിനഞ്ചും മിനുട്ടു കൂടുമ്പോൾ പുതിയ വർത്തമാനങ്ങൾ ഓരോന്നോരോന്നായി വെളിയിൽ വന്നുതുടങ്ങും. ഒന്നറിഞ്ഞാൽ ഇനി വരുവാൻ പോകുന്നത എന്തെന്നറിയുവാനായി ക്ഷമയില്ലാതെ പിന്നെയും അവിടെ നിൽക്കുന്നു പട്ടണനിവാസികൾ. വർത്തമാനം അറിയുവാനുള്ള വെറും ജിജ്ഞാസയോ, തങ്ങളുടെ രാജ്യത്തിന്റെ ഭാഗ്യനിർഭാഗ്യത്തിൽ ഉള്ള ഉൽകണ്ഠയോ, മാത്രമല്ല ഇവരെ ഇങ്ങിനെ ക്ഷമാഹീനന്മാരാക്കി തിടുന്നത. യുദ്ധം തുടങ്ങിയാൽ ജർമ്മനിയിൽ ബാലനായും, വൃദ്ധനായും ഒഴിച്ചു, സകല പുരുഷന്മാരും രാജ്യരക്ഷക്കായി ഒരുങ്ങണം. അതുകൊണ്ടു, തങ്ങളുടെയോ, തങ്ങളുടെ ബന്ധുക്കളുടെയോ, സ്നേഹിതന്മാരുടെയോ സ്ഥിതിയെ ബാധിക്കുന്നതായ വർത്തമാനം അറിയുവാനായി ഇങ്ങിനെ രാവു, പകലും ഒരുപോലെ കാത്തുനിൽക്കുന്നതിൽ വല്ല അതിശയവും ഉണ്ടോ?

ഇങ്ങിനെ തിരക്കും, ബഹളവും ആയി അന്നത്തെ രാത്രി കഴിഞ്ഞു. പിറ്റേ ദിവസം വൈകുന്നേരം തങ്ങളുടെ സ്നേഹിതന്റെ ഭവനത്തിൽ തങ്ങളെല്ലാവരും ഭക്ഷണത്തിന്നിരിക്കുകയായിരുന്നു. പരിഭ്രമം എല്ലാ സമയത്തും കാണുന്നതുകൊണ്ടു വി

ശേഷവർത്തമാനം പുതുതായി വല്ലതും ഉണ്ടോ എന്ന അറിയുവാൻ പ്രയാസം. ജനങ്ങൾ അധികമായി തെരുവിന്റെ ഒരു അറ്റത്തേക്കു ഓടുന്നതായി കണ്ടു. ഏല്പാലം ചുരരിൽ പതിച്ചിരിക്കുന്ന ചുകന്ന കടലാസിമുളള ഒരു പരസ്യം വായിക്കുന്നു. ചിലർ സന്തോഷം സഹിക്കുവയാതെ ആപ്പുവിളിക്കുന്നു. ചിലർ വർത്തമാനം മറുളളവരോട പറയുവാനായി ഓടുന്നു. ചിലർ കണ്ണിൽ നിറഞ്ഞു കവിഞ്ഞു വരുന്ന കണ്ണീരിനെ ഒരുക്കുവാനായി ദുഃഖം ശ്രമിക്കുന്നു. യുദ്ധത്തിന്നു പോകുവാനായി ഒരുങ്ങുവാനുള്ള കല്പനയാണു അത്. ഇനി സംശയം യാതൊന്നും ഇല്ല. ഈ കല്പന കണ്ട മൂന്നാം ദിവസം, യുദ്ധം ചെയ്യുവാൻ ഭേദം ഹാക്കിയുള്ള ഏല്പാ പുരുഷന്മാരും അവരവർ ചെല്ലേണ്ടുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ സന്നിഹിതരാകണം. ഞങ്ങളുടെ സ്നേഹിതനും ഈ കൂട്ടത്തിൽ പെട്ട ആളാണ്. ദുഃഖനായ അയാളുടെ അച്ഛനെ സഹായത്തിന്നായി ഈ ഒരു പുത്രൻ മാത്രമേ ഉള്ളൂവെങ്കിലും അയാളെയും ഈ നിശ്ചയത്തിൽനിന്ന ഒഴിവാക്കുവാൻ തരമില്ല. രാജ്യത്തിന്റെ രക്ഷയും, അഭിമാനവും അപകടസ്ഥിതിയിൽ ആയാൽ പിന്നെ കുടുംബസൗഹൃദത്തെ ആലോചിക്കുവാൻ സാധിക്കുമോ? പോകുവാൻ ഇഷ്ടമുണ്ടെങ്കിലും, ഇല്ലെങ്കിലും കല്പനയെ അനുസരിക്കാതിരിക്കുവാൻ യാതൊരു ന്യായത്തിയും ഇല്ല. ഞങ്ങളുടെ സ്ഥിതിയും അല്പം ആലോചിക്കേണ്ടതായിതീർന്നു. ജർമ്മനിയിൽ ഇനി താമസിക്കുന്നത ഏതായാലും തരക്കേടാണ്. വല്ലവിധത്തിലും സപിസർലാണ്ടിൽ എത്തി ചേർന്നാൽ മതിയായിരുന്നു എന്ന വിചാരിച്ചു പിന്നെ ദിവസം രാവിലെ ഫ്രാങ്ക്ഫോർട്ട് വിട്ടുവാൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തി.

രാവിലെ തീവണ്ടി ആപ്പീസിൽ ചെന്നപ്പോൾ അവിടെയും കണ്ടു യുദ്ധം തുടങ്ങുവാൻ പോകുന്നു എന്നുള്ളതിനുള്ള അടയാളങ്ങൾ. വണ്ടികൾ ഒന്നും സമയത്തിന്നു പുറപ്പെട്ടുനില്ക്കില്ല.

വല്ലതും അന്വേഷിച്ചറിയുക എന്നുവെച്ചാൽ ഭാഷയും നിശ്ചയ
 മില്ല. ജമ്നാഭാഷയിൽ അഞ്ചാറു വാക്കു നിശ്ചയമുണ്ടായിരുന്നത
 ഉപയോഗിച്ച സാവധാനത്തിൽ ആരെയെങ്കിലും പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കാമെന്നുവെച്ചാൽ അതിന്നു സമയമുള്ളവരെയും
 കാണുന്നില്ല. എല്ലാവർക്കും പ്രതിതന്നെ. അവനവന്റെ കാര്യം
 അവനവനെ വെളിപ്പെടുത്ത. മറ്റൊരാളുടെ പ്രാണൻ പോയാലും
 എന്റെ സാമാനങ്ങൾ പോകരുതെന്നാണു എല്ലാവരുടെയും വിചാരം.
 മനുഷ്യന്റെ മനോമാഹാത്മ്യതയും, സ്വാർത്ഥതയും രണ്ടും വെളിയിൽ തെളിഞ്ഞു കാണുന്നത ആപ
 ത്തതകാലങ്ങളിലാണ്. ഞങ്ങളുടെ സാമാനങ്ങൾ എല്ലാം സ്വീ
 സർലാണ്ടിൽ എത്തിച്ചുതരുവാനായി ഏല്പിച്ച അവയെല്ലാം
 ബ്രാങ്ക്ഫോർട്ട് സ്റ്റേഷനിൽ കൊടുത്തു രശ്മി വാങ്ങി ഉടനെ
 അവിടെനിന്ന പുറപ്പെടുന്ന ഒരു വണ്ടിയിൽ കയറി, രാവിലെ
 ഒമ്പത മണിക്കു ഞങ്ങൾ ബ്രാങ്ക്ഫോർട്ടിൽനിന്ന യാത്രയായി.
 സാധാരണസമയം ജമ്നയിൽ തീവണ്ടിയാത്രക്കു നല്ല സൗക
 ര്യം ഉണ്ടു. വണ്ടികൾ നാലു ക്ലാസുകളായി തിരിച്ചിട്ടുണ്ടു.
 ഇതിൽ ഒന്നും, രണ്ടും ക്ലാസുകളിൽ സഞ്ചരിക്കുവാൻ വളരെ സു
 ഖമാണു. മുൻകൂട്ടി എഴുതി അയച്ചാൽ ഇരിക്കുവാനുള്ള സ്ഥലം
 ഏല്പാടാലും. സമയത്തു ചെന്നുട്ടു തിരക്കി ഇരിക്കുവാൻ
 സ്ഥലം കിട്ടാതെ ബുദ്ധിമുട്ടേണ്ടിവരില്ല. മൂന്നും, നാലും ക്ലാസു
 കളിൽ സൗകര്യം കുറയു. നമ്മുടെ നാട്ടിലുള്ള മൂന്നാം ക്ലാസു
 പോലെ തന്നെയാണു. അതിനേക്കാൾ കുറെ സൗകര്യം അധികം
 ഇല്ലയോ എന്നു സംശയം. ഇംഗ്ലണ്ടിലുള്ള മൂന്നാം ക്ലാസും,
 മാത്ര ക്ലാസുകളും ആയി സൗകര്യത്തെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം
 അധികവ്യത്യാസം ഇല്ല. അതുകൊണ്ടു ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ഭേദക്കാരായിട്ടുള്ളവരും
 മൂന്നാം ക്ലാസിൽ സാധാരണ സഞ്ചരിക്കും. ജമ്നയിൽ മുതലായ യൂറോപ്പിലെ മറ്റു മിക്ക രാജ്യങ്ങളിലും
 മൂന്നാം തരത്തിന്നു ഇത്ര സൗകര്യം ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടു ഒരുവി

ധം നിവൃത്തിയുള്ളവർ രണ്ടാം തരത്തിലെ സഞ്ചരിക്കാറുള്ളു. ഭക്ഷണത്തിന്നിരിക്കുവാനുള്ള രണ്ടും, മൂന്നും വലിയ പെട്ടികൾ എല്ലാ വണ്ടികളിലും ഉണ്ടാകും. ഭക്ഷണം ഇന്നിന്ന സമയങ്ങളിലാണെന്ന നമുക്കു മുൻകൂട്ടി അറിവുതരും. വീട്ടിലോ, ഒരു ഹോട്ടലിലോ ഇരുന്ന കഴിക്കുന്നതുപോലെ സൗകര്യത്തിൽ ഇരുന്നു കഴിക്കാം ഇതിനുള്ളിൽ. ആദ്യകാലങ്ങളിൽ ഈ വക സൗകര്യങ്ങൾ എല്ലാം അനുഭവിക്കുവാൻ ഞങ്ങൾക്കു സാധിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും ബ്രാങ്ക്ഫോട്ട് വിട്ടതിനുശേഷം ഇതൊന്നും തീരെ ഇല്ലാതായി. ഒരു മണിക്കൂറുനേരം സഞ്ചരിച്ച വണ്ടി ഒരു സ്റ്റേഷനിൽ വന്നുനിന്നു. പിന്നെ ആ വണ്ടി അവിടെനിന്ന പോകുന്നില്ലെന്ന ചിലരും, ഉണ്ടെന്നു മറു ചിലരും വാദിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. റെയിൽവെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരോട് ചോദിക്കുക എന്നുവെച്ചാൽ ആരെയും കാണുന്നതും ഇല്ല. ഏതായാലും ആ വണ്ടിയിൽനിന്ന ഇറങ്ങി, അവിടെനിന്ന ഉടനെ പുറപ്പെടുന്നുണ്ടെന്നറിഞ്ഞു വേറെ ഒരു വണ്ടിയിൽ ചെന്നുകയറി. ഇന്നിന്നവർ ഇന്നിന്ന വണ്ടിയിൽ കയറുക എന്നതെല്ലാം ഇല്ലാതെയായി. ഏതേതു വണ്ടിയിൽ സ്ഥലം കണ്ടുവോ അതാതിൽ കയറുകയായി യാത്രക്കാർ. രണ്ടാം ക്ലാസിലേക്കുള്ള ശീട്ടായിരുന്നു ഞങ്ങളുടെ കൈവശം ഉണ്ടായിരുന്നത്. എന്നാൽ ഈ ക്ലാസിൽ മാത്രം കയറുവാൻ ഞങ്ങൾക്കു സാധിച്ചില്ല. കുറെ സമയം ഒന്നാം ക്ലാസിലും, പിന്നെ കുറെ സമയം മൂന്നാം ക്ലാസിലും, അവസാനം നാലാം ക്ലാസിലും, തിരികേയും ഒന്നാം ക്ലാസിലും ആയിട്ടാണു ഞങ്ങളുടെ യാത്രയെല്ലാം ഉണ്ടായത്. ഞങ്ങൾക്കു പോകേണ്ടുന്ന സ്ഥലത്തേക്കു തന്നെയോ വണ്ടി പോകുന്നത് എന്നറിവാനും സാധിക്കുകയില്ല. വളരെ സാവധാനത്തിലാണു പോകുന്നത്. ആപ്പീസുകളിൽ ചെന്നാൽ വിശപ്പും, ദാഹവും തീർക്കുവാനായി യാതൊന്നും കിട്ടുന്നില്ല. സാമാനങ്ങൾ എടുക്കു

വാൻ ആളില്ല. വല്ലതും ചോദിച്ചറിയേണമെങ്കിൽ ആരും ഇല്ല. എവിടെ നോക്കിയാലും പട്ടാളത്തെ മാത്രം കാണുന്നുണ്ട്. എല്ലാ ആപ്പീസുകളിലും അസംഖ്യം പട്ടാളങ്ങൾ വന്നുനിൽക്കുന്നു. ചില ആപ്പീസുകളിൽ ചിലരെ ഇറക്കി പേരെ പട്ടാളക്കാരെ കയറുന്നു. റെയിൽപാതയിൽ അവിടവിടെ പട്ടാളം നിർത്തുന്നുനിൽക്കുന്നു. പാലങ്ങൾ കാക്കുവാനായി അവിടെയും പട്ടാളങ്ങൾ നിൽക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ ഏതേതു ഭാഗത്തു തിരഞ്ഞുനോക്കുന്നുവോ അവിടെയെല്ലാം കാണാം പട്ടാളക്കാരെ. ഞങ്ങൾ ഇരുന്നിരുന്ന വണ്ടിയിൽ ഞങ്ങൾ രണ്ടുമുന്നാൾ ഒഴിച്ചു മറെറല്ലാം പട്ടാളക്കാർ ആയിരുന്നു.

സഹോദരന്മാരെയും, ഭർത്താക്കന്മാരെയും, പുത്രന്മാരെയും, ബന്ധുക്കളെയും, സ്നേഹിതന്മാരെയും അനുയാത്ര ചെയ്യാനായി സ്രീജനങ്ങൾ ആപ്പീസിൽ വന്നു തിരക്കിയിരിക്കുന്നു. വാലുകൃകാലത്തിൽ തന്റെ അരികിൽ ഇരുന്നു സമാധാനവും, സൗഖ്യവും ഉണ്ടാക്കേണ്ടവനായ പുത്രൻ താമസിയാതെ ശത്രുക്കളുടെ തോക്കിന്നു ഇരയാകില്ലെ എന്ന ഭയപ്പെട്ടു കരയുന്ന അമ്മയെ ധീരനായ പുത്രൻ പുഞ്ചിരിക്കൊണ്ടു സമാധാനിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. അച്ഛന്റെ കഴുത്തിൽ പിടിച്ചു ഞാനും വരുന്നുണ്ട്. എന്നിക്കും ഒരു തോക്കു വേണം? എന്ന കൊഞ്ചി പറയുന്ന കുട്ടിയെ നോക്കിയും, ഉടനെ തന്റെ ഭർത്താവാണെ നോക്കിയും, ഈ ലാളനയെല്ലാം കാണുവാൻ തനിക്കു ഇനിയും സംഗതിവരുമോ എന്ന വിചാരിച്ചു കരയുന്ന അമ്മയെ കണ്ടു കുട്ടിയും കരയുന്നു. സാധു കുട്ടികൾ! അവർക്കു ഇതിന്റെ ഗൗരവം വല്ലതും അറിയാമോ! മറുജാതർ ചിരിക്കുമ്പോൾ അവരും ചിരിക്കുന്നു. മറുജാതർ കരയുമ്പോൾ അവരും കരയുന്നു. സ്വാജാഭിമാനിയായ യോദ്ധാവു ഇതെല്ലാം കണ്ടു വ്യസനത്തെ മറച്ചുവെച്ചു തന്റെ മുറയെ ഓർത്തു, ഡൈയുട്ടത്തെ അവലംബിക്കുന്നു. അച്ഛ

തന്റെ മരണത്തിനുശേഷം സഹോദരന്റെ രക്ഷയിൽ ഇരുന്ന ഒരു സ്ത്രീ ഇതാ ഭാഗ്യവശം പോലെ ചിരിക്കുകയും, ഉടനെ കരയുകയും, തിരികെയും ചിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പോകുവാനുള്ള വണ്ടി വന്നു. കയ്യിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന കുട്ടിയെ തന്റെ ഭാര്യയുടെ കൈവശം കൊടുത്തു, വേർപാടിൽ ഉണ്ടാകുന്ന വ്യസനം വെളിയിൽ പ്രദർശിപ്പിച്ചാൽ മറുജീവൻ അധൈര്യം ഉണ്ടാകില്ലെന്ന ഭയപ്പെട്ടു, ചുമലിൽ തന്റെ ഭാഗ്യത്തെയും, കയ്യിൽ തോക്കിനെയും, മനസ്സിൽ സ്നേഹഭാരത്തെയും എടുത്ത ഓരോരുത്തരും വണ്ടിയിൽ കയറുന്നു. തന്റെ പുത്രനെ ഒന്നുകൂടി കാണുവാനായി അമ്മ തിരക്കിന്റെ ഇടയിൽക്കൂടി എത്തിനോക്കുന്നു. കുട്ടി അച്ഛന്റെ അരികിൽ പോകുവാനായി കരയുന്നു. ഭാര്യ ഒന്നും മിണ്ടാതെ വണ്ടിയുടെ മുമ്പിൽ തന്നെ നിൽക്കുന്നു. ഈ വ്യസനംകൊണ്ടൊന്നും താൻ താമസിക്കുന്നതല്ലെന്നുള്ള ഭാവത്തിന്മേൽ വണ്ടി ഇതാ പുറപ്പെട്ടു. ആ സമയം ഇവരുടെ മുമ്പത്തേക്കു നോക്കുകതന്നെ വയ്യ! വായനക്കാരെ, യുദ്ധവർത്തമാനങ്ങളെ പററിയും മറു നിങ്ങൾ കേൾക്കുമ്പോൾ ഈ സാധു കുടുംബങ്ങളുടെ സ്ഥിതിയെ പററി നിങ്ങൾ ഓർക്കുന്നുണ്ടോ? ഈ കാഴ്ചയെല്ലാം കല്ലുകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ഹൃദയത്തെ കൂടി ഉരുക്കില്ലയോ? എത്ര അമ്മമാരുടെ ഹൃദയം പൊളിയുന്നു! എത്ര സ്ത്രീകൾ വിധവകളായി തീരുന്നു! എത്ര കുട്ടികൾ കഷ്ടത്തിൽ അകപ്പെടുന്നു! എത്ര ജനങ്ങൾ ആചാരത്തിന്നു മാറ്റമില്ലാതെ വലയേണ്ടിവരുന്നു! എത്ര ആളുകൾ ഇരിക്കുവാൻ വീടില്ലാതെ അലയേണ്ടിവരുന്നു! എത്ര മനുഷ്യർ ഏതെല്ലാം വിധത്തിലുള്ള മരണം അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുന്നു! എത്ര ആളുകൾ മരിക്കുന്നതിലും കഷ്ടമായ വേദനയും, അംഗഭംഗവും അനുഭവിച്ചു ജീവിച്ചിരിക്കേണ്ടിവരുന്നു! ഇതിന്നെല്ലാം കർത്താക്കന്മാർ മനുഷ്യർ തന്നെയല്ലേ? ലോകത്തിൽ വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന ജനസം

പ്രയത്നം കർഷണത്തിന്നു പ്രകൃതിതന്നെ പലവിധ മാർഗ്ഗങ്ങളെ
 യും കണ്ടുപിടിച്ചിരിക്കുന്നു. ഭൂകമ്പങ്ങളും, മഹാവ്യാധികളും, ആ
 പത്സംഭവങ്ങളും അനേകം ജനങ്ങളെ ഒന്നായി ഇടക്കിടെ ന
 ശിപ്പിക്കുന്നു. മനുഷ്യനും തന്നാൽ കഴിയുംവണ്ണം പ്രകൃതിയുടെ
 ഈ നാശകർമ്മത്തിൽ അതിനെ സഹായിക്കുന്നു. ഗുണത്തി
 ന്നായാലും, ദോഷത്തിന്നായാലും യുദ്ധം ഇല്ലാതെ കഴിക്കുവാൻ
 ചോകമുള്ള കാലംവരെ സാധിക്കുകയില്ല. ജനങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള
 ശത്രുതയും, കുടുംബങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള മത്സരവും, രാജ്യങ്ങൾ തമ്മി
 ലുള്ള യുദ്ധവും തീരെ ഇല്ലായ്മ ചെയ്യുവാൻ ഒരുക്കാലത്തു സാ
 ധിക്കുന്നതാണെന്നു വല്ലവരും വിചാരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അവർ
 മനുഷ്യസ്വഭാവത്തെ സൂക്ഷ്മമായി ഗ്രഹിച്ചിട്ടില്ലെന്നു പറവാ
 നുള്ളൂ. ചോകത്തിൽ പരിഷ്കാരം വർദ്ധിക്കുന്നതാകും, ചോകത്തിൽ
 യുദ്ധവും കുറഞ്ഞുവരുമെന്നു ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. പ
 റിഷ്കാരംകൊണ്ടു യുദ്ധത്തിന്റെ സ്ഥിതിക്കു വല്ല മാറ്റവും വന്നി
 ട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതു യുദ്ധത്തെ ഇല്ലായ്മചെയ്തല്ല ചെയ്തിട്ടുള്ളതു,
 യുദ്ധത്തിന്റെ സമ്പ്രദായം മാറ്റുകമാത്രമാണു ചെയ്തിരിക്കുന്ന
 ത. യുദ്ധത്തിന്റെ ക്രൂരത വർദ്ധിപ്പിക്കുകയാണു ചെയ്തിരിക്കുന്ന
 ത. പണ്ട് ഏല്പേട്ടിരുന്നതിൽ എത്രയൊ അധികം ജനങ്ങൾ
 ഇക്കാലത്തുണ്ടാകുന്ന യുദ്ധങ്ങളിൽ ഏല്പേട്ടുന്നു. പണ്ട് ഉപ
 യോഗിച്ചിരുന്നതിൽ എത്രയൊ അധികം തരത്തിലുള്ള ആയുധ
 ങ്ങൾ ഇപ്പോൾ ഉപയോഗിക്കുന്നു. പണ്ട് ഭൂമിയിൽ മാത്രമേ
 യുദ്ധം ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ഇപ്പോൾ ഭൂമിയിലും, വെള്ളത്തിലും,
 വെള്ളത്തിന്റെ അടിയിലും, ആകാശത്തിലും എല്ലാം ഒരുപോ
 ലെ യുദ്ധം നടക്കുന്നു. പരിഷ്കാരംകൊണ്ടുണ്ടായിട്ടുള്ള ഗുണം,
 മനുഷ്യന്റെ സൗഖ്യത്തിന്നും, മനുഷ്യനെ നശിപ്പിക്കുന്നതി
 ന്നും—രണ്ടിന്നും ഒരുപോലെ മനുഷ്യൻ ഉപയോഗിക്കുന്നു. ചോ
 കത്തിൽ യുദ്ധം ഇല്ലാതെ കഴിക്കുവാൻ ഒരു മാർഗ്ഗം മാത്രമേയുള്ളൂ.

മനുഷ്യന്റെ സ്വാർത്ഥത്തെ കുറക്കുക, പണവും, പദവിയും, ശക്തിയും, അധികാരവും തങ്ങൾക്കു മാത്രമെ പാടുള്ളിവെന്ന ഏതൊരു കാലംവരെ ജനങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നുവോ ആ കാലംവരെ യുദ്ധവും ഉണ്ടാകും. ലോകമുള്ള കാലമെല്ലാം മനുഷ്യന്റെ ഈ സ്വഭാവവും നിലനിൽക്കുവാൻ ഇടയുള്ളതുകൊണ്ട് ലോകമുള്ളതുവരെ യുദ്ധവും ഉണ്ടാകും.

ഏകദേശം പകൽ രണ്ടുമണി സമയത്തു ഞങ്ങൾ മുൻ ഹേസൻ എന്ന സ്ഥലത്തു എത്തി. കുറെദിവസം കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം ഈ സ്ഥലത്തുവെച്ചാണ് ജർമ്മൻകാരും, പരന്ത്രിസുകാരും തമ്മിൽ ഒരു യുദ്ധം ഉണ്ടായത്. ഇവിടെനിന്നു വളരെ പട്ടാളങ്ങളെ കയറുവാനുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട് വണ്ടി കരാർധികം താമസിച്ചു. പിറന്ന അവിടെനിന്നു പുറപ്പെട്ടു മുന്നരമണി സമയം ബാസലിനു സമീപം എത്തി. വളരെ നാഴിക ദൂരം കൃഷിചെയ്ത വളർത്തിവരുന്ന മുന്നരിങ്ങാതോട്ടങ്ങളും, സ്രീകൾ വയലിൽ പ്രവൃത്തിയെടുക്കുന്നതും, യുദ്ധത്തെ ഭയപ്പെട്ടു സമയമാകുന്നതിന്നു മുമ്പുതന്നെ കൊയ്തു വണ്ടിയിലാക്കി കൊണ്ടുപോകുന്നതും എല്ലാം വഴിക്കൽ കാണാം.

ജർമ്മൻകാരുടെ അതുത്തിയുടെ സമീപം എത്തിയപ്പോൾ വണ്ടി അവിടെ നിർത്തി, അവിടെനിന്നു സപിസർലണ്ടിലേക്കു പോകുന്നതല്ലെന്ന പറഞ്ഞു. ഞങ്ങളുടേ സാമാനങ്ങൾ ഒന്നും എത്തിയിട്ടില്ല. സപിസർലണ്ടിലേക്കു നടന്നു പോകുവാനായി ഞങ്ങൾക്കു വഴി നിശ്ചയമില്ല. ചോദിച്ചറിയുവാൻ ഭാഷയും നിശ്ചയമില്ല. വെയിലിന്റെ ചൂടു സഹിക്കുന്നില്ല. ഭക്ഷണവും വഴിക്കെണ്ടും കിട്ടുവാൻ പ്രയാസം. ഓരോരുത്തരുടെ പരിഭ്രമം കാണുമ്പോൾ ഞങ്ങളുടെ രക്ഷയെ സംബന്ധിച്ച ഭയം ഞങ്ങൾക്കു തുടങ്ങി. ഇങ്ങിനെ എന്താണു വേണ്ടതെന്ന വിചാരിച്ചു നിൽക്കുന്നസമയത്തു അല്പം ഇംഗ്ലീഷ് നിശ്ചയമുള്ള ഒരു

ത്തന്നെ കണ്ടെത്തി. അപ്പോൾ ഞങ്ങളുടെ ഒന്നിച്ച സപിസർ
 ലണ്ടനിലെ വരാം എന്ന പറഞ്ഞപ്രകാരം അയാളെയും കൂട്ടി ജ
 മ്ബൻ അതൃത്തി കടക്കുവായി പുറപ്പെട്ടു. പിന്നെത്തെ ബു
 ഡിമുട്ട ഇവിടെയായിരുന്നു. പോകുന്ന വഴിക്കെല്ലാം പട്ടാള
 ണ്ടം ഉണ്ടു. അവരെക്കൊല്ലാം സമാധാനപ്പെടുത്തി ഒടുവിൽ
 പട്ടാള ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ അർക്കിൽ എത്തി. അയാളെ കണ്ട
 പോൾ തന്നെ ഞങ്ങൾക്കു സമാധാനം ആയി. നല്ല സുമു
 ഖൻ. ഇപ്പോൾ അനാവശ്യമായി ഞങ്ങളെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കയില്ല
 ന ഉടനെ മനസ്സിൽ തോന്നി. ഞങ്ങൾ രാജ്യസഞ്ചാരത്തി
 നായി വന്നവരാണ് സപിസർലണ്ടിലേക്കു പോകുകയാണു
 എന്നും മാത്രം പറഞ്ഞപ്പോൾ അയാൾ യാതൊരു വിരോധവും
 കൂടാതെ കടന്നുപോകുവാൻ അനുവദിച്ചു. അവിടം വിട്ടു സപി
 സർലണ്ടിൽ ചവിട്ടിയപ്പോൾ ഉണ്ടായ ആശ്ചര്യത്തിന്നു അ
 തിരില്ല. ഈ സ്ഥലത്തുവെച്ചാണ് പിന്നാലു ജമ്ബൻകാരും, പര
 ത്തിസുകാരും തമ്മിൽ വലിയ ഒരു യുദ്ധം നടന്നത. ആറുമണി
 ക്കു ബാസൽ പട്ടണത്തിൽ എത്തിയതിനുശേഷമെ ഞങ്ങൾക്കു
 ഭക്ഷണം പലതും കഴിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുണ്ടായുള്ളു. എങ്ങി
 നെയെങ്കിലും അപകടമുള്ള സ്ഥലം വിട്ടു ആശ്ചര്യപ്പെടുവാൻ ത
 രത്തിലുള്ള ഒരു രാജ്യത്തു എത്തി. ഈ രാജ്യത്തിന്റെ സ്ഥിതി
 യെ പററിയും, അവിടെ താമസിക്കുമ്പോൾ കണ്ടതും ഇനിയ
 തെ അദ്ധ്യായത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കാം.

പോൾ അദ്ധ്യായം.

സപിസർലണ്ടു രാജ്യം.

ജമ്ബനിയിൽനിന്നു പുറത്തു ചാടി സപിസർലണ്ടിൽ എ
 ത്തിയപ്പോൾ ഞങ്ങളുടെ നില പല പ്രകാരത്തിലും വളരെ ക

ഘട്ടസ്ഥിതിയിൽ ആയിരുന്നു. ഫ്രാങ്ക്ഫോർട്ടിൽനിന്ന തീവണ്ടി ആപ്പീസിൽ ഏല്പിച്ചുകൊടുത്ത സാമാനങ്ങൾ ഒന്നും ഞങ്ങൾക്കു കിട്ടിയില്ല. ധരിച്ച വസ്തുങ്ങൾ അല്ലാതെ മറ്റുവാനായി പേറെ യാതൊന്നും കച്ചിൽ ഇല്ല. എന്നു മാത്രമല്ല സഞ്ചാരത്തിന്നു അത്യാവശ്യമായിട്ടുള്ളതും മറ്റുമായ പല സാധനങ്ങളും ഞങ്ങളുടെ പെട്ടിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു അപരയാണെന്നും കിട്ടാതിരുന്നതിനാൽ വളരെ നഷ്ടത്തിന്നും, കഷ്ടത്തിന്നും കാരണമായിത്തീർന്നു. സ്പിസർലണ്ടിൽനിന്ന ഇനി ഏതു വഴിക്കാണു ലണ്ടനിൽ എത്തേണ്ടതെന്നു അറിയാതെയായിരുന്നു മറ്റൊരു വിധത്തിൽ കഷ്ടപ്പാടിനിടയായത. ഓരോരുത്തർ ഓരോവിധം പറയുന്നു. ഫ്രാൻസിൽകൂടി പോകുവാൻ തരമാകുമെന്ന ചിലരും, പോകുവാൻ വളരെ പ്രയാസമാണെന്ന, മാത്രമല്ല വളരെ അപകടവും ആണെന്ന മറ്റുചിലരും പറയുന്നു. സംശയിച്ചു താമസിക്കുന്നതോടും സഞ്ചാരത്തിന്നുള്ള ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ വർദ്ധിക്കും. ഏതായാലും ബാസലിൽനിന്ന സ്പിസർലണ്ടിന്റെ തലസ്ഥാനമായ ബേർൺ (Berne) പട്ടണത്തിൽ ചെന്നു, ബ്രിട്ടീഷ് പ്രതിനിധിയെ കണ്ടു ചോദിച്ചാൽ വിവരം സൂക്ഷ്മമായി അറിവാൻ സാധിക്കും എന്ന വിചാരിച്ചു പിറൈറ്റിവസം അവിടെ ചെന്നു.

‘ബ്രിട്ടീഷ് പ്രതിനിധി’ എന്നു പറഞ്ഞാൽ ആരാണെന്ന വായനക്കാരിൽ ചിലർ സംശയം ഉണ്ടായിരിക്കാം. ലോകത്തിലുള്ള പരിഷ്കൃതരാജ്യങ്ങൾ, തങ്ങൾക്കു തമ്മിൽ തമ്മിൽ ഉള്ള കാര്യങ്ങളെ അറിയിക്കുകയും, നടപടികളും ചെയ്യേണ്ടതിനായി, ഓരോ രാജ്യത്തിന്റെ തലസ്ഥാനങ്ങളിലും, മറ്റു രാജ്യങ്ങളിലെ പ്രതിനിധികൾ ഉണ്ടാകും. ഈ ഓരോ പ്രതിനിധികളും, അവ നവന്റെ രാജ്യവും, ഈ രാജ്യവും തമ്മിലുള്ള കാര്യാലോചനകളുള്ള ഒരു പന്ഥാവെന്നപോലെയാണ്. ലണ്ടനിൽ അമേരിക്ക, ചീന, ജാപ്പാൻ, ഫ്രാൻസ് മുതലായ രാജ്യങ്ങളുടെ പ്രതിനിധി

കൾ ഉണ്ട്. അതുമതിരി തന്നെ അമേരിക്കയിൽ ബ്രിട്ടീഷ്, ജർമ്മനി, ഫ്രാൻസ് മുതലായ രാജ്യങ്ങളുടെ പ്രതിനിധികൾ ഉണ്ടാകും. ഇങ്ങിനെ എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലും മറ്റും രാജ്യങ്ങളുടെ പ്രതിനിധികൾ, അതാതുരാജ്യങ്ങളുടെ ഗുണത്തെ ഓർത്ത്, അഭിന്നനസ്ഥരിച്ച തങ്ങളുടെ രാജ്യത്തുള്ള ഭരണകർത്താക്കന്മാർ പറയുന്നതുപോലെ പ്രവൃത്തിക്കുവാനായി, ഓരോ രാജ്യങ്ങളിലെ തലസ്ഥാനങ്ങളിലും താമസിക്കുന്നുണ്ടാകും. ഒരു രാജ്യവും മറെറാരു രാജ്യവും ആയി യുദ്ധം തുടങ്ങുന്നപക്ഷം ഒന്നാമതായി ചെയ്യുക ഈ വക പ്രതിനിധികൾ ആ രാജ്യം വിട്ടു അവനവന്റെ രാജ്യത്തേക്കു മടങ്ങുകയാണ്. ജർമ്മനിയിലെ പ്രതിനിധി ഇപ്പോൾ ലണ്ടനിൽ ഇല്ല. അതേമതിരി തന്നെ ബ്രിട്ടീഷ് പ്രതിനിധി ഇപ്പോൾ ജർമ്മനിയിലും ഇല്ല. ഇംഗ്ലണ്ടും, ജർമ്മനിയും ആയി യുദ്ധം തുടങ്ങുന്ന ദിവസം ഇവർ അവനവന്റെ രാജ്യത്തേക്കു മടങ്ങും. ഇതാണ് 'രാജ്യപ്രതിനിധി'കളുടെ സമ്പ്രദായവും, പ്രവൃത്തിയും.

സപ്റ്റംബർ 18-ൽ ഞങ്ങൾ എത്തിയപ്പോൾ ഞങ്ങൾക്കു ആവശ്യമായ വല്ലതുവേണ്ടതുണ്ടെങ്കിൽ അതു ചെയ്ത അറിയിക്കേണ്ടതെ അവിടെയുള്ള ബ്രിട്ടീഷ് പ്രതിനിധിയെയാണ്. ആ നിലക്കാണ് ഞങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ കാണുവാനായി ചെന്നത്. അവിടെ ചെന്നു ചോദിച്ചതിൽ, ഫ്രാൻസിമുള്ള വണ്ടികൾ എല്ലാം അപ്പോൾ പട്ടാളങ്ങളെ ഓരോ സ്ഥലത്തേക്കു കൊണ്ടുപോകേണ്ടതിനായി ഉപയോഗിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ആസമയത്തു ഫ്രാൻസ് വഴിക്കു പോകുവാൻ യാതൊരു നിർവൃത്തിയില്ലെന്നും, കുറെ ദിവസം കഴിഞ്ഞശേഷം അവിടെയുള്ള ബ്രിട്ടീഷ് പ്രജകളെ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ കൊണ്ടുപോയി ആക്കേണ്ടതിന്നു കുറെ വണ്ടികൾ ഒരുക്കുവാനായി താൻ, ഫ്രാൻസിലെ പ്രതിനിധിയോട് അപേക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും, അതു തെയ്യാറായാൽ ഞങ്ങൾക്കു അറിവുതരാമെന്നും,

അതുവരെ സ്ഥിരസർവ്വഭരണത്തിൽ തന്നെ താമസിക്കുന്നതാണ് സൗകര്യവും, രക്ഷയും എന്നും പറഞ്ഞു. ഈ ഉപദേശപ്രകാരം പ്രവൃത്തിക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ച ഞങ്ങൾ അന്നുതന്നെ 'ബെൺ' വിട്ട സ്ഥിരസർവ്വഭരണത്തെ ഒരു വലിയ കാഴ്ചസ്ഥലമായ ഇൻറർലാക്കൻ (Interlaken) ലേക്കു വന്നു. പിന്നെ സ്ഥിരസർവ്വഭരണത്തിന്നു ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്കു മടങ്ങുന്നതുവരെ ഇവിടെ തന്നെ യാചിക്കുന്ന താമസം. മൂന്നുനാലു ദിവസം മുമ്പെ ഞങ്ങൾ വിട്ട രാജ്യവും ഇപ്പോൾ താമസിക്കുന്ന രാജ്യവും ആയി എത്ര വ്യത്യാസം! നൂറും, ഇരുനൂറും നാഴിക ഒന്നിച്ചു സഞ്ചരിക്കുന്ന സമയത്തു കൂടി ജർമ്മനിയിൽ, വഴിക്കൽ കുന്നോ, മലയോ, ഉയർന്ന ഭൂമിയോ കാണുവാൻ പ്രയാസം. പരന്ന ഭൂമി കണ്ടു യാത്രക്കാരുടെ നേത്രങ്ങൾ ചലിക്കുന്നു. അതു കഴിഞ്ഞ സ്ഥിരസർവ്വഭരണത്തിൽ പ്രവേശിച്ചാൽ കാണുന്ന കാഴ്ചകൾ ക്ഷീണിച്ച നേത്രങ്ങൾക്കു അത്യാനന്ദത്തെ കൊടുക്കുന്നു. വണ്ടിയിൽ കൂടി പോകുമ്പോൾ വയലുകളും, തോട്ടങ്ങളും ഇടകലർന്നു കാണാം. യുദ്ധാരംഭസമയമായതുകൊണ്ടു ജർമ്മനിയിൽ കണ്ടിരുന്നതുപോലെയുള്ള ബഹളമൊന്നും ഇവിടെയില്ല. പട്ടാളങ്ങളുടെ തിരക്കു ഇവിടെയും ഉണ്ടു. നാലുഭാഗവും യുദ്ധമാകുമ്പോൾ അതിൽ ഏല്പിച്ച കക്ഷികൾ വല്ലവരും തങ്ങളുടെ രാജ്യത്തേക്കു വരുന്നതായാൽ തടസ്സം ചെയ്യുവാനായി ഇവിടെയുള്ള പട്ടാളങ്ങളും അതുതടയ്ക്കുകയെന്നായി പോകുന്നു. ജനങ്ങൾ നല്ല ശാന്തന്മാർ. ഭാഷ ഇവിടങ്ങളിൽ ജർമ്മൻ ആണു സംസാരിക്കുന്നതു. സ്ഥിരസർവ്വഭരണ രാജ്യക്കാർ പ്രത്യേകമായി ഒരു ഭാഷയില്ല. ജർമ്മനിക്കു അടുത്തുള്ളവർ ജർമ്മൻ സംസാരിക്കുന്നു, ഫ്രാൻസിനടുത്തുള്ളവർ ഫ്രഞ്ചുഭാഷ സംസാരിക്കുന്നു, ഇറ്റലിക്കടുത്തുള്ളവർ ഇറ്റാലിയൻ സംസാരിക്കുന്നു. ജനസംഖ്യയെ ആലോചിച്ചാൽ മലയാളത്തേക്കാളും അല്പം വലിയ രാജ്യമാണെന്നിടും മൂന്നു പ്ര

ത്രേകഭാഷ ഇവിടെ സംസാരിക്കുന്നുണ്ട്. ഇതു ഇവരുടെ ഐ
 കൃതക്കൊ, സ്വരാജ്യസ്നേഹത്തിന്നൊ, ഉന്നതിക്കൊ യാതൊരു ത
 ടസ്ഥവും ചെയ്തിട്ടില്ലെന്ന സ്വീകർപ്പത്തിന്റെ ചരിത്രവും, ഇ
 പ്പോഴത്തെ സ്ഥിതിയും അറിഞ്ഞാൽ മനസ്സിലാകും. ഒന്നു രണ്ടു
 സംഗതികൾ വിചാരിക്കുമ്പോൾ ഈ രാജ്യത്തെ പോലെ ഉയ
 ്ന്നു നിലയിൽ നിൽക്കുന്നതായി യൂറോപ്പിൽ മറ്റൊരു രാജ്യവും
 ഇല്ലെന്നു പറയണം. വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്നു ഇത്ര സഹായവും,
 ഇത്ര ഗുണവും ജർമ്മനിയിൽ കൂടിയല്ല. രാജ്യഭരണസമ്പ്രദായ
 ത്തിലും സ്വീകർപ്പങ്ങളു ഏതായാ ഉയന്നു നിലയെ പ്രാപിച്ചി
 രിക്കുന്നു. ഒന്നിൽ അധികം ഭാഷയും, ഒന്നിൽ അധികം മത
 വും ഉള്ളതുകൊണ്ടു ഒരു രാജ്യത്തിലെ രാജ്യക്കാർ തമ്മിൽ യോജി
 ക്കുവാൻ പ്രയാസമാണെന്ന അഭിപ്രായപ്പെടുന്നവർ ലോകത്തി
 ലെ ഈ നിലക്കുള്ള പല രാജ്യങ്ങളുടെയും ചരിത്രം മനസ്സിലാക്കി
 ടില്ലെന്നാണു വിചാരിക്കേണ്ടത. ഏകഭാഷയും, ഏകമതവും ഒ
 രു രാജ്യത്തിലെ രാജ്യക്കാരുടെ ഐകൃത്യത്തെ ബലപ്പെടുത്തുവാൻ
 സഹായിക്കുമെന്നുള്ളതിന്നു വാദമില്ല. പക്ഷെ മതത്തേക്കാളും,
 ഭാഷയേക്കാളും ജനങ്ങളുടെ ഐകൃത്യത്തിന്നു അടിസ്ഥാനമായിട്ടു
 ള്ളത തങ്ങൾ ഒരു മാതൃഭൂമിയുടെ സന്താനങ്ങളാണെന്നും, തങ്ങളു
 ടെ ദേഹവും, തങ്ങളുടെ ശക്തിയും, ആ മാതാവിങ്കൽനിന്നു ലഭി
 ച്ചതാണെന്നും, മനുഷ്യരായി ജനിച്ചു തങ്ങളുടെ ധർമ്മത്തെ നിറ
 വേറുന്നതിന്നു ഇടവരുന്നത ഈ സ്വരാജ്യത്തിൽനിന്നാണെ
 ന്നും, ആ രാജ്യത്തിന്റെ ഒരംശമാണു നാം, അതിന്നു വരുന്ന
 ആപത്തും, അപമാനവും, അഭിമുഖ്യവും, അഭിമാനവും നമ്മുടേ
 താണെന്നും, സ്വന്തം അമ്മയെ രക്ഷിക്കേണ്ടതും, സ്നേഹിക്കേണ്ട
 തും, ബഹുമാനിക്കേണ്ടതും എപ്പിധം മക്കളുടെ കടമയാണോ അ
 പ്പിധം തന്നെ സ്വന്തം രാജ്യത്തെ രക്ഷിക്കേണ്ടതും, ബഹുമാനി
 കേണ്ടതും, സ്നേഹിക്കേണ്ടതും ആ രാജ്യത്തിന്റെ സന്താനങ്ങളു

ഉായ എല്ലാ നിവാസികൾക്കും ഒഴിച്ചുകൂടാത്ത കൃത്യമാണെന്നും, ഉള്ള വിശ്വാസമാണ്. ഏതു മതത്തിൽ വിശ്വസിച്ചിരുന്നാലും, ഏതു ഭാഷ സംസാരിച്ചിരുന്നാലും, ഏതു തൊഴിലിൽ പ്രവേശിച്ചാലും, ഏതു നിലയിൽ ഇരിക്കുന്നവനായാലും തങ്ങളുടെ രാജ്യത്തെ സംബന്ധിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ രാജ്യക്കാർ എല്ലാവരും ഒരുമനസ്സായിരിക്കണം. രാജ്യാഭിരുചിക്കു അടിസ്ഥാനമായി നിൽക്കുന്നത അതാണ്. ഈ തത്വം സപിസർവ്വഭൂതരാജ്യക്കാർ നല്ലവണ്ണം ധരിച്ചിരുന്നു. അതിന്റെ ഫലം ആ രാജ്യത്തിന്റെ സ്ഥിതി വെളിപ്പെടുത്തുന്നതും ഉണ്ട്.

പ്രാണരക്ഷക്കായി ജനങ്ങൾ പല വഴികൾ പാലുന്നതും, നിസ്സഹായനായ നിവാസികൾ നിലവിളിക്കുന്നതും, പീരങ്കി മുഴങ്ങുന്നതും, വാളുകൾ മിന്നുന്നതും, വെടിമരുന്നു പുകയുന്നതും എല്ലാം അടുത്തുകാണുന്ന പച്ചതങ്ങൾക്കപ്പുറം അല്പം നാഴിക ദൂരെയൊരുന്ന സപിസർവ്വഭൂതരിൽ ഞങ്ങൾ പാർത്തിരുന്ന സ്ഥലത്തിൽനിന്ന കേട്ടാൽ വിശ്വസിക്കുകയില്ല. അത്ര ശാന്തമായിരുന്നു ചുറ്റുമുള്ള പ്രദേശം. ഇതാ ഒരു ഭാഗത്തു 4,300 അടി ഉയരമുള്ള ഹാർഡർപാർച്ചും, മകുടംധരിച്ച തേരപോലെയെ, വലിയ ഒരു മന്ദിരത്തെയും തന്റെ ശിഖരത്തിൽ വഹിച്ചു, പ്രകൃതിയുടെ മാഹാത്മ്യത്തെ കണ്ടു ആനന്ദിക്കുവാനായി ആഗ്രഹിച്ചുനടക്കുന്ന യാത്രക്കാരെ നിരന്തരം തന്റെ സമീപത്തേക്കു ക്ഷണിക്കുന്നു. ഹാർഡർ പാർച്ചത്തിനു നേരെ എതിരായി അതാ ജിങ് പ്രോ (Jung-Prow) എന്ന മഹാപാർച്ച (13,400 അടി ഉയരം), എന്നും തന്നെ വിട്ടുപിരിയാത്ത മഞ്ഞിനാൽ മൂടപ്പെട്ടു, ശോഭിച്ചുവരുന്ന ചന്ദ്രനെ ഗൗരവത്തോടുകൂടിയ പുഞ്ചിരിയാൽ അഭിവാദ്യം ചെയ്യുന്നത കാണുമ്പോൾ, ശിവന്റെ 'വെള്ളിക്കുന്നി'നെ വിവരിക്കുന്ന സമയം ആ കവിയുടെ മനസ്സിൽ ഉണ്ടായിരുന്നത ഈ പാർച്ച തന്നെയോ എന്ന സംശയം ജനിക്കുന്നു. ജി

ഞ്ഞെപ്രാ പച്ഛതത്തിൽനിന്ന കുറെ ഭൂരം കാണുന്നു മറെറാരു പ
 ഛ്ഛതനിരയെ നോക്കുക. ബലവാനായ മാരുതന്റെ പരാക്രമ
 ത്താൽ സംഘത്തെ വിട്ടുപിരിയുവാൻ ഇടവന്ന ഒരു മേഘം ത
 ന്റെ ചങ്ങാതിമാരെ തേടി പോകുന്ന ക്ഷീണിച്ച യാത്രയിൽ
 അപ്പം വിശ്രമിക്കുവാനായി ഇതാ ആ പച്ഛതത്തിനേൽ ഇരിക്ക
 ന്നു. അധികം താമസിക്കുന്നതിന്നു മുമ്പായി ചില മേഘങ്ങൾ
 ഈ വഴിക്കുതന്നെ വന്നു ഒറ്റപ്പെട്ട തങ്ങളുടെ ചങ്ങാതിയോട ക
 ശലം ചോദിക്കുവാനായി നിൽക്കുന്നുവോ എന്ന തോന്നുമാറ
 അപ്പം അവിടെ താമസിച്ചതിനുശേഷം, എല്ലാം ഒന്നിച്ചുചേ
 ്ന്നു പുറപ്പെട്ട ക്ഷണനേരത്തിനുള്ളിൽ ഭൂഷ്ടിയിൽനിന്നു മറയു
 ന്നു. ഈ പച്ഛതനിരകളുടെ താഴെ വിസ്തീർണ്ണമായി കിടക്കുന്ന
 തടാകങ്ങൾ അവയുടെ അരികിലുള്ള പച്ഛതങ്ങളുടെ ഭംഗിയെ ഒ
 നുകൂടി വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. അവിടവിടെ സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്ക
 ന്ന തോണികളും, കരയിൽ നാലും, അഞ്ചും നാഴിക വിട്ടു, പ
 ത്തും, പതിനഞ്ചും വീടുകൾ അടങ്ങിയ ഓരോ ചെറിയ ഗ്രാമങ്ങ
 ളും, തടാകങ്ങളെ തമ്മിൽ യോജിപ്പിക്കുന്ന ചെറുനദികളും, അവ
 യിലെ സപഹജലത്തിൽ, അരികിലുള്ള പച്ഛതനിരകളും, വീടുക
 ളും, വൃക്ഷങ്ങളും പ്രതിബിംബിച്ചു കാണുന്നതും, എല്ലാം കണ്ടു അ
 നഭവിച്ചറിയേണ്ടുന്ന കാഴ്ചതന്നെ. ഇതും തൃപ്തി തരുന്നില്ലെങ്കിൽ
 ചുറ്റുമുള്ള വയലുകളെ നോക്കുക. അവയെയെല്ലാം എത്ര വൃ
 ത്തിയിൽ വെച്ചിരിക്കുന്നു. ഉരുളക്കിഴങ്ങ്, കാബേജ മുതലായ
 പച്ചക്കറിസാധനങ്ങൾ ഇവിടെ കൃഷിചെയ്യുന്നു. വയലിൽ
 പല ഭാഗങ്ങളിൽകൂടി പോകുന്ന നിരത്തിന്റെ ഇരുവശത്തും
 ആപ്പിൾസ്, പെയേർസ് മുതലായ വൃക്ഷങ്ങൾ ചമച്ചനിർത്തി
 യ തേരിനെപോലെ, ഫലസമൃദ്ധിയോടെ നിന്നു യാത്രക്കാരിൽ
 കൊതി ജനിപ്പിക്കുന്നു. സിസർലണ്ടിൽ ഒരു സ്ഥലത്തുനിന്നു
 മറെറാരു സ്ഥലത്തേക്കു പോകുമ്പോൾ മുമ്പു കണ്ടതിൽനിന്നു

അധികം ഭംഗികൂടിയല്ലെ ഈ സ്ഥലം എന്ന തോന്നിപ്പോകും. ഏതു ഭാഗത്തേക്കു തിരിഞ്ഞുനോക്കിയാലും സപിസർലണ്ടിലെ സ്ഥലമാഹാത്മ്യം ട്രഷ്ടിയിൽ പതിക്കാതിരിക്കയില്ല.

പ്രകൃതി, ഇത്ര വളരെ വിശേഷമാക്കിത്തീർത്ത ഈ രാജ്യത്തിന്റെ ഭംഗിയെ വർദ്ധിപ്പിക്കുവാനായി മനുഷ്യൻ ചെയ്തിരിക്കുന്ന യത്നവും ഒട്ടും നിഷ്പലമായിട്ടില്ല. ഇവിടങ്ങളിൽ പണി ചെയ്തിരിക്കുന്ന ഭവനങ്ങൾ, ഭൂമിനിന്നു കാണാൻ അതി മനോഹരമായ കാഴ്ചകളാണ്. അവയുടെ ഉള്ളിൽ ചെന്നു നോക്കിയാൽ അറിയാം താമസിക്കുവാനുള്ള സൗകര്യം. ചില വീടുകൾ മലയാളത്തിൽ കാണുന്ന പത്തായപ്പുരകളെ ഓർമ്മപ്പെടുത്താതിരിക്കയില്ല. വൃക്ഷങ്ങൾ ധാരാളം ഉള്ളതുകൊണ്ടു മരത്തിന്നു ഇവിടെ ക്ഷാമമില്ല. വീടുകൾ പണിചെയ്തിരിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം കണ്ടാൽ അറിയാം ഇതു മരം ധാരാളം ഉള്ള രാജ്യമാണെന്നു. അധികം വീടുകളിലും അസ്തിഭാരവും, ആദ്യത്തെ നിലയും മാത്രമേ കല്ലുകൊണ്ടു പണിചെയ്തയുള്ളൂ. പിന്നത്തെ നിലയിൽ ചുമരിന്നെല്ലാം മരമാണു ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതു. പണിയും, മിനുസവും, ഭംഗിയും, ഉറപ്പും പ്രശംസനീയം തന്നെ. മരംകൊണ്ടു ഇത്ര വിശേഷമായും, ഇത്ര വിധത്തിലും പണി ചെയ്തിരിക്കുന്നതാണു വേറെ ഒരു രാജ്യത്തും കണ്ടിട്ടില്ല- ഏതെല്ലാം ജന്തുക്കളെ മരംകൊണ്ടു ഉണ്ടാക്കി വിൽക്കുവാൻ വെച്ചിരിക്കുന്നു. എന്തെല്ലാം തരത്തിലുള്ള സാധനങ്ങൾ മരംകൊണ്ടു പണിചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇൻറർലാക്കൻ, മരപ്പണിത്തരങ്ങൾക്കു ശ്രുതിപ്പെട്ട സ്ഥലമാണു. ഞങ്ങൾ താമസിച്ചിരുന്നവീട്ടിലെ ചില സാധനങ്ങൾ നോക്കുക. വടിയും, കുടയും വെക്കുവാനുള്ള പലകയെ വലിയ ഒരു കരടി താങ്ങിപിടിച്ചിരിക്കുന്നു. തൊപ്പി തൂക്കുവാനുള്ള തൂക്കിൽ ഒരു കുരങ്ങിനെ പണിചെയ്തുവെച്ചിരിക്കുന്നു. എഴുതുവാനുള്ള മേശ, പലവിധ മരങ്ങൾ ഒന്നായിചേർത്ത് ചില ചിത്രങ്ങളാക്കിത്തീർത്ത വളരെ മിനുസമായിട്ടുള്ളതാണു. ചുമരിൽ തൂക്കിയിരിക്കുന്ന ഫുടി

കാരത്തിന്നും വിശേഷമുണ്ട്. മണിയടിക്കേണ്ടുന്ന സമയമായാൽ അതിലുള്ള ഒരു വാതിൽ പെട്ടെന്നു തുറന്ന ഒരു ചെറിയ പക്ഷി പുറത്തുപറന്നു എത്ര മണിയായിട്ടുണ്ടോ അത്ര പ്രാവശ്യം കൂകുന്നു. ഉടനെ പക്ഷി പോയി ആ വാതിൽ അടഞ്ഞാൽ മറ്റൊരു വാതിൽ തുറന്ന ഒരേയ്ക്കു പുറത്തേക്കുവന്ന ഗാനം തുടങ്ങും. അതു കഴിഞ്ഞ് അതും ഉള്ളിൽ പോകും. ഇങ്ങിനെ ഏതേതു സാമാനങ്ങൾ നോക്കിയാലും അതിന്നു ഒരു പുതുമ കാണാതിരിക്കയില്ല.

സമീപമുള്ളവിടെ വിശേഷങ്ങളെ പററി പറയുമ്പോൾ അവിടെയുള്ള പച്ചതണ്ടൾ കയറുവാനായി ഉണ്ടാക്കിയ പണികളെ പററി ഒന്നും പറയാതിരുന്നാൽ ഒരു മുഖ്യസംഗതിയെ വിട്ടു കറവ ഈ വാവരണത്തിന്നു വരാതിരിക്കയില്ല. പാറകളും, ഗുഹകളും കടന്നു സാവധാനത്തിൽ മേൽപ്പോ, വണ്ടി കയറി പോകുന്നത കാണുമ്പോൾ പരിചയമില്ലാത്തവർ ഭയം തോന്നാതിരിക്കയില്ല. എത്ര പണവും, അദ്ധ്വാനവും വേണ്ടിവന്നിരിക്കാം ഈ വഴികൾ ഉണ്ടാക്കി അവയിന്മേൽകൂടി വണ്ടികൾ കൊണ്ടുപോകുവാൻ! അവ ഓടിക്കുവാനുള്ള യന്ത്രം കാണുമ്പോൾ എത്രയൊ എളുപ്പം. മലയുടെ താഴ്വരയിലും, അററത്തും ഓരോ ആപ്പിസുകൾ ഉണ്ട്. വണ്ടികൾ പോകുന്നത റെയിലിന്മേൽകൂടിയാണ്. രണ്ടു വണ്ടികളേയുള്ളൂ. അവയെ വലിയ ഒരു ചങ്ങലയുടെ രണ്ടുറ്റത്തു, കോർത്തിരിക്കയാണ്. മുകളിൽ നിൽക്കുന്ന വണ്ടി താഴത്തേക്കു പുറപ്പെട്ടുമ്പോൾ അതു മറ്റൊരു വണ്ടിയെ മേലോട്ടു വലിക്കുന്നു. അതിന്റെ ഘനംകൊണ്ടു കീഴോട്ടുവരുന്ന വണ്ടി സാവധാനത്തിൽ താഴോട്ടേക്കു വരുകയുള്ളൂ. ഈ വിദ്യകൊണ്ടു രണ്ടു വണ്ടിയും ഒരേ വേഗതയിൽ തന്നെ താഴത്തേക്കു മെലോട്ടും സഞ്ചരിക്കുന്നു.

വിദ്യാഭ്യാസത്തിലും, ഭരണസമ്പ്രദായത്തിലും സപിസർലണ്ട യൂറോപ്പിലെ മറ്റെല്ലാ രാജ്യങ്ങളേക്കാളും ഉയർന്നിരിക്കുന്നുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞുവെല്ലോ. ഈ രണ്ടു വിഷയത്തെ പറ്റി ടും എന്റെ നാട്ടുകാർ നല്ലവണ്ണം അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതാണെന്നുള്ള വിശ്വാസത്തോടുകൂടിയാണു ഞാൻ ഓരോ രാജ്യങ്ങളുടെ സ്ഥിതിയെ വിവരിക്കുമ്പോൾ ഈ രണ്ടു സംഗതികളും വിടാതെ എഴുതുന്നത്. പൗരന്മാരുടെ നിലയിൽ നമ്മുടെ കൃത്യത്തെ നിർവ്വഹിക്കേണ്ടതിന്നു നമുക്കു ത്രാണിയുണ്ടാക്കു തീർന്നത വിദ്യാഭ്യാസമാണു. ഒരു രാജ്യത്തെ ജനങ്ങളുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്നു സരിച്ചിരിക്കും അവരുടെ മറ്റുള്ള അഭിപ്രായമല്ലാം. അഭിപ്രായം ഇടവരുന്നത വിദ്യാഭ്യാസം സിദ്ധിച്ചവരുടെ എണ്ണം വർദ്ധിച്ചതുകൊണ്ടു മാത്രം അല്ല. ആ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ഗുണത്തെ പറ്റി കൂടി ആലോചിക്കേണ്ടതുണ്ടു. രാജ്യത്തിന്റെ സ്ഥിതിക്കു പറ്റിയതായിരിക്കണം രാജ്യക്കാർ കൊടുക്കുന്ന വിദ്യാഭ്യാസം. പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസം സപിസർലണ്ടിൽ നിബ്ബന്ധമാണു. ആറു വയസ്സിനും, പതിന്നാലു വയസ്സിനും മദ്ധ്യേ ആറുകൊല്ലം സ്കൂളിൽ ചേർന്നു സകല കുട്ടികളും പഠിക്കണം. ഇതു കഴിഞ്ഞാൽ ഓരോ തൊഴിലുകൾക്കു വശമായ പഠിപ്പുകൾ പഠിക്കുവാനായുള്ള സ്കൂളുകളിലേക്കു പോകും. 35 ലക്ഷം ജനങ്ങൾ മാത്രമുള്ള ഈ ചെറിയരാജ്യത്തിൽ ആറു സമുക്തവാശാലകൾ ഉണ്ടു. മുപ്പത്തൊന്നര കോടി ജനങ്ങളിൽ അധികമുള്ള നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ സ്ഥിതി ആലോചിച്ചുനോക്കുക! എഴുതുവാനും, വായിക്കുവാനും നിശ്ചയമുള്ളവർ ഇവിടെ നൂറ്റിനാലു എത്രവീതം ഉണ്ടു? അങ്ങിനെ നിശ്ചയമുള്ളവരിൽത്തന്നെ പ്രത്യേകതൊഴിലുകൾക്കു വേണ്ടതായ വിദ്യാഭ്യാസം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളവർ എത്രയുണ്ടു? വിദ്യാഭ്യാസവിഷയത്തിലേക്കായി ചിലവുചെയ്യുന്ന ഓരോ ഉറപ്പികയും നാട്ടിലെ അഭ്യുദയത്തിന്നുള്ള അസ്തിഭാരത്തിന്റെ ഓ

രോ കല്പകളായി വിചാരിക്കണം. സപിസർലണ്ടിലെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ഗുണംകൊണ്ട് ഇംഗ്ലണ്ടിൽനിന്ന അനേകായിരം കുട്ടികൾ കൊല്ലത്തോറും ഇവിടെ വന്നു പഠിക്കുന്നു.

ഇത്ര ഉയർന്നതരം വിദ്യാഭ്യാസം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളവർ അവരുടെ യോഗ്യത രാജ്യഭരണരീതിയിൽ കാണിക്കാതിരിക്കുമോ? ഇരിപത്തൊന്നു വയസ്സ് പ്രായം തികഞ്ഞ സകല പുരുഷനും രാജ്യകാര്യങ്ങളിൽ വോട്ടുചെയ്യാൻ അധികാരമുണ്ട്. ഇവിടെ രാജാവില്ല. കൊല്ലത്തോറും ഒരാളെ പ്രസിഡണ്ടായി തിരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ രാജ്യത്തെ 21 കൺട്ടോൺസ് (Cantons) ആയി പങ്കിടുന്നതാകുന്നു. ഈ ഓരോ കൺട്ടോണിനും (ജില്ലയ്ക്കും) അതാതിന്റെ അതൃത്തിക്കുള്ളിലുള്ള ഭരണത്തെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം മിക്ക കാര്യങ്ങളിലും സകല അധികാരവും ഉണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഓരോ ജില്ലയിലെ നിയമത്തിനും, നടവടികൾക്കും അല്പാല്പം വ്യത്യാസം കാണാം. ചില ജില്ലകളിൽ കലക്കറത്തിന്നു മരണശിക്ഷയുണ്ട്. ചില ജില്ലകളിൽ ഇതു നടപ്പില്ല.

ഈ ജില്ലകളിൽനിന്നെല്ലാം പ്രതിനിധികളെ തിരഞ്ഞെടുത്ത സപിസർലണ്ടിനെ ഒന്നായി സംബന്ധിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെ ആലോചിക്കുവാനുള്ള വലിയസഭ തലസ്ഥാനമായ ബെൺ പട്ടണത്തിലാണ് കൂടുന്നത്. അന്യരാജ്യങ്ങളോടുള്ള ഏടവാട്, പട്ടാളം, തീവണ്ടി, തപാൽ ഈ കാര്യങ്ങളെ പററിയ അധികാരമെല്ലാം ഈ സഭക്കാർക്കാണ്. ഈ സഭയിലെ മെമ്പ്രമാർക്ക് ഒരു ദിവസം സഭയിൽ ഹാജരാകുന്നതിന്നു വഴിച്ചിലവിന്നുപുറമെ 12 കയോളം പ്രതിഫലം കിട്ടുന്നുണ്ട്. ഈ സഭയിൽനിന്ന ഏഴു ആളുകളെ മന്ത്രിമാരാക്കി തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നു. ഇവർ ഓരോരുത്തർക്കും കൊല്ലത്തിൽ 480 പവൻ ശമ്പളം ഉണ്ട്. ഇവരുടേയെല്ലാം മേലാളിയായി സപിസർലണ്ടുരാജ്യത്തിന്റെ രാജാവായിരിക്കുന്നതാകുന്നു അവിടത്തെ പ്രസിഡണ്ടാണ്. ഇദ്ദേഹത്തിന്നു

കൊല്ലത്തിൽ 540 പവനെ ശമ്പളമുള്ളൂ. ഈ സഭയിലും, കോടതികളിലും സപിസർവ്വഭരണിൽ സംസാരിച്ചുവരുന്ന മൂന്നു ഭാഷകളും സംസാരിക്കും. ചോക്ത്തിലെ പരിഷ്കൃതരാജ്യങ്ങളിലെ രാജ്യഭരണസമ്പ്രദായങ്ങളിൽവെച്ചു സപിസർവ്വഭരണിലെ സമ്പ്രദായം ഒരു ഉയർന്ന സ്ഥാനത്തെ പ്രാപിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു സംശയമില്ല.

രാജ്യഭരണസമ്പ്രദായം ഇങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ പട്ടാളത്തിന്റെ സ്ഥിതി ഇതിലും കേമമാണ്. പഠിക്കുന്ന കാലത്തു തന്നെ ആൺകുട്ടികളെ കവാത്തു ശീലിപ്പിക്കുകയും, വെടിവെക്കുവാൻ പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പഠിപ്പുകാലം കഴിഞ്ഞു, പിന്നെ പട്ടാളപഠിപ്പിന്നു പരിചയിക്കുവാനുള്ള സമയം വരുമ്പോൾ ആദ്യകാലത്തുണ്ടായ പരിചയം അവർക്ക് വളരെ സഹായമായി നിൽക്കും. 20 വയസ്സ് തികഞ്ഞാൽ പുരുഷന്മാരെല്ലാം 65 ദിവസം പട്ടാളപഠിപ്പു പഠിച്ചെടുക്കണം. പിന്നീട് 45 വയസ്സുവരെ കൊല്ലത്തിൽ 11 ദിവസവും ശീലിക്കണം. ഈ ഏല്പാടു കൊണ്ടു പുരുഷന്മാർക്കെല്ലാം, യുദ്ധംവരുന്ന കാലത്തു, തങ്ങളുടെ രാജ്യത്തെ രക്ഷിക്കുവാൻ സന്നദ്ധരാകുവാൻ സാധിക്കും.

സപിസർവ്വഭരണിൽ പകുതിയിൽ അധികവും ജനങ്ങൾ കൃഷിക്കാരാണ്. കൃഷിസ്ഥലങ്ങളെല്ലാം എത്ര ദൂരത്തിയിൽ വെച്ചിരിക്കുന്നു!

ഇങ്ങിനെയുള്ള രാജ്യത്തായിരുന്നു ഞങ്ങൾ അഞ്ചാഴ്ചയോളം താമസിച്ചത്. രണ്ടു ദിവസത്തിലകം ചോക്വാൻ തരമാകും എന്നിങ്ങിനെ വിചാരിച്ചു ദിവസം വളരെ കഴിഞ്ഞു. അവസാനം ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്കു നടങ്ങുവാനുള്ള ഒരുക്കങ്ങൾ തെയ്യറായി എന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ തടവിൽനിന്നു വെളിയിലേക്കു വരുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന സന്തോഷംപോലെ തോന്നി. എത്ര സുഖവും, സൗകര്യവും, സമൃദ്ധിയും ഉള്ള രാജ്യമായിരുന്നാലും അ

വിടേനിന്ന ഇപ്പോഴും പോകാൻ സാധിക്കാതിരുന്നാൽ അതു തടവിന്നു തുല്യം തന്നെ. ആ നിലക്കു ഞങ്ങൾ ഈ വർത്തമാനത്തെ എപ്രകാരം സ്വീകരിച്ചുവെന്ന വിവരിക്കേണ്ടതില്ലല്ലോ.

സ്വീസർലണ്ടു വിട്ടതും ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്കുള്ള മടക്കത്തിൽ വഴിക്കൽ കണ്ടതും ഇനിയത്തെ അദ്ധ്യായത്തിൽ വിവരിക്കാം.

7-ാം അദ്ധ്യായം.

ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്കു മടങ്ങുമ്പോൾ വഴിക്കൽ കണ്ടതും അനുഭവിച്ചതും.

തന്റെ മനസ്സിന്റെ സ്ഥിതിക്കനുസരിച്ചാണ് മനുഷ്യൻ ചുരുമുള്ള ലോകത്തെ കാണുന്നത്. മനസ്സിൽ വ്യസനം തിങ്ങിയിരിക്കുന്ന സമയം ലോകമെല്ലാം അന്ധകാരമായി തോന്നുന്നു. മനസ്സിൽ സന്തോഷം നിറയ്ക്കിയിരിക്കുന്ന സമയം ലോകവും തന്റെ ഒന്നിച്ച ആഹ്ലാദിക്കുന്നുണ്ടെന്നു തോന്നും. 1914 ആഗസ്തമാസം 29-ാംനു ഇൻറർലാക്കനിൽ ഉദിച്ചതായ സൂര്യൻ, മഞ്ഞിന നിറയുന്നതുപോലെ, ഏതൊരുത്തന്റെ ഹൃദയത്തിൽനിന്നും മൗഢ്യത്തെ നീക്കാതിരിക്കുന്നതല്ല. പക്ഷെ മൗഢ്യത്തെ ലേശമെങ്കിലും സൂചിപ്പിക്കുന്ന ഒരു മുഖമെങ്കിലും അന്നു രാവിലെ അവിടെ കൂടിയിരുന്ന യാത്രക്കാരിൽ കണ്ടില്ല. അന്ധകാരം നീങ്ങി. ഞങ്ങളുടെ ഗ്രഹപ്പിഴയും തീർന്നു. മേഘത്താൽ അല്പമെങ്കിലും മറക്കപ്പെടാതെ സൂര്യഭഗവാൻ അതാ ഇൻറർലാക്കനിലെ ഒരു പച്ചതത്തിന്നരികെ പ്രത്യക്ഷമായി. മനസ്സിൽ യാതൊരു കുഞ്ഞിതവും കൂടാതെ ഇൻറർലാക്കനിലെ തിവണ്ടി ആപ്പീസിൽ ഞങ്ങളും തെയ്യറായി. രണ്ടു കൂട്ടരും ഞങ്ങളുടെ ദീപ്തയാത്രക്കു സന്തോഷത്തോടുകൂടി ഒരുങ്ങി. വഴിക്കൽ മേഘങ്ങളുടെ ഭയം ഇല്ലാതെ തന്റെ അന്നത്തെ യാത്ര

അവസാനിപ്പിക്കുവാൻ തരമാകുമെന്ന വിചാരം സൂയ്കനും, വഴിക്കൽ അധികം ബുദ്ധിമുട്ടും, അപകടവും കൂടാതെ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ എത്തുവാൻ സാധിക്കുമെന്ന ആശംസ ഞങ്ങൾക്കും ഒരുപോലെ ഉണ്ടായിരുന്നു. ആപത്തിൽനിന്ന അഭയം തന്ന ഇൻറർലാക്കിനോട യാത്ര പറഞ്ഞു രാ.പി.ലെ ആദ്യ മണി സമയം അവിടെനിന്ന ഞങ്ങൾ പുറപ്പെട്ടു.

വഴിക്കൽ ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ വല്ലതും കിട്ടുവാൻ പ്രയാസമാണെന്നും, മൂന്നോ, നാലോ ദിവസത്തിന്ന ആവശ്യമായ ഭക്ഷണസാധനങ്ങളും, കുടിക്കുവാനുള്ള വെള്ളവും കയ്യിൽ എടുക്കേണ്ടതാണെന്നും ഞങ്ങൾക്കു മുമ്പുതന്നെ അറിവുതന്നിരുന്നു. ഇങ്ങിനെ കെട്ടിയെടുത്തിരുന്ന സാധനങ്ങൾ സാധാരണ ഭക്ഷണസമയത്തുണ്ടാകുന്ന പദാർത്ഥങ്ങൾക്കു പകരം എത്ര തന്നെ ഉപകരിക്കും! വഴിക്കൽ ഒന്നരണ്ടു സ്ഥലത്തുനിന്ന ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്കു മടങ്ങുന്ന വേറെയും ചില യാത്രക്കാർ ഞങ്ങളുടെ ഒരുമിച്ചു കൂടി. 12 മണി സമയം ഞങ്ങൾ സ്വിസർലണ്ടിന്റെയും ഫ്രാൻസിന്റെയും അതുത്തിസ്ഥലമായ ജിനിവാ (Geneva) യിൽ എത്തി. യുദ്ധകാലത്തു അതുത്തിസ്ഥലങ്ങൾ കടക്കുമ്പോൾ വളരെ പരിശോധന കഴിക്കുക സമ്പ്രദായമാണു. വണ്ടി ജിനിവാ ആപ്പീസിൽ എത്തിയപ്പോൾ അവിടെ എല്ലാവരെയും ഇറക്കി അപ്പം ദൂരെയുള്ള ഫ്രഞ്ച് ജിനിവാ ആപ്പീസിലേക്കു നടത്തിച്ചു കൊണ്ടുപോയി. അവരവരുടെ സാമാനം അവരവർ എടുക്കുക എന്നല്ലാതെ കൂലിക്കാരെയോ, പോട്ട്മാറാരെയോ ആപ്പീസിൽ കണ്ടില്ല. ഒരാപ്പീസിൽനിന്ന മറെറു ആപ്പീസിലേക്കു പോകുന്ന വഴിക്കു ഇരുവശത്തും തോക്കും, കുന്തവും ആയി പട്ടാളം നിരന്നു നിൽക്കുന്നു. ഇവർ ഓരോ യാത്രക്കാരെയും നല്ലവണ്ണം പരിശോധന ചെയ്തതിന്നുശേഷം മാത്രം അവിടെനിന്നു പോകുവാൻ അനുവദിക്കും. ഇതെല്ലാം കഴിഞ്ഞു വണ്ടി നിർത്തിയ സ്ഥലത്തു എത്തുവാൻ വളരെ താമസം വേണ്ടിവന്നു. ഇന്നിന്നവർ വ

ണ്ടിയിൽ ഇന്നിന്ന സ്ഥലത്തു ഇരിക്കണം എന്ന നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു. ഇന്നു പെട്ടിയിൽ ഇത്രാമത്തെ സ്ഥലം എന്ന ഓരോരുത്തരുടെ ശീട്ടിലും കുറിച്ചുതന്നിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ആർക്കും സ്ഥലം കിട്ടാതെ വന്നില്ല. ഓരോ മുറിയിൽ എട്ടെട്ടാളുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. വെറുതെ ഇരിക്കാം എന്നല്ലാതെ കിടക്കവാൻ യാതൊരു നിർവ്വൃത്തിയും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പക്ഷെ വണ്ടിയുടെ ഒരറ്റത്തുനിന്ന മറ്റൊരു അറവരെ പോകാം. ഈ സൗകര്യമാണു യാത്രയുടെ ബുദ്ധിമുട്ടിനെ അല്പമെങ്കിലും കുറച്ചിരുന്നത.

ഇങ്ങിനെ യെല്ലാമുള്ള ഒരുക്കത്തോടുകൂടിയിരുന്ന ഞങ്ങൾ ജിനീവയിൽനിന്ന പുറപ്പെട്ടത. ഇവിടെനിന്ന പിന്നെയുണ്ടായിരുന്ന യാത്രയെല്ലാം ഫ്രാൻസിൽക്കൂടി ആയിരുന്നു. വഴിക്കൽ തീവണ്ടിപ്പാതയിൽ അവിടവിടെ പട്ടാളങ്ങൾ നിൽക്കുന്നതും, മൈതാനങ്ങളിൽ തമ്പടിച്ചു താമസിക്കുന്നതും, ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ ഇവർ കവാതെടുക്കുന്നതും കണ്ടിട്ടും ഇപ്പോൾ ഈ രാജ്യത്തു യുദ്ധമാണോ എന്ന സംശയം തീരുന്നില്ലെങ്കിൽ, ചില ആപ്പീസുകളിൽ എത്തിനോക്കിയാൽ ഇതു തീരെ ഇല്ലാതാകും. എത്രയോ വണ്ടികളിൽ പട്ടാളങ്ങൾക്കു രീതിന്നാവശ്യമായ മുറികളെ നിർത്തിയിരിക്കുന്നു. മുറികൾക്കു തിന്നുവാൻ വൈക്കോലും അ വസാനമില്ലാതെ കൂട്ടിയിരിക്കുന്നു. യുദ്ധകുളത്തിലേക്കു കൊണ്ടു പോകുവാനുള്ള ഒരു സംഘം പട്ടാളക്കാരെ ഇതാ വണ്ടിയിൽ കയറ്റി തെയ്യാറാക്കി നിർത്തിയിരിക്കുന്നു. മുറിയേറാ പട്ടാളക്കാരെ മറ്റൊരു വണ്ടിയിൽ കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നു. ഇവർക്കു വേണ്ടത അനേകപ്പിപ്പാറുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും, ഇവരെ ശുശ്രൂഷിക്കുവാനുള്ള യുവതികളും ആപ്പീസിൽ അങ്ങോട്ടും, ഇങ്ങോട്ടും ഓടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. യുദ്ധാവശ്യത്തിലേക്കായി കയ്യിൽ പാത്രവും എടുത്തു പണംപിരിക്കുവാൻ നടക്കുന്ന സ്വദേശസ്നേഹികളായ സ്ത്രീകളുടെ തിരക്കു എല്ലാ ആപ്പീസുകളിലും കാണാം. വണ്ടി ഓടിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ വഴിക്കൽ കാണുന്ന കാഴ്ചയും, നിൽക്ക

മ്പോൾ ആപ്പീസിൽ കാണുന്ന കാഴ്ചയും, ഈ രാജ്യത്തിലെ ജനങ്ങൾ ഒരു മഹായുദ്ധത്തിൽ ഏപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്ന വെളിപാടി തെളിയിച്ചിരുന്നു.

വണ്ടി വളരെ സാധാരണത്തിലാണ് പോയിരുന്നത എങ്കിലും വഴിക്കൽ ഇങ്ങിനെ ഓരോന്നു കണ്ടിരുന്നതുകൊണ്ടു വഴിയത്ര വളരെ മടുപ്പായി തോന്നിയില്ല. ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ മൂന്നു ദിവസത്തെ ആവശ്യത്തിന്നാണ് എടുത്തിരുന്നത്. എങ്കിലും പുറപ്പെട്ട മൂന്നുനാൾ മണിശ്രവ കഴിയുമ്പോഴേക്കു ഇവയുടെ അടി കണ്ടുതുടങ്ങി. ഒരു ആപ്പീളിന്റെയും, ഒരു ബിസ്കറിന്റെയും, ഒരു ഗ്ലാസ് വെള്ളത്തിന്റെയും വലിയ വില്ല് ഇപ്പോൾ മാത്രമാണു അറിയുവാൻ ഇടയായത്. തങ്ങളുടെ കയ്യിൽ ഉണ്ടായിരുന്നത കുറെ മൂറിയേറെ പട്ടാളക്കാർക്കും, കുറെ കൂടെയുണ്ടായിരുന്ന യാത്രക്കാർക്കും ഓഹരിവെക്കുകയാലാണ് ഇത്ര ക്ഷണം അവസാനിക്കുവാൻ ഇടയായത്. വൈകുന്നേരം ലിയോൺസ് (Lyons) എന്ന സ്ഥലത്തു എത്തും, അവിടെ എത്തിയാൽ ഒരുസമയം വല്ലതും വാങ്ങുവാൻ കിട്ടും എന്ന കേൾക്കുകയാൽ ക്ഷമയോടുകൂടി ആ സ്ഥലത്തു എത്തുന്ന സമയത്തെ കാത്തിരുന്നു. നാലര മണി സമയം ഞങ്ങൾ ഇവിടെ എത്തി. ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്കു വളരെ ജനങ്ങളെ കൊണ്ടുപോകുന്ന വണ്ടി വരുന്നുണ്ടെന്ന കേട്ടിട്ട ലിയോൺസ് ആപ്പീസിൽ ജനങ്ങൾ വന്നു തിരക്കിയിരിക്കുന്നു. ആപ്പീസു എത്തുന്നതിന്നു കുറെ മുമ്പു തന്നെ പാതയുടെ ഇരുവശത്തും സ്ത്രീകളും, കുട്ടികളും സംഘംചേർന്നിന്നു ആഹ്ളാദത്തോടുകൂടി ആപ്പുവിളിക്കുന്നു. വണ്ടി ആപ്പീസിൽ എത്തിയപ്പോൾ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന ജനങ്ങൾ കാണിച്ചു സന്തോഷത്തിന്നു കണക്കില്ല. തങ്ങളുടെ സന്തോഷത്തെ ഒട്ടും ഒതുക്കം കൂടാതെ വെളിയിൽ കാണിക്കുക പരമ്പ്രദായമാണ്. ഈ മഹായുദ്ധത്തിൽ തങ്ങളുടെ സഖികളായ ബ്രിട്ടീഷുകാരാണ് വണ്ടിയിൽ വരുന്നത്. ഇതിലധികം

ഇനി അവർക്ക് വേറെ വല്ലതും ആവശ്യമാണോ? ഹസ്തതാഡനവും, ആപ്പിപ്പിച്ചിയും കൊണ്ടു ആപ്പീസ മുഴങ്ങുന്നു. സ്ത്രീകളും, പുരുഷന്മാരും, കുട്ടികളും ഒന്നായി ചേർന്ന് 'ബ്രിട്ടീഷ് ഭൂപാലമംഗളം' പാടുന്നു. അതു കഴിഞ്ഞ ഉടനെ ഫ്രാൻസുകാരുടെ 'സപരേശമംഗളം' എല്ലാവരുംകൂടി ചൊല്ലുന്നു. ഇടക്കിടെ വീവ് ലി ഫ്രാൻസെ (Vive Le Francais) (ഫ്രാൻസ ജയിച്ചാലും!) വീവ് ലി ആംഗ്ലിക്ക (Vive Le Anglica) (ഇംഗ്ലണ്ടു ജയിച്ചാലും) എന്ന ഉച്ചത്തിൽ നിലവിളിക്കുന്നു. കാണുന്നവർക്കെല്ലാം തങ്ങളുടെ രാജ്യത്തിലെ ചെറിയ കൊടി സമ്മാനം കൊടുക്കുന്നു. പൂപ്പുണ്ടും കൊണ്ടുവന്ന കുപ്പായത്തിൽ തറക്കുന്നു. ആപ്പീസിൽ എത്തിയ ഉടനെ ഇതെല്ലാം കണ്ടുകൊണ്ടു വിശപ്പും, തളച്ചിയും കുറേ നേരം അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ഭക്ഷണം കഴിക്കുവാൻ അടുത്ത ഒരു സ്ഥലം ഉണ്ടെന്നു കേട്ടു. വയറും, മടിശ്ശീലയും ഒരുപോലെ ഒഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. സാധനങ്ങളെക്കൊണ്ടെങ്കിൽ സാധാരണ സമയത്തുള്ളതിൽ നാലഞ്ചുരട്ടി വില. എന്നാൽകൂടി ധാരാളം കിട്ടുവാനും പ്രയാസം. ഞങ്ങളുടെ കയ്യിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന പണം ഒരാൾക്കു ഭക്ഷണത്തിന്നുതന്നെ തികയുകയില്ല. പലേ ദിക്കിലെയും നാണുണ്ടും ശേഖരിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നത കയ്യിൽ എടുത്തിരുന്നു. അതിന്റെ കൂട്ടത്തിൽ ജർമ്മനിയിലെ ഒരു സപ്ലസ് നാണുവും ഉണ്ടായിരുന്നു. വിശപ്പടക്കിട്ട മറേറ കാർട്ടുമെല്ലാം എന്ന നിശ്ചയിച്ചു, ഈ നാണു മറികിട്ടുന്നപക്ഷം, അടുത്തുള്ള സ്ഥലത്തുചെന്ന ഭക്ഷണം കഴിക്കുവാൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തി. അവിടെ ചെന്നുചോദിച്ചപ്പോൾ ആ നാണു എടുക്കില്ല. പക്ഷെ നിങ്ങൾ ഭക്ഷണം വെറുതെ കഴിച്ചാലും വേണ്ടില്ല എന്നായി. അതിന്നു ഞങ്ങൾക്കും മനസ്സുണ്ടായില്ല. അതുകൊണ്ടു കയ്യിൽ ചുരുക്കമായി ഉണ്ടായിരുന്ന പരസ്രീസനാണുത്തിന്റെ അവസ്ഥ കിട്ടിയ ഭക്ഷണത്തെയും അനുഭവിച്ചു വിശപ്പടങ്ങി എന്നു നാട്ടുത്തോടുകൂടി ഞങ്ങൾ വണ്ടിയിലേക്കു മടങ്ങിവന്നു.

ആറു മണിക്കു ലിയോൺസിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു. രാത്രി മുഴുവൻ 'കാളരാത്രി'യായി തന്നെ കഴിഞ്ഞു. വഴിക്കൽ വളരെ സൂക്ഷിച്ചു പോകേണ്ടതുകൊണ്ടു വണ്ടി സാവധാനത്തിലാണു സഞ്ചരിച്ചിരുന്നത. അല്പം ഇരുന്നു, ഉടനെ എഴുന്നീറ്റും, ജനലിൽകൂടി പുറത്തേക്കു നോക്കിയും പിറന്ന ദിവസം എവിടെ എത്തുവാൻ തരമാകുമൊ എന്നു വിചാരിച്ചും, കൂടെയുണ്ടായിരുന്നവരുടെ പലതരത്തിലുള്ള പരിഭ്രമത്തെ കണ്ടു ചിലപ്പോൾ ചിരിച്ചും, ചിലപ്പോൾ വൃസനിച്ചും, ഇടക്കിടെ വാച്ചെടുത്ത സമയം നോക്കിയും, ഇങ്ങിനെ കഴിച്ചുകൂട്ടി രാത്രിയെല്ലാം. ആഗസ്തു മാസമായിരുന്നതിനാൽ ഉഷ്ണത്തിന്നും ഒട്ടും കുറവില്ല. വണ്ടിയിലുള്ള തിരക്കുകൊണ്ടു ഇതെന്നുകൂടി അധികമായിരിക്കുന്നു. ഉറക്കവും, ഭക്ഷണവും തൃപ്തികരമാകുംവണ്ണം ഇല്ലാതിരുന്നതിനാൽ പിറന്ന ദിവസം രാവിലെ ഒരു സ്ഥലത്തെത്തി എല്ലാ പരം വണ്ടിയിൽനിന്നു പുറത്തേക്കു വന്നപ്പോൾ ആരാണു അധികം ക്ഷീണിച്ചിരുന്നതു എന്നറിവാൻ പ്രയാസം. സാധാരണകാലത്തു ഹ്രാൻസിൽകൂടി സഞ്ചരിക്കുവാൻ എന്തെല്ലാം സൗകര്യങ്ങൾ ഉണ്ടു! ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതിയൊ! ഒരു പാത്രം കാപ്പി കിട്ടുവാൻ പ്രയാസം! ആപ്പീസിൽ ഒരിടത്തു രണ്ടു സ്ത്രീകൾ കാപ്പി വിൽക്കുന്നു. അവിടെ എന്തു തിരക്കു! എന്തു വില വേണമെങ്കിൽ കൊടുക്കുവാൻ ചിലർ തെയ്യാറുണ്ടു. എന്നാലും ഇപ്പോൾ പാലേ കിട്ടുവാൻ പ്രയാസം. ഓരോ അവസ്ഥകൾ മനുഷ്യന്റെ സ്വഭാവത്തെയും, ഗൗരവത്തെയും എത്ര ക്ഷണത്തിൽ മാറുന്നു! ഇന്ത്യയിൽ അല്പകാലം സഞ്ചരിച്ചിരുന്ന ഒരു ഇംഗ്ലീഷുകാരൻ ആ രാജ്യത്തെ പററിയും, അവിടത്തെ ജനങ്ങളെ പററിയും അയാൾ എഴുതിയ ഒരു പുസ്തകത്തിൽ വിവരിച്ചുകൂട്ടത്തിൽ അവിടെയുള്ള സാധുക്കൾ നിലത്തിരിക്കുന്നതും, മൂണ്ടു വിരിച്ചു കിടക്കുന്നതും, കഞ്ഞി കുടിക്കുന്നതും മറും കണ്ടിട്ടു എത്ര സാധുവായാലും ഒരു വെള്ളക്കാരൻ ഇമ്മാതിരി സുഖംകൊണ്ടു തൃപ്തിപ്പെടുകയില്ല എന്നു

അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഫ്രാൻസിൽകൂടി വരുമ്പോൾ വണ്ടിയിൽ സ്ഥലമുള്ള ദിക്കിലെല്ലാം സ്ത്രീകളും, പുരുഷന്മാരും ചുരുണ്ടുകിടക്കുന്നതും, കാപ്പി വിൽക്കുന്ന സ്ഥലത്തുചെന്ന കുട്ടികളെ പോലെ തിരക്കി 'എനിക്കു എനിക്കു' എന്നു പറഞ്ഞു പാത്രം കാണിക്കുന്നതും, വണ്ടിയിൽ സ്ഥലം പിടിക്കുവാനായി മുമ്പിൽ മുമ്പിൽ പായുന്നതും കണ്ടപ്പോൾ ആ ഇംഗ്ലീഷുകാരൻ പറഞ്ഞ അഭിപ്രായം എത്ര അടിസ്ഥാനമില്ലാത്തതാണെന്നു എന്റെ മനസ്സിൽ തോന്നി. അതതുസമയത്തെ അവസ്ഥക്കനുസരിച്ചാണു മനുഷ്യനു സുഖം ഉണ്ടാകുന്നത.

അന്നു വൈകുന്നേരം മൂന്നുമണിക്കു ഞങ്ങൾ പാരിസിൽ എത്തി. ലിയോൺസിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന തിരക്കിൽ അധികം ഉണ്ടായിരുന്നു ഇവിടെ. ജർമ്മൻകാർ പാരിസിപ്പേക്കു വരുവാനായി ശ്രമിച്ചിരുന്ന കാലമായിരുന്നു അപ്പോൾ. പാരിസിൽ ഞങ്ങൾ രണ്ടു മണിക്കൂർനേരം താമസിച്ചു പിന്നെ അവിടെനിന്ന രാത്രിയിൽ എട്ടു മണിക്കു ഡീപ്പ് തുറമുഖത്തു വന്നുചേർന്നു. ഞങ്ങൾക്കു ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്കു പോകുവാനായി ഒരു കപ്പൽ അവിടെ വന്നിരുന്നു. രാത്രി മുഴുവൻ കപ്പലിൽ ആയിരുന്നു കഴിച്ചത. രാത്രിസമയം സഞ്ചരിക്കുന്നത രക്ഷക്കുറവാണെന്നു കരുതി പിറേദിവസം രാവിലെ ഒമ്പത മണിക്കു കപ്പൽ തുറമുഖത്തു നിന്ന പുറപ്പെട്ടു. ഓളവും, തിരയും ഇല്ലാതെ തടാകംപോലെ ശാന്തമായി നിൽക്കുന്ന സമുദ്രത്തിൽകൂടി മൂന്നു മണിക്കൂർനേരം സഞ്ചരിച്ചു ഞങ്ങൾ ഫോൾക്കസ്റ്റണിൽ (Folkstone) ഇംഗ്ലീഷുകരയണഞ്ഞു. സ്വദേശത്തെ രക്ഷയോടെ വന്നുചേർന്ന ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ സന്തോഷത്തിന്നു അതിരുകളായിരുന്നില്ല. അവിടെനിന്നു വണ്ടികയറി വൈകുന്നേരം നാലുമണിക്കു ലണ്ടനിൽ എത്തി ചുറ്റും നേക്കിയപ്പോൾ ഇതു സ്വപ്നമോ എന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തുവാൻ പ്രയാസമായി തോന്നി. ഞങ്ങൾ കുറെ ദിവസ

ങ്ങൾക്കു മുമ്പു വിട്ടുപോയ സ്ഥിതി തന്നെയോ ഇപ്പോഴും ചണ്ടനിൽ കണ്ടത? ഇതിന്റെ ഉത്തരം വരുന്ന അദ്ധ്യായത്തിൽ എഴുതാം.

8-ാം അദ്ധ്യായം.

യുദ്ധകാലത്തു ചണ്ടനിലെ സ്ഥിതി.

ചണ്ടനിലെ സ്ഥിതിയെ പറ്റി പൊതുവായി ഒരുപ്രായം പറയുവാൻ ഏതുകാലത്തും വളരെ പ്രയാസമാണ്. പട്ടണത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗത്തെ ചെന്നുനോക്കിയാൽ ഉണ്ടാകുന്ന അഭിപ്രായത്തിന്നു നേരെ വിപരീതമായിട്ടാണ് വേറെ ഒരു ഭാഗത്തെ ചെന്നുനോക്കിയാൽ ഉണ്ടാകുന്നതായ അഭിപ്രായം. സമാധാനകാലത്തെ ചണ്ടനിലെ സ്ഥിതി ഇങ്ങിനെയാണെങ്കിലും യുദ്ധം തുടങ്ങിയതിനുശേഷം പട്ടണത്തിലെ മിക്ക സ്ഥലങ്ങളിലും വന്നിരിക്കുന്നതായ ചില മാറ്റങ്ങളെ തെരുവുകളിൽ കൂടി നടന്നുനോക്കിയാൽ ക്ഷണത്തിൽ കണ്ടറിയാം..

ചണ്ടനെ ഇപ്പോൾ കണ്ടാൽ ഇംഗ്ലീഷുകാർ ഒരു വലിയ യുദ്ധത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നു തോന്നുമോ? വല്ല ഇളക്കവും ഇവിടെ കാണുന്നുണ്ടോ? പണ്ടത്തെപ്പോലെ തന്നെ ഇപ്പോഴും ചണ്ടൻ ഇരിക്കുന്നില്ലെ' എന്നിങ്ങിനെ പല ആളുകളും, ചില വർത്തമാനക്കുടലാസുകളും ചോദിക്കുന്നതാണ് കേട്ടിട്ടുണ്ടു. ലഹളയും, ഇളക്കവും സാധാരണ കാണുക യുദ്ധം ആരംഭിക്കുന്ന സമയത്താണ്. ആ ലഹളയും, ഇളക്കവും ഇവിടെയും ഉണ്ടായിരുന്നു. യുദ്ധം തുടങ്ങിയാൽ പിന്നെ അതിനെ വേണ്ടപോലെ അവസാനിപ്പിക്കുവാൻ ചെയ്യുന്ന ശ്രമങ്ങളുടെ ചരിഹമെ പുറത്തേക്കു കാണും. അതു ധാരാളം ചണ്ടനിലും കാണാം. ഇതെല്ലാം കണ്ടിട്ടും ചണ്ടൻ മുഖ്യമായിരുന്നപോലെ തന്നെ യാ

തൊരു വൃത്യാസവും വരാതെ ദിവസത്തെ ജോലി നോക്കിവരു
ന്നവെന്ന പറയുന്നവർ ഒന്നുകിൽ കണ്ണും, ചെങ്കിടും അടച്ചു ക
ല്പിച്ചുകൂടി ഇതൊന്നും കാണാതെയും കേൾക്കാതെയും ഇരിക്കണം.
അതല്ലെങ്കിൽ ആവശ്യമില്ലാത്ത ഗച്ഛ് ഇതൊന്നും കാണുവാൻ
ഇവരെ അനുവദിക്കാതിരുന്നിരിക്കണം. ഇതു രണ്ടും കൂടാതെ
ലണ്ടനിൽ ഇപ്പോൾ വന്നിരിക്കുന്ന മാറ്റങ്ങളെ കണ്ടറിയാതിരി
ക്കുവാൻ ഒരുത്തന്ന അസാധ്യമാണെന്നുള്ളതിന്നു വാദമില്ല.

വീട്ടിനുള്ളിൽ ഇരിക്കുമ്പോഴും, വീട്ടിൽനിന്ന പുറത്തേക്കി
റങ്ങി നാലുഭാഗം നോക്കിയാലും, അറിയാം ഈ രാജ്യക്കാർ ഒരു
വലിയ യുദ്ധത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള വാസ്തവം. ജർമ്മൻ
കാരുടെ ഭൂഷ്യവും, അവരുടെ അനീതിയും, അവർ ചെയ്യുന്ന അ
തിക്രമങ്ങളും, ചെറിയ കുട്ടികൾ മുതൽ വൃദ്ധന്മാർവരെ എല്ലാവ
രും ഒരുപോലെ പാട്ടു, പാടുന്നുണ്ട്. ഭക്ഷണത്തിന്നിരിക്കുന്ന
സമയത്തോ, വെറുതെ ഇരുന്ന വർത്തമാനം പറയുന്ന സമയ
ത്തോ, സംസാരത്തിന്റെ ഒരു വിഷയം ഇതുതന്നെ. വീട്ടിൽ
നിന്ന വെളിക്കിറങ്ങിയാൽ ഉടനെ കാണുന്ന വണ്ടിയിൽ വലി
യ അക്ഷരത്തിൽ എഴുതി പാറിയിട്ടുണ്ടോകും പട്ടാളത്തിൽ ചേരു
വിൻ! നിങ്ങളുടെ രാജാവും, രാജ്യവും നിങ്ങളുടെ സഹായത്തി
ന്നായി ആവശ്യപ്പെടുന്നു' എന്നു. ഈ പരസ്യം ഒരു പ്രകാര
ത്തിലല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു പ്രകാരത്തിൽ നോക്കുന്ന ദിക്കിലെല്ലാം
കാണാം. വണ്ടികളിലും, എടുപ്പുകളിലും, തോട്ടങ്ങളിലും, തെരു
വുകളിലും, തോട്ടവൃക്ഷങ്ങളിലും, നാടകസ്ഥലങ്ങളിലും ഒരു സ്ഥല
ത്തും ഈ പരസ്യം കാണാതെയിരിക്കുകയില്ല. ഈ പരസ്യം വൃ
ഥാവായിട്ടില്ലെന്നു തെരുവുകളിൽകൂടി നടക്കുമ്പോൾ അറിയാം.
പട്ടാളക്കാരുടെ ഉടുപ്പം ധരിച്ച ഉലാത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരെ
എണ്ണമില്ലാതെ എല്ലാ സ്ഥലങ്ങളിലും കാണാം. ചിലപ്പോൾ
വാദ്യഘോഷത്തോടുകൂടി സംഘംസംഘമായി തെരുവുകളിൽകൂടി

പോകുന്നുണ്ടാകും. പലപ്പോഴും ഒര ഒരയായി അവിടവിടെ നടക്കുന്നുണ്ടാകും. യുദ്ധത്തിന്നു പൊകുവാൻ തെയ്യറായിരിക്കുന്നവരാണ് ഇവർ. യുദ്ധത്തിന്നു പോയി മുറിയേറു ചികിത്സ ക്കായി ഇവിടെ വന്നിരിക്കുന്നവരും എത്രയോ ഉണ്ട്. തുണിശ്ശീലയും കെട്ടി, വടിയും കത്തി, വഴിയിൽകൂടി പോകുന്ന ഈ കൂട്ടരെയും ഇടക്കിടെ കാണാം. പട്ടാളക്കാരെ വിട്ടു തെരുവിൽ കൂട്ടിക്കുന്ന കുട്ടികളെ നോക്കുക! ഒരാൾ പടനായകൻ, മറ്റൊരാൾ പട്ടാളക്കാർ. തോക്കും, വാളും എല്ലാം അവർക്കും ഉണ്ട്. പടനായകന്റെ കല്പനക്കനുസരിച്ചു ബാലനായ പട്ടാളക്കാർ കവാതത്തെടുക്കുന്നു. തങ്ങളുടെ ചുറ്റുമുള്ള സ്ഥിതിക്കനുസരിച്ചു എത്രക്കണത്തിൽ കുട്ടികൾ തങ്ങളുടെ കുട്ടികളുള്ള വിഷയങ്ങളും, കോപ്പുകളും മാറുന്നു! ചില ഷാപ്പുകളിൽ പട്ടാളക്കാരുടെ ഉടുപ്പുകൾ വിൽക്കുവാൻ വെച്ചിരിക്കുന്നു. പല ഷാപ്പുകളുടെ ഉമ്മറത്തും യുദ്ധവസ്ത്രമാനങ്ങൾ എഴുതി പറിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇവ ശ്രദ്ധയോടും, ക്ഷമയില്ലാതെയും വായിച്ചുകൊണ്ട് നിൽക്കുന്ന ജനങ്ങളുടെ തിരക്കുകൊണ്ട് തെരുവുകളുടെ ഇരുവശത്തുകൂടിയും തടസ്ഥമില്ലാതെ സൗകര്യമായി നടക്കുവാൻ പ്രയാസം. അപ്പപ്പോൾ അറിയുന്ന വസ്ത്രമാനങ്ങളെ ഉറക്കെ പറഞ്ഞുകൊണ്ട് വസ്ത്രമാനകടലാസുകൾ വിൽക്കുവാനായി തെരുവിൽ നിൽക്കുന്ന കുട്ടികളുടെ എണ്ണവും വലി ചിരിക്കുന്നതായി തോന്നുന്നു. വാഹനങ്ങളുടെ എണ്ണയെക്കൊണ്ട്, ജനങ്ങളുടെ തീരക്കിന്നൊരാളെങ്കിലും കുറവും ഇല്ല. ജനത്തിരക്കു മുറുപ്പുണ്ടാക്കുന്നതിൽ ഒന്നുകൂടി വലി ചിട്ടുണ്ടോ എന്ന സംശയം. യുദ്ധത്തിന്റെ ഘോരതയെ ഭയപ്പെട്ടു ബൽജിയം, ഫ്രാൻസ് ഈ രണ്ടു രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നും ഇവിടെ വന്നിട്ടുള്ളവർ വളരെയുണ്ട്. ഇങ്ങിനെ വന്നവർക്ക് തൽക്കാലം താമസിക്കുവാനായി ഏപ്പെട്ടുത്തീട്ടുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ ഈ കൂട്ടർ വന്നു വിഷാദിച്ചിരിക്കുന്നതും കാണാം. അവരുടെ മുഖങ്ങളും,

ധരിച്ചിരിക്കുന്ന വസ്ത്രങ്ങളും, അടുത്ത കാണുന്ന ഭാഗങ്ങളും, ക്ഷീണിച്ചിരിക്കുന്ന കുട്ടികളും ഇവർ പറയാതെ തന്നെ അവർ അനുഭവിച്ച സങ്കടങ്ങളെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. ലണ്ടനിലെ ചില പ്രധാനഭാഗങ്ങളിൽ കൂടി നടക്കുമ്പോൾ പരന്ത്രിസഭാഷ സംസാരിക്കുന്നത കേൾക്കാതെ നാലടി ഒന്നിച്ചുനടക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. അന്യരാജ്യക്കാരായ അത്ര ജനങ്ങൾ ഇവിടെ വന്നുചേർന്നിരിക്കുന്നു. ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ കഴിക്കുവാനുള്ള ഏതെങ്കിലും ഒരു സ്ഥലത്തു ചെന്നുനോക്കുക. ഭക്ഷണവും കഴിച്ചു ചുരുട്ടും വെച്ചിട്ട് യുദ്ധവർത്തമാനത്തെപ്പറ്റി വാദിക്കുന്ന എത്ര ആളുകളെ കാണാം. വർത്തമാനം പറയുമ്പോഴെല്ലാം ഒരു വിഷയം ഇതായിരിക്കും, 'ജർമ്മനി ചെയ്തിട്ടുള്ള അതിക്രമങ്ങൾ'. ഇതു കേൾക്കാതെ ഒരു ദിവസമെങ്കിലും ലണ്ടനിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടുവാൻ ഇപ്പോൾ പ്രയാസം.

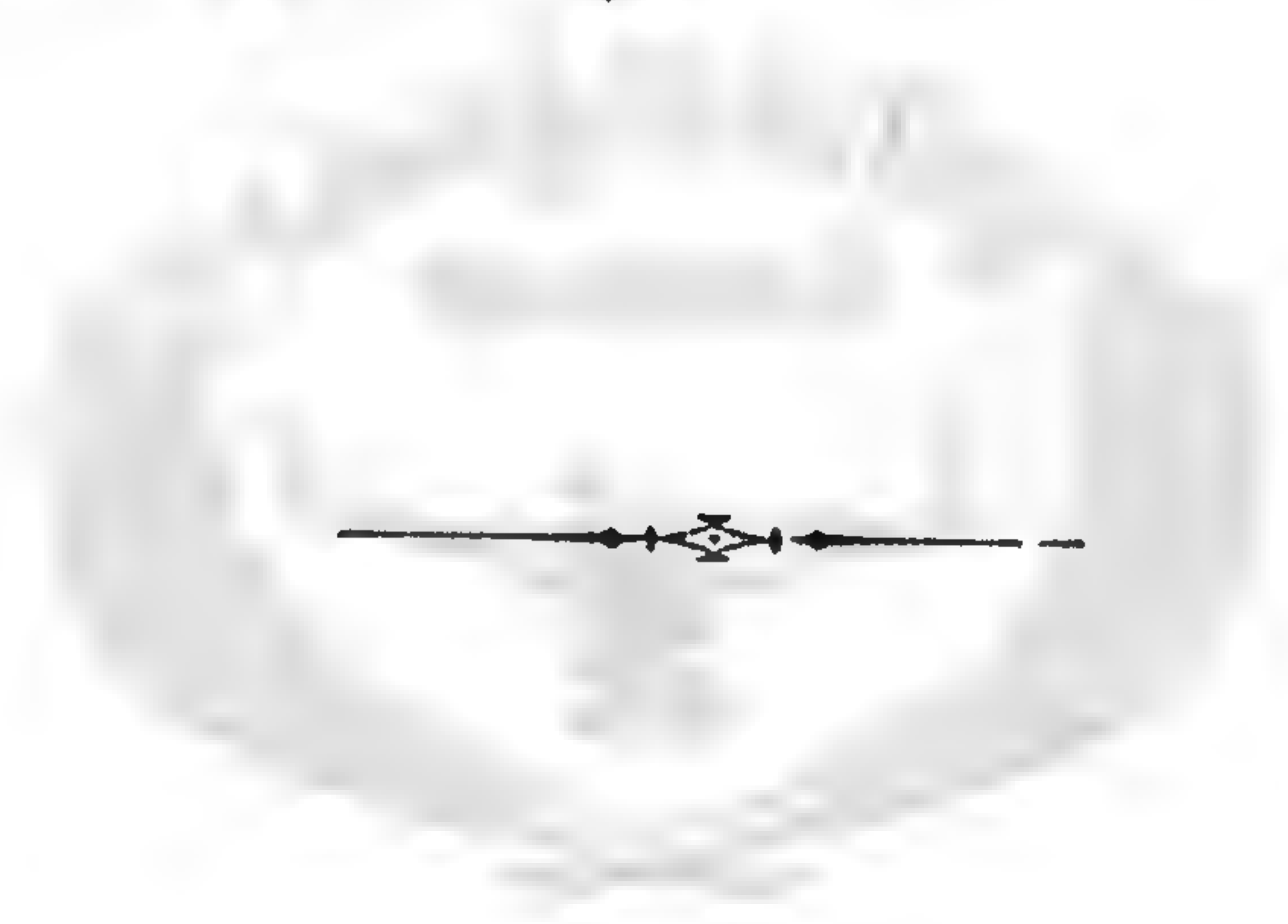
തെരുവുകളിൽനിന്നു വിട്ട് ഒഴിഞ്ഞ സ്ഥലങ്ങളിലും, പൂങ്കാവുകളിലും ചെന്നുനോക്കിയാൽ അവിടെ കാണുന്ന കാഴ്ച അല്പം വ്യത്യാസപ്പെട്ടിട്ടാണ്. എത്ര സഭകളാണ് ഓരോ മൂലക്കായി കൂടിയിരിക്കുന്നത്. യുദ്ധം തുടങ്ങുന്നതിന്നു മുമ്പും ഈവക സ്ഥലങ്ങളിൽ ഇങ്ങിനെ സഭ കൂടിയിരിക്കുന്നത് കാണാം. പക്ഷെ ഓരോ സ്ഥലത്തും ഓരോ വിഷയത്തെ പറ്റിയായിരിക്കും വാദം. ചിലർ മതസംബന്ധമായ പ്രസംഗങ്ങൾ ചെയ്യുന്നുണ്ടാകും, ചിലർ ഭരണസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങളെ പറ്റി പറയുന്നുണ്ടാകും. ചിലർ സ്ത്രീസ്വാതന്ത്ര്യത്തെ പറ്റി ചോദിക്കുന്നുണ്ടാകും. ഇങ്ങിനെ പലേടത്തും വിവിധവിഷയങ്ങളെ പറ്റിയായിരിക്കും വാദം. ഇപ്പോൾ ആ സംശയമൊന്നും ഇല്ല. എല്ലാ സ്ഥലത്തും വിഷയം ഒന്നുതന്നെ. 'യുദ്ധം' 'യുദ്ധം' ഈ ശബ്ദമെ എവിടെ ചെന്നാലും കേൾക്കും. പൂങ്കാവിന്റെ മറ്റൊരു ഭാഗത്തു പുതിയ പട്ടാളക്കാരെ കവാത്ത ശീലിപ്പിക്കുന്നുണ്ടാകും. പ്രാസംഗികമായ

ടെ വാശാടിയും, കവാത്തുകാരന്റെ നിലവിളിയുംകൊണ്ടു ഉദ്യാനങ്ങൾ മുഴങ്ങുന്നു. ഇവരുടെ ലഹളയിൽനിന്നു മാറി കുറെ ഭൂരം പോയാൽ മാത്രമേ പക്ഷികളുടെ ശബ്ദം കേൾക്കുകയുള്ളൂ. കൊല്ലംതോറും അനവധി പക്ഷികൾ ഇവിടെനിന്നു ജർമ്മിക്കും, അവിടെനിന്നു ഇങ്ങോട്ടും വരുക പതിവുണ്ടത്രെ. ഇക്കൊല്ലം ഇവയുടെ എണ്ണവും വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇംഗ്ലീഷുകാരും ജർമ്മൻകാരുമായി വിരോധമാണെങ്കിലും, ഇംഗ്ലീഷുപക്ഷികളും ജർമ്മനിയിൽനിന്നു വന്ന പക്ഷികളും വളരെ ചെറുകൃത്യത്തോടുകൂടി ഇവിടെ പാർത്തുവരുന്നു. എന്നുമാത്രമല്ല, മനുഷ്യർ തമ്മിലുള്ള ഈ മത്സരത്തെ അവർ പുച്ഛിക്കുന്നതായി തോന്നുന്നു. ഫ്രാൻസിൽ നിന്നു വന്നിട്ടുള്ള ചില പക്ഷികൾ പീരങ്കിതോക്കിന്റെ ശബ്ദം പോലെയുള്ള ശബ്ദങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നുവെന്ന പക്ഷിവർഗ്ഗങ്ങളെ പററി സൂക്ഷ്മമായി അറിയുന്ന ഒരു പരഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പ്രധാനപ്പെട്ട എട്ടുപക്ഷികളും, തീവണ്ടി. ആപ്പീസുകളും, പാലങ്ങളും, നിറച്ച തോക്കും ചുമലിൽവെച്ചു പട്ടാളങ്ങൾ കാത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ആ വഴിക്കു പോകുന്നവർ അവരുടെ ചോട്ടുങ്ങൾക്കു ഉത്തരം പറയാതിരിക്കുകയോ, നിൽക്കുവാൻ പറഞ്ഞാൽ നിൽക്കാതിരിക്കുകയോ ചെയ്താൽ ഉടനെ വെടിവെക്കും. ഇതു എഴുതിയപ്പോൾ ഒരിക്കൽ എനിക്കു അനുഭവിപ്പാൻ ഇടവന്ന ഒരു സംഭവം ഓർമ്മയിൽ വരുന്നു. ഒരു ദിവസം വൈകുന്നേരം ഞങ്ങൾ മൂന്നാളുകൾകൂടി നടക്കുവാനായിപ്പോയി. നേരം ഇരുട്ടായി. അധികദൂരം കാണുവാൻ പ്രയാസമായി. നല്ലവണ്ണം പരിചയമുള്ളവഴിയായിരുന്നതുകൊണ്ടു വർത്തമാനവുംപറഞ്ഞു ഞങ്ങൾ നടന്നിരുന്നു. ഒരു പാലത്തിന്റെ സമീപം എത്താറായപ്പോൾ എവിടെനിന്നോ ഒരു ശബ്ദം കേട്ടു. എന്തെന്നറിയാതെ പിന്നെയും ഞങ്ങൾ മുന്നോട്ടു നടന്നു. പിന്നെയും കേട്ടു അതേശബ്ദം തന്നെ. അപ്പോൾ അവിടെ നിന്നു. ഉടനെ വന്നു മു

ന്നാമത്തെ കല്പന. അപ്പോൾ ഞങ്ങൾക്കു കാര്യം മനസ്സിലായി. ആ പാലം കാക്കുന്ന പട്ടാളക്കാരന്റെ ശബ്ദമാണ്. നിങ്ങൾ ആരാണ്? അവിടെ നിൽക്കവിൻ! എന്ന വിളിച്ചുപറഞ്ഞതായിരുന്നു. ആ സ്ഥലം ഇപ്പോൾ കാക്കുന്നുണ്ടെന്നുള്ള വിവരം ഞങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. മൂന്നു പ്രാവശ്യം ആ പട്ടാളക്കാരൻ വിളിച്ചുപറഞ്ഞിട്ട ഞങ്ങൾ നിന്നില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ തീർച്ചയായും വെടി കൊള്ളുമായിരുന്നു.

രാത്രിസമയത്താണ് ചണ്ടൻ വന്ന വ്യത്യാസത്തെ വല്ലാതെ അറിയുന്നത. നാടകങ്ങളും, മറ്റുള്ള വിനോദങ്ങളും മുറുപ്പുണ്ടായിരുന്നപ്പോലെ തന്നെ നടക്കുന്നു. എങ്കിലും രാത്രിസമയം ചണ്ടനിൽ സാധാരണ കാണുന്ന ബഹളം ഒന്നു ചുരുങ്ങിയതായി തോന്നുന്നു. നിരന്തരകളിലും, ഷാപ്പുകളുടെ പുറത്തും, തെരുവുകളിലും വെളിച്ചം തീരെ ഇല്ലെന്നതന്നെ പറയാം. രാത്രി, പകൽപോലെ ശോഭിച്ചിരുന്ന ചണ്ടൻ ഇപ്പോൾ ശത്രുക്കളുടെ ആകാശവിമാനത്തെ ഭയപ്പെട്ട് ഇരുട്ടിൽ തന്നെ രാത്രി കഴിച്ചുകൂട്ടേണ്ടിവന്നിരിക്കുന്നു. യുദ്ധം തുടങ്ങുന്നതിനുമുമ്പ് ചണ്ടനെ രാത്രിസമയം കണ്ടിരുന്ന ഒരാൾ ഇപ്പോൾ ഇവിടെ വരുന്നതായാൽ ഈ പട്ടണത്തെ തിരിച്ചറിയുമെന്നതോന്നുന്നില്ല. നിരന്തരകളിൽ അവിടവിടെ മങ്ങിക്കാണുന്ന വെളിച്ചങ്ങളും, ശത്രുക്കളുടെ ആകാശവിമാനങ്ങൾ വരുന്നുണ്ടോ എന്ന ആകാശത്തിലേക്കു തിരിച്ചുനോക്കി അറിയുവാനുള്ള സെച്ച് ലൈറ്റ് (Search Light) അല്ലാതെ ചണ്ടനിലെ അന്ധകാരത്തെ കറക്കുവാനായി വേറെ യാതൊന്നും ഇല്ല. രാത്രിയിൽ ഒരുമണി സമയത്തുകൂടി തുറന്നുകണ്ടിരുന്ന മദ്യഷാപ്പുകൾ ഇപ്പോൾ അസ്തമിച്ച് അധികം താമസിക്കാതെ അടച്ചുകാണുന്നു. എന്നാലും, കുടിച്ച മത്തനാമായിരിക്കുന്ന ചിലരെ രാത്രിസമയങ്ങളിൽ ഇപ്പോഴും ചണ്ടനിൽ കാണാം. കുടി നിരന്തരങ്ങളായി പല വഴികളും ഗവണ്മെന്റു

നോക്കിവരുന്നു. നിബ്ബന്ധമല്ലാതെ, ഉപദേശം, ഇതിനെ വളരെ കുറക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. കൂടവും ലണ്ടൻപട്ടണത്തിൽ ചുരുങ്ങിവന്നിരിക്കുന്നു. യുദ്ധം എല്ലാവരിനെയും ബാധിക്കുന്നതുകൊണ്ടു സാധനങ്ങൾക്കെല്ലാം വില കയറിയിരിക്കുന്നു. പകൽ സമയത്തു നോക്കിയാലും, രാത്രിസമയത്തു നോക്കിയാലും ലണ്ടനിൽ ഇങ്ങിനെ മുമ്പു കാണാത്ത ചില മാറ്റങ്ങളെ കാണാം. രാജ്യത്തിന്റെ ഗ്രഹപ്പിഴ തീരുന്നതുവരെ തന്റെ മൗഢ്യവും തീരുന്നതല്ലെന്നു ലണ്ടൻ നല്ലവണ്ണം അറിഞ്ഞതായി തോന്നുന്നു. ഇതെല്ലാം കണ്ടിട്ടും ലണ്ടൻ മുഖിലെത്തപ്പോലെ തന്നെ ഇരിക്കുന്നുവെന്നു ആർ പറയും?

അഞ്ചാം ഭാഗം.

പാശ്ചാത്യപരിഷ്കാരം.

പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിലെ ചില വിശേഷങ്ങളെ പറ്റിയും, ആചാരസമ്പ്രദായങ്ങളെ പറ്റിയും, ജനങ്ങളുടെ സ്വഭാവത്തെ പറ്റിയും അറിഞ്ഞതിനുശേഷം ഇനി നമുക്ക് ആലോചിക്കുവാനുള്ളത ഏതൊരു സംഗതിയിലാണ് പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങൾ നമ്മുടെ രാജ്യത്തിൽനിന്ന തീരെ വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് എന്നാണ്. നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ നടപ്പിലാക്കത്തക്ക പല അവസ്ഥകളും യൂറോപ്പുരാജ്യങ്ങളിൽ കാണുന്നുണ്ടെന്ന ഇതിനുമുമ്പ് വായിച്ച ഭാഗങ്ങളിൽനിന്ന വായനക്കാർ ഗ്രഹിച്ചിരിക്കാം. ഇങ്ങിനെയുള്ള ആചാരസമ്പ്രദായങ്ങളിൽനിന്നും, ജനങ്ങളുടെ വാസനകളിൽനിന്നും, അവരുടെ ആലോചനയുടെ പോക്കിൽനിന്നും ആണു ആ രാജ്യങ്ങളിലെ പരിഷ്കാരത്തെ പറ്റി നാം അഭിപ്രായപ്പെടേണ്ടതെ. പാശ്ചാത്യപരിഷ്കാരത്തെ പറ്റി വളരെ ആലോചിച്ചും, പ്രശംസിച്ചും അട്ടിക്കിലെ ജനങ്ങളും, നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ചിലരും, പറഞ്ഞുകേൾക്കുന്നത് ഒട്ടും അസാധാരണയല്ലല്ലോ. ഈ പ്രശംസയ്ക്കു പാശ്ചാത്യപരിഷ്കാരം എത്രമാത്രം അർഹിക്കുന്നുണ്ടു? ഈ പരിഷ്കാരത്തിന്നു ഉണ്ടെന്ന പറയുന്ന ഗുണങ്ങൾക്കു എത്രമാത്രം വാസ്തവം ഉണ്ടു? ഇതാണ് നാം ഇനി സൂക്ഷ്മമായി ചിന്തിക്കേണ്ടതെ.

പാശ്ചാത്യപരിഷ്കാരത്തെ പറ്റി പറയുന്നതിന്നു മുമ്പായി 'പരിഷ്കാരം' എന്ന വാക്കിന്നു നാം എന്തു അർത്ഥമാണു ധരിക്കേണ്ടതെന്നു കൂടി അറിഞ്ഞിരിക്കണം. ഇപ്പോൾ സാധാരണയാ

യി ഉപയോഗിച്ചുവരുന്ന രീതി കാണുമ്പോൾ ഈ വാക്കിന്റെ അർത്ഥം ശരിയായി പലരും ഗ്രഹിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്ന സംശയമാണ്. മിക്കവാറും പരിഷ്കാരം എന്ന വാക്കിന്നു ഉൽകൃഷ്ടപരിഷ്കാരം എന്നാണ് അർത്ഥം ധരിച്ചുകാണുന്നത്. ഇതു തീരെ അബദ്ധമാണ്. പരിഷ്കാരം ഉൽകൃഷ്ടവും ആയിരിക്കാം, നികൃഷ്ടവും ആയിരിക്കാം. അതു ഏതിൽപെട്ടതാണെന്ന ആ പരിഷ്കാരത്തിന്റെ ഫലംകൊണ്ടു മാത്രമേ നിജപ്പെടുത്തുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. പരിഷ്കാരരാജ്യമെന്നും, പരിഷ്കാരം ഇല്ലാത്ത രാജ്യമെന്നും ഓരോ രാജ്യങ്ങളെ പറ്റി പറയുന്നത ശരിയല്ല. ഓരോ രാജ്യത്തിന്റെ പൂർവ്വചരിത്രത്തിന്നനുസരിച്ചും, ചുറ്റുമുള്ള ഭാഗങ്ങളുടെ അവസ്ഥപോലെയും, ജനങ്ങളുടെ സ്വഭാവത്തെ ആസ്പദിച്ചും അവിടെ ചില നടവടികളും, സമ്പ്രദായങ്ങളും, സാഹിത്യവും, ബോധവും ആ രാജ്യക്കാരുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ ഇതെല്ലാംകൂടി ഒന്നായി ചേർന്ന ഒരു സ്ഥിതിക്കാണ് ആ രാജ്യത്തിലെ പരിഷ്കാരമെന്ന പറയുന്നത്. ഒരുവിധത്തിലല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരുവിധത്തിലുള്ള നടവടികളും, സമ്പ്രദായങ്ങളും, സാഹിത്യവും എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലും ഉള്ളതുകൊണ്ടു പരിഷ്കാരവും എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലും ഉണ്ടു. ഇപ്രകാരം ഒരുകാലത്തു ഒരു രാജ്യത്തിലെ പരിഷ്കാരത്തെപ്പറ്റി ആലോചിച്ചാൽ അതിനെ ആ കാലത്തു ആ രാജ്യത്തിലെ നിവാസികൾ നന്നെന്നു വിചാരിക്കുന്ന ആ ചാരങ്ങളും, സമ്പ്രദായങ്ങളും, നടവടികളും, ആലോചനകളും, ആഗ്രഹങ്ങളും പ്രതിബിംബിച്ചുകാണുന്ന ഒരു കണ്ണാടിയിൽ വിചാരിക്കണം. ഇതുകൊണ്ടു വരുന്നത് ഒരു രാജ്യത്തുള്ള ഒരാളുടെ നടവടി നല്ലതെന്നും ചീത്തയെന്നും പറയുന്നതും, അയാളുടെ ആഗ്രഹങ്ങൾ പാപമാണു അല്ലെങ്കിൽ പരിശുദ്ധമാണെന്നു അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതും, ആ കാലത്തുള്ള ഒരു ഗ്രന്ഥം രസകരമാണെന്നു അല്ലെങ്കിൽ ത്യാജയോഗ്യമാണെന്നു തോന്നുന്നതും ആ കാലത്തുള്ള പരിഷ്കാരത്തെ മാതൃകയായി വെച്ചിട്ടാണ്. മനുഷ്യന്റെ

ആലോചനകൾക്കും മറ്റും പല സംഗതികൾകൊണ്ടും ഓരോ കാലത്തു മാറും വരുവാൻ ഇടയുള്ളതുകൊണ്ടു അതിന്നനുസരിച്ചു പരിഷ്കാരവും മാറിവരും. ഇങ്ങിനെ ലോകത്തിൽ ഓരോ രാജ്യത്തിലും ഓരോ പ്രകാരത്തിലുള്ള പരിഷ്കാരം കാണുന്നുണ്ടെങ്കിലും പല സ്ഥലങ്ങളിലും നിവസിക്കുന്ന മനുഷ്യരുടെ ശ്രമം എല്ലാം ഒന്നുതന്നെ. അതു ജനസുഖസാഹചര്യം വരുത്തുവാനുള്ള ശ്രമംതന്നെ. ഈ സാധ്യത്തിനായി പലരും പലപ്രകാരത്തിൽ യത്നിക്കുന്നു. ഈ യത്നത്തിന്റെ ഫലമായി പല സ്ഥലത്തും പല പരിഷ്കാരവും ഉണ്ടായിച്ചുവരുന്നു.

മനുഷ്യനുള്ള ജനസൗഖ്യം പൂർത്തിയായി ഉണ്ടാകേണമെങ്കിൽ മനുഷ്യനിൽ സഹജമായ മൂന്നു കാര്യങ്ങളുടെ നിവൃത്തി വരണം. എപ്പോൾ ഈ മൂന്നു കാര്യങ്ങളും സാധിക്കുവാനുള്ള അവസരം മനുഷ്യനു ലഭിക്കുന്നുവോ അപ്പോൾ ജനസൗഖ്യവും പൂർത്തിയായി എന്നു വിചാരിക്കാം. ഈ കാര്യങ്ങൾ ഏവയെന്നു പറയാം.

മനുഷ്യനും താണജന്തുക്കളും ആയുള്ള പ്രധാനവ്യത്യാസം മനുഷ്യന്റെ വിശേഷബുദ്ധിയാണു്. ഈ വിശേഷബുദ്ധിയുടെ പ്രേരണകൊണ്ടു മനുഷ്യൻ എപ്പോഴും അറിവിനെ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. തന്റെ സ്ഥിതിയെന്തു, ലോകത്തിന്റെ സ്ഥിതിയെന്തു, ജീവിതത്തിന്റെ രഹസ്യം എന്നു എന്നിങ്ങിനെയുള്ള പല ആലോചനകളും ലോകമുണ്ടായമുതൽ മനുഷ്യനിൽ വിടാതെ നിലനിന്നു വന്നിട്ടുണ്ടു്. പ്രകൃതിയുടെ രഹസ്യത്തെ എത്രകണ്ടു അറിഞ്ഞാലും അവസാനിപ്പിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതല്ലെല്ലോ. മനുഷ്യനു ഇങ്ങിനെ ഏതെല്ലാം തരത്തിൽ അറിയുവാൻ തരമുണ്ടോ അതിന്നായുള്ള ദാഹം എപ്പോഴും ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കും. ശമിപ്പിക്കുന്തോറും അതു അധികമായിക്കൊണ്ടിരിക്കും. ഇതാണു ജ്ഞാനദാഹത്തിന്നുള്ള വിശേഷം. ഇങ്ങിനെ അറിവിന്നായി ആഗ്രഹിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ ആ ആഗ്രഹനിവൃത്തി വരുത്തു

വാൻ സാധിക്കുന്നതിൽനിന്നാണ് ഒരു തരത്തിലുള്ള സൗഖ്യം ഉണ്ടായിത്തീരുന്നത. ഈ ആഗ്രഹത്തിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് പല ഗ്രന്ഥങ്ങളും, ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ കാണാത്ത പല അറിവും ലോകത്തിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത. മേല്പറഞ്ഞതുതന്നെ ചുരുക്കി പറയുന്നതായാൽ, മനുഷ്യന്റെ ബുദ്ധിക്ക് വിസ്തീർണ്ണവും, അഗാധവും എത്രകണ്ട് വരുത്തുവാൻ സാധിക്കുമോ അത്രകണ്ട് വരുത്തുവാനുള്ള തരവും, അവസരവും ഉണ്ടായിരിക്കണം. അതാണ് ജന്മസൗഖ്യത്തിനുള്ള ഒന്നാമത്തെ വഴി.

ഇതുകൊണ്ടുമാത്രം ആയില്ല. ബുദ്ധിക്ക് ബലം വന്നതുകൊണ്ടുമാത്രം ജന്മസൗഖ്യം വന്നതായി വിചാരിക്കുവാൻ പാടില്ല. ഹൃദയത്തിന്നു അലിപ്പും, ആർദ്രതയും, ശുദ്ധതയും കൂടി വരണം. ഈ ഗുണം മനുഷ്യന്നില്ലാതിരുന്നാൽ ലോകത്തിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നതിന്നു പ്രയാസമായിരിക്കും. മനുഷ്യന്നു ഗുണം വർദ്ധിക്കുന്നതോടും തന്റെ ഹൃദയം തന്റെ സഹജീവികളുടെ സുഖദുഃഖങ്ങളിൽ അനായാസേന പങ്കുകൊള്ളുന്നു. ഈ അനുകമ്പയാണ് മനുഷ്യനുള്ള മറ്റൊരു വിശേഷഗുണം. ഈ ഗുണം ബലമായി കാണുന്നത ജന്മസൗഖ്യത്തിന്റെ മറ്റൊരു ലക്ഷണമാണ്.

ജന്മസൗഖ്യത്തിന്നു മൂന്നാമതായി ആവശ്യമായിട്ടുള്ളത ദേഹത്തെ സംബന്ധിച്ചാണ്. ഭൂമിയിൽ നമ്മുടെ കാലം കഴിക്കേണ്ടതിന്നു ദേഹത്തെ നന്നു പല സൗകര്യങ്ങളും ആവശ്യമാണ്. ആ സൗകര്യങ്ങൾ എത്രകണ്ട് കൂട്ടുന്നുവോ അത്രകണ്ട് ദേഹസൗഖ്യം നമുക്കുണ്ടാകും. പാർക്കുവാൻ നല്ല വീട്, സഞ്ചരിക്കുവാൻ സൗകര്യമുള്ള വാഹനങ്ങൾ, നിർഭയമായി രാജ്യത്തു പാർക്കുവാനുള്ള തരം, അവനവന്റെ പ്രവൃത്തിക്കനുസരിച്ച പ്രതിഫലം വാങ്ങുവാനുള്ള മാർഗ്ഗം എന്നിങ്ങിനെ തുടങ്ങി പല സൗകര്യങ്ങളും ആവശ്യമാണല്ലോ. ഈ സൗകര്യങ്ങളെല്ലാമാണു ദേഹസൗഖ്യത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്നത. ജന്മസൗഖ്യം പൂർത്തി

യാകേണമെങ്കിൽ ദേഹസൗഖ്യവും മുൻപറഞ്ഞ രണ്ടു ഗുണങ്ങളോടുകൂടി ചേരണം.

ഇങ്ങിനെ ബുദ്ധിക്കു വിശാലതയും, ഹൃദയത്തിന്നു ശുദ്ധതയും, ദേഹത്തിന്നു സൗഖ്യവും ഉണ്ടായിവന്നാൽ മാത്രം ജനസൗഖ്യം പുത്തിയായി എന്നു പറയാം. ഈ സൗഖ്യത്തെ ഉണ്ടാക്കുവാനുള്ള ഓരോ ഏല്പാടുകളാണു ഒരു രാജ്യത്തെ ആചാരങ്ങളും, സമ്പ്രദായങ്ങളും, ആ രാജ്യത്തുണ്ടായിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങളും. ഇതിന്നെല്ലാംകൂടിയാണു ആ രാജ്യത്തെ പരിഷ്കാരമെന്നുപേരപറയുന്നതും. ജനസൗഖ്യത്തിന്നു ആവശ്യമായ മൂന്നു കാര്യങ്ങളേയും പൂർണ്ണമായി ആ രാജ്യത്തെ ആചാരനടവടി സമ്പ്രദായങ്ങളും മറ്റും സാധിപ്പിക്കുന്നതായാൽ ആ രാജ്യത്തെ പരിഷ്കാരത്തിന്നു പരിപൂർണ്ണത പ്രാപിച്ചു എന്നു പറയാം. വല്ല വിധത്തിലും കുറവുണ്ടെങ്കിൽ പരിഷ്കാരം താണനിലയിലാണു നിൽക്കുന്നതു എന്നു പറയണം. പരിഷ്കാരം ഏറിയതെന്നും കുറഞ്ഞതെന്നും പറയുന്നതു ഈ മൂന്നു കാര്യങ്ങളും ഏകയോ കുറയുതയോ ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടാണു.

പരിഷ്കാരം എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥവും, പരിഷ്കാരത്തിന്റെ ലക്ഷണവും മേല്പറഞ്ഞ പ്രകാരം മനസ്സിലാക്കിയാൽ പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിലെ പരിഷ്കാരം എത്രത്തോളം മേൽ വിവരിച്ച ലക്ഷണത്തോടു യോജിക്കുന്നുണ്ടെന്നു നമുക്കു ആലോചിച്ചു നോക്കാം.

ജനസൗഖ്യത്തിന്നുവശ്യമായ ഒന്നാമത്തെ സംഗതിയെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം പാശ്ചാത്യന്മാർ വളരെ കടന്നു നിൽക്കുന്നുണ്ടെന്നു സമ്മതിക്കാതെ നിവൃത്തിയില്ല. ഇപ്പോഴത്തെ അവസ്ഥ വിചാരിച്ചുനോക്കിയാൽ അവരും നമ്മളും ആയി യാതൊരു സാമ്യവും ഇല്ല. ദിവസേന ഓരോ വിഷയത്തെ പറ്റി അനേകം പുസ്തകങ്ങൾ അച്ചടിച്ചു പുറത്താക്കുന്നു. പ്രകൃതിയുടെ ഓരോ രഹസ്യങ്ങളെ കണ്ടറിഞ്ഞു കാലംകഴിക്കുന്ന മഹാന്മാർ ആ

രാജ്യങ്ങളിൽ എത്രയോ ഉണ്ട്. ഇങ്ങിനെ ജ്ഞാനസമ്പാദനത്തിനായി ഒരുങ്ങുന്നവരെ സഹായിക്കുവാൻ ആ നാട്ടിലെ ജനങ്ങളും ഒരുങ്ങുന്നുണ്ട്. ഈ കാര്യത്തിൽ നമ്മുടെ സ്ഥിതി കുറെ അമാന്തമാണ്. പണ്ടുണ്ടായ ഗ്രന്ഥങ്ങളും മറ്റും അല്ലാതെ ചോക്കത്തിലെ ജ്ഞാനാഭിവൃദ്ധിക്കു നവീനകാലങ്ങളിൽ വളരെ സഹായം ചെയ്യാൻ നമ്മളാൽ സാധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു പറയുവാൻ വഴി കാണുന്നില്ല. ഇത കേവലം നമ്മുടെ മടികൊണ്ട് ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതല്ല. ഏതൊരുവയവത്തിന്നും ബലം വരേണമെങ്കിൽ അതിനെ ഉപയോഗിക്കുവാനുള്ള അവസരം ഉണ്ടാകണം. അവസരം കുറഞ്ഞുവന്നാൽ ബലവും കുറഞ്ഞുവരും. ഇങ്ങിനെ അവസരം കുറയുകകൊണ്ടാണു നമ്മുടെ ജ്ഞാനശക്തി ചില വിഷയങ്ങളിൽ ക്ഷീണിച്ചുകിടക്കുന്നത. അത കേവലം നശിച്ചിട്ടില്ല. അവസരം അധികരിച്ചുവരുന്തോറും പണ്ടുണ്ടായിരുന്ന ശക്തിയും പുനർജീവിച്ചുവരും. ഏതായാലും ഈ വിഷയത്തിൽ പാശ്ചാത്യന്മാർ ഇപ്പോൾ നമ്മേക്കാൾ അതിരുകടന്നു നിൽക്കുന്നുണ്ടെന്ന സംശയംകൂടാതെ പറയാം.

ഏതെത്രശുദ്ധിയെ സംബന്ധിച്ചുടത്തോളം അഭിപ്രായപ്പെടുവാനും അധികം സംശയിക്കേണമെന്നില്ല. ധർമ്മരാജ്യം, പുണ്യഭൂമി എന്നും മറ്റും ഭാരതഖണ്ഡത്തെ പറ്റി പറയുന്നതിൽ യാതൊരു തെറ്റും ഇല്ല. യൂറോപ്പിൽ ഏതുരാജ്യത്തു ഇങ്ങിനെ ഭിക്ഷുക്കളെ ആദരിക്കുന്നു? യൂറോപ്പിൽ ഏവിടെ നമ്മുടെ രാജ്യത്തു കാണുന്നതുപോലെ കുടുംബബന്ധം കാണുന്നു? ജന്മക്കളെ ഇത്ര അനുകമ്പയോടുകൂടി വിചാരിച്ചുവരുന്നത പാശ്ചാത്യന്മാരുടെ നാട്ടിൽ ഉണ്ടോ? ബുദ്ധൻ ജനിച്ചതും, തന്റെ പരിശുദ്ധമായ സിദ്ധാന്തങ്ങളെ ഘോഷിച്ചതും, ഈ പുണ്യഭൂമിയിൽ അല്ലെ. അശോകമഹാരാജാവിന്റെ മഹത്തായ കല്പനകളും, നിശ്ചയങ്ങളും ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതും ഈ രാജ്യത്തല്ലെ. തങ്ങളുടെ ദിനചരിയിൽകൂടി മതത്തെ അവലംബിച്ചിരിക്കുന്ന ജനങ്ങൾ പ്രാ

യേണ സഹൃദയനായി തീരുന്നത അത്ഭുതമാണോ? ഇപ്പോൾ ഈ ഗുണത്തിന്ന ചില കാരണവശാൽ അല്പം കുറവു തട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും പ്രായേണ ഹൃദയശുദ്ധി നമ്മുടെ നാട്ടിലുള്ളവർക്കു കൂടും എന്നാണു എന്റെ താഴ്മയായ അഭിപ്രായം.

ഇന്നി ദേഹസൗഖ്യത്തിന്നുള്ള ഏല്പാടുകളെ പറ്റി വിചാരിച്ചുനോക്കുക. ഇതിന്ന പാശ്ചാത്യന്മാരോട കിടപിടിക്കുവാൻ നമ്മാൽ പ്രയാസമാണു. ദേഹസൗഖ്യത്തിന്നാവശ്യമായ എണ്ണങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കുവാനുള്ള സാമർത്ഥ്യം അവർക്കു കലശലാണു. അവരുടെ സൗഖ്യമെല്ലാം ഇതിലാണു ഇരിക്കുന്നതു. ഇതിൽ വളരെ ശ്രദ്ധവെച്ചു ഈ വഴിക്കാണു അവരുടെ പോക്കു കാണുന്നതു. പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിൽ കാണുന്ന അഭിവൃദ്ധിയെല്ലാം സൂക്ഷ്മത്തിൽ ഈ ഒരു ആവശ്യത്തിലാണു ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നതു. ഇത ആദ്യംമുതൽക്കു തന്നെ പാശ്ചാത്യന്മാർക്കുള്ള ഗുണമൊ, ദോഷമൊ ആണെന്നു പറഞ്ഞുകൂട. നാലഞ്ചു നൂറ്റാണ്ടിന്നു ഇപ്പറമാണു ഇതു ഇവരിൽ വിശദമായി കാണുന്നതു. ദേഹസൗഖ്യത്തിൽ അതിരുകടന്നു ലയിക്കുന്ന ഒരാൾക്കു എന്തു കിട്ടിയാലും തൃപ്തിവരില്ല. പിന്നെയും പിന്നെയും പുതിയതായ ഒരോ മാറ്റങ്ങളെ തേടുവാൻ തുടങ്ങും. കാണുന്ന മറെറല്ലാ വിഷയങ്ങളും അയാൾ ഈ ഒരു ആവശ്യത്തിന്നായി ഉപയോഗപ്പെടുത്തും. അയാൾ മറ്റുള്ളവരുടെ വേദനയും, ദണ്ഡവും അറിയുകയില്ല. തന്റെ ദേഹസൗഖ്യത്തെ മാത്രം എപ്പോഴും ആലോചിക്കുന്നതുകൊണ്ടു മറ്റുള്ളവരുടെ സ്ഥിതിയെ പറ്റി ആലോചിക്കുവാനുള്ള അവസരം അയാൾക്കില്ല. സാധാരണമനുഷ്യരിൽ കാണുന്ന ഈ ദോഷം ചിലപ്പോൾ ചില രാജ്യക്കാരിലും പൊതുവായി കാണാം. ഇങ്ങിനെ സുഖാനുഭവത്തിന്നുള്ള ആഗ്രഹം അധികമായിവന്നാൽ അതിന്നുള്ള ഉപകരണങ്ങൾ ശേഖരിക്കുകയായി. ഈ ആഗ്രഹം എത്ര തൃപ്തിവരുത്തിയാലും അടങ്ങാത്തതാണല്ലോ. ഇതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണു പാശ്ചാത്യരാജ്യ

ങ്ങളിലെ കച്ചവടത്തിന്നു പ്രബലത വന്നതും, പാശ്ചാത്യന്മാർ ധനസമ്പാദനമാർഗ്ഗം തേടി അന്യരാജ്യങ്ങളിലേക്കു പോകുവാൻ തുടങ്ങിയതും. നെയിത്തുശാലകളിലും മറ്റു കൈത്തൊഴിലു കൾ ചെയ്യുന്ന ഓരോ സ്ഥലങ്ങളിലും ചെന്നുനോക്കിയാൽ ധനത്തിന്നായുള്ള ഈ മോഹം ആ രാജ്യത്തിലെ ജനങ്ങളുടെ മറ്റു ചില ഗുണങ്ങളെ പുണിനെ കെടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നു തോന്നിപ്പോകും. ജ്ഞാനത്തെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതെല്ലാം സുഖത്തിന്റെ ആവശ്യത്തിലേക്കാണ്. ധനത്തിന്നുള്ള ആഗ്രഹവും, സുഖാനുഭവത്തിന്നുള്ള മോഹവും അധികമായി വന്നു തുകൊണ്ടു അത സചാർത്ഥത്തെ ഉന്തവിപ്പിച്ചു ഹൃദയത്തിന്റെ പരിശുദ്ധതയെ കുറക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ശരിയായ പരിഷ്കാരത്തിന്റെ മൂന്നു ലക്ഷണങ്ങളിൽ മൂന്നാമത്തേതിന്നാണ് പാശ്ചാത്യന്മാർ അധികം ശ്രദ്ധവെക്കുന്നത്. ഇതിന്റെ ആവശ്യത്തിന്നായി ഒന്നാമത്തേതിനെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നു. ഇതിനെ വലിയ പ്രധാനമായി ഗണിക്കുന്നതുകൊണ്ടു അത രണ്ടാമത്തേ ലക്ഷണത്തെ കുറക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതാണ് പാശ്ചാത്യ പരിഷ്കാരത്തിന്നു വലിയ ഒരു ഭൂഷണമായി തീർന്നിരിക്കുന്നത്. ഈ സുഖാനുഭവത്തിന്നുള്ള ആഗ്രഹം തന്നെ പാശ്ചാത്യന്മാരെ ശക്തിയെ പൂജിക്കുവാനും ഉത്സാഹിപ്പിക്കുന്നു. നമ്മുടെ സ്ഥിതി ഇതിൽനിന്നു തീരെ വ്യത്യാസപ്പെട്ടിട്ടാണ്. സുഖാനുഭവത്തിൽ അതിരുകടന്നു ലയിക്കുവാനുള്ള വാസന ഒരുക്കാലത്തും നമ്മുടെ പൂർവ്വികന്മാർ വലിയതായി കരുതിട്ടില്ല. നമ്മുടെ മാതൃക പരിഷ്കാരസ്ഥിതി പാശ്ചാത്യന്മാരുടേതല്ല. ശക്തി വർദ്ധിപ്പിക്കേണമെന്നോ, പട്ടാളത്തെ ഒരുശ്രുതി രാജ്യങ്ങൾ പിടിച്ചടക്കണം എന്നോ, മറ്റൊല്ലാം തൃജിഷ്ടം കച്ചവടം പുഷ്ടിവരുത്തണം എന്നോ അല്ലായിരുന്നു നമ്മുടെ മതം. പ്രകൃതിയുടെ മഹാത്മ്യത്തെ പറ്റി ചിന്തിച്ച്, ആ ചിന്തയിൽ ലയിച്ച്, പ്രകൃതിയായുള്ള ഐക്യത വരുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന ആനന്ദത്തെ അനുഭവിക്കുവാനായിരുന്നു നമ്മുടെ മഹാത്മ്യമുടെ ആഗ്രഹം. ഇങ്ങിനെയുള്ള മഹാത്മ്യമെന്താണ് നാം നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ പൂജിക്കുന്നത്. അവയെന്താണ് നാം സ്മരിക്കുന്നത്. അവരുടെ നാമമാണ്

നാം പാരായണം ചെയ്യുന്നത. പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിലൊ,
ആർ അവരുടെ ശക്തി വർദ്ധിപ്പിച്ചുവൊ, ആർ അവർക്ക് ധനം
അധികം ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തുവൊ ആ മനുഷ്യൻ അവരുടെ സ്മര
ണക്കു പാത്രവാനായി തീരുന്നു. പാശ്ചാത്യപരിഷ്കാരത്തിന്റെ
ഈ ട്രഷ്യമല്ലെ ഇപ്പോൾ യൂറോപ്പിൽ നടക്കുന്ന മഹായുദ്ധത്തി
ന്നു പ്രധാനകാരണമായി തീർന്നിരിക്കുന്നത എന്ന സൂക്ഷ്മമായി
ആലോചിച്ചാൽ സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ കാഴ്ചത്തിൽ
ശ്രദ്ധ നമുക്കു കുറെ കുറയുകകൊണ്ടു ആ നമുക്കു മറുവിധ
ത്തിൽ നാശത്തിന്നും കാരണമായി വന്നിട്ടുണ്ടു.

പാശ്ചാത്യപരിഷ്കാരത്തിന്റെ ട്രഷ്യഭാഗമാണു ഇപ്പോൾ
ഈ നാട്ടിൽ പടർന്നുപിടിക്കുന്നത. ഗുണമൊ, ദോഷമൊ, ആ
വശ്യമുള്ളതൊ, ഇല്ലാത്തതൊ എന്നാലോചിക്കാതെ പാശ്ചാത്യ
ന്മാർ പ്രവൃത്തിക്കുന്നതും, ആചരിക്കുന്നതും എല്ലാം യോഗ്യമാണു-
എന്ന തെറ്റിധാരണയിൽ നമ്മുടെ നാട്ടിൽ പലരും നിർഭാഗ്യവ
ശാൽ അതപ്രകാരം പ്രവൃത്തിക്കുവാനും, ആചരിക്കുവാനും ഉത്സാ
ഹിക്കുന്നു. ഈ പരിഷ്കാരഭ്രമത്തെയാണു സ്വരാജ്യസ്നേഹികൾ
ഇല്ലാതെയായേണ്ടത. ഓരോ വിധത്തിലുള്ള വൃക്ഷങ്ങൾ ഓരോ
തരത്തിലുള്ള മണ്ണിൽ വളരുന്നതുപോലെ ഓരോ പരിഷ്കാരം ഓ
രോ രാജ്യത്തിൽ കാര്യമെ വളർന്നു പുഷ്പിയിൽ വരു. ആ പരി
ഷ്കാരത്തെ കളഞ്ഞു പകരം അന്യപരിഷ്കാരത്തെ അവിടെ കൊ
ണ്ടുവരുന്നത മേൽപറഞ്ഞ ഉപമയിലെ ഒരു മണ്ണിൽ വളർന്ന വൃ
ക്ഷത്തെ വേരോടെ പറിച്ചുകളഞ്ഞു മറെറൊരുതരം മണ്ണിൽ നി
ന്നിരുന്ന വൃക്ഷത്തെ അവിടെ നടന്നുതുറുപ്പാലെയാണു. ആദ്യ
ത്തെതന്നെ ശിക്ഷകയുചെയ്തു. പിന്നത്തെത വേരപിടിക്കുകയും ഇ
ല്ല. എല്ലാ രാജ്യത്തിലെ പരിഷ്കാരവും ലോകവർഗ്ഗങ്ങൾ ആവ
ശ്യമാണു. അതിനെ അതാത രാജ്യക്കാർ അതാത രാജ്യത്തിന്റെ
സ്ഥിതിക്കനുസരിച്ചു വളർത്തിക്കൊണ്ടുവരണം. മറുത്ത രാജ്യങ്ങ
ളിൽ നിന്നു കൊണ്ടുവരുന്ന പരിഷ്കാര ചരിനങ്ങൾ ഇതിന്നു
വളമായി കൊടുക്കുന്നതല്ലാതെ അതിന്റെ സ്ഥാനത്തേക്കു ഒരിക്ക
ലും വരരുത. ഈ തത്വമാണു നമ്മുടെ നാട്ടുകാർ ഇപ്പോൾ ശ്ര
ദ്ധിച്ചിരിക്കേണ്ടത.

ആ റാ ഓ ഭാ ഗം.

സപദേശം തിരികെയും.

കപ്പൽ ഇതാ ഇളകുന്നു. ഓരോ നിമിഷം കഴിയുന്നോടും ഇംഗ്ലീഷ് കരയിൽനിന്ന ടൂരെറ്റരെ പോകുന്നു. കുറെക്കാലം അവിടെ താമസിച്ച് ആ രാജ്യത്തെയും, അവിടുത്തെ ജനങ്ങളെയും അറിയുവാൻ സാധിച്ച ഒരാൾക്കു കപ്പലിൽനിന്ന കരയിലേക്കു നോക്കുമ്പോൾ മനസ്സിൽ തിങ്ങിവരുന്ന വിചാരങ്ങൾ കടലാസിൽ എഴുതുന്നതിന്നു പ്രയാസമായി തോന്നുന്നു. മനുഷ്യർ തമ്മിലുള്ള വേർവാടസമയം അങ്ങുമിങ്ങുമുള്ള ദോഷത്തെ മറന്നു ഗുണത്തെ മാത്രമേ തൽക്കാലം ഓർക്കുന്നുള്ളൂ. അതുപോലെ നാം വളരെക്കാലം താമസിച്ച്, പലവിധ അനുഭവങ്ങളാൽ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടതായ ഒരു രാജ്യത്തെ വിട്ടു പിരിയുമ്പോഴും, അവിടുത്തെ ദോഷങ്ങളെ മറന്നു, നമ്മുടെ വേദനയെ വർദ്ധിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നോ എന്നു തോന്നുമാറ, ഗുണങ്ങൾ മാത്രമേ തൽസമയം മനസ്സിൽ ഉദിക്കുന്നുള്ളൂ. പക്ഷെ ഇതൊന്നും ആലോചിച്ചിരിക്കുവാനുള്ള സമയമല്ല ഇപ്പോൾ. കപ്പൽ മുങ്ങുന്നതും ജനങ്ങൾ നശിക്കുന്നതും സാധാരണയായിരിക്കുന്നു. യാത്രയെ സംബന്ധിച്ച പലതും ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിക്കുകയും ഉൽകണ്ഠയെ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അങ്ങുമിങ്ങു, ഡെയ്റ്റ്പ്പെടുത്തുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഭയം, യാത്രക്കാരിൽ എല്ലാവർക്കും ഒരുപോലെയാണു്. പുറപ്പെട്ട മൂന്നു ദിവസം വളരെ സൂക്ഷിച്ചിരിക്കേണ്ടുന്ന ഘട്ടമാണു്. ഇതിന്നുള്ള സകല ഒരുക്കങ്ങളും കപ്പലിൽ ചെയ്തിരിക്കുന്നു. കര വിട്ടു അധികസമയം കഴിയുന്നതിന്നുമുമ്പായി തോണികൾ താഴ്ത്തി കപ്പലിന്നു വല്ല അപകടവും നേരിടുന്നപക്ഷം ക്ഷണത്തിൽ തോണിയിൽ കയറുവാനുള്ള തരത്തിൽ ആക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നു. ആ നിമിഷം വരുന്നതായാൽ യാത്രക്കാ

രെല്ലാവരും ഇന്ന സ്ഥലത്തുവന്ന തെയ്യറാകണമെന്ന പര
സ്യവും ഏഴുതി പറിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആദ്യത്തെ രാത്രിയിൽ ഞങ്ങൾ
ക്കു അധികം ഭയത്തിന്നു ഇടയുണ്ടായില്ല. ധോവർ കടലിടു
ക്കിൽ കൂടിയാണു അന്നെത്തേ യാത്ര. ഇവിടം വളരെ ഭദ്രമായി
കാത്തിരിക്കുന്ന സ്ഥലമാണു. ഒരുസമയം വല്ല അപകടവും
നേരിട്ടാൽ കൂടി അടുത്തുള്ള കപ്പലുകൾക്കു വന്നു രക്ഷിക്കുവാൻ
സാധിക്കും.

അന്നത്തെ രാത്രി അങ്ങിനെ കഴിഞ്ഞു. പിറെ ദിവസം
(ജൂൺ 20-ാംനു) രാവിലെ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ തെക്കുള്ള ഒരു തുറമുഖത്തു
വന്നു കരയണഞ്ഞു. വിചാരിച്ചതിൽ അധികം, സംഗതിവ
ശാൽ, ഞങ്ങൾക്കു അവിടെ താമസിക്കേണ്ടിവന്നു. അന്നു ത
ന്നെ അവിടെനിന്നു പുറപ്പെടുന്നതിന്നു പകരം 21-ാംനു രാത്രി
യിൽ പതിനൊന്നര മണിക്കു അവിടം വിട്ടുവാൻ സാധിച്ചു
ഉള്ളു. അന്നു രാത്രിയിൽ യാത്രക്കാരിൽ അധികം ആളുകൾക്കും ഉറ
ക്കും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. വെള്ളത്തിൽ താണുപോകാതിരിക്കുവാനായി
വെണ്ട് (കോക്ക്) കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ഒരു ചക പട്ട എല്ലാവരുടെയും
മുറിയിലും വെച്ചിട്ടുണ്ട്. അത ഇട്ടു എപ്പോഴും ഒരുക്കത്തോടുകൂടി
ഞങ്ങൾ കാത്തിരുന്നു. വല്ല ശബ്ദവും കേൾക്കുമ്പോൾ അത വെ
ടിയൊ എന്നും, വല്ലവരും വേഗത്തിൽ നടക്കുന്നതകണ്ടാൽ എ
ന്തൊ അപകടമോ എന്നും ശങ്കിച്ചു ഭയംകൊണ്ടും, തണുപ്പുകൊ
ണ്ടും വിറച്ചു രാത്രി കാളരാത്രിയായിതന്നെ കഴിച്ചുകൂട്ടി. നേരം
പുലൻ് പ്പോൾ കുറെ സമധാനമായി. കപ്പൽ ഇംഗ്ലീഷ് കടൽ
വിട്ടു ബിസ്കെ ഉൾക്കടലിൽ എത്താനായിരിക്കുന്നുവെന്നറിഞ്ഞു.

ബിസ്കെ ഉൾക്കടൽ കടക്കുവാൻ ഒരു ദിവസത്തിൽ അധി
കം കഴിയണം. ഓളവും, തിരയും വളരെ കലശലായു നാകുന്നു
സ്ഥലമാണു ഇതു. പക്ഷെ ഞങ്ങളുടെ കപ്പൽ സഞ്ചരിച്ചിരുന്ന
ന്നിരുന്നസമയത്തു സമുദ്രം തടാകംപോലെ ശാന്തമായിരുന്നു.

1,300 നാഴിക സഞ്ചരിച്ചു, ലണ്ടൻ വിട്ട ആറാദിവസം ജിബ്രാൾട്ടറിൽ എത്തി. ജിബ്രാൾട്ടർ എത്താനാകുമ്പോൾ ദൂരേണി ന്ന കാണുന്ന കാഴ്ച വളരെ മനോഹരമാണ്. ഒരുവശത്തു ആ പ്രിക്കരയും, മററു ഭാഗത്തു സ്പെയിൻ രാജ്യത്തിന്റെ കരയും, കപ്പൽ തുറമുഖത്തിൽ അടുക്കുന്നതാവും തെളിഞ്ഞുകാണുന്ന കോട്ടയും, അതിന്നുതാഴെ ഭംഗിയിൽ പണിചെയ്തിരിക്കുന്ന അനേകം ഭവനങ്ങളും എല്ലാം യാത്രക്കാരുടെ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിക്കുന്നു. വൈകുന്നേരം 5 മണിക്കു അവിടെ എത്തി. ആറു മണിശ്രമം നേരം അവിടെ താമസിച്ച രാത്രി 11 മണിക്കു അവിടെനിന്ന പുറപ്പെട്ട മദ്ധ്യധരണി കടലിൽകൂടി യാത്രയായി. മാർസെയിൽസിൽ എത്തുന്നതുവരെ സ്പെയിൻകരയുടെ വളരെ സമീപിച്ചാണ് കപ്പലിന്റെ യാത്ര. ചിലപ്പോൾ ഉയറും, ചിലപ്പോൾ പരന്നും, കാണുന്ന കരയും, ഇടക്കിടെ ചിതറുകിടക്കുന്ന ചെറിയ ഗ്രാമങ്ങളും, ഇവയെയെല്ലാം അസ്തമനസമയം ആദിത്യഭാവാൻ, തന്റെ കയ്യിച്ച തേജസ്സോടുകൂടി, നോക്കുന്നതും കണ്ടുകൊണ്ടു രണ്ടുദിവസത്തെ യാത്ര അധികം മുഷിപ്പിക്കാതെ കഴിഞ്ഞു. ലണ്ടനിൽനിന്ന പുറപ്പെട്ട ഏട്ടാംദിവസം വൈകുന്നേരം ആറുമണിക്കു ഞങ്ങൾ മാർസെയിൽസിൽ എത്തി. ഈ പട്ടണത്തെ പറ്റി ഞാൻ ലണ്ടനിലെക്കുള്ള യാത്രയെ വിവരിച്ച കൂട്ടത്തിൽ അല്പം പ്രസ്താവിച്ചത വായനക്കാർ ഓർക്കുന്നുണ്ടായിരിക്കാം. പരന്ത്രിസുകരുടെ പ്രധാന തുറമുഖമാണിത്. യൂദ്ധംകൊണ്ടു ഇവിടെ പറയത്തക്ക മാറ്റമൊന്നും കണ്ടില്ല. യൂറോപ്പിലെ പട്ടണങ്ങളിൽ രാത്രിസമയം സാധാരണ കാണുന്ന കാഴ്ച ഇവിടെയും കണ്ടു. വെളിച്ചവും, തിരക്കും, ബീറുകടിയും, കാപ്പികടിയും എല്ലാം പതിവുപ്രകാരം യാതൊരു കുറവും കൂടാതെ കാണാം. തിരക്കിന്റെ കൂട്ടത്തിൽ കാണുന്ന അനവധി പട്ടാളക്കാരും, യുദ്ധസംഭവങ്ങളെ ഉറക്കെ വിളിച്ചു

നടക്കുന്ന വർത്തമാനകടലാസവില്പനക്കാരും, മാത്രമേ യുദ്ധത്തെ പറ്റി ഓർമ്മപ്പെടുത്തുവാൻ ഇവിടെയുള്ളൂ. പിറൈദിവസം ഉച്ചസമയം ഞങ്ങൾ ഈ തുറമുഖം വിട്ട പുറപ്പെട്ടു. പിന്നെ രണ്ടുദിവസം കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം കപ്പൽ വന്നുണഞ്ഞത മാധ്യമം എന്നു ഭവീചിലായിരുന്നു. മദ്ധ്യധരണികടലിൽ ഉള്ള ഒരു ചെറിയ ദ്വീപാണ ഇത്. എങ്കിലും വളരെ ചരിത്രപ്രസിദ്ധമാണ്. വളരെ പുരാതനമായി ഇവിടെ പണിചെയ്തിരിക്കുന്ന ഒരു പള്ളിപോലെ ഇത്ര വിശേഷമായ ഒരു പള്ളി ഞാൻ വേറെയെങ്ങും കണ്ടിട്ടില്ല. ഇവിടുത്തെ സ്ത്രീകളുടെ ഉടുപ്പിനു ഒരു വിശേഷമുണ്ട്. എല്ലാവരും കറുപ്പുചേലയാണു ധരിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇത് ചുമലിൽകൂടി തലയിലേക്കു വരുമ്പോൾ ഒരു കടയുടെ ആകൃതിയായിത്തീരുന്നു. അ പരുടെ നിറവും, ഉടുപ്പിന്റെ സമ്പ്രദായവും, മുഖത്തിന്റെ ആകൃതിയും, ജാത്യാലുള്ള അടക്കവും നമ്മുടെ രാജ്യത്തുള്ള ചില സ്ത്രീകളെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തും. മാധ്യമം വിട്ട മൂന്നാലിവസം ഫോട്ട്സെസ്സിൽ എത്തി. പിറൈദിവസം രാവിലെ സുവസ്തോട കടക്കുവാൻ തുടങ്ങി.

ഇംഗ്ലണ്ടിൽനിന്നു നാട്ടിലേക്കു വരുന്നസമയം യുദ്ധത്തിന്റെ വല്ല അംശവും കാണാൻ സാധിക്കുമെങ്കിൽ അത് ഇവിടെയാണ്. തോട്ടിൽകൂടി കപ്പൽ വളരെ സാവധാനത്തിലാണ് പോകുക. ഇരുവശത്തും നമ്മുടെ നാട്ടുകാരായ പട്ടാളക്കാരെ കാണാം. കുടികളും, കൂടാരങ്ങളും, ഒട്ടകങ്ങളും, കുതിരകളും, പട്ടാളക്കാരും, പണിക്കാരും തോട്ടിന്റെ ഒരറ്റം മുതൽ മറെറു അറ്റം വരെ ഇടക്കിടെ കാണാം. കപ്പൽ അതിലെ കടന്നുപോകുമ്പോൾ അതിലുള്ള തങ്ങളുടെ നാട്ടുകാരെ കണ്ടപ്പോൾ ഉണ്ടായ സന്തോഷത്തെ അടക്കിവെക്കുവാൻ അവർ സാധിച്ചില്ല. ഹിന്ദുസ്ഥാനിയിൽ എന്തെല്ലാമൊ പറയുന്നു. ആപ്പവിളിക്കുന്നു. തൊഴിക്കുന്നു. നമസ്കരിക്കുന്നു. ഇതെല്ലാം കാണുവാനിടയായതുകൊ

ഏ സുവസ്തോട കടന്നിരുന്ന ഒരുദിവസം വളരെ രസമായി കഴിഞ്ഞു. സുവസ്തിൽനിന്ന പുറപ്പെട്ടതോടുകൂടി കലശലായ ഉഷ്ണവും തുടങ്ങി. ഈ ഏകദേശം ബോമ്പെ അടുക്കാറാകുന്ന തുറവരെ ഉണ്ടായിരുന്നു. ചണ്ടൻവിട്ട 23 ദിവസം കഴിഞ്ഞു. ഭൂപായിമാസം 11-ാംനാളായൊഴ്ച രാവിലെ 11 മണിക്ക സ്വരാജ്യത്തിന്റെ കര കാണാനായി.

‘കര കാണുന്നു’ കര കാണുന്നു’ എന്ന ചിലർ പറയുന്നതുകേട്ടു മറുജീവരും ചെന്ന ദൂരദർശിപ്പാട്ടിയിൽകൂടി കരയെന്നോക്കിനിന്നു. ഓരോ മിനുട്ടു കഴിയുന്തോറും ഭാരതവണ്ഡത്തിന്റെ പശ്ചിമതീരം അധികാധികം തെളിഞ്ഞുവരുന്നു. പഞ്ചാബുകാരനും, മദിരാശിക്കാരനും, മഹാഷ്ട്രനും, ബങ്കാളിയും ഒന്നിച്ചു നിന്ന മാതൃഭൂമിയെ അഭിവാദ്യം ചെയ്യുന്നത കണ്ട എന്റെ മനസ്സിൽ വിപരീതവാൻ പ്രയാസമായ വികാരം ഉണ്ടായി. ജനനഭൂമിയിൽ കാൽ പതിക്കുവാനുള്ള അവസരത്തെ കൈയ്യില്ലാതെ കാത്തുകൊണ്ടു അടക്കുവാൻ പ്രയാസമായ സന്തോഷത്തോടുകൂടി അങ്ങോട്ടുതന്നെ നോക്കി.

വായനക്കാരെ! ഈ സന്തോഷം വളരെകാലം സ്വദേശംവിട്ട ദൂരെപോയി മടങ്ങുന്നവർക്കുമാത്രമേ അനുഭവിച്ചറിയുവാൻ കഴിയൂ. എത്ര ഫലപുഷ്ടിയില്ലാത്തതായാലും, എത്ര മരുഭൂമിയായാലും, പരിഷ്കാരം എത്ര കുറഞ്ഞതായാലും സ്വദേശം സ്വദേശം എന്നു. അങ്ങിനെയിരിക്കെ ഈ മഹാഭൂമിയെ എത്രകണ്ടു അധികം സ്നേഹിക്കണം! ഇവിടെ വിളയാത്ത ഫലം എന്തെ! ഇവിടെ കാണാത്ത കാലാവസ്ഥ ഏതെ! പ്രകൃതി ഈ രാജ്യത്തെ എത്ര സുഭിക്ഷമാക്കി സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു! മഹാനാരായ ഋഷികൾ മനുഷ്യർക്കു ജ്ഞാനോപദേശം ചെയ്തത ഇവിടെയല്ലെ! ശ്രീരാമൻ ജനിച്ചത ഇവിടെയല്ലെ! ഭഗവൽഗീത ഉണ്ടായത ഇവിടെയല്ലെ! അക്ഷബ്ദർ വാണത ഇവിടെയല്ലെ! കാളിദാസൻ ജനിച്ചതും ഇവിടെയല്ലെ!

വിടയല്ലെ! ഇങ്ങിനെ വിചാരിച്ച സന്തോഷത്തോടും, ഭക്തിയോടുംകൂടി സ്വദേശത്തിൽ ചവിട്ടിയപ്പോൾ ഇത്ര മാഹാത്മ്യമേറിയ രാജ്യത്തെ ഇനിയും ഉയർന്നുവെയിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതിന്നു അതിന്റെ സന്താനങ്ങൾ നിരന്തരം യത്നിക്കുന്നുണ്ടോ എന്ന് വിചാരിച്ച ലജ്ജയും, വ്യസനവും തോന്നി. വായനക്കാരെ! അതിന്റെ കീർത്തിയെ നിഖനിത്തേണ്ടതെ നമ്മുടെ ഭാരമല്ലെ. ഇതിന്റെ ശ്രേയസ്സിനെ വർദ്ധിപ്പിക്കേണ്ടതെ നമ്മുടെ മുറയല്ലെ. അതിന്നുവേണ്ടി യത്നിക്കുന്നതിൽ അധികം സുഖപ്രദമായി നമുക്കുവേറെ എന്തിരിക്കുന്നു? അങ്ങിനെ നിങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നതായാൽ ഈ പുസ്തകം കയ്യിൽനിന്നു വെക്കുന്നതിന്നുമുമ്പായി, നിങ്ങളുടെ സമയത്തിൽ ഒരു ഭാഗവും, സമ്പാദ്യത്തിൽ ഒരു അംശവും മാതൃഭൂമിയുടെ ഉദ്ധാരണത്തിനായി സമർപ്പണം ചെയ്യുമെന്ന സത്യം ചെയ്യവിൻ.

